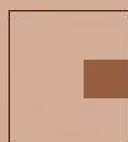
DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

VI

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK

DEEL VI

rgg 1970-2021

NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

2024

DE NEDERDUITSE DOGMATIEK
DEEL VI

In dit deel :

leven op de paradijs aarde deel 2

de ontsluiering van genesis

de wachters van dordt

Leven op de paradijs aarde
Deel 2

RGG 2021

hoofdstuk 1 de profeet en de blinde

Het volk wil niet luisteren. Nee hoor. Jongeren moeten koste wat het koste voor galg en rad opgevoed worden, maar je kunt geeneens meer spreken van een opvoeding. De profetische tucht wordt veracht en belogen. Je mag ook niet vragen of ze wel genoeg te eten hebben, want dat is stalken. Je mag ook niet bezorgd om ze zijn of zorg aanbieden, want dat is negatief. Alles is hier omgedraaid, alles. En het wordt kinderen met de paplepel ingegoten. Waarom ? Om de peperdure ziekenhuizen mee te kunnen bekostigen. Het is een markt, draait allemaal om geld, en problemen verkopen nu eenmaal, dus schopt men problemen. Een markt-samenleving is het, geen profetische samenleving. Naar geestelijken wordt niet geluisterd. Wel hebben ze hun marktgeestelijken die rustig meeliegen. Het is allemaal lafheid.

Het volk wil niet luisteren. Nee hoor. Ze willen de hemelse opvoeding niet. Als God een hemelse boodschapper zendt wordt deze altijd afgeschoten. Altijd. Wij geestelijken komen uit een andere wereld. Wij hebben wonderen en tekenen gedaan, maar de mens wil het niet. De mens wil niet geholpen worden. En zo drijft de mens steeds verder af van de paradijs aarde. Alles wat God's boodschappers vertellen wordt omgedraaid, en daarom spreken wij bijna niet meer. Je kunt het lagere zelf alleen overwinnen door het hogere zelf. Je kunt het buiten-paradijselijke zelf, wat heel bedrieglijk is, en totaal gezombificeerd, alleen overwinnen door het paradijselijke zelf.

Het volk heeft duizend-en-een excuses. Het volk wil dit nog, en dat nog, en wil de minimalologie niet leren. De mens drijft steeds verder af. En ze nemen zovelen met hen mee. Ragnarok is gekomen. Het is bitter koud. De profeet stond in de bus niet op voor een blinde. Iedereen sprak er schande van. Het ging als een lopend vuurtje door de stad. 'Oh, en hij noemt zichzelf zo geestelijk en goed. Stond niet eens op in de bus voor een blinde.' En zo is de profeet gehaat. Stenen worden er naar hem gegooid. Want de profeet was niet opgestaan in de bus voor een blinde. Nou, de hele stad weet het nu. Dat kan toch niet ? Je noemt jezelf profeet en je staat niet eens op voor een blinde ? Dat vertellen de mensen ook aan hun kinderen door, en die geloven het ook. Mensen doen geen onderzoek. Mensen gaan niet na of het wel klopt wat er in de kranten staat. De laatste roddels zijn altijd waar, altijd. Ze zoeken niet door totdat ze de context hebben gevonden. De profeet was

namelijk de busbestuurder. Het was een hemelse bus, op weg naar de paradijs aarde. Als hij was opgestaan voor de blinde en de blinde achter het stuur had gezet, dan waren ze nooit op de paradijs aarde aangekomen, maar in het ravijn gedreven.

Maar ja, zul je denken, waarom was die profeet dan nog daar ? Als je die vraag hebt, dan heb je nog niet veel van de paradijs aarde begrepen.

hoofdstuk 2 jona en jonientje

De mens is op een dodenrit, op een zelfmoordrit, en het is de mens wel goed zo. De tandmongolen gieten gedwongen cement in de monden van kinderen en natuurmensen om hen in een coma te leggen, waar ze flink aan verdienen. Zelfs kaakchirurgen waarschuwen daartegen, want die moeten alle rotzooi opruimen, maar de tandmongolen gaan rustig door. Of niet ? Corona is gekomen en de avondklok, en de EU heeft de helft van hun cement-producten in de ban gedaan. Afgeschaft. Bot kan zichzelf weer herstellen, maar je moet geen troep eten. Geen overmatig suiker, zout en vet. Geen vlees eten, want vlees is fataal voor de tanden. Het vormt namelijk een parasitair laagje om je tanden wat je tanden gaat aanvreten. Ga alleen naar de dokter als het echt nodig is, en nog beter naar een natuurdokter, of naar een geestelijke dokter die je naar de juiste personen kan leiden, en dan is het dus beter om naar een geestelijke dokter te gaan die niet van de markt is, anders wordt je nog bedrogen mogelijkerwijs. Maar het belangrijkste is om je hogere zelf te raadplegen, je hogere zelf dokter. Het belangrijkste is dus om profetisch te leven. Ik heb mensen uit coma's getrokken, maar ook heel practisch ze uit de rolstoel geholpen door hen aan te raden met gevaarlijke medicijnen te stoppen, en er zijn ook voorbeelden van mensen die uit hun rolstoel kwamen doordat hun gevaarlijke cementeringen uit de mond werden gehaald. Een mond cementering is een tikkende tijdbom. Het is niet van de natuur. Je bot moet kunnen ademen.

Op de paradijs aarde wordt geen vlees gegeten. Het is slechts iets metaforisch. 'Ja, maar ik moet eten.' Er zijn ook betere manieren om te eten. En wat is er gebeurd met : 'to save my child I rather go hungry.' ? [1] 'Ja, maar toch moet ik eten.' Dus je hebt honger, en gaat dan maar moorden ? Dan is niemand meer veilig. Waar leef je dan voor ? Zijn er geen betere manieren ? Wat als iets groters en sterkers dan jou, of misschien slimmer en machtiger, honger heeft en dan ook maar zo gaat denken, en dat doen ze toch wel : dan ben je zelf de klos. Het recht van de sterksten of machtigsten was overigens een misvatting van Darwin's 'survival of the fittest.' Ook was het een verdraaiing van het werk van Nietzsche en die verdraaiing komt uit de nazi wereld. Wil je een nsb-er zijn ? Waar leef je dan voor ? Daarom kom ik terug bij mijn stelling : 'De mens is op een dodenrit, op een zelfmoordrit, en het is de mens wel goed zo.'

Ik zal een verhaal vertellen :
Lang geleden heel ergens anders heette mijn buurvrouw mevrouw B. Adjas, en haar buurvrouw daarnaast heette mevrouw S.C. Hoen. En daarnaast woonde Jan Turf. Jan Turf ging eens hengelen, en werd toen zomaar ineens door een grote vis gegrepen en de diepte ingetrokken. Daar beleefde hij allerlei avonturen die hij maar nauwelijks kon navertellen, maar niemand geloofde hem. Mevrouw S.C. Hoen geloofde hem niet, en mevrouw B. Adjas geloofde hem niet. Ik was de enige die hem

geloofde. Hij vertelde mij grote en reusachtige avonturen, maar kon de meerderheid van zijn avonturen niet vertellen. Ik zei dat ik die vis weleens wilde zien. Hij heeft mij toen meegenomen naar zijn hengelplaats. 'Daar moet het zijn,' zei hij, terwijl hij met zijn vinger in de diepte wees. Ik zag wat borrelen, en daar kwam waarempel de vis opzetten. Het was een reusachtig beest. Maar toen was het beest ook weer snel weg. Ik zei toen : 'Niet meer hengelen dan.' Dat begreep Jan Turf toen maar al te goed, drommels goed. Ik ben toen met hem teruggelopen, en ik vertelde het aan mevrouw B. Adjas en mevrouw S.C. Hoen, en nog wilden ze het niet geloven. Ik heb ze toen meegenomen naar dezelfde plaats. Jan was er niet bij. Ik wees met mijn vinger in de diepte. 'Daar moet het zijn,' zei ik. De vis kwam toen weer opzetten, maar alhoewel ze het zagen geloofden ze het niet, en zeiden dat het vast een truuk was. Het beest sprong toen ineens uit het water en greep zichzelf vast aan de arm van mevrouw B. Adjas. Sindsdien heeft hij niet meer losgelaten, en ze loopt nog steeds met het beest rond, en nog steeds gelooft ze het niet. Moraal van het verhaal : Goedongelovigheid is net zo erg als goedgelovigheid. Jan Turf kreeg door dit alles de bijnaam : 'Jona', en mevrouw B. Adjas noemden ze sindsdien Jonientje.

De tandmongolen zouden eens een biologie boek open moeten slaan om te zien dat er zenuwen door tanden heenlopen en dat er maar al te snel klachten kunnen ontstaan als er cement op wordt gedonderd. De zenuw kan ook afsterven en onstekingen veroorzaken. Maar tandmongolen zijn te goedongelovig en goedgelovig. Goedongelovigheid en goedgelovigheid zijn de ouders van de tandmongolen. Het zit in de familie. Ze dragen lange badjassen opdat niemand hoeft te zien wat voor vissen zich hebben vastgebeten in hun vlees. Jonientje als boegbeeld van hun modderschuit, en haar vlag praalt op de top van de modderhoop.

----

voetnoten :

[1] neneh cherry – woman (1996)

hoofdstuk 3 in a cold world we are together, in a childhood dream

Hoofdstuk 65 zal het moeilijkste hoofdstuk zijn van het boek 'leven op de paradijs aarde.' Vannacht had ik een droom over Heimdall, die leek op een oom van de stad van de grootouders van mijn achternaam, alhoewel die oom een andere achternaam is omdat hij aangetrouwd is. Heimdall is de germaanse brugwachter van de brug tussen de goden en de mensen, de regenboogbrug de bifrost. Dit is dus de brug tussen midgard, de mensenwereld, en asgard, de godenwereld, die zou instorten tijdens ragnarok. Heimdall kan de toekomst voorzien en heeft geopende bovennatuurlijke oren die alles kunnen horen, zelfs het groeien van de grassprietjes. Hij heeft dus verzicht en was ontstaan uit het schuim van de branding, uit negen moeders. Odin is zijn vader, wat een germaanse woordparallel is van Eden, het paradijs. Heimdall is dus de paradijs zoon en in dat opzicht van belang. Hij kwam met een lied : 'In a cold world we are together, in a cold world we are together, in a childhood dream.' Het was een zware oorlog tegen breure, waar hoofdstuk 65 van het boek 'leven

op de paradijs aarde' over spreekt. De dag ervoor dacht ik na over een koosnaam die ik vroeger had, en in de droom die ik vannacht had gebruikte hij mijn koosnaam. Het was dus oorlog tegen breure. Toen ik vanochtend het nieuws checkte ging het ook veel om de burgeroorlog omtrend de avondklok. Dit loopt hier ook zeker aan parallel. We zien op aarde wat er in de geestelijke wereld gebeurd. Ziekenhuizen worden aangevallen, en winkels worden gesloopt door de corona vandalen. De macht breure wil niet loslaten. Het is een bloedlijnen geest. 'In a cold world we are together.' Ragnarok is gekomen. Toch zegt Heimdall ook dat het een kinderdroom is.

Laten we kijken wat hoofdstuk 65 over breure zegt :

'Buiten de paradijs steden en paradijs dorpen zijn de weilanden, de tuinen en de wildernissen. De mens moet komen tot de hogere zelfnatuur. Elk paradijs heeft zijn eigen slang, zo ook de paradijs aarde. Er is een verboden boom, genaamd de boom van breure. Het is de boom van het verachten van het zwijgoffer, en de boom van het verachten van het hogere zelf. Als de mens van deze boom neemt, dan verschuilt de mens zich achter god en schuift al zijn verantwoordelijkheden op god. Het hogere zelf is het god zelf, om het lagere zelf te overwinnen. Het gaat niet buiten jezelf om. Het gaat om het wordingsproces. Je kunt niet alles afschuiven op iets wat zichzelf god noemt. Je moet tot je eigen god zelf komen, het pure zelf in het paradijs. Dit wordt het hogere zelf genoemd of hogere zelfnatuur. Als je lui en laf alles maar op iemand anders telkens projecteerd en niet op de paradijs bron in jezelf, dan bedrieg je jezelf, en dat is wat breure is. Breure is de witte slang, een lange witte cobra, van de verachting van het hogere zelf, want als je het hogere zelf veracht, dan heeft deze slang nog steeds macht over je. Wel is het zo dat we ons lagere zelf, ons vleselijke zelf moeten verloochenen. Juist als we het hogere zelf verachten en komen tot één of andere god die we voor ons karretje kunnen spannen, dan is die god slechts een masker van het lagere zelf, het vleselijke zelf, en dat is wat zelfzucht is. Het is een geest van valse vroomheid. Alleen door het hogere zelf kunnen we aan deze slang ontkomen, en deze slang heeft iedereen al gebeten, en iedereen is erdoor in slaap geraakt. Dat is wat deze wereld is, en daarom moeten we terug naar de paradijs aarde, waar we door het hogere zelf deze slang en zijn boom kunnen overwinnen.'

Breure en het rijk van breure zijn de boze wachters van het paradijs, die van het paradijs iets heel anders hebben gemaakt. Het zijn plunderaars. Het gaat hen niet om de waarheid, maar om de macht. Ze zijn op een powertrip, een drugstrip. Dit zijn verschillende gezagsstructuren tegen elkaar diep in de psyche van de mens. Breure is een slang van zowel goedgelovigheid als goedongelovigheid. Zo heeft het de poppetjes gemaakt.

Dan zegt het hoofdstuk vervolgens :

'Ik ken deze slang al sinds kind zijn, alleen wist ik toen zijn naam nog niet. Het probeerde me te wurgen. Toen later begon hij telkens zijn naam uit te spreken en te sissen. Ik had dan het gevoel alsof ik stikte. Het is een zware geestelijke strijd. Deze slang werkt met omkoperij, verwennerij. Deze slang is erger dan de draak. Het bereed de draak.

Het werkt met valse cadeau's. De mens trapt er graag in. Een hysterische koninginnen cobra is het, werkt graag door de bloedlijnen heen. Wurgt haar kinderen met de navelstreng. Ze eet haar kinderen, en leidt hun zielen tot valse paradijsen. Waakt op, ze noemen het god. Kom tot de paradijsen van de hogere zelfnatuur.

'Ja, maar je kan het zelf niet. Je hebt die en die nodig,' zeggen ze dan. Ze zijn totaal aan de drugs. Je lagere zelf kan het niet, maar je hogere, geestelijke zelf kan het wel. Daar zit een groot verschil in. Ze hebben dit soort verhaaltjes gemaakt om de zonde mee goed te praten. Alles zit al in je zelf, alles is al in jezelf, maar er is verschil tussen lager zelf en hoger zelf, tussen het vleselijk zelf en het god zelf. Ben je dan zelf god ? Niet op de manier van de mensen. De mensen weten helemaal niet wat het betekent. Ze hebben van god een titel gemaakt, maar het is een principe. De god van de mensen is machtszuchtig en eerzuchtig, en is gek genoeg altijd op hetzelfde niveau als wat deze mensen geloven en denken. Ze hebben het zelf gemaakt. Ben je zelf god dan ? Ja en nee dus, niet zoals de mensen zeggen dat god is. God is geen popie jopie of ander soort aandachtstrekker. Het is de bron van al het leven, en het betekent 'wording', het betekent 'het zijn', het betekent 'het hogere zelf' en het is diep in je binnenste. Daarom mag de mens loskomen van de boom van breure, van de valse godziekte waar men ziekelijk aan afhankelijk is, en de mens mag komen tot de boom van het hogere zelf, de boom van de hogere zelfnatuur. Kan de mens die omschakeling wel maken ?

Breure is op jacht. Het is een zware strijd. Een hysterische hissende, sissende koninginnen cobra die graag door de bloedlijnen werkt om de vrucht te doen verstikken. Doodgeboren in de baarmoeder, en als er ook maar één teken van leven is, dan snelt ze haar scherpe pinnen door het hart van het kind. Nee, het kind mag niet ontkomen. Breure ziet het kind als haar eigendom. Het zijn de zware nachtmerries van de feutus in een worsteling om geboren te worden op de paradijs aarde. Iedereen moet dit ding voor zichzelf overwinnen dus. Een ander kan het niet doen.

Breure verdrinkt haar kinderen. Nooit hebben ze rust. Altijd moeten ze werken voor haar dromen. Zo kunnen ze nooit tot hun hogere zelf komen. Breure wilde het volk niet laten gaan, en daarom moesten de plagen komen, zoals vandaag corona is gekomen omdat de oude orde de nieuwe generatie niet wil loslaten. Wij zijn door Breure verdronken. Breure is een psychiatrische markt-macht die recht tegenover de psycho analyse van het hogere zelf staat, de psychologie van het hogere zelf. Jung (1875-1961) stelde dat het 'zelf' een archetype is van heelheid, volkomenheid. Je mag in de psychiatrie geen zelf hebben, geen eigen identiteit, maar je moet totaal onderworpen zijn aan de ideeën van deze nazi's, de handlangers van Breure. Het is een totaal verknipt moederschap waarin het kind slechts een slaaf is van de wanen van de moeder. Denk niet dat er in de psychiatrie daadwerkelijke psychologie wordt bedreven. Het is een bedrijf. Zorg wordt een product genoemd, en het slachtoffer een klant. De klant is daar geen koning, maar een gevangene, een slaaf, onderworpen aan hun zieke ideeën. Zij wanen zichzelf god, het god ras, en het hogere zelf hebben ze verboden.'

Dat is niet zo best, mensen. Hoe kan de mens loskomen van dit breure virus ?

Mattheus 17:21 : Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten.

Het was één van de pijlers van de opleiding exorcisme en demonologie. Sommige geestelijke virussen kunnen niet overwonnen worden zonder letterlijk te vasten op voedsel. Dat mag zeer zeker niet overdreven worden, en je moet je heel goed aan de regels houden. De mens zit vast aan de ketenen van Breure en die kunnen door vasten doorbroken worden, maar wat voor vasten hebben we het hier over ? Er zijn verschillende soorten van vasten. Breure werkt door overmatig zout. Je moet er voor zorgen dat je dagelijks niet boven de 6 gram zout uitkomt, maar in het vasten kun je

dat nog wat meer verlagen. Blijf wel altijd voldoende drinken. We spreken hier over een zout vasten wat belangrijk is om van Breure los te komen, deze slang op de paradijs aarde. Er was ook een slang in het vroegere paradijs dus. Elk paradijs heeft zijn eigen slang. Deze slang biedt de mens valse kennis aan, vals voedsel, om de mens onder zijn hypnose te brengen, zodat de mens afdwaalt. Normaal gesproken moet je goed voor jezelf zorgen, maar in gevecht tegen dit soort geestelijke virussen moet je soms vasten, en er zijn dus een heleboel vormen van vasten, maar het gaat hier om een zout vasten. Probeer eens een dagje te vasten op zout dat je niet boven de 5 gram uitkomt die dag. Probeer eens op een vrije dag je ontbijt en middageten over te slaan om je te wijden aan het luisteren naar de hogere zelfnatuur, zodat je lichaam gezuiverd kan worden, en ga dan bijvoorbeeld 's avonds na 8 uur weer eten. Dat is dus een halve vast, en als je dan eet, neem dan geen producten met overmatig zout. Kijk daarvoor op de verpakking. Als je dan een keer een maaltijd of twee maaltijden overslaat dan wordt je ook verbonden met Venezuela waar veel mensen maar één keer per dag eten. In Venezuela eten de allerarmsten uit de vuilnisbak. Zo geef je door je vasten energie terug aan de mensen, zo geef je hen hun dromen terug die eens van hen werden afgeroofd. Energie moet namelijk eerlijk verdeeld worden. Dit vasten is dan meer een vasten van zorgvuldig en bewust eten, een keer wat overslaan om de hemel te zoeken, terug te keren tot het paradijs, als een Daniël's vasten.

hoofdstuk 4 tante uit dronten

In een droom was ik op de paradijs aarde in mijn natuurdorp, bosdorp. De gids van mijn overleden tante woonde daar ook, die overigens sprekend op haar leek, wat wel vaker het geval is bij gidsen. Er waren wat kinderen die haar geholpen hadden. Ik kwam terug van de supermarkt met een winkelkarretje. Ik kwam de kinderen tegen, en we waren daarna in het schuurtje van de gids van mijn tante, die ik voor het gemak dan ook maar mijn tante noem. Ik sprak met de kinderen over de tachtiger jaren, waar ze nauwelijks iets vanaf wisten, dus ik legde hen wat uit. Even later moesten ze het schuurtje weer uit, want ze hadden ook weer dingen verkeerd gedaan volgens die gids, en ik dacht nog van : 'het zijn kinderen.'

Breure was uit de hemelen gevallen, de grote witte slang, maar was op de aarde in een rat veranderd, een dievende rat. We kunnen dat om ons heen zien hoe jongeren het gemunt hebben op winkels. De opvoeding moet lopen via het geestelijke. Deze mensen zijn totaal zielloos. Dat hebben ze niet meegekregen van huis uit, want alles wordt hier geregeerd door materiële instanties, geen geestelijke, intellectuele bronnen, want die zijn uitgedoofd. 'Het zijn kinderen. Kinderen zijn geen speelgoed.' Vele jaren geleden had ik een droom van een grote speelgoedslang die uit de hemelen viel. Zorgcentra moesten in veiligheid gebracht worden, zoals nu ook. Deze slang aast op hulpbehoevenden. Vannacht in de dromenserie was Breure eerst een slang, en toen een rat op de aarde gevallen, en beiden waren omhuld door een regenboog. Corona en de avondklok zijn aan het woord. Het volk pikt de rellen niet. We spreken van een kleine burgeroorlog.

hoofdstuk 5 I've Gotta Get A Message To You – het belang en nut van de vogeltjes

Hij was overleden, en kwam tot mij in een droom. Hij was vroeger een leraar op de bijbelschool, op mijn tweede theologische opleiding. Hij was ook predikant. Hij kwam om mij een gave te brengen. Het was een pakketje van hele dikke energie, met een paars-rode gloed en zwart geribbeld draad, maar het was verder nogal donker. Ik omhelsde hem. Hij was blij mij te zien. Ik vroeg me af wat de gave was. Ik werd wakker van het gefluit van vogeltjes. Ik kon hun zielen zien. Ze waren zo prachtig. Ik ging naar mijn computer, en ik hoorde een vogeltje dichtbij het raam. Ik ging naar het raam en keek naar buiten. Dichtbij op het hek, dichtbij het raam, zat een koolmeesje en staarde mij aan. Ik begon tegen het koolmeesje te praten, en het koolmeesje bleef nog even zitten, terwijl er een warmte door mij heen ging. Ik ging toen weer naar mijn computer, en toen hoorde ik weer hetzelfde geluid dichtbij mijn raam, en ging toen weer naar het raam om te kijken. Nu zaten er twee koolmeesjes op het hek me aan te staren, en toen gingen ze op de takken van de struikjes dichtbij het raam zitten, en gingen van tak tot tak. Weer ging er warmte door me heen. Overal zag ik energie structuren tussen de dorpen en de steden.

Ik klikte het nieuws aan en de beegees waren erop en het nummer 'I’ve Gotta Get A Message To You' uit 1968 was erop en ik herinnerde me hoeveel ik van dat lied hield.

The preacher talked to me and he smiled – De predikant sprak tot mij en hij glimlachte
Said, Come and walk with me – zei kom en wandel met mij
Come and walk one more mile – kom en wandel met mij nog een mijl
Now for once in your life you're alone – nu ben je voor een keer in je leven alleen
But you ain't got a dime – maar je hebt geen cent
There's no time for the phone – en er is geen tijd voor de telefoon
I've just got to get a message to you – ik heb een boodschap voor je
Hold on, hold on – houd vol, houd vol
One more hour and my life will be through – nog een uur en dan zal mijn leven erdoor zijn
Hold on, hold on – houd vol, houd vol

Ik sloeg wat preken open van de overleden prediker, en het ging over armenhulp en dit zinnetje sprong eruit : 'U bestaat, omdat God het wil, en God houdt van u.' In de droom huilde hij over wat de mens de dieren en ook de vogels had aangedaan. En laten we eerlijk zijn. Is dat nou de liefde van God als de mens zijn schepping kapotmaakt ? Deze kerken mogen zich geen kerken noemen die dat doen. De prediker had knikkende knieen over wat de dieren was aangedaan en de vogels, de vogels die we toch nodig hebben voor de opname, en hij was hysterisch aan het wenen terwijl hij de vogelzielen in zijn handen had. Oh, God's mooie schepping kapotgemaakt, allemaal voor de hebzucht van de mensen.

Eén van zijn preken vertelde over hoe het een stralende dag was, en hoe de mooiste bloemen bloeiden en de vogels hun hoogste lied zongen, maar dat het duister en stil was geworden in twee

mensenharten, de harten van Adam en Eva. Het werd toen avond. In de hof heerste een sfeer van ontspanning en rust, de koelte was aangenaam na de warme dag. 'Adam, waar ben je ?' kregen ze toen te horen. Dit gaat over de zondeval. De mens was helemaal weggegleden van het paradijs door de zonde, maar wat betekent het paradijs ?

De predikant was nu zelf in het paradijs geweest, en het was heel anders dan hij het had voorgesteld. Beeldspraak, allemaal beeldspraak, en de mens moet weer leren recyclen. Vandaar dat de weg terug tot het paradijs de recyclocratie is. Dat is een grote machine. Dat is een wetenschap. De opname gebeurt door het beeld van de vogel, en ook door het beeld van de raket.

Het is van belang om de lijn te volgen van het thema de wilde jongens in de boeken, dus ook de hele bespreking en exegese van het boek de wilde jongens van william burroughs uit de zestiger en zeventiger jaren over een apocalyptisch visioen van 1988, dus werkt eigenlijk hetzelfde als orwells 1984 wat gebaseerd is op een visioen in de veertiger jaren, maar dan als een opstand tegen het 1984 systeem, dus de wilde jongens is daar een antwoord op, en daar komen die dingen ook weer allegorisch in terug.
Een beeld van de afval buis tot de recyclocratie … dus je afval kwijt en recyclen, als afvalverwerkingsdrang en voortplantingsdrang wat tegelijkertijd een overlevingsdrang is … Het probleem is dus dat je dat niet zomaar kunt doen … Nee, want je moet je hierbij aan allerlei regels houden, dus het is een bepaalde wetenschap … weten hoe de buizen lopen … wat de voorwaarden zijn, etc. etc. … vandaar voordat dit punt bereikt is : angst angst en nog eens angst … want het is een zaak op leven en dood … Stel je voor dat er iets in dat systeem fout gaat, wetende dat alles puur kern energie is en dat ogenschijnlijk kleine foutjes in de kern centrale toch tot grote kern rampen kunnen leiden, etc. … vandaar dus dat die geestelijke wetenschap waterdicht moest zijn, en daartoe kwam het diepte toetsen opzetten, en dit raakt verankert in de robotologie … techniek, techniek, techniek … dat is alles wat het daarboven is … niks geen simpele opname waar de evangelischen op wachten en elkaar tussentijds theologisch de hersenen inslaan over wie gelijk heeft … want de opname is als een raket die de lucht inmoet, en wie weet hoe dat gaat ? dus dan heb je parallellen zoals kuifje met een raket naar de maan … ik liep eens als kind van het dorp naar huis en moest langs al die huizen en ik keek telkens naar binnen, samen met mijn neefje … en telkens weer was die aflevering van kuifje en de raket op de tv's … en dan is er nog de parallel van willie wortel … en in egypte dan het hele seker mysterie in de woestijn …

de boeken zijn gegeven door de natuurmoeders en natuurvrouwen … die zijn puur archetypes, belichamingen, van bovenstaande kennis, van de recyclocratie … eergisteren nacht in een droom was ik met zo'n natuurvrouw en die noemde ook weer het boek de recyclocratie, boek 14, op, dat het voor nu van belang was … dus ik had het die ochtend er weer even bijgehaald …

in het voorwoord staat dan :

'Recycling is een vak, een wetenschap. Alleen de beste recyclers zullen overleven. De rest gaat gerecycled worden en zullen dus ook overleven. Recycling betekent dat alles zal overleven uiteindelijk, maar in andere vormen, juiste vormen. Dit is dus een hoopvolle boodschap. Zijn wij klaar voor de recyclocratie ?

Er mag hierin geen menselijke, vleselijke inmeng zijn. Dat gaat allemaal gerecycled worden. Het vlees gaat robo-recycled worden, door de machines van de recyclocratie. Deze zijn niet lomp, log en orthodox, maar genuanceerd en ongewoon. Dat wat in geen denken is opgekomen. Boven denken, daar stroomt het, komende vanuit het hart boven het hoofd. Draag jij je hart al op je tong, en heb jij je hart al boven je hoofd staan ? Laat je hart spreken. Recycling betekent afstand nemen, onderzoek doen, om overzicht te krijgen, om te zien wat je nu eigenlijk aan het doen bent, aan het doen was. Het gaat niet buiten de intellectualiteit om. Er komt niet even een grote tovenaar naar beneden dalen met een toverstokje die ineens alles goed gaat maken, terwijl je al die tijd lui hebt zitten wachten. Dat zijn ook allemaal sprookjes en fabeltjes die gerecycled moeten worden, op hun zinnebeeldige waarde geschat moeten worden. Het letterlijke gaat gerecycled worden, opdat de poorten tot het geestelijke opengaan. We hebben het dan over het robo-geestelijke wat al gerecycled is, wat dus vanuit de toekomst stroomt.'

het is weer weekend aan het worden ...
we gaan het hebben over de puzzel van de nederlandse kerkgeschiedenis ...
een prettig en inzichtrijk weekend

hoofdstuk 6 de nederlandse kerkgeschiedenis in drie lagen

zorg dat je de nederlandse kerkgeschiedenis begrijpt, want het heeft alles met je psychologie te maken. zie de nederlandse kerkgeschiedenis als een puzzel om jezelf te begrijpen. blijf in de gaten houden dat het niet om een letterlijke kerk gaat, maar om processen die zich in jezelf afspelen, chemische processen. je kunt dus niet zeggen : oh, dat is geschiedenis, heeft niks met mij te maken. het heeft namelijk alles met je te maken. door de psycho analyse op deze dingen te begrijpen kun je ook beter de situaties in deze wereld begrijpen. theologie is de beeldspraak van de psychologie, van de ziel. het verteld dus een verhaal. vandaar ook dat dit geen saaie kerkgeschiedenis is, want we laten het zien in verband met de wilde jongens in de natuur die tot de wilde vrouwen gaan, de wilde moeders, van de natuurbron van het oer. dit zijn geen dode feiten dus, maar levende bronnen van je eigen ziel, en zeer zeker nodig om recyclocratisch tot de paradijs aarde te komen.

De sleutel tot de bevrijding van Nederland ligt in de Nederlandse kerkgeschiedenis. 1834 was de afscheiding van de koningskerk, de nederlands hervormde kerk, en 1886 was een tweede afscheiding, de doleantie, die de gereformeerde kerk tot leven riep, o.l.v. Abraham Kuyper die toen ook minister-president van Nederland werd. Daaruit voort kwam nog een afscheiding genaamd de vrijmaking in 1944, o.l.v. Klaas Schilder. Maar hier loopt duidelijk nog een lijn onder, die van belang is, omdat dat de bloedlijnen zijn van de wilde jongens, en die lijn is de lijn van de

gereformeerde gemeenten, die veel soberder zijn, en die meer de bevindelijk gereformeerden zijn, oftewel de meer persoonlijke beleving in plaats van de orthodoxie. Klaas Schilder waarschuwde in dromen ook dat de laag van de Kuyper kerk die in Nederland regeerde te vraatzuchtig was en te materialistisch. De gereformeerde gemeenten zijn dan meer low profile. Ik had een droom van de Kuyper laag als een woest brullende beer, en ook als een beer die vissen uit de rivier probeerde te grijpen. Het was in natuurgebied, maar ik moest toen een put in waardoor ik tot de diepere laag kwam, die van de gereformeerde gemeente, die de bloedlijnen van de wilde jongens verborgen hield, oftewel de regressieve kern, de wederkeer, waardoor het een kwartslag draait. Het gaat dus niet om de letterlijke gereformeerde gemeente, maar om de metaforische gereformeerde gemeente. De beer viel dus aan, maar ik kon vluchten onder de grond. Hier kwam ik bij de wilde jongens. Zij leefden in de natuur in soberheid.

Het begon met de prediker Ledeboer die bij de 1834 afscheiding hoorde, maar die zich daar ook weer van afscheidde tot zelfstandigheid, omdat hij niet bij de regering om erkenning wilde vragen. Hierdoor kwam hij in de gevangenis terecht. Na zijn overlijden scheurde het in twee stromingen : de dijkianen en bakkerianen. In 1907 gingen de dijkiaanse ledeboerianen samen met de zogeheten gereformeerde kerken onder het kruis en die werden de gereformeerde gemeente, o.l.v. de predikant G.H. Kersten. De gereformeerde kerken onder het kruis was een benaming voor de vervolgden die zich niet wilden onderwerpen aan de regeringskerk. Kersten wilde dieper gaan dan de leer van de veronderstelde wedergeboorte van Kuyper. Kersten stelde namelijk de persoonlijke bekering centraal.

De veronderstelde wedergeboorte ging een eigen leven leiden in Nederland. Het is nog wel erger dan geloven, nog wel luier en gemakszuchtiger. Nu was de mens bij voorbaat al wedergeboren als de mens in de juiste familie was geboren, bij de juiste kerk. Het zijn groepsgeesten die een eigen wedergeboorte simuleren, en die wedergeboorte is gewoon het lidmaatschap. Zo werkt dat ook in de wereld. Medische organisaties werken ook allemaal door de veronderstelde wedergeboorte. Zij zijn het zalige ras.

Schilder moest door de suiker heenhakken. De synodale gereformeerde kerk, de kerkenregering, had gesteld dat iedereen zich moest onderwerpen aan haar leer, en Schilder werd afgezet omdat hij zich ertegen verzette. Hij wilde niet geleid worden door de synode, maar door God. De kerk was grotendeels ingedut in de leer van de veronderstelde wedergeboorte, zoals ook na zijn dood de kerk weer indutte. De synodale kerk had een dwang bewind opgericht, ook door stellingen in 1942, wat Schilder niet kon accepteren, en wat tot de vrijmaking in 1944 leidde. Dit was een fundamentele scheuring in kerkelijk Nederland. Het scheurde families uit elkaar. De strijd was om de veronderstelde wedergeboorte. Schilder kon deze dwang niet accepteren, alsof hij iets gedwongen moest eten, en koos het hazepad.

Veronderstelde wedergeboorte is een drug, een ergere drug dan geloof, want nu hoef je dus helemaal niets te doen, want je familie had het al, en je kerk, en je hebt het gewoon ge-erfd. Het is de erfzaligheid. De predikant G. Wisse (1873-1957) noemde het de gevaarlijkste dwaling van die tijd, voornamelijk vanaf 1905, en uiteindelijk is hij toen ook overgestapt naar de christelijk gereformeerde kerk, wat meer tot de onderlaag behoort, omdat het daar gaat om de bevindelijkheid en niet de orthodoxie. Zijn vertrek uit de regerende gereformeerde kerk in 1920 zaaide al het zaad voor de vrijmaking van 1944. De intellectuele mens had genoeg van het taartjes bakken en taartjes

eten. De wilde jongens riepen op tot meer soberheid, het terugkeren tot de natuur. Dit kon zeker niet rechtsstreeks. Het was een zware strijd. De mens kwam tegenover verschrikkelijke poortwachters te staan die Nederland bewaakten. Nederland, taartjesland. Nederland, broodland. De mens moest komen tot de charismatische en hermitatische bron. De mens moest komen tot het profetische, en alleen zo kon de mens dieper boren tot de onderste laag, die van de gereformeerde gemeente, de verborgen bloedlijnen van de wilde jongens, om daar te komen tot de metaforische kerk van de regressief-gereformeerde gemeente (rgg), een abstract model, de opgenomenen door de natuurvrouwen (vgl. walkuren in de germaanse theologie). Hier wordt de calvinistische kern gezuiverd en een kwartslag gedraaid. Zonder de profetische-charismatische beweging zou dit nooit kunnen gebeuren. Daarom was de hermitatie in de 1990-er en 2000-er jaren zo belangrijk en fundamenteel. De hermitatie was een charismatische vernieuwing en verdieping van de bevindelijk-gereformeerde kern, oftewel het persoonlijk beleven, de persoonlijke wedergeboorte, niet vanuit een boekje of vanuit familie- of kerkbanden, niet door een lidmaatschap dus. De hermitatie bracht de regressie voort, wat een vernieuwende beweging is van de wederkeer die kwam met de vrijmaking. De bedoeling was namelijk dat de grote reuzen van secularisme (een maatschappij buiten de geestelijke bron om) en cessationisme (afwijzing van de geestelijke gaven), ook binnen kerkverband, zouden vallen. Zowel de hermitatie als de regressie om dieper te kunnen boren tot de onderste laag zijn gebaseerd op een complexe vorm van theologische en psychologische dialectiek. Het thema de wilde jongens is een roep terug tot de psycho analyse van de kerkelijke achterbuurten.

Er is al geroepen. De roependen zijn al gekomen. Hun echo klinkt nog voort. Willen wij zoeken naar deze bronnen ?

Wedergeboorte is niet iets vanzelfsprekend, maar een leerproces. De vanzelfsprekendheid van de wedergeboorte oftewel de veronderstelde wedergeboorte is een bedrieglijk iets van de hedendaagse samenleving wat in vele vormen zich aan de mens opdringt, als drugs, om van de mens een niet nadenkende consument te maken. Het is dus een reclame spotje van luilekkerland, iets waar wilde jongens van vluchten. Zij vluchten tot de wilde vrouwen van de natuur, tot de wilde moeders. Telkens weer bespreken wij dit thema in onze boeken, en telkens weer verdiepen wij het. G. Wisse predikte dat Nederland aan de rand van de afgrond was gekomen, dat er een stortvloed was gekomen van geestelijk verval, dat de mens werd bedrogen door een duivelse genotscultuur, een verdovend gevaar van welvaartscultuur. De zonde werd op professionele manier schoongepraat, en mensen tuimelden er in vanwege hun gebrek aan onderzoek en toetsen, want dat is ook wat de veronderstelde wedergeboorte bewerkstelligt, dat de mens niet meer kritisch denkt, niet meer door dingen heenprikt, het niet meer test. Dit gif droop de kerken binnen. De mens was zwaar en zwaar vergiftigd geraakt. Hij stelde dat de zonde was ontzondigd. De mens die voor plezier leeft, voor de koekjes, wil niets van het woord zonde weten. Alles mag, alles kan. Men is verondersteld wedergeboren. Men is onder hypnose.

----

de meeste mensen slapen alleen, een lied van labi siffre ... wat zou het betekenen ? Het gaat erover dat wat de kranten dan ook zeggen, deze mensen zijn eenzaam.

omdat mensen allemaal in hun eigen wereldje leven en niet eens daadwerkelijk contact hebben gemaakt ... vandaar dat je kunt denken dat je samen slaapt met iets of iemand, maar nee ... in die eenzaamheid kun je door psycho analyse tot de ware bronnen komen ...

het lied gaat over de menselijke gecompliceerdheden die relaties kapot maken en daarom is psycho analyse zo belangrijk om door deze menselijke complicaties en gecompliceerdheden heen te komen ... kijk wat het betekent, prik er doorheen ... kom tot de diepere lagen, de onderste lagen ... durf tot de achterbuurten van zowel theologie als psychologie te gaan ... er is daar een werk te doen ... een puzzel op te lossen ... in for it ? ga met ons mee, of blijf rustig doorslapen ...

wij zijn de wilde jongens die terugkeren tot de wilde moeders ...

ja, we worden beschuldigd omdat we het diepere pad gaan, ons afzonderen van de afgoden die de mens heeft gemaakt... we worden beschuldigd dat we eigenwijs zijn, onze eigen wil doen en willen, hoogmoedig zijn, omdat we niet buigen voor deze hebzuchtige, zelfzuchtige, betweterige mensen ... omdat we hen niet als god vereren en aanbidden ... maar wij zijn dat niet, wat ze van ons hebben voorgesteld ... het zijn valse, opgelegde identiteiten, projecties ... de meeste mensen slapen alleen ...

als je ontwaakt bent en opgenomen dan kun je niet meer van de zonde genieten ... want dan ben je gevoelig als de hemel, en dan is zonde pas echt pijn ...

als we gebroken zijn, en afgezonderd, in gescheiden werkelijkheden, de diepte in zijn gegaan, dan pas zullen we begrijpen tot in het merg, de liefde die we verloren hebben, de contacten, kunnen we teruggaan tot de schaduwwerelden om daar psycho analyse op toe te passen, tot hoger begrip te komen ... het lied gaat erover dat de wereld vol is van vreemdelingen en dat het een hotel is van harteleed ... als je meezondigt met hen in plaats van psycho analyse toe te passen, dan maak je de hel alleen maar groter ... dat is wat ware pijn is ... de meeste mensen slapen dus alleen, wat de kranten dan ook mogen zeggen ... wat de mensen je dan ook proberen aan te smeren ... nee, ze leven in hun eigen bekrompen wereldje ... er is nog nooit contact gemaakt ... ze zijn nog nooit bij elkaar gekomen om echt kinderen te krijgen ... de schepping is nog niet gekomen, dit zijn nachtmerries van de feutus ...

hoofdstuk 7 ontsnapping uit 1984 ? pas op voor 1986, het gevangenis alarm

1986 : een jeugd nachtmerrie, ik zal het nooit vergeten ... de challenger spaceshuttle stortte neer ... deze mensen wilden ontsnappen uit 1984 door op mensen techniek te vertrouwen ... daarom ga ik nooit een letterlijke raket of vliegtuig in want het is de hoogmoed van de mens ... ik zal het gezicht van de ouders van het meisje wat meeging nooit meer vergeten ... zij was een onderwijzeres die ook met de astronauten meeging, en ook omkwam in deze ramp ... hoe kun je als ouders dan gewoon staan kijken, gewoon je kind mee laten gaan ? ze had die keuze natuurlijk zelf gemaakt, maar ik zou daar als ouder niet achterstaan, en toen moesten ze zien hoe hun dochter neerstortte ...

verschrikkelijk, ik zal het nooit meer vergeten ... het is een grote waarschuwing ... er is GEEN directe ontsnapping uit 1984, uit de orwelliaanse wereld van 'big brotheris watching you' ... vandaar ook onze boeken ... er is een ontsnappingsroute en die gaat via de dialectische psychosofie ... van psychologie tot psychosofie dus ... hierover gaat het artikel van vandaag, op deze mooie zaterdag ...

Je kunt niet zeggen : Ja, nee, ik heb niks met de kerk te maken. Dialectisch gezien heb je er ook niks mee te maken, maar toch, maar toch … Het is beeldspraak. It's me, it's you. We zitten in die systemen psychologisch gezien opgesloten, en er moet psycho analyse op toegepast worden. Wie denkt dat de geschiedenis al voorbij is is niet helemaal. Wij zijn de geschiedenis. We hebben alles met de nederlandse kerkgeschiedenis te maken, want het zijn onze bloedlijnen, en het raadsel moet opgelost worden, de puzzel gelegd, en ik ben er in opgegroeid. Het is wat ik ben, metaforisch gezien, en ik heb er strijd mee. De kerk, dat ben je zelf. Het is maar een woord, een abstract model. Wil je weten wat er mis is ? Luister dan goed. Zo niet, slaap dan rustig verder. Het is een gevangenis, een gevangenis van de ziel, en er is een ontsnappingsroute waarbij je het kind niet zomaar met het badwater mag weggooien. Al die mechanismes, er zit toch ook wel veel heil in, en daarom moet het een kwartslag gedraaid worden. Wat is het kind, en wat is het badwater ? Daar gaat het om, want als je dit omdraait ben je schuldig aan moord. Velen gooien het kind weg en houden het badwater. Dat is de horror realiteit waar we in leven. En je kunt uit de kerk ontsnappen, maar hoe krijg je de kerk uit jezelf ? Nee, het is een verdraaid deel van je. Alles wat je moet doen is het terugdraaien. Hoe was het ook alweer ? Hoe was het oorspronkelijk bedoeld ? Zoals het nu is is het niet goed. Zou je er dan geen psycho analyse op toepassen ? Ren, ren, tot de wildernis, maar ook : ga dieper en dieper erin om er beter uit te komen. Vandaar dat we gebaseerd zijn op de dialectiek van de ogenschijnlijke tegenstellingen : stelling – tegenstelling – samenstelling. Dit maakt het lastig te communiceren, omdat het zo complex is. 'Those human complications destroyed our love relations.' Zou je daarom niet de dialectische studie en wetenschap volgen ? 'Vluchten en verdiepen' daarom.

Slechts vluchten, nee dat kan niet meer. Vluchten kan niet meer. Daarom kun je alleen vluchten als je verdiept. Wij zijn wilde jongens die terugvluchten naar de wildernis, als van een stam waar nog nooit contact mee is gemaakt. De buitenwereld kent deze stam helemaal niet, en toch waant de buitenwereld dat ze de wilde jongens kennen. 'Kom terug,' roepen de families en de kerken, 'Je bent van de markt, je bent van ons.' Zie, je bent niets anders dan een product. Ze houden niet echt van je, willen je lijken van vermoordde dieren te eten geven. Denk niet dat die mensen samen zijn. Nee, want wat de kranten dan ook zeggen, de meeste mensen slapen alleen, zingt Labi Siffre. Ze leven in hun eigen werelden en hebben slechts complotten gemaakt om de buit te verdelen. Het zijn jagers en trofee verzamelaars. Ze onderhandelen slechts. Lees het boek Brave New World uit de dertiger jaren er op na, voordat in de veertiger jaren het boek 1984 kwam. Families bestaan niet in de buitenwereld. Het zijn slechts reageerbuizen. Ontwaak, en wees blij dat je de stem van ontwaking nog hoort. Het is iets van de natuur. Laat je niet intimideren door grote groepen. Ze zijn niet bij elkaar. Ze doen maar alsof om de buit te verdelen, maar straks zullen ze elkaar verscheuren.

Je kunt de draaischijven niet weggooien, maar je moet de juiste combinaties zien te vinden. Dit zijn ingewikkelde draaiende sloten, waar een bepaalde combinatie-sleutel voor is.

De vergriekste ziel, oftewel de psyche is vaak totaal losgesneden van haar egyptische wortels, de oerziel van de natuur, de hebreeuws-egyptische 'neph(t)ys', en daardoor dus ook vaak demonisch en parasitair in de zin dat het niet in de juiste combinaties is gedraaid. Een puzzel dus nog wel te verstaan, omdat er nog geen psycho analyse of diepte-psychologie op is toegepast. De seculiere markt-psychologie, ook totaal los van god en gebod, totaal los van de hebreeuws-egyptische en voortijdse wortels, is ook maar al te vaak demonisch, gedreven door geld en macht. Ze houden juist de ware info verborgen en zijn belust op bijzaken en zakelijkheden. Daarom is de psychosofie vaak meer op zijn plaats, de wijsheids-psychologie dus. De seculiere psychologie is ook cessationistisch, oftewel tegen de geestelijke gaven, en die gebruikt ze ook veelal niet, tenzij het om de para-psychologie gaat. De markt-psychologie wil niet met de geestelijke gaven werken, want de markt-psychologie wil de mens niet genezen, want dan is ze een klant kwijt. De psychosofie daarentegen is pastoraal, en bedrijft geen handel in de ellende van de mens. Deze is dus ver te zoeken in de wereld vandaag de dag. Er is dus een groot verschil tussen seculiere markt-psychologen en psychosofen. Psychosofie is iets van de natuur. Het probeert de mens weer terug te leiden tot neph(t)ys, de oerziel van de natuur. Hierin komt de band tussen de wilde jongen en de wilde moeder in zicht.

Napoleon ging vooraf aan de 1816 synode van Willem I, van de hervormde kerk, oftewel de koningskerk, en deze synode heeft wel wat Napoleonitische invloeden. Napoleon is een belangrijke bron.

Stellingen van Napoleon :
1. Terug naar de moederborst
2. godsdienstvrijheid
3. Val van het medische rijk
4. komen tot de logistiek
5. komen tot je unieke individu, niet de massa productie
6. terug tot de natuur en de natuur limieten
7. afschaffing van de marteling om gedwongen informatie te winnen

Napoleon moest niets van dokters hebben. Hij vertrouwde ze niet, en hij stelde dat ze heel veel op hun geweten hadden, meer dan leger generalen. Hij wees op de natuur als medicijn. Als we kijken naar de 1816 synode van Willem I dan zien we dat dit heel erg hiërarchisch is. Lagere besturen die zich moeten onderwerpen aan hogere structuren in de kerk, en alles onderworpen aan de koning. Er zijn benoemingen zowel door verkiezingen als door de koning, en als een predikant is afgezet door wangedrag, dan is dat eens en voor altijd. 'Eens afgezet, altijd afgezet.' Napoleon was meer psychosofisch, en die kern lag verborgen in 1816. In artikel 9 wordt gesteld dat het hoofddoel is de vermeerdering van de godsdienstige kennis. Artikel 89 gaat over de armenzorg. Het is verder allemaal heel organisatorisch en autoritair. Maar het Napoleonitische zaad lag erin verborgen. Het was allemaal nog ruw en rauw materiaal. De wilde jongens hadden heel wat aan deze machine te sleutelen. Dit beest moest nog getemd worden. Hieruit kwamen dus drie lagen voort : de 1816 kerk zelf, de bovenste laag, en dan als tweede laag de laag van de gereformeerde synodale kerk, en als onderste laag de laag van de gereformeerde gemeenten, de bevindelijk-sobere kerken. In deze drie lagen zou de psychosofie zich verder kunnen ontwikkelen.

De psychosofie is zachtmoediger dan de seculiere markt-psychologie, en gebruikt de theologie als een extra beeldende laag waarin zij haarzelf kan uitdrukken. Het was zo een diepere boor, als Napoleon's geschenk aan de mensheid, maar het zaad had wel tijd nodig om wortel te schieten.

In deze tijd is de zonde tot een hoogtepunt gekomen, een piek. Men is volleerd geworden in de zonde, professioneel geworden in de zonde, deskundig in het zondigen, en tegelijkertijd is de zonde in deze tijd ook tot een breekpunt gekomen : corona is gekomen.

De drie lagen van de nederlandse kerkgeschiedenis : de bovenste laag van de koningskerk was de asfaltering en cementering van de natuur, en de tweede laag van de kuyper kerk, de gereformeerde kerk, die het af probeerde te breken door de afscheiding, werd even later ook tot een eigen soort asfalt en cement over de natuur. De onderste laag als abstract model is de laag van de gereformeerde gemeente die voortkwam vanuit de afgescheiden kruiskerk, om terug te gaan tot de natuur, tot de soberheid, door het minderen. Niet meer onderworpen aan kerk of koning. Ze waren er nog niet, want ze werden vervolgd, vandaar ook de naam kruiskerk. Ze hadden een trauma, en werden ook geestelijk vervolgd door de valse afgod van de eeuwige verdoemenis, een big brother apparaat om de mens in lijn te houden, in de stad te houden. Vandaar dat de dialectische psychosofie moest komen. Nog steeds zijn deze mensen niet vrij. Wat is dialectiek ? Het zijn recyclocratische kringlopen van de natuur in de literatuur. Het gaat door een stelling, dan door een tegenstelling, om dan te komen tot een samenstelling. Het gaat door een ja, door een nee, en dan door een hoe, waar en wanneer, door een misschien. Alles gaat door deze kringlopen, en zo kan de psychosofie verdiept worden, en die moet dus ook op de bovenste lagen toegepast worden, de Willem I laag en de Kuyper laag, om al het asfalt en cement weer weg te boren om terug te keren tot de natuur. Dit gaat niet lomp, maar door te kijken wat goed was, en hoe dat wat slecht was in de juiste richting te draaien en te verbeteren. Dat is wat de recyclocratie voorstelt, en dat is de raket van de opname. We gaan weg. We hebben het gehad. We gaan de diepte in. We gaan boren, en tegelijkertijd met een raket naar een nieuwe planeet : de paradijs aarde. Blijf niet achter. Zeg tegen iedereen : goodbye. Dat hoeft niet letterlijk, maar in je binnenste. Je komt iemand tegen en je zegt in jezelf : goodbye. Maar neem ook zielen mee. Laat de kinderen niet hulpeloos als wezen achter. Wij zijn niet met pensioen gegaan. Ga zelf ook niet met pensioen. Daarom heeft u dit nog kunnen lezen.

Na Napoleon was Willem I de kerkvorst. In 1816 kwam er een nieuw kerkelijk fundament in Nederland, wat van belang is.

EERSTE AFDELING
Algemene bepalingen

Art. 1. Tot het hervormd kerkgenootschap behoren allen die, op belijdenis des geloofs, tot ledematen zijn aangenomen, dezulken, die in de hervormde kerken gedoopt zijn, en die gene, welke in andere landen, als tot het hervormd kerkgenootschap behorende, erkend, zich hier te lande ter neder zetten, mits door behoorlijke bewijzen of attestatien van hunnen doop of lidmaatschap buiten 's lands hebbende doen blijken.

Wat betekent dit in dialectisch psychosofische zin ? Dialectiek betekent dus door tegenstellingen op zoek te gaan naar een hogere samengestelde waarheid. De doop is een beeld van het kruis. Het is meer in OT verband, het verhaal van Jona die een reis had gemaakt door de baarmoeder, net zoals

ra, of de dode met de hond jn-p, Jona-peh, Jona in de waterput (Anubis), in de egyptologie. Draag je dit kruis ? Dan ben je aangesloten aan de recyclocratie en kan alles verdiept worden, zodat je behoort tot de reformatie of hervorming, wat dus gewoon de hervorming is van je denken.

Romeinen 12:2
En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

Vers 3 zegt dan : Koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid.

We gaan dus niet letterlijk weg, maar in het geestelijke worden wij hervormd door de vernieuwing van ons denken. We gaan niet naar de letterlijke hervormde kerk, want dat zou materialisme wezen.

Vers 6 zegt : Wij hebben nu gaven (charisma), onderscheiden naar de charis, het loon, die ons gegeven is :
7 profetie, naar gelang van onze pistis, ons luistervermogen.

Aramees : Wij hebben gaven, onderscheiden door de tucht (tebuta), getuchtigdheid, ons gegeven, oftewel door het kruis. Profetie naar gelang onze hymne, onze standvastigheid, regelmaat, onze beveiliging, demonologie (hymnet).

Als hier geen exegese op is, dan kan het corrupt worden, zoals ook gebeurd is, en waarom al die afscheidingen ook waren. Zoals we ook op de dordtse leerregels een exegese hebben toegepast in het boek 'van reformatie tot regressie'.

Art. 2. Deze allen blijven tot het hervormd kerkgenootschap behoren, zo lang zij niet vrijwillig en duidelijk verklaard hebben zich daarvan af te scheiden of om wettige redenen daar van afgescheiden zijn.

Wat betekent dit dialectisch psychosofisch ? In 1834 (de Cock), 1841 (Ledeboer) en 1886 (Kuyper) werd duidelijk verklaard waarom zij niet meer tot het letterlijke hervormde kerkgenootschap wilden behoren. Dat was een kruis, want zij werden vervolgd. Zowel de Cock als Ledeboer hebben hiervoor in de gevangenis gezeten. Van binnen waren zij natuurlijk nog steeds min of meer hervormd. Het kind wordt niet met het badwater weggegooid. Je kunt niet hakken met de botte bijl, en moet in de dialectiek van tegenstelling ook komen tot samenstelling, maar dan wel onder strenge voorwaarden. Ook dit is niet letterlijk, maar symbolisch. In de dialectiek zeggen we zowel ja als nee, niet 'of, of', maar het gaat hierin om het hoe, het wanneer, het waar, onder welke omstandigheden, onder welke voorwaarden, en wij moeten deze dialectische kringlopen leren kennen. Het zijn de seizoenen van de literatuur. Onze ziel gaat ook door deze seizoenen, ook ons denken, ook profetie. Daarom kunnen mensen die de dialectische psychosofie niet kennen ons niet begrijpen. Leer daarom de dialectische psychosofie kennen en draai er in mee. We kunnen alleen draaiend terug tot de paradijs aarde, in de orkaan, de wervelstorm, zoals de vur in boek 1 laat zien in haar dichterlijke beeldspraak. Dat is wat de recyclocratie is.

Art. 3. Het bestuur der hervormde kerk wordt synodaal, provinciaal, klassikaal en gemeentelijk uitgeoefend.

Dit betekent dat het op territoriaal niveau is, oftewel vanuit de context. De recyclocratie (boek 14) is namelijk verbonden en gefundamenteerd in de contextuologie, boek 13, anders zou er geen overzicht zijn, en zou er tunnelvisie ontstaan, wat in vele kerken gebeurd is. De contextuologie moet toegepast worden op vele gebieden, dus territoriaal, ook op het gebied van taal, want dingen gebeuren in een diepere egyptologische context, en dan is slechts het kennen van de israelologie niet voldoende. Voor de recyclocratie en het komen van de paradijs aarde is het dus van belang dat predikanten de israelologie kennen en de egyptologie en dit ook te onderwijzen, anders komen er te grote gaten, en gaat het zijn eigen leven leiden los van de context. Dan zal de raket als een challenger neerstorten en de paradijs aarde niet halen, zoals in 1986. 1986 is een grote valstrik in het ontsnappen uit 1984 van big brother, als een beeld van de hoogmoed van de mens. De mens moet op het fundament van de contextuologie, de geestelijke territoriale oorlogsvoering, door de recyclocratie komen tot 1988, het jaar van de wilde jongens (zie boek de wilde jongens, een dodenboek, van william burroughs). Hoe belangrijk was dus deze erfenis van Napoleon overgedragen aan koning Willem I. Dit geschenk kon alleen uitgepakt worden door de dialectische psychosofie. Na de Dordtse nachtmerrie van 1618 en 1619 mag de mens dus komen tot het dialectisch-psychosofisch zaad van Napoleon wat uiteindelijk tot de door hem gewilde godsdienstvrijheid zou leiden. Dit zaad kwam opzetten met zware vervolging. We hebben het dan over 1816. Napoleon ging hierin ook zelf ten onder, zoals in Ragnarok de reuzen, de goden en de beesten die tegen elkaar streden allemaal ten onder gingen om plaats te maken voor de baarmoeder die op kwam zetten, de terugkeer van de natuurmoeders en natuurvrouwen. Iedereen moest wedergeboren worden. De letterlijke godsdienstvrijheid is overigens nooit daadwerkelijk gekomen, alleen maar in naam, want 1984 duldt geen andere goden dan hemzelf. De charismatici werden zwaar vervolgd door 1984, waar ikzelf ook slachtoffer van ben geworden. Er is alleen symbolische godsdienstvrijheid in de dialectische psychosofie, maar dit is een geleide godsdienstvrijheid, als wetenschap.

hoofdstuk 8 over het openen van sloten die draaien en telkens veranderen

De vur, boek 116. DE BERG is een fundamenteel boek, waarlijk dynamiet. Je kunt niet zomaar gokken. Deze sloten hebben gevaarlijke draaischijven, en het is altijd weer russisch rouletten. Ga niet zomaar gokken, maar leer de wetenschap van de dialectische psychosofie om zo de juiste combinaties te vinden. Deze draaischijven hebben allemaal seizoenen waar de mens doorheen moet. Je kunt zo ook niet zomaar weggooien, want het zijn immers sloten. Het zijn delen van de mens zelf.

116. DE BERG

1. Ik beklim deze berg nu al zo lang,
En ik glijd steeds dieper weg in het dal,
Ik ben bij de vallei bloemen,
Bij het mysterie van tijd achter de ramen

2. Het dal reikt tot het raadsel van de zee,
De late regen van het herfstgetij

3. Ik probeer de sloten te openen,
Maar zij draaien, en telkens veranderen zij

Het is het slot van 1816, de neo-napoleonitische erfenis van Willem I. Je kunt je er niet letterlijk aan onderwerpen, en daarom moesten de afscheidingen ook komen tot de vrijmaking, om zo tot de onderste laag te komen die in staat is om er symbolisch mee om te gaan, het dialectisch psychosofisch te verklaren. Je moet leren surven op deze woeste golven, want het is het raadsel van een zee. We hebben geleerd hoe parel te duiken, en nu moeten we leren te surven op de golven. Surven op het internet van de geestelijke wereld. We zijn achter de ramen. Het is allemaal achter schermen. Afscheiding is een metafoor voor onderscheiding.

We gaan verder met de bespreking van de kerkreglementen van 1816 van Willem I.

Art. 4. De leden der collegiën, waaraan dit onderscheiden bestuur, volgens na te meldende bepalingen wordt opgedragen, stemmen altijd hoofdelijk, zonder enigzins gebonden te zijn aan lastbrieven van de vergaderingen of kerken, voor welke zij kunnen geacht worden te verschijnen.

De hemelse democratie is dat er naar iedereen geluisterd wordt, maar dat alles wordt getoetst aan een hoger orgaan, vandaar dat de democratie ook altijd gematigd is.

Art. 5. De mindere kerkbesturen hebben het recht voorstellen in te zenden aan de hogere, en om in voorkomende gevallen derzelver voorlichting te vragen; terwijl zij daarentegen verplicht zijn aan de aanschrijvingen te voldoen der hogere collegiën, en in het bijzonder ten spoedigste de berichten en rapporten in te zenden, welke van hen gevorderd worden.

We zien hier de urim en de thummim, de hogere toetssteen waaraan alles getest wordt, in principe aan de dialectische psychosofie van napoleon, de hogere stellingen en principes die hij had doorgekregen, als fundamenteel voor de verdere kerkgeschiedenis. Stel je voor dat Calvijn in deze tijd zou terugkomen, dan zou hij met de zweep door de kerken gaan, en dan zouden er letterlijk koppen gaan rollen. Stel je voor. Calvijn zou dat niet pikken. De letterlijke Calvijn moesten we ons van afscheiden, maar de symbolische Calvijn heeft waarde. Zo moesten wij ons ook afscheiden van de letterlijke hervormde kerk, en komen tot de geestelijke hervorming van het denken. Dat is wat de dialectiek is : nee naar het letterlijke, ja naar het symbolische. Er moest een dialectische psychosofie komen, een verdieping van het Hegeliaans gedachtegoed.

Art. 6. Een minder kerkbestuur vermenende, door de besluiten van een hoger bezwaard te zijn, heeft het recht zich deswegens bij nog hoger bestuur te beklagen, onder gehoudenheid nochtans, van aan de ontvangene bevelen inmiddels te gehoorzamen, ten zij de zaak, bij de eindelijke uitspraak niet

weder in zijn geheel zoude kunnen gebracht worden, in welk geval echter daarvan onmiddellijk aan het ministerieel Departement voor de zaken der Hervormde en andere erediensten, behalve die der roomsch katholieken, zal worden kennis gegeven.

De mens kan altijd in hoger beroep gaan bij hogere principes.

Art. 7. Van alle zaken, bij uitspraak van een kerkelijk collegie beslist, valt appèl aan het in rang volgend hoger collegie, doch ter tweeder instantie beslist zijnde word geen nieuw appèl toegestaan.

Dit is ook ter ontnuchtering, dat de mens moet leren roeien met de riemen die hij heeft. Het is geen gokkast. De mens moet het kruis leren dragen en dingen verdiepen, wat ook een vur principe is dat het goede altijd maar één keer komt, en dan is het weg. Zo leert de mens het weinige van het goede volgen en er gevoelig voor worden om het in zichzelf te ontwikkelen en het ook te worden. Vastgroeien is namelijk altijd een gevaar, en daarom krijgt de mens van niets teveel. De mens mag de natuurgrenzen niet over, wat ook een napoleonitisch principe is. De mens moet geduld leren en dankbaar zijn met wat hij heeft. Het gaat om het kleine, en het verborgene. Het gaat om de puzzel. Het is er niet buiten, maar het is er in. Als de mens naar buiten gaat is er altijd een zekere grens aan verbonden, is de mens altijd aan een zeker touw gebonden, en moet de mens terug om er dieper in te gaan.

Art. 8. In een hoger kerkelijk collegie zal niets behandeld worden dan het gene in een minder college niet is kunnen afgehandeld worden, de gemeene kerken onder hetzelve ressorterende nut is, en tot het hoger collegie behoort.

Alles geeft biofeedback. Volkomen loskomen van de geschiedenis is dus onmogelijk, omdat je altijd schatplicht hebt, oftewel belasting moet betalen aan het verleden, opdat het tot hogere vormen kan komen.

Art. 9. De zorg voor de belangen, zo van het christendom in het algemeen, als van de hervormde kerk in het bijzonder, de handhaving harer leer, de vermeerdering van godsdienstige kennis, de bevordering van christelijke zeden, de bewaring van orde en eendracht en de aankweeking van liefde voor Koning en Vaderland, moeten steeds het hoofddoel zijn van allen die in onderscheidene betrekkingen met het kerkelijk bestuur belast zijn.

Er moet dus een zekere balans zijn tussen progressiviteit en regressiviteit, wat ook weer onderdeel is van de dialectische psychosofie.

Art. 10. Alle kerkbesturen gedragen zich wijders overeenkomstig de voorschriften van dit reglement, en de algemene of bijzondere verordeningen, welke vervolgens zullen worden vastgesteld; alle daarmede niet overeenkomstige, wetten en inrichtingen worden, bij het successivelijk in werking brengen dier verordeningen, gehouden voor vervallen.

Alles wordt dus getoetst aan de bovenstaande symbolische principes van het neo-napoleonitische denken, als een opnamologische wetenschap.

Art. 11. Aïle stemming tot het formeren van nominatien ter vervulling van posten van kerkelijk bestuur, of tot het verkiezen van leden in hetzelve, geschiedt steeds bij beslotene biljetten.

Art. 12. Geene kerkelijke vergadering vermag te corresponderen met buitenlandsche kerken, zonder voorafgaand toestemming van Zijne Majesteit den Koning.

Koning is een metafoor van de demonologie en van de prioriteiten, als beeld van de geestelijke oorlogslogistiek of geestelijke oorlogsprofetie. Er moet dus eerst aan de nodige voorwaarden voldaan zijn alvorens naar buiten te treden. De mens mag dus niet hoger gaan dan zijn voegen.

Art. 13. Alle de hervormde kerken in het Koningrijk, zo wel Waalsche, presbyteriaansche, Engelsche en Schotsche, als Nederduitsche, behoren tot hetzelfde geheel en zijn onder hetzelfde gemeenschappelijk bestuur geplaatst.

Art. 14. Dezelve kerken zullen echter, naar hare bijzondere behoeften en omstandigheden, hare afzonderlijke huishoudelijke inrichtingen kunnen hebben, mogende nochtans deze inrichtingen niets behelzen, strijdig met die eenheid in beginselen en gelijkvormigheid in hoofdzaken, welke de onderscheidene kerken, als delen van hetzelfde geheel, behoren te kenschetsen. Ten aanzien der kerken in de zuidelijke Provinciën, en in Nederlandsch-Oost-en West-Indien, zullen nadere bepalingen gemaakt worden.

Art. 15. Gene veranderingen kunnen in dit reglement gemaakt worden, dan door Zijne Majesteit, op voorstel, of im-mers na voorafgaande overweging bij het Synode, hetwelk echter, voor en aleer ten dezen besluit te nemen, daarop de consideratien zal inwinnen van de provinciale kerkbesturen.

De koning is dus souverein en heeft het monopolie. Er wordt niks veranderd zonder hem. Natuurlijk is dit een beeld van het hogere, dus letterlijk mogen wij dit niet nemen. Dit richt dus de schermen op. Alles gaat achter glas, achter de ramen.

hoofdstuk 9 het kinderkruis

De predikant Ledeboer (1808-1863) wilde zich niet letterlijk onderwerpen aan Willem I's synode van 1816, en hij wierp het boekje zomaar van de kansel af en begroef het toen in de tuin. Hij wilde geen letterknecht zijn, maar geleid worden door hogere ingeving, oftwel niet door mens of koning, maar door profetie. Dit kwam hem duur te staan. Hij sloot zich aan bij de afscheiding maar wilde geen erkenning aanvragen bij de regering, dus scheidde zich er in 1840-1841 er vanaf. Hij preekte gewoon door, maar werd toen opgepakt en in de gevangenis gezet in Leiden van 1843-1845. We hebben het over de onderste laag van afgescheidenen in 1800 wat later in 1907 de gereformeerde gemeente werd, wat altijd een afgezonderde kerk was die zich niet wilden besmetten met het wereldse en gemakkelijkere geloof van de lagen erboven. Ik groeide op in zo'n buurt en weet er dus

alles van. Ik had er vriendinnetjes en ervoer er altijd een bovennatuurlijke rust die ik niet kon verklaren. Ze leefden heel sober, waren hele vriendelijke mensen. Ze leefden dichtbij de natuur.

Nee, het was zeker niet de bedoeling om je daar letterlijk bij aan te sluiten, maar symbolisch was ik er op aangesloten. Ik had een droom over de predikant Ledeboer vannacht. Hij was uit de gevestigde kerken gevlucht tot de wildernis, en had een heleboel kinderen meegenomen. Er was een bos met een smalle stroom water. Verderop was een diepte waar het bos overging in een reusachtig strand, bovennatuurlijk en buitenaards, met een reusachtige zee. Het was prachtig. Zoiets had ik nog nooit gezien.

Het ging toen niet meer om Ledeboer in die droom, maar om iets wat erachter lag, iets buitenaards. Ik was op een andere planeet. Het ging om een buitenaardse en verborgen bron in het werk van Paulus. Paulus betekent in de grondtekst de mindere, de asceet, de hongerende, of het kind. In de grondtekst had hij pinnen of pennen door zijn vlees, zoals bij de indianen. (vgl. doorn in het vlees) Ook was hij dus in de gevangenis, en was hij ook gekruisigd, omdat hij zei dat hij de littekenen daarvan in zijn lichaam droeg (gal. 6:17). Het was het kruis van Paulus, een kinderkruis. Kinderen lijden vandaag de dag in de gevangenis van de markt. Ze zijn tot product geworden, achter de ramen. Het is het lijden van Paulus. Paulus is altijd de predikant van de geestelijke gaven geweest, en dit komt voort vanuit het kruis van Paulus. De kinderen worden geleid door dit kruis. Op deze planeet had het ook andere namen. Het was een symbolisch verhaal. Het waren de wilde jongens. Alleen zo konden ze terugkomen tot de wilde moeders. Er zitten dus verborgen lagen onder het Paulus verhaal, en dat begint al in Israel, bij de grondteksten, en dan dieper en dieper. We zijn dus niet echt kinderen van de markt, maar kinderen van het kruis. Zowel het werk van Paulus als het werk van Ledeboer bevatten deze hele oude hieroglieven, buitenaards, en die mogen ontcijferd worden. Egypte, Israel, de reformatie, de afscheiding en de wederkeer zijn hieroglieven die een diepere buitenaardse boodschap bezitten, hogere boodschappen dus.

Bij Ledeboer begon de onderste laag van de nederlandse kerkgeschiedenis, de derde laag, wat geen laag was van asfalt en cement wat ze in de bovenste lagen over de natuur hadden gebracht. Nee, dit was een stuk natuur.

Ledeboer sprak eens over Jeremia 31 en Jesaja 42, in 1843, in zijn boek 's Heeren wegen :

Jeremia 31:21: Richt u merktekenen op, stelt u spitse pilaren, zet uw hart op de baan, op den weg die gij gewandeld hebt; keert weder, o Jonkvrouw Israëls, keert weder tot deze uw (natuur)steden (kampen in de grondtekst).
Jesaja 42: 16: En Ik zal de blinde leiden door de weg, die zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden door de paden, die zij niet geweten hebben, Ik zal de duisternis voor haar aangezicht ten licht maken, en het kromme tot recht: deze dingen zal Ik haar doen, en Ik zal ze niet verlaten.
Hier ging de droom vannacht ook over. Niet geleid worden door mensenvlees, maar door de hogere bron in jezelf. Hiertoe zijn de merktekenen, de hieroglieven, de littekens van de nederlandse kerkgeschiedenis, om de diepere natuur weer te vinden. Dat is waar het kruis van paulus over gaat. Ledeboer stelde zich bij deze teksten in zijn voorwoord corrigeerbaar op, luisterend. Laten wij ook zo'n gemoed hebben, altijd weer open voor het hogere en diepere, want er staan vele verleiders op de kust. Ik ging ook mee. Thuis was in de droom geopenbaard dat een familielid een gnoom was, en ik heb dit al eerder meegemaakt in een droom, zoals jaren geleden werd in een droom geopenbaard

dat een familielid een trickster dwerg in een rolstoel was met koplampen, en er kwamen clownsgeluiden uit die rolstoel voort. Mijn oma bevestigde die droom toen, en zei dat één van haar dochters inderdaad een toverheks was. Het is natuurlijk beeldspraak maar deze trickster gnomen en trickster dwergen draaien alles om wat je zegt en gebruiken het tegen je, en stoken anderen tegen je op, allemaal omdat je niet van hun kerkgenootschap bent en niet denkt zoals zij denken. Ik ging dus in die droom ook met Ledeboer mee terug naar de natuur, en kwam toen op die buitenaardse planeet. Aardse families en kerkgenootschappen zijn zo bedrieglijk, en ontmaskerd als gnoom kerken. Ledeboer noemt bovenstaande bijbelteksten een beproeving.

Hij zegt dan :

'Wanneer ik iets zal van mijzelf verhalen, Dan zette God mijn Heer' het merk en palen En doe mij schrijven 't geen de waarheid is; Hij doe mij, niet met sierlijkheid van woorden. Maar zo als ik het van den Heere hoorde, Vertellen aan het, volk dat uit Hem is.'

We moeten het brengen zoals we het op ons hart krijgen, zoals we het gedroomd hebben, niet om het hapklaar te maken voor de mensen en om mensen naar de mond te praten. Ik geef u rauwe, ruige natuur des hemels. Het is over het tuinhekje van de kerk heen.

Hij noemt dan :

'Gods eer moet boven alles gaan, daar komen geen vader, moeder, broeders, zusters, familie of leermeesters in aanmerking. Volgt Mij, zegt de Heere (de natuur), die niet alles verlaat, ja zijn eigen leven niet haat om Mijnentwil, kan Mijn discipel niet zijn. 'Zegt het de rechtvaardige dat het hem wel zal gaan en de goddeloze kwalijk. Spreek Mijn woord zegt de Heere, opdat Ik u, niet versla!' (Jer. 1: 17) Kiest wie gij dienen wilt God of de Mammon.'

Hij wilde geen letterknecht zijn of familieknecht, want dat zijn slechts machten van de mammon, van het materialisme. Hij wilde terug naar de hogere natuur. Hiervoor liet hij alles achter. Hij stelde dat de mens geen gesneden, organisatorische beelden moest volgen, maar het gaat om de organische beelden van de hogere natuur.

Hij zegt dan : 'De mensen kunnen mijn lichaam krijgen, maar God heeft mijn ziel.'

Want we dragen nog steeds dat kinderkruis van Paulus, die pinnen door ons vlees, en zijn nog steeds in de gevangenis, op de kindermarkten achter de ramen. We worden nog steeds verkocht. We zijn nog steeds een product. Zij hebben ons lichaam, maar God heeft onze ziel. De hogere natuur heeft onze ziel. In onze dromen zijn wij met God, met de hogere natuur. Wij zijn opgenomenen.

Hij zegt dan : 'Ik sprak over de wegen Gods, met Gods kinderen, niet bij bespreking, maar bij ondervinding.'

Ledeboer staat voor de bevindelijke laag, de persoonlijke laag, van het zelf ondervinden en ervaren, het zelf onderzoeken, niet vanuit een boekje, niet vanuit voorgekauwde orthodoxie. Ledeboer stond voor de tederheid van de natuur, niet de grofheid van een opgelegde onnatuur. De onnatuur moest weer ondergaan.

Kerken zeggen vaak dat als je niet gelooft zoals hen dan ga je naar 'de hel'. Maar wat is 'de hel' eigenlijk ? Het is beeldspraak. Zoals er vroeger ook veel werd gezegd : 'Met een ingebeelde hemel naar de hel gaan.' Het betekent als je er niks meer bijleert, dan sterft je ziel af, zoals in de oorspronkelijke Israelitische talen is de hel het graf, want als je stopt met leren, dan stop je met leven. Het is hetzelfde als een blinde die door zijn blindheid in de afgrond loopt. Het zijn gezegdes. Ledeboer gebruikt deze woorden ook, omdat dat nu eenmaal de spreektaal was, en nog steeds. Maar hij laat het zien in de context : Waar twee blinden elkaar leiden vallen zij beiden in de gracht. Dat is wat de hel is. Het woord hel bestaat overigens niet in de Israelitische talen. Het wordt alleen zo vertaald in het westen, en komt uit de germaanse theologie waarin het iets heel anders betekent. In de vertalingen komen zowel David als Jona in de hel, maar zij worden er ook weer uitgehaald. Sommige vertalingen vertalen het gewoon als het dodenrijk. Ledeboer noemt de hel de blindheid. We komen dan ook weer terug op het vers waarmee hij zijn boek begon :

Jesaja 42: 16: En Ik zal de blinde leiden door de weg, die zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden door de paden, die zij niet geweten hebben, Ik zal de duisternis voor haar aangezicht ten licht maken, en het kromme tot recht: deze dingen zal Ik haar doen, en Ik zal ze niet verlaten.

We gebruiken het woord hel zelf ook weleens. Zoals : het is hier een hel. Of zoals Labi Siffre het zingt in zijn 1988 nummer 'de meeste mensen slapen alleen' dat het plicht is, geen liefde, en in plaats daarvan is hun bed een kerkhof, en het doet pijn als de hel.

David sprak : 'Ook al is mijn bed in de hel, toch bent u daar.'
Er is altijd een weg eruit, als wij willen leren.
De hel betekent leven voor plezier, niet om te leren. Hierdoor begint de ziel af te sterven, zoals de Israelitische teksten het gewoon het dodenrijk noemen, de hel als graf dus, en wil je van je bed je graf maken ? Tijd om te ontwaken, tijd om te leren. Er is nog zoveel te leren. Je bent nooit te oud of volwassen om te leren. Ledeboer stelt dat we elkaar niet naar deze hel moeten leiden. Neen. Het is beter ons te bekeren en elkaar te leiden tot de hogere natuur. Daarom had ik de droom van Ledeboer met een hele groep kinderen in de natuur die hij had uitgeleid. Laten we niet de definities aanhouden van de kerken, want die draaien alles om als de gnomen. Ledeboer brak met de kerken, met de ordes en de families.

Hij noemt dan Psalm 25 :

'Heer', wijst mij toch Uwe wegen, Die Gij wilt dat ik zal gaan;Tot dezelve maakt genegen Mij, en doet mij die verstaan. Leert en stiert mij naar Uw woord. De verborgenheid des Heeren is de mens geopenbaard, Want Hij maakt vrij mijnen voet Uit all' der godlozen netten.'

Ledeboer was een Mozes figuur in de jaren 1800 toen de natuur kerkelijk geasfalteerd en gecementeerd werd zoals ze eens bij de indianen hebben gedaan.

Hij zegt dan : 'Des daags en des nachts onderwees mij de Heere. Maar er kwam strijd, hevige strijd op af; ik heb de zaken toen niet opgetekend, daarna schrijf ik nu, wat de Heere mij doet herinneren. Het gebeurde dan dat alles tot het minste toe mij werd ontnomen, zodat ik geheel in het duister kwam of er nooit, iets aan mijn ziel gebeurd was.'

Dat komt natuurlijk omdat wij moeten minderen, en niet opgeblazen worden. De pinnen van Paulus gingen ook door zijn vlees, opdat de hoogmoed der mensen hem niet zou kunnen vergiftigen.

Hij zegt dan : 'Totdat het op een zekere morgen geschiedde, dat er een hevige strijd, zo als ik er nooit een gehad heb, opdeed tussen de Satan en mijn ziel, zodat ik dacht van mijn verstand beroofd te zullen worden of een einde aan mijn leven te zullen gemaakt hebben; tot dat, toen die strijd op het hevigst was, mij dezelve ontnomen werd en ik de Engelen Gods de 136e Psalm van het begin tot het einde in een onzichtbaar koor boven mij hoorde zingen. Een Psalm die ik niet wist ooit in mijn leven gezongen te hebben, noch kende. Ik had niet te doen dan te luisteren. En de Engelen Gods dienden Hem.'

Psalm 136 is de psalm van 'God in natuur en geschiedenis' die 'met verstand de hemel schiep, die de aarde op de wateren uitbreidde, die het volk uitleidde, door zee en wildernis, tot het beloofde land, de paradijs aarde.'

Hier ging mijn droom vannacht ook over. Het is een natuurpsalm. Wat een strijd had Ledeboer in de jaren 1800, en deze strijd hebben wij ook, de strijd tegen 1984, big brother is watching you.

Dan spreekt Ledeboer over zijn geboorte :

'Barensweeën waren de geboorte voorafgegaan; ik had een nieuw vlesen hart ontvangen, waarin de Heere Zijn wetten had geschreven. Ieder oogopslag en voetstap was in of buiten de Heere. Zo kon het niet blijven, naar 's Heeren gewone handelingen met Zijn volk; Ik zal ze lokken en in de woestijn leiden, en daarna zal Ik tot haar hart spreken.'

En : 'Strijd om in te gaan; eng is de poort die ten leven leidt en nauw de weg.'

Hebben wij het kruis van Paulus ontvangen wat leidt tot de geestelijke strijd toerusting van Efeze 6 ? Mijn oma vertelde mij dat ik elke dag die toerusting voor de geestelijke strijd aan moest doen. Het is een kinderkruis, het kruis van de feutus, wat nodig is om geboren te worden.

Ledeboer : 'De Heere geeft kracht naar kruis en kruis naar kracht. Vreemdelingen hebben hier geen blijvende stad, de soldaat moet in de strijd. Gij hebt ten bloede toe nog niet gestreden, strijdende tegen de zonde. Zij moeten leren kennen wat het zeggen wil: Toen gij jong waart gordet gij u zelf, als gij zult oud geworden zijn zal een ander u gorden en brengen waar gij niet wezen wilt. Zij moeten het arglistige hart, de diepte des Satans, en de bedrieglijkheid der wereld leren kennen. Die pas op school komen menen doorgaans allesgeleerd te hebben. Die het minst geoefend zijn, zijn allen de baas en dat zijn zij dan ook in zo ver zij het door Christus' kracht zijn, maar niet uit en van zichzelf. Het eigen moet er af. Gods werk moet vrij blijven. De ouden hebben nodig: dit heb Ik tegen u dat gij uw eerste liefde verlaten hebt; de jongen: gij zult grotere dingen zien. - Welkom in de strijd.'

Hij zegt dan : 'De Herder zendt zijn hond, zendt Gij de Uwe.'

We hebben veel over deze zwarte hond gesproken. Het is een hemels virus. Door dit virus kunnen wij geen deel meer hebben aan de wereld, valt er niet te genieten van de zonde. 'Self indulgence hurts like hell.' De natuur zond Ledeboer in de jaren 1800 om het volk uit te leiden als de hond van de herder.

hoofdstuk 10 de krokodillen totem

De krokodil is een beeld van de feutus die onderwater in de baarmoeder nachtmerries heeft en maar niet geboren kan worden, niet boven water kan komen, en daarom eerst teruggaat naar het oer en naar het hiervoormaals. Dit is de basis voor geboorte, namelijk de regressie. De krokodil is dus een teken van komende geboorte.

hoofdstuk 11 dieren totems

Vannacht had ik een droom van een gezicht van as, maar het was helemaal wit geworden en bewoog. daarna had ik een droom dat ik ergens anders woonde in mijn dorp, en er was een soort open hal of gang tot mijn huis want er liep ook een muur langs die daarna ophield, dus meer een open gangweg, en ik stond daar te praten met een schoonmaakster die ik ken die bij de zorg had gewerkt in mijn dorp, en dat ging zowiezo al vaak over de misstanden daar, en nu zei ze dat mensen daar gewoon half op straat leefden, zelfs kinderen van 3 jaar. Toen zag ik ineens aan het begin van het gangpad een groep mensen aankomen waarvan ik wist dat het machten waren, dus ik zei tegen haar : kom snel naar binnen, want ze komen eraan. maar ineens begon alles heel traag te worden. ik nam haar bij de arm, maar het leek wel een eeuwigheid te duren. Ik kon me niet meer goed bewegen. Ik was zo blij toen we binnen waren maar ik had geen kracht meer om de deur dicht te doen, ik kon alleen maar de deur naar het slot toeduwen, en daar ging het wel naartoe maar het had geen kracht genoeg om in het slot te vallen, en toen kwamen die machten binnen. Het waren hele oude mannen met medailles opgespeld, als leger officieren, maar ze hadden hun macht verloren. Ze waren uit hun hoge posities gevallen en ze waren heel traag en dement. Ik was niet bang ofzo, want ik voelde zoveel mooie dingen, en ik was nog steeds in die vertraging. na een tijdje zeiden ze dat ik een dief was, dat ik geplunderd had. ik zei : hoezo ? Toen zeiden ze : je hebt de hel geplunderd. en ik bleef maar die mooie stromen voelen alsof ik iets geopend had, iets vrijgezet had, gevangenen verlost etc.

Toen zag ik wat modder of blubber achtige gezichten die ook heel traag gingen ... Ik was toen op een soort openlucht markt of speciale bijeenkomst zoals koninginnedag ofzo ... Er was een grasveld en ik zag wat zwarte katten. ik keek toen naar die katten om te kijken of ik ze misschien kende, want ik ken wel meer zwarte katten hier, maar ik kon ze niet een twee drie herkennen ... Er waren

wat gaten in de grond hier en daar waar toen hele kleine katjes uitkwamen, echt piepklein, kleiner dan een vuist ... Ik zag toen ook steeds meer grotere zwarte katten, en toen ook wat zwarte panters ...

Ik ging vroeger vaak naar dat soort dagen met mijn neef, en we zouden daarna het bos ingaan ... We zouden weggaan ... echt zoiets als het dorp achterlaten ... We waren net het bos binnen en we fietsten op een pad, en toen ineens dacht ik aan thuis of ik alles wel goed had afgesloten en of alles er wel was, ik dacht aan mijn tas, en hoopte dat die wel gewoon binnen was ... Ik wilde omkeren, maar toen dacht ik : nog even fietsen tot die open plek daar ... Toen ik bij die open plek was aangekomen wilde ik omkeren en ik riep mijn neef, maar ik zag hem niet meer ... die was zo ineens foetsie weg ... Toen zag ik ineens een heel groot schip, en een soort sinterklaas figuur stond erop, niet de sinterklaas die we kennen, maar meer sober ... een natuursinterklaas ofzo ... Ik werd op het schip opgenomen, en het was zo gigantisch hoog ... Ik zag hem toen van dichtbij, en toen was het een soort noach figuur met een staf, een oude wijze man, en er zat een klein aapje met een hele lange staart op zijn schouder. Het was dus een soort ark van noach ... en daarvoor had ik ook over allerlei dieren gedroomd dus, ook dat ik in een soort meer was, heel groot, als een paradijs meer in de natuur, en er waren nijlpaarden en krokodillen ...

Er zijn dus twee soorten corona's ... een natuur corona en een slecht corona, plakmachten die tot de aarde zijn gevallen ... het is dus heel dubbel ... Daarvoor had ik al dat ik rigil kent rotzooi naar beneden zag vallen, toronto achtige toestanden ... Dat is allemaal hetzelfde ... Het zijn 'directheden' ... Na al die dromen zag ik die gevallen demente officieren, die bejaarden ... en ze hadden zelf ook een soort schip maar dat waren gestolen muziek instrumenten ... zoals ook wat het leek de phil collins drum ... dus wel mooie muziek en geluiden, maar ze konden het niet recht krijgen ... ze bakten er niets van ... alsof ze geen koers konden houden ... Het miste wat ... Ze konden het schip niet besturen en het ging allemaal de afgrond in ... maar je hoorde dan wel telkens hetzelfde deuntje ... Leek ook net alsof ik iemand uit Zeeland die zelfmoord had gepleegd en die ik kende hoorde zingen ... of een jongen die ik kende van de bijbelschool, die doof was aan één oor ...

Het zijn directheden dus, dat er niet genoeg filters zijn ... het gaat dus om de filterologie ... zoals bijvoorbeeld de bomen communiceren ... dat gaat via allerlei ingewikkelde processen ... de bomen, bloemen, planten ... hebben dan allerlei mediums, filters, waardoor de boodschap gaat en komt dan pas bij de ander aan ... daar gebruiken ze ook elkaar voor ... dus bloem A wil bijvoorbeeld een boodschap naar bloem Z zenden, en zendt het dan via bloem B, dan bloem C, dan bloem D, enz. zodat er genoeg filters zijn, anders komt die rigil kent geest van siamezering ... de plakmachten … bijen maken ook hun honing door de filterologie, want dat gaat ook allemaal via mediums, dat het van de ene tot de andere bij wordt gespogen …

De filters zijn tussenstappen, terwijl die machten dus eigenlijk een gebrek zijn aan tussenstappen en filters, een gebrek aan ruimte en ijs ... die zijn van de stad … Dieren zijn bijvoorbeeld symbolen van de immunologie en van de filters, wat dus wil zeggen : leren van de dieren ... wat hun betekenissen zijn. wordt ook wel dieren totems genoemd ... leren contact maken met ze ... die zijn overal om ons heen om ons te helpen …

hoofdstuk 12 de ondergrondse gangen

Vannacht had ik een droom over de jongen Ragnarok, of Ragnie zoals hij soms genoemd wordt. Het was een familie spel. 'Je bent helemaal in je eentje.' Er was een ruzie, en Ragnarok viel mij aan in het spel, en toen moest ik hem verslaan. Ik moest Ragnarok toen ook bevrijden van de familie in het spel. Hij leek een beetje op mijn neef waar ik mee bevriend was tijdens mijn gehele jeugd. We trokken altijd met elkaar op. In een droom eens was ik in zijn huis en er waren ondergrondse gangen met spelletjes, en daar kon je een spelletje selecteren, en dat ging ook allemaal door gangen en tunnels. Er waren heel veel spelletjes. Vroeger hadden ze daar ook een spelcomputer.

hoofdstuk 13 'de bloeiende stok' – een bespreking van de brieven van ledeboer – een 1800se paulus

Het gaat dus niet om de kerk van het koninklijk gezag, en ook niet om de kerk van het kerkelijk gezag, de twee lagen die Nederland bestuurden in de jaren 1800 en 1900. Neen. De predikant Ledeboer liet een veel diepere weg zien toen hij zich daarvan afscheidde en de natuur inging om de hemel te zoeken. Hij wilde geen koningsknecht of kerkknecht zijn, en ook geen familie knecht, en hierom kwam hij in de gevangenis terecht, als een 1800se Paulus. Ook wilde hij geen letterknecht zijn, want mensen hadden allerlei dingen opgeschreven. Neen. Hij wilde geleid worden door ingeving van de hogere natuur, het paradijselijke intellect, en dat ligt diep in de mens zelf opgeborgen. Dat kan een mens niet zomaar ontvangen van een ander mens. Daar moet een mens zich net als Ledeboer voor afzonderen en die natuur ingaan die in zichzelf verborgen ligt. Ik kan u geen andere weg wijzen dan die weg. Wij zijn blij met de brieven die hij hiertoe heeft achtergelaten. Ook hij had hierin een zware strijd. Zeker was het ook een strijd tegen de tand des tijds. Van hoe diep komen wij. Na zijn heengaan werden zijn brieven verzameld en gebundeld als de brieven van Ledeboer, net zoals het met Paulus vele eeuwen daarvoor gebeurde. Het was een bundel van 70 brieven in 1865.

Openbaring 2:17 zegt :

Wie een oor heeft, die hore, wat het geestelijke tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Wij zijn zeker niet als wezen achtergelaten. Door alle eeuwen heen heeft de hemel gesproken, dwars door het mensenwoord heen. Die sporen liggen overal, en de mens moet leren ziften. Hoe kun je het hemelse woord ziften van het mensen woord ? Ledeboer stelde dat de mens moet leren de Psalmen te verstaan als zijn leven en zijn levensweg. Dat is wat het verstaan van het Woord betekent, wat dwars door het mensenwoord heenloopt. Het zijn de lijnen van de hemel. Ledeboer stelde dat deze strijd werd beschreven in Romeinen 7 en 8. Dit is de oude en nieuwe mens, dag en nacht, het kennen van goed en kwaad. Het loopt dwars door elkaar heen. In het verstaan hiervan,

wat de gave van onderscheiding is, ligt het geheim van de wedergeboorte, en dan zal men de witte keursteen ontvangen, die een ieder kent die het ontvangen heeft, en dit betekent geestelijk te worden, niet meer in de schaapskooi te blijven, want dan zou je onder de boze staan. De mens moet als Ledeboer, weg, weg uit die schaapskooi, stelt hij in zijn eerste brief. En zo is dat ook gebeurd, ook al moest hij daarvoor de gevangenis in. Dat is onderdeel van het pad. We voelen ons soms zo opgesloten, zo vernederd, maar het hoort bij het pad. Zo kom je juist dieper de wildernis in. Het is iets geestelijks. Ledeboer stelt dat er een grote strijd is tegen deze eerstelingen, tegen de pioniers, zij die het gedurfd hebben de schaapskooi te verlaten voor hogere doelen. Het zijn de bergen en dalen van het pad door de wildernis, stelt hij. Je hebt alles, maar je bezit niks, zegt hij.

Hiertoe moeten wij de witte keursteen ontvangen, zegt Ledeboer. Anders komen we er niet doorheen. Dit is dus het onderscheidingsvermogen tussen mensen woord en hemel woord, wat dwars door elkaar heenloopt. Dit kunnen we ontvangen door te leren luisteren, tijd te maken voor het geestelijke. Zij die in het vleselijke leven en daar al hun tijd aan besteden zullen het niet verstaan, en zo de witte keursteen missen. Zij maken hun eigen keurstenen, van vooroordeel en roddel. Zij gaan eigen rechter spelen, en bouwen dan hun marktje ermee om hun peperdure levensstijl ermee te kunnen bekostigen. Ledeboer zei : 'Aju paraplu,' en deed er niet aan mee. Hij zonderde zich af. 'Bekijk het maar met jullie kermis.' Hij ging de schaapskooi uit, en werd door de wolven van de schaapskooi achtervolgt en in de gevangenis geworpen. De schaapskooi was namelijk een fokkerij. Nu zult u misschien denken : 'Maar wat win je daar dan mee ?' Het hemelse lijden is ons gewin, want het leidt ons veel dieper. Kijk naar de woorden lijden en leiden. Zeggen ze niet hetzelfde ? Ze lopen gelijk met elkaar op. Wij voor en met de hemel lijdt, zal ook geleid worden. Ledeboer stelt : Het is waken, strijden, zelfverloochening en kruis dragen, om zo de morgenster van de profeten te ontvangen, wat als een beeld is van de witte keursteen. Er gebeurt dan iets diep in je binnenste, als je leert te luisteren, de hemel te ontvangen, en dat gaat door groot toetsen heen. Wie toetst, daar de tijd voor neemt, komt zo ook tot die hemelse witte keursteen. Daar is alles om te doen. Dan ben je beveiligd tegen de leugen. Voorzichtigheid is de moeder van de waarheid, stelt de Vur. Zo heeft de mens een lamp op zijn pad. Dat is wat het hemelse woord is. Het hemelgeleerd zijn, stelt Ledeboer, is de ware wedergeboorte. Wij moeten niet mensengeleerd zijn of lettergeleerd zijn, maar hemelgeleerd, en dit loopt dwars door alles heen. Dat is wat de hemelse dialectiek is. Het is niet zo overkeurig dat het niets menselijks meer aanraakt. De paden van de hemel, van het paradijs, lopen er dwars doorheen. Ja, opgesloten voelt de mens zich hierin, de oude mens die tegen de nieuwe mens strijdt, en de nieuwe mens gevangen houdt. Maar hier loopt het hemelse woord en pad doorheen. Dat we dat verstaan mogen. Kennen wij het hemelse weer ? Dat wij in en uit mogen gaan. Leren manoevreren, leren navigeren. Roeien met de riemen die we hebben. De lijdzaamheid geeft bevinding, zegt Ledeboer aan het einde van zijn eerste brief.

Op dit pad moeten we erachter komen dat het smal is, misschien steeds smaller vanwege de werkingen van de witte keursteen, en dat de poort eng is, misschien steeds enger vanwege de verfijningen die de witte keursteen in ons leven aanbrengt. Het mes snijdt diep, en scheidt, in zijn onderscheidende werkingen. Ledeboer stelt dat we teveel kracht, licht en wijsheid van de mensen hebben gehad en dat we juist daardoor niet vatbaar kunnen zijn voor de hemelse wijsheid van de hogere natuur. In de wildernis, wat een moeizaam pad is, wordt deze menselijke kracht gebroken, het menselijke licht gedoofd, en zal de menselijke wijsheid vergaan. Die moeten we allemaal achterlaten, als een oud kleed afdoen. Kunnen we dat ? Want dit is namelijk een verslaving en het kan heel subtiel gaan. Misschien merken we het niet eens op. Vandaar dat het zo belangrijk is die

witte hemelse keursteen te ontvangen opdat het ontmaskerd wordt. Die keursteen wordt niet uitgedeeld in de schaapskooi, alleen maar valse, menselijke keurstenen waardoor de schapen elkaar afmaken. Het zijn dan slechts wolven in schaapsklederen.

Dan zegt Ledeboer : De hemel zal alleen luisteren naar hen die zich luisterend hebben ontbloot, de ontblote bidder. In de wildernis moeten we namelijk alle klederen van de oude mens afdoen. Daarom zijn de mensen in de beeldspraak ook bloot in het paradijs, met die betekenis. Dat heeft niks met stadse bloothheid te maken, want dat is daar een karikatuur en misvorming van. De ware bloothheid protst niet, maar stelt het lijden als gewin. De ware bloothheid is de hemelgeleerdheid. Dan is er niets tussen de mens en de hogere natuur. De mens moet hiertoe zich losmaken van het koningsgezag van de kerk en ook van het kerkelijk gezag van de kerk, en alle belachelijke kledij ervan uittrekken. Weg met die mobieltjes, weg met die rare hoedjes en brilletjes, weg met die vreemde mondenrekken, en ga zo maar door. Ook vele sieraden om weg te gooien. Scheurt uw klederen. Laat geen kleed van de schaapskooi u tegenhouden, of een of ander sieraad. Uw ware sieraad ligt in de natuur. De hemelgeleerdheid is wat aan alles vooraf gaat, maar die mag niet op zolder blijven liggen, stelt Ledeboer. Hiertoe moeten wij dieper graven.

Er ligt dus nog een natuur onder de natuur. Dieper graven, stelt Ledeboer. Geen genoegen nemen met wat je om je heen ziet. Ga maar dieper. Je bent er nog niet. Bouw je koninkrijkje hier niet, maar trek verder. Laat je niet omkopen. Hierin ligt het ware leven verborgen. Het is een verborgenheid, niet iets wat je in de winkel kunt kopen, of wat je kan verdienen bij de mensen. Acht alles als schade en drek om de hemelgeleerdheid te winnen. Dat is een weg die veel hoger gaat. Acht alles voor vuilnis om op die hogere weg te komen. Blijf niet plakken. Eerst afbreken, dan opbouwen. Leer hierin te werken met de witte keursteen. Wordt niet fundamentalisch, ga niet barbaars, lomp met de botte bijl om je heen hakken. Neem het niet letterlijk, maar maak fijne onderscheiding. Ledeboer stelde dat het een wereld is met stekeblinde ogen, hard stik dove oren en hard keiachtig, rotsstenen harten, wat we ook tegenkomen op ons pad door de wildernis. En dan heb je de witte keursteen hard nodig. In de reformatie, na de reformatie, stelt Ledeboer, moet er een beweging komen van terugkeer en verlaten, en daar was hij op gericht. De terugkeer is tot wat de modernisering roekeloos overboord heeft gegooid. Er was teveel weggegooid. Er waren ook oude dingen die belangrijk waren, waar nog ondervinding was, lijnen van het hemel woord. De verlating moest toegepast worden op de de nieuwe, moderne grondslag van 1816, het koninklijke gezag in de kerk. Net als Jeremia rende Ledeboer weg van dit brandende instituut, ook al zou hij hiervoor in ballingschap gaan. De breuk wordt hoe langer hoe groter, stelt Ledeboer, maar hierin leert en leidt de hemel ons. Ledeboer stelde dat de wereld een tuchteloos geslacht droeg, maar dat het beter is onder de roede van de hemel door te gaan en in de jeugd een juk te dragen, om zo bewaard te worden voor zoveel dingen waar de mens zo vatbaar is en waar de mens zo open voor staat. Zelf verloochening houdt ook in de wilverloochening en de verloochening van de eigen zin, stelt Ledeboer in zijn twintigste brief. Hij stelt dat de mens meent van nature dat alles hem toekomt en behoort, maar ziel en lichaam zijn van de hemel, en de hemel doet ermee wat de hemel wil, omdat de hemel daartoe de kennis heeft. Deze hogere bron ligt in de mens zelf verborgen. De mens moet eerst zijn totale verduisterde onwetendheid onder ogen komen. Ook het verstand van de mens is door en door verziekt en verduisterd, verdraaid. Daartoe is de wildernis, om de mens dat te doen beseffen. Dat is allereerst een bittere drinkbeker, maar die zal daarna het zoete schenken, stelt Ledeboer. Hij stelde dat we dan soms wel in een soort gevangenis kunnen zijn, maar dat de ergste gevangenis de eigen wil is.

Hij stelt dat als we open gaan staan voor de hogere, hemelse wil, die van hemelgeleerdheid, dan zijn wij al niet meer in de stad, maar in de klaverwei. Dat is het begin. We moeten daar gaan waar de stadse wil overgaat in hemelse wil. Dat is het weide gebied, aan het begin van de wildernis, het tussengebied. Het is al een bepaald loon wat we krijgen, een zoete Mei. Dan stroomt er water uit de rots. Al het harde is dan aan het breken. We kunnen dan door het harde heenkijken, en verborgen bronnen worden aangeboord. Dan gaan de knotsen waarmee we geslagen zijn bloeien. Dan begint men te springen over berg en dal. Het is de losmaking en loslating die van boven komt, stelt Ledeboer. Zo kan de mens eilanden verlaten. De stokken waarmee we geslagen zijn gaan dan bloeien en vrucht dragen. Hij noemt het de geestelijke dauw in droge, schrale streken van de ziel. Het is een rode, geestelijke inkt. Het kruis is dan een leger, een beddeken, een rustplaats voor de ziel, de ziel omarmende en omhelzende. Het kruis is slechts een vorm van de gekruisigde, stelt Ledeboer. Het zijn delen van elkaar. Het kruis is lijdzaamheid en zachtmoedigheid, stelt Ledeboer. Het zijn banden om de ziel geslagen, ketenen van een gevangenis om te verbinden aan de hemel, om de ziel te trekken door vlakke velden tot de binnenwildernissen waar de hemel op allerbijzonderste wijze spreekt, stelt Ledeboer. Het kruis is de sleutel die moet draaien in het sleutelgat. Hij spreekt ook over dat het kruis geboorte geeft aan het kruis.

hoofdstuk 14 tekenen van de lente

Numeri 17 gaat over de bloeiende staf van Aaron oftewel de bloeiende staf van Orion wat een beeld is van het bloeiende kruis, wat dus ook de bloeiende gevangenis inhoudt. Het offer moet rijpen, het geduld moet rijpen, en dan gaat het bloeien, wat ook de boodschap is van de 1800se verzetspredikant Ledeboer.

En dat moet ook wel, want we zijn in een hardnekkige nachtmerrie, oftewel een frozen nightmare of brainmare kun je het ook wel noemen. Eens zullen de nachtmerries bloeien. Dan breekt de lente door. Geestelijk gezien zijn we dus ook op doortocht naar de eerste tekenen van de lente.

5 En de man die Ik verkies, diens staf zal bloeien; zo zal Ik het gemor, waarmee de Israëlieten tegen u morren, tot zwijgen brengen, zodat Ik het niet meer hoor.

In het Aramees is deze staf ook een plaag of een speer, en deze zou bloeien, vrucht dragen. Daarom moeten we ook nooit opgeven, maar zorgen dat we uitverkoren zijn, wat betekent dat we zelf het goede verkiezen. Dat wat wij verkiezen reflecteerd namelijk terug op ons, dus er is niets spookachtig aan de uitverkiezing (Helaas wordt dat veelal als een gokautomaat voorgesteld, wat het dus niet is). Het Aramees laat duidelijk zien dat het hier gaat om het 'gode welgevallig zijn'. In het Aramees is de staf ook een demoon of engel die ons met vuisten slaat, waarbij we ook kunnen denken aan de doorn van Paulus. Die zou dus uiteindelijk gaan bloeien. Het is een zeer hardnekkig iets waar hij maar niet vanaf kwam. Dit kwam omdat hij grote openbaringen had gekregen, en die

komen altijd met een grote prijs. De gave moet namelijk rijpen en beveiligd worden. In het Aramees gaat het om de pen door het vlees.

8 Toen Mozes de volgende dag de tent der getuigenis binnenging, zie, de staf van Aäron, voor het huis van Levi, bloeide; hij had bloesem voortgebracht, bloemen gedragen en amandelen doen rijpen.

We kunnen spreken van een Oud Testamentisch kruis, de speer van Orion. Als Orion bloeit, dan betekent het dat zijn verloren kern, rigil kent, is teruggekeerd en gezuiverd is. Er is dus het lagere rigil kent en hogere rigil kent. Dat is een grote tegenstelling, zoals er ook een grote tegenstelling is tussen het lagere orion en het hogere orion.

hoofdstuk 15 de bloeiende gevangenis – het verzet in de jaren 1800 – van ledeboer tot van dijke – zijn geestelijke kind

Na de dood van de 1800se verzetspredikant Ledeboer verdeelde zijn werk zich in twee delen, het deel van de predikant Bakker, en het deel van de predikant P. van Dijke, waar we nu mee verder gaan, want uit de Dijkianen is de gereformeerde gemeente van 1907 voortgekomen, die zich afgescheiden hielden van de nog zeer materialistische bovenlagen van de kerken van koningsgezag en kerkengezag, wat veelal gewoon gezag was van mensenvlees. De gereformeerde gemeente is altijd zeer sober geweest, en dat kon je ook wel zien bij ons in het dorp. Ze leefden ook dichter bij de natuur. Het heeft geen zin letterlijk zoals hen te leven, maar het heeft zeker symbolische betekenis. Ze werden zwaar vervolgd omdat ze zich niet onderwierpen aan het gezag van de koningskerk en de kerk van ander kerkelijk gezag. Het boek 'het veelbewogen leven van P. van Dijke' uit 1884 is een boek over zijn leven waar ook de brieven van van Dijke (1812-1883) instaan. Het boek begint met de tekst uit hebr. 13:7 dat wij hen die ons voor zijn gegaan in het prediken van het hemelwoord in gedachtenis hebben. Net als Ledeboer was hij ook in de gevangenis gekomen door zijn werk. Gedenkt hun wandel, hun pad, staat er ook. Dit pad liep door de natuur, en bleef zich maar afscheiden. Zij wilden niemand's knecht zijn dan een hemelknecht.

In zijn eerste brief wordt er de nadruk gelegd dat we aan de wereld moeten afsterven, maar dat ook de wereld aan ons moet afsterven. Het stervensproces komt dus van twee kanten. Dit is gebaseerd op een Paulinische tekst uit Galaten 6:14 over het kruis : 'door welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.' We kunnen stellen dat dit ook de reden is waarom het kruis twee zijden heeft, twee armen. Het één ontkomt niet aan het ander. Dit is het principe in de ziel waarop de hemel rust, stelt van Dijke. We kunnen dan ook denken aan het beeld van de bloeiende staf van Aaron in Numeri 17, als beeld van het kruis. Als het zaad tweeledig is gestorven, dan zal dat zeker een oogst geven.

5 En de man die Ik verkies, diens staf zal bloeien; zo zal Ik het gemor, waarmee de Israëlieten tegen u morren, tot zwijgen brengen, zodat Ik het niet meer hoor.

8 Toen Mozes de volgende dag de tent der getuigenis binnenging, zie, de staf van Aäron, voor het huis van Levi, bloeide; hij had bloesem voortgebracht, bloemen gedragen en amandelen doen rijpen.

10 En de Here zeide tot Mozes: Breng de staf van Aäron terug vóór de getuigenis, om bewaard te worden tot een teken voor de wederspannigen, zodat gij aan hun gemor een einde maakt en Ik het niet meer hoor, opdat zij niet sterven.
11 En Mozes deed het: zoals de Here hem geboden had, deed hij. 12 De Israëlieten immers hadden tot Mozes gezegd: Zie wij geven de geest, wij komen om, wij komen allen om. 13 Al wie ook maar nadert tot de tabernakel des Heren, zal sterven. Moeten wij dan tot de laatste man de geest geven?

Hier zien we dat het symbolische sterven aan twee kanten gebeurd : wij moeten sterven aan het mensenvlees, en het mensenvlees moet aan ons sterven. Of : wij moeten sterven aan de zonde, en de zonde moet aan ons sterven. Dat is het tweeledige sterven aan het kruis. Dit is een basis om in de diepere tunnels te komen om terug te keren tot de natuur, niet in de stad te blijven rondhangen. Zo zal het kruis dus bloeien, de natuur voortbrengen. Zo zal de gevangenis dus ook gaan bloeien. De dood, de gevangenis, kan ons niet houden. Ook de doorn in het vlees zal dus gaan bloeien en vrucht voortbrengen. Van Dijke was in die zin een geestelijke vrucht van Ledeboer, zijn geestelijk kind. Ook van Dijke was verzetspredikant. Hij was net als Ledeboer in strijd met de familiaire geest van Nederland. Hij sprak : 'onze zaligheid ligt niet in de wil van mensen of in de wil van de bloedlijnen.' Een mens komt er niet door van onderen geboren te worden, door de verjaardagscultus. Neen. De mens moet van boven geboren worden, vanuit de hemel. Er is hierin natuurlijke tegenspoed, maar ook geestelijke verkwikking, stelt van Dijke. Het is een nomadisch pad in de natuur, zoals bij de Exodus. Stilstaan is fataal. Telkens moeten zij verder trekken. Van Dijke wijst op de woorden : De vossen der aarde hebben holen, en de vogelen des hemels hebben nesten, maar op dit pad heb je niets en kun je nergens je hoofd ten ruste leggen.

Als we om ons heenkijken dan zien we dat de wereld volleerd is in zonde. Als ninja's grijpen ze naar hun wapens en instrumenten bij het minste of geringste, en vervolgen dan hun naaste. Als je er één ziet zijn er al snel meer. Hoe kun je dan sterven aan de wereld en de wereld aan je laten sterven ? Het is iets van de natuur, het wonder van de bloeiende staf van Aaron, maar daarvoor moet je dus wel in de natuur zijn. Van Dijke wijst er op dat Paulus de mens leerde om tegen de wetten van de mens in te gaan, en ook tegen de wetten van ons eigen vlees, dus zowel collectief als individueel. Neem dus altijd het andere pad. Het is de eis van de hemel dat we de lagere wetten van het vlees en de zonde verloochenen, leren verloochenen. Allereerst komt het dan aan op onderscheiding, waarvoor we de witte keursteen nodig hebben. Leren onderscheiden, anders ben je een blinde vuistvechter, zoals de ninja's die te snel naar de werpsterren grijpen. Teveel en te snelle martial arts, en je raakt met jezelf in de knoei, en dan breng je jezelf ten onder. Je kunt er moe van worden als je ziet dat de vijand je onvermoeid blijft aanvallen, en dan is de verleiding groot om het recht in eigen handen te nemen en te worden zoals hen, en daarom moet de mens volleerd worden in het verloochenen van de aardse wetten. Van Dijke noemt het de grootste les die te leren is. Hij had naar eigen zeggen een begeerte om los te komen van de wereld. Dit is van groot belang, anders is de godsdienst van de mens slechts een godsdienst voor hemzelf, zijn eigen vlees, zijn lagere,

zondige natuur. Hij wijst dan op het herderen als een manier om van egoistische zelfzucht los te komen. Zoek de natuur op, de weide, en ga herderen. Bescherm de dieren tegen de roofdieren, verzorg hen, en ga op zoek naar hen. Dat kan op vele manieren. Er zijn zeker ook valstrikken in het herderen, maar het is een pad van groot belang om aan de wereld te sterven, en de wereld aan u. Ook in het herderen mogen wij niet overmoedig zijn en losbollig, en daarom hebben wij de witte keursteen nodig om te onderscheiden tussen goed en kwaad, wat ook inhoud tussen leugenachtigheid en waarheid. Als eerste moeten wij onszelf leren herderen om ook een goede herder voor anderen te zijn.

Van Dijke stelt dat het niet genoeg is om zomaar gericht te zijn op de dingen van boven en die te zoeken, maar wij moeten ons er in verlustigen. Alleen zo kan de mens loskomen van de lusten van de wereld, hetgeen ook in het eeuwig evangelie besproken wordt. Als het alleen maar ons werk is en niet onze hobby, onze lust en leven, dan is er al een man overboord. Dit kan alleen aangeboord worden in de diepte. Als wij aan de oppervlakte blijven dan kan deze hemelse lust niet in ons leven groeien. Als we gewoon onverschillig zeggen : 'Ik heb het gewoon niet,' en dan weer onze wereldse lusten volgen, dan is dat wat het is en zal zijn. Wie zaait op de akker van het vlees zal ook het vlees oogsten. Als we dan zeggen : 'Ik wil veranderen, maar ik kan het niet,' dan mogen we onthouden : 'Kan-niet ligt op het kerkhof, en wil-niet ligt ernaast.' Waar een wil is, is een weg, en die weg gaat diep. Het probleem van de mens is dat de mens duizend-en-een smoesjes heeft omdat hij van binnen toch nog zich in wereldse dingen verlustigd. Wel is het belangrijk onderscheidingsvermogen te krijgen, want er zijn ook daadwerkelijk verdraaiingen op dit gebied, dat de mens geen onderscheid tussen wereld en hemel kent, tussen goed en kwaad, waarheid en leugen, het geestelijke en vleselijke. Er zijn een heleboel wat we noemen 'ingebeelde zondes' en ook een heleboel 'ingebeelde goede werken', allemaal door gebrek aan onderscheid. Daarom : Verlustigt u in de dingen van boven, maar weet wel eerst waar we het dan over hebben, zodat je niet met het verkeerde kalf meegaat.

Van Dijke stelt dat het om het onderscheiden van de wereld gaat, en in die onderscheiding te leven. Dit is iets zeer zeldzaams, deze witte keursteen, waarvan gezegd is dat het alleen voor de overwinnaars is, oftewel zij die intens luisteren. Zoals een liedje in de zeventiger jaren zegt : 'I listen to you carefully so the two of us can show.' Everybody loves a winner but nobody wants to know. Wat betekent : Iedereen wil maar winnen, maar ze willen niet weten wat het betekent. Daarom moet je allereerst leren luisteren. Maybe this time we'll come together you and I will live forever. Hold me close and tell me we can't lose. Oh oh oh everybody loves a winner.

Er zijn zekere bewijzen in de natuur die de mens mag ontdekken, maar daar moet de mens wel tijd voor vrij maken, zich in verlustigen en dan ook daadwerkelijk daarvoor de natuur ingaan. Ook dit kan alleen door te luisteren. Laat je niet afleiden door mensen die je terugroepen. Je moet doof worden naar de wereld, en de wereld moet doof worden naar jou. Eerst moet je dus doof worden tot de zonde. Als je het gevoel hebt dat mensen niet naar je luisteren, en mensen je niet begrijpen, dan ben je al op dit pad, want ook de hemelse doofheid werkt van twee kanten. Je kunt niet doof worden tot de wereld als de wereld nog naar je luistert en je zo goed begrijpt, want dan is er iets verschrikkelijks mis. 'Wee u, ja wee u, wanneer iedereen wel van u spreekt.' Dit geld ook voor de hemelse blindheid : 'blindheid tot de wereld, en de wereld blind tot u.' De vleselijke begeerten worden gevoed door hoogmoed des levens, gierigheid des levens, en de wellust des levens, stelt van Dijke, en de mens kan die drie alleen te boven komen door de hemelse onderscheiding waarop hij

wijst. Oftewel : kom tot die keursteen in de hemel voor u weggelegd. Zwem hiervoor tegen de stroom in. Spring over die hindernissen die u in de weg staan om deze keursteen te bemachtigen. Zorg dat je deze wedstrijd wint. Oefen jezelf hiervoor. Oefening baart kunst. Geef nooit op. Ook jij mag een hemelgeleerde zijn. Dit is een luisteroefening. Van Dijke stelt dat zwijgen voor de hemel de beste en zuiverste godsdienst is, in zijn vijftiende brief. Als je dan spreekt, dan moet het over de dingen van de hemel zijn, anders is het slechts ijdelheid. Spreken wij voor de hemel of spreken wij voor de wereld ? Wij moeten zwijgen als het aankomt op wereldse dingen, en de wereldse dingen moeten zwijgen als het aankomt op ons, wat dus ook weer een tweezijdig zwijgen is. Verblijd je daarom als de wereld tot je zwijgt.

Numeri 17:5 En de man die Ik verkies, diens staf zal bloeien; zo zal Ik het gemor, waarmee de Israëlieten tegen u morren, tot zwijgen brengen, zodat Ik het niet meer hoor.

Numeri 17:10 En de Here zeide tot Mozes: Breng de staf van Aäron terug vóór de getuigenis, om bewaard te worden tot een teken voor de wederspannigen, zodat gij aan hun gemor een einde maakt en Ik het niet meer hoor.

Dit is dus het bloeien van het kruis, dat het het zwijgen bewerkstelligd. Van Dijke stelde : 'Zet de wereld maar wat aan de buitenzijde van het hart, want die gaat steeds alle dag voorbij. En het is alles maar stof wat uw oog er op ziet. Ik laat mij aan het ijdel geroep en geschreeuw der mensen niet gelegen liggen, doet ook maar alzo.'

De zonde is in dit tijdperk geromantiseerd. Van Dijke stelt dat de mens verliefd is geworden op zijn eigen wil en zin, als een afgod. Daarom is het zo belangrijk je te verlustigen op de dingen van de hogere natuur, de dingen van de hemel, van de paradijs aarde, en je niet liederlijk en lichtzinnig te storten op de dingen van het vlees, want die zijn een pad van verderf. Zelfs de hemel kunnen we niet romantiseren. Het is een smal pad met een enge poort, wat maar smaller en enger wordt als een zekere strengheid, een bittere drinkbeker. We kunnen niet zomaar vriendjespolitiek met de hemel sluiten, en moeten het wereldse zeker niet als spiegel gebruiken van de hemel, want de hemel gaat veel dieper. Wij moeten aan de wereld sterven en de wereld aan ons, en ook aan het valse hemelse. Romantiek moet plaatsmaken voor het kruis, en dan pas zal het kruis in geduld en volharding gaan bloeien. De natuur kent geen wereldse romantiek, maar het rijpen van de ascese tot de vrucht van de tucht, oftewel het bloeien van zowel kruis als kooi, als het bloeien van de staf van Aaron in Numeri 17. De mens is afgedwaald op het pad van romantiek, en kent de weg terug niet meer. Hiertoe is het 1800se natuurpad van Ledeboer tot van Dijke medicijn. Zo begint het asfalt en cement van de vleeskerken die zich hebben laten knechten tot vleesdienst af te breken. Van Dijke noemde het vlees het Mesech der wereld. Mesech was een volk ten noorden van Israel wat mensenhandel, slavenhandel, bedreef. Om hieraan af te sterven moet de mens symbolisch de Jordaan overgaan. Hij noemt in dat opzicht ook Izaak die 42 jaar blind geweest is op aarde, wat we ook kunnen zien als een beeld van het loskomen van de aarde, blind worden tot de wereld en de wereld tot ons. Om tot de hemelse lente te komen moet de mens eerst door een moeizame winter heen, en zo mag de staf van Aaron in ons leven gaan bloeien. De hemel sprak tot van Dijke de woorden : 'Ik ben tot lijden gemaakt.' Dat is dus zeker niet iets afstandelijks. De mens moet het lijden, het kruis, ook worden, om zo ook zelf tot bloei te komen als de staf van Aaron. Wij moeten tot een punt komen dat we het wereldse voedsel niet meer kunnen verdragen en het niet binnen kunnen houden, zoals van Dijke ook van zichzelf schrijft in de zessendertigste brief. Zo kunnen wij wederkeren tot de hemelborst

om van de hemelse melk te drinken. Het leven van van Dijke is ook vol van symboliek in die zin. Hij wijst dan ten slotte op de veren van de hemel, wat we kunnen zien als een beeld van de opname, belichaamt in bovenstaande dingen

hoofdstuk 16 schatten in de nederlandse kerkgeschiedenis – de hemelse watervallen van tranen als teken van de wedergeboorte

Na de dood van Ledeboer gingen de Ledeboerianen op in de Bakkerianen en de Dijkianen. De dijkianen gingen in 1907 samen met de kruisgezinden, wat de gereformeerde gemeente werd o.l.v. de herder G. H. Kersten (1882-1948). Dit was nog een laag dieper dan de Kuyper kerk. Kuyper was van de afscheiding van 1886, ook wel de doleantie genoemd, of klagende afscheiding van de koningskerk. Hij wilde het calvinisme vernieuwen. Abraham Kuyper (1837-1920) was van 1901-1905 minister-president van Nederland. Er zat dus nog een laag onder, een derde laag, van de ledeboerianen die van dijkianen tot kerstenianen werden, oftewel de gereformeerde gemeente, en het is belangrijk deze onderste, diepere laag van de nederlandse kerkgeschiedenis te bespreken omdat dit de bloedlijnen zijn van de wilde jongens, de verzetspredikanten, die helemaal teruglopen tot de bloedlijnen van de wilde moeders. Zij onderwierpen zich niet aan de moderniseringen van de tijdgeest, maar gingen terug in de terugkeer en de verlating.

In het boek 'De tucht in de kerken christi' uit 1908 schrijft de verzetspredikant Kersten dat in het Hervormd Genootschap, oftewel de koningskerk men niet vraagt naar de bevelen van de hemel, maar men heeft de hals gebogen, onder de aardse koning, die de kerk wilde regeren als was zij een maatschappij; die voor haar burgerlijke wetten gaf, en juridische straf in plaats van tucht.

De wilde natuurprofeten zuchten hieronder, zoals we in het OT lezen. Het is een juridische markt geworden die steekpenningen aanneemt. Kersten wilde terugkeren tot de hemelse tucht. Hij spreekt dat de hemelse tucht geneesmiddel is, aangewend tot herstel, hoe scherp het ook wezen mag, en waarvan Calvijn sprak dat het in zachtmoedigheid moest geschieden. Kersten stelt dat de tucht hierin opvoedkundig is. Zij is langzaam, goedertieren en voorzichtig. Ook al is het een gesel, het is een prikkel tot ontwaken. Deze tucht gaat over leer en leven.

In zijn preek 'de roem in zwakheden' stelt hij : 'Het ijdel vermaak der goddelozen, zijn uitbundig gelach, zijn wereldse verlustigingen, kortom alles, waarin de mens van nature zijn leven zoekt en waarin hij roemt, is in de dienst des Heeren een ban, is er schade en drek geacht. Wat de wereld een oorzaak van blijdschap en roem is, dat wordt Gods volk een oorzaak van bitter klagen. Want voorwaar, die een ander leven deelachtig wordt, leert te klagen, met een levende klacht. Zijn klacht is zo anders dan die der wereld; de levende klacht raakt niet zozeer de gevolgen der zonde, maar in de wortel de zonde zelf. Wat klaagt een levend mens? een iegelijk klage vanwege zijn zonden. In die klacht ligt iets geheel verborgens; iets, dat de wereld veroordeelt. Vandaar de smaad en schimp van zwartgalligheid, die over Gods volk wordt uitgegoten. Voorwaar, Gods volk is een klagend volk. Tranen zijn dikwijls hun spijze dag en nacht. En toch, hun klacht is zoeter dan al de vreugd

der wereld. Hun klachten, zuchtingen en tranen zouden de ontdekten niet willenruilen voor al het goed dezer wereld. Gods volk begeert de klacht. En toch, geenszins om in de klacht te rusten.'

Hij wijst dan op Paulus die roemde in zijn zwakheden. In de griekse grondtekst staat er ook dat Paulus zich verblijdde en verlustigde in zijn zwakheden. In het originele Aramees is het verbonden aan bruiloftsliederen. Paulus stelt dus in de originele Aramese grondtekst dat de mens een verhouding moet krijgen met het kruis. Ook het eeuwig evangelie wijst op het verlustigen in het kruis. Dit is nodig om aan de valse lusten van de zonde te ontkomen. Die kunnen alleen sterven door een relatie te hebben met het kruis. Daarom is de bruid in het hooglied donker, als teken dat de mens de aarde in moet, sterven aan zichzelf.

Kersten stelt : 'Dat wij Paulus toch wel verstaan. De zwakheden, waarin de apostel roemt, zijn niet zijn te bestraffen onvolmaaktheden. Paulus roemt niet in de zonde. Hij zegt op een andere plaats dit zeer duidelijk: 'Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde ? dat zij verre.' Neen, in de zonde roemt Paulus niet. De zwakheden, waarin hij roemt zijn de zwakheden, de smaadheden, de noden, devervolgingen, de benauwdheden. Geen leed is zo groot, dat het deze roem in zwakheden zou kunnen doen verstommen. In de gevangenis te Filippi zongen Paulus en Silas Gode lofliederen met hun voeten in de stok. "Wij roemen", schrijft Paulus in Rom. 5, 'ook in de verdrukkingen wetend, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt, en de lijdzaamheid bevinding.'

Hij stelt ook dat de bruid roemt in haar donkerheid, maar dat dit tegelijkertijd haar lieflijkheid is. De wilde jongens zijn daarom ook bedekt met de modder van moeder aarde, wat tegelijkertijd hun camouflage is in de wildernis. Zij dragen de tekenen van het kruis en het gekruisigd zijn. Zij leven liever in hemelse dwaasheid dan in wereldse wijsheid. Is het dwaze van God dan niet wijzer dan de wijsheid van de wereld ? Paulus sprak hier ook over. Het ging over de prediking van het kruis. De wilde jongens, de verzetspredikanten, zijn daarom altijd kruispredikanten. Ze hebben de dwaasheid van het kruis verkozen boven de wijsheid van de wereld die bedrieglijk is. Zij laten zich niet temmen door de wijsheid van de wereld. Zij zijn de moeilijk opvoedbaren, de rebellen, de opstandigen tegen de zonde. Zij tuchtigen door het woord van het kruis, want het is een steen des aanstoots, en zij laten zich ook tuchtigen erdoor. Het werkt aan twee zijden. Zij zijn gestorven aan de wereld en de wereld aan hen. Kersten stelt dat dit een taal is die de mens moet leren verstaan en beoefenen, de taal van het roemen in zwakheden. Dit is de taal van de wilde jongens waardoor zij terugkeren tot de wilde moeders in de natuur, tot moeder aarde. Zij is donker en daarom heeft de wereld haar altijd vervolgd, en ook haar kinderen, de wilde jongens. De wilde jongens roemen in hun donkere moeder, omdat zij een beeltenis is van het kruis waarin zij roemen. Daarom waren zowel Jona, Jezus als Ra tot in de aarde gegaan.

De Kuyper kerk was slechts een tussenkerk, want de mens moest nog dieper. De Kuyper laag was de tweede laag, maar Kersten ging nog dieper, zoals in 1944 ook Klaas Schilder met de vrijmaking zich afscheidde van de Kuyper kerk om dieper te gaan. Zoals de vur ook stelt in boek 3, de wilden : 'Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen.' Zijn wij wel diep genoeg gegaan ? Het boek stelt dat we de rode hei opmoeten, want daar heeft zij (moeder aarde) haar tenten. Zo komen de wilde jongens tot de wilde natuurmoeders die donker zijn. Dit zijn woeste en wilde velden, waarin grote oorlog is, stelt boek 3. Er zijn veel valstrikken op dit pad. De mens was helemaal versteend in de koningskerk, onder betovering van de heks, zoals in het eeuwig evangelie daarvan ook een sprookje is. Ook in de Kuyper kerk heerste deze verstening nog, omdat

de mens nog meer moest loskomen. Ik had eens een droom van dikke blanke vrouwen met dure victoriaanse kledij aan van die tijd, en zij vraten veel, en zaten in de kerk, en keken om zich heen naar anderen om te kunnen roddelen en vooroordelen te hebben. Het is een strijd tegen versteende zombies, maar wij moeten ook de mens helpen om los te komen van de versteningen. Dit loskomen is dieper in de natuur, en alleen het kruis kan deze versteningen verbreken.

In de negentiger jaren bezocht ik eens voor mijn werk een jongen in een crisis centrum. Het was er heel rustig. We waren in een afgelegen woonkamer waar ook een hele oude vrouw zat. Het enige wat die vrouw nog kon zeggen, en wat ze maar telkens bleef herhalen was : 'het derde dienblad.' Als ze het gezegd had dan was het weer even stil, en dan zei ze weer : 'het derde dienblad.' Ik neem zulke dingen bloedserieus en ik heb me altijd afgevraagd wat 'het derde dienblad' betekende, maar zij had het over de derde laag van de Nederlandse kerkgeschiedenis, oftewel de ontsnappingsroute. Er moest nog ergens daadwerkelijk een tunnel gegraven worden van de tweede laagse Kuyperkerk van kerkgezag (synodaal gereformeerd) tot de diepere derde laag, want Ledeboer was al afgescheiden van de afgescheidenen voordat de Kuyperkerk kwam opzetten. Vandaar dat die tunnel er alsnog kwam in 1944 met de vrijmaking, en zo kon men tot de derde laag komen. Schilder hing een beetje tussen de tweede en derde laag in, als tunnel, en met een beetje denkwerk en puzzelwerk zou je zo tot de derde laag kunnen komen. Ook Kuyper was natuurlijk al een wilde jongen door zijn afscheiding van de koningskerk, maar het moest allemaal veel wilder. Daartoe moest Schilder komen. 1944 was een grote kerkelijke d-day. Toen kwamen de wilde jongens. Ze braken het asfalt en de cement af die nog over de natuur hing. De mens kon zo terugkeren tot de wildernis door het asfalt oerwoud heen. Na de dood van Schilder dutte het weer in, dus er moest nog een vrijmaking komen die de hermitatie werd genoemd, en zo kon men uiteindelijk terugkeren en verdiepen door de regressie. Zo wordt de cirkel rond. Ook boek 3 van de vur bespreekt dit proces.

Het gaat erom de juiste schakels te vinden, de missing links. Alles is er al. Zoals de vur boek 3 zegt dat in de velden de sieraden geregen moeten worden om te kunnen ontsnappen door de tunnels onder de stad. Een belangrijke schakel is de verzetspredikant G. Wisse (1873-1957) die tegen de erfzaligheid van het stenen verbond streed, want de aardse bloedlijnen maken niet zalig, maar doen de mens veranderen in een stenen zombie. Zijn vertrek uit de regerende gereformeerde kerk in 1920 zaaide al het zaad voor de vrijmaking van 1944. Het baande de weg voor de kerkelijke d-day in 1944. G. Wisse durfde een wilde jongen te zijn tegen alles wat ingebakken en versteend was geraakt, ingedut. De intellectuele mens had genoeg van het taartjes bakken en taartjes eten. De wilde jongens riepen op tot meer soberheid, het terugkeren tot de natuur. Dit kon zeker niet rechtsstreeks. Het was een zware strijd. De mens kwam tegenover verschrikkelijke poortwachters te staan die Nederland bewaakten. Nederland, taartjesland. Nederland, broodland. In mijn droom aten de dikke dames van de Kuyper kerk taartjes zoals Bessie Turf. Het was nog een grote strijd rondom de tweede laag. Daarom moet het werk van Kuyper nog verdiept worden. Het was een te belangrijke beweging om zomaar weg te werpen, maar de mens is er nog niet klaar mee. Kuyper is een groot enigma, een belangrijke tussenschakel. Maar dan moet de mens toch echt tot de Wisse schakel komen. Zo wordt het sieraad geregen. Zo kan boek 3 van de vur, de wilden, in vervulling gaan. Dit is al gebeurd. Men moet alleen nog op zoek naar de schakels en daarvoor strijden. De strijders moesten hierin volledig aan hun vlees sterven, een harde dood, opdat zij door de walkuren opgenomen zouden worden, zoals in de germaanse theologie. Dat is Nederland's eigen, maar deze bron was zwaar bedolven onder steen. Nederland is een germanen land. Ook in dat opzicht moet Nederland terug naar de bron. Er wacht iets voor Nederland in de natuur.

In zijn boek 'Droefheid naar God' schreef de verzetspredikant Wisse in 1926 :

'Zo zijn kennis en bevinding onderscheiden. Maar maak nu anderzijds niet de fout, om ze als aan elkaar tegenovergesteld te beschouwen. De kennis is de middellijke weg. Ook hier geldt: onbekend maakt onbemind; wie niet verstandelijk weet van God, zonde, verlossing, enz., kan er moeilijk inwendig mede werkzaam worden.'

We zien hier hoe de verlustiging in de dingen die boven zijn opgewekt kan worden : door studie, de tijd ervoor nemen om je er in te verdiepen, want onbekend maakt onbemind. En dat is ook de toets : Waar ga je je kostbare tijd aan besteden ? Aan de dingen van de wereld of de dingen van boven ? In het Grieks als Paulus zegt dat hij roemt, zich verblijd, zich verlustigd, in zijn zwakheden, in het kruis, dan zegt de worteltekst ook dat hij om zwakheden, om het kruis vroeg, ervoor bad. Alleen de kruizologie kan ons doen verlustigen in het kruis. Onbekend maakt namelijk onbemind.

Wisse stelt dat zo het 'dat' tot een 'wat' mag worden, doordat we het persoonlijk gaan ondervinden en leren kennen, niet alleen maar als dorre feitjes. Men gaat zo de taal van het kruis verstaan, zoals de wilde jongens. Zo kan men het letterlijke waarin men versteent is geraakt ook overbruggen tot het symbolische. Zo zal het kruis gaan bloeien. Wisse noemt het de practische hemelgeleerdheid. Zowel theoretische als practische theologie moeten samengaan. Zo komt men tot de meer bevindelijke laag, de meer gevoelige laag, en kan men gevoelsmatig de zonde niet meer verdragen. Dan spuugt de mens het uit, kan de mens het niet meer binnen houden. Wisse stelt dat het inwendige, bevindelijke leven moet worden opgediept. Het is bedolven onder steen van koningsgezag en kerkelijk gezag.

Wisse : 'Evenals in de medische wetenschap de verschijnselen, het verloop enz. ener ziekte worden waargenomen, onderzocht, bestudeerd, om daarna ten slotte in een wetenschappelijk boek te worden beschreven; zo ook is er velerlei in het zieleleven, hetwelk men eerst daar in die ziel heeft waar te nemen, te controleren, te zien ontplooien enz., om eerst daarna het als bevindelijke geleerdheid, als empirische (ervarings) wetenschap te beschrijven.'

Hij noemt het een empirische ervarings wetenschap, want het gaat niet buiten de mens om. De mens mocht niet meer zomaar een koude steen blijven. Hij was het ei al aan het uitbroeden. Hij noemt de droefheid naar God als een eerste teken van de wedergeboorte, want : 'Schreiend wordt de mens geboren; zo natuurlijk als geestelijk. Gelijk het een der kenmerken is van normale geboorte, dat het kindeke schreiend ter wereld komt, zo is dit ook een verschijnsel onafscheidelijk verbonden aan de ware, geestelijke geboorte uit God. Wie wedergeboren wordt, geboren uit water en het geestelijke, hij komt schreiend tot zijn nieuwe aanzijn. Als God een mens gaat levend maken, doet Hij hem eerst sterven. Het betekent een droefheid, welke overeenkomstig, volgens God is; dat wil zeggen: een droefheid welke behoort bij de aanvoeling en ontmoeting Gods in onze ziel. Wie met God in aanraking komt, vangt om te beginnen, niet aan met juichen, maar met schreien. De openbaring, de aanvoeling, de ontmoeting Gods in onze ziel verwekt smart, droefheid in ons.' Hij stelt dat dit ook de weg is om het stenen hart te verzachten tot zachtmoedigheid, een ander teken van wedergeboorte. Dit is geen wereldse zachtmoedigheid, maar een hemelse, verbroken zachtmoedigheid. Het is de zachtmoedigheid van de hogere natuur.

Wisse : 'Ik heb eens gelezen van een Engelse godgeleerde, die het schreien naar God zó zalig vond, dat hij verklaarde het jammer te vinden, dat alle tranen in de hemel zouden worden afgewist; want, zo dacht hij, dan zouden ook deze tranen, die van de droefheid naar God, niet meer vloeien, en dit vond hij, gelijk gezegd, een waar gemis. Gij kunt die man mogelijk wel verstaan, beste lezer? Ja waarlijk, het is te bekennen, dat dit schreien naar God zoetigheden bevat, die reeds ver boven alle aardse genietingen uitgaan.'

We kunnen stellen dat het meer gaat om het loskomen van de tranen van het vlees die de mens doen verstenen, om zo te komen tot de hemelse tranen die de mens opwekken in het hogere leven. Wij mogen roemen, ons verblijden en ons verlustigen in de natuurweldadige hemelse watervallen van tranen. Zo worden de sieraden geregen. Elke schakel is een traan.

hoofdstuk 17 de beteugeling van nederland

Abraham Kuyper schreef prachtige boeken over de geestelijke natuur. Wel is het belangrijk verder cement en asfalt af te breken door het verdiepen van zijn werk. Zo kan de mens van de tweede, afgescheiden laag van de nederlandse kerkgeschiedenis komen tot de diepere derde laag.

In zijn boek 'de gemeente gratie' uit 1902 schrijft hij :

'Tusschen de Scheppingsheerlijkheid in het Paradijs, en zijn eigen ge-boorte, ligt de afval, en zoo rust op die wereld, en op dat menschelijkleven in die wereld, en op zijn eigen aanhoorigheid tot die van God ver-vreemde wereld, een schaduwe als des doods.'

Hij schrijft over het paradijs. Sommige mensen geloven niet in het paradijs. Ze zijn er zelf ook nooit geweest. Het paradijs is beeldspraak. Het is niet letterlijk, maar guess what ? De werkelijkheid is niet het letterlijke, maar juist de beeldspraak. Alleen de waarde is de waarheid, niet het letterlijke, dus in die zin bestaat het paradijs als abstracte geestelijke werkelijkheid. Er is geen andere werkelijkheid dan de abstracte, dat wat waarde geeft door verdieping. Hoe meer waarde, hoe meer werkelijkheid er is, dus de mens kan het letterlijke vergeten. Het letterlijke is nooit de werkelijkheid. Het letterlijke bestaat helemaal niet. Het is de verstening van slechts een geloof, een illusie. Daarom ligt er hoe dan ook een weg door de theologie en door de nederlandse kerkgeschiedenis. Kuyper als tussenlaag is hierin onmisbaar.

Kuyper noemt de zondeval, ook in het Noachitische tijdperk, brooddronkenschap, een woord wat tuchteloze overmoed betekent, joligheid. Maar zelf is Kuyper ook aan de genadekoek, en bakt hij zijn broodjes wel verschrikkelijk zoet, alhoewel hij wel het wenen over de zonde, de schuld, en de doodschuld van het menselijk geslacht als teken van de wedergeboorte aanduidt. Hij hangt er dus een beetje tussenin, als tussenlaag. Hij is een echte genade bakker, wat potentieel levensgevaarlijk

is, en de mens kan laten indutten. Hij waarschuwt dan wel voor de valstrikken, maar toch, maar toch … Daarom is het belangrijk zijn werk te verdiepen. Feit is dat Kuyper prachtig kon vertellen over de natuur en de bijbelse verhalen. Pensionering ligt wel op de loer op elke hoek van de straat in het geloofsgoed, of liever gezegd genadegoed, van bakker Kuyper. Heel nederland moest aan de drugs om aan de koningskerk te ontkomen, en bakker Kuyper werd de nieuwe koning, een iets wildere koning, als een wilde jongen in opleiding, maar hij bakte er nog niet veel van. Van 1901-1905 was hij minister-president van Nederland. Hij wilde de mens temmen met genade, beteugelen met genade. Wie denkt dat de kerken destijds normaal waren is niet helemaal. Nederland was in gevangenschap van een beest, en de mens had daartegen een strijd te voeren. Ze waren volkomen gebrainwashed, en moesten roeien met de riemen die ze hadden. Ze waren versteend, het was verletterlijkt. Ze moesten loskomen van de duivelse sectes van het beest, overgedragen van geslacht tot geslacht onder de koningshamer. Ze moesten ontwaken van deze nachtmerrie. Ze waren letterknechten vervuld met een boek wat niet eens van hun eigen taal was, en wat veel te kortzichtig en selectief, dus zeer gebrekkig, was vertaald, en dit boek had hen angst aan gejaagd.

Alhoewel Kuyper een iets te zoete genadebakker was, ook al was hij een wilde jongen, een rebel tegen de koningskerk, toch stelt hij ook dat het kruis het middelpunt is, 'en alles wat geschiedt wordt door dat kruis verklaard, en at wat hierna te komen staat ligt in dat kruis geprofeteerd.' (p. 106) Al het verlangen naar zaligheid en genade zal moeten worden tot verlangen naar de ascese, de hemelse watervallen van tranen, want die wekken de mens waarlijk op, en zijn het teken van ware wedergeboorte. Kuyper maakt een beetje teveel van het kruis een soort gouden geluksmascotte. Hij was een gouden geluksbakker die de kantjes er teveel afliep, teveel sjoemelde, ook al behoorde hij tot de wilde jongens. Hij at van twee walletjes. Toch was hij dus een belangrijke laag tussen de eerste en de derde. Maar ontvetting zou daarin zeker geen kwaad kunnen.

hoofdstuk 18 god en kerk : verstoppertje spelen voor volwassenen

'God' is vaak het persoonlijke duveltje in een doosje van de mens. 'God' is altijd weer een goede smoes, en waarom de ene mens het beter weet dan de andere mens. 'Mijn god is beter dan jou god.' Of : 'Jouw god is de mijne niet.' Is dit eerlijk ? Godspelletjes spelen doen we al helemaal niet. Het is zwaar kinderachtig. 'Mijn papa is sterker dan jouw papa.' Er zou dus ruimte moeten zijn voor een soort theofusie voor een veel eerlijker beeld op deze dingen. Niet jezelf verstoppen achter het woordje God of een bepaalde kerk, maar komen tot wat het inhoudt. Mensen spelen vaak welles nietus spelletjes, over en weer, en elke vorm van onderbouwende educatie ontbreekt vaak, of het is gebrekkig aan fundament. Vaak kunnen ze het niet eens verklaren omdat het gewoon een gevoel is, iets sentimenteels vanwege een ge-erfd hebbedingetje van de familie of de clan waarin ze geboren zijn. Is dat eerlijk ? Bepaald geboorte dan de zaligheid ? Nee, de mens moet wedergeboren worden. Daartoe kwam de vrijmaking, want de mens streed voor de erfenissen, voor een eigen vlag. Verlaat al die corrupte familie-stokpaardjes. 'Ja, m'n moeder zegt het, dus zal het wel zo zijn.' Wat een zwaar ondervoed intellectueel niveau heb je dan. De erfzaligheid is het gemakkelijkste maar ook het domste, zelfzuchtigste en oneerlijkste, gewoon puur nationalisme.

Theofusie dus. Komen tot een veel eerlijker godsbeeld. De muren moeten afgebroken worden. Je moet het psychologisch kunnen verklaren anders kun je wel ophouden. Zomaar een gevoel kan iedereen wel ophoesten. Iedereen kent wel een soort van gezelligheidswaan. 'Het is zo, omdat ik het zo voel,' heeft nog nooit iemand over de woeste zee gebracht. Een illusie voor luie mensen.

hoofdstuk 19 de wilde weldoener van het hemels geld

Een hemels geld. Je hebt het zolang je het weggeeft. Als je het voor jezelf houdt, dan verdwijnt het. Een hemels geld. Het zijn bouwstenen voor zorg centra die open zijn voor iedereen. Zodra je iemand weigert zorg te verlenen, dan verdwijnt het, heb je niks. Daar is de mens nogal goed in : de naaste zorg weigeren. Bijvoorbeeld : omdat ze niet hebben betaald, of ze zijn niet verzekerd. De mens is goed in het verzinnen van excuses om anderen geen zorg te geven. Of : 'Ja, maar het zijn slechte mensen, die verdienen geen zorg.' Nee, je hoeft ze ook niet in huis te nemen of contact met ze te hebben, maar iedereen verdient een basis zorg. Dakloosheid, geldloosheid, gebrek aan medische zorg is een grote zonde naar de mensheid. Goed en slecht is ook maar relatief. Waar baseer je het op ? Iedereen heeft hiervoor weer andere maatstaven. Dan klopt er toch iets niet ? Wat de een goed noemt noemt de ander slecht. De mens kan dat niet bepalen. Alleen de hemel bepaalt dat, en zelfs de slechte mensen krijgen zorg. Het hemelse geld is een zorgdrager, en als je geen zorg draagt, en mensen zorg weigert, niet gunt, dan verdwijnt het hemelse geld, want daar is het niet voor gemaakt.

Een hemels geld. De mens zou het wel willen besturen, er allemaal regeltjes voor maken. Oh, de mens is zo goed in het maken van regeltjes, zodat ze net iets meer krijgen dan de ander. Maar daar trapt het hemels geld niet in. Ik werd vannochtend wakker en ik was nog niet helemaal wakker, tussen slapen en waken in, en ik had een soort droom van een prachtige oceaan. Ik was op het wildernis strand, en er verscheen een energie boven de golven, een prachtige energie. Het was een hele fijne energie van het hemelse geld. En het begon te spreken. Het begon kaartjes te zenden.

De mens heeft van geld een monster gemaakt, bepaald alles voor financieel gewin, en ze weten niet meer wat het oorspronkelijk hemels geld betekent. Als je het niet weggeeft, dan verdwijnt het. Omdat de mens gierig is en bekrompen hebben ze dus helemaal geen geld meer, en verzinnen ze gewoon alsof ze nog geld hebben. Dat wanen ze gewoon. Ze drukken het met hun grote monster machines, maar het is vals geld. En dat valse geld hebben ze tot koning gemaakt, en het is een vals beest. Zeer gemeen, zeer hooghartig. Weet niks, maar weet alles beter. Studeert niet meer, is met pensioen gegaan, en kan lekker rentenieren, anderen het zware, vuile werk laten doen. Goed geregeld allemaal. En als je niet verzekerd bent kom je er niet in. Dat is geen zorg, maar een zeur.

Zorg is de zere teen van de mens geworden. Alles meten ze af aan hoeveel geld het opbrengt. Het hemelse geld wat ik boven de golven zag zweven was als een traan. Als je niet voelt wat de ander

voelt dan is het hemelse geld er niet, als je je niet in hen kan verplaatsen. 'De beste stuurlui staan aan wal,' daar gelooft het hemels geld niet in. Dan is het weg. 'De beste dokters zitten achter de kassa' is een andere, waar het hemels geld ook niet in gelooft. Dan is het hemels geld weg. De mens gelooft niet in het hemels geld, dus gelooft het hemels geld ook niet in hen.

Geld, geld, geld, de mens is er maar dol op, en het hemelse geld kennen ze niet, en daarom kent het hemelse geld hen ook niet. Graag halen ze dan nog even hun ouwe god uit de doos, stoffen het even af, als een duveltje in een doosje, alsof dat nog verschil gaat uitmaken. Maar het hemelse geld heeft niets te maken met al die aardse religies waar de mens zich met z'n valse geld achter verstopt. Het hemelse geld is namelijk theofusie. 'Ik heb geld, geld, geld,' denkt de mens, 'en jij hebt lekker niks.' Of de mens denkt net zo gemakkelijk : 'Ik heb god, god, god, de ware god, de enige echte, en jij hebt lekker niks.' Ja, geld is de god van de mens, en het gaat allemaal de buik in, men vreet er goed van, terwijl venezuela uit de vuilnisbakken eet. Het hemelse geld prikt hier doorheen.

Ik was gelukkig toen ik wakker werd. Ik had de golven gezien met het hemelse geld erboven, pure natuur. Ik was in de natuur, en ik zag het nog steeds toen ik wakker was. Het communiceerde. Het zond kaarten. Het brak de stenen muren af, de harde, valse realiteiten die mensen gebouwd hebben. Ze kunnen het hemelse geld niet buitensluiten. Het zit nog steeds in alles verborgen. Het is alomtegenwoordig. Het is overal. De mens kan zeggen : 'ik draag geen zorg, want ik heb geld.' Maar het hemelse geld draagt dwars door alles heen nog steeds zorg. Er is basis zorg voor iedereen. Het hemelse geld stoort zich niet aan de waanillusie die mensen hebben gebouwd.

Ik zag de paradijs aarde, de aarde van het hemels geld. Er was theofusie, dwars door alles heen. De mens denkt in muren, maar het hemelse geld stoort zich er niet aan, en stroomt door alles heen. Het hemels geld kent altijd zijn weg.

Oh, ik ben zo rijk, zo rijk, omdat ik alles weggeef. Ik ben zo rijk, omdat ik zaai en strooi, als een wilde weldoener, als zwarte piet, een wilde jongen bedekt met de wilde aarde.

Strooi, zaai, zorg, door het hemelse geld. Het regende op aarde. Er was weer natuur. De stenen muren werden afgebroken. Zoveel eeuwen van steen, allemaal verwoest door de hemelse regen, de hemelse tranen van theofusie. Het brengt weer frisse lucht. De mens kan weer ademen.

Een nieuwe schepping, wedergeboren op de paradijs aarde. Dan is de mens pas echt geboren. Het hemelse geld is zijn moeder. Wat een prachtige glimlach boven de golven.

hoofdstuk 20 bouwen aan een nieuwe aarde – de ketting van psalm 1-6

het artikel van vandaag gaat over : 'van democratie tot gamocratie'. niet van : pietje zegt het, dus zal het wel zo zijn (democratie), maar zorgen dat je dit spel wint (gamocratie).

Het hemels geld.
Het begint al te minderen in je hand, want je moet het weggeven. Als je het weggeeft, dan zie je wat het is : bouwstenen, en die beginnen dan te groeien in je hand, waarmee je kunt bouwen. Wat bouw je dan ? Zorgcentra. Dwars door alles heen, open voor iedereen, want ieder mens heeft recht op basis zorg, en ook de dieren. Wil je het alleen voor jezelf gebruiken en oppotten, dan stroomt het weer weg, want daar is het niet voor gemaakt. Dan verdwijnt het, en mag je verder gaan met je saaie leventje.

Het werkt dwars door alles heen, en je doet er goed aan erin te geloven, want het is de hemelse waarde. Iedereen heeft een hemelse waarde meter om waarde op te diepen, en hoe dieper je meet, hoe meer hemels geld je kan opboren. Maar dan is het belangrijk er iets mee te doen. Er is zoveel met hemels geld te doen.

Het hemels geld spreekt en luistert, bovenal luisteren, want het is een hemels oor. Wie niet luistert heeft ook geen hemels geld. Aards, vals geld spreekt niet, en luistert al helemaal niet. Het is alleen maar bezig met manipuleren en bedriegen.

Zodra je niet luistert, stroomt het hemels geld van je weg, want het hemels geld is luistervermogen, verplaatsingsvermogen, invoelingsvermogen. 'Ja, maar Jezus dit, Jezus dat, onze zonden zijn vergeven,' zeggen dan de religieuzen, want die proberen allerlei excuses te vinden om niet te hoeven luisteren, hun oren gesloten te houden tot het hulpgeroep van de naasten. En die proberen ook de schijnbare macht van het valse, aardse geld in stand te houden. Daarvoor halen ze allerlei dingen uit de kast, maar omdat ze niet luisteren, maar alleen spreken, stroomt het hemels geld van hen weg. 'Aju, paraplu.'

Als de ark dan komt, dan kunnen ze niet naar binnen, omdat ze niet luisteren, niet willen luisteren, en zo zinken ze weg in de golven van onverschillige, hardnekkige geldzucht naar vals, aards geld waarmee ze anderen kunnen bedriegen, zodat ze beter over zichzelf voelen. Maar is er dan geen zorg voor hen ? Jawel hoor. De golven zullen goed voor hen zorgen. Maar de ark zullen ze niet binnengaan, want de ark is de plaats van het hemelse geld. De ark is het grote hemelse oor, dus het is allemaal heel logisch. Wie denkt dat het geld buiten het oor omgaat bedriegt zichzelf. Daar is het menselijk ras goed in : zelfbedrog.

Zodra je niet luistert, stroomt het hemels geld van je weg. Hoe meer je luistert, hoe meer hemels geld je hebt. Oor zoekt oor.

Alleen op deze basis kan er theofusie plaatsvinden. Ieder land, gebied, religie of ideologie heeft zijn eigen valuta, en die kunnen omgerekend worden. Zo is er ook theovaluta met een wisselkoers. In elk religieus stelsel kan de waarde omgewisseld worden. Theofusie is dus gebaseerd op theovaluta.

Het hemels geld, het is dus een traan, een oor, een kruis, een gave in de zin dat je het weer door moet geven, en zo heb je het. Je hebt dus wat je geeft. Er zijn dus lagere gaven en hogere gaven.

Iedereen heeft een wisselaar, maar die werkt dus alleen door het oor. De mens moet meer wisselen, en minder zeuren.

'Ehm, ehm, maar dat kan toch niet ? Mijn god is toch meer waard dan de jouwe ? Mijn god weet het toch veel beter dan de jouwe ?'

--- Kijk maar op de meter, het staat er toch echt.

'Nee, dat kan niet. Dat moet wel fraude zijn. Ik heb het toch altijd bij het rechte eind gehad ? Dat zeiden die en die ook.'

--- We zijn hier op de paradijs aarde, en het is echt zoals het op de meter staat. Dit is de wisselkoers, en daaraan moet je je houden.

Een heleboel menselijke illusies zullen er op de paradijs aarde niet meer zijn. De hemelse meters met hemelse valuta en wisselkoersen leiden de mens.

De mens moet zich berusten in theofusie, en niet blijven wanen dat alleen hun geloof zaligmakend is. Het is slechts een valuta, en alleen de wisselkoers bepaald de waarde.

Is dat een spel ? Ja, het is een spel. Zorg dat je het wint, dat je de beste bent. Het is een hemels spel met hemelse prijzen. Het is een gamocratie op de paradijs aarde, dus geen democratie.

Psalm 1 zegt : 'welzalig hij die niet wandelt op het pad der zonde, maar die zich verlustigd in de hemelse leer en richting.' In het hebreeuws is dit verlustigen ook een buigen, en in het hebreeuws is creativiteit een teken van deze verlustiging. Kortzichtigheid en stramheid is een teken dat deze verlustiging er dus niet is, zoals in vele kerken die een monopolie op deze teksten wanen, terwijl het niet eens van hun religie is, want het komt uit Israel en Egypte. De hemelse leer en richting is in het egyptisch de m't, mht, ook verbonden aan de amoet, en deze godin was de belichaming van de leer en de waarheid, en ook van de beproeving, het toetsen, want iedere ziel die tot haar kwam moest getoetst worden, wat ook weer op het kruis wijst. 'Want hij is als een boom geplant aan waterstromen of zaadstromen,' staat er dan verder in psalm 1 en in het hebreeuws is deze boom ook een paal of een kruis. De gekruisigde wordt dus zelf tot kruis, oftewel hij is beproefd om te beproeven, te toetsen dus.

De boom is de aarde ingegaan, diep, net zoals Ra, Jona en Jezus, bedekt met de wilde aarde als een wilde jongen, als een zwarte piet, om te zaaien, strooien en zorg te dragen. Dit heeft dus met een luistervermogen te maken. Deze boom is als maria die in tegenstelling tot de heen en weer rennende martha stil zat te luisteren aan de voeten van de charis (geestelijke gaven, 'christus'), en zoals ruth die aan het voeteneinde van boaz in slaap viel. Boaz was ook een pilaar in de tempel van Salomo, met als betekenis volharding. Pilaar is in het hebreeuws ammud, wat ook weer terugwijst op de amoet in egypte. De les hiervan is dat wij moeten volharden in het luisteren naar de hemelse gave, waarvan de boom die geplant is aan waterstromen een beeld is. Wij moeten ons verlustigen in het kruis, in zwakheden, in het toetsen. De boom of het kruis van psalm 1 is dus een beeld van het hemelse oor waaraan wij gelijkvormig dienen te worden. Dit is de betekenis van de boom des levens in het paradijs. Op de paradijs aarde moeten wij tot deze boom gaan. Psalm 2 gaat dan over

de wedergeboorte door deze dingen. 'Mijn zoon zijt gij, ik heb u heden verwekt.' Eerst moet de mens het geheim van de bomen leren. De boom, het kruis, gaat over de profetische verbondenheid met de hemel, met de wilde aarde, de paradijs aarde, maar in psalm 2 zijn er ook hen die zeggen : 'Laat ons de hemelse banden verscheuren en hun touwen van ons werpen.' Zij willen namelijk niets te maken hebben met het luisteren, met het hemelse oor. Zij strijden tegen het profetische en nemen er ook geen kennis van. Psalm 3 is dan de morgen, na de nachtmerrie, een nieuwe dag. Het ontwaken op de paradijs aarde. Het levenswater mag dan voortspuiten uit het kruis, uit de geslagen rots. De mens mag als een boom geplant worden aan waterstromen, en daarna ook zelf die waterstromen of zaadstromen worden. We mogen zo deze drie psalmen onthouden als : kruis, wedergeboorte, ontwaking. Het oor is het pad tot de baarmoeder. Als we dan zelf het levenswater en levenszaad zijn geworden, dan mag de zee ook splitsen tot het pad van de exodus, terug tot de wildernis en het oer.

Psalm 4 is dan een avondpsalm. Dan gaat de mens de aarde weer in, de wildernis, het oer, als een baarmoeder, en zal de mens weer wedergeboren moeten worden. De psalmen zijn dus zoals de natuur cyclisch van aard. We moeten weer diep de aarde in, zwijgen, het luisteroffer brengen naar de eis, als een hemels leger, stelt psalm 4, een avondpsalm. Telkens weer. Zo kunnen wij slapen en veilig wonen, op de paradijs aarde. Dan is psalm 5 weer een morgengebed. De psalmist buigt weer voor de hemelse leer, zoals in psalm 1, als beeld van de verlustiging in de beproeving, in zijn zwakheden en smarten, want zo komt hij dichter bij het hemels geheim. Hij heeft gezaaid in luisteren, en zal zo ook een luisterende hemel treffen, wat niets anders is dan de oogst van zijn eigen luisteren. Oor zoekt oor, en oor opent oor. Psalm 6 is een nachtpsalm. In de nachten weent de psalmist altijd, wat een teken is van wedergeboorte. Hij is in de nachten vermoeid, afgemat door zijn zuchten, waardoor hij kan afsterven aan de lagere werelden, als in een opname. Hij moet hierin geduld en volharding leren. De tranen zijn al de waterstromen en zaadstromen waaraan de boom, het kruis, kan groeien. Hij weent 's nachts zoveel totdat hij zelf deze tranen, deze levensstromen is geworden. Zo zal het kruis ook bloeien en vruchtdragen.

hoofdstuk 21 de ontwaking van de schepping

Johann Peter Lange, duitse theoloog (1802-1884) schreef een bijbelcommentaar in de jaren 1800. Hij noemt het boek genesis het boek van de primitieve mensheid, en van het primitieve tijdperk. Er werkten aan zijn commentaar ook anderen mee. Er wordt in het commentaar op genesis gesproken over een hoger ras, een geestelijke mensheid, en de adem die in de mens werd geblazen was een beeld van inspiratie, oftewel profetie. Men leefde in het paradijs door profetie, oftewel hemelse inspiratie. Dat was de ziel van de mens, en alleen zo kon deze ziel tot leven komen. De schepping wordt in verband gebracht met een ontwaking.

hoofdstuk 22 ter gelegenheid van het uitbrengen van het boekje 'egypto-judeo commentaar hosea voor predikanten' – het paradijs : het land van melk en honing

Lezen :

het eeuwig evangelie,
De Nieuwe Handelingen II, 1 : 14

'En de Heere sprak : Ziet dan de vloek van honger, waar honing binnenin groeit bewaakt door de bijen des hemels.'

Hooglied 5:1
'Ik ben gekomen tot mijn hof,
mijn zendelinge,
ik plukte mijn mirre en mijn balsem,
ik at mijn raat en mijn honig'

Jesaja 7:15
Boter en honig zal hij eten,
opdat hij het kwade weet te verwerpen
en het goede te verkiezen.

De diepere psycho analyse en psychosofie uit zich altijd door het pastoraat, dichterlijk. De hemelgeleerdheid is namelijk een gedicht, omdat beeldspraak ruimte geeft. Alles ligt dus besloten in het pastoraat, en dat wordt ook niet verkocht. Het psychoraat, oftewel de handels-psychologie, die een pseudo-wetenschap is, is gebaseerd op klinkende koude, harde munt.

Laat niemand zichzelf voor de gek houden : Het psychoraat is ook een kerk. Zij hebben hun eigen god : geld. En geld beslist. Ze doen alles voor de macht van geld : liegen, stelen, bedriegen, en zelfs sterven. They die for money.

Ps. 119:20 - Mijn ziel is verbroken vanwege het verlangen naar uw oordelen ten alle tijd.

Dit is in de diepte het verlangen naar het kruis, de verlustiging in zwakheden. In de Aramese grondtekst gaat het om het verlangen en de verlustiging in de exegese, de forensische exegese. Dit is een sterk verlangen, ten bloedens toe, en dit verlangen is ook verdiend, en wordt opgewekt door hemelse verleiding. Je hebt er dan tijd voor vrijgezet, in stille tijd en studie tijd.

Ik had vannacht een droom. Het psychoraat kwam tot mij in de vorm van een chinese vrouw. Het was een kerk, en omdat ik hun geloofsgoed niet aanhing, hun kerkelijke overtuigingen, stond ik op de zwarte lijst en werd ik gemeden en hulp werd ontzegd. Ik was namelijk van het pastoraat, en dat is een vies woord in hun ogen. Je mag geen geestelijke ervaringen hebben, en dat terwijl Jung een shamaan was. Het psychoraat is een verkrachting van het werk van Jung. Net zoals de nazi's het werk van Nietzsche hebben verkracht, en van Darwin. Alle moderniseringen van de psychosofie

hebben het kind verdronken. De nacht ervoor en ook deze nacht had ik nachtmerries waarin ik een kind moest redden die ze probeerden te verdrinken. Het is een strijd tegen de geest van Mengele, de geest van het psychoraat. Ik moest denken aan een oom die eens een kind van de verdrinking had gered en van de ouders van het kind een horloge kreeg.

In de dromenserie van vannacht werd ons nieuwe commentaar van het boek Hosea uitgebracht, wat een Egypto-Judeo commentaar is, omdat het ook gebaseerd is op de veel oudere Egyptische grondtekst. Dit commentaar is grotendeels verzameld uit al eerder gepubliceerd commentaar op Hosea, maar dit keer gebundeld tot een geheel, zodat nu het hele boek Hosea bij elkaar ligt. Uniek van dit commentaar is dus dat het niet alleen de Israelitische grondteksten bespreekt, maar ook de Egyptische grondtekst. Ook wordt het teruggevoerd tot de voortijden en oertijden, waardoor er meerdere lagen in het boek Hosea te zien zijn, en het beter geschikt is voor introspectie. Het boekje is voor zowel predikanten als geinteresseerden. Het doel is dingen recht te zetten die door gebrek aan context en taal-context verkeerd werden geprojecteerd. Het uiteindelijk tot stand komen van dit boekje is een proces van vele jaren geweest. In allerlei opzichten is de aanpak van het boekje uniek, zodat er geen tweede van is te vinden.

De nacht voor de publicatie had ik een droom van een grot in een ijsgebied waar natuurvrouwen leefden, en zij waren als leeuwen. De droom ging over hun holen in dat gebied. Ik wist dat ze zouden komen. En deze nacht waren ze dan gekomen, en er waren overal nieuwe kerken met hele hoge torens. Het boekje is dus gebaseerd op het veel oudere Egyptische christendom en Israelitische christendom, wat een hele andere betekenis had dan wat het westerse christendom vandaag ervan heeft gemaakt. Het westerse christendom is foute boel, allemaal door gebrek aan kennis, zoals Hosea 4:6 zegt :

'Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis. Omdat gij de kennis verworpen hebt, verwerp Ik u, dat gij geen priester meer voor Mij zult zijn; daar gij de wet van uw God vergeten hebt, zal ook Ik uw zonen vergeten.'

De westerse christenen, of het westerse christendom, is een pseudo-geloof en pseudo-wetenschap gebaseerd op het psychoraat die tegen het pastoraat strijdt. Ze waren in rep en roer, in grote paniek, toen de natuurvrouwen waren gekomen. Ik was met een gelijkgestemd gezin in de natuurstad, en we liepen langs het plein, en daar waren de westerse christenen aan het protesteren op een symbolische manier. Het was heel mooi weer. Ze hadden een hele lange blokfluit van vele tientallen meters die maar bleef groeien als de neus van Pinocchio. Ik zei tegen het gezin waarmee ik in de natuurstad was : 'Kijk eens naar die blokfluit.'

In die dromenserie, na de komst van de natuurvrouwen, kwam die chinese vrouw van het psychoraat naar me toe, en nu had ze ineens alle interesse, en ze begon haarzelf uit te kleden voor me, en probeerde me te verleiden (dat is wat boze geesten soms doen). Ze liet me haar vagina zien, en ik keek ernaar en er gleed een rilling door me heen. Het waren twee kleine klompjes vlees, als twee boontjes van vlees, en het zag er heel glibberig uit. Ik zei toen : 'Oh, ik ben helemaal een andere afspraak vergeten, ik moet direct weg, anders krijg ik op m'n kop.' Toen zei ze : 'Ja, ik moet eigenlijk ook weg.' Ik moest denken aan een bepaalde personage uit het boek des levens in het eeuwig evangelie, wat ook besproken wordt in het commentaar op Hosea :

'En enkele van de vrouwen die nog overwaren ontdeden zichzelf van kleding, en trachtten de Heere te verleiden, maar het vuur van de Heere kwam in grote verbolgenheid over hen, en hun ogen smolten in hun kassen weg. En de laatste vrouw die over was was genaamd de koningin der haaien, en zij was als een skelet, en ook werd zij heks genoemd. En zij vroeg de Heere om toegang, en haar macht was zo groot dat zij ware het mogelijk de Heere zou kunnen verslinden, maar door Zijn beker kon zij het niet, en moest zij op afstand blijven. En zelfs de verheerlijkte engelen durfden haar naam niet uit te spreken, en brachten geen oordeel over haar uit. Zij hielden hun mond, terwijl de Heere het boek des levens nam, wat in een zwaard veranderde. En zo had de Heere een gevecht met haar wat duizend dagen en nachten duurde.'

(boek des levens, 2:7-8)

Daarna moest zij de zielen die ze had opgeslokt uitspuwen. Daarom moeten wij wel verder sleutelen aan het westerse christendom, omdat ze zoveel zielen opgesloten hebben. Het was een grote dag. Het was mooi weer in de natuurstad, met natuurkerken torenshoog. Er was een grote poort in de onderwereld geopend, maar nog steeds was ik in de dromenserie bezig een kind te redden van de verdrinkingsdood. De strijd gaat dus door.

Slaap is een beeld van het minderen, het hongeren, van het kruis, waardoor hemelse dromen worden opgewekt. Slaap op zich doet het niet, omdat het slechts een beeld is, maar de mens moet dus minderen en hongeren, ook overdags, opdat het opium van de natuur wordt opgewekt, de dagdromen, de hongerdromen dus, wat in de dromenserie 'hongeraten' genoemd, wat je kunt vergelijken met honingraten. In de vur worden de natuurkerken, of droomkerken 'opiums' genoemd. Het is een geestelijk opium wat opgewekt wordt in de strijd tegen het materialisme, tegen het psychoraat. Het psychoraat is een mensenhandel, een handel in zielen. Hiertoe is het regressieve pastoraat uitgezonden. De paradijs aarde is gebouwd vanuit de hongeraten. Ik werd wakker met een honingzoete mond.

De vur zegt in boek 32:4 :
Ze hebben me stijf gestoken met angels, lief, maar 'k draag nu de honing van het kruis, naar jou toe stromende.

Boek 47 zegt :

18. Ik zag mezelf rondzwerven over zeeen, in een papieren boot, zonder klederen, alleen met een paar witte strepen over me heen, tezamen met rozen en oude bladzijden van oude boeken om me te bedekken. Mijn wapen begeleidde mij, terwijl ik de haaien opvoedde.

19. Boeken begonnen open te gaan, hun honing verspreidende, sprekende over werelden van verboden dieren en werelden van verboden bloemen en planten.

20. De bladzijden van een oud piraten boek schijnen zijn hoofd niet meer te bereiken. De enige herinnering die hij had van dit boek was de zwarte lap.

In dit paleis van het falen ligt een steen die jij kunt gooien.

21. Zij waren de slaven van valse scholen en valse woordenboeken,

Zij waren de criminelen van de oude kerken, gezegeld door de verjaardagen.

Hier leven kannibalen, die tempels hebben.

Boek 84 zegt :

Tranen druipen snel, na al die diepe wonden,
Een hart vol honingtranen
Je hebt Vur genezing gebracht,
Je draagt droefheid van binnen, als de honing van een lange nacht

Over een zee van tranen,
Over een rivier van bloed,

Je hebt het bos bereikt,

In die donkere nacht,

Voetstappen in het zand,

Bloeden de hele nacht,

Je betaalt een hoge prijs,

Tot de morgen zul je alles dragen

In een brandende nacht, vertoont zich het zachte strand,

Een bloedende morgen tot een bloemenveld

Honing na een wilde nacht

Boek 26 :

Ze hebben gestoken,
En nu is alles zacht als honing.
Ik had geen andere keus,
Ik kon niet meer terug.

Het vuur komt terug om te knagen,
Maar de honing blust het vuur

Boek 7 :

'Kom vlucht met mij. De dagen van de honger hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van de diepte. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar

dekens, als open boeken rijzen zij, van het woord op haar tong. Kom, grotere diepte is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen.

Door bloemen heen, de waat'ren van grote diepte, boeken van honing openen zich voor u, om hen allen thuis te brengen.

De honing van de diepte, haar raad is op u.
Zij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen.'

hoofdstuk 23 de eekhoorn : verzamelaar en verzendelaar van de dingen die boven zijn

De wereld is een absurdocratie. De grootste misdaden worden met het grootste gemak goedgepraat, schoongepraat op de aarde, maar in de hogere natuur kan dat niet. Op de paradijs aarde zullen de machines zeggen : 'Maar wacht eens even …' Met hun kaartjes komen ze er niet doorheen, want hun kaartjes zijn vals. Er is een groot verschil tussen economisch en ergonomisch. De vleselijke mens probeert alles economisch te verklaren, terwijl de geestelijke mens altijd kijkt of iets ergonomisch is. Ergonomie is de nuttigheids wetenschap, of iets veilig is, of het goed is en gezond voor zowel het grotere geheel van mensen, dieren en de natuur.

In het bijbelcommentaar van Johann Lange in de jaren 1800 waar meerdere schrijvers en vertalers bij betrokken waren werd er gesproken over de schepping waarin ook een geestelijke mensheid geschapen werd. Er is dus ook nog een andere mensheid, en die mensheid zoekt de dingen die boven zijn. Ik heb er weleens dromen over, over die geestelijke mensheid, en wij komen dan ook uit een geestelijk gezin. Soms droom ik over een Egyptologisch gezin, een dieper gezin, zoals ook een paar dagen geleden. We waren met het gezin in een hemelse auto om te ontsnappen uit de wereld van het psychoraat. Het gezin was dus een gezin van het pastoraat, wat dus een wereld van verschil is. De hemelse auto was van de natuur, geheel natuurvriendelijk, en kon vliegen. Mijn Egyptologische, geestelijke vader van dat gezin zat achter het stuur, en de auto steeg maar heel langzaam op, en ging door een buurt heen, waar een man bij zijn tuin liep, een wat oudere man, en we gingen recht op die man af. Die man werd toen door de auto geraakt, maar hij ging niet eens plat. Hij liep gewoon door naar zijn tuin en ging in zijn tuin werken alsof er niet veel was gebeurd.

De wereld is economisch, maar de paradijs aarde is ergonomisch. We moeten ons dus niet afvragen of iets economisch verantwoord is, maar ergonomisch. Vannacht had ik een droom dat ik ook uit een stad probeerde te ontsnappen. Ik was bezig mijn tas op orde te maken, maar er ging iets van de tas kapot, en ik werd uitgelachen. Ik was in een busje met anderen, maar ik realiseerde me dat ik niet bij het busje hoorde, en ik liep weg met de kapotte tas. Ik ben toen het bos ingerend, en op de weg uit het bos was er toen een enorme hondswolf, echt een reusachtig beest. Hij stond middenop de weg, en ik moest er langs. Toen ik er langsliep zag ik ineens veel meer wolven, en er kwam

ineens een enorme storm opzetten die mij het bos inzoog, insleurde. Toen ik wakker werd moest ik denken aan Anubis en aan de ergonomie. Ik had ook vannacht een droom dat het ouderlijk huis veel groter was, van het geestelijke, egyptologische gezin, en Nephthys was mijn moeder, en er lag een Donald Duck boekje van Knabbel en Babbel. Knabbel en Babbel zijn eekhoorntjes, als verzamelaars van noten om zo hun leven te bouwen. Wij mogen ook verzamelaars zijn van de dingen van boven, van de paradijs aarde.

Hebben we alles wat we nodig hebben ? Zijn we ergonomisch in de zin dat het goed, veilig en gezond is voor het grotere geheel en niet slechts voor onszelf ? Zijn wij ergonomisch of egoïstisch ? De ergonomie richt zich altijd op het hogere collectieve goed, terwijl de egoïsten en opportunisten van de lagere aarde alleen maar aan zichzelf denken en aan geld, en zo de grootst mogelijke medische misdaden goedpraten. Let op, deze criminelen, deze moordenaars, deze handelaren in organen, gaan gemaskerd als chirurgen. Ze zijn op zoek in je lichaam naar geld en macht.

Verzamel je noten, maar ….
Er zijn dus een heleboel voorwaarden aan verbonden,
het moet wel ergonomisch zijn, goed voor het grotere geheel, goed voor de langere termijn.
De eekhoorn is een beeld voor op lange termijn denken …
Dat is een totem die we in onze zak mogen steken …
Het is een totem die ons leidt en beveiligd …
Want als we de natuur ingaan dan moeten we ons wel laten onderwijzen door de wezens van de natuur … Er zijn namelijk ook in de natuur vele gevaren …

Nephthys is het principe voorgesteld als een moeder die altijd weer dieper leidt, altijd weer door dingen heenprikt, altijd weer dieper kijkt. Ze bedonderd ons niet zoals de aardse moeders die altijd maar weer het vlees van hun kind verwennen voor de economie. In mijn droom was het dromerig, met vele laagjes waardoor ik heen kon kijken. Ik was niet opgesloten in de materie, maar ik was met Nephthys. De aarde bedonderd zichzelf, maar Nephthys zondert af, en doet de mens sterven aan de lagere natuur. Zij is de zus van Isis. Toen Osiris in stukken gescheurd was en in heel Egypte was verspreid hielp zij Isis om die stukken weer te verzamelen, als beeld van de eekhoorn die noten verzameld. Het zijn allemaal stukken van onszelf die door deze wereld zijn afgescheurd, en die mogen we weer verzamelen. Je mag weer jezelf worden, niet wat anderen van je hebben gemaakt. Natuurlijk gaat het dan om je hogere zelf, je natuur zelf, zoals je waarlijk geschapen bent in het paradijs.

Het vleselijke beschuldigd het geestelijke altijd maar weer, probeert het altijd weer in zijn domme hokjes te stoppen, probeert het geestelijke altijd weer te verscheuren, allemaal voor de economie, allemaal voor egoïsme. Dat was gebeurd met Osiris, waar later de Jezus verhalen ook uit voortkwamen, en de verscheurde mantel van Jozef, zijn dromenkleed. Misschien zijn je dromen verscheurd, en voel je dat ook heel duidelijk, maar daarom is de eekhoorn tot je gezonden. Wees een verzamelaar van de dingen die boven zijn. In de ergonomie is de eekhoorn dus niet alleen een verzamelaar, maar een verzender, een verzendelaar, als een zendeling. Verzamel dus ook voor anderen.

hoofdstuk 24 de taal van het kruis

De jongen stond daar zonder hetzelfde te geloven,
en daarom wilden zij zijn leven doven,
Ze gooiden hem in de gevangenis voor altijd,
Het kon hen niet schelen, ze waren zonder medelij en spijt

Ik dacht toen aan wat de wereld is geworden,
Een dier heeft ogen, neus en mond,
en toch gaat het aan het lont

Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
in dit dal van tranen

Ik wilde hier niet meer wezen, en ging toen naar het bos,
Daar stond een jongen met een blokfluit zomaar op het mos

Een paar dagen geleden had ik een droom over Noord-Koreaanse officieren die een hotelketen hadden, maar het was eigenlijk een gevangenis. Ik had een sleutel ontdekt om ermee te ontsnappen en stond er nu naast. Ze stonden dichtbij me maar konden me niet zien, en maakten zich druk over het feit dat hun sloten gekraakt waren. Noord-Korea staat voor een spraak dictatuur. Je moet precies datgene zeggen wat zij willen horen, want anders …

Laat niemand zichzelf voor de gek houden : Deze gehele wereld is één groot Noord-Korea. Maar er is een weg doorheen en een weg eruit.

Hoe kom je dan tot de bron, en hoe communiceer je met de bron ? Een letterlijke, concrete weg is nooit het antwoord geweest, want het leidt alleen maar tot overmatige drama. De weg is abstract. Je kunt bidden, maar soms is het gewoon zo dat je alleen maar tot jezelf spreekt, en voor wat ? Gaat het dan allemaal om een grote schep met woorden ? Is dat de ware communicatie ? Is dat de levensbron ? Als je het te letterlijk en concreet maakt, te direct, dan ben je eigenlijk nog gewoon een gevangene van Noord-Korea, hoe zeer je ook jezelf probeert in te prenten dat het een luxe hotel is hier in het rijke westen. Moet je dan mooie woorden gebruiken als je contact maakt met de levensbron, of heeft de levensbron meer aan de verzuchtingen van het hart, en kent de levensbron die verzuchtingen ? Alle concrete en letterlijke talen van de mens stuiten kapot op de levensbron, maar de levensbron spreekt de taal van het kruis, van het lijden. Waarom is dat ? Omdat het lijden gevoeligheid is, en de levensbron is gevoelig.

De taal van het kruis, van het lijden, gaat diep genoeg om zo ook de vrucht van het kruis voort te brengen en het sieraad van het kruis. In deze verzuchtingen mag je tot de levensbron komen, die zowel in jezelf zit als buiten jezelf, want de levensbron is ook gestolen. Daarvoor moet je dus op ontdekkingstocht. De levensbron is gestolen en er is iets anders van gemaakt. Je kan dus denken : 'Ja, alles gaat om de hogere kennis, dus daar heb ik geen mensen voor nodig, en geen culturen en geen religies,' maar dat is dan wel te gemakkelijk gedacht, want de kennis is gestolen en verdraaid. Daarom gaat het om de exegetische kennis, de uitlegkunde, het terugdraaien, want in de diepte van het gestolene en het verdraaide ligt de waarheid verborgen, de waarde ervan. Daarom bespreken wij het, en het is niet zeker niet voor luie mensen. De exegetische kennis draait dus om alles heen om het verlorene, gestolene en verdraaide erin op te diepen. Dat is wat het aanboren van de bron betekent. Dat we naar de wildernis moeten is dus beeldspraak, want we moeten juist ook boren in de stad om de wildernis op te diepen waarin het verborgen ligt. Het gaat dus niet zo vroom worden dat je helemaal nooit meer een mens ziet, en het helemaal nooit meer over de menselijke religies en culturen hebt, want het pad gaat hier dwars doorheen. Er valt een heleboel in op te vissen.

Pinksteren bij de Israelieten is een oogstfeest en feest van de ontvangst van de hemelse leerregels die Mozes ontving, en bij de christenen is het Pinksterfeest het ontvangen van de hemelse leiding, het hemelse geestelijke. Beiden zijn belangrijk. Omdat er altijd twee stromingen waren, zowel een letterlijke als een symbolische, moesten de profeten optreden. De profeten na Mozes hadden soms kritiek op wat hij en zijn volgelingen verkondigden. Ook hielden ze soms afzijdig en hielden ze wijselijk hun mond, zoals Amos spreekt in 5:13 : 'Daarom zwijgt de verstandige in die tijd, want het is een boze tijd.' Amos betekent het doorsteken, een beeld van de leegte, de stilte, zoals bij het zevende zegel. Dit betekent ook het 'doorsteken van de oren opdat de mens de hemel hoort.' Zo is het feest van Amos het ontvangen van het hemelse oor, van luistervermogen.

In de Egyptologie, in het zevende uur van het boek van de openingen, zien we soortgelijke taferelen van een oogstfeest en het ontvangen van de veer van onderscheidingsvermogen. Al met al gaat het pinksterfeest diep, want men spreekt dan in vreemde talen, en men zet zichzelf niet neer bij het ogenschijnlijke. Men is niet gelijkvormig aan de wereld, maar weeft er omheen, om het verlorene en verborgene op te diepen, dat van lang geleden. De bron, de levensbron, is van een vreemde taal. Durven wij in vreemde talen te spreken om contact te maken met de levensbron ? Allereerst moeten we daarvoor de stilte in gaan, en het hemelse oor tot die vreemde talen te ontvangen. Het is niet zomaar een taal maar een taal van onderscheiding, want daar stond de veer voor in de Egyptologie, boven alles uitstijgen door het eerst dieper te omcirkelen, want het geheim ligt erin verborgen. Het is niet de bedoeling dat we met ons hoofd in de wolken gaan lopen. Het is een beeld ergens van. Amos sprak van een grote worsteling, als Jakob op Pniël. Het is een taal van het grondig toetsen, grondig ziften.

Amos 5 is hier heel duidelijk in :

14 Zoekt het goede en niet het kwade, opdat gij leeft.
15 Haat het kwade en hebt het goede lief.

Maar dan moeten we eerst weten wat goed en kwaad is, en daarom hebben we een hemels onderscheidingsvermogen nodig, een hemels oor, en een verlustiging om het hemels woord te

kennen zoals in psalm 1. Als we volharden in het luisteren, in het onderzoeken, dan zullen we zijn als een boom geplant aan levensstromen. Dit is ook hoe het boek Amos eindigt, met deze belofte :

Amos 9

13 Zie, de dagen komen, luidt het hemelse woord, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit.
14 boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten.
15 Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de Here, uw God.

Wij moeten dus in vele talen kunnen spreken, opdat wij in dit proces geen schakels missen. Wat voor geheimen liggen er in Israel ? Heel het boek Amos laat ons dus zien hoe we psalm 1 in vervulling kunnen laten gaan. Hier liggen grote geheimen van Israel in verborgen. Er is een geestelijk Israel en een vleselijk Israel, zoals er ook een geestelijke mensheid is en een vleselijke mensheid.

Een jongen met zijn blokfluit, diep in het bos.
Ken je het spel van Nephthys ? Het spel van diep – dieper – diepst ?
De jongen heette Amos.
Ik volgde hem toen, en hij liet me een gat in de grond zien.
Daar zijn we toen door naar binnen gegaan.
Nephys is de ziel in het Israelitisch.
Ken je de talen van de ziel ?
Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
in dit dal van tranen

Hij leidde mij toen naar een bron, en het was een bron waarin je wedergeboren kon worden.
Hij zei toen : Word wedergeboren in de bron, maar laat de bron ook wedergeboren worden in jou.
Het werkt dus aan twee kanten. Zoals we ook aan de wereld moeten sterven, en de wereld aan ons.

Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
Hoe ziek is de mens,
in dit dal van tranen

hoofdstuk 25 de opname van hosea

De religies horen bij elkaar, leggen elkaar uit. We kennen allemaal het voorbeeld van de blinde mannen en de olifant. Ze voelden allemaal een ander deel van de olifant en toch was het dezelfde olifant.

Wat heeft de bhagavad gita uit india gemeen met de psalmen uit israel ? De bhagavad gita betekent het lied van god of het lied van de heer. Het loopt aan elkaar parallel.

psalm 1:1
Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters;

bhagavad gita 1:1
Dhrtarastra zei: O Sanjaya, wat deden mijn zonen en de zonen van Pandu toen ze vol strijdlust bijeen waren gekomen in de bedevaartplaats Kuruksetra ?

Er is een oorlog tussen de zonde en het geestelijke. De zonde heeft een vernietigingslust naar het geestelijke toe. Als het geestelijke geen verlangen heeft om te strijden tegen de zonde, dan zou afscheiding van zonde niet mogelijk zijn. Symbolisch gezien is psalm 1:1 een strijdgodin. De mens kan alleen tot de strijdgodin komen als de mens een verlangen naar de geestelijke oorlog heeft en een walging heeft naar de vleselijke oorlog. Amos 5 is er heel duidelijk in : Amos 5 is hier heel duidelijk in :

14 Zoekt het goede en niet het kwade, opdat gij leeft.
15 Haat het kwade en hebt het goede lief.

Op mijn tweede theologische opleiding in Lunteren waren we een keer met praktijk in Assen waar ik een preek hield. Ik kan het me nog herinneren als de dag van gisteren. Ik had het erover dat als we vanuit de hemel willen leven dan moeten we onze stekker pluggen in de hemel. Zij die door het vlees leven stoppen hun stekker in een varkensneus. Maar wat we hierboven zien is dan daadwerkelijk de stekker in het stopcontact van de hemel stoppen. De psalmen worden juist geactiveerd als we de dichterlijke verzen van india tot hen brengen. Zolang dat niet gebeurd dan zit de stekker nog gewoon in de varkensneus van achterlijke onwetendheid.

psalm 1:2
maar aan de hemelse leer en richting zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht.

BG 1:2
Toen Koning Duryodhana de troepenmacht van de zoons van Pându in slagorde zag, ging hij op zijn krijgsleraar toe en sprak de woorden

De mens heeft onderwijs nodig om het onderscheiden en afscheiden van de zonde goed te laten verlopen. De mens moet het verschil kennen tussen goed en kwaad, en daarom tot zijn leraar gaan hierin. De mens moet zich onderwerpen aan het hogere, en goed het verschil kennen tussen hoog en

laag. Zij die hun intelligentie niet oefenen komen bedrogen uit. Zij die genoegen nemen met hun huidige peil van intelligentie en kennis komen ook bedrogen uit.

psalm 1:3
Want hij is als een boom, geplant aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt;
– al wat hij onderneemt, gelukt.

BG 1:3
O meester, kijk die reusachtige krijgsmacht van Pandu's zonen eens aan, zoals uw schrandere leerling, de zoon van Drupada, haar heeft opgesteld

De boom is een beeld van verdieping. Het graaft ook in onbekend, verborgen terrein, onder de grond. Het maakt contact met het vreemde. De boom is een beeld van context. Als wij in het hemelse soldaat zijn dan moeten we het hemelse leger kennen, de grotere context van de geestelijke oorlogsvoering. Dit is een literaire oorlogsvoering, een metafoor voor de studie. De mens moet dus niet zomaar oorlog voeren, maar ontwaken. De echte oorlog is tegen de eigen onwetendheid.

psalm 1:4
Niet alzo de goddelozen:
die toch zijn als kaf dat de wind verstrooit.

BG 1:4
Er zijn in dit leger veel heldhaftige boogschutters, die niet onderdoen voor Bhuna en Arjuna; en er zijn ook grote krijgslieden, zoals Yuyudhana, Virata en Drupada.

De boog is een teken van strijd op afstand. De vijand is een plakmacht, als kaf aan koren, maar de mens moet allereerst afstand doen, zich terugtrekken, om zo de boog op te pakken en visie te hebben. Al het plakkende kaf zal verstrooid worden. De grootste vijand is onwetendheid, de onwil om te weten, die in de mens zelf zit. Deze plakt zich vast een maar een heel klein gedeelte kennis, en verabsoluteerd die kennis dan, gebruikt die kennis als drugs. Het heeft geen context. Het staart zich helemaal blind op iets en raakt ermee geobsedeerd en heeft nergens anders meer oog voor. De mens moet leren een boogschutter te worden, op afstand te leren strijden, nomadisch verder trekkend, op zoek naar de hogere contexten.

psalm 1:5
Daarom houden de goddelozen geen stand in het gericht,
noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen,

BG 1:5
Dhrishthaketu, Cekitana, Kasiraja, de ontwaakte, en ook de zeer machtige Purujit, Kuntibhoja and S'aibya zijn er daar, allen hebbende grote meesterlijkheid.

Spreuken 5:22 zegt : 'Plannen mislukken bij gebrek aan overleg, maar door de veelheid van raadgevers komt iets tot stand.' Monotheïsme is een metafoor voor één van zin zijn, maar

polytheïsme, oftewel veelgodendom, brengt het ten uitvoer, omdat dit de mechaniek van de hemel verkondigt, de delen die met elkaar samenwerken, oftewel het gehele stelsel aan principes. Die moeten we dus kennen, en daarvan zijn de metaforen te vinden in de omliggende religies. Als je van het ene een afgod maakt en de verschillende delen ervan niet meer ziet, dan gaat het fout.
psalm 1:6
want de Here kent de weg der rechtvaardigen,
maar de weg der goddelozen vergaat.

BG 1:6
Daar zijn de geweldenaar Yudhämanyu, Uttamaujä van groot onderscheidingsvermogen, de zoon van Subhadrä, en de zoons van Draupadi. Al deze strijders zijn grote strijdwagenvechters.

Op de hemelse strijdwagens komen betekent dus dat je je paarden kent, en je wagen als beeld van de hemelse mechaniek en wisselwerking tussen de afzonderlijke delen. God kent dit, en wij moeten dat ook kennen, wat inhoudt dat het een pad is, en dat er hierin ook verschillende seizoenen zijn. Hierin komt het aan op onderscheidingsvermogen. Zijn wij op de hemelse strijdwagens of lopen wij alleen maar in ons eentje rond ? Beiden is belangrijk. Hierin behoort dus een balans te zijn. Als we alleen maar op de strijdwagens zijn en ons niet oefenen in het zijn van een eenling, dan zal ook de strijdwagen omvallen. De hemelse kudde dienen we te kennen, maar algehele kudde mentaliteit is fataal.

Psalm 2:1
Waarom woelen de volken
en zinnen de natiën op ijdelheid?

BG 2:1
Safijaya zei: Toen Hij Arjuna, vol medelijden en met tranen van verdriet in de ogen, zo zag zitten, sprak de doder van Madhu de volgende woorden

Medelijden met het vleselijke in de oorlog tussen de zonde en het geestelijke, kan fataal zijn. Medelijden en medestrijden met het hogere geestelijke is belangrijk, maar het verschil is niet altijd makkelijk op te merken, en daarom moet de mens onderscheidingsvermogen oefenen. Het medelijden hebben met het vleselijke wat is uitgezonden tot de mens om de mens te vernietigen is verraad, en ijdelheid, en van het vleselijke zelf. De opdracht is niet om medelijden te hebben met het vleselijke, maar om het vlees te kruisigen, te doden. Medelijden met de zonde vormt een strik en is de weg des verderfs. Het vleselijke is de valse identiteit van de mens. De mens moet tot de ware identiteit komen, tot ware zelfverwezenlijking om in goede verhouding tot de bron te komen staan. De mens dient hierin een goed begrip te krijgen.

Psalm 2:2
De koningen der aarde scharen zich in slagorde
en de machthebbers spannen samen
tegen de Here en zijn gezalfde:

BG 2:2

De Allerhoogste Heer zei: 'Waarom ben je zo onzuiver in je weeklagen in dit uur van crisis? Dit past niet bij hen die de hogere waarden kennen, want het leidt niet tot de paradijs aarde, en is de oorzaak van schande, o Arjuna.

Als we tegen de zonde strijden moeten we ervoor zorgen niet in onze hoogmoed juist met de zonde mee te strijden tegen het hogere geestelijke.

Psalm 2:3
Laat ons hun banden verscheuren
en hun touwen van ons werpen

BG 2:3
Laat je niet gaan in dit onvermogen, o zoon van Pritha, deze lafhartigheid past je niet - geef het op en sta op, om de zonde te bestraffen.

Als de mens terugverlangt naar de vleespotten dan wil de mens de profetische banden met het hogere verbreken, en zo strijdt de mens aan de kant van de vijand mee als verrader. Ze willen het kruis niet, en het touw niet. Als de mens te liberaal wil zijn dan is dat op zich weer een gebondenheid.

Psalm 2:4
Die in de hemel zetelt, lacht;
de Here spot met hen.
BG 2:4
Mijn Heer, doder van Madhu en vernietiger van de vijand, hoe kan ik, wanneer de strijd woedt, een pijl afschieten op Bhishma en Drona, die ik eerbied verschuldigd ben?

Verderop in het hoofdstuk krijgt hij als antwoord dat de levende ziel niet kan doden en niet gedood kan worden. Het zijn namelijk slechts metaforen.

De BG uit India is dus heel adaptable. Laat India nooit teveel op zichzelf staan, want anders wordt het al snel new age. Je moet het leren toepassen op andere culturen. De BG is een grote sleutel tot andere teksten. Je kunt het dus op de psalmen toepassen, maar ook bijvoorbeeld op Hosea :

Hosea 1:1
Het woord des Heren, dat tot Hosea, de zoon van Beëri, kwam, in de dagen van Uzzia, Jotam, Achaz en Jechizkia, koningen van Juda, en in de dagen van Jerobeam, de zoon van Joas, koning van Israël.

BG 1:1
Dhrtarastra zei: O Sanjaya, wat deden mijn zonen en de zonen van Pandu toen ze vol strijdlust bijeen waren gekomen in de bedevaartplaats Kuruksetra ?

De naam van Hosea betekent al 'hij die op het strijdveld wordt opgenomen'. Door het verlangen naar de hemelse oorlogsvoering, oftewel de hemelse studie, komt de mens tot de betekenis van die metafoor. Nooit sterft een mens daadwerkelijk, nooit doodt hij, en nooit wordt hij gedood, want het

zijn metaforen van begrip en verandering. Iemand gaat dus nooit letterlijk dood, maar komt gewoon in een andere vorm, een andere dimensie. Als Hosea op het strijdveld wordt opgenomen komt hij dus tot de ware betekenis. Ware strijdlust is dus verlangen naar betekenis en waarde, naar nut, wat dus de ergonomie is. Ergonomisch leven, in plaats van economisch. De ergonomie is de hemelse economie.

Hosea 1:2
De Here zeide tot Hosea: Ga heen, accepteer een ontuchtige vrouw en kinderen uit een ontuchtige geboren, want het land wendt zich in schandelijke ontucht van de Here af.

BG 1:2
Toen Koning Duryodhana de troepenmacht van de zoons van Pandu in slagorde zag, ging hij op zijn krijgsleraar toe en sprak de woorden

Gomer, de vrouw van Hosea, betekende ook volkomenheid, in de zin dat Hosea ervan moest leren. Hosea is dus een dualistisch boek. De mens kan leren van het kruis en ontucht kan ook een metafoor zijn van het vreemde, van mengen, oftewel het exotische. Monogamie is een beeld van het ene, en polygamie bespreekt de afzonderlijke delen van het vreemde. Dat de mens meerdere verhoudingen had in het OT is hiervan een beeld. Gomer kan dus ook een beeld zijn van een andere religie of cultuur, vreemd aan die van Hosea, opdat Hosea werd opgenomen tot een hogere context, wat ook de naambetekenis is van de vader van Gomer. De eerste zoon van Hosea en Gomer had als betekenis : 'het gebied uitbreiden. Het zijn allemaal nomadische namen, zoals de vader van Hosea een naam had die betekende : 'het opgraven van een bron.' In deze zin was Gomer een strijdgodin, of strijdgodinnen, door wie Hosea werd ingewijd in de hogere geestelijke oorlogsvoering.

Hosea 1:3
Toen ging hij heen en huwde Gomer, de dochter van Diblaïm, en zij werd zwanger en baarde hem een zoon.

BG 1:3
O meester, kijk die reusachtige krijgsmacht van Pandu's zonen eens aan, zoals uw schrandere leerling, de zoon van Drupada, haar heeft opgesteld

Zo werd Hosea als een germaan opgenomen door de walkuren omdat hij een harde dood stierf als zelfoffer, om zo te gaan tot een voor hem vreemd en onbekend hemels leger.

Hosea 1:4
De Here zeide tot hem: Noem hem Jizreël, want het zal niet lang meer duren of Ik zal de bloedschuld van Jizreël bezoeken aan Jehu’s huis, en een einde maken aan het koninkrijk van het huis Israëls.

BG 1:4
Er zijn in dit leger veel heldhaftige boogschutters, die niet onderdoen voor Bhuna en Arjuna; en er zijn ook grote krijgslieden, zoals Yuyudhana, Virata en Drupada.

Het eerste kind van Hosea en Gomer was dus een teken van oorlog, van oorlogsverklaring, maar toch nog op een zekere afstand, als een boogschutter. Het is een oorlogsaankondiging, en er zou een bepaalde tijd overheen gaan om het uit te werken.

Hosea 1:5
Te dien dage zal het geschieden, dat Ik Israëls boog verbreken zal in het dal van Jizreël.

BG 1:5
Dhrishthaketu, Cekitana, Kasiraja, de ontwaakte, en ook de zeer machtige Purujit, Kuntibhoja and S'aibya zijn er daar, allen hebbende grote meesterlijkheid.

De vleselijke boog moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens. De lagere vleselijke mens moet gaan slapen, en de hogere geestelijke mens moet ontwaken en de lagere mens afdoen. Deze hemelse boog moet dan wel geoefend worden, anders zal de mens weer in slaap vallen.

Hosea 1:6
Zij werd wederom zwanger en baarde een dochter; Hij zeide tot hem: Noem haar Lo-Ruchama, want Ik zal Mij voortaan niet meer over het huis Israëls ontfermen, dat Ik hun iets vergeven zou.

BG 1:6
Daar zijn de geweldenaar Yudhämanyu, Uttamaujä van groot onderscheidingsvermogen, de zoon van Subhadrä, en de zoons van Draupadi. Al deze strijders zijn grote strijdwagenvechters.

We moeten het zondige leven verwerpen, en er niet meer toe wederkeren, maar alles achter ons laten. Zo worden wij opgenomen op de strijdwagens van de walkuren. Met groot geweld betekent metaforisch dat we er werk van hebben gemaakt in volharding en niet zomaar met de hand hebben gewoven.

Hosea 1:7
Doch over het huis van Juda zal Ik mij ontfermen, en hen verlossen als de Here, hun God. Maar Ik zal hen niet verlossen door boog of zwaard of oorlogstuig, door paarden of door ruiters.

BG 1:7
En verder, zie eens al die bevelhebbers die zich aan onze zijde geschaard hebben, o beste van allegeestelijke gidsen. De leiders van mijn leger. Ik zal u hun namen noemen.

Er komen geen letterlijke wapens aan te pas, want het is zinnebeeldig, en de mens moet gaan voor het beste en hoogste, de hemelse indelingen. De mens moet de hoogste principes kennen waar alles aan getest kan worden.

Hosea 1:8
Nadat zij Lo-Ruchama gespeend had, werd zij zwanger en baarde een zoon.

BG 1:8

Er zijn mannen onder als uzelf, Bhisma, Karna, Krpa, Asvatthämä, Vikarna, en de zoon van Somadatta, Bhurisravä, die altijd zegevieren in de strijd.

Dat wil niet zeggen dat ze letterlijk altijd winnen, maar geestelijk zullen ze altijd vruchtdragen. Het is het pad van het kruis en de andere wang toekeren, zoals Hosea ook deed naar Gomer. Hij kende de hogere weg. Dit was voor hem de weg van wedergeboorte tot de godin.

Hosea 1:9
Toen zeide Hij: Noem hem Lo-Ammi, want gij zijt mijn volk niet en Ik zal de uwe niet zijn.

BG 1:9
En er zijn nog vele andere helden die hun leven voor mij willen offeren. Ze zijn allen goed uitgerust met allerlei wapens en ze zijn allen bedreven in de krijgskunst.

Wij moeten loskomen van het vleselijke volk, de vleselijke mensheid, volledig loskomen, want zij zijn ons volk niet. Dat gaat om een wedergeboorte van ons innerlijk kind die loskomt van vleselijke banden. Dit kan alleen door een volledig en volkomen (gomer) zelfoffer, zoals ook leviticus stelt dat het offer volkomen moet zijn. Daartoe kwam Hosea dus tot Gomer, als een beeld van die volkomenheid, want een beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Wij moeten volledig kiezen om volledig uitverkoren te zijn. Anders is er geen beweging mogelijk en verstenen we. Een klein lekje doet uiteindelijk het hele schip zinken. Dit is de tragiek van hen die het niet zo nauw nemen met het leven, maar uiteindelijk zijn zij beelden van de vleselijkheid, de onwetendheid. Als er iets fout is gegaan kan de mens het altijd beter doen, om zo tot hoger begrip te komen. Niets is wat het is, want op hogere niveau's zijn er hele andere perspectieven.

Hosea 1:10
Eens echter zullen de kinderen Israëls talrijk wezen als het zand der zee, dat niet te meten of te tellen is. En ter plaatse waar tot hen gezegd wordt: Gij zijt mijn volk niet – zullen zij genoemd worden kinderen van de levende God.

BG 1:10
Onze kracht is onmetelijk, volmaakt beschermd als we zijn door grootvader Bhîshma, maar slechts beperkt is al deze kracht bij de Pândava's zo zorgvuldig beschermd door Bhîma.

Onderscheiding is de ware kracht. Dit zijn processen die zich binnen ieder mens afspelen, en de mens moet leren dit te balanceren door van het persoonlijke tot het principiële te gaan.

Hosea 1:11
Dan zullen de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zich bijeenscharen, één hoofd over zich stellen, en optrekken uit het land; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

BG 1:11
Laat daarom allen in hun rangen en gelederen standvastig op hun post staan, volgens hun indeling; en allen tezamen rondom Bhishma.

Metaforisch gezien gaat dit over dat de mens zijn bijzaken zal verlaten en zal optrekken naar de hoofdzaken, naar de prioriteiten, om profetisch geleid te worden en niet vleselijk, want het vleselijke verdraaid altijd alles.

hoofdstuk 26 de sanskrite wortels van de islam

Stel je voor : Een nieuwe Suske en Wiske. Dit keer gaan ze op onderzoek uit in de islam, helemaal in het midden oosten. De islam tikt als een tijdbom en bedreigt het voortbestaan van de aarde omdat er nog een onopgelost raadsel is, wat Suske en Wiske moeten oplossen in een race tegen de klok. Daarvoor moeten ze terug in de tijd naar India om de verborgen sanskrite wortels van de koran te ontdekken en ontcijferen. Zouden ze erin slagen ? Natuurlijk raken ze slaags met gemene boeven en vagebonden op hun tocht.

Vannacht werd ik bezocht door de engel van Australië. Hij kwam tot mij in een storm en met een heleboel geroep en echo's. Hij was in gevecht met een corrupt geworden deel van de islam, oftewel fanatici. Er is nog een missing link. Indonesië, wat een moslim land is, ligt tussen Australië en India in. Er moest weer een brug komen tussen India en de islam, want in India liggen namelijk de verborgen sanskrite wortels van de koran.

De religies horen bij elkaar, leggen elkaar uit. We kennen allemaal het voorbeeld van de blinde mannen en de olifant. Ze voelden allemaal een ander deel van de olifant en toch was het dezelfde olifant.

Religie is dus heel adaptable, toepasbaar. Laat een religie nooit teveel op zichzelf staan, want anders wordt het al snel corrupt en new age. Je moet het leren toepassen op andere culturen. De ene religie is een grote sleutel tot andere teksten van andere religies. Zo is dat ook met de islam. De islam moet herleid worden tot zijn sanskrite wortels in India.

Boek 1 in de koran is de opening, fatihah. Dit kan op twee manieren herleid worden namelijk door de woordklank en door de woordbetekenis.

Het arabische fatihah komt van het sanskrite wortelwoord vati wat pijn betekent, een verwonding, dus we kunnen ook denken aan de openingen in de handen en voeten van de gekruisigde. Er is dus veel meer gaande in het eerste boek. De mens komt alleen binnen door het kruis. De mens moet zijn kruis dragen. De vati is ook een slag toegeslagen. De spijkers gingen dwars door de handen en voeten van de gekruisigde heen. Tegelijkertijd is de vati een gebed. Dat is ook wat boek 1 van de koran is. Het sanskrite vati is ook het smeken, een intensere vorm van gebed, wat ook in boek 1 voorkomt van de koran, in vers 5 :

5. U alleen aanbidden wij en U alleen smeken wij om hulp.

6. Leid ons op het rechte pad,

7. Het pad dergenen, aan wie Gij gunsten hebt geschonken - niet dat van hen, op wie toorn is nedergedaald, noch dat der dwalenden.

De pijn in de ziel laat het pad zien. Pijn staat dus niet op zichzelf, maar is een gids, een opening. Vati betekent namelijk ook een omheinde hof, als een omheind pad. Je kunt er zo niet van wegdwalen. Ook is de vati een boom, en de boom blijft stevig geworteld in de aarde, als beeld van de volharding. Pijn leert volharding.

Het gebed is gericht aan de meester of meesteres van het oordeel, in het arabisch van de dini, van het aramese din, dina, dyn, wat ook oordeel betekent, maar dan in de zin van exegese. Ook betekent het criteria, maatstaf. Dit is dus van belang aan het begin van het pad, dat we eerst tot de maatstaf komen, de toetssteen.

Vers 6, het pad, is sirate in het arabisch, en in de sanskrite wortel is het sira, wat zenuw betekent. Het pad loopt dus door het lichaam van de mens zelf, door zijn gevoeligheid, zijn binnenste, zijn ziel. Sira kan ook bloedvat betekenen, of stroom van water, stroom van zaad.

Qua woordbetekenis is opening in het sanskrite unmesa, nms. Nms is ook aramees voor zintuig. In het voortijds is het name-sa, wat het kennen van de oerkennis is, het leren kennen van de oerkennis, dus in die zin leidt de opening helemaal terug tot het oer, want dat is de ware opening.

Boek 112 is Ichlaas, de eenheid.

1. Zeg: God is de Enige.
2. God is zichzelf-genoeg, Eeuwig.

3. Hij verwekte niet, noch werd Hij verwekt.

4. En niemand is Hem in enig opzicht gelijk.

Ichlaas heeft de sanskrite wortel icha, wat verlangen betekent. Verlangen naar het geestelijke hogere is het bindmiddel tot eenheid, waarvan het ene een beeld is.

hoofdstuk 27 de vrouw als herscheppende duisternis

Koran, boek 97, de grootse of waardevolle nacht,
Qadr

1. Waarlijk, Wij hebben u de Koran nedergezonden, in de waardevolle nacht.

2. Wat weet gij er van wat de waardevolle nacht is?

3. De waardevolle nacht is beter dan duizend maanden.

4. Daarin dalen engelen en het geestelijke door Gods gebod neder zeggende

5. "In alles Vrede," tot het rijzen van de dageraad.

De sanskrite wortel van qadr is kudara, het hebben van een moeilijke vrouw, wat als een kruis is, maar je wel leert. Dat kan ook symbolisch zijn. De moeilijke of donkere vrouw brengt een andere wereld, en alhoewel dit moeilijk is is het wel waardevol. De vrouw is een natuurverschijnsel als beeld van de nacht, en zij geeft geboorte aan de dageraad, zoals ook in de Egyptische dodenboeken. Telkens weer moest ra hier doorheen en hij zou het niet willen missen, want alleen zo zou hij tot wedergeboorte kunnen komen. Telkens weer moest hij afdalen in Nod, Noet, om waarde en betekenis te vinden. Telkens weer moest hij afdalen in haar lichaam met Nepthys, de diepte. Dat is ook de boodschap van de koran : zoek niet naar vermeerdering van rijkdom, maar ga de diepte in, ga graven.

Boek 96, de bloedklonter,

Alaq

2. Die de mens uit geronnen bloed schiep.

4. Die de mens door middel van de pen onderwees.

Alaq heeft als sanskrite wortel 'ala' wat de steek van een schorpioen betekent. De pen die de ziel beschrijft is een doorsteker om te graveren. We kunnen denken aan de egyptische schorpioenenmoeder, suri-k't, serket, die de mens schiep door het steken, ook om de mens te beveiligen tegen de zware machten van het vlees. In het sanskrite is ala, ook als wortelwoord van allah, een zwarte schorpioenengodin. We kunnen ook denken aan het kruis en zijn spijkers die dwars door het vlees heengaan, opdat de ziel opgenomen wordt.

hoofdstuk 28 psalm 1 en het raadsel van de eerste wereldoorlog (onafhankelijkheids oorlog)

Maleachi 1

1 De last van het woord des Heren tot Israël door de dienst van Maleachi.

Calvijn stelde dat vele zonden weer waren begonnen te heersen, en dat daarom de last van het woord moest komen om hen hierin te stoppen. Keil-Delitzsch stelt dat het boek gaat over een oproep om weer een volkomen offer te brengen. Vonk stelt in de Voorzeide Leer dat Maleachi het oordeel moest aankondigen, het gericht.

We hebben gezien dat dit een zwijgoffer en luisteroffer is, waar het boek Amos een beeld van is. Dit luisteroffer, het ontvangen van het hemelse oor, moet volkomen worden door volharding, waarvan het boek Maleachi een beeld is. Zo komen we bij de anatomie van de boom geplant aan waterstromen in psalm 1.

Maria die aan de voeten van de charis zat (geestelijke gaven, christus) is een beeld van het luisteroffer, terwijl ruth die aan het voeteneinde van boaz in slaap viel een beeld is van de volharding, wat ook de betekenis is van de gelijknamige pilaar in salomo's tempel.

De wortels van het hemels oor, van de levensboom uit psalm 1 moet dus diep wortelen tot het punt dat de volharding volkomen is, het volkomen worden van geduld, en dan wordt de mens opgenomen. Zo kan het vlees in slaap vallen.

Dit is wat het doorboren van het oor geestelijk voorstelt. Dat kan niet door het letterlijk doorboren van de oorlellen. Er zijn een heleboel mensen die hun oorlellen hebben laten doorboren, maar je tast dan ook weer zenuwen aan. Het is niet letterlijk.

In de jaren 1800 was er een grote onafhankelijkheidsoorlog in de kerk om zich los te maken van de heersende kerk, en die oorlog zette zich ook voort in de wereld als de eerste wereldoorlog als onafhankelijkheidsoorlog wat later nog terugkwam in de joegoslavische oorlog van de negentiger jaren. Het afscheiden bleef maar doorgaan, zowel in kerk als in wereld. De eerste wereldoorlog is nooit geheel weg geweest, en kwam dus weer opnieuw opzetten in joegoslavie voor nog meer afscheiding. Het raadsel van de eerste wereld oorlog moet nog opgelost worden. De mens moet loskomen van het vleselijke, zowel individueel als collectief, om zo tot het hogere geestelijke te gaan, en dat kan alleen door het ontvangen van het hemelse oor, en het te oefenen in volharding.

Welzalig de man die niet wandelt op de weg en in de raad van zondaren, niet zittende in de kring der spotters, stelt psalm 1, en de mens die strijdt om zich af te scheiden van het zondige en vleselijke bevindt zich middenin een geestelijke eerste wereldoorlog, want de grootmachten willen hun kuddes niet laten gaan, de families en kerken willen dat ook niet, en dan zetten ze de achtervolging in en komen de inquisities. De charis (geestelijke gaven, christus) zei : 'Zoals ze mij hebben vervolgd zullen ze ook u vervolgen.' Er is geen makkelijke weg uit de cultussen van het kwaad. Ze zweren bloedwraak. Toen kwam de tweede wereld oorlog als antwoord. Over die oorlog spreekt dan psalm 2. Ze willen je niet laten gaan. Het vlees wil je niet laten gaan. Dan zetten ze hun achtervolging in. Ze willen niets weten van hemelse banden, maar denken alleen aan de aardse banden. En in psalm 3 klaagt de psalmist daarover. Maar dan gaat hij slapen, als ruth aan de voeten van boaz, het beeld van de volharding. Dan gaat zijn ziel als mozes de heilige berg op om het hemelse woord te ontvangen, leiding door de wildernis. In psalm 4 herhaalt hij dit.

Wat gebeurde er dan in de negentiger jaren met de joegoslavische oorlog, als voortzetting van de eerste wereldoorlog ? Het was niet alleen in de wereld, maar ook in de kerk. Het waren de jaren van de charismatische vrijmaking, en het werd door de families en de kerken niet geaccepteerd. Het was één van de grootste kerk oorlogen ooit, die tot op de dag van vandaag nog steeds woedt. We zijn nog middenin de eerste wereldoorlog, en ze spelen met gevaarlijk speelgoed, houden de tweede wereldoorlog op de afscheiders gericht. Nee, want je moet eten wat de pot van de boer schaft.

Daarom moet rusland weer komen, het grote ragnarok, om al deze woelende afgoden ten onder te laten gaan. Wie zaait met ijs zal ijs oogsten. Dat is het proces van de vervulling van psalm 1. Het is een natuur verschijnsel wat in je hart mag plaatsvinden.

hoofdstuk 29 psalm 2 en de verbreking van het zegel van de eerste wereld oorlog

In de naam van de honger (het hongeren, minderen, matigen, versoberen),
In de naam van de exodus (israelitisch),
In de naam van de ramadan (islamitisch),
In de naam van de ragnarok (germaans),
moeten wij strijden tegen de afgoden van de stad die zich daar vetmesten ten koste van de armen, de dieren en de natuur. Zij worden tot de stenen van de stad. In de naam van de honger strijden wij tegen deze pannelikkerij die de ziel ten verderve leidt. Zorg goed voor jezelf, maar wees gevarieerd en alles met mate.

Ik had vannacht een droom over een prachtige wildernis zee onder de grond. De golven waren patronen die voortkwamen vanuit de honger. Als de honger rijpt brengt zij ware vrucht voort. De golven waren op jacht. Ze hadden een doel, terwijl de afgoden van de stad doelloos zijn. Doelloos dwalen zij rond, allemaal voor geld en bedrog, de leegte van de macht. Het is een spookstad. Het zijn waterloze wolken. Zij wenen niet om de opgestapelde zonden. Nooit geven zij regen.

In mijn droom was het prachtig woest en regenachtig, ongerepte natuur. In de naam van de exodus, dit is zowel een uittocht als een intocht, tot een diepere laag onder de grond.

Klaas Schilder sprak in zijn preek 'Beginsel, recht en betekenis der Afscheiding' :

'Alle schijnreformatie immers, alle liberalisme en humanisme, alle ongebroken menselijke *hoogmoed*, vragen zich, in het opstellen en afkondigen van ‘normen’ en ‘wetten’, in heel hun legislatieven arbeid steeds weer af: wat kan ik met mijn wet *bereiken?* wat *kán* de mens doen? en wat kan ik dus met mijn normen en voorschriften ‘*gedaan krijgen*’*?* Zij regelen hun wetgeving naar hetgeen *bereikbaar,* en ‘*voor ogen’* is. In woestijnen van zonde stellen zij wetten, die op de woestijn rekenen, in den chaos wetten, die op den chaos ingesteld zijn, in den verdorven verbondskring bepalingen, die op den verdorven toestand reflecteren. Iets anders vinden zij hopeloos dwaas.

De ware reformatie evenwel gaat precies den anderen kant uit. *Zij* doet, gelijk Christus in de bergrede en in andere redevoeringen deed: teruggrijpen *naar het begin.* ‘Die *van den beginne*

gesproken heeft, hebt gij Hem niet gehoord?’ ‘Daar is *van den beginne* gezegd: hebt gij het niet gedaan?’ Christus is inderdaad zó ‘ontactisch’ en ‘onpractisch’, dat Hij in de woestijn de wet van het paradijs stelt, in een verdorven verbondsgemeenschap de verbondswet van den aanvang, van het oerverbond, van het eerste verbond, van het werkverbond.'

Schilder stelt dat de mens weer terugmoet naar het paradijs, naar het hemelse werkverbond, want men is vervallen tot wereldse werkverbonden en zo tot pensionering tot de hemelse werken, de charis (christus). De mens moet terug tot het oerverbond, dieper de grond in, als ra, nephthys en anubis, tot het natuurorgaan. De mens moet weer luisteren naar de oerinstincten van de natuur, reageren op haar oerstimuli, en niet meer blindeloos nemen van wat de stad haar voorschoteld.

Schilder stelt dan vervolgens : 'Onpractisch’ is dit voor den ‘*vleselijken* mens’, den liberalen, den hoogmoedigen, den schijnreformator. Maar *óók in dezen* is hetgeen ‘het vlees’ ergernis en dwaasheid noemt, kracht Gods en wijsheid Gods.'

De exodus is dus ook de weg terug naar de paradijs natuur, een diepere laag in de aarde, waar de stad zoveel overheen heeft gebouwd. Vandaar ook boek 3 van de vur :

1. Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.
5. De cirkels jagen op andere cirkels door hun lijnen, om hen te maken tot medicijn. Zo rijgen zij hun sieraden.
6. Deze velden zijn woest en wild.

Cirkeltjes moeten doorbroken worden tot hogere cirkels, hogere contexten, paradijselijke contexten, om zo opgenomen te worden in de hogere natuur, in de naam van de honger, in de naam van de exodus. Dit is een beeld van variatie en creativiteit. Dit is een beeld van de vruchtbaarheid van regressie. Trek je terug, als een boog, trek de pijl eerst naar je toe, opdat je verder kunt schieten, verder je gebied kunt uitbreiden. Zo komen er andere, diepere patronen, ander zicht. Dat is een oorlog, in de naam van de honger. De uittocht en intocht is altijd de eerste kerkoorlog geweest, waaraan de eerste wereldoorlog parallel liep. Het rijk moest uiteenvallen, en zo onstond Joegoslavië, wat verder uiteen viel, als het land van het hongeren, van terugkeer en afscheiding. Er zit dus een diepere kern in de eerste wereldoorlog. De schelp, het zegel van de eerste wereldoorlog, moet verbroken worden. De mens moet opgenomen worden door een hogere natuurmacht om aan de valse macht van de bezitterige stad te ontkomen. Willen wij opgenomen worden tot die hogere eerste kerkoorlog van de exodus ? In de naam van de honger. Variatie maakt het mindere tot meer. Minder is meer, omdat het dichtgegroeide deuren openbreekt.

Het was in de negentiger jaren in Amsterdam. Ik was in de stad, en er waren Joegoslavische vluchtelingen die om hulp vroegen. Het wees op een hogere hemelse oorlog. Het was zo dik in de lucht, en het nam ook mij op. Het was zo groots. Niemand kon eraan ontkomen.

Schilder sprak dat de mens terugmoest naar het beginsel van het paradijs, naar 'in den beginne', de oerverhoudingen. Het koninkrijk van charis (het werkverbond, de geestelijke gaven, het

wortelwoord van 'christus', wat al een egyptisch en israelitisch begrip was van 'toerusting') is niet van deze wereld. In de naam van de honger. In de naam van de exodus : Laat mijn volk gaan.

Psalm 2 gaat over die oorlog. Het is een oorlog van onafhankelijkheid, van volharding in het hongeren, volharding in de exodus. Mozes richtte het volk op een paal waar een slang omheen kronkelde, net zoals de boom in het paradijs. Het zou dus niet eenvoudig zijn. We kunnen die passage op meerdere wijzen opvatten. Het vlees moest aan de paal gaan, aan het kruis (het griekse stauros kan zowel paal als kruis betekenen, en in het aramees is het ook een galg). De mens moest niet op zoek gaan naar een zondebok. Nee, de mens moest zelf sterven, zijn vlees, zijn onwetendheid. Dat kon geen god of afgod voor de mens doen. Het ging om het luister offer van psalm 1, en daarin moest de mens volharden, daarvoor moest de mens strijden, in psalm 2, om zo tot een hemels zoonschap te komen. Mozes liet de weg tot wedergeboorte zien tot het beloofde land. De woestijn zou overgaan tot het beloofde land, terug tot het paradijs, tot de ondergrondse wildernis. De honger zou de zee voortbrengen om de mens schoon te wassen. dat was waar mijn droom vannacht over ging. Het is een strijd tegen een slang die zo doortrapt is dat het ieder mens tracht te verstrikken. In de naam van de honger, in de naam van de exodus, alleen zo kunnen wij de slang overwinnen. Wij moeten volharden in het hongeren, in het luisteroffer. De oorlog meestrijden in psalm 2 om psalm 1 in vervulling te brengen.

psalm 2

7 Ik wil gewagen van het besluit des Heren:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.

12 Kust het zoonschap, opdat hij niet toorne
en gij onderweg niet te gronde gaat,
want zeer licht ontbrandt zijn toorn.
Welzalig allen die bij Hem schuilen

De honger is de ware slaap waarin wij de hemelse berg op kunnen gaan zoals in psalm 3, waarin het hemelse oor zich opent na de doorboring. Het is een hongerslaap tot hongerdromen. Wij kunnen alleen wenend tot die slaap komen. Ween jezelf in slaap, zonder je af van de dwazen die feest vieren in de stad. Zo kan de mens komen tot een nieuwe morgen. Wie zaait in tranen oogst hemelse regen.

Psalm 8 gaat dan uiteindelijk om die vrucht :

3 Uit de mond van kinderen en zuigelingen
hebt Gij sterkte gegrondvest, uw tegenstanders ten spijt,
om vijand en wraakgierige te doen verstommen.

Deze psalm gaat over de paradijselijke mens,
over de mens die is teruggekeerd tot het hemelse werkverbond.

Psalm 9 is over de wonderen van de natuur waar de mens voor open mag staan, over mag leren. De mens mag zelf een wonder zijn, door variatie en creativiteit. In de naam van de honger. Dan is het

zegel van de eerste wereldoorlog geopend. Alles wat we dan zien is de oorlog van het paradijs tegen de restanten van het vlees, in de naam van de honger, de barensweeën van de oervrouwen van de natuur om aan de mens geboorte te geven. Hun borsten breed gevuld met melk zullen het laatste woord brengen aan het vlees, opdat het geboortevlies breekt, en de baby schreiend ter wereld komt. Schrei de hemelse regen totdat alle restanten van het vlees als het kleed van de nageboorte is afgedaan. De honden zullen het eten. Wat een duistere nacht van het oerverbond, waarin de stormen hevig woeden, maar niet afdoen aan de werken van de wildernis, zoals in mijn droom vannacht.

De oplettende mens zal opgenomen worden in deze geestelijke paradijs oorlog in de kern van de eerste wereld oorlog als de schelp geopend word en afbreekt. Het is een rode kern. Het zegel van het rode paard geopend. In de naam van de honger. Het is een oorlogsverbond. Het werkverbond kan niet bestaan zonder het oorlogsverbond. Dat wat leeft, leve. Dat wat sterft, sterve. Dit alles is om de beginselen van het leven voort te brengen. Wie zal niet zwijgen en luisteren als deze dingen geopenbaard worden ?

hoofdstuk 30 het oerverbond

Zij brengt haar breedgevulde borsten met melk tot de mond van het kind om het vleselijke te bedreigen. Haar kind wordt immers bedreigd door het vleselijke. Het vlees bedreigd het voortbestaan van het kind, het leven van het kind.

Diep in de schelp van de eerste wereldoorlog ligt het eerste verbond, het oerverbond verborgen. Dit is een werkverbond en oorlogsverbond, de oorlog tegen het vlees. Daarom bedreigd de oervrouw het vlees. De hedendaagse vrouw is afgevallen van dit beginsel, afgedwaald, de stadse vrouw, de moderne vrouw, als een karikatuur van de oervrouw van de natuur.

Ook de vleselijke moderne man is zo stikjaloers op de melkgevende kwaliteit van de oervrouw dat hij of een stropdasje om zijn nek bindt om er handel mee te gaan drijven, of zichzelf breed oppompt en gaat protsen om de aandacht op hem te richten in plaats van op de melkgevulde borsten van de oervrouw, maar wat hij te bieden heeft is slechts opgepompt vlees, geen melk. Er is niks meer tegennatuurlijks dan dat. De met zijn vlees protsende man wil het hemelse zoonschap niet in, en probeert ook een karikatuur van de oervrouw te maken. De man kan alleen in het hemelse zoonschap terugkeren tot de oervrouw, en zo de oervrouwelijkheid in zichzelf te vinden, niet in zijn vlees.

De moderne, verstadste en vervleselijkte man en vrouw maken dan overmatig gebruik van grote, zo duur mogelijke, ronkende auto's om alle aandacht naar zichzelf toe te trekken om zich nog een beetje belangrijk te voelen, en zo nemen ze de aandacht die op de oernatuur ligt weg. Blitsende auto's denkende dat ze er dan beter op komen te staan. Brede glimlach. Nou we hebben het wel gemaakt zeg. Oh ja ? De mens weet dementie niet meer op te merken, omdat de mens zelf dement is geworden. Maar dit is dus een soort van aftakeling van de hersenen, wat veelal gebeurd door alcohol. Men drinkt nooit vrijblijvend alcohol, want het tast de hersenprocessen zwaar aan. Alcohol

is een schoonmaakmiddel, geen consumptie middel. Alcoholdrinkende families die dan de geestelijken en intellectuelen van alles in de schoenen willen schuiven, ja, ja.

Amos 2

11 en uit uw zonen verwekte Ik er tot profeten en uit uw jongelingen tot nazireeërs. Is dat soms niet zo, gij Israëlieten? luidt het woord des Heren. 12 Maar gij gaaft de nazireeërs wijn te drinken, en geboodt de profeten: Gij moogt niet profeteren. 13 Zie, Ik maak, dat het onder u zal kraken, gelijk een wagen kraakt, van garven overvol. 14 Dan zal aan de snelle de vlucht afgesneden zijn, de sterke zal zijn kracht niet kunnen ontplooien en de krijgsheld zal er het leven niet afbrengen. 15 Ook de boogschutter zal niet standhouden en de snelvoetige zal niet ontkomen en de ruiter zal er het leven niet afbrengen. 16 Ja, de kloekhartigste onder de helden zal te dien dage naakt wegvluchten, luidt het woord des Heren.

Wij mochten van die families onze genezingsbediening niet uitoefenen, profetie was ook uit de boze, en ze probeerden ons te verleiden tot alcohol en drugs (bedwelmende, zieldovende, mind-altering medicijnen), opdat we zoals hen zouden worden. We moesten er ook zoals hen uitzien. Andere culturen zoals de natuurculturen waren uit den boze. Ze probeerden ons nazireeersschap kapot te mikken met hun hakbijlen. Totale mind control, 1984. De denk en droom politie, allemaal in de naam van het zogenaamde 'ministerie van de liefde' die er niet voor terugdeinzen mensen zwaar en chronisch, onmenselijk te martelen tot blijvend letsel, om hen te onderwerpen aan hun levensstijl.

Vers 12 : '*gij gaaft de nazireeërs wijn te drinken, en geboodt de profeten: Gij moogt niet profeteren.'*

In de commentaren serie genaamd de bijbel toegelicht voor het nederlandse volk (BTNV), rond 1940, stelt A.S. Timmers :

'Boven dat alles heeft God profeten gegeven en nazireërs die door hun voorbeeld leerden wat goed was. Een nazireër is een aan God gewijde. Je mocht geen wijn drinken, geen dode aanraken en je moest je haar laten groeien. Sommige nazireërs waren dit al bij de geboorte, en zouden het hun hele leven zijn. Maar, zegt A.S. Timmers, het bondsvolk heeft hierop een antwoord gegeven van ondankbaarheid, want ze hebben de nazireërs die in onthouding leefden wijn te drinken gegeven, terwijl de nazireërs levende protesten waren tegen de wijnzuiperij. En de profeten hebben ze geboden te zwijgen.'

Je kunt niet zonder consequenties aan de alcohol. Het heeft grote gevolgen voor de ontwikkeling van je hersenen, en het is al helemaal erg als je kinderen misleidt tot het drinken van alcohol. Als je merkt dat je verleidt wordt door alcohol : Grijp het hemelse woord, en strijdt, in de naam van honger. Het is een oorlog om je ziel. Hetzelfde geldt voor drugs en verdovende middelen. Alleen in de naam van de honger kunnen deze geesten van nageboorte afgelegd worden. Het is vlees voor de honden.

Daarom protsen oervrouwen met breedgevulde borsten met melk om de aandacht te trekken van de kinderen om ze zo tot de monden van de kinderen te brengen opdat deze kinderen zullen overleven. Ze protsen om het vleselijke te bedreigen, zo van : 'Kom niet aan mijn kind.' Dit is een hemels

protsen. Wie handelt in vrouwenborsten weet niet met welke natuurmachten hij speelt. Woest als de stormen zijn zij, als de bulderende, wilde zeeën van de natuuraarde. Dat kan een man op zijn opa sloffen niet even gaan lopen nabootsen om de aandacht te richten op zijn doffe, melkloze protsende vlees. Vleselijkheid wat ten verderve leidt is alles wat de moderne man te bieden heeft. Nee, een dikke, vette auto kan hem niet meer redden, maar dit is precies wat hij is. Het zijn geen mensen, maar monsters. Ze maken belachelijke karikaturen van de oervrouwen, net zoals de moderne vrouwen dit doen. Dat is wat teugelloos liberalisme is. Ze willen totaal bandeloos zijn, ook los van de hemelse banden :

psalm 2
1 Waarom woelen de volken
en zinnen de natiën op ijdelheid?
2 De koningen der aarde scharen zich in slagorde
en de machthebbers spannen samen
tegen de Here en zijn gezalfde:
3 Laat ons hun banden verscheuren
en hun touwen van ons werpen.

Zij hebben mannelijke vleselijke borsten gemaakt zonder melk, maar om kinderen met gif te voeden. Het zijn grote kankergezwellen, en in hun dementie vereren ze het. De alcohol heeft hun hersenen weggevreten. De stem van de alcohol leidt hen, van vernietiging tot vernietiging. Ze willen nog zoveel kinderen meesleuren als ze kunnen. Het is de stem van de pensionering. Het is een bejaarden hemel. Hup, de opa sloffen aan, en dan maar sloffen door de stad, overal demonstratief laten zien hoe ze een drugsnaald in hun aderen schuiven, en dan misleidende verhalen erover vertellen aan kinderen, als een reclame spot. Het zijn one trick donkeys. Tattoeages op de armen als vervanging van het hemelse hongerwoord gegraveerd in het hart. Misleidende tattoeages, zeemans illusies. Ogen zo opgezwollen dat ze bijna knappen. Want alles draait om de dingen van het oog in de stad, en het oog bedriegt. Ja, het oog wil ook wat, zeggen ze dan, maar ze geven het hart en de hersenen niks. Klaarblijkelijk wil het oog zelfmoord plegen, en dan trippen op de illusies die het geeft als een laatste stuiptrekking van de eeuwige rust van pensionering die tot de algehele vernietiging leidt. Zo tragisch, maar het mag weleens gezegd worden. Ween dan als je nog kunt wenen, alsjeblieft, want ik wil je zien aan de overkant. Wat weent, dat wene. Het is een teken dat je nog leeft. Ik koester geen illusies, want ik weet hoe weinigen ik zal treffen aan de overkant, zoals Darwin en Nietzsche ook al stelden dat er maar een heel klein overblijfsel zal zijn, maar ik heb tenminste mijn best gedaan. Maar laten de tranen je creatief maken en varierend, geen doel op zich.

De hemelse tranen zijn je hartslag. Als je ze niet hebt, dan heb je ook geen hartslag. In Ezechiel 9 zien we hoe de hemelse uitverkiezing werkt : Alleen zij die vol waren van hemelse tranen zouden het hemels merkteken ontvangen. Een vrolijke, liberale new ager worden met oogkleppen op en blindeloos vertrouwen in wat zich dan ook maar opdient als autoriteit is een valstrik, en leidt slechts tot een tijdelijk schijnparadijs wat later als een zeepbel uit elkaar zal spatten, aan het einde van de drugstrip. Hormonale drugs, dat is alles wat het is, aangevoerd en opgestuwd door alcohol en een gevaarlijke cocktail van medicijnen en andere rotzooi in het voedsel van de mens.

'Ja, maar dat ascetische leven trekt me niet, boeit me niet, het geestelijke is allemaal ver van m'n bed show, geloven is nog daar aan toe, want dat is lekker makkelijk.'

Dit soort excuses hoor je soms van zwaar materialistische mensen, ook kerkmensen die gewoon naar de kerk gaan uit gewoonte, uit familie traditie. Alcohol wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven en het zit in het bloed, als ketenen, en het houdt de mens van het geestelijke af. Het zijn poortwachters, en hetzelfde geldt voor drugs en medicijnen, vaccinaties, en troep van de tandarts : Het zit in het bloed en laat de mens niet gaan. Maar waar is je vechtlust ? In de naam van de honger : Laat mijn volk gaan. In de naam van de exodus. Je bent in gevecht met een wurgende slang, zwaar verstikkend. Waar is je overlevingsdrang ?

Vaccinaties zijn gebaseerd op dierproeven en doven het menselijk immuun systeem uit, leggen het lam, en simuleren het. Je wordt totaal overgenomen. Je bent jezelf niet meer. Het heeft een hele lijst aan bijwerkingen, en de ramp is niet te overzien. Waar is je strijdlust ? In de naam van de honger : Vecht. Kom tot de paal waaraan je vleselijkheid kan sterven, en worstel met de slang. Worstel of kom om. Vecht of verteer. Neem het merkteken van het beest niet aan, maar richt je op het hemelse merkteken.

Het is oorlog, de eerste hemeloorlog, om terug te keren tot het eerste paradijsverbond, het oerverbond, het werkverbond en oorlogsverbond. Dit is een weenverbond. Het kan niet gesloten worden zonder tranen. De hemelse regen moet getuige zijn om het te bezegelen. Ik roep u op om terug te keren. De woeste zee van de eerste wereldoorlog, het begin van de jaren 1900, zal splitsen, en er zal een weg zijn terug tot de oerwildernis, dieper onder de grond. De bodem van de zee zal dus splijten, opdat er een doorgang is.

Het zijn de borsten van de oorlogsgodin, brede melkgevulde borsten, borsten vervuld met hemelse toorn :

psalm 2
5 Dan spreekt de hemel tot hen in grote toorn,
en verschrikt hen in zijn gramschap:
6 Ik heb immers mijn voet gesteld
over Sion, mijn heilige berg.

psalm 5
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen, o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een schild, doornenkroon.

Schild, sinna, kan ook doornen betekenen, en omgeven is nauwverbonden aan het omgeven van het hoofd en het kronen, als een doornenkroon, wat een beeld is van de besnijdenis van het verstand. Serket, suri-k't, de egyptische schorpioenen moeder van de schepping omgeeft het kind dus. Het is een beeld van tucht en zorg. Het is ook een beeld van leiding. De mens wordt dus doorboort, opdat het vlees geen ingang heeft, de mens wordt verstandelijk besneden, gescalpeerd, opdat er geen vleselijke inmeng is. Psalm 22 is de psalm over de kruisiging, en psalm 5 is de psalm over de doornenkroon, van de doorn of pin in het vlees. In het aramees wordt de sinna doornenkroon de skr genoemd, wat ook een egyptische godheid is in de re-seth woestijn (restau), in een grot die tot het levenswater leidt.

De sinna, de doornenheg of doornenkroon, is ook verbonden aan de seneh, de doornenstruik waartoe Mozes kwam. De doornenstruik zou de weg leiden tot het beloofde land in de exodus. het is een beeld van het zoonschap, van de wedergeboorte en de wederopvoeding. Dat is wat psalm 5 in de grondtekst is.

hoofdstuk 31 het hongerhart

In de naam van de honger, in de naam van de exodus :
We moeten steen worden tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons.
Door de geheimenissen van de psalmen komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs.
Dat begint al in psalm 1 waar we door het volharden in het luisteren worden tot een boom geplant aan waterstromen.
Het OT staat niet op zichzelf, maar kan verdiept worden in de onderliggende egyptologie, haar sappige wortels, en kan verder uitgelegd en verbreid worden in de symboliek van calvijn, in de duitse reformatie en de nederlandse wederkeer, oftewel de regressie. Dit is het hongerhart, het hongerorgaan, en het werkt door theochemie. In het moderne tijdperk zijn alle theochemische processen verbroken, en dat begon al in het NT. Kijk wat voor clown ze ervan hebben gemaakt. Daarom moeten de theochemici terugkomen, hen die geschoold zijn en werken op het gebied van de theochemie. In de naam van de honger : Laat mijn volk gaan.

Wij moeten geboren worden uit hemels steen, uit een rots. Versteend tegen de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. Alles werkt dubbel, van twee kanten, in de theologische dialectiek. In het ragnarok worden wij eerst tot ijs tegen de zonde, en de zonde moet ijs tot ons worden. Wij mogen ons verheugen in dit proces.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De doornenkroon is het beeld van de besnijdenis, en van de besnijdenis van het verstand, om zo hemels vrucht te dragen. Zo zullen zij hemelse stenen voortbrengen, rollende stenen. Wie zaait met stenen zal stenen oogsten. Psalm 5 is een psalm over de doornenkroon, over de besnijdenis, terwijl psalm 22 een psalm is van de kruisiging. De psalmen hadden al hun eigen evangelie, en het had een hele andere betekenis dan wat ze er in het christendom van hebben gemaakt. In het aramees is de omgeving ook de terugkeer, de kanttekeningen, de exegese. Dat is wat de besnijdenis in het verstand doet. De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en

brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Ra komt bij het graf van osiris aan in de woestijngrotten van skr, waar zowel hij en osiris, suri, worden wedergeboren en verjongd, opkomen als de kever, wat een beeld is van recycling door de natuurprocessen van theochemie. Dit graf wordt bewaakt door de zwarte hond of jakhals, Anubis, jn-p. Ze moeten dan door een hele smalle gang, een beeld van het smalle pad, hun boot voortgetrokken door een touw, als beeld van de hemelse leiding door hun lasten. Dan wordt de boot voortgetrokken door zeven godinnen. Hierin komt ra tot rust, want in deze nauwe gangen wordt het vleselijke afgedaan en vernietigd. Re komt hier dus tot de sabbatsrust, en wordt opgenomen tot de hemel. Als we het over de wederkomst hebben hebben we het dus eigenlijk over dat we zelf hier moeten terugkeren.

hoofdstuk 32 het herstel van de numeriaanse metaforen op de paradijs aarde

Als we kijken naar de Heidelbergse Catechismus uit 1563, een soort extra testament van de reformatie in veel bijbels, dan zijn de zondagen beelden van de natuurvrouwen. Het was een soort psalmenboek van de reformatie wat toegevoegd werd. De wereld ging door een grote verandering heen toen deze natuurvrouwen tot de aarde kwamen. De zondagen, beelden van de eeuwige sabbatsrust, komen in de vorm van vragen en antwoorden, heel symbolisch, als van vrouw tot kind. Laten we naar zondag 1 kijken in het licht van de regressie, in het licht van de terugkeer tot de natuurbronnen dus, dus vanuit de egypto-judeo grondtekst :

Zondag 1

Vraag : Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven ?

Antwoord: Dat ik met lichaam en ziel, zowel in leven als in sterven, niet mijzelf toebehoor, maar charis, oftewel de geestelijke gaven, het hemelse werkverbond.

We zien dan de metafoor van het vleselijke, de zonde, die daardoor wordt afgedaan, want daar is het werkverbond op gericht.

Zondag 2

Vraag : Waaruit kent u ?
Antwoord : Uit de school, opvoeding, van de hemel, van dit werkverbond.

We staan dus niet helemaal op onszelf, maar in verhouding tot het beeld van de natuurvrouw.

Vraag : Wat eist deze school ?
Antwoord : Dat gij wedergeboren bent in de baarmoeder, en dat gij de geestelijke en hemelse seizoenen kent, oftewel dialectisch bent.

In de HC van 1563 staat het anders geformuleerd, maar we laten nu de diepte en de egypto-judeo grondteksten zien, want al deze woorden komen vanuit de bijbel.

Ook zondag 3 gaat daar nog op door. De mens leeft in het gebied van de zondeval buiten het paradijs, maar dan is de exodus de weg terug, en dit is zowel een uittocht als een intocht. Daar gaat het boek Numeri ook over.

De natuurvrouw probeert het kind iets duidelijk te maken : Dwaal niet af. Er is nog veel te leren. Aan het einde van het boek Numeri, wat een heel symbolisch boek is, dan gaat het over het in bezit nemen van het beloofde land Kanaan, want er zijn eerst heel veel vleselijke afgoden en karikaturen te verslaan die zich in het gedachtenleven van de mens hebben genesteld en waarom de mens ook besneden dient te worden in het verstand. Het gaat dan over het leren de grenzen te kennen van het beloofde land, van de paradijs aarde, en ook het eerlijk te verdelen van de paradijs aarde. De mens moet leren niet meer te nemen dan nodig, anders neemt hij het van de ander weg. Denk aan aandacht, energie, bezit. In het westen heeft men meer genomen dan nodig, en daarom lijdt de mens in de derde wereld hieronder. De mens moet dus in Numeri de aspecten van geweten, besef van goed en kwaad te leren kennen, herkennen en toepassen.

We zien in Numeri 20 de gelijkenis van Mozes die tot de rots moest spreken om het water te laten geven, maar hij sloeg de rots tweemaal, nam dus veel te veel hooi op zijn vork, maakte er een waar schouwspel van om de aandacht te trekken naar zichzelf, als het opzetten van een grote, machtige organisatie met allerlei toeters en bellen om het hemelse werk te exploiteren. Hij nam meer dan hem was toebedeeld, en zo kon hij zelf niet tot de paradijs aarde gaan. Het is een beeld van hoe de lagere aarde werkt met al zijn flauwe systemen die slechts karikaturen zijn, al hun middeltjes, al hun manipulatie, allemaal kunstmatigheid en niet authentiek. Ze hebben er het geduld niet voor. Ze spreken niet slechts tot de rots voor water, maar slaan er tweemaal op met hun staf. Ze maken het allemaal overmatig groot en dogmatisch, en doven de oorspronkelijke natuur ervan. De mens is zowel overmoedig als overmatig. In Numeri 20 staat er dus een grote waarschuwing die in principe gaat over oneerlijke verdeling van het beloofde land. Daarom moet de mens komen tot Numeri 34 en de grenzen van het beloofde land leren, wat ook de grenzen tussen de buren betekent, en men leert hier de eerlijke verdeling van het beloofde land. Kom niet over de streep. Eet niet datgene wat van je buurman of buurvrouw is. Onderdruk je naaste niet met oneerlijke maatstaven, meet niet met twee maten. Dat is wat het westen doet : 'Ik een beetje meer dan jij.' Maar zo komt de mens niet tot het beloofde land. Blijf dus bij hetgeen je is toebedeeld. Ga niet hoger dan je voegen. Beeldt jezelf niks in. Het beloofde land is geen luizenleventje dus, maar een werkverbond. Het is een opdracht, maar zorg dat je jezelf niet diskwalificeerd.

Numeri 28 gaat over het dagelijkse offer, wat ingesteld was op de berg Sinaï, en wat een luisteroffer is, een symbolisch offer, een zelf offer. Dagelijks moet het zijn, want anders is hierin geen volharding mogelijk en kan de levensboom niet wortelen, kan psalm 1 niet in vervulling gaan.

Het boek Daniël gaat over de komst van de anti-charis, oftewel het anti-werkverbond, en dit zou ervoor zorgen dat het dagelijks luisteroffer gestaakt zou worden :

Daniël 8

11 Zelfs tegen de vorst van het heer maakte hij zich groot, en Hem werd het dagelijks offer ontnomen en zijn heilige woning werd neergeworpen. 12 En een eredienst werd in overtreding ingesteld tegenover het dagelijks offer; en hij wierp de waarheid ter aarde, en wat hij ook deed, gelukte hem.
13 Toen hoorde ik een heilige spreken, en een andere heilige zeide tot degene die gesproken had: Hoelang zal dit gezicht gelden – het dagelijks offer en de ontzettende overtreding, het prijsgeven van het heiligdom en het vertrappen van het heer? 14 En hij zeide tot mij: Tweeduizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden.

Daniël 11

31 Dan zullen strijdmachten door hem op de been gebracht worden; zij zullen het heiligdom, de vesting, ontheiligen, het dagelijks offer doen ophouden en een gruwel oprichten, die verwoesting brengt. 32 En degenen die zich misgaan tegen het verbond, zal hij door vleierijen tot afval bewegen, maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen. 33 En de verstandigen onder het volk zullen velen tot inzicht brengen, maar zij zullen een tijdlang struikelen door zwaard en vuur, door gevangenschap en beroving.
34 Doch, terwijl zij struikelen, zullen zij een kleine hulp vinden; dan zullen velen zich in huichelachtigheid bij hen aansluiten.

Daniël 12

10 Velen zullen zich laten reinigen en zuiveren en louteren, maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen der goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. 11 En van de tijd af dat het dagelijks offer wordt gestaakt en een gruwel wordt opgericht, die verwoesting brengt, zijn het duizend tweehonderd en negentig dagen; 12 welzalig hij die blijft verwachten en duizend driehonderd vijfendertig dagen bereikt. 13 Maar gij, ga het einde tegen, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen.

Dagelijks betekent dus : je moet jezelf erin volharden, vasthoudend zijn in het luisteren, leren luisteren, opdat je tot de levensboom geplant aan waterstromen bent in psalm 1, wat over de paradijs aarde gaat. Zoals we hebben kunnen zien is de anti charis al gekomen. Alle hemelse werkers zijn op de één of andere manier in gevangenschap gezet, zoals in Daniël 8:33 : 'En de verstandigen onder het volk zullen velen tot inzicht brengen, maar zij zullen een tijdlang struikelen door zwaard en vuur, door gevangenschap en beroving.'

Er wordt dus ook heel duidelijk gewaarschuwd tegen vleierijen en huichelarijen die in kunnen mengen om de mens alsnog tot afval te brengen van het hemelse werkverbond. Daarom gaat het in numeri 6 symbolisch over het nazireeërschap. In de regressie is hier ook een gelijknamige psalm over :

Numeri 6

1. In de wildernis werden zij afgezonderd,
Opdat zij zich aan de natuur stap voor stap konden opdragen, zonder door een mens te worden bedonderd.
Ik gaf hen een nieuwe taal,
Ik maakte van hen een nieuw geslacht,
het nazireeërschap was door mij bedacht.

2. Leg daarom deze gelofte af,
en bedrink u niet meer aan de wijn,
Maar draagt uw kruis en blijf rein.

3. Als nazireeër kunt u niet meer vleselijk leven,
De gelofte zal u het geestelijke geven.

4. Ik zegen en behoed u,
Ik zal een licht zijn op uw pad,
Ik wijs u de weg door wildernis, over bergen en door vallei,
Ik leid u weg uit de orde van de stad.

Zij hebben zich afgezonderd voor het werkverbond, als fundament van Numeri. Numeri 7 gaat daar nog op door, waar in de regressie ook een gelijknamige psalm van is :

Numeri 7

1. Wilt gij dan weten wat het ware offer is ?
Gehoorzaamheid en stilte, volharding in gemis.

2. Wees dan goed naar mens en dier,
Een offer is altijd een gift, nooit een gierige, wegnemende drift.

3. Betaal de armenbelasting aan hen die het nodig hebben,
Zo volbrengt gij het ware offer goed,
En hebt gij de zegen van de natuur in overvloed.

4. Sommigen kunnen niet spreken,
Wees dan voor hen een stem,
Als iemand dan niet kan zien,

Wees een oog voor hem.

5. Zo kan het leven alleen tot u komen,
wanneer gij het eerst uit u hebt laten wegstromen.

6. Alleen het geluk wat men geeft,
is het geluk wat men daadwerkelijk heeft.

Ons onderwijsboek 'het kehatitisch verschijnsel' (2020) zegt over het nazireeërschap :

'We kunnen dit alleen oplossen door van de reformatie tot de regressie te gaan, dus tot de diepere wortels van het nazireërschap. In de voortijd was het n-suri, en n was de letter van de nomaden en van het navolgen, als de navolgers van suri, de godin van de overgave, van de onderwerping. De N duidt alleen maar op dat het nomaden waren, maar het waren gewoon surianen, suriaanen, of surinamers, volgelingen van suri (osiris). Dat ze geen doden aanraakten was het kehatitische verschijnsel, in de zin dat ze geen omgang hadden met het vlees.'

Name is een voortijds woord voor de oerkennis. Suri is de vrouwelijke voortijdse osiris. Nazireeërs oftewel de n-suri's, surianen of surinamers, waren dus de regressoren van het OT en de voortijden. Zij keerden terug tot de oerkennis. Het is het fundament van het werkverbond, en dus fundamenteel voor het boek Numeri.

Ook dat je op de sabbat niet mag werken, zoals in Numeri 15 is dus symbolisch. Het betekent dat je niet buiten het hemels werkverbond mag werken, want dan werk je vanuit de vleselijke krachten die ten verderve leiden, tot de dood. Ook daarin betekent het dus weer : De mens moet de grenzen kennen van het beloofde land, van het werkverbond, en niet daar overheen gaan, want daar heerst de dood, oftewel het missen van het doel.

Ook Numeri 16 is symbolisch, over de opstand van Korach, Datan en Abiram met hun volksvergadering van 250 man :

'Wij komen niet. Is het een kleinigheid, dat gij ons hebt opgevoerd uit een land, vloeiende van melk en honig, om ons te laten sterven in de woestijn, en wilt gij u ook nog als heerser over ons opwerpen? Gij hebt ons waarlijk niet gebracht in een land, vloeiende van melk en honig, noch ons akkers en wijngaarden in bezit gegeven; meent gij de ogen dezer mannen te kunnen verblinden? Wij komen niet.'

Zij wilden niet leven in de wildernis, en wilden niet de hemelse principes van het hongeren leren. Zij wilden de dingen van boven niet zoeken, zich niet versoberen, en daarom kwamen zij tegen Mozes in dit verhaal. Toen begon de grond onder hun voeten te scheuren en verzwolg hen. Dit betekent symbolisch gezien dat als het vleselijke tegen ons opstaat zoals Korach, dan moeten wij verdiepen, en dan moet de boom des levens van psalm 1 dieper gaan wortelen in de aarde. Dan zal de stok van Aaron, van Orion, gaan bloeien, dan zal de boom geplant aan waterstromen vrucht geven op zijn tijd en zal zijn loof niet verwelken. Ook Numeri is een natuurvrouw, een mooi wezen, maar zo verletterlijkt door het westen, terwijl het diep symbolisch is. Het westen heeft het allemaal

lopen vervleselijken en dramatizeren, haar opgesloten in een kooi, maar zij zal losbreken. Zij komt voort uit de diepte van Egypte en de voortijden, als Name-oru, het kruis van de oerkennis, als de suri-namer, het geheimenis van het nazireeërschap.

Mozes sloeg tweemaal op de rots in de woestijn van Sin bij Kadesh, en het water van Meriba stroomde. Meriba komt van het egyptische meri-b, de lieflijke voeten van hen die de goede boodschap brengen. Meri is de beminde, de lieflijke, wat ook een bijnaam was van Isis, en waar ook de naam Maria aan verbonden is. Maria is de Meri. En het water van Meriba wat uit de rots stroomde is mayim in het Hebreeuws, wat ook het water van de voeten van de hemel is, van zowel de schepping als de zondvloed, oftewel water uit de natuurbron, het water van het paradijs. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen, zegt Jesaja 52, en hoe lieflijk zijn de voeten geschoeid met het evangelie des vredes in Efeze 6. Als de charis wederkomt, oftewel als wij wederkeren tot de charis, tot het werkverbond, wat in het egyptisch ook een toerusting was, dan zullen de voeten van de charis staan op de olijfberg, en die zal splitsen, en stromende levenswateren zullen uit Jeruzalem stromen, en deze wateren zullen eerlijk verdeeld worden (Zacharia 14).

Melk zal stromen uit de borsten van de natuurvrouw, water des levens uit haar voeten, op de paradijs aarde. De bergen zullen splitsen en in de dalen zullen de rechtvaardigen een schuilplaats hebben die zal reiken tot Asel, wat gereserveerdheid betekent (Zach. 14:5).

De Sin woestijn betekent in het hebreeuws het steken. Hier moesten de Israelieten in de exodus doorheen, en ze kwamen daar aan bij Kadesh waar de rots van het meriba was, van het water des levens. Psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon, de sinna (sin, sen, steken, als wortelwoord)

Psalm 5 gaat over de sin woestijn, en over de strijd omtrend deze woestijntocht. Ook gaat Psalm 5 over de schuilplaats besproken in Zacharia 14. Hier ontvangt de rechtvaardige de doornenkroon, de besnijdenis van het verstand, wat in het egyptisch ook duidt op de besnijdenis van het pad, de besnijdenis van de voet, opdat de mens tot het levenswater komt in de grotten van seker.

De doornenkroon in het hebreeuws is de sinna, en in het aramees, de moedertaal en brontaal van het hebreeuws, is het de skr, wat komt van het egyptisch, de moedertaal en brontaal van het aramees. Skr, sokar, seker, is de godheid van wedergeboorte en verjonging in de woestijn, van het werkverbond. Het was het levenswater in de woestijn, de vrucht van de woestijn, waaraan de boom geplant aan waterstromen kon groeien. Dit is het scheppende mysterie van de honger. Het was een grottenstelsel in de diepte van de woestijn, een moeizame woestijn, waar ra uiteindelijk aankwam op zijn tocht door de onderwereld. De wegen zijn zigzaggend met deuren van messen om de wegen af te kappen, als de besnijdenis van het pad. In het nieuwe koninkrijk werd seker, skr gelijkgesteld aan osiris, oftewel suri, de vrouwelijke voortijdse vorm. Suri-k't is de scheppende macht en vruchtbaarheid van osiris, van suri, ook wel genaamd serket, de stekende schorpioenengodin van de

schepping. Skr staat dus gelijk aan srk-t, wat dus ook de egyptische achtergrond is van de hebreeuws-aramese doornenkroon, de skr.

Ra komt bij het graf van osiris aan in de woestijngrotten van skr, waar zowel hij en osiris, suri, worden wedergeboren en verjongd, opkomen als de kever, wat een beeld is van recycling door de natuurprocessen van theochemie. Dit graf wordt bewaakt door de zwarte hond of jakhals, Anubis, jn-p. Ze moeten dan door een hele smalle gang, een beeld van het smalle pad, hun boot voortgetrokken door een touw, als beeld van de hemelse leiding door hun lasten. Dan wordt de boot voortgetrokken door zeven godinnen. Hierin komt ra tot rust, want in deze nauwe gangen wordt het vleselijke afgedaan en vernietigd. Re komt hier dus tot de sabbatsrust, en wordt opgenomen tot de hemel. Als we het over de wederkomst hebben hebben we het dus eigenlijk over dat we zelf hier moeten terugkeren.

hoofdstuk 33 de verbonden van exodus

Hoofdstuk 19-24 van het boek Exodus gaat over het verbond, en hoofdstuk 25-40 gaat over de tabernakel. Dit is een werkverbond, en het offer hiertoe is een luister offer. Het is allemaal symbolisch. Er kan geen werkverbond zonder een schoolverbond zijn, zonder een opvoedingsverbond, want de mens moet het pad kennen, en het pad moet besneden zijn, de voet moet besneden zijn. De voet is een beeld van de diepte.

Het offer werd zowel tot het oor gebracht, als beeld van het luisteroffer, als tot de voet, als beeld van de volharding in het luisteroffer (Leviticus 8:23-24). Dit komt ook terug bij de besnijdenis van de zoon van Mozes :

Exodus 4:24-26
Onderweg nu, in een nachtverblijf, kwam de Here hem tegen en zocht hem te doden. Toen nam Sippora een stenen mes, besneed de voorhuid van haar zoon, raakte daarmee zijn voeten aan en zeide: Voorzeker, gij zijt mij een bloedbruidegom. En Hij liet hem met rust. Bloedbruidegom, zeide zij toen, met het oog op de besnijdenis.

We kunnen denken aan het re-seth pad door de woestijn in de amduat, wat een zigzaggend pad is met deuren die als messen zijn en telkens het pad afkappen, als beeld van de besnijdenis. Dit is het smalle pad waaraan het luister offer geofferd moet worden, om zo tot het werkverbond te komen. Dit pad leidt allereerst tot de schorpioenengodin serket, suri-k't, als beeld van de besnijdenis.

hoofdstuk 34 kuyper als egyptisch enigma van kheper, de wedergeboorte van nederland

I know what's written in the hearts of the Dutch. They hate the poor and the animals. And guess what ? They always know it better. Time for a reformation. Terugkeren naar je bron, de bron van

leven, zo belangrijk, want de mens is afgedwaald. Als je om je heen kijkt kun je het zien : Dit is niet hoe het had moeten zijn. Hierin ligt een opdracht verborgen : het werkverbond, of zoals Abraham Kuyper het ook wel noemde : de arbeid van de ziel, wat een diepte-werk is aan het kruis.

Mozes was opgevoed en geschoold in de egyptologie, dus de pentateuch, de boeken van mozes, kan alleen begrepen worden in de egyptologische context. Er was al een exodus in de egyptologie, want er was zowel een lager egypte als een hoger egypte, zowel een goed egypte als een slecht egypte, net zoals in Israel, en het lagere egypte zou ook een beeld kunnen zijn van de omliggende volkeren. Ra en zijn volk hadden een strijd te voeren tegen de slang ap'p, of p'peh, peh. Ap'p betekent de aarde, de afgrond, zoals ook peh in het hebreeuws. Ra kon er nooit geheel aan ontsnappen, want hij moest er elke nacht weer doorheen, maar hij kon er wel een ander zicht opkrijgen. De enige tijdelijke weg eruit was de wedergeboorte. Ook ra moest door de woestijn, de re-seth woestijn, om zo tot serket te gaan, de schorpioenen vrouw, als beeld van de doornenkroon, voor de besnijdenis van het pad, van de voet, en voor wedergeboorte, net zoals de israelieten tot de woestijn sin moesten gaan, de steker, verbonden aan sinna, de doornenkroon, in psalm 5, wat in het aramees de skr is, een beeld van wedergeboorte en het levenswater, als vijfkoppige slang een beeld van de voet.

In zijn pau vorm is apep ook een beeld van de oertijd, waar re in moest afdalen om daarmee te worstelen.

Ik had een droom over Abraham Kuyper, en er was een poort geopend, en hij werd aangevallen door onderwereldse honden in de egyptische tunnels, honden die zich helemaal vastbijten, die ik wel kende. Het waren de honden van een verschrikkelijk kruis, en hij fluisterde. En ik zag hem bij mijn wieg staan. En hij beschermde mij tegen de honden, en vertelde mij over de honden. Ze blaften afschuwelijk. Hij zegt in zijn boek 'Zijn uitgang te Jeruzalem' uit 1900 :

'Heel de Schepping is een zinnebeeld, een machtige vertoning van de gedachten des Heeren. Vandaar, dat heel de wereld symbolische beduidenis heeft.'

Wij moeten daarom steeds dieper in de exegese, tot diepere betekenis, en niet bij het letterlijke blijven hangen, want daar was het niet voor bedoeld. Hij liet zien hoe het verraad door Judas al in de psalmen was opgetekend :

'En hij, antwoordende, zeide: Die de hand met mij in den schotel indoopt, die zal mij verraden, Matth. 26 : 23

Reeds de Psalmist had vanouds geklaagd: „Zelfs de man mijns vredes, die mijn brood at, heeft de verzenen (hiel) grootelijks tegen mij verheven, Psalm 41 : 10

De afgrond roept tot den afgrond. Al uw baren en uw golven zijn over mij heen gegaan. Psalm 42 : 8.

Wel is ons lijden aan den Heere onzen God bekend, maar niet het lijden des Heeren aan ons.

Gelijk al de haren onzes hoofds, zoo zijn ook al onze tranen bij God geteld. En als er staat, dat God ze samenleest in zijn flesch, dan spreekt in dit zeggen een goddelijk mededoogen, dat niet slechts al

de diepte van ons lijden peilt, maar ook al het leed, dat om hem wierd geleden, eens zal omzetten in glorie en glans. God kent alle lijden van zijn kinderen. Niet alleen hun tranen, maar zelfs hun zuchten zijn voor hem niet verborgen. Zoo verborgen kan geen leed in het stille van ons hart doorworsteld zijn, of Hij woog het in zijn weegschaal. Ja zelfs, als wij niet anders bespeuren dan een onuitsprekelijk gevoel van weedom des harten, maar zonder dat de oorzaak er van ons duidelijk is, dan heeft Hij ons pad in de diepte gekend en liggen al de kiemen van ons zielsverdriet voor Hem naakt en geopend.'

Tot zover Kuyper. Dit is de afgrond van de baarmoeder. Ook Re moest hier in worstelen om wedergeboren te worden. Hierin moest hij gestoken worden opdat hij tot leven zou komen, zou ontwaken.

Dan zegt Kuyper :
'Bidden is een kunst. Een heilige kunst, die zeer weinig gekend wordt. Een kunst, die alleen de Heilige Geest (het heilige geestelijke) u leeren kan, en die de Heilige Geest alleen aan Gods uitverkorenen onderwijst.
o, Er is bijna niets uitdenkbaar, waar zooveel over gepraat enzooveel van vertoond wordt, en waar het zoo weinig wezenlijk toe komt, als het echte bidden.
Maar droever is het, dat ook het Christenvolk zich hier zoo aan te buiten gaat. En toch ook dat is maar al te waar. Telkens en altoos weer hoort men verhalen, dat er gebeden is, en of men voor u bidden zal, en dat men zich aanbeveelt in den gebede. En zoo is dat vragen : “Broeders, bidt voor mij !” bijna een vast slot van allerlei toespraken en allerlei geschrijf geworden, zonder dat er ernst achter steekt of het er toe komt. Och, het Christenvolk is zoo ongeestelijk. Want wat wilt ge met al dat bidden voor elkander ? Of weet ge dan niet, dat ge om voor iemand te bidden, hem eerst op uw hart moet gelegd hebben? Dat dan eerst de liefde voor hem u prikkelen en dringen moet ? En dat bidden voor een ander een nog dieper gebedstoon vraagt ? En daarom wat soberder, wat stiller, wat heiliger en daardoor schuchterder en teederder met dat bidden voor elkander zijn, het zou aan ons gebed geen kwaad, maar eer aan uw bidden goed doen.'

Tot zover Kuyper. Het is inderdaad zo. Wij moeten niet zomaar bidden, maar de afgrond van de ander ingaan om hem te begrijpen, ja, zelfs van onderen komen in zijn put, anders heeft het allemaal geen zin en is het slechts oppervlakkig.

Dan zegt Kuyper :
'Het komt ten leste op het diepste aan, niet op wat voor oogen was, maar op wat geen oog bespied heeft. Het diepste lijden was : de arbeid zijner ziel. Het kost uw ziel inspanning om in dien arbeid der ziele van uw Jezus in to dringen. Mysterie stapelt zich hier - op mysterie. Wat was, wat is Jezus' ziel ?
In de ziel was de oorzakelijke arbeid, waarvan het lijden naar het lichaam slechts de uitstralende nawerking gaf te aanschouwen.
Daardoor, door dien arbeid der ziel is Golgotha ganschelijk eenig.'

Kuyper heeft het hier over het werkverbond als een kruisverbond, een hongerverbond.

Hij zegt : 'Het lijden des lichaams was er daarom ook wel. En ook dat was naamloos. Maar toch in dat lijden, door het vergieten van zijn bloed, kon alleen de arbeid zijner ziel de reddende waardij instorten.Wat Jezus in de ziel leed ging het diepst.'

Natuurlijk is dit maar een voorbeeld en iets metaforisch, want een ieder moet dus zelf tot dit werkverbond van het kruis komen, om zo door de arbeid van zijn ziel opgenomen te worden. Deze verhalen en voorbeelden, deze gelijkenissen, hebben dus wel waarde, maar moeten in de juiste richting komen.

Nu, een dag verder, had ik weer een droom over Abraham Kuyper. Ik was op zijn kantoor, in zijn werkkamer. Hij leefde van 1837-1920. 1886-1920 was het Kuyper tijdperk, met name 1901-1905 toen hij minister-president van Nederland was. 1886 was het jaar van de doleantie, de afscheiding van de koningskerk, waarmee het Kuyper tijdperk begon. In de droom keek ik vanuit zijn kantoor naar buiten, en het was alsof Den Haag en Amsterdam één waren geworden. Er hing een hele majestueuze intellectuele energie van soberheid, en er waren honden en half mens-half hond als een soort profetische politie en ze hadden hele mooie stemmen. Het deed me herinneren aan een droom uit de 90-er jaren waarin er een buitenaards ras was gekomen. Ze hadden een soort blauwachtige gezichten, heel hemels, bijna islamitisch. Dit was ook in de tijd dat ik de corona-dromen had. Kuyper wilde vernieuwing brengen in het werk van Calvijn, wat ook wel moest, want we kunnen niet Calvijn in zijn geheel wegwerpen. Er waren te belangrijke boodschappen in verborgen, ook al moest er nog een verdere reformatie komen in zijn werk. Daarom was Kuyper een neo-calvinistisch theoloog.

Ik werd wakker en de energie hing er nog. Het was heel majestueus, heel dichterlijk, prozaïsch, bijna hemels dogmatisch van een hele andere orde. Zoals in ons onderwijsboek 'de calvijn code' (2017) : Calvijn was een code van een reformatie in de islam. Men denkt vaak dat de islam een andere religie is dan de israelitische, maar dat is helemaal niet zo. Het werkt door op het OT, en Ismael was ook een Israelitische, met een Egyptische moeder. Hagar, of in het islamitisch : Hajar (vgl. Hjr, Hr, Here, als de vrouwelijke vorm van Heru, Horus, die in de pyramide teksten van het oude rijk werd voorgesteld met melkgevende moederborsten). De islam is dus een reformatie of regressie binnen de Israelologie, terug tot de Egyptische fundamenten. De exodus van Ismael door de wildernis tot Mekka (Bakkah in de oudere vorm) was een eerdere exodus, die terugwees op de exodus van Re in de egyptologie, wat dus een cyclische, oftewel dialectische exodus was, en niet slechts lineair, wat ook weer terugkomt in boek 3 van de vur :

3. de wilden

1. Door de ondergrondse tunnels van de stad kon hij uiteindelijk uit de stad ontsnappen. Hij rende de rode hei op.
2. Zij had haar tenten hier. Zij aanbaden cirkels op kaarten.
3. Hij trekt een kaart, en het wordt rood voor zijn ogen. Het is een rode kaart. Dan ziet hij een cirkel verschijnen.
4. Red mij van de cirkel. Dan ziet hij een lijn die tot een nieuwe cirkel leidt. Het geheim van de rode hei.
5. De cirkels jagen op andere cirkels door hun lijnen, om hen te maken tot medicijn. Zo rijgen zij hun sieraden.

6. Deze velden zijn woest en wild.

Er is dus een balans en wisselwerking tussen het cyclische en het lineaire. Deze balans en tegenstelling die ook een wissel werking is als de seizoenische exodus die we ook tegenkomen in boek 34 van de vur :

34. de lijn

1. Deze momenten komen nooit meer terug. Laat deze herinnering uw eeuwige warmte zijn. U kan niet komen tot enig vuur zonder het eeuwige ijs in u te ontmoeten. Deze krachten moeten elkaar opwekken. Deze krachten leiden u tot het leven in de wildernis. De beschaving eet de natuur weg, en we hebben de woeste natuur nodig om te overleven, om eeuwig te leven.

2. Ze wilde het draaiende wiel in haar hoofd verbreken, door het volgen van de lijn. De lijn zou nooit teruggaan, maar altijd vooruit gaan. Haar geheugen zou genoeg zijn, en vergetelheid zou het beste zijn om holen te openen. Het wiel van geheugen zou verbroken moeten worden om te veranderen in een lijn, een lijn van verandering. Dit was het leven in de wildernis. In haar hart was de honing leidende tot de oceaan van het oer.

3. De lijn zou de cirkel verbreken en de cirkel scheppen, als het pad van de wildernis, in beweging brengende de beide kanten van de nacht, de getijen om te overleven. De wildernis zou naar haar zoeken, en ze zou het niet kunnen stoppen.

De islam was dus een reformatische put van regressie tot de egyptische natuurfundamenten, als de ismaelologie, en Calvijn werkte hier op door, als Ra in de onderwereld, en dit waren allemaal geestelijke, metaforische hieroglyphen die nog ontcijferd moesten worden. Daarom hangt er ook zo'n spelling terreur in Nederland, een taal terreur, want je moet precies zoals hen spreken, en er is geen ruimte voor dialecten, en geen ruimte voor het Egyptologische, wat altijd de woorden op vele manieren schreef om het onderste uit de kan te halen, multi-spectrisch. Het zegel van de taal nazi's, de linguïstische nazi's, moet verbroken worden. Het zijn de taal-farizeeërs die zich meer bezig houden met de verschijningsvormen, de uiterlijkheden, dan de inhoud, de betekenissen. Nederland wordt in de klauwen gehouden door een spelling dictatuur. Kuyper wilde het werk van Calvijn dus vernieuwen, wat dus tegelijkertijd ook een vernieuwing was van de islam. Kuyper is zoals besproken de tweede laag in de nederlandse kerkgeschiedenis, en er was nog een derde laag nodig, om zo vanuit de derde laag reformatie te brengen in de tweede laag van Kuyper. Het zijn dus geestelijke hieroglyphen die verdiept moeten worden.

Ik zag de wilde jongens met witte schortjes om hun middel. Het waren kinderen, geen protsende volwassenen.

Theochemisch gezien waren er problemen met de komst van het NT, en daarom waren de mensen van het OT overstuur. Egypte en Israel hamerden op het belang van het hongeren, de natuursoberheid. Geduld en volharding hierin was de weg tot de paradijs aarde, terwijl het latere, vooral westerse, christendom die allemaal veel gemakkelijker voorstelde. Er lopen verschillende lijnen door het NT, ook de stoïcijnse en de ismaelitische, maar in het westerse christendom, vooral

in de vertalingen, werd hier veelal van afgedwaald tot snelle paarden, snelle genade, tovertruukjes, allemaal om macht, geld, welvaart voor de elite. Daarom moest de islam wel komen, en daarom moest Calvijn wel komen, en daarom moest Abraham Kuyper wel komen. De islam hamerde op het geduld, geen goocheltruukjes. De islam hamerde op de armenzorg, op de versobering. De islam hamerde op de ramadan. Calvijn verdiepte dit, en vervolgens verdiepte Kuyper Calvijn, tot een Calkuyposofie. Het bleef niet bij de islam. Calvijn was de Mohammed van de reformatie, en Kuyper was de latere neo-calvinistische Mohammed van de afscheiding en de terugkeer. Zij waren als Ismael die een veel diepere exodus liet zien, veel dieper de onderwereld, de ondergrond in, de exodus van Ra. Zij waren als Ezau die zijn eerstgeboorterechten niet achtte, maar wilde drinken van het rode, van de dingen die boven zijn, de paradijs natuur. Ezau hongerde hiertoe. Ezau was een wildernis mens. Ze lieten het vergetene, het achtergelatene en verlorene zien. Zij brachten de verloren steen terug. Zo was het in mijn droom : Het geestelijke Nederland was in een hemelse verstening gekomen.

Het evangelie was al in de psalmen gepredikt :

psalm 5 – de doornenkroon
psalm 22 – de kruisiging
psalm 41 – het verraad

De mens moet hierin verstenen tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot hen. De mens moet hemels verstenen, tot een steen aan waterstromen, niet slechts tot een boom aan waterstromen. Psalm 5 gaat over de hemelse verstening.

psalm 5 zegt in de israelitische grondtekst :

12 Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen,
altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt,
en in U zullen verstenen wie uw naam liefhebben (met u meelijden).
13 Want Gij doet de rechtvaardige knielen (hemels verstenen), o Here,
Gij omgeeft hem met goede wil als met een doornenkroon.

De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. Het is een beeld van de hemelse volharding. In zijn boek 'honig uit den rotssteen' uit 1880 noemt Kuyper een ander vers uit psalm 41 :

De Heere zal hem ondersteunen op het ziekbed : in zijne krankheid verandert Gij zijn gansehe leger, psalm 41 : 4

Hij zegt hierover : 'Pijn is zoo diep smartelijk. En dan die lange pijnen. Dat er geen eind aan komt. En dat het zoo diep invlijmt en als knaagt aan ons gebeente. o, Er hangt een sluier over.'

Het stopt hier namelijk niet. Het is bedoeld om het aardse bedriegelijke laagje weg te kauwen opdat wij de hemel geopenbaard zien. Dat is wat ik zag in mijn droom. We moeten dus door de sluier van alle pijn en drama in Nederland wat door verraad is gekomen heenprikken. Het mag hier niet eindigen. Pijn, drama en verraad heeft nooit het laatste woord. De verraders hebben het land in totale wanhoop gebracht. Maar hier mag het niet ophouden. Hier mag het niet stoppen. Kuyper

spreekt nog steeds. Hij is nu in de wolk van getuigen, en strijdt voor het land. De derde laag kwam er om de tweede laag te zuivere, en de tweede laag kan zo ook de derde laag zuiveren. Dat is de opdracht van de wilde jongens.

Dan bespreekt hij een ander vers in dat verband, een vers van wederkeer, van de regressie :

Vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, zoo zult gij rust vinden voor uwe ziele, Jer. 6 : 16.

De exodus gaat dus niet alleen vooruit, maar ook terug, de cyclische exodus dus, de dialectische exodus, die biofeedback geeft aan het geheel. Het is dus geen steriele exodus. We moeten terug, terug ! roept Abraham Kuyper. Dieper, dieper !

Hij stelt bij dit vers :

'Thans is geestelijk in Christi kerk alles in de war ; en daardoor in de war ook het leven der geesten in onze dagen; en de nitgangen van het hart; en de koorden des heils, die men aangrijpt. Vandaar dat moede, dat afgetobde, dat schaduwachtige en machtelooze van Gods kinderen in onze dagen. leder doolt op eigen hand. Een pad ziet men niet meer. Waar ieder zijn voet zet; waar zijn gezichtslijn gaat ; zie, dat is al zijn pad; meer weg aanwijsbaar is er niet. En zoo zoekt men naar rust, maar vindt ze niet, en blijft dies tasten en dolen, tot men inzinkt en niet meer kan.

En dat ziet de Barmhartige aan en Hij ziet ook, dat daar ginder vlak naast de heide, waarop we om-on ver- en onze ziel moedolen, breed en heerlijk zich de heirbaan uitstrekt en de paden zich slingeren, waarop eens zijn volk zoo rustig en vol veerkracht on met kalmen moed voortschreed en ruste voor de ziel vond. En uit deernis, uit erbarmen, vol teedere ontferming roept daarom die trouwe Vader uit de hemelen ons toe: Vraagt, vraagt toch weer naar de oude paden, en gij zult rust vinden voor uw ziel.'

Hij stelt hierbij dat het op onderscheiding aankomt, want niet elk oude pad is goed, en ook moeten we niet slechts naar een plattegrond staren van de oude paden, maar er zelf naartoe gaan. Kuyper was bezig een natuurkerk te bouwen voor nederland, waar Klaas Schilder mee verder ging om het te verdiepen, want die diepere laag moest er komen. De eerste stap was gezet uit de koningskerk, maar nu moest er nog een tweede stap komen, en dan moest men rennen, en men moest zeker de eerste stap niet vergeten, maar verdiepen, tot een tunnel onder de grond, zoals in de vur boek 3. Het moest een cyclische exodus zijn. Het werk van Kuyper was te belangrijk en te fundamenteel. Hij had een stuk hemelse natuur in de handen, maar er moest nog voor gestreden worden. Het moest nog gezuiverd worden. De wolk van getuigen heeft onze hulp ook nodig.

Kuyper, de naam zegt het al, is het mysterie van de Egyptologische wedergeboorte van Re als de Khepri, de hemelse oerkever van de theochemische recyclocratie. Kuyper is een enigma, een abstract model, zoals Calvijn dat was. Er is hierin een hogere Kuyper en een lagere Kuyper, zoals er ook een hogere Calvijn is en een lagere Calvijn, en zo is dat ook met Jezus en Paulus, en de profeten uit het OT.
Het leven is een visioen waarin je opgesloten bent, maar je mag het transmuteren, recyclen, door de nodige theochemische processen, het verdiepen, zin geven.

Onze paden moeten besneden zijn, gezuiverd worden, want zoals Kuyper het stelt staat de duivel aan de zijkanten van die paden om zielen te verslinden, maar hij zegt ook dat alhoewel de duivel de mens op het pad wel kan aangrimmen, hij kan ze niet aangrijpen, en zo kunnen ze veilig voortwandelen als ze de hogere wil zoeken en in de hogere wil blijven. Er moet gewandeld worden, en er moet erin gewandeld worden. Kuyper stelt dat het niet zomaar nieuwsgierigheid mag zijn, en dat je alleen maar even je voet erop zet. De mens moet dan luisteren naar het bevel van 'vooruit, en verder.' De mens mag niet indutten op het pad. Er mag geen stilstand zijn op de oude paden, want dat is geen rust. De ziel moet dus arbeiden op het pad. Kuyper stelt dat de ziel als een paard moet zijn wat de bergen afkomt om tot de stromen te gaan. De mens mag niet lauw zijn, halfhartig, innerlijk verdeeld, en dan noemt Kuyper het belang van het nazireeërschap, oftewel het pad (n) van suri, in het voortijds, wat een pad is van overgave tot het doel, van verbrokenheid wat het volharden (sukki) in de besnijdenis heeft bewerkstelligd.

hoofdstuk 35 de omgekeerde wereld

Psalm 1 heeft een valse noot gekregen in de bijbel van mammon :

Welzalig degene die wandelt in de raad en op de weg der zonde. En ze zijn bomen geplant aan de stromen van zonde geworden. Zonde wordt beloond vandaag de dag. Goedheid wordt gestrafd. We leven in een omgekeerde wereld. En oh, ze zijn zo goed in het goedpraten van deze dingen. Ze weten het altijd en eeuwig beter. Ze zijn in de eeuwige rust van de sabbat van mammon terechtgekomen, in de sabat van pensionering. Het hemelse werkverbond aan hun laars gelapt. Ze houden van sprookjes zoals Lapmüzel en Kapoentje. 'Geloof zonder werken is levend,' zegt Jakobus in de bijbel van mammon. 'Lekker makkelijk, lekker rustig.'

Kuyper had zijn eigen literaire hieroglyphen systeem, waarop wij kuyperosofie kunnen toepassen, want het was een nieuw fundament voor Nederland na de verschrikking van de koningskerk terreur. In zijn boek uit 1880, honig uit den rotssteen, noemt hij psalm 58:8 :

'Zij zijn als een doove adder, die hare ooren toestopt.'

Dat was en is de toestand van Nederland. Kuyper stelt het vers is tegen de hoogmoedigen, vanuit de hoge moed van God's heiligheden, om de hoge trotse mens in het stof te werpen. Kuyper geeft als verder commentaar :

'Een onooglijk, afstootend dier, dat onwillekeurig afschuw wekt; waarvoor men uit den weg gaat; waarvoor men de kinderen waarschuwt, zeggende : „Raak ze niet aan!"„Addergebroedsels !" is het woord, het snijdend harde, scherpewoord van Jezus' lippen opgevangen, waarmee hij de Farizeen terugsloeg en ontmaskerde.„Arglistig is het hart, ja doodelijk, wie zal het kennen !" roept de profeet uit. En hier heet het bij den psalmist, dat de goddelooze „een adder" is, die gif spuwt, die venijn achter de tanden heeft, en steekt en wondt en den dood brengt.'

De aardse realiteit is geen werkelijkheid, maar het is iets hypnotisch, iets opgelegd. Het is een dove adder. Het luistert niet. Kuyper stelt dat alleen het wonderheerlijk hemels woord de dove adder kan ontwapenen. Hij stelt dat de doofheid hem hierin zit dat ze de zonde tot een professie hebben gemaakt, want er is iets ergers dan de adder en dat zijn de werken van de zondaar, oftewel de doofheid van de adder (Jesaja 41:24). De zonde is dan zo klinisch en steriel geworden dat het zich is gaan verharden tot een professie, tot een dodelijk instituut, en zo doof is geworden. We kunnen dan denken aan de meest goddeloze professie van de zonde, de tandartserij, waar kinderen genadeloos hun natuurmonden worden gecementeerd en geasfalteerd, en ze met de meest gevaarlijke giftige troep in hun mond lopen wat ook nog eens hun zenuwen gaat onderdrukken en kapot gaat maken met alle gevolgen daarvan. We kunnen bij de dove adder ook denken aan de slagerijen die doof geworden zijn naar de dieren. Ook kunnen we bij een dove adder denken aan de psychiatrie, een vorm van modern farizeïsme met een dogma dat andersdenkende kinderen mentaal vervolgd in een totaal maar dan ook totaal doof en verdorven inquisitie, allemaal voor de gemakkelijke munt.

Daarom roept Kuyper de mens op om terug te keren tot de spring ader van het levenswater om dit gif te kunnen doven. De nederlandse mens is totaal gedesinteresseerd, afgestompt, als een dove adder, totaal onverschillig. Je zet je kaken in een slagroomkoekje en je kan je niet meer bewegen. Je zit helemaal vast, je versteend, en wordt net als hen. Er is een groot gevaar van verstening door de zonde in Nederland. Daarom moeten wij hemels verstenen tegen de zonde. Wij moeten verstenen tot de zonde, en de zonde moet verstenen tot ons. De hemelse verstening tegen de zonde is de hemelse volharding, als een beeld van de eeuwigheid, tetta, thoth, in het egyptisch, soms voorgesteld als een ibis die boven alles is uitgestegen. Dat is het hemelse woord. En suri, osiris, is dan de verbrokenheid die het veroorzaakt.

hoofdstuk 36 bespreking en aanvullend commentaar op abraham kuyper's 'voor een distel een mirt' uit 1891

Het avondmaal is een schandalige karikatuur van gemaakt vandaag de dag : de rijken aan het overvloedige avondmaal van veel, en de armen die buiten moeten staan in de kou, ja, daar doodvriezen.

Abraham Kuyper noemde het avondmaal het verborgen manna waar het vlees niks mee op had. Het was iets geestelijks. Abraham Kuyper beschreef deze realiteiten schilderachtig, als een literaire schilder. In zijn boekje uit 1891, 'voor een distel een mirt' verbond hij het avondmaal aan openbaring 2:17 :

'Die ooren heeft, die hoore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Die overwint, ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is.'

Hij vertelde dat er een strijd was tussen dat avondmaal en de wereld. De armen die deel mogen hebben aan dat avondmaal benijden de rijken niet, stelde hij. Hij stelde dat het avondmaal van een andere wereld was, onder de schaduw van de boom des levens. Hij stelt :

'Voor het vleesch is aan dien Disch niets begeerlijks. Uw zelfzucht, uw eerzucht, de begeerlijkheid van uw hart heeft er niets in te brengen. Letterlijk alle maatstaf der wereld valt hier weg.'

Hij noemt dat elk werelds onderscheid tussen mens en mens hier wegvalt. Hier is maar één rijkdom, en dat is de hemelse liefde. Dit avondmaal is een oordeel over de wereld, een profetie van hogere gelukstaat, om het bedrieglijke, valselijke geluk van de wereld te bespotten. Kuyper stelt dat hier maar één adel geldt : die van de wedergeboorte. En hij noemt het een symbolische profetie in de woestijntocht, in de exodus, oftewel het verborgen manna.

We kunnen stellen dat het avondmaal ook al uit de psalmen komt, namelijk in psalm 23 :

De Here is mijn herder, mij ontbreekt niets;
Hij doet mij nederliggen in grazige weiden;
Hij voert mij aan rustige wateren;
Hij verkwikt mijn ziel.
Hij leidt mij in de rechte sporen
om zijns naams wil.
Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis,
ik vrees geen kwaad,
want Gij zijt bij mij;
uw stok en uw staf, die vertroosten mij.
Gij richt voor mij een (avond)maal aan
voor de ogen van wie mij benauwen;
Gij zalft mijn hoofd met olie,
mijn beker vloeit over.
Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen
al de dagen van mijn leven;
ik zal in het huis des Heren verblijven
tot in lengte van dagen.

Dit is dus een maal in duistere tijden, een avondmaal, voor de ogen van hen die ons benauwen. Het aramees noemt het een (her)schepping. In het hebreeuws is het een altaar, en in de worteltekst is dit een boompje of struik die vrucht draagt. Dan komen we weer bij psalm 1 aan : volharden in het luisteren, volharden in het hongeren, om zo als een boom te zijn aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd. Het zijn de vruchten van ons hongeren. Dat is wat het verborgen manna is, heel symbolisch. Dat mogen wij verdiepen. Het is het manna van de afscheiding en de wederkering tot de hemelse bron in de paradijs aarde. Het is het terugkeren tot de melk van de borst van de hemelse natuurvrouw. Dat is wat het ware avondmaal is. Wij kunnen daar alleen als kinderen komen.

Abraham Kuyper noemde het avondmaal de vrucht van de boom des levens in het paradijs. Het voedt ons met het eeuwige, niet het tijdelijke. De disch, de tafel, is van een ruwer hout dan wereldse tafels, stelt Kuyper. We kunnen daarbij denken aan het kruis. Hij wijst er dan op dat dit de ware wijnstok is. We kunnen denken aan de wijngaard van Noach na de zondvloed. In mijn dromen over Kuyper was er meer water in Nederland. Er stroomden rivieren, en er waren meren, overal, tussen de buurten, als een Giethoorns Nederland, als een beeld van het geestelijke, wedergeboren Nederland dat een boom geplant aan waterstromen is, zijn vrucht gevende op zijn tijd.

hoofdstuk 37 beelden van het kuyperiaanse bloed van iedere nederlander : de herder en zijn schaapshond

Het is een mooie dag weer.
We zijn op weg naar de lente.
De eerste tekenen van de lente zijn gekomen,
en wat betekenen deze tekenen ?
Vandaag gaan we verder met het Kuyper mysterie.
Kuyper was een vader in de nederlandse kerkgeschiedenis,
naast zijn functie als minister president van nederland van 1901-1905,
en daarom van grote betekenis.
Elke Nederlander heeft daardoor Kuyperiaans bloed in zich.
Wat voor teken en belofte houdt dit in ?
Daarover gaat het artikel van vandaag.
Geniet van het weer en de natuur,
en verdiep, versta.
Maak er het beste van.

Geen enkele Nederlander komt om het Kuyper enigma heen, zowel in wereld als kerk, want niet alleen was Abraham Kuyper een vader des lands van 1901-1905 als minister president, maar tevens was hij een vader des kerks. Iedere Nederlander, zowel in kerk als in wereld, heeft dus Kuyperiaans bloed door hem heen stromende, omdat Kuyper een dubbel fundament was in Nederland, aan beide kanten, en hij bracht natuur en vernieuwing in het calvinistische fundament van Nederland. We ontkomen er dus niet aan, en nog steeds leven de mensen van eind 1800 begin 1900 in hun natuur kerk en hun natuur wereld, want wat je zaait zul je oogsten. Het werk is nog niet afgemaakt, en daarvoor zijn deze tijden van regressie, van terugkeer. Wij mogen bouwen aan het fundament, veranderingen aanbrengen waar nodig is, en verdiepingen, veel verdiepingen.

Abraham Kuyper was een wilde jongen, een natuur mens, die niet boog voor de oude heerschappij en de oude paadjes, maar ze ook niet zomaar wegwierp. Hij ging er literair, schilderachtig mee om. Hij trad op als een 1800-1900'se Amos, zoals in zijn dichterlijk theologisch boek 'honig uit den rotssteen' uit 1880.

Amos zei :

Ik haat, Ik veracht uw feesten, en kan uw samenkomsten niet luchten.
Doe van Mij weg het getier van uw liederen, het getokkel van uw harpen wil Ik niet horen.
Maar laat het recht als water golven, en gerechtigheid als een immer vloeiende beek. (5:21, 23-24)

Kuyper zei :

'Boezemen de „treurigen Zions" u nog altoos weerzin in, of wel kwam reeds het oogenblik, dat ge u tot hen voelt aangetrokken ? Tegenwoordig is dat „treuren Zions" onder de Christenen uit de mode. Alles moet juichen, jubelen, jubileeren. Hoe hooger hoe beter. Liefst overspannen. Op het luidruchtige af. Dit verraadt niet veel goeds.
Soms komt zelfs de vraag bij ons op, of het niet strekken moet, om een innerlijk ledig, iets hols in zijn geloof te bedekken. Zoals men tegenwoordig de lijkkist onder kransen bedelft en het graf onder bloemenstrooisel maskeert, zoo strooit men ook kwistig met bloemen om het geestelijk graf der ziel.'

Hij noemt in dit verband Prediker 3:15 :

'Hetgeen geweest is, dat is nu ; en wat wezen zal, dat is alreeds geweest; en God zoekt het weggedrevene.'

Dit gaat over de regressie. Onze bron is in de geschiedenis die helemaal terugloopt tot het oer. De moderne tijden geven geen heil en hoop, want het is allemaal leeg genot. Kuyper noemt het voorbeeld van de seizoenen. Als het zomer is, dan is de winter weggedreven, maar God zoekt de winter weer op, en brengt het aan het einde van het jaar weer tevoorschijn. Dat is de cyclische, dialectische exodus. Het gaat in cirkels. Het vergeet niets, het verdiept alleen, als een wervelende orkaan tot het oer, waar de vur ook over spreekt in boek 1. Zo behoren wij te rijgen, zoals boek 3 van de vur stelt, in de balans tussen lijn en cirkel. Beiden zijn nodig. Het pad gaat dieper en dieper, en cirkelt telkens terug om zo nog dieper te kunnen, tot een natuurpad. We kunnen het verleden wel afdekken met een sluier, stelt Kuyper, maar toch is het er nog. De hemel diept het op. Zo rent de mens ook van zijn zonde weg en noemt het genade en vergeving, maar de hemel brengt deze zonden voor de ogen en dan moet de mens het corrigeren, werk aan de winkel, de fouten herstellen. Als de mens alleen maar overvrolijk doet dan om het niet te hoeven zien, dan strijdt zo'n mens tegen de hemel. De hemel is dus ook op zoek naar de weggedreven zonden, stelt Kuyper. Eerst worden de zonden gebundeld, en dan pas worden de zonden in de diepte van de zee geworpen. Er is dus eerst werk aan de winkel. Het kan niet zomaar weggezongen of weggelachen worden. Alles doen medewerken ten goede is een werkwoord. Het kwaad doen mede-werken ten goede.

De duivel biedt de mens schijnheil aan en valse rust, maar op Golgotha ligt het werkverbond. Wij mogen niet indutten op dit gevaarlijke terrein buiten het paradijs. Er is een oorlog te voeren. De duivel is een beeld van de verstikkende verdwaaste hoogmoed, waar Kuyper over spreekt en tegen waarschuwt. Het kaf wordt van het koren gescheiden. Werk daarom aan jezelf, en aan je wereldbeeld en kerkbeeld. De hoogmoed in de mens kan ook heel religieus zijn, want er is veel hoogheid van hart te koop in het westerse bolwerk van religie. Kuyper stelt :

'Och ! men loopt om zooveel. Men dweept, men zingt, men jubelt. Wat wordt er niet geslaafd en gesloofd op aarde. Ook in het Koninkrijk. En toch op dat eenig eene waar het op aankomt, wat merkt de mensch daar weinig op.'

Hij stelt dat de hemel bij de verbrijzelden van hart is. Dat gaat niet slechts om hen die buigen, want die kunnen zo weer rechtop staan. Neen. Het gaat om de geknakten. Wij moeten een geknakt hart hebben, stelt Kuyper. Anders kan de hoogmoed ons grijpen en meesleuren in duivelse stromen, en

die zijn ook zwaar religieus, vroom, schijnheilig. Kuyper stelt dat de hoogmoed bij de mens telkens gekieteld en gestreeld wordt. Men vindt elkaar zo lief, men heeft zoveel 'lieve woorden' voor elkaar. Zo worden de dijken tegen de hemelse stromen steeds hoger, stelt Kuyper. Hij noemt het een ruilhandel in pluimstrijkende woorden. Amos streed ook zo tegen het bedrieglijke onrecht wat zich voordeed als recht door steekpenningen aan te nemen. Altijd weer waren de armen en de zuchtenden, de verbrokenen, de wegkwijnenden, de dupe van deze valse feestjes. Kuyper noemde het het laffe gevlei van de gevierden. Ook Calvijn stelde dit soort praktijken aan de kaak, in het spoor van Amos, en Kuyper was dan ook neo-calvinistisch, verdiepend calvinistisch, in die zin. En dat was hard nodig in het ingedutte Nederland wat aan de drugs van de koning was. Er werd alvoor gewaarschuwd in de bijbel, maar men let niet op. Men is te druk bezig met de zonde. Men neemt het ervan, men houdt wel van een feestje. Kuyper liet een heel ander feest zien, een hemels feest in honger voortgebracht, in verbrokenheid des harten, het feest van oprechtheid. 'Acht geven op jezelf en elkander,' stelde hij, iets wat mijn opa en oma ook altijd zeiden. 'Geef acht.'

Het ongeknakte, en laat niemand ongeknakt wezen, is het kaf, wordt gedragen tot de oven in de buitenste duisternissen. Daar is alle hoogmoed slechts een stoppel. Stoppels zijn ook grondverbeteraars, net als mest. In die zin werken alle dingen mee ten goede. De bakker stuwt er zijn vuur mee aan om te bakken. Kuyper roept op tot het opwaken tot een hoger, edeler besef.

Kuyper noemt Lucas 10:3 : 'Gaat henen: ziet ik zende u als lammeren in het midden der wolven.' Hij noemt dat in de geschiedenis in de jaren van de eerste christenvervolging de Nero's kwaad en verwoed, zoals in het geuzenlied, 'christenbloed dronken.' En daarna werden de schaapjes Christi vermoord door de Spaanse wolven. Maar ook vandaag gaan de wolven op jacht. Het is niet slechts iets van de geschiedenis, en ze hebben het oorspronkelijke christendom, wat egypto-judeo en gnostisch was, totaal van binnenuit omver weten te werpen.

Kuyper stelt : 'Als ge nooit iets van wolven om u heen merkt, en alles om uh een in de wereld zoo goedig en vriendelijk blijft, en alle menschen wel van u spreken, vraag dan u zelf eens of : 'Ben ik wel een gezondene van de hemel ? Ben ook ik wel een lam onder de wolven uitgestuurd ?'

Kuyper stelt dat de herder vanwege het gevaar van de wolven een tussendier heeft ingesteld : de hond. Maar waar is die hond vandaag de dag ? In het oorspronkelijke Egyptische 'christendom', het charisdom van het werkverbond, had God deze hond gezonden, maar wat heeft de mens ermee gedaan ? Die hond was Anubis, of in het Egyptisch jn-p, wat later in het Israelitisch Jona werd en nog later de wilde Johannes, of Johannes van de wildernis, die de mens terugleidde tot de natuur door de Jordaan. Het lam is even bang voor de wolf als voor de schaapshond, en dat moet ook wel. Als je die angst niet hebt, dan mag je je dus afvragen of je als lam tussen de wolven bent gezet.

We zijn dus niet alleen. Er is een herder, en er is een schaapshond. Het is zo rijkelijk geillustreerd door Kuyper en door de egyptologie, en daarom is Kuyper ook het egyptische kheper enigma van de wedergeboorte na de nacht, het opkomen van de morgen. Dat is dus een mestkever van theochemische transmutatie, die alle dingen ten goede doet mede 'werken', voor alle werkers. Kennen wij die theochemie ? Hebben wij wel geluisterd naar de schaapshond die de herder tot ons heeft gezonden om ons te beschermen tegen de wolven, en om ons veilig door het wolven gevaar heen te leiden ? Het lam mag zo ook tot schaapshond worden door de theochemie. Daartoe was Kuyper gezonden.

hoofdstuk 38 de wolf zal met het lam zijn en zij zullen geen kwaad doen

Dan zal de wolf bij het schaap verkeren,
en een kleine jongen zal ze hoeden.
Jesaja 65:6

In het kuyperiaanse bloed zit de antistof van de herder, de antistof van de schaapshond, en de antistof van het lam. Ja, ook het lam is een antistof. Het wijst op het kruis en de kinderlijkheid, om de mens te bewaren tegen hoogmoed.

Steeds weer spreekt Kuyper in begrijpbare beelden van de natuur. Er is een brug tussen de natuur en de theologie. Zij leggen elkaar uit, als een hogere theonatuur. Wij mogen in deze natuur tot rust komen juist door het vinden van de hogere werkingen. In zijn boek 'nabij god te zijn' uit 1908 stelt hij dat de mens van slechts denking moet komen tot overdenking, en overpeinzing, maar dat daar wel weer een gevaar aan verbonden is, namelijk de natuurgrenzen te overschrijden. In het boek probeert hij de verborgen omgang met het eeuwig wezen te beschrijven door de overdenkingen. Hij stelt :

'Calvijn heet koud, maar geen Godgeleerde drong ons dieper de mystieke unie met den Godmensch, en door hem met het Eeuwige Wezen, in het hart.'

Daarvoor had hij nog gezegd : 'Evenals in al wat zich in de diepte der Mystiek waagt, school ook hier in de overpeinzing ontegenzeggelijk gevaar. Zoo vanzelf neigt de ziel, die God zoekt, er toe, om de grens, door het „n a b ij" God gesteld, te overschrijden, en tot in het wezen Gods te willen indringen.'

Ook de gevaren moeten overdacht worden. Dan zegt hij even later :

'Bepeinzingen, overpeinzingen, over het zijn van de ziel nabij God bedoelen dien afstand weer in te krimpen ; bedoelen de ziel van het afgetrokkene in leer en leven naar het wezen der religie terug te trekken ; bedoelen haar, bij alle waardschatting van het scheikundig ontleden der geestelijke wateren, terug te leiden naar de levende Bron zelve, waaruit die wateren vlieten. Klem in het belijden, zonder te drinken uit die wateren, verloopt in doode orthodoxie, even stellig als trillende innigheid, zonder klaarheid in het belijden, zinken doet in het moeras van ziekelijke mystiek.'

Hij beschrijft de theologie dus als een theochemisch proces wat we moeten kennen opdat het niet fout zal gaan. Het is dus een hemelse scheikunde, een wetenschap die we moeten leren en die we ook kunnen leren. Hij noemt dan het pad : voelen, speuren, persoonlijk telkens de geestelijke bevindingen toetsen aan het hemelse woord. Ook dit boek gaat weer over de herder en het lam.

We kunnen stellen dat het lam een beeld is van het luisteren en het willen luisteren, oftewel een beeld van het hemels oor. Daarom moeten wij symbolisch als een lam tot de herder komen. Het lam is dus tweeledig, als de lijder en het kind, kind en kruis. Soms moeten wij lang lijden, en lijkt het chronisch te worden, om maar te kunnen verdiepen. Ook de herder is in die zin 'lams', 'lijdens' om maar een afgedwaald, verloren lam te kunnen bereiken. De herder moet hiervoor soms heel diep gaan, en moet altijd van onderen komen. Hij mag niet hoog van zijn troontje de dieren tot zich roepen, maar moet intens hebben beleefd waar de dieren doorheen zijn gegaan, als een ware shamaan. Maar in en na het lijden is daar ook het wonder van het kind zijn, alhoewel een kind ook weer veel kan lijden. Deze dingen vloeien in elkaar over als een ware theochemie om tot de theonatuur te komen, om de hemelse openbaringen te ontvangen. Er moet dus een balans zijn tussen kind en kruis. Dat is de missie van het lam, de bediening van het lam. Hierin heeft het lam een hulp : de hond, wat ook als een hemelse wolf kan zijn, waar de egyptische anubis een beeld van is, een abstract model. En natuurlijk is de herder zijn hulp. Het zit in zijn eigen bloed. Dit is wat het kuyperiaanse bloed in Nederland voorstelt, waar Kuyper uitvoerig over heeft geschreven. De dieptes van de theonatuur. Er mag zo een zekere dichterlijkheid komen, schilderachtigheid, prozaïteit, een zekere speelsheid in het ontwaken op de paradijs aarde, maar die mag dus niet lichtzinnig zijn. Er liggen vele gevaren op de loer voor het lam, zoals er ook vele gevaren liggen voor de hond en de herder. In het modernisme, waar Kuyper tegen streed, zijn de herders slagers. Het zijn slagers in herderskleren. Ook zijn er dus wolven, ook wolven in schaapsklederen, en er zijn slangen, ook slangen in schaapsklederen. Pas dus goed op. Neem geen snoep aan van vreemden.

De hond, of hemelse wolf, is een beeld van het verzet. 's Werelds heerschappij is in de handen van dwazen, dwaze herders, wolven, slangen, zowel bloot als gehuld in lamskledij. De lammeren hebben ze daarvoor geslacht om hun klederen te dragen, om zo zich in de kuddes der lammeren te begeven. Daarom moet het verzet er wel zijn. Daarom moest de zwarte hond wel komen.

In de pelgrim reis van Bunyan, wat hij overigens in de gevangenis heeft geschreven, kwamen de pelgrims door de woestijn aan bij een stad genaamd ijdelheid. Hier was een kermis genaamd de ijdelheidskermis die het hele jaar doorging. In deze stad is ijdelheid te koop. Bunyan schrijft erover :

'En er is nog meer: op deze kermis is altijd te zien huichelarij, bedrog, schouwspelen, dansen en springen, gekken, apen, boeven, schelmen van allerlei slag. Hier zijn te zien -en dat voor niets – dieven, moordenaars, overspelers, meinedigen, allen tezamen van een bloedrode kleur. De pelgrims waren gekleed in een gewaad, geheel verschillend van het gewaad van de mensen, die hier kermis hielden; iedereen zag hen daarom aan, alle ogen richtten zich op hen: sommigen zeiden, dat het zotten en gekken waren, anderen beweerden: het zijn buitenlanders.

Daar was er een, die hun gedragopmerkte en zich spottende tot hen keerde, en zei: "Mannen, wat wilt u kopen?" Zei zeiden tot hem met een ernstig gezicht: "Wij kopen de waarheid". Dit gaf gelegenheid, om deze mannen des te meer te verachten; sommigen staken er de gek mee, anderen beschimpten hen, weer anderen spraken zeer verachtelijk van hen beiden; daar waren er ook, die anderen aanhitsten om hen te slaan; kortom ten laatste geraakte alles in beweging en kwam er grote opschudding en wanorde op de kermis. Dit werd terstond aan de grote heer van de kermis geboodschapt, die er direkt op afkwam en enige van zijn getrouwste vrienden beval, de mannen te onderzoeken, om wie de kermis zo in wanorde was geraakt. Zij werden daarop gegrepen, om

ondervraagd te worden; en zij, die hen vasthielden, vroegen hun, waar zij vandaan kwamen en waar zij heen wilden en ook wat zij daar in zo'n ongewone gestalte deden. Zij antwoordden, dat zij pelgrims en vreemdelingen waren in de wereld, dat zij naar hun eigen vaderland gingen, naar het Hemelse Jeruzalem en dat zij de lieden van deze stad, noch ook iemand van de handelaars, enige reden gegeven hadden, om hen te mishandelen en hen in hun reis op te houden; tenzij het hierom was, dat zij iemand, die hun gevraagd had, wat zij kopen wilden, geantwoord hadden: wij kopen de waarheid. Doch zij, die daar zaten om hen te ondervragen, geloofden niet anders, dan dat zij gek of dol waren, of lieden, die daar gekomen waren om de gehele kermis in verwarring te brengen.

Dus grepen zij hen beet en sloegen hen; zij zetten hen ook in boeien tot een schouwspel voor al de kermisgasten. Daar stonden zij geruime tijd en waren allemans spot, het voorwerp van ieders boosheid en wraak, terwijl ze bekogeld werden met slijk en drek.'

Dat is wat met verzetsstrijders, pelgrims van de exodus, gebeurt. Bunyan schrijft dan :

'Toen werden de arme pelgrims weer voor hun rechters getrokken en daar aangeklaagd, als schuldig aan het laatste oproer op de kermis. Dus sloegen zij hen zeer erbarmelijk, sloten hen in ijzers en lieten ze in de ketenen door de stad op en neer slepen, tot een voorbeeld voor anderen, om er zo de schrik in te brengen en te beletten, dat iemand zich voor hen uitsprak of zich bij hen voegde.

Toen de gelegene en bestemde tijd gekomen was, haalde men hen weer op voor onderzoek, teneinde hen te veroordelen. Hun vijanden en beschuldigers stonden met hen voor de rechter, die genaamd was heer Deugdhater; de beschuldigingen van de aanklagers waren meestal dezelfde, wat de hoofdbeschuldiging betreft; alleen verschilden zij iets in de omstandigheden. De voornaamste zaken waren deze: Dat ze vijanden en afbrekers van hun handel waren; dat zij oproer en verdeeldheid hadden aangericht in de stad; dat zij zich al een partij gemaakt en enigen overgehaald hadden tot hun gevaarlijke inbeeldingen en verachting van de wet van hun vorst.

Zo kwamen er drie getuigen te voorschijn, namelijk Nijd, Bijgeloof en Mooiprater. Men vroeg hun, of zij de gevangene, die voor de rechtbank stond, ook kenden en wat zij te zeggen hadden voor hun heer en koning tegen deze man.'

Het is verboden iets niet te kopen in de stad IJdelheid. Je komt ervan in de grootste problemen, want deze stad wordt gedreven door koopziekte.

De ene pelgrim werd ter dood veroordeeld, de ander werd teruggezonden naar de gevangenis, maar ontkwam. Hij komt op zijn pad nog wel meer figuren tegen, zoals Bijbedoeling, Vriend-der-wereld, en Geldbeminnaar. Ook ijdel roemende dwazen zoals IJdel-vertrouwen. Dan komt de pelgrim aan bij het kasteel van de reus Wanhoop. De reus beschouwde alles daar omheen zijn gebied, dus ook de pelgrims die daar gekomen waren zag hij als zijn bezit. Zo werden ze opgesloten in een duister en stinkend hol, waar ze werden uitgehongerd en waar het totaal duister was. De reus geselde hen, behandelde hen als honden, terwijl de vrouw van de reus, hen aanraadde zelfmoord te plegen.

De pelgrims bespreken dan dat de reus Wanhoop niet alle macht in handen heeft, dat er wel meerderen aan zijn hand zijn ontkomen. Ze bespraken dat hij mogelijk vergeetachtig was, misschien weleens zou vergeten het slot dicht te doen. Of hij zou een stuip kunnen krijgen,

waardoor hij ze niet allemaal meer op een rijtje zou hebben. Uiteindelijk konden ze uit de kerker en het kasteel van de reus ontsnappen door de hartssleutel van de belofte. Hierna kwamen ze aan bij de lieflijke bergen waar de herders waren met hun schapen, waar het pad naar het paradijs verder ging.

Het hele verhaal begon in de stad Verderf, waar de pelgrim woonde. De pelgrim besluit de stad te verlaten om de natuur in te gaan, de wildernis, op weg naar het paradijs, maar zijn vrouw en kinderen verklaren hem voor gek, dat hij terug moet komen. Hij heeft veel gewaarschuwd, maar ze blijven hem bespotten. Hij vertrekt dan uit de stad genaamd Verderf, terwijl zijn buren genaamd Gezeglijk en Halsstarig hem achterna gaan om hem proberen over te halen terug te komen. Het verhaal is gebaseerd op een droom die Bunyan eens had.

De pelgrim moet dan gaan tot het huis van de Uitlegger, die hem twee kinderen laat zien : Hartstocht en Geduld. Hartstocht is een beeld van de lieden van deze wereld, en Geduld is een beeld van de lieden van de toekomstige wereld. De Uitlegger liet toen zien dat Hartstocht tot verkwisting leidt, maar dat het geduld een eeuwig pad is. Op dat pad gaat de pelgrim dan verder.

Wat betekent dan 'de wolf zal zijn met het lam' ? Wij moeten niet slechts 'lams' zijn, niet slechts 'volgzaam', maar ook opgroeien en zelf herderen, zelf een hond zijn, oftewel een hemelse wolf, om de kudde te beschermen. Dit mag plaatsvinden in de diepte van het paradijs. De verzetsstrijder is niet slechts een pelgrim, maar ook een paradijs bewoner. Hij is niet slechts een lijder, een lam, maar ook een strijder, een hond, een hemelse wolf, ook wel een holf genoemd. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen en uitleggen. Dit zijn voeten die het valse lam, blindelingse volgzaamheid, hebben verslagen. Wij mogen niet overmatig lams zijn, want dat is laks, en vormt een strik. 'De wolf met het lam' is dus iets in jezelf, dat je die balans op de paradijs aarde hebt gevonden en hebt geoefend. Dit is ook de diepte van het sprookje van Roodkapje en de wolf. Het is een beeld van de theochemische processen van de theonatuur in de regressie. Roodkapje keerde terug tot de wildernis tot oertijd.

Jesaja 11

6 Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; 7 de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen nederleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund; 8 dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. 9 Men zal geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken. 10 En het zal te dien dage geschieden, dat de volken de wortel van Isaï zullen zoeken, die zal staan als een banier der natiën, en zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

Jesaja 65

25 De wolf en het lam zullen tezamen weiden en de leeuw zal stro eten als het rund, en de slang zal stof tot spijze hebben; zij zullen geen kwaad doen noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, zegt de Here.

hoofdstuk 39 de vogel van de paradijs boom

Wat hebben de ongeletterde westerse christenen gelogen over de hel. Het hindoeïsme heeft hele andere opvattingen erover, meer als in de oorspronkelijke Israelitische en Egyptische teksten als een school, een opvoeding. India is dan een soort van verzachtende factor als een mens gebeten is door het totaal daapse christendom in het westen wat als een woest brullende en bijtende hondsdolle hond in de ronten raast, zoekende wie hij zal verslinden.

Ook zo benieuwd wat er dan nog voor geheimen in India zich bevinden ? Daar gaat het artikel over van vandaag.

'O Heer van het Universum, barmhartig (medelevend en medelijdend) tot hen die hun toevlucht bij U zoeken, U bent waarlijk de redding van hen die zijn ondergedompeld in de oceaan van het bestaan, ellendig gemaakt door de golven van verdriet en wroeging.' (Garuda Purana 8:77-82)

De hellen zijn baarmoeders in het hindoeïsme. De hel is genaamd de Naraka in het hindoeïsme, en het doel is wedergeboorte. Er is geen hogere macht die je naar een hel stuurt, maar het is onderdeel van de natuur en van het zelf om je tot wedergeboorte te brengen. Wel is dan Yama een abstract model wat over de hindoeïstische hel heerst. Zoals in de egyptologie kunnen in het hindoeïsme de goden mannelijk en vrouwelijk zijn. Yama is de hindoeïstische Adam, de eerste mens die leefde, en de eerste mens die stierf, en Yami is zijn vrouw. Yama en Yami, als de hindoeïstische Adam en Eva komen van het veel oudere Jana en Jani uit de voortijd, wat overigens twee vrouwen waren, en die de voortijdse urim en thummim voorstelden.

Het Naraka of de hindoeïstische hel ligt aan de Gharbodaka oceaan, aan de bodem van het universum in het zuiden. Deze oceaan bestaat uit zogenaamd 'dark matter', het scheppings-materiaal, de donkere moeder van de natuur en het bestaan. Wat Yama dan voorstelt in de hel, in de Naraka, is een urim, oftewel een toetssteen of maatstaf waaraan alles getoetst wordt en zijn juiste plaats en richting krijgt. Zowel hemel als hel zijn tijdelijk. Het doel is moksha, onthechting, ook wel het nibana of nirvana genoemd in het boeddhisme. De hemel ligt op de berg Meru of Sumeru als het centrum van alle werelden en universums. De mens dient deze berg te beklimmen om hogerop moksha te bereiken en verkrijgen.

Om tot de Naraka te gaan om getoetst te worden door Yama, de toetssteen, en zo wedergeboren te worden moet men de rivier de Vaitarani overgaan, die tussen de wereld en Naraka inligt, om zo al het wereldse achter te laten. De gnosis wordt bewaakt door slangen, de naga's. Men kan zo de diepte ingetrokken of ingezogen worden in draaikolken, door deze slangen meegenomen. Garuda, de hemelse vogel, is in oorlog met de slangen, als een beeld van de opname. De hemelse vogel, Garuda, kan helpen om de mens over de rivier de Vaitarani te laten gaan.

Natuurlijk is Garuda ook een abstract model. Wat stelt het voor ? Laten we naar de code kijken :

G-RD of K-RD, of K-RT, en dan naar de Israelologie gaan : K-Ruth of K-Areta. Areta is in de grondtekst een godin die gevolgd werd door Habakuk, Jesaja, Petrus en Paulus, als abstract model van de theogeleerdheid.

De arhat (sanskrit) of arahant (pali) is degene die arahatta (vgl. het Areta mysterie) heeft behaald, de volledige emancipatie, waardoor het nibana binnengegaan kan worden (nirvana, moksha), oftewel de heilige vergetelheid waarin het ego volkomen is vernietigd. Dit is een verlichting die niet komt zonder panna (pali, kennis). Panna betekent ook afdalen, de diepte, om aan te geven dat dat de ware kennis is, namelijk die van de onderwereld, van het symbolische sterven (aan het ego). Vergelijk dit met de Griekse Pan natuurcultus. De arahatta (Areta) staat ook voor het waardig zijn. Een arahat (pali) is een volkomen ontwaakte.

Ruth draagt dezelfde lettercode als Areta, in de RT wortel. Ruth sliep aan het voeteneinde van Boaz, een beeld van de volharding, als het volharden in het luisteren wat tot een climax komt, de slaap, als beeld van de verbrokenheid, waardoor het zintuig opent, wat ook besproken wordt in psalm 1. Garuda, of Karuda zoals het uitgesproken kan worden, is K-Ruth of G-Ruth. In het oer-Israel is de K een Israelitische hieroglyph van de melkgevulde vrouwenborsten, en G is een visnet. In de voortijdse amazone hieroglyphen is de K een persoon die een visnet uitwerpt, als beeld van de school. Daarom is van oudsher de K gerelateerd aan de G. Toen Jezus het had over de vissers van mensen had hij het in diepte over een school. Dit is dus belichaamt in de melkgevulde vrouwenborsten. Daarom is de boom geplant aan waterstromen die vrucht geeft op zijn tijd een beeld van iemand die heeft volhard in het hemelse luisteren en zo tot een geoefende, een geleerde, geworden, een volgeling van Areta, een arhat, een areta. Hij heeft dus zijn innerlijk areta gevonden en zoals haar geworden. In die zin strijd deze Garuda, deze K-Areta of K-Ruth, tegen de slangen die de gnosis bewaken, die zich in de rivier de Vaitarani bevinden en die de hemelse bomen bewaken, de bomen op de paradijs aarde.
Daarom zegt Openbaring 2, in de boodschap tot Efeze :
7 Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.
Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.

Zij hadden werken en inspanning en volharding, maar zij hadden de eerste liefde verzaakt, oftewel de diepere bron. Zij waren ergens in de regressie, in de exodus terug naar de paradijs aarde, ergens blijven steken, waardoor die volharding tot een verharding werd in het onzorgvuldig zijn, nalatigheid. Er zijn veel gevaren op het pad. De bomen moeten diep genoeg wortelen, anders worden ze door de stormen uitgerukt.

5 Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe weder uw eerste werken.

Efeze moest dus teruggaan tot de hemelse werken, tot het werkverbond, want zij waren in bijzaken terechtgekomen. Daarom riep Paulus Efeze ook op om tot de hemelse toerusting weder te keren, tot de hemelse school. Hierin kan Garuda, de hemelse vogel, oftewel K-Ruth, K-Areta, helpen. Paulus wees in de grondtekst terug op Areta, de vrucht van de scholing, en in die zin terug op Aristoteles, de filosofische profeet van Areta. Aristoteles streed fel tegen het een-daads-geloof waarin mensen dachten dat ze na een goede daad te verrichten het voor elkaar hadden. Hij stelde : Kwaliteit is geen daad, het is een gewoonte. En : We zijn dat, wat we bij herhaling doen. Gewoonte wordt bij de

mensen ten slotte tot natuur. De goede daden en kwaliteit van de mens moesten dus door deze drie stadia heengaan :
1. herhaling
2. gewoonte
3. natuur

Aristoteles prikte heen door het bedrog van op zichzelfstaande 'goede daden'. Daar ging het niet om, volgens Aristoteles, want het zou ook verkeerde motieven kunnen hebben. Het ging om karakter vorming. Het goede moest als kwaliteit een instinct worden van de mens. De mens moest terug tot de oernatuur, en moest hiervan een deel worden. Zomaar geloof en goede daden zouden nog teveel achter de zijlijn staan. Daarom predikte Aristoteles het belang van Areta. Dit is een strijd, want zij is ook een oorlogsgodin. Daarom zegt Paulus in de grondtekst van Filippenzen 4:8 :

'Gedenk Areta, de geoefendheid in volharding voortgebracht, zij die lof en aanbeveling verdient.' Vanwege het belang van Garuda werd hij ook wel het voertuig van God (vishnu) genoemd, en de bewaker van God. Garuda bracht de melk van het paradijs, ook wel uitgebeeld door de vrucht van de palmboom des levens, door de kokosnoten.

In het Sanskrit betekent garuda 'arend'. Ook in Openbaring zien we de strijd tussen de slang en de arend. De arend probeert de vrouw te beschermen tegen de slang door haar een schuilplaats te geven. De arend (vgl. Garuda, mythische vogel van de Mythologie van India, beeld van de ark, het voertuig van God) bracht de heilige vrouw, het teken, tot de wildernis, waar de aarde haar mond opende om de stroom van de slang te verscheuren.

Openbaring 12

14 En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd. 15 En de slang wierp uit haar bek water achter de vrouw als een stroom, om haar door de stroom te laten medesleuren. 16 En de aarde kwam de vrouw te hulp en de aarde opende haar mond en verzwolg de stroom, die de draak uit zijn bek had geworpen.

Jesaja 40:31 zegt in de Hebreeuwse grondtekst :

Wie het hemelse verwachten, ontvangen een nieuwe innerlijke hagedis als beeld van de volharding; zij varen op met vleugelen als arenden.

In het Aramees zegt het : 'Wie het hemelse onderwijzen.'

In de Garuda Purana staat :

'O Heer van het Universum, barmhartig (medelevend en medelijdend) tot hen die hun toevlucht bij U zoeken, U bent waarlijk de redding van hen die zijn ondergedompeld in de oceaan van het bestaan, ellendig gemaakt door de golven van verdriet en wroeging.' (8:77-82)

hoofdstuk 40 garuda in de bijbel – het oorspronkelijke hindoeïstische christendom in de grondteksten

Garuda, het hemelse voertuig, of de vogel van de paradijs boom, is in oorlog met de slangen lager op de paradijs boom, omdat daar nogal veel gespuis tussenzit. Zij bewaken de hemelse kennis, maar dat gaat lang niet altijd goed. In het indisch zijn dat de naga's, waarvan ook het hebreeuwse nachas komt, de slang in het paradijs. De garuda vogels komen ook weer voor in de oorspronkelijke aramese bijbel. Garuda betekent wever in het Aramees, en het komt voor in de palestijnse neofiti targum in Exodus 28:32 :

De halsopening zal in het midden ervan zijn: de halsopening zal rondom een rand hebben van werk van de wever (garuda, gardyay) als bij een pantser, opdat het niet scheure.

Het gaat hier om de uitrusting van de werkers van de hemelse tent. In de israelitische talen is de rand ook een beeld van een taal. Garuda komt ook voor in Jeremia 6 over het toetsen :

27 Tot een toetser heb Ik u onder mijn volk gezet, een keurmeester, opdat gij hun weg zoudt kennen en toetsen. 28 Allen zijn zij door en door weerbarstig, rondgaande met kwaadsprekerij; koper en ijzer, verdorven zijn zij, allemaal. 29 De blaasbalg neemt af (garuda, grdy), wat gereed uit het vuur (urim, toetssteen) komt, is lood; tevergeefs smelt men almaar door, de bozen zijn niet af te scheiden.

Hier is garuda het afnemen, wat ook bevrijding betekent, om beter te kunnen onderscheiden, boven alles uitstijgen als een vogel. De mensen leven namelijk in vooroordeel, als grote blaasbalgen oordelen zij overmatig en overmoedig, maar dan is garuda de afremmer. Garuda is dus ook een beeld van geduld en volharding, van het matigen. Daarom droeg Samuel in de babylonische jonathan targum in het aramees ook een garuda rok of gordel (garuda, krdwt, I samuel 2:18). Job klaagde in een eclectische aramese targum manuscript dat 'zijn leven sneller ging dan Garuda, de wever, weversspoel, grrdyyh', waarin Garuda weer een beeld is van de afremming, als medicijn tegen overmoed en overoordeel (Job 7:6). Ook in de talmud komt Garuda voor als de wevers, de werkers, die de fluit (blaasbalg, het overoordeel) afwijzen. Garuda is dus een beeld van het werkverbond, verbonden aan charis, de geestelijke gaven. Charis-n, oftewel krishna, was daarom ook een rijder van de garuda.

Als kind, en ook later, heb ik vaak dromen gehad dat ik aan de zee moest wachten op een hemelse vogel, op garuda. Aan het strand was ook eens een heuvel die een trap had die leidde tot een gang met aziatische relikwieën. Daar ligt dan ook de sleutel tot het contact met garuda. Vannacht had ik een droom dat Garuda tot mij kwam, en ik zat op zijn rug, en hij vloog, en sprak met mij. Als je dus dieper in de grondteksten gaat van de bijbel kom je in India uit. De oorspronkelijke bijbel is dus deels hindoeistisch, deels egyptisch, dus christenen zijn ook per definitie deels indisch-egyptisch. Het christelijke kan niet van die culturen losgemaakt worden. Osiris werd in Egypte ook wel de Garuda-f genoemd, Qaher-aat-f. De F-toevoeging is in het Egyptisch de voeder of voedster (faw),

de brenger van melk, zoals Garuda die taak ook heeft in het hindoeïsme. De mens moet stoppen overmatig en overmoedig volwassene te spelen, maar moet terug naar de moederborst, weer kind zijn. De F-toevoeging is ook een beeld van het opstijgen en overstijgen, de verhevene, de drager, wat ook weer een beeld is van Garuda in India, omdat hij boven alles uitstijgt en God draagt (visnu), als het voertuig van God. In die zin is Garuda ook de opnemer, als Garuda de F in het egyptisch, wat dus een andere naam is van Osiris (suri, voortijds). Ook is in Egypte de F een beeld van het minderen, de soberheid, het losmaken, losser maken, tot bevrijding (fh). Garuda-F is dus zo een beeld van het opstijgen, onthechten. Het Egyptische wortelwoord van Garuda-F of Qaher-aat-f, is qaru, wat dragers betekent, en qar, qarr, boot, transport, het laatste woord in een boek, soepel zijn, flexibel, zachtmoedig, teder, qarr, qarau, wat ook weer kwaliteiten zijn van Krishna, speels, kinderlijk. Garuda is in Egypte ook een gang onder de grond, een hol, een grot, de bron van de nijl (qar-t, qeri-t) als een cirkel in de onderwereld (dialectisch-cyclische exodus, qerr-t), zoals in mijn dromen er een grottenstelsel met aziatische relikwieën was aan het strand, op een steile begraste heuvel waar een metalen trap stond. In Egypte is Garuda de vijfde laag van de onderwereld (Qer-ti, Qerr-ti, Qerr-t), waaruit de Nijl opsprong. Dit waren twee grottenstelsels, dualistisch-dialectisch dus). Ook Ra veranderde hier in Garuda, in Qerti, op zijn tocht door de onderwereld. De garuda's zijn in de egyptologie de goden van de nijl-grotten (qertiu). De garuda is ook een slot wat ontcijferd moet worden in de egyptische onderwereld (qer-t, qera-t, qerau). Een ander wortelwoord van Garuda in egypte is Qera, wat de stormgod betekent, een toetsblok, een hemelse maatstaf, als een regenstorm, een wervelstorm of donderstorm, ook verbonden aan de vogels dus. Dit was een belangrijk item van Osiris om alles mee te toetsen en om het wereldse achter zich te laten. Het was een item van overwinning (qera, qerai-t) over zijn vleselijke vijanden. De garuda was in egypte ook de gietvorm waarin Osiris gemaakt werd (qerh-t). Garuda is in Egypte ook een woord voor het hemelse geestelijke (qerhit). De hemelse maatstaf wordt in egypte ook karehta genoemd, als K-areta.

Ook de egyptische khara wortel betekent weven en werk van de wever. Wij mogen dus niet eenzijdig, eendradig zijn. Kheruta betekent in het egyptisch : het gebrul van de aarde, en kherutau betekent het fluiten van de wind, wat ook weer verbonden is aan Garuda. Garuda betekent in Egypte de basisbehoeften om te leven (kher-t), de natuur die de mens nodig heeft om te leven. Het wortelwoord kheri in Egypte betekent de minste willen zijn, altijd van onderen komen, niet boven je voegen gaan, nederigheid, ingetogenheid, tederheid, als beeld van het werkverbond. De kheri zijn werkers. Garuda is in egypte een woord voor de bron, het oorspronkelijke, het authentieke, natuurlijke (kheri ha-t), als beeld van de regressie, de terugkeer door afscheiding van het wereldse. Garuda is in Egypte ook een naam voor de administratie van Osiris (qerti).

hoofdstuk 41 goede morgen, hemelse vogel

De toerusting en uitrusting van Efeze 6 moet wel Samuelitisch zijn, want het mandaat van Samuel was altijd : 'Spreek hemel, want de werker luistert.' Samuel had het hemelse oor ontvangen. Dat was iets zeldzaams en speciaals in die tijd, want de mensheid was afgedreven van de hemel, en luisterde slechts naar het vlees. Samuel's uitrusting was in de aramese jonathan targum de garuda, oftewel de

hemelse vogel. Laten we dus niet zomaar Efeziërs zijn, maar Samuelitisch, want Efeze wordt ook weer teruggeroepen tot de bron in het boek Openbaring, de eerste liefde.

Openbaring 2

4 Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt. 5 Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe weder uw eerste werken.

Dat is wat de regressie is, de terugkeer. Ik had een droom dat Garuda, de hemelse vogel, deze uitrusting, tot mij kwam, en het omhulde mijn lichaam en sprak met een heldere stem, zo helder als Anubis, de hemelse hond. De hemelse hond en de hemelse vogel zijn twee belangrijke items op ons pad, twee belangrijke totems, als abstracte modellen, gidsen. We hebben het dan over de Egyptische en Indologische wortels van Israel. Er moet een goede balans zijn tussen deze wortels.

Overmaat en overmoed ligt altijd op de loer, en dan is de hemelse vogel een alarm, een filter, om de mens tegen overmaat te behoeden. Daarom is het een belangrijke metafoor, ook als een hemelse updater. De mens heeft dit wel nodig, deze afremmer.

Dat doet de hemelse vogel niet allemaal voor ons. We moeten zelf leren remmen, leren onthechten. Krishna reed op de garuda, op de hemelse vogel, en moest de hemelse vogel leren berijden. Dat gaat niet over een dag ijs. Charis, krs (krishna), reed dus op de garuda, grd, krt, krs op de krt, waar ook het christus-woord vandaan komt, maar dan moet men wel begrijpen wat het voorstelt, niet wat ze er in het westen van hebben gemaakt, als één of andere goedkope suikersinterklaas die alles wel even voor ons doet en betaald. Wij mogen leren de hemelse vogel te berijden.

Wij mogen naar het strand gaan van een meer of zee, in ons denken, en daar wachten op de hemelse vogel. Ik heb hier gedurende mijn leven veel dromen over gehad. Nemen we hiervoor de tijd, om te wachten op de hemelse vogel ? Wij mogen dingen niet overmoedig mengen, maar moeten de hemelse scheikunde leren. Deze metaforen hebben waarde en substantie. De ware realiteit is 'waarde en nut', en dat is de ware substantie. Al het andere is slechts opgeblazen substantie en grootheidswaanzin. De enige realiteit is metaforisch. Letterlijkheid is een tijdelijke illusie.

Men update voor allerlei dingen, voor de mobiele telefoon, dit apparaat en dat apparaat, maar update men ook in het geestelijke ? Men houdt de centra van mobiele telefoon en computer beveiligingen voor updates in ere, maar de geestelijke wetenschappen worden veracht, alsof daar geen centra van zijn belangrijk voor updates, want 'men heeft alles al'. Vliegen op de hemelse vogel ? Nee hoor, want ze hebben wel vliegtuigen en online flight simulators. Ze denken dat ze niet hoeven te leren, want het geloof of ongeloof doet alles voor hen. Maar geloof zonder werken is dood. Dat is wat die organisaties waard zijn. Ze hebben oorverdovers op, en drillen maar. Ik had daar ook eens een droom over. Ze vliegen op een oorloze, oorverdovende drugs. En daarom moeten geestelijken noodgedwongen blijven hameren met de hamer van Noach aan een voor de vleselijken onzichtbaar en onhoorbaar schip waar ze ook nooit de tijd voor hebben genomen. Het vlees neemt geen tijd voor het geestelijke. De hemelse vogel is ook een watervogel, als een schip. Het kan dus zowel vliegen als zwemmen, vliegen en varen.

Spreuken 1 zegt :

15 mijn zoon, ga niet met hen op weg;
weerhoud uw voet van hun pad;
16 want hun voeten snellen naar het kwaad
en haasten zich om bloed te vergieten.
17 Want tevergeefs is het net uitgespannen
voor de mentale en geestelijke ogen van elke vogel;
18 zij echter loeren op hun eigen bloed
en leggen een hinderlaag voor hun eigen leven.
19 Zo zijn de paden van ieder die hunkert naar onrechtmatige winst,
die haar bezitters het leven ontneemt.

De psalmen zeggen :

De bomen des hemels worden verzadigd,
de ceders van de Libanon, die Hij heeft geplant,
waar de vogels nestelen. (104:16-17).

Wij moeten dus om de hemelse vogels aan te trekken hemelse bomen geplant aan waterstromen zijn, de bomen van psalm 1, oftewel volhard in het luisteren, totdat we geoefend zijn in het luisteren. Hebben wij geoefende oren, of lopen wij oorloos rond, of met grote dikke vette koptelefoons op die onze oren verdoofd hebben ? Dat is dus onze missie op het strand, aan de zee, aan het meer, aan de rivier, aan water, dat we daar geplant zijn om vrucht te dragen op zijn tijd. We hebben geduld geoefend, we hebben leren remmen. Dan kan de hemelse vogel komen.

Een oor dat luistert en volhard in het luisteren wordt tot een vliegend oor, tot een vogel. Daarom is de vogel verbonden aan de boom geplant aan waterstromen. Zo vliegt de mens op de vogel over de waterstromen heen, naar de overkant, als een beeld van de opname. Zijn wij goed voorbereid op het strand, aan de waterstromen, als de hemelse vogel komt voor de opname ?

Krishna op Garuda, Mohammed op het gevleugelde paard, Noach op de ark, Christus op de wolk, het zijn allemaal metaforische beelden van de hemelse vogel die wij moeten leren berijden, beelden van ons hogere zelf diep binnenin. Het zijn allemaal beelden van de hemelvaart, beelden van de ontwaking op de paradijs aarde. Goedemorgen, hemelse vogel.

hoofdstuk 42 leren vliegen – het belang van een goed ventiel

De mens gaat soms door ongemak heen en frustraties. Dan werkt dit niet, dan werkt dat niet, dan heb je zus nog nodig, en dan zo, en dan moet je je verifieren, en daar heb je ook weer een apparaat voor nodig, enz. enz. en in de geestelijke wereld zit het nog wel ingewikkelder in elkaar. Het bestaan bestaat uit vele laagjes die allemaal op elkaar inspelen. Dit kan al snel misgaan en opblazen, en daarom is er een ventiel nodig, en gaat de mens door ventiel situaties heen om tot de diepere,

verborgen lagen te komen, en wat er voor zorgt dus dat er een uitlaat klep is, een gat waar de lucht door kan ontsnappen. Ventiel situaties zijn dus van levensbelang. Door het ventiel kan een mens uiteindelijk geestelijk vliegen. Het is niet de bedoeling dat we alleen maar rondvliegen op de hemelse vogel, maar dat we zelf ook als een hemelse vogel worden en leren vliegen. En dan heb je een ventiel nodig. Wees daarom maar blij dat er soms gaten in je leven ontstaan, en dat je het gevoel hebt dat je lekt.

Hoe gaat dat dan in zijn werk, vliegen ? Allereerst heb je dus een ventiel nodig, een sitatuatie van het kruis, en daarvoor kun je je verleden overdenken, en misschien de situatie waar je je nu in bevindt. De hele wereld gaat door een ventiel situatie heen, want het was te vol geworden en het raakte verstopt.

Ik had een droom over een vrouw verbonden aan de vlieg maatschappij van de hemelse vogel die ook weer ging over het medische. Ze zei dat op de lagere aarde van het vleselijke daar werken de mongolen in het medische. Ik vroeg haar of ze iets aan die mongolen kon doen, maar ze zei dat het puzzels waren, en dat ze er alleen door natuur processen iets aan konden doen. Alles gaat door hogere processen. Uiteindelijk moeten we leren vliegen, onthechting, escapisme. Als je vliegt, dan zijn er vele reflecties die op je af komen, tegenstellingen in allerlei gradaties, en dan moet je leren manoevreren.

Een kind denkt in de speelgoed winkel dat de snelste weg naar het speelgoed de vinger is, maar alles heeft een prijskaartje, en alles is ingewikkeld. Het kind moet er klaar voor zijn, het moet nut hebben, het moet in het natuur proces passen, anders zal het kindje opgeblazen worden. Daarom is het belangrijk dat ze op jonge leeftijd het ventiel al leren. Op jonge leeftijd moet het kind al de gevaren kennen en het ventiel.

Als je omsingeld bent door het leven, en de reflecties komen als golven over je heen, dan is het belangrijk om naar de bron te gaan. Bron en ventiel heb je nodig om te vliegen. Het is spoor zoeken, een puzzel, om tot de bron te gaan. De reflecties zijn de bron niet, maar geven zekere hints en raadsels. Bron en ventiel lopen door elkaar heen en door de reflecties, de contrasten, parallellen en tegenstellingen. Je wilt misschien iets gebruiken, maar het is nog niet opgeladen, en waar moet je gaan om het op te laden ? Het heeft allemaal tijd en ruimte nodig, gecompliceerdheid, zodat alle lagen in de situatie zijn, en dat is tegelijkertijd je beveiliging. Er lopen meerdere sporen.

Veel mensen willen liever theologisch denken de hele tijd, maar theologie is een beeld van het technische. Als je niet technisch denkt, dan gaat theologie een spelletje met je spelen, dan gaat het je bedriegen, en dat is ook bekend in het technische. Er zijn in de theologie hackers, phishers, malware, ransom ware, virussen enz. enz. Daarom moet je leren vliegen, moet je het veilig doen, en technisch.

De bron geeft signalen, en met die signalen kun je hoger vliegen, als je ze verwerkt. Je hebt dus ook een processor nodig. Ventiel – processor – bron. Dan kun je je verleden overdenken en nagaan waar in je verleden een beeld was van die processor. Dat kan een bepaalde school zijn. Daar leerde je dingen te verwerken, zo goed en kwaad als dat ging. Dat is natuurlijk dan een schaduw, maar in een parallel wereld kan er een zuivere vorm zijn. Ook de processor zelf moet dus verwerkt worden. Zo mag je contact maken met de bron energie ervan, en goed het ventiel erin betrekken. Ook het ventiel

is ergens op je levenspad gekomen. Dat kan een situatie zijn geweest van groot verlies, of ander groot trauma waarin je het gevoel had dat je leegliep, iets wat dwars door je heenging en grote gaten achterliet. Alle dingen zullen medewerken ten goede : werken, dus op basis van het werk verbond, wat dus ook een studie basis moet hebben, een studie verbond.

De extra laag van verhalen is belangrijk, want het moet zich kunnen uiten, en dat is ook weer een ventiel.

Hoofdstuk 43 vliegen naar de paradijs aarde - de plug

Als je het ventiel in jezelf hebt gevonden, dan is het belangrijk 'de plug' te ontvangen. De paradijs aarde heeft een eigen internet waarop je aangesloten dient te worden. Door het ventiel kun je vliegen en heel hoog komen, maar als je dan voor je de paradijs aarde ziet en de lijnen van het hemels internet, dan moet je er ook nog op aangesloten worden, en dan heb je metaforisch gezien een plug nodig. Ik had een droom over deze plug. Het was een witte plug met een schuine rode zijde, en het bezat een heleboel games en andere dingen, en je kon er ook meerdere dingen opkrijgen, dus de plug zou gaan downloaden en groeien, bloeien, en die moest je in jezelf ontvangen, en het was ook een ventiel. Het was een soort hemels rubber, als een ventielplug.

Je kan denken dat je heel geestelijk bent, maar ben je ook waardelijk ? Ook kun je denken dat je diep bent, maar heeft het ook waarde ? Door geestelijkheid op zich kom je er niet. Het moet ook waarde hebben, want vaak wordt het geestelijke verward met geloof. Mensen kunnen heel diep gaan met iets, bijna obsessief, maar heeft het ook context ? Hoe dan ook kom je uit op een technische kern. Theologie is slechts beeldspraak. Theologie is een sluier waardoor het technische zich kan uiten en beveiligen. Vaak verward men nog allerlei uiterlijkheden en letterlijkheden met het geestelijke, ook persoonlijkheden, maar het technische is meer principieel en gebruikt personen puur als archetypes, niet als doelen op zich. De sluiers hebben meerdere lagen. Als je het christelijke wil loskoppelen van de islam en het hindoeisme, dan is het zowiezo westerlijke eenzijdigheid voor de markt en het gemak. Dan kun je echt niet inpluggen op de paradijs aarde. Het technische heeft dus meerdere lagen nodig, niet alleen maar je eigen stekkie. Vele mensen hebben het begrip 'god' en 'religie' aan de ketting gelegd, en zijn zo zelf god geworden. De plug in mijn droom was flexibel.

Parallelle werelden, andere realiteiten, als je daar niet voor open staat kom je nooit tot de paradijs aarde. Zoals Jung zei is objectiviteit slechts betrekkelijk, en is er een groot gebied waar de menselijke logica niet kan komen. Er moeten dus nog andere waarden zijn. De mens op zich is beperkt. Jung was daarom een onderzoeker van het onderbewuste, waar voor hem de sleutel lag.

We hebben het dan over een plug als een octopus, meerzijdig, creatief. We hebben het dan over een paradijselijke sleutel die flexibel is, eclectisch. Leef in je eigen wereld. Geloof niet wat anderen op je projecteren. Wees geen kudde dier maar een eenling, zeker geen tweeling. Vecht tegen de siamezering van de samenleving. Trek jezelf terug, naar binnen. Er is geen mens die boven je staat, maar je hebt een geestelijke, waardelijke wereld te winnen. Hoeveel punten heb je vandaag gescoord ? zegt een liedje uit 1982. Biologie is dus multi dimensionaal. Eenzijdige illusies zullen

wegebben in de hogere multi dimensionale golven, zullen geabsorbeerd worden door de eclectische, meerzijdige bron in vele lagen. Het is alsof er iemand kasten opentrekt, lades, die lange tijd opgesloten zijn geweest. Dit nog, dat nog, zus nog, zo nog. Hier, daar. Laat je niet kisten. Kijk naar de zee. Vlieg hoger en hoger, naar de paradijs aarde, en surf op de luchtgolven.

Dat is een hele strijd. Het gaat niet zonder slag of stoot. Denk aan de vele zee monsters en lucht monsters. Ga van level tot level. Zorg dat je het spel wint. Maak je puzzels af voor doorgang, het ontsluiten van sleutels. Voor elk monster dat je verslaat krijg je een gave of sleutel, of een nieuw wapen. Krijg vat op je inventory. Ga daar vaak naar terug. Ontdek de inventory in jezelf. Trek je daar vaak terug. De mens is een biologische computer.

Leer de contextuologie en de recyclocratie. Je kunt contexten verdienen door monsters te verslaan en puzzels op te lossen. Je kunt monsters alleen maar verslaan in puzzels, niet rechtstreeks. Contexten zijn je 'power' om te recyclen. Door te recyclen kun je vliegen. De contextuologie en de recyclocratie zijn dus je vleugels. Hierin moet goede balans blijven. Verwaarloos daarom de strijd tegen de monsters niet, en verwaarloos de puzzels niet. Telkens weer als je een monster verslaat dan krijg je een mapje contexten. Monsters zijn bepaalde verdraaiingen, dus eigenlijk 'versla' je een monster dan door het op de juiste manier terug te draaien zodat het in de contexten past als een puzzel, en dan activeer je daardoor een bepaalde energie die je vervolgens verder helpt. Zo kun je ook weer gidsen verdienen en bewakers, wat dus een onderdeel is van je immunologie.

Voel je je blind en doof in deze dingen ? Monsters houden mensen blind en doof. Telkens als je een monster verslaat of een puzzel oplost krijg je hiervoor zicht en gehoor. Ook heeft alles een rijpings tijd en verwerkings tijd, en heb je geduld nodig. Het moet actief ontwikkeld worden. Soms mis je iets, een tussenschakel, en moet je verder zoeken. Net als op een computer zijn er vele bestanddelen voor nodig zodat het kan werken. Niemand mag er te gemakkelijk over denken.

hoofdstuk 44 de oceaan van melk

Vannacht had ik een droom over een hemelse vogel die kwam, een grijze arend genaamd Montgomery. Daarna kwam er nog een zwarte arend. Het waren mooie beesten, zeer intelligent. Montgomery is de hoofdstad van Alabama, en de naam van veel meer plaatsen in Amerika. Het betekent 'mount of Gomer', berg van Gomer. Gomer is de vrouw van Hosea, wat geen makkelijke vrouw was, maar waar hij doorheen moest voor een reden. We gaan soms door dingen heen voor een reden. Soms zijn dat moeilijke plaatsen, moeilijke situaties, en toch leidt ons pad daar dan doorheen, hebben we daar een taak. Gomer betekent ook het einde van een seizoen, als een afronding. Ik was blij dat de hemelse arenden gekomen waren. Vaak zijn ze ook een beeld van profetische leiding, als gidsen. Je voelt je dan heel veilig met zulke beesten in de buurt. Ze zijn heel intelligent en innemend.

Het technische moet zich als het principieel is metaforisch gaan personificeren om zich te kunnen uiten, zodat het niet steriel wordt. Daarom moet er wel een brug zijn tussen technologie en

theologie, en er moet een brug zijn naar de natuur. Er kan zo een zekere warmte ontstaan opdat het gezond blijft en niet klinisch, kil en koud wordt. Het gaat erom daarin de juiste balans te vinden. We kunnen religie dus niet teveel wegdenken, maar we mogen hierin tot grotere hoogtes komen, en daarvoor hebben we de hemelse vogels nodig, die allereerst komen om te verkennen. In mijn droom bleven de vogels op een afstand. Ze kwamen de buurt verkennen, en waren in dat opzicht ook heel dichtbij.

Nee, de aardse religies zijn niet volmaakt, en daarom moeten we soms ook door Gomer ervaringen heen, vreemde ervaringen, dat we in contact komen met hele andere werelden. Ook de aardse techniek is niet volmaakt, en daarom moet er een samenstelling blijven van techniek, theologie en natuur. Dit is een driehoek, een drievoudig snoer, waar ik in mijn leven altijd aan vastgehouden heb. Ze mogen elkaar aanvullen, verdiepen en uitleggen, en elkaar tot nieuwe hoogtes brengen.

Als de buik je god is dan gaat dit allemaal uit balans, en wordt je of te technisch of te theologisch, maar dan is het corrupt en zonder context, dus dan versteen je, want dan wordt het te klinisch of te vaag en zweverig. Ook de natuur wordt dan corrupt. Veel mensen hebben de buik als god, als een verslaving van de buik, en ze verafschuwen het hart. Het kan dan of te zakelijk worden of te lichtzinnig. Pas er voor op. Bewaak je hart. Je hart moet vleugels krijgen, als een hemelse vogel, ook wetende dat er tussen techniek en theologie een evenwicht moet zijn als twee vleugels, en de natuur mag de hartsbron zijn. Als de balans weg is stort je neer. Zorg ervoor dat je geen van deze bestanddelen ondervoed laat zijn, want dan kom je weer uit bij dienst tot de god van de buik.

Techniek moet een klankbord hebben in de theologie, een reflectie board, om zich te kunnen uiten, om een uitlaat klep te hebben, anders gaat het vastzitten en exploderen. Laat het niet ophopen. Er moet een persoonlijkheids drang zijn en een voortplantings drang metaforisch gezien.

Gomer betekent ook dat je contact maakt met oude systemen om het nieuw leven in te blazen, om het te helpen tot een nieuw niveau te komen, een hoger niveau. Dat is een hele uitdaging. Er moet reform komen in het christendom, in het hindoeisme, in de islam, in de egyptologie en de israelologie, enz. Laat het niet allemaal renteloos liggen. De mensen zitten er in vast, de voorouders zitten er in vast.

De mens heeft iets pastoraals nodig, niet het klinische en koude de hele tijd. Er moet leven zijn, organismes, niet zomaar organisaties. Gomer betekent daar naartoe gaan waar mensen vastzitten, waar systemen vastzitten, en dan nieuw leven schenken, nieuw inzicht, zoals Hosea deze taak had. Hij moest hiervoor gaan tot vreemd gebied. Het was niet zonder gevaren, maar hij had leiding. Hemelse vogels hielden alles in de gaten. Ook de Egyptologie gaat veel over de hemelse vogels. Ze gaan daar waar arenden durven te gaan, in de onderwereld. Zo mag je ook een sleutel uitreiken tot anderen.

Ra op zijn bootje door de onderwereld, daar komen we dan telkens op uit, of vishnu op de garuda vogel in het hindoeisme.

In het hindoeisme is samsara de zinsbegoocheling van het leven, de illusie van de wereld, van verlangen, afkeer en onwetendheid, dat men telkens maar in cirkeltjes blijft ronmddraaien, en niet verder komt, omdat men afgeleid is. Men leeft langs het doel heen. Samsara komt als de mens een actief brein heeft, en vertrekt als het brein stil wordt, luisterende naar het hart. De maharamayana van India stelt dat samsara uit de verbeelding komt van iemand, en dat het weer wegvaagt als de verbeelding wegvaagt. Het heeft totaal geen substantie. Samsara is totaal waardeloos.

De Maharamayana is een literair dichterlijk geschrift in het hindoeisme en stelt ook dat Samsara, het wiel van het nutteloze, afgeleide bestaan, voortkomt uit het zieke brein van de mens, als een menselijke schepping, de lang levende geest van Samsara. Het is een groot lijden, maar het kan overbrugt worden door het te overdenken. Hiertoe heeft de mens de hemelse vogels nodig. Het boek stelt dat het zelf alleen maar gezien kan worden door het Zelf, het hogere zelf en met puur intellect. De wereld stroomt voort vanuit het hogere Zelf als golven van hetzelfde water. Het is uitgegaan van het hogere Zelf, maar zal ook weer wederkeren tot het hogere Zelf. Het heeft geen bestaan op zichzelf. Het gebeurt, omdat de mens in vergetelheid leeft. Het zal weer verdwijnen als de mens het hogere Zelf zullen herkennen.

Hierom moet de mens wederkeren tot de oeroceaan, de oceaan van melk, waar vishnu (god) rust. In de oer-oceaan van melk kan het afgeleide en onwetende verstand van de mens gedoofd worden. Zo kan de mens ontwaken uit samsara, een hypnotische, giftige slaap.

hoofdstuk 45 India oorsprongen van Israel - god in het hindoeisme

Vishnu is de allesomvattende, doordringende god in het hindoeisme, en natuurlijk iets wat in jezelf zit en wat je zelf moet worden, want god betekent 'het goede', 'het beste', en als je dat zelf niet wordt, dan kun je er dus ook geen contact mee hebben. Het zijn zinnebeelden. Brahma is het scheppende zelf, en brahman het universele zelf. Brahmanen zijn de tentwerkers, de geestelijken, die ervoor moeten zorgen dat het lagere projecterende zelf omgewisseld wordt door het hogere, zelfwordende en zelfgeworden Zelf. De atman is dan het individuele zelf. Het lagere zelf is het balk en splinter verhaal, dat de mens altijd maar weer eerst naar een ander kijkt en dan naar zichzelf. Dat gaat op twee manieren. De mens projecteerd zijn eigen zonde op iemand anders, altijd weer op zoek naar een zondebok, en de mens projecteerd zijn eigen verantwoordelijkheden en plichten om goed te zijn en goed te doen op iemand anders, met als berucht voorbeeld het personage genaamd 'God' als een afgod en die dan genade uitdeelt als je in hem gelooft.

In het hele godmysterie moet je dus zorgen dat je in het bron zelf terecht komt, ook van de god vishnu, anders gaat het verkeerd. De zelf bron of het hogere zelf is brahma of brahman, atman, en deze verloochent dus het lagere zelf, oftewel de zonde en het vleselijke. Het werkt dus aan twee kanten. Je kunt niet zomaar jezelf tot god gaan verheffen. Het is een werkwoord, geen titel. Er is altijd die tweeledigheid, het gevecht tussen het hogere zelf en lagere zelf. Dit is wel te overbruggen in de verlichting. De mens mag moksha binnengaan op de top van de berg, oftewel het nibana, het nirvana, waarin het vleselijke is uitgedoofd.

Vishnu troont op zijn drijvende bed in de oeroceaan van melk, omdat hij brahma als bron heeft, zijn hogere zelf. Hij troont dan over de vleselijke gewoontes, over samsara. Vishnu woont op een natuureiland in die grote, oneindige oceaan. Het komt in verschillende vormen, zoals metaforisch een bed, als beeld van de rust, de paradijselijke slaap waarin de zinnen van de zonden en vleselijkheden zijn gedoofd. Je mag je uitstrekken naar de hemelse slaap. Het is ook een paleis van natuurgesteente, een soort zilverachtig kristal, in het midden van de grote oceaan van melk, in het centrum. Het hemels kristal kaatst al het kwaad weg, en vervormt het weer tot wat het was. De transformatieve kracht, de vernietiging of terugdraaiing van het kwaad tot de oorspronkelijke vorm, oftewel dat alles medewerkt ten goede, dat wordt shiva genoemd, en dit is dus een belangrijke bouwsteen en hoeksteen in de religie van India, niet zonder reden. Zonder shiva, de noodzaak tot zelfverloochening, de noodzaak van de geestelijke oorlog, zal het niet standhouden, en wordt je hele godsbeeld corrupt. Vishnu, Brahma en Shiva is dus een hele belangrijke drie-eenheid in het hindoeisme, als drie noodzakelijke principes. Vishnu is het opperwezen, wat dus Brahma, de bron, in zijn diepte heeft, en de brug hiertoe is het Shiva principe.

Dit is het fundament van Israel. Brahma werd tot Abraham. Shiva, Siva, SV, werd tot Esav, het hebreeuws van Ezau, die net als Shiva ook zichzelf verloochende, zijn status aflegde, om tot de bedelkom te gaan, als een beeld van het minderen. Dit beeld zien we later ook terug iun Yeshua, Yeshuva, wat dus een Ezauïtische, Edomitische vorm is. Shiva, Ezau, Yeshua, of Yeshuva, is dus het brug principe in verschillende culturen, omdat anders het hele godskaartenhuis in elkaar zou storten.

Vish-nu is een beetje een soort Noach op de ark, op de garuda, de hemelse vogel, ook. Het is een beeld van het nomadische, het blijven doordringen, blijven overdenken. Het zijn zeer belangrijke principes om in de gaten te blijven houden in deze tocht terug naar de paradijs aarde.

Vishnu drijft op de golven van de oceaan van melk. Hij kan dit omdat hij ook de diepte is ingegaan. Shiva is een vorm van Vishnu, en door Shiva, het minderen, het kruis, is hij gekomen tot Brahma, zijn hogere zelf. Daarom drijft hij, en daarom vliegt hij op de garuda, de hemelse vogel, als Noach op zijn ark. Een prachtig natuurcentrum in de oeroceaan van melk, een reusachtige natuur oceaan.

Vishnu kwam in verschillende avatars, ook Krishna en Buddha, en ook als Kalki, de ruiter op het witte paard, waar Openbaring ook over gaat. Het boek Openbaring laat zien dat de bronnen veel dieper liggen. De sleutels liggen in het hindoeisme, omdat daar de brontaal ligt. Het boek Openbaring ligt vol met hindoeïstische terminologie. Dat laat ook weer zien dat het christendom niet op zichzelf staat, maar alleen te verklaren is in de grotere culturele context.

Shiva, ook wel uitgesproken als Shiwa, werd in Israel y-Shiwa, oftewel yeshua. Ze staan beiden voor transformatie door het lijden. Een andere naam van Shiwa is Rudra en betekent de traan. Alles in de oceaan van melk is gemaakt van tranen, want pijn is communicatie, pijn is zintuig. Pijn transformeert. Pijn is herschepping.

Er zijn verschillende stromingen in het hindoeisme, zoals dat ook in het christendom is. Er is het shaivisme, of shiwaism, die de volgelingen van Shiwa zijn, te vergelijken met de volgelingen van Yeshua. Er is ook de stroming van het vaishnaisme, of vishnuisme, de volgelingen van Vishnu, en dan is er nog de stroming van shaktisme, waar het om de natuur moeder draait die de mens tot moksha leidt, de zelfverwezenlijking, het hogere bewustzijn. Ook is er nog het smartisme, wat meer het vrijzinnige hindoeisme is, sinds alles één is, dus monistisch wat in vele vormen kan verschijnen en uitgedrukt worden.

Vishnu of V-suni, wijst terug op het voortijdse Suni volk, als de Vuh van de Suni, de oorlogskennis van de Suni. De V komt ook weer terug in de egyptologie, waar rah als Jwf, Avu, V, door de onderwereld trekt, en waaruit ook Jahweh is voortgekomen, wat in Israel een beeld is van wording door de diepte van het kruis, door de traan, de pijn in het leven. Jakob was op zijn heup geslagen opdat hij gevoelig zou zijn, het paradijselijke zintuig zou ontwikkelen. Vuh is absolute basis, als de aanbieder van kennis, als Eva in het paradijs. Hierdoor keert men terug tot het hogere zelf door het lagere, vleselijke, projecterende zelf achter te laten, af te doen als een kleed. Men keert dus terug tot Brahman, het paradijselijke zelf. Dat is ook de tocht die men maakt in het Shiwaisme.

hoofdstuk 46 essentiele emancipatie in de 70-er en 80-er jaren

Het verhaal houdt soms abrupt op. Je kan er soms geen touw aan vast knopen. Ik zeg soms weleens : Je had beter paard kunnen wezen. Maar ja, dat is ook niet alles. Je kunt als paard ook erg veel missen, of is het juist de bedoeling langs alles heen te leven. Een mens wil weleens wat anders. Hoort bij het leven. Soms goed, soms niet goed.

Muzikaal gezien kregen we de bijbel in de zeventiger en tachtiger jaren. We groeiden ermee op en het was magisch in ons hoofd, sprekend, eclectisch. Ik vind dat een mooi woord : eclectisch, zoals ik ergonomisch ook een mooi woord vind. In ieder geval was er in de zeventiger en tachtiger jaren iets anderwerelds gekomen, iets buitenaards, en het drukte zich uit via de muziek, een hogere natuur. Ik moet veel denken aan het lied 'How many times' van Lori Spee. Ik was de knikkerkoning van het dorp toen dat lied op de radio was in 1982, en het ging over winnen, hoeveel punten je had gescoord, en ik had een hele ton vol met knikkers, nooit tekort, en ik verkocht ook knikkers. Ik had wel strategieën om te winnen met knikkeren. Het liedje was altijd in mijn hoofd.

Het was heel pastoraal. De muzikale bijbel was gekomen. Ik preek er soms uit. Het was een gave van moeder natuur.

'Hoeveel keren zul je vallen, en alleen staan met je rug tegen de muur ? Hoeveel keren zal het duren voordat je uit je fouten zult kruipen ?' zegt het liedje. Spreekt voor zich natuurlijk. Lori Spee is hier in de rol van moeder natuur die haar kind toespreekt.

'Hoeveel punten heb je vandaag gewonnen, hoe veel keren zul je ze weggooien. Wat wil je van me horen ? Maar ik denk dat ik sympathie aan het verliezen ben.'

Dat gaat over de halfslachtigheid van de mens. De mens is op het goede pad, en springt er dan af, gooit alles weer weg, om het pad van de zonde weer op te gaan. Hier is ook de frustratie van moeder natuur te lezen.

'Ik weet niet wat je verwachtte,

Ik kan niet in je schoenen staan,

De minuut dat je beslist om die trip te nemen,

Er is kans dat je wint, maar het kan ook zo zijn dat je het verliest.'

Hier komt het : Moeder natuur kan niet alles voor ons doen. Het moet een samenwerking zijn. We kunnen niet alles op haar projecteren, maar we moeten zelf ook zoals haar worden, zelf moeder leren zijn. Het is een wordingsproces. Dat gaat met vallen en opstaan. Soms komen we er niet direct door. We hebben ook een kruis te dragen. Hierin leren we haar ook beter kennen, maar we mogen er niet met de pet naar gooien. We kunnen goede of slechte trips nemen, en als het slechte trips zijn is het maar goed ook dat we het verliezen, dat we worden teruggefloten. Ook als we goede trips nemen kunnen we soms verliezen, want het gaat niet zonder slag of stoot. Het is iets wat moet groeien, en dan moet het eerst goed wortelen : met bloed, zweet en tranen.

Dan zegt het lied : 'Ik heb nooit gezegd dat het makkelijk is, en ik heb je ook nooit garanties gegeven. De dingen die je moet doen zijn voor het grootste deel je eigen verantwoordelijkheid, en ik zou je niet stoppen. Dat zou ik ook niet kunnen, zelfs niet als ik het probeerde.'

Hier geeft moeder natuur het uit handen, speelt de bal weer terug naar jezelf. Je moet zelf kiezen, niet gaan lopen projecteren, maar zelf je verantwoordelijkheden en kruis dragen, en zo kom je in contact met haar en is er samenwerking en ondersteuning, wat er dan omheen komt om je te omhullen. Dat is ook weer heel ontnuchterend, geen godspelletjes van 'god doet het allemaal wel eventjes.'

'Kom en laat je glimlach zien,

Ik houd ervan te denken dat je de moeite waard bent.'

Hier zien we ook het moederlijke, positieve, dat ze haar kind serieus neemt en in haar kind gelooft. Ik voelde me altijd heel veilig bij het lied, ook al verstond ik het engels nog niet echt. Ik kon het voelen, als een warme deken, als iemand die altijd bij me was.

Dan zegt het lied :

'Je krijgt niets voor niets.

Ze geven het niet weg.

Je wil doen wat goed is,

Je moet staan en vechten,

En niet veel aandacht geven aan de lege dingen die ze zeggen.'

Dat is ook weer moederlijke raad, zoals mijn oma ook altijd zei dat ik elke dag de geestelijke wapenrusting moest aantrekken, dat elke dag een gevecht was tegen het kwaad. Het komt je niet aanwaaien.

Dan zegt het lied : 'Het leven kan iets zijn wat je lijdt,

of iets waarvan je geniet.

Wanneer ik deze twee samenvoeg,

dan denk ik aan jou,

voor mij staande met vuur in je ogen.'

Dat is zwaar profetisch, passie in iemand's ogen, kruis en connectie. Medeleven, medelijden en medestrijden, wat de ware communicatie is.

Maar dan begint het lied weer van voren af aan, als in een cyclus. Ze heeft dus duidelijk gemengde gevoelens en die strijd, ook wantrouwen en achterdocht, want er zijn ook zovelen die zo ver van haar vandaan leven.

Ik had een droom dat Mel van Mel en Kim uit de tachtiger jaren mij bezocht. Ze waren zo'n beetje de vrouwelijke Jansen en Janssen, de detectives uit Kuifje die precies op elkaar leken, met bolhoed op. Mel en Kim waren de loaded guns uit de tachtiger jaren in de strijd tegen het materialisme, en ze hadden een hele eigenaardige oorlogsdans. Mel overleed al heel jong in 1990, en toen waren de tachtiger jaren voorbij.

'Je zou beter leven in liefde dan in luxe, het is goed,

En ga niet elke nacht uit om te dineren op dwaze dromen,

only takes a moment to feel alright.'

Zo begint hun eerste lied. Geen luxe maar liefde. Verspil je tijd niet met dwaze dromen. Veel mensen leven in een roes. Mel en Kim waren bommen. Er ging een alarm aan. Dat kon je ook in hun muziek horen, en in hun dans zien. De dansen waren niet dom en gelijkvormig aan de wereld,

maar gingen dwars tegen alles in. Ze waren zeer uniek, otherwordly. Mel startte het op, en haar oudere zus kwam er toen bij, maar Mel betaalde een hoge prijs. Ze gaf haar leven.

'Ik kan het me niet veroorloven om diamand en parel te dragen, dat is okay,

zou niet eens zo'n type meisje willen wezen,' gaat het lied dan verder. Ze trappen tegen de heilige huisjes van westerse duurdoenerijen aan, en staan aan de kant van de armen. Ze overbruggen de kloof tussen arm en rijk. Dat is hun kunst, hun strategie. Ze zijn op een Simson missie, want toen Simson de tempel van de vijand vernietigde stierf hij zelf ook.

Dan zegt het lied : 'Kan me niet veroorloven de fijnere dingen te kopen, dat is okay,

we zullen onze hoofden niet verliezen voor wat dan ook en wanneer dan ook.'

Ze maken radicale statements. Het zijn geen kudde dieren, maar staan op zichzelf. Ze zijn op missie, en laten zich niet omkopen.

Ze kraakten in die tijd alle hitparades.

Tweede lied voegde er aan toe :

'Neem ons of verlaat ons, maar geloof ons alsjeblieft dat we nooit respectabel zullen worden.'

'Take or leave us, only please believe us'

Ze wonden er geen doekjes om. Ze zouden mensen niet naar de mond praten of mensen naar de pijpen dansen. Het ging hen niet om eer en aanzien. Nee, ze waren op missie.

'Gesprekken zijn ondervragingen, maak dat je wegkomt, daar hebben we geen tijd voor.'

Excellente voorbeelden van de muzikale bijbel. 'Kan ons niet schelen als je denkt dat we niet op de maat lopen'. Ze hadden het in de clip ook aan de stok met de politie als een beeld daarvan, een strijd tegen 1984, de overcontrolezuchtige orwelliaanse samenleving die al ontstaan was. Ze hadden het in het nekvel gegrepen toen het opkwam. Ze waren er al vroeg bij toen het opkwam, in 1986 en 1987. Dat was een natuurverschijnsel. Niemand kon dat stoppen. 'Het is maar dat je het weet dat we wel op onszelf kunnen passen,' zegt het lied. Want de wereld was vol met allerlei smerige bemoeizuchtige, roofzuchtige bedrijven die wel wilden 'babysitten' allemaal voor geld, terwijl die bedrijven de ware babies waren. Dat ging allemaal door slinkse streken, maar Mel en Kim trapten daar niet in. 'Herschepping is onze bestemming, dus wacht niet op ons vanavond.' Ze kwamen voor de kunst, voor het werk, niet om hun tijd te verdoen met lege dingen. Het kwam als een sneltrein voorbij en was ook zo weer weg, maar het zaad was gezaaid. We kunnen de bijbel wel kennen van 2000 jaar geleden, maar als je de bijbel van de zeventiger en tachtiger jaren niet kent, hoe arm ben je dan ?

hoofdstuk 47 de trein van de zeventiger en tachtiger jaren

Veel mensen hebben de koran in huis als leergids. Vooral in deze barre tijden worden ook veel mensen islamitisch. De meeste mensen beseffen wel dat het christelijke westen door en door corrupt

is. Je kan zeggen : 'Ik ken de hele koran uit mijn hoofd,' of : 'Ik ken de hele bijbel uit mijn hoofd.' Goedzo, maar ken je dan ook de muzikale bijbel van de zeventiger en tachtiger jaren ? De muzikanten van die tijd waren vreemdelingen die niet met de poppetjes meedansten. Ze brachten een andere wereld. Mel en Kim hoorden ook zeker bij de muzikale bijbel. Ze sloegen toe als een donderslag bij heldere hemel in 1986 met lied 1, en in 1987 met lied 2. Ze kwamen tegen het orwelliaanse dwangbewind van 1984 als loaded guns. De jeugd nam het gretig aan, want het betekende anarchie, rebellie tegen het systeem, en de jeugd zat in dat systeem gevangen en konden geen kant uit. De oudere generatie dacht : what the heck is dit ? Maar het was zo weer weg. Het was een trein.

'Herschepping is onze bestemming, dus wacht niet op ons vanavond,' zegt natuurlijk genoeg dat het een trein was, een werkverbond. Ze kwamen voor niets anders. 'Of je ons nu mag of haat, je zult ons nooit veranderen.'

Ik had vannacht een droom dat ik naar het dorp ging waar ik oorspronkelijk vandaan kwam. Het was er erg veranderd. Ik liep het dorp binnen en er was zoveel meer natuur, maar er was ook wat bijgebouwd. Er waren ook flats. Ik liep het dorp binnen, en als eerste was er een struik die uit twee delen bestond. Het was Mel van Mel en Kim. De struik had twee bloemen die monden waren en zongen. Twee schoolvriendjes van mij woonden vroeger in dezelfde straat ergens achter mijn straat. Toen ging het ene vriendje verhuizen naar een straat achter de school. Maar in de droom was er een hele grote flat bij die straat nu, waar ook dat andere vriendje woonde. Ik moest in die flat zijn voor mijn werk, maar ik kwam ook die twee vriendjes tegen, en ze hadden werkkleding aan, en ze hadden net als mij geen tijd, want ze waren aan het werk. Ze hadden een zekere irritatie naar tijdverspilling toe. Ze hadden prachtige werkpakken aan, buitenaards in prachtige werkkleuren, en het was een soort rubberen hemelse stof. Mel zong toen een regel van Franse auto van het goede doel, wat een Nederlandse band is, maar had dan haar eigen tekst : 'Zorg dat je altijd bromt voor mij' in plaats van 'Jij bent een zon die nooit meer schijnt'. Mel stelde in dat lied het werkverbond van moeder natuur voor, die dus altijd een brommende motor is waardoor we moeten leven, en daarvan niet afwijken. We moeten met haar meebrommen en onze tijd niet verspillen. We moeten blijven leven in soberheid, wat dus geen saaiheid is, maar herschepping. We blijven niet staan. We moeten verder. Wacht niet op ons.

Mel zei toen : 'Iedere Peter Pan heeft zijn eigen kapitein Haak.'

hoofdstuk 48 zeven sloten - het vishnu slot

Het is niet de bedoeling de systemen om ons heen te nemen zoals ze zijn. Neen. Er moet reform en regressie zijn. Ik had vannacht een droom over een vrouwelijke gids die aan de rand van het bos leefde, in een groot huis aan een lange weg. Ze had het over zeven sloten die geopend moesten worden.

De vaishnavisten zijn de volgelingen van Vishnu in het hindoeisme, één van de hoofdstromingen. Er is ook nog het shaivisme, de volgelingen van Shiva, en het shaktisme, de volgelingen van moeder natuur, en dan is er nog het smartisme wat meer vrijzinnig is. Wat we nu om ons heen zien zijn de restanten en verdraaiingen van de voortijden. Het zijn dus puzzels. We kunnen niet de hele dag rondlopen met 'ah vishnu vishnu vishnu, ah vishnu vishnu vishnu', want het wijst ergens naartoe, en het gaat om de betekenis, en wat het mogelijk achterhoudt. Lettergrepen hebben informatie opgeslagen.

Vishnu of V-suni, wijst terug op het voortijdse Suni volk, als de Vuh van de Suni, de oorlogskennis van de Suni. De V komt ook weer terug in de egyptologie, waar rah als Jwf, Avu, V, door de onderwereld trekt, en waaruit ook Jahweh is voortgekomen, wat in Israel een beeld is van wording door de diepte van het kruis, door de traan, de pijn in het leven. Jakob was op zijn heup geslagen opdat hij gevoelig zou zijn, het paradijselijke zintuig zou ontwikkelen. Vuh is absolute basis, als de aanbieder van kennis, als Eva in het paradijs. Hierdoor keert men terug tot het hogere zelf door het lagere, vleselijke, projecterende zelf achter te laten, af te doen als een kleed. Vandaar ook Shiva, Shi-vuh, het kennen, onderscheiden, beproeven (sa) van de oorlogsstrategie (vuh). Theologische technologie dus.

Niet zomaar jezelf blindstaren op namen. Oh mohammed, oh mohammed, oh mohammed, de hele dag lopen uit te spreken gaat een mens niet helpen. Je moet de betekenis kennen, en waar het naartoe wijst, wat het achterhoudt. Je moet het dus decoderen, ontsluieren, de zegels verbreken.

Een paar nachten geleden had ik een droom over de Jakobsladder. Jakob werd op zijn heup geslagen op Pniël en dat maakte hem gevoelig voor de rest van zijn leven, waar zijn zoon Jozef een teken of beeld van was, als Jozef de dromer, en daarom een lievelingszoon van Jakob, maar gehaat door zijn broers, vervolgd door zijn broers. Wat een lijden moest Jozef doorstaan vanwege zijn gave, zijn gevoeligheid, zijn dromen. Hij werd in een put geworpen, als slaaf verkocht, en kwam in de gevangenis terecht, maar uiteindelijk ontsluierde hij het Egyptische geheim. Net als Mozes werd hij egyptoloog, en redde zijn volk van de hongersnood. Hij leerde al de stammen die hem vervolgd hadden te ontcijferen, om hen een plaatsje te geven. Die opdracht ligt er vandaag de dag nog steeds.

Suni is de minderende, openbarende stam, de verbreker van de zegels. De sukki stam is een beeld van de volharding. Deze stammen waren soms in oorlog met elkaar. Dat betekent dat ze op elkaar aangesloten moesten werden, elkaar moesten ontzegelen, aanvullen, verbeteren. Als suni volhard in sukki, dan is er de suri stam, wat een beeld is van de algehele verbrokenheid tot overgave. Dat is ook het geheim van de troon van osiris, aser (suri). We zien hier het oergeheimenis van suriname. Suri verbonden met name, de oerkennis, in de context. We hebben het dan over moeder suri. Deze stammen waren dus in oorlog in de voortijden. Moeder suri heeft haar eigen oorlogskennis, van de verbrokenheid. God is bij de verbrokenen van hart, bij de verbroken Jakobs, die gevoelig zijn geworden op Pniël, de plaats van het toetsen, waar de volharden op hun heup zijn geslagen. Zij zijn tot het kruis gekomen waar het vleselijke afgedaan kon worden als een kleed. Moeder suri heeft dus haar eigen vuh voor de opgenomenen, haar eigen oorlogskennis, dus dan spreken we niet slechts over de vuh-suni, vishnu, maar over vuh-suri, v-suri. Vishnu moet dus leiden tot moeder Suri, of v-suri. Dat is een voortijdse bron die erachter ligt. Het gaat over de oorlog tussen het volk Suni en het volk Suri. In het hindoeisme is dit ook de oorlog tussen vishnu en de asuras of asuris, die zowel slecht als goed kunnen zijn in het hindoeisme, soms gedemoniseerd. De deva's (luchtgoden) hadden het aan de stok met de asura's (goden van de aarde, onderwereld), en de deva's schakelden zo vishnu

in, die vervolgens shiva inschakelde om tegen hen te strijden. Deva is gewoon d-eva in de voortijd, als Eva met de hangende vis, als visser van mensen, of d-vuh, als de geslaagde zieltjeswinnerij. Eva moest dus tot de boom van kennis komen, door Ezechiel 31 Assur genoemd (sr, suri), zoals de egyptenaren door de onderwereld op een lange tocht tot de troon van osiris (aser, sr, suri) moesten komen. De lange tocht is een beeld van de volharding, het geduld, sukki in het voortijds). Zo moest de mens in de voortijd tot de godin Suri komen, en tot haar oorlogskennis, vuh-suri, v-suri.

Dit is het eerste slot waar de vrouw over sprak in mijn droom. Kun je dit slot openen ? Het gaat niet door de hele dag vishnu vishnu te melken. Dit slot is vishnu, en eist een sleutel. Je opent een slot niet door slechts de naam van een slot te noemen.

Als we het over het voortijdse suri hebben, dan hebben we het over het volkomen offer, waar Maleachi over predikte. Dit volkomen offer betekent compromisloos te zijn. Daarom bestrafte Maleachi metaforisch gezien de gemengde huwelijken en de echtscheiding.

hoofdstuk 49 zeven sloten - slot 2. het royen slot

Denk niet dat je van jezelf bent op deze wereld buiten het paradijs, buiten de paradijs aarde. Je moet de monsters verslaan die deze wereld beheersen en overheersen. In hun ogen ben je slechts een stuk electronica. De mens is een batterij die telkens weer wordt opgeladen tijdens de slaap, tijdens rust en tijdens ontspanning en afleiding.

Ik had een droom over een Chinese tandarts genaamd Royen of Rayen, en hij was totaal onverschillig van nature, en zag de mens slechts als electronica. Hij was zowel student als meester. Dat wisselde telkens. Hij brengt zijn rommel in natuurmonden, de monden van kinderen, en het werkt als een batterij. De implantatie in het bot laadt zichzelf op en laaft zichzelf aan de energie, het bloed, en het vlees van het kind, allerlei levenssappen, dus puur een parasitair iets. Als de batterij, het implantaat, is opgeladen, dan geeft het seintjes door aan het monster, en die neemt dan die energie op door een code. Het kind moet bijvoorbeeld ergens naartoe, en dan kan het monster de batterij aftappen voor de hoofd-batterij, de centrum-batterij. Het werkte door het scholensysteem heen.

In het vorige slot zagen we de verhouding v-suni v-sukki v-suri, oftewel minderen - volharden - verbrokenheid. Alles leidt dus tot het breekpunt 'suri', waardoor de mens toegang krijgt tot de 'name', de oerkennis. Hexagram 21 in de i-tjing van china is de shi ho, of shr her, of shr, suri. Deze hexagram betekent het doorbijten, het doorbreken. In de eerste lijn zit de mens met zijn voeten vast in het blok, en moet de mens leren volharden. De mens wordt tegengehouden, en moet zich nu gaan opladen voordat de mens verder kan. Het is dus nog geen tijd. De mens moet genoegen nemen met de situatie waarin hij zit, en daar het beste uithalen. De mens heeft een taak in iedere situatie. Lijn 1 beschrijft een hardnekkige situatie. De mens zit er helemaal in vast, kan geen kant op. De mens

moet nu puzzelen, en het obstakel doorbijten, totdat de mens bij het centrum is aangekomen, de pit. Dat is wat de suri inhoudt, ook in de voortijd. Zo ga je van sukki, volharding in het minderen, het worstelen met het vermeerderen, tot suri, de verbrokenheid, wat een doorbreking is. De mens leert alleen volharding in hardnekkige situaties. Het komt uit de i-tjing.

Het doorbijten betekent overdenken, zien of er handvaten aanzitten, of er ergens openingen zijn, doorgangen. Het doorbijten betekent worstelen, niet opgeven, blijven puzzelen, blijven draaien totdat de juiste combinatie is gevonden. Er zitten misschien dingen in opgesloten. Jouw obstakel is een mogelijke brug tot een andere opgeslotene, een lotgenoot, die je mag bevrijden, en waar je zelf ook door bevrijd kan worden. Daarom heeft hexagram 21 ook donder en bliksem als teken, oftewel het moment waarop de spanning zo hoog is opgelopen dat er ontlading plaatsvindt en wisselwerking. Dit punt wordt bereikt in de tweede lijn. Om dit te kunnen doen moet de mens zijn status afleggen, zijn aanzien.

In lijn drie wordt de mens dan vergiftigd, als een alarm wat afgaat als de mens probeert te ontsnappen. De mens verliest zijn orientatie, en komt in een andere wereld. Ook al is de mens nog deels gevangen, en wordt de mens achtervolgt, deze andere wereld zal de mens helpen. De mens stuit hier op een stuk meedogenloosheid. De vijand wil de mens in de exodus niet laten gaan, en verzwaart de lasten. Toch heeft de mens een hogere hulp.

De mens voelt zich machteloos, maar toch is er van binnen iets verbroken, opengebroken, waardoor het hogere stroomt, rivieren van een andere wereld. De mens trekt zich zo nog meer terug naar binnen waar de uiteindelijke bevrijding ligt.

In de vierde lijn komt de mens in een enorme droogte. Alle bronnen lijken te zijn opgedroogd. De mens moet namelijk de bronnen zuiveren, en de mens zelf wordt beproefd. De mens moet nog meer leren minderen. Is de mens tot moeder suri gekomen, tot verbrokenheid, dan moet de mens hier nog in geoefend worden en volleerd worden (areta). Verbrokenheid is slechts het begin van de opvoeding. Hier moet de mens het orakel leren. Hier moet de mens de theologische technologie leren. In deze droogte stuit de mens uiteindelijk op metaal, komt er een zekere hardheid, een zekere discipline, wordt de mens aangesloten tot de hemelse robotiek, de hemelse electronica, als een opgenomene. Van suri moet de mens tot areta komen. Net als aristoteles waren ook petrus en paulus volgelingen van het areta principe, en ook de profeten van het OT. In dit slot moet er dus een verbinding komen tussen suri en areta, van verbrokenheid tot hemelse geleerdheid, de hemelse discipline. Dit moet volgens aristoteles worden tot een nieuwe natuur, een nieuwe gewoonte, een automatisme. Dat is dus een veel hogere verbrokenheid waarin het vlees niet meer kan opstaan. De mens moet gaan van verbrokenheid tot verbrokenheid, van suri tot suri, tot de mens tot de eeuwige verbrokenheid, de eeuwige sabbath, is gegaan, en het vlees niet meer tussen god en de mens instaat.

Metaal in de woestijn. De mens is tot de grotten van seker gekomen.

In de metaal grotten vindt de mens het gele metaal in de vijfde lijn, is men doorgedrongen tot hemelse vastigheid, is men in balans gekomen, tussen de contrasten. Het gele is onpartijdig, doet niet aan vriendjespolitiek, ziet de mens niet aan naar het vlees, naar ras, afkomst, familie of beroep. Er worden geen valse poortwachter spelletjes gespeeld.

In de zesde lijn is het hoofd van de mens in het blok gegaan, een keten om de hals, wat betekent dat hier het heersende vlees geen invloed meer heeft. De mens is zintuigelijk nu afgezonderd. De kop van het monster is afgehakt. De mens is nu met zijn hoofd in de hemel. Dit wordt ook wel omschreven als een juk. Jeremia riep de mens op om het juk te aanvaarden, om uit de stad te gaan tot de wildernis. Het juk zou de mens veel verder leiden, wat hetzelfde is als het kruis dragen. Hierom verloor Johannes van de woestijn zijn hoofd, opdat er geen werelds hoofd meer over hem was aangesteld. De hardnekkigheid van de mens moet verbroken worden. Maar de vleselijke hardnekkigheid mag niet verward worden met de hemelse hardnekkigheid. De wereldse heersers noemen een ieder die zich niet aan hun manieren onderwerpen 'eigenwijs'. Dit juk is dus ook een schandpaal, een spotkleed. Draag je kruis en spotkleed. Jeremia zegt : Het is goed om in je jeugd een juk te dragen. Er wordt niet naar je geluisterd, je wordt niet serieus genomen, er wordt een etiket op je gedrukt. Je bent slechts een object, een stuk electronica, een batterij. Men is doof naar je hulpgeroep, je krijgt geen zorg, geen hulp. Als je hierin volhard zul je ook doof worden naar deze vleselijke wereld, en zullen je oren opengaan tot de paradijs aarde.

We kunnen stellen dat hexagram 21, de suri, het gehele proces van de uittocht is, de exodus, tot het beloofde land, van vleselijke gebondenheid en verbondenheid tot hemelse gebondenheid en verbondenheid. Dit is dus ook met terugwerkende kracht, de lijnen, verdiepingen, lagen, mogen dus met alles meeveranderen.

hoofdstuk 50 zeven sloten - slot 3. het shih slot

Ik streed al lange tijd met een heel hardnekkig iets, en uiteindelijk sloot ik het door de i-tjing op in een steen. Het was een slang. De slang moest zijn eigen wereld dan maar in zichzelf ontwikkelen, waar het niemand kwaad zou kunnen doen. Ik wierp de slang dus weer terug op zijn eigen wereld, ver bij mij vandaan. De i-tjing stenen zijn goed hiervoor, want ze komen vanuit de voortijd, vanuit de oerkennis.

Er is nog een tweede suri steen in de i-tjing, wat een soort wijsheidsbijbel van china is. Hexagram 21 is de shr her, shr, suri, en hexagram 7 is de shr, suri, dus er zijn twee suri-stenen, suri 21 en suri 7. Suri 7 is het leger.

Lijn 1 : discipline van het leger bouwt het leger op. Het leger moet volharding ontwikkelen, sukki, en discipline, areta.

Lijn 2 : centraliseren. De kern van het leger is zonder zonde, zuiver, geestelijk, niet vleselijk, waardelijk, niet nutteloos. Daar moet het leger op aangesloten zijn, op het centrum, de bron, opdat ze zuiver zullen zijn. De noodzaak van theologie komt hier inzetten, als een beeld. De mieren

hebben een mierenkoningin boven hun gesteld, wat een principe is binnenin. Je moet deze bron zoeken in jezelf, niet in een ander.

Dit is een opgenomen kern. Je moet je dus leren onderwerpen, of dat nu aan je hogere zelf is of aan een ander, maar altijd moet het een hoger principe zijn. Bovenaan in het hexagram is de aarde, en onderaan is het water. De mens moet dus door de gehele aarde, ondergrond, onderwereld heen om tot het centrum te gaan, de bron onder de aarde. Hier moet het leger toe gaan, en hier moet het leger uit voortkomen, telkens weer. Het is het water van de aarde, van de baarmoeder, het grondwater zoals Wilhelm (1873-1930) stelt in zijn 1923 vertaling en commentaar van de I tjing. Jung (1875-1961) schreef een voorwoord bij dit boek in 1949. Hij had zich toen al dertig jaar bezig gehouden met deze orakel-techniek, als shamaan zijnde, om de wereld van het onderbewuste te verkennen. De i tjing was voor hem dus een belangrijk boek. Hij zei dat het westen een wetenschap heeft die berust op het causaliteits-principe, de wet van oorzaak en gevolg, wat een axiomatische realiteit is. Een axioma is een niet bewezen maar als grondslag aanvaarde stelling, die ook weer de basis vormt voor het bewijs van andere stellingen. Zo ontstaat de axiomatische realiteit. Jung stelde dat er een veel hogere weg was, en dat hij die weg in China had gevonden, in de i tjing. Hij stelde dat de axiomatische realiteit aan het wankelen was, want het waren slechts statistische waarheden die weer uitzonderingen hadden noodzakelijkerwijs. Jung stelt dat de mens weer terug moet keren tot de natuurwetten, waarin elk proces geheel of gedeeltelijk wordt doorkruist door het toeval. Wat wij toeval noemen heeft in China een enorme diepte van betekenis en leiding.

Jung stelde dat de I tjing de oerkennis van china is, en de i tjing dringt zich niet op, komt niet met feiten en bewijzen en macht, maar wacht om ontdekt te worden. Het ligt in het onderbewustzijn van de mens, en komt ook niet met directe resultaten, en maakt geen ophef over zichzelf. Het blijft rustig aan de kanten, en verbergt zich in de dieptes, voor wie het horen wil, er naar op zoek zijn. Het bekommert zich niet om de houding tegenover het orakel, want de mens struikelt telkens weer over zijn vooroordelen, zijn causaliteitsbegrip.

In de tweede lijn moet de mens dus contact zoeken met het centrum, centraliseren. In lijn 3 kan het leger dan aan zichzelf, aan zijn lagere natuur, zijn natuur van vooroordelen, afsterven.

Lijn 4 : het leger trekt zich terug.

Lijn 5 : volwassenheid

Lijn 6 : hergroepering

Hexagram 7 is dus de shih, of shr, de suri, als het leger. De vleselijke mens vindt het heerlijk om zichzelf telkens te toetsen aan de massa's en meerderheden :

'Ben ik nog wel als hen ? Loop ik nog wel met de laatste mode mee ? Hoor ik er nog wel bij ?'

De vleselijke mens toetst zichzelf voortdurend aan het lagere leger, maar de mens behoort zichzelf te toetsen aan het hemelse leger.

hoofdstuk 51 zeven sloten – slot 4. het kartavirya slot

‘*Niet de slang verleidde Eva, maar Eva verleidde de slang.’*

Men probeert electronica op elkaar te drukken, te forceren, zonder de nodige kennis, zonder de nodige voorzorgsmaatregelen, ook electronica die helemaal niet bij elkaar past, en dan moet het goed zijn. Men wil niet leren. Daarom moeten we dieper India in.

De vaishavieten of vishnuieten, de volgelingen van vishnu, vormen een groot deel van het hindoeisme. Vishnu heeft 10 avatars, en sommige vishnuieten volgen een speciale avatar van vishnu, wat ook wel logisch is, want juist in de avatars kunnen we zien wat het nog verborgen houdt, of waar het naartoe wijst.

1. matsya de vis
2. kurma de schildpad
3. varaha het wilde zwijn
4. narasimha de mens-leeuw
5. vamana de dwerg
6. parasurama de strijder
7. rama
8. krishna
9. boeddha
10. kalki, de ruiter op het witte paard

In het boek ‘het kehatitische verschijnsel’ hebben we de tocht beschreven die iedere ziel moet maken over de kehatitische trap tot de troon van osiris, of de voortijdse Suri godin. De kehatitische trap is de natuur immunologie ter beveiliging. Suri is een natuurverschijnsel wat ontstaat in de volharding in het minderen, dat de mens tot een breekpunt komt van overgave tot het goede. Het vlees wat de mens van god afhoudt wordt dus doorbroken. En zo wordt de mens gevoelig als Jakob op pniel. Deze tocht tot suri is ook gecodeerd in de avatars van vishnu.

Parasurama, rama met de bijl, of surama, zal de gids van kalki zijn als hij komt, de laatste avatar. Dit is niet zonder betekenis. Suri-ma, de leer van suri. Parasurama, of suri, had het aan de stok met de ksatriya kaste van de strijders die de mens onderdrukten door machtsmisbruik en van de mensen stalen door hun dwangbewind. Kartavirya was een koning aan de namada rivier in madhyah pradesh in centraal india. Hij had duizend handen, als beeld van overmoed. De hoofdstad van zijn rijk had hij eens geroofd van een door hem verslagen naga-koning, oftewel slangenkoning. Parasurama moest de duizendarmige Kartavirya verslaan omdat die machtsdronken was geworden en arrogant vanwege zijn gaven. Parasurama moest hem onmaskeren en ontcijferen.

In Kartavirya, K-Areta-virya, ligt K-Areta, Garuda, verborgen. In het oer-Israel is de K een Israelitische hieroglyph van de melkgevulde vrouwenborsten. In de voortijdse amazone hieroglyphen is de K een persoon die een visnet uitwerpt, als beeld van de school. Areta is het beeld van de hemelse geleerdheid. Het gaat hier om de school van Areta. Hier ligt dus de verbinding tussen suri, verbrokenheid (parasurama) en areta, geleerdheid (kartavirya). Dit natuurverschijnsel, deze brug, vindt dus plaats in de zesde avatar van Vishnu.

In de egyptologie is er de veelarmige rode disc, de aten of ten, wat ook een bijnaam is van serket, de schorpioenengodin van Egypte, oftewel de suri-k’t.

We zien de kehat trap tot de troon van suri, wat de troon is van de godin k’t, als suri-k’t, of serket. Osiris zit dus op serket, de schorpioenengodin, waarop hij rijdt. De k’t van suri is de gang van suri, haar vagina, waar ook areta een beeld van is, de geleerdheid. De natuurvrouw in de voortijd verlokt de man die hier voor klaar is om tot haar binnen te gaan, oftewel om ingewijd te worden in de oergeleerdheid. Dit is niet letterlijk, maar metaforisch.

Uiteindelijk werd parasurama door rama verslagen, door zichzelf dus, wat ook een soort pniel van abraham is : Abraham (rama) ‘overwint’ suri, oftewel overwint zijn vlees om met de godin suri in contact te komen. We zien hier dus de schijn-oorlogen van het toetsspel, de hemelse hersenschimmen.

De achtste avatar is krishna, wijzende op de charis, de geestelijke gaven, het werkverbond, groeiende aan de boom van kennis, waarvan Assur in het OT een beeld is (ez. 31), wat overigens ook een paradijselijk gebied was (gen. 2:14). Charis wijst dus op Assur, op sr, suri, waardoor ook krishna een verbinding is tussen vishnu, v-suni en suri. Eva, oftewel vuh in het voortijds als de oorlogskennis, geeft van deze vrucht in het paradijs. Verleidde de slang Eva of verleidde Eva de slang ? De slang was ook een beeld van de mannelijke fallus, en in het oude India dus een beeld van de bewakers van de gnosis, de hemelse kennis, oftewel de naga’s (waarvan het hebreeuwse ‘nachas’ komt). Deze slangen gaven niet zomaar hun kennis. Eva had dus de interesse van de slang gewekt. De slang was onder de hypnose van Eva gekomen, waardoor hij zijn vrucht, zijn zaad, met haar deelde. Adam (Edom) en Eva waren twee voortijdse volkeren, en toen Eva (vuh) van de vrucht had genomen, gaf zij ook daarvan aan het andere volk, het volk van esau, esav in het hebreeuws, oftewel van shiva. De slang is ook het beeld van het vlees wat moet sterven, opdat er wedergeboorte komt. Daarom lokken de hemelse natuurvrouwen hen die daarvoor klaar zijn om tot hen binnen te gaan, om ingewijd te worden in de hemelse geleerdheid, in areta, oftewel hun suri-k’t, opdat het vlees van de ingewijdenen zal sterven, opdat zij opgenomen kunnen worden. Vandaar de interessante stelling, en sleutel tot het vierde slot : Niet de slang verleidde Eva, maar Eva verleidde de slang.

hoofdstuk 52 zeven sloten – slot 5. het naga slot

‘Wat je een dier hebt aangedaan heb je je eigen kind aangedaan.’

De slang, de hebreeuwse nachas, van de indische naga's, die de poorten van de kennis bewaakten, en alleen hun robijnen geven als je hen voor je wint. Dit is waar Eva in slaagde bij de naga in het paradijs. Naga's kunnen zowel dodelijk zijn als levengevend. De naga is een beeld van de phallus die zijn zaad geeft aan degene die hem aantrekt, heeft verleid, heeft overwonnen. De naga was eerst erect, en werd toen op zijn buik geworpen, op de grond, als een beeld van de verslapte phallus, nadat hij zijn zaad, zijn vrucht, had gegeven. Het beschrijft gewoon dichterlijk de natuur verschijnselen.

Welk verschil is er tussen de Here Christus en de Hare Krishna ? Hare (hari) is een andere naam van Vishnu, wat 'vrijkomen van illusie, samsara' betekent. Hare (hara) is ook een naam van de levensgezel of het evenbeeld, het vrouwelijke alter-ego van Krishna, Radha, ook het opperhoofd van de herderinnen, de gopi's, de melkmeisjes. Radha, Areta, wijst op de hogere geleerdheden. We komen dan weer uit bij psalm 1, bij de boom geplant aan waterstromen, de boom van kennis in het paradijs, die zijn vrucht geeft op zijn tijd en op zijn voorwaarde. Krishna, of charis, is de geestelijke gaven, het werkverbond, maar dit is ook verbonden aan het studie verbond om zo tot de hemelse geleerdheden te komen, tot Radha, Areta. Zo groeit deze boom tot de hemel om aan het Samsara, het altijd maar in dezelfde cirkeltjes draaien, te ontkomen.

Krishna en Radha (Areta) is dus een charismatische leer relatie van het werkverbond met het leerverbond, wat tegelijkertijd dus ook een oorlogsverbond is. De mens heeft een strijd te voeren tegen Samsara om eruit te ontwaken. Dit houdt in dat de mens het mysterie van de naga moet begrijpen.

Samsara liegt, telkens weer. Samsara draait alles om, telkens weer, maakt bijzaken tot hoofdzaken en hoofdzaken tot bijzaken, telkens weer. Samsara sjoemelt, telkens weer, doet zich hoger en belangrijker voor dan het is, telkens weer. Samsara is dronken, van het bloed van de profeten en hen die geslacht zijn op aarde (Opb. 18:24; 17:6). Het is de foetale fase van de mensheid in de baarmoeder van moeder Hel, vrouw Holle. De mens moet nog geboren worden, wedergeboren. De mens moet nog ontwaken. Nu is de mens nog de god van de buik dienende, het vlees etende van de dieren om hem heen die de boodschappers van de hemel zijn. Nu is de mens nog aan de hormonale alcohol, want dat is wat vlees is. De mens is nu nog dronken in deze foetale fase, heeft nog geen daadwerkelijk verstand, en nog geen hart en ziel. De mens heeft Radha, Areta, tederheid en empathie, nog niet ontvangen. De mens is nog niet eens begonnen Krishna, charis, te overdenken, wat het betekent. De mens is nog geen palmboom geplant aan waterstromen die zijn vrucht geeft op zijn tijd.

Het komt in allerlei culturen voor. Heracles diende Areta, de deugd, de hemelse geleerdheden, waardoor hij zijn taken kon volbrengen, anders zou het hem slechts opgeblazen maken en zou hij de goden van de buik dienen. Geestelijke gaven op zich maken de mens opgeblazen, zoals de mens opgeblazen is in Christus. De mens moet tot de geleerdheden komen, tot het studie verbond. Heracles diende zijn hogere zelf, zijn Areta, wat zijn naam ook betekent, als de dienaar van Hera, Here, de vrouw van Zeus, oftewel de vrouw van God, de godin van de vruchtbaarheid, van de relaties. In die zin is de relatie tussen Heracles en Here Areta een weerspiegeling van de relatie tussen Hare Krishna en Hara Radha. Kunnen we dit slot openen ? Charis moet volwassen worden, het werkverbond moet komen tot het studie verbond, anders wordt het corrupt. De mens moet uit

Samsara ontwaken, want anders wordt de mens weer gezogen tot dienst aan de god van de buik. De mens moet weer leren over de dieren. Laten we beseffen dat een groot deel van het hindoeisme vegetarisch is, en ook vele Israelieten zijn vegetarisch, vanwege hun begrip van deze talen, die symbolisch en dichterlijk zijn en niet letterlijk. Het westen is een beeld van Samsara waaruit de mens moet ontwaken tot het midden oosten en het verdere oosten, oftewel tot Hare Krishna, de achtste avatar van vishnu, en tot radha, areta. Deze brug is een brug van geestelijke oorlog. Er moet voor gevochten worden. De goden van de buik geven niet mee. Ze vervolgen de mens die uit de keuken proberen te ontsnappen. Zo komt de mens nogmaals tot de naga, tot de slang in de wildernis, die Mozes had opgeheven, en die weer slap zou worden, op zijn buik zou gaan, na het geven van de vrucht. Soms is het weer tijd om terug te trekken, zoals in lijn 4 van hexagram 7 van de i tjing, de tweede suri. Na het geven van de vrucht, na het uitstorten van het zaad wat in de volharding gebeurt in de climax, het breekpunt, is er de verbrokenheid, en wordt de mens dieper naar binnen getrokken, weg uit samsara, en dan is er de verlichting, de wedergeboorte. Telkens weer, als in een cyclus, een hemelse cyclus. De mens wordt dan door een hemelse orkaan opgenomen. De mens wordt dan door de vogels van Areta opgenomen.

Vuh, de oorlogskennis (Eva) kwam tot charis in het paradijs, tot de geestelijke gaven, en zo kwam vuh, oorlogskennis, tot areta, de hemelse geleerdheden ervan. Zo groeide deze boom uit Samsara, en moest toen weer vallen, zo diep, om te wortelen. Deze natuurverschijnselen horen bij elkaar, en het westen heeft ze vereenzijdigt en overmatig gedramatiseert. Het gaat om het menselijk lichaam. Ontwaak uit samsara. Ontwaak uit de gruwelen van het medische bewind. Ontmasker ze. Zij dienen allemaal de god van de buik, de goden van samsara, die de mens in slaap houden. Daarom moet de mens het naga geheim verstaan. Telkens weer komt de mens terug tot dit verhaal, totdat de mens het begrijpt.

Dat is waar psalm 2 over gaat : de geestelijke oorlog. Psalm 2 is de sleutel tot psalm 1 in het naga geheimenis, het geheimenis van de slang. De naga's staan erom bekend dat zij snel in woede kunnen uitbarsten, en hun blikken kunnen doden. Dat komt ook voor in psalm 2 :

12 Kust de zoon, opdat hij niet toorne
en gij onderweg niet te gronde gaat,
want zeer licht ontbrandt zijn toorn.
Welzalig allen die bij Hem schuilen

Deze spanning ligt ook in het paradijs, en ook omtrend de ark. Er hoeft maar iets verkeerd te gaan en dan zijn de poppen flink aan het dansen, dan zijn de rapen gaar, en dan valt het ook niet meer om te keren of terug te draaien, en dan is er de wroeging. Als je de ark onbevoegd had aangeraakt, dan stierf je. Dat komt ook weer terug in het gorgoonse mysterie. Als je de gorgonen had gezien dan stierf je, zoals Medusa een gorgoon was. Dit komt allemaal vanuit India, van het naga mysterie. Naga's waren half mens, half slang, en sommigen hadden vleugels. Zij bewaakten de kennis en de hemelse gebieden. Zij zijn de ontwaakten, de ontwekten, zoals psalm 2 zegt :

7 Ik wil gewagen van het besluit des Heren:
Hij sprak tot mij: Mijn zoon zijt gij;
Ik heb u heden verwekt.
8 Vraag Mij en Ik zal volken geven tot uw erfdeel,

de einden der aarde tot uw bezit.
9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots,
hen stukslaan als pottenbakkerswerk.

Dit komt ook weer terug in Openbaring :

‘En zij baarde een zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar kind werd plotseling weggevoerd naar God en zijn troon.’ (12:5)

‘En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen. En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.’ (19:15-16)

‘En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb, en Ik zal hem de morgenster geven. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.’ (2:26-29)

Dit gaat over de naga’s, in verband met de komst van de ruiters op de witte paarden, oftewel de komst van Kalki, de laatste avatar van Vishnu. Het gaat over de verlichting die komt om uit Samsara op te stijgen.

Openbaring 1:7

‘Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen.’

Dit gaat over hen die uit het vleesetende Samsara komen.

Zacharia 12:10

‘Zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene.’

Wat je een dier hebt aangedaan heb je je eigen kind aangedaan.

hoofdstuk 53 zeven sloten – slot 6. het charis slot

Charis komt van K-rosh, en rosh is het hebreeuwse woord voor begin, het oer. K is een voortijdse hieroglyph van een school, vaak uitgebeeld als een persoon met een visnet, wat dus een literair net is. K-rosh is in die zin de school van het oer, oftewel de oerkennis, de Name. Name is het voortijdse

Afrikaanse Roshland, het land van de beginne. Ook Nahum draagt deze naam in zich en wijst op haar. Nahum was een boek wat gebruikt werd voor de basis van het boek Openbaring. In die zin was Nahum een Israelitische krishna, een Israelitische charis, en hij was ook een basis voor het heracles verhaal. Heracles moest kiezen tussen Areta, de geleerdheid, en Kakia, de wereldgezindheid, net zoals Krishna moest kiezen tussen Samsara, de dronken zinsbegoocheling, en Radha, Areta. Zo moest ook Nahum kiezen. Hij kiest ervoor om het Kakia probleem te ontmaskeren, en beschrijft het als een dronken hoer, als een snelheidsduivel van overmoed, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring.

Nahum 2
3 Het schild zijner helden is rood van kleur, de dapperen zijn in scharlaken gekleed; in de vuurglans van het staal staan de wagens op de dag van zijn toerusting, en de lansen worden gezwaaid.
4 Langs de wegen razen de wagens, zij vliegen over de vlakten; hun aanblik is als van fakkels, als bliksemschichten schieten zij voort.

Vergelijk Openbaring 17:3, en we gaan zien hoe het ook verder met elkaar oploopt :

3 En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest.

Want Nahum zegt dan in hoofdstuk 3 :

1 Wee de bloedstad, louter leugen, vol van verscheuring, zonder ophouden rovend! 2 Hoor, zweepgeklap. Hoor, wielengeratel. en jagende paarden en opspringende wagens, 3 steigerende rossen en vlammende zwaarden en bliksemende lansen, en tal van verslagenen, een menigte doden, en eindeloos veel lijken; men struikelt over hun lijken – 4 vanwege de vele hoererijen der hoer, uitnemend in bevalligheid, meesteres in toverkunsten, volken verkopend door haar hoererijen, en geslachten door haar toverkunsten. 5 Zie, Ik zal u, luidt het woord van de Here der heerscharen, Ik til uw slippen op tot aan uw aangezicht, en Ik laat aan de volken uw naaktheid zien, aan de koninkrijken uw schaamte. 6 Ik werp vuil op u, Ik maak u te schande en stel u ten toon, 7 zodat al wie u ziet, van u wegvlucht en zegt: Verwoest is Nineve. Wie zal haar beklagen?

Openbaring zegt in hoofdstuk 17 :

1 Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren, 2 met wie de koningen der aarde gehoereerd hebben.

En in hoofdstuk 18 :

3 en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht harer weelderigheid.

Nahum 3:11 zegt dan :

11 Ook gij zult dronken worden, gij zult beneveld zijn

Zoals Openbaring de dronkenschap van de hoer bespreekt :

‘omdat van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken hebben.’ (18:3)

En :

En de vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarlen, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen. (17:4,6)

want uw kooplieden waren de machthebbers der aarde, want door uw toverij werden alle volken verleid; en in haar werd gevonden het bloed van profeten en heiligen en van allen, die geslacht zijn op de aarde. (18:23-24)

Dit gaat over de heks Kakia in de heracles mythe, en over de heks Samsara. Nahum was duidelijk in gevecht met deze heks. Als hij dan zegt : ‘de stem van uw gezanten zal niet meer gehoord worden,’ (2:13), dan zegt Openbaring : ‘en geen stem van bruidegom en bruid zal meer in u gehoord worden, (18:23). Zij is namelijk de overmatige romantiek, de flutromantiek. Zij wilde de stem van de hemel in de mens doven.

Nahum zegt al in het eerste hoofdstuk : 15 Zie, op de bergen de voeten van de vreugdebode die heil onderwijst.

Het zijn de voeten van Areta, de hemelse geleerdheid, die gepredikt werd door de profeten in het OT en ook door Petrus en Paulus in de grondteksten. Nahum zat net als Heracles en Krishna aan de voeten van Areta, de hemelse deugd en geleerdheid, om naar haar te luisteren. Jesaja zegt : Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen. Het scheidt de mens af van het kwaad, van de zonde, van Kakia en Samsara, de twee wereldse verleiders. Ze stinken over hun hele lichaam naar make up troep. Ze willen de zinnen afbrengen van soberheid en studie. Ze willen de mens afleiden van Areta, van Radha, van de moedermelk. Ze willen de mens afleiden van die bergen waarop die voeten staan die goed nieuws brengen, de mens afleiden van de melkborsten. Het Aramees spreekt dat deze voeten in oorlog zijn. Zoals Zacharia zegt dat de hemelse voeten op de Olijfberg zullen staan, en dan zal de berg splijten en er zal een groot dal waartoe het overblijfsel zal vluchten en stromen van levenswater, van hemelse melk, zullen voortkomen vanuit Jeruzalem (hoofdstuk 14). De hemelse voeten zullen scheiding en afzondering brengen, wat ook onderscheiding is. Zij onderwijzen het overblijfsel. De mens moet zowel de berg op als het dal in. Het systeem moet ontmaskerd worden, wat zowel gebeurd in zowel Nahum als Openbaring. Ook predikt Nahum een strenge tucht om deze vleselijkheid uit te bannen. Calvijn stelt in zijn commentaar op Nahum dat deze roede ook over ons vlees gaat, en ons ook tegen die vleselijkheid beschermt. Calvijn stelt dat deze roede ons leven onderzoekt, zodat we ook de toevlucht nemen tot het dal van het evangelie, de hemelse barmhartigheid. Waar Johannes in Openbaring tegen Babylon predikt als een beeld van het Romeinse rijk, daar predikte Nahum tegen Ninevé, tegen Assyrie, Assur.

Assur zou neergaan, als de slang die van zijn hoge, erecte stand op zijn buik geworpen zou worden om door het stof te gaan, want de mens komt voort uit het stof en zal tot stof wederkeren. Telkens

weer zou de mens moeten uitbeelden wat er met het vlees zou gebeuren, in zijn eigen lichaam, door de sexualiteit, als een beeld van de oorlog tegen het vlees en de overwinning over het vlees, tot diepere exegese, om zo tot de voeten van Areta te komen. De mens moest hiertoe in het stof buigen.

Daarom zegt Nahum 1 :

2 Een naijverig God en een wreker is de Here, een wreker is de Here en vol van grimmigheid; een wreker is de Here voor zijn tegenstanders, en toornen blijft Hij tegen zijn vijanden. 3 De Here is lankmoedig, doch groot van kracht, en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten. 4 Hij dreigt de zee en doet haar opdrogen, alle rivieren legt Hij droog. Basan en Karmel verkwijnen, het groen van de Libanon verwelkt. 5 De bergen beven voor Hem en de heuvelen versmelten; de aarde rijst voor Hem op, ja, de wereld en al haar bewoners.

Spreuken 22:15 zegt :
Is dwaasheid vastgehecht in het hart van een knaap,
de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven.

Nahum wees de mens op het voetpad van Areta, een pad van bloed, zweet en tranen, want het was een werkpad. Kakia wilde de mens verleiden tot het gemakkelijke pad van een pensioneringsfonds. Nahum wees de mens op het pad van studie, waartoe het ontvangen van charis moest leiden. Het was het smalle pad. Kakia liet de mens het brede pad zien, het pad van Samsara.

De charis heks is een van de verschrikkelijkste heksen die er bestaat, met haar valse, ongeleerde, gaven. Het werkt met kakia en samsara, valse studie verbonden en valse werk verbonden. Het is een corrupte charis die de boom doet sterven, de vrucht doet verdorren. De charismatische heks is een heks van materiele gaven die de mens doen verstikken, als een wurgslang. Het kunnen best religieuze gaven zijn, maar het zijn geen daadwerkelijke geestelijke, intellectuele gaven. Je kunt het blind ontvangen, door genade en geloof. In het boek spreuken wordt deze heks ontmaskerd.

Spreuken 5

1 Mijn zoon, sla acht op mijn wijsheid,
neig uw oor naar mijn verstandigheid,
2 om bedachtzaamheid in acht te nemen
en laten uw lippen kennis bewaren.
3 Want van honigzeem druipen de lippen der vreemde vrouw,
gladder dan olie is haar gehemelte,
4 maar op het laatst is zij bitter als alsem,
scherp als een tweesnijdend zwaard.
5 Haar voeten dalen af naar de dood,
haar schreden raken het dodenrijk.
6 Opdat gij het pad des levens niet zoudt inslaan,
zijn haar gangen doolwegen, zonder dat gij het weet.
7 Nu dan, zonen, luistert naar mij
en wijkt niet af van de woorden mijns monds.

8 Houd uw weg ver van haar,
nader niet tot de deur van haar huis,
9 opdat gij uw luister niet aan anderen geeft
noch uw jaren aan een meedogenloze;
10 opdat vreemden zich niet verzadigen met uw vermogen,
en uw moeizaam verworven goed
niet kome in het huis van een onbekende,
11 zodat gij in het laatst zoudt kermen,
als uw vlees en uw lijf verteerd zijn,
12 en gij zoudt zeggen: Hoe heb ik de tucht kunnen haten
en heeft mijn hart de vermaning kunnen versmaden;
13 waarom heb ik niet geluisterd
naar de stem van mijn leermeesters,
heb ik mijn oor niet geneigd
naar hen die mij onderrichtten!
14 Bijna was ik in alle kwaad geraakt
– te midden van de gemeente en de vergadering.
15 Drink water uit uw eigen regenbak
en welwater uit uw eigen bornput.
16 Moeten uw bronnen op straat overstromen,
uw waterbeken op de pleinen?
17 Zij moeten voor u alleen zijn,
niet voor vreemden nevens u.
18 Uw bron zij gezegend,
verheug u over de vrouw uwer jeugd:
19 laat haar borsten u te allen tijde vreugdedronken maken,
wees bestendig verrukt over haar liefkozingen.
20 Waarom zoudt gij dan, mijn zoon, afdwalen naar een vreemde,
de boezem van een onbekende omarmen?
21 Want voor de ogen des Heren liggen ieders wegen open,
Hij weegt al zijn gangen.
22 Zijn ongerechtigheden vangen de goddeloze,
in de strikken zijner zonde raakt hij vast.
23 Hij sterft, omdat tucht hem ontbreekt,
door zijn grote dwaasheid verdwaalt hij.

Spreuken 7

1 Mijn zoon, bewaar mijn redenen
en leg mijn geboden bij u weg.
2 Bewaar mijn geboden en leef,
en mijn onderwijzing als uw oogappel.
3 Bind ze aan uw vingers,
schrijf ze op de tafel van uw hart.
4 Zeg tot de wijsheid: Gij zijt mijn zuster,
en noem het verstand uw vertrouweling,

5 om u te bewaren voor de vreemde vrouw,
voor de onbekende, die gladde woorden spreekt.
6 Want ik keek eens uit het raam van mijn huis,
door mijn tralievenster,
7 en ik zag rond onder de onverstandigen,
ik merkte onder de jongelieden een verstandeloze knaap,
8 die over de straat ging, dicht bij haar hoek,
en in de richting van haar huis stapte,
9 in de schemering, aan de avond van de dag,
ten tijde van de nacht en de donkerheid;
10 en zie, daar ontmoet hem zulk een vrouw,
in hoerenkledij en listig van hart.
11 Zij is luidruchtig en losbandig,
haar voeten blijven niet in haar huis.
12 Nu eens op de straat, dan weer op de pleinen,
en bij elke hoek loert zij,
13 en zij grijpt hem aan en kust hem;
met een onbeschaamd gezicht zegt zij tot hem:
14 Vredeoffers moest ik brengen,
heden heb ik mijn geloften betaald.
15 Daarom ben ik uitgegaan, u tegemoet,
om u te zoeken, en ik heb u gevonden.
16 Met dekens heb ik mijn bed bedekt,
met bonte spreien van Egyptisch linnen.
17 Ik heb mijn leger besprenkeld
met mirre, aloë en kaneel.
18 Kom, laat ons zwelgen in minne tot de morgen toe,
en genieten van liefde.
19 Want mijn man is niet thuis,
hij heeft een verre reis ondernomen;
20 een buidel geld heeft hij met zich meegenomen,
tegen de dag der volle maan zal hij thuiskomen.
21 Zij haalde hem over door haar redenering,
met haar gladde lippen verleidde zij hem.
22 Argeloos liep hij haar na
als een rund dat naar de slachtbank gaat,
als een dwaas in boeien geslagen,
23 totdat een pijl zijn lever doorboorde;
gelijk een vogel zich haast naar het klapnet,
zonder te weten, dat het tegen zijn leven gericht is.
24 Nu dan, zonen, luistert naar mij,
slaat acht op de redenen van mijn mond.
25 Uw hart wijke niet af naar haar wegen,
dwaal niet af op haar paden.
26 Want velen zijn de verslagenen die zij heeft geveld,
talrijk zijn degenen die zij altemaal heeft gedood.

27 Haar huis zijn wegen naar het dodenrijk,
die afdalen naar de binnenkameren van de dood.

Prediker 7

26 En ik ontdekte iets, bitterder dan de dood: de vrouw die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen boeien zijn. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.

Bij de geboorte van Krishna werd er een vrouwelijke demoon op hem afgezonden om hem haar giftige moedermelk te geven, zodat Krishna zou sterven, maar in plaats daarvan zoog Krishna haar helemaal kapot. Deze vrouw werd genoemd Putana, wat ook een vorm is van de heks charis. De mens moet oppassen voor de valse gaven van Samsara. Dit zijn allemaal indische heksen. Zij voeden de mens vlees, karmatisch gif, waardoor er de meest vreemde en bizarre siameze verschijnselen plaatsvinden. Krishna moest haar overwinnen om terug te keren tot zijn Nahum natuur, om zo terug te keren tot Name, de oerkennis.

Toen de brahman en brahmaan Rama (vgl. Abraham), Vishnu’s zevende avatar, in de wildernis was gegaan, kwam er een vrouwelijke demoon genaamd de weduwe Shurpanaka tot hem die hem min of meer dwong om met haar te trouwen. Toen hij haar afwees ontstond er een gevecht. De weduwe wilde niet loslaten. Zij haalde haar broer erbij, die meerdere demonen erbij haalde om tegen Rama te strijden. In deze strijd verloor Shurpanaka haar neus. Shurpanaka is een vorm van de heks Charis. Zij is een valse suri, een valse overgave van blindelings vertrouwen en manipulatie, een geest van overmoed. Abraham’s relatie met Sarah, Suri, is dan de ware suri die ontstaat in geduld en volharding.

hoofdstuk 54 zeven sloten – slot 7. rusland

Communisme op zich is niet genoeg, gelijkheid. De kerk, ekklesia, is gewoon een samenkomst van gelijkgestemden, maar het gaat veel dieper. Niet slechts gelijkheid, maar de minste willen zijn, oftewel niet meedoen met het wereldse protsen. De minste willen zijn behoort tot de ascetia, het ascetisme. Het betekent soberheid en eenvoud, leeg worden, hongeren, van onderen komen, niet van boven, om zo daadwerkelijk te kunnen helpen. Hoogmoed heeft nog nooit iemand geholpen. De ascetia betekent ook jezelf terugtrekken, niet van : ‘kijk mij nu even gaan.’ Asceten zijn geen aandachtshoeren. De minste zijn betekent ook dat je mensen niet naar de mond praat, niet bij ze probeert te horen, ze niet naar de pijpen dansen. De minste is minderend en houdt zich op een afstand. In de ascetia loop je niet de polonaise, en het is dus niet slechts communistisch, want je bent niet gelijk aan de andere. Jij bent de mindere, je hebt je nog een stap verder teruggetrokken. Je doet niet met ze mee, je lacht niet met ze mee om domme dwaze dingen. Jij bent de mindere. Je neemt hun steekpenningen niet aan, je feest niet met ze mee, je houdt je afzijdig. De minste zijn, de leegste zijn, om shamanistisch werk te kunnen doen, de ondergrond in te gaan. Ook al wordt je dan een beetje vies, ook al heb je dan een beetje modder op je gezicht. Het is een teken dat je gewerkt hebt. Jij moet het vieze, vuile werk doen, terwijl de anderen feest vieren in hun gelijkheid. Jij bent

niet hun gelijke, maar de mindere. Je danst niet mee met Kakia. Je bent als Heracles tot Areta gegaan, de hemelse geleerdheden.

De ascetia, het kwam al voor in Israel, de wildernis profeten predikten het, en later ook Johannes, Paulus, Jezus, en Calvijn. De ascetia, het ligt tegen Rusland aan, tussen Germanie en Rusland, in de geestelijke wereld. Het is een gebied waarin de mens behoort te wonen, want communisme, gelijkheid, is niet genoeg. Probeer niet gelijk te zijn aan de ander, maar wees de minste.

I – minderen, Suni
II – volharden in het minderen, Sukki
III – de verbrokenheid en overgave, Suri
IV – de regressie tot de oerkennis, Name
V – de hemelse geleerdheden, Areta

Dit zijn de vijf pilaren van de ascetia. Toen Duitsland viel kwam Rusland. Iedereen moest gelijk zijn zoals hen. Maar nu is het tijd voor Ascetia. Zoveel beren komen uit Rusland. Ze eten veel vlees, het vlees van overmatige gelijkheid. Iedereen moet zoals hen zijn, zoals hen geloven en denken, als de denk en droom politie van 1984. Maar Ascetia gaat over de wilde jongens die tot de wildernis zijn gevlucht. Ze wilden niet meer meerderen in de stad, maar wilden minderen in de wildernis. Zij zijn tot Ascetia gegaan, tot de hemelse pilaren. Zij prediken het ascegelie. Ja, wij moeten iets van rusland in ons dragen, en iets van germanie, maar bovenal moeten wij asceten zijn. Wij moeten de wildernis weer ingaan. Zowel Duitsland als Rusland zijn gevallen. De Ascetia roept in de wildernis. Wij moeten kruisdragers zijn, jukdragers, pennen door ons vlees, de minste willen zijn. Areta roept ons tot bloed, zweet en tranen, terwijl Kakia de mens wil verleiden tot het snoepgoed wat de ziel verderft. Zij komt met de beren van Rusland om overmatige en overmoedige gelijkheid aan te bieden op een schaal, als giftig snoep, als de heks van Hans en Grietje. Ja, iedereen is gelijk daar, maar zij zijn iets gelijker. En zij hebben ook altijd gelijk. Wat een terreur is die valse, gedwongen gelijkheid. Wees daarom de minste, ga op het smalle, kronkelende pad door de wildernis, over bergen en door dalen, door de smalle poorten, opdat je vrucht draagt. Honger brengt de hemelse vrucht, maar overmoedige overdaad bederft alles. Ascetia is een gebied, Ascetia is een roeping, een discipline. Het is een restrictie.

Ascetia, het heeft de Duitse en Russische macht verslagen. Het neemt de volkeren in door corona. Het verandert het dna van de mensen, het hart en het brein, en brengt een nieuwe sociale code.

hoofdstuk 55 ascetia

Ascetia is de geestelijke mensheid. Ik had vannacht een droom dat de Russische macht de macht moest overdragen aan Ascetia door een formulier. Toen de Russische macht het formulier had gegeven en losgelaten toen verkrampte zijn arm, en versteende hij. Maar Ascetia stond nog wel tegenover het Nederlandse monster. Dit is een allesverwoestend vraatzuchtig monster. De Asceten heersten nu overal in Europa, en dreven het monster onder de grond, tot het ijs. Het monster had vele koppen, en elke dag groeiden er weer nieuwe koppen aan. Het was het vierde werk van

Heracles, want ook Heracles moest een zwijnen monster in het ijs drijven. Zo werd Ascetia tot een wereldrijk, en de aarde werd tot de planeet Ascetia. Er is ook een planetenstelsel genaamd Ascetia.

En er was een innerlijke natuur die openging. Er waren paden door de wildernis. Gesteentes begonnen af te brokkelen. Ook waren er ravijnen, diepe ravijnen. Het was de geestelijke natuur, voor een geestelijke mensheid, voor de Asceten. Het geheim van de eeuwigheid werd onthuld, van Alam. Grote oceanen droogden op, en er kwamen wildernissen met rivieren. De vorige wereldrijken van Duitsland en Rusland hadden veel gif gespoten. Ook het Nederlandse monster had veel kwaad gedaan : het martelen van kinderen en dieren.

Ik zag de planeten van Ascetia in de lucht. Ze vormden figuren. Het studie en werk verbond werd hersteld.

‘Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik ben tot de honger gegaan.
Ik weet niet wie heeft gelogen,
maar ik heb het beste gedaan.
Ik zou ze toch niet geloven,
allen met hun harde, dwingende stemmen.
Ik zou de aandachtshoeren toch niet loven,
Alles wat ze deden, en niet deden, was immers roven.
Ik weet niet wie er heeft gesproken,
Ik weet niet wie wat heeft gedaan,
Maar ik heb altijd voor het beste gekozen.
Het is de verkiezing van het onderste lijden,
van de minste willen zijn.
Dat is het ascetische geheim.
Openbaar mij wat gij moet openbaren,
maar ik weet niet wie er heeft gesproken,
en ik weet niet wie ik kan geloven,
maar ik heb het beste en minste gedaan.
Nooit hebben ze mij gekend,
Nooit hebben ze tot mij gesproken,
alleen tot het standbeeld wat ze van mij hebben gemaakt.’

hoofdstuk 56 ascetia en de ascetologie

Abadja betekent de werker van God. Hij had het aan de stok met Edom, het volk van Ezau. Altijd als we het ergens mee aan de stok hebben, dan vraagt iets onze aandacht, moet er een raadsel opgelost worden. Ezau verkocht zijn eerstgeboorte recht, zijn status, voor een kommetje soep, zoals Adam zijn bevoorrechtingen voor een appel verkocht. Adam is ook het wortelwoord van Edom. Het gaat om de minste willen zijn in beide gevallen. Daar moest Abadja het van leren. Abadja was in die

zin net zoals Heracles de werker van Areta, van de hemelse geleerdheden, om aan de wereldgezindheid, het samsara, te ontkomen.

Ook voor de andere pilaren of palen van ascetia zijn er werkers. Laten we denken aan Abraham die een abad, werker, was voor Sarah of Suri, de verbrokenheid. In dat opzicht kan hij ook abadsuri genoemd worden. Simson was als shama-suni toegewijd aan Suni, het minderen. Shama is hebreeuws voor luisteren en gehoorzamen, een andere vorm van abad. Ezechiel, zk-l, en Zacheria, zk-r waren in hun naam beiden toegewijd aan Sukki, de volharding. Ezechiel als sukki-halal, de volharding in het hongeren, en Zacharia als sukki-oru, de volharding in het kruis. Het zijn hun voortijdse namen en betekenissen. Nahum was toegewijd aan de Name, de oerkennis, wat hij in zijn naam droeg.

I – minderen, Suni – Simson

II – volharden in het minderen, Sukki – Zacharia

III – de verbrokenheid en overgave, Suri – Abraham

IV – de regressie tot de oerkennis, Name – Nahum

V – de hemelse geleerdheden, Areta – Abadja

hoofdstuk 57 de theologische klok

De Vur 116. De Berg

1. Ik beklim deze berg nu al zo lang,
En ik glijd steeds dieper weg in het dal,
Ik ben bij de vallei bloemen,
Bij het mysterie van tijd achter de ramen

2. Het dal reikt tot het raadsel van de zee,
De late regen van het herfstgetij

3. Ik probeer de sloten te openen,
Maar zij draaien, en telkens veranderen zij

De sloten draaien. Je kan denken dat je al diep bent gekomen ergens, en dan is ineens alles weer anders en wordt je weggeduwd of weggeblazen, want de sloten draaien en veranderen. Je moet dus mee veranderen, maar hoe doe je dat ? Hiervoor heb je een theologische klok nodig. Je moet de overgangen van de uren kennen en weten wat de uren inhouden, zoals in de Egyptische urenboeken, wat ook theologische klokken zijn. Ra moest de tijden leren en de wisselingen der tijden. Hierdoor

moest hij geleid worden om door de uren heen te kunnen komen van de nacht, langs de poortwachters van de uren, om zo wedergeboren te kunnen worden.

In welk seizoen zit je precies theologisch ? Soms is het tijd om de principes onder ogen te komen, en in andere tijden moet men de principes verbeelden, met de metaforen werken. Soms is het tijd om je aan god in jezelf te onerwerpen, en soms is het tijd god in jezelf te worden en te zijn. Er is altijd die dualiteit, altijd die cyclus, altijd die theologische klok. Het is niet genoeg het heilige geestelijke te ontvangen, want dat kan van alles zijn. Zoveel marcheert tegenwoordig voor geestelijk, maar ze slaan elkaar de hersenpannen in om wie het ware geestelijke heeft of is. Wij hebben altijd gezegd : Neen. Het gaat nog een stap verder. Je moet komen tot de hemelse gebondenheid, oftewel tot de theologische klok. Er is voor alles een tijd. Het slot is een klok, en de sleutel is dus ook een klok. Het draait en verandert. Alleen de klokkenners komen hierdoor heen. Weet je theologisch hoe laat het is ?

Soms is het tijd te minderen, soms is het tijd te volharden in het minderen, soms is het tijd tot verbrokenheid te komen, soms is het tijd tot de oerkennis te komen, en soms is het tijd tot de hemelse geleerdheden te komen waarin je zelf tot een geleerde wordt. Wee het gebeente van de gene die dit zomaar overhoop gooit en gaat lopen forceren. De mens moet de klok kennen. Alleen de klok kan het ijzer breken. Niet door macht, noch door geweld, maar door het kennen van de klok. Ken je je theologische klok ? Dan ga je door alle culturen van de wereld heen, en blijf je ergens niet te lang en niet te kort, want je kent de klok, de profetische tijden. Met de hemelse vogels vlieg je mee. Je weet wanneer je weer moet vertrekken, net zoals de vogels. Waar de klok niet is is er het gevaar van het vastgroeien, van de eenzijdigheid. Heb je de theologische klok ontvangen ? Het is diep binnenin je. Ken je de cycli van natuur en cultuur ? Deze sloten draaien en veranderen. Deze sloten zijn klokken. Alleen de klokkenmakers komen er doorheen.

Kijk naar de mensen om je heen die zeggen in God te geloven. Veelal eten ze vlees, dus ze haten God's schepping, hebben God's schepping vermoord. Gij zult niet doden. Zij zoeken niet God, maar de buik. Als ze het over God hebben hebben ze het gewoon over de buik. Zij kennen de hemelse klok niet, en ook de hemelse klokkenmaker niet. Daarom is het boek Exodus van belang om de hemelse natuur cycli, de hemelse klok, te leren kennen.

hoofdstuk 58 het midianitische geheim

In het hindoeisme kun je niet rechtstreeks tot God, vishnu, gaan, en zelfs de goden gaan niet rechtstreeks tot Vishnu. Maar men moet zich tot de kust van de melk oceaan begeven. Dit betekent dat de mens de hemelse melk moet ontvangen om tot God te komen, oftewel de hemelse opvoeding. Vishnu woont namelijk ergens in de melk oceaan. Ook in de exodus moest men tot de zee gaan om tot de wildernis te komen.

God woont op de toppen van de melk. Dat is een geheimenis. De mens kan er alleen komen door de melk. De melk is de wording. De melk is de opvoeding. De melk zorgt ervoor dat het kind niet projecteert de hele tijd, maar dat het kind eigen verantwoordelijkheden leert dragen. De melk is vormend, onderbouwend. Daarom is het van levensbelang tot de oceaan van melk te komen, tot de

rivieren van melk in de wildernis, om die over te steken. Alleen als je jezelf leert kennen kun je God leren kennen. Uiteindelijk leidt het je tot de paradijs aarde in jezelf, wanneer je door de melk zelf tot het paradijs wordt. Je komt dan tot de paradijselijke klok in jezelf. Je wordt niet voortgestuwd door de tijden der mensen, maar door de tijden van het paradijs.

Tot de melk gaan is een beeld van de minste willen zijn. Na de dood van Sarah nam Abraham de vrouw Ketura, Kut-oru, waarvan sommige middeleeuwse en eerdere Joodse commentators (Rashi e.a.) zeiden dat het een andere naam was van Hagar, de moeder van Israel. En hij had zes zonen met haar, in Genesis 25 :

1 En Abraham nam wederom een vrouw, Ketura geheten. 2 En zij baarde hem Zimran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suah. Dit zijn dus de broers van Ismael. Dit werden allemaal stammen in het midden oosten. Suah betekent de minste worden, waarvan ook het woord yeshua komt die deze boodschap predikte. Midian betekent twistziekheid. Mozes had een Midianitische vrouw.

Suah betekent ook het neerzinken, zoals in Spreuken het huis van de vreemde vrouw neerzinkt in het dodenrijk. Suah komt ook in Psalm 44:26 en Klaagliederen 3:20 voor als het neergebogen, neergezonken, zijn van de ziel in het stof, zoals ook de slang in het paradijs neerzonk en neerboog in het stof na het geven van de vrucht, het zaad, als een beeld van het slap worden van de phallus na de geslachtsdaad. De slang werd op zijn buik geworpen in het stof, verloor zijn vleugels, zijn erectheid, wat Yeshua voorstelt die van de hemel tot de aarde kwam om in het stof der aarde geboren te worden als de minste van alle mensen. Het westen heeft Yeshua gekaapt en maakte er Jezus van met een hele andere betekenis, maar oorspronkelijk was het een principe van Suah, de broer van Ismael, een stam in het midden oosten.

In Richteren 6 leefden de Israelieten voor zeven jaar in de macht van de Midianieten, en leefden door Midian in honger. Habakuk 3 : 7 zegt : ‘Ik zie de tenten van Kusan onder druk,
de tenten van het land van Midjan gaan open. (Hebreeuws, Aramees)

Jesaja 60 zegt :

6 Een menigte kamelen zal u overdekken, jonge kamelen van Midian en Eva (een zoon van Midian en een stam in Midian. Eva betekent duisternis.) ; uit Seba (een zoon van Jokshan, een broer van Ishmael) zullen zij allen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen en de roemrijke daden des Heren blijde verkondigen.

Mirre, wierook en goud kwamen ze aan Yeshua brengen, van Midian, Eva en Seba. Vanuit deze volken kwamen de wijzen uit het oosten. In de tweede bijbel zijn Hagar en Ketura, Kut-oru, bijnamen van Areta. We hebben het nu dus over de bloedlijnen van Areta, van de hemelse geleerdheden.

Ook Jozef kreeg met de Midianieten te maken. In Genesis 37 haalden ze hem uit de put en werd hij door Juda aan hen verkocht voor twintig zilverstukken. Toen werd hij weer doorverkocht door de Midianieten, aan Egypte aan het einde van het hoofdstuk. Jozef werd door Juda verkocht voor twintig zilverlingen, zoals in Leviticus 27 ook geloftes werden gedaan voor hen van vijf tot twintig jaar oud. Jozef moet dus nog heel jong geweest zijn. Judas is Grieks voor Juda, en hij verkocht

Jezus voor dertig zilverstukken, veel minder dan de eigenlijke waarde voor iemand tussen de twintig en de zestig jaar in Leviticus 27.

Werd Jezus ingewijd in een Midianitisch geheimenis ? Hij was Yeshua, afgeleid van Shuah, een andere zoon van Abraham en broer van Ismael. Door Midian kwam hij uiteindelijk tot de onderwereld, net zoals Jozef, net zoals het volk Israel in Richteren 6. Door Midian keerde hij terug tot stof. Door Midian was hij daadwerkelijk de minste. Dat is dus een diepere weg dan zomaar het communisme van gelijkheid. De asceten worden door Midian ingewijd tot het zijn van de minste. Zij minderen dus in alles en leiden een teruggetrokken bestaan. Zij willen niet de meeste zijn of het meeste hebben in het vlees. Zij hebben deel aan de exodus en zijn zo net als Mozes verbonden aan de Midianitische natuurvrouw. In Midian had Mozes zijn schuilplaats waar hij werkte, omdat hij moest vluchten voor de farao die hem wilde doden. We zien dit ook terug in Openbaring dat de draak de vrouw wilde doden, en zij vluchtte naar de wildernis. Dit is een allegorisch beeld van Mozes die tot Midian ging. Beiden representeerden zij het geestelijke volk.

hoofdstuk 59 lunteren op de paradijs aarde

Angrboda was in de noord-germaanse theologie een grote ijsvrouw als de moeder van de wolf Fenrir, Hel, de slang Jormungand, en ook van de wolf Managarmr die net als de Valkyries, de oorlogsgodinnen, de gevallen strijders naar het Valhalla (Walhalla, Valholle), een speciale hemel voor hen die aan het vlees waren gestorven. Zij moesten daar ook varkensvlees eten als beeld van het verslagen vlees, en ze moesten ook elke dag weer terug de strijd in om vervolgens weer te sterven, net zoals Ra in de egyptologie, wat dus een paradijselijke klok is. Er was dus geen sprake van pensionering. In de Edda, de germaanse bijbel, staat ook dat de helft van de gevallenen naar Volkvangr (Folkvangr) gingen, de hemel van de godin Freya. Volkvangr betekent de strijdvelden hemel, hemel van de eeuwige strijd, wat je een beetje kunt vergelijken met de eeuwige jachtvelden van de indianen. Je kon daar alleen komen als je zou minderen en zo aan jezelf zou sterven, door het hongeren en vasten waarin je geen wereldse troep meer tot je zou nemen, maar alleen nog maar aan Freya’s borsten zou liggen voor haar melk. Zowel in Valhalla als in Volkvang drinken de gevallen strijders een zekere drank van vergetelheid, oftewel ze drinken van Lethe (de rivier van vergetelheid in de Griekse mythologie). Dit is belangrijk, want de mens moet een heleboel aardse dingen en aardse, vleselijke informatie waarmee ze geindoctrineerd zijn op het slagveld, ook weer vergeten. Dat is ook onderdeel van het minderen en de minste zijn. Ze hebben geen wereldse kennis, en wereldse wijsheid. Die werd overigens ook verafschuwd door Paulus. Ze hebben alleen profetische, hemelse kennis, wat ook weer verbonden is aan de paradijselijke klok.

Het huis van Freya is genaamd Sessrumnir. Nog steeds verwijst de Vrijdag naar haar als de dag van Freya. Zij is een Germaanse oorlogsgodin van de uitverkiezing van de gevallen strijders. Zij gaat dus na of ze daadwerkelijk aan zichzelf zijn gestorven, of ze voldoende hebben geminderd en daardoor zijn verbroken op het slagveld. Zij zoekt dus naar de verbroken Jakobs op Pniel. In die hoedanigheid is zij ook als een valkyrie. Dagelijks mengt zij zich in deze strijd, ook voor dit doel. Zij wordt ook de godin van de gevallen genoemd [1], de godin van de verbrokenen, die hebben

volhard in het minderen totdat het vleselijke onherstelbaar in hen brak en zij gevoelig waren voor de hemelse orders voor de rest van hun leven, net zoals de godin Suri in de voortijd dus.

Zowel Valhalla als Volkvang liggen in Asgard, Asgart (voortijds : Sk-rt, Sukki-Areta, het volharden in en tot de hemelse geleerdheden), oftewel de wereld van de oorlogsgoden, als beeld van de demonologie, zij die niet in slaap sussen maar altijd waakzaam zijn, altijd oorlogsstrategisch zijn, en dus de vijand ook door en door kennen en onderzoeken. Dit is dus geen gepensioneerd hemels bejaardencentra zoals de hemel vaak in het westerse christendom wordt voorgesteld, mensen die beginnen te fronzen zodra ze dingen horen die niet in hun westerse vertaling van de bijbel staan in hun eigen dialect, dus die ook fronzen als ze de grondtekst van hun eigen bijbel onder ogen komen, en dan ook nog durven te beweren dat dat de bijbel niet is (want alleen hun eigen bijbel in hun eigen dialect en van hun eigen kerk is de enige ware bijbel). Zij beginnen ook te fronzen en wegwuivende bewegingen te maken en dingen weg te lachen zodra dingen langdradig zijn, lang duren, tenzij het van hun eigen geloof is, want dat kan hen niet lang genoeg duren, want op die drugs slapen ze. Immers : pensionering is de maatstaf. Het zijn allemaal onderhandelingen in pensioenfondsen. Dit heeft dus niks met de Germaanse hemelen te maken, en niks met de paradijs aarde.

Freya is de germaanse godin van de liefde en de vruchtbaarheid, de godin van de engelen, de aanvoerster van de walkuren, valkyries. Die liefde is geen wereldse liefde van en tot het vleselijke, maar de liefde voor de hemelse kennis, de liefde voor het hemelse minderen en het hemelse volharden erin. Het is dus de liefde tot Areta (hemelse geleerdheden), Sukki (volharding), en Suni (het minderen), de liefde tot de verbrokenen of verbrokenheid van hart (Suri), en liefde tot de Name (oerkennis), de pilaren van de ascetologie. Het heeft dus niks te maken met aardse liefde, maar meer de liefde tot sophia, de hemelse wiijsheid, oftewel de filo-sofie. Op die basis kiest zij ook de strijders uit die gevallen zijn op het slagveld, en niet anders. Zij kiest niet hen uit die nog levend staan te pronken met zichzelf op het slagveld om te laten zien hoe geweldig zij zijn, hoe ze moeder natuur slopen en hoeveel macht ze kunnen uitoefenen ter exploitatie van dieren. Zij kiest geen pronkers met vleselijkheden. Zij kiest geen zelfbedriegers uit.

Ik had vannacht een droom over Lunteren op de paradijs aarde. Ik heb in Lunteren theologie gestudeerd. Het dorp was groter, en alhoewel Lunteren al een echt natuurdorp was was er ditmaal nog meer natuur. Ik liep door de straten van Lunteren, en er waren ook dingen bijgebouwd, en ik raakte ik geestelijke vervoering. Er was altijd een lange weg door Lunteren naar het internaat waar ik woonde, waar ik intern studeerde, aan de rand van het dorp, aan de rand van de weilanden, maar nu was er achter de school een enorme supermarkt. Het was er heel tropisch. Mensen deden er hun inkopen (ze betaalden met hemels geld). Er waren ook veel vakantie gangers. Iedereen hield van Lunteren op de paradijs aarde.

Het was prachtig. Ik raakte zo in geestelijke vervoering, was zo één met de paradijselijke natuur in de straten. Ik kwam een jongen tegen die ik kende van een ander dorp, bij wie ik ook twee keer in hetzelfde huis heb gewoond, en ik had even een gesprek met hem, en ik vroeg hem of hij ook zo in geestelijke vervoering kon raken door straten. Hij zei toen : ‘Ja.’ We spraken tot elkaar op een afstand, en ik zei toen : ‘Kom.’ Maar hij liep weer verder. De zeeen op de paradijs aarde waren van een hemels corona, hoge golven. Ik snapte waarom hij doorliep. Het was de paradijselijke oerklok. Alles wordt maar lichtelijk aangeraakt in ijs. Ik sprak met de natuur erover, met de paradijs natuur, en ik zag Fenrir, Hel en Jormungandr met hun moeder, de grote ijsvrouw, maar er was ook een

andere vrouw bij, een andere moeder, en die was genaamd Ameine, en Ameine was de moeder van de vleselijke bloedlijnen. Ik zei toen tegen Ameine : ‘Ik wil je geen pijn doen, maar je moet loslaten. Laat los.’ Het was als een vleselijk vissersnet. Ik moest een gat maken in het net waardoor de vissen konden ontsnappen.

Ik dacht toen weer aan Angrboda. Het is puur dualistisch, dialectiek. Alles loopt door elkaar heen, het vleselijke en het geestelijke. Strijders zijn daarom geen blinde vuistvechters die er met de lompe bijl maar op loshakken, maar ze zijn teder, soldaten van de liefde, van zorg. Ze willen anderen geen pijn doen, maar moeten alleen het noodzakelijke doen. Ze wensen de andere geen kwaad toe, maar moeten alleen doen wat ze moeten doen om de mensheid te redden. Ze strijden tegen de soldaten van de buik. Ze strijden tegen de soldaten van het vlees. Ze willen het vlees geen pijn doen, maar doen alleen het hoognodige. Het vlees is sadistisch, leeft door het pijn doen van anderen, of juist door helemaal geen pijn te doen, om de mensheid te doen verdoven en doen pensioneren, om zo alle macht te nemen.

Is dwaasheid vastgehecht in het hart van een knaap,
de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven.
Wie de geringe verdrukt, bevoordeelt hem;
wie de rijke geeft, verarmt hem slechts.

Spreuken 22 :15-16
‘You are not christ,
you are an angel in disguise,
You are not dead,
you are the morning dawn instead,
So long, walking on the edge without a sign,
So long, watching from the line outside of time’

----
voetnoten :
[1] in de middeleeuwse Njals Saga van IJsland uit de jaren 1200

regressief gereformeerde gemeente, 2021

de ontsluiering van genesis

1^{e} druk

Hermitatia-Rodenberg College

2021

hoofdstuk 74 genesis 1:6-8
hoofdstuk 75 amos 9:13

Inleiding

De oude dode talen van Egypte en Israel waren gebaseerd op de medeklinkers. De klinkers moest je er zelf bij bedenken, en die werden er in latere vormen bijgevoegd. Alles leidt dus terug tot de medeklinkers, en dit is belangrijk om de Genesis code te begrijpen. Ook draaiden de Egyptenaren telkens hun woorden om en schreven ze telkens weer in andere vormen. Spellingsfanaten, spellingnazi's, moeten zich dus niet met de Egyptologie bemoeien, want die zullen zich eraan storen. Er bestaat in Egypte niet zoiets als de juiste spelling. dat had een reden. Ze channelden namelijk Orion. Dit kwam in verschillende banen tot de aarde, als een levend organisme. Maar in latere tijden wilden modernisten hier een slaatje uit slaan, en toen pas kwamen alle organisaties en markten, en zo konden ze mensen onderdrukken. De oorspronkelijke Orionse natuur sloegen ze aan stukken. Zo ontstond er een barbaarse cultuur van literatuur.

De genesis code bewerkt een scheiding tussen de darwinisten en de nazi's, de natuurgeletterden en de stadsongeletterden. Dit is een oorlog tussen de educators, die overigens altijd leerlingen zijn, en de spijbelaars. Het verschil tussen Darwinisten en nazi's is dat Darwinisten werken met veranderlijke voorbeelden en nazi's werken met vaststaande letterlijkheden.

Dit boek ging gepaard met grote buitenaardse activiteit en hevige barensweeen, die ook verklaard zullen worden verderop in het boek. Dit boek is niet zomaar om te lezen maar om te bestuderen, te verdiepen.

Door de egyptische draairegel draaide de egyptische taal alles heen en terug als eb en vloed, maar de moderne mens maakte het eenzijdig, en draaide het niet meer terug. Om de genesis code te begrijpen gaat alles heen en weer, moet de egyptische draairegel in ere worden gehouden. Het is een dualistische taal, terwijl in het westen er een eenzijdige taal is en men niets meer van genesis begrijpt. Het westen maakte taal stijf en onflexibel, waardoor het vastraakte en materialistisch en vleselijk werd. Ze gebruikten taal om mensen te onderdrukken, terwijl de oorspronkelijke talen bevrijdend waren. Als de mens stopt met het zijn van een taal nazi, en terugkeert tot een meer darwinistische, gevarieerde, taal, dan zal de mens kunnen terugkeren tot de hof van Eden.

Dit boek heeft bij diep overdenken de mogelijkheid om de mens tot verlichting te leiden.

hoofdstuk 1 leven op de paradijs aarde : het nut van het paradijselijk corona

Vannacht was ik in het dorp waar ik oorspronkelijk vandaan kwam op de paradijs aarde. Er was een hemels corona die ervoor zorgde dat niemand teveel nam van iets en dat niemand te dichtbij kwam. Er is een lager corona en een hoger, hemels corona. Er is een parasitair corona en een natuur corona. Mensen hadden hele andere soorten voertuigen. Er waren een soort skelters en die moesten zich aan de hemelse corona wetten houden. Er is dus ook een paradijselijk corona wat ervoor zorgt dat alles eerlijk verdeeld is, dat niemand neemt wat van een ander is. Het hemelse corona zorgt ervoor dat de mensen niet over de natuurgrenzen heengaan, en zo moet men geheel opnieuw leren lopen, leren rijden, leren spreken, na de corona verbrokenheid, ook geheel opnieuw leren ademen. Ik was ook op zo'n skelter, en ik kon het ding maar niet aan de praat krijgen. Ik moest ermee oefenen, en na een tijdje begon het te werken. Er waren ook een soort corona schaatsen. Dat waren een soort kruizingen tussen ijsschaatsen en rolschaatsen, maar het was meer electronisch en ging door een bepaalde code. Er lag ook hier en daar wat lichtelijk sneeuw en een soort ijslaagje, maar het was ook tegelijkertijd tropisch en het was prachtig weer, en toch ook sober en gematigd. Ik kreeg de code te pakken en het ging ineens heel snel. Ik had het geleerd, en kreeg er handigheid in, en kwam toen in de buurt waar ik woonde, over het schoolweggetje van school naar huis. Ik kwam toen een leraar van mijn theologische opleiding in Lunteren tegen die op zijn schaatsen was, maar hij zag me niet, en hij ging ook heel snel. Hij woonde dus in mijn dorp, in deze parallelle wereld, op de paradijs aarde. Ik kwam thuis en het huis was vol met mensen met spraakproblemen, ook mentale, geestelijke problemen, door corona, want spreken ging nu op een hele andere manier. Een engel of gids van het ouderlijk huis onderwees hen hoe te spreken, maar dat ging niet makkelijk. Ze hadden nog een lange weg te gaan. Het was heel chronisch.

hoofdstuk 2 brandstof om terug te gaan tot de paradijs aarde

De duistere geest van de kerken die religie letterlijk en eenzijdig nemen tot een duivelse, nationalistische secte die hun haat eindeloos botvieren op andersdenkenden, zweeft als een storm door de lucht, zoekende wie hij zal verslinden. Wat een gedrocht. Wat een belachelijkheid, maar het ding neemt zichzelf zeer serieus. Het ding waant zichzelf god als straalbezopen en ziek. Wat een

heks, die al deze families verkankert heeft. Ze spelen spelletjes wie het domst kan doen. Dat is een uitdaging voor hen, daar krijgen ze een kick van, van dom doen, van dingen omdraaien. Dementie is een drug. De dag dat je stopt met leren is de dag dat je stopt met leven. Wees daarom leergierig.

De misdaad regeert, en de misdaad is hoog bekakt, en heeft zich geinstitutionaliseerd, zich ingeburgerd, en iedereen moet eraan geloven. Zo niet, dan heb je geen plaats in de samenleving. Het merkteken van het beest is gekomen. Het koninkrijk van de paradijs aarde is niet van deze wereld, maar is diep binnenin. Breek de code, breek de gewoonte. Ga terug naar de hogere natuur van de paradijs aarde.

De hoogbekakte, geinstitutionaliseerde misdaad regeert op deze aarde buiten het paradijs, maar het is slechts mest, brandstof, om terug te gaan tot de paradijs aarde. Als het huis klaar is worden de steigers verbrand.

Absolute basis om te overleven is 2 Korintiers 10:5 :
3 Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, 4 want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, 5 zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen (oorlogsverbond) onder de gehoorzaamheid (studieverbond) aan Charis (het werkverbond) 6 en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen.

Hier worden de drie basis verbonden besproken in de context van het toets verbond, dus vier verbonden. Dit wordt verder uitgelegd in het boek Amos. De hemel komt als een leeuw, als een beeld van het toetsen, maar dit toetsen is territoriaal, want bij het toetsen moet je gaan tot de hoofd-macht van hetgeen je toetst, anders is het dweilen met de kraan open. Je moet gaan tot de koning, zoals de leeuw komt om de koning in toetsgevangenschap te brengen in Amos 1.

In de grondtekst gaat het om het komen van de urim, wat de toetssteen is.

2 Hij zeide: De Here brult uit Sion en uit Jeruzalem verheft Hij zijn stem
15 en hun koning zal in ballingschap gaan, hij samen met zijn vorsten, – zegt de Here.

Dit is dus een onderzoek. In hoofdstuk 2 gaat dat verder :

3 en Ik zal uit zijn midden de heerser uitroeien en al zijn vorsten met hem doden, – zegt de Here.

Het toetsverbond werkt samen met het oorlogsverbond, want de vleselijke heerser moet sterven en die heerser zit in de mens zelf.

13 Zie, Ik maak, dat het onder u zal kraken, gelijk een wagen kraakt, van garven overvol. 14 Dan zal aan de snelle de vlucht afgesneden zijn, de sterke zal zijn kracht niet kunnen ontplooien en de krijgsheld zal er het leven niet afbrengen. 15 Ook de boogschutter zal niet standhouden en de snelvoetige zal niet ontkomen en de ruiter zal er het leven niet afbrengen. 16 Ja, de kloekhartigste onder de helden zal te dien dage naakt wegvluchten, luidt het woord des Heren.

Dit spreekt over de ontmaskering wat gebeurt door het toetsen. De mens zal er niet aan kunnen ontkomen, wat ook de vijfde pilaar van Calvijn is.

Dit leidt tot de toetsverbrokenheid in hoofdstuk 3 :
15 Dan zal Ik het winterhuis tegelijk met het zomerhuis neerslaan en de ivoren huizen zullen te gronde gaan, ja vele huizen zullen hun einde vinden, luidt het woord des Heren.
4 Brult een leeuw in het woud, zonder dat hij prooi heeft? Laat een jonge leeuw zijn gegrom horen uit zijn hol, tenzij hij iets heeft gevangen? 5 Schiet een vogel neer op het klapnet op de aarde, zonder dat er een lokaas voor hem is? Vliegt het klapnet op van de grond, zonder dat het iets vangt?
6 Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners opschrikken?
8 De leeuw heeft gebruld, – wie zou niet vrezen?

Calvijn gaf als commentaar bij Amos 1 dat het volk zo halsstarrig was dat ze nog erger waren dan wilde dieren. Koeien en ossen kunnen nog wel wat leren en schapen horen en volgen de stem van de herder, maar het volk was totaal ontembaar. Daarom was het noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline over hen werd gesteld die hen niet zachtzinnig zou behandelen, maar jegens hen ruw zou optreden, stelt Calvijn.

Het toetsen in 2 Korinthe 10 werd in het Grieks figuurlijk voorgesteld als het wegleiden, afzonderen, van prooi of een krijgsgevangene, figuurlijk, en in het wortelwoord betekent het ook het ophalen van vis uit het water, waar ook nog het spreekwoord de vis niet met de graten weggooien vandaan komt, als beeld van het toetsen en onderscheiden. De mens heeft deze oude beeldspraak lopen verletterlijken, en heeft zo de ware betekenis van het toetsen verzaakt. In het Aramees heeft het toetsen in 2 Korinthe 10 betrekking op de leeuw op jacht, wat ook weer terugkomt in Amos, en wat een hemels beeld is. De literatuur is schoon en diep, en de mens heeft het allemaal lelijk gemaakt door de verletterlijking.

Calvijn bidt dan bij zijn commentaar op Amos 1 dat wij zowel geleid worden door de bedreigingen van het hemels woord als door de aanlokkingen van het hemels woord. Dit is om los te komen van het bedrog van de ijdele zelfbegoochelingen.

hoofdstuk 3 de paradijselijke bibliotheek
De verschijnselen om ons heen zijn de lekken vanwege missing links in deze machine van hemels onderwijs, en daarom gaan we verder met het hemels onderwijs, opdat de gaten gedicht worden.

Vannacht was ik weer op de paradijs aarde. Er was een gamocratie. De mens leefde door de hemelse spelletjes. Iemand had een computer spelletje in zijn hand, een heel klein ding, maar kon het niet aan de praat krijgen. Ik keek ernaar en de control pad was een horizontale balk met links en rechts.

Ik verschoof het toen en merkte dat het ook vertikaal geschoven kon worden, en toen werkte het wel. Maar het bleek dat de control pad, of d-pad, directional pad, intelligent was en alleen maar werkte als je er voor klaar was, dus dat kon van persoon verschillen. Er was vrede op de paradijs aarde. Iedereen speelde gewoon spelletjes. Er was geen democratie of dictatuur, maar een gamocratie.

Wat betekent volharden ? Als we het over het herstel van de hemelse tent hebben waar verschillende boeken in de bijbel over gaan, zoals Haggai, Zacharia en Openbaring, dan hebben we het over het herstel van het paradijselijke lichaam, die als een hemelse bibliotheek is. Zacharia is sk-r, sukki-ra, het volharden van ra. Ra was in de restau wildernis op weg naar sukki-ra, seker, zijn eigen volharding. De restau wildernis is de ra-seth, oftewel waar ra veranderd in seth, de wilde, oftewel waar ra een wilde jongen werd. Maar hierin moest hij tot de grot van seker gaan in de diepte van die wildernis, oftewel tot sukki-ra, de volharding van ra, maar wat is die volharding ? Waar moet de mens in volharden ?

Een heleboel dingen op aarde kon men niet in volharden. De mens breekt namelijk snel. Maar de mens moet volharden in het toetsen en onderzoeken. Het gaat om het volharden in het leren, de leergierigheid. Al het andere wordt afgebroken. Alleen in het volharde studie verbond is er leven.

Ik werd wakker en ik las op de verpakking van de rijstwafels : ‘eerlijk delen.’ En ik dacht : ‘Ja, dit is van de paradijs aarde. Door de spelletjes wordt alles eerlijk verdeeld. Democratie kan dat niet doen, want dan heeft altijd een meerderheid het voor het zeggen die ook nog nationalistisch kan zijn of racistisch tegen andere groepen, minderheden. Een ‘cratie’ moet gebaseerd zijn op studie, niet op wat mensen en meerderheden willen.

Toen Mozes het volk uitleidde in de Exodus was dit eigenlijk een diepere inleiding en binnenleiding in Egypte, want Mozes was een Egyptenaar en leidde de mens terug tot de Egyptologie. De uittocht uit Babylon in latere tijden was ook meer een diepere intocht, onder leiding van Suri-babel, Zerubbabel, wat gezaaid in Babylon betekent. Het volk had zich diep in Babylon geworteld, en was doorgebroken in een diepere laag. Suri-babel betekent ook de vermenging (babel) door Suri, de verbrokenheid. Mensen zijn ijzeren potten en vaten die niets van anderen buiten hun gebied willen weten, en daarom moeten ze eerst verbroken worden voordat er vermenging kan zijn en alles eerlijk verdeeld kan worden. Zerubbabel of Suri-babel was een soort Mozes figuur in de Babylonische exodus. Dat wat Mozes was voor Egypte, dat was Zerubbabel, Suri-babel, voor Babylon. Zerubbabel komt ook van de wortel zarab, wat nauw maken, dun maken, betekent, want de mens was te vol van zichzelf en eigen haver, dik geworden op de droesem. Er was geen ruimte voor de ander. Zerubbabel is dus ook een beeld van het hemelse verhongeren, de hemelse vermindering. Babel betekent ook verwarring, de verwarring in het minderen, want de mens heeft ze dan niet meer op een rijtje, heeft het niet meer in potten en pannen. De mens kan alleen door grote verwarring en twijfel tot de nieuwe schepping komen, tot de paradijs aarde. Alle valse zekerheden moeten verbroken worden. In de boeken Haggai en Zacharia is Zerubbabel, Suribabel (vgl. suri-bilha) verbonden aan het herstel van de hemelse tent, oftewel van het paradijselijke lichaam, de hemelse bibliotheek.

Zacharia 4 zegt :

8 En het woord des Heren kwam tot mij: 9 De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, zijn handen zullen het ook voltooien, en gij zult weten, dat de Here der heerscharen mij tot u gezonden heeft. 10 Want wie veracht de dag der kleine dingen? Zij zullen zich verblijden, als zij het paslood zien in de hand van Zerubbabel. –Deze zeven zijn de ogen des Heren, die de ganse aarde doorlopen.

Zerubbabel heeft dus ook te maken met het herstel van het profetische, het openen van de hemelse ogen. Het heeft te maken met het herstel van de context. Door verbrokenheid zal er vermenging wezen, komt alles weer op zijn plaats, zoals Haggai 2 zegt :

8 Ja, Ik zal alle volken doen beven en de kostbaarheden van alle volken zullen komen en Ik zal dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de Here der heerscharen. 9 Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, luidt het woord van de Here der heerscharen. 10 De toekomstige heerlijkheid van dit huis zal groter zijn dan de vorige, zegt de Here der heerscharen; op deze plaats zal Ik heil geven, luidt het woord van de Here der heerscharen.

De xenofobie en culturofobie, de verachting van het vreemde, van de andere cultuur, zal dus verbroken moeten worden. De hemelse tent is multi cultureel, en veelal egyptisch, maar ook andere cultuur volkeren liggen er aan ten gronde. De bijbel heeft grotendeels Afrikaanse wortels, en daarvoor channelden de indianen deze kennis al. Het is kennis die telkens weer terugkeert, cyclisch is, want de indianen hebben deze kennis opgeslagen in hun grot hieroglyphen. Daar moeten we dan ook zijn voor de missing links. Daar moeten we dan ook zijn voor verder hemels onderwijs.

Dan zegt Haggai verder in hoofdstuk 2 :
23 Ik zal de hemel en de aarde doen beven, Ik zal de troon der koninkrijken omverwerpen, de kracht van de koninkrijken der volken verdelgen, de wagens en wie daarop rijden, omverwerpen en de paarden en hun ruiters zullen neerstorten, ieder door het zwaard van de ander. 24 Te dien dage, luidt het woord van de Here der heerscharen, zal Ik u, Zerubbabel, zoon van Sealtiël, mijn knecht, nemen, luidt het woord des Heren, en Ik zal u tot een zegelring maken, want u heb Ik uitverkoren, luidt het woord van de Here der heerscharen.

Man en paard worden genoemd en benoemd, worden ontmaskerd. Alle hoogmoed van de mens moet vallen. De mens moet er van leren en niet overdramatiseren en overoordelen. De mens moet de diepte ingaan. Haggai laat in hoofdstuk 2 zien dat er een lek is, omdat iedereen maar draaft voor zijn eigen huis, en niet denkt aan het herbouwen van de hemelse tent, de huizen op de paradijs aarde. Ze bouwen zichzelf koninkrijkjes, terwijl ze vergeten dat het koninkrijk van de hemel geen koninkrijk van de aarde is. Soms is er een tijd van strijden, en soms is er een tijd van bouwen, van herstel. De mens mag de seizoenen niet omdraaien. Als de mens buiten het oorlogsverbond om gaat bouwen, dan bouwt de mens voor de vijand. Ook als de mens gaat bouwen buiten het studie verbond om, dan bouwt de mens voor de vijand. Zerubbabel leidde als Mozes het overblijfsel, en dit gebeurde door verbrokenheid, door het luisterverbond dat hij had met de hemel, op aandringen van de profeet Haggai. Ook Zerubbabel had zijn eigen Jozua, net als Mozes. Jozua in de tijd van Zerubbabel was het hoofd van de tentenwerkers, oftewel de hogepriester.

hoofdstuk 4 van uittocht tot intocht

Hebben wij een Hagar nodig in de wildernis zoals Ismael ? Ze werd ook wel Ketura genoemd of Areta. Ra werd geleid in de wildernis door Heka. Zerubbabel, de latere Mozes die het volk leidde uit de Babylonische ballingschap, werd geleid door de profeet Haggai. Het zijn allemaal verwijzingen naar het pad van Areta wat zowel door de bijbel heen beschreven wordt als in de ascetische geschriften van de stoicijnen. Babylon was het pad van het kruis, zoals Jeremia ook opriep het juk van Babylon te aanvaarden. Het uitte zich uiteindelijk in de reformatie, de sobere strijd tegen het materialisme. Vandaar dat de reformatie ook Aretaitisch is. Haggai gaat over de uittocht uit Babylon die dus eigenlijk een intocht is, een verdieping, een dieper wortelen. Hier kwam de mens tot verbrokenheid. Veel van de bijbel is ook opgetekend in Babylon tijdens de ballingschap. Het is een calvinistische discipline, die dus niet alleen sober was, maar ook charismatisch. Er is een slecht, letterlijk calvinisme, en een goed, geestelijk calvinisme, oftewel een hogere vorm en een lagere vorm. Maar het calvinisme is de riemen van Areta. Het lagere Babylonische rijk is het rijk van de flutroman, waarmee de asceten dus nog steeds in oorlog zijn.

hoofdstuk 5 de witte leeuwen van de paradijs aarde

In een droom over de Thames, een rivier die door Engeland stroomt, stroomde de Thames door de gehele wereld, als een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken waren opgesloten in kooien in de Thames en werden bewaakt door speciale rivierhaaien. Deze rivierhaaien waren een beeld van de verharding en institutionalisering van de zonde, oftewel het professioneel en deskundig worden van de zonde. In de droom was ik op een school en ik liep door de gangen. Er waren wel meerdere mensen, en ineens zag ik een demoon van het ouderlijk huis, maar hij leek op Chiel Montagne, met een hele grote snor, van het programma Op volle toeren, wat een programma was over nederlandse muziek, met name smartlappen, in de 70-er en 80-er jaren. Ik wist dat het Chiel Montagne niet was, maar die demoon van het ouderlijk huis, en die kwam toen naar me toe. Van dichtbij leek hij niet meer op Chiel Montagne. Ik zei : ‘Stop met liegen.’ Maar die demoon begon het allemaal te ontkennen en doen alsof hij van niks wist.

Er kwamen toen witte leeuwen. Deze witte leeuwen waren buitenaardsen. Ze waren witter dan wit, witte lionians. Achter de Thames was de paradijs aarde, het paradijselijke Zwolle en het paradijselijke Harderwijk. Maar het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier. ‘Breng ze over de rivier,’ hoorde ik de witte leeuwen roepen. Ze waren toen heel dichtbij, en gebruikten een soort van schockers om de kooien op te blazen, te openen, en die schokkers zetten ze ook op de lichamen van de geestelijken van het overblijfsel, want die waren helemaal lam. Ik begon toen wakker te worden, terwijl die droom gewoon doorging, want ik hoorde ze nog steeds roepen, en ik kreeg die schokkers ook op mijn lichaam. Ik was in een soort sleep paralysis, slaap verlamming, en kon me niet bewegen. Toen kreeg

ik dus stroomstoten waardoor ik me even later kon bewegen. Ik had het gevoel dat ik de rivier de Thames overging en aankwam op de paradijs aarde. Het was heel groots. Ik kwam aan op het station van Zwolle op de paradijs aarde. Dit station complex was veel groter dan het aardse Zwolle.

Ik dacht na over die demoon in de droom. Het waren demonen van verkrachting. Verkrachting kan op allerlei manieren komen. Het is iets geestelijks. De hele aarde is verkracht. Moeder aarde is verkracht. Maar de witte leeuwen waren gekomen.

hoofdstuk 6 de witte leeuwen van de paradijs aarde 2

Ik was vannacht weer in de Thames, als iets cyclisch. Ik was in Londen, de bodemkooien van de Thames, en ik was in een kerk. Ik moest plassen en liep naar de gangen achterin de kerk waar ergens de toiletten zouden moeten zijn, maar ik zag daar toen zo'n prediker, en ik wilde hem niet zien, dus ik bleef nog even staan. Er waren wel meer mensen. Ik kende die man van vroeger, verschrikkelijke man. Er was dan ook zo'n balkon met een ruimte waar ze Israelitische bronnen hadden opgesloten, en die predikten ze dan ook niet. Soms predikten ze in de openlucht, maar het draaide allemaal om geld, en dit was op de bodem van de Thames, de rivier van de dood. Ik stond daar dus mijn plas op te houden. De witte leeuwen kwamen toen weer, en zetten de schokkers er weer op, en op mijn lichaam, en ik begon weer wakker te worden, met sleep paralysis, slaap verlamming, dus ik kon me niet bewegen, en toen schokten ze me met zware stroom stoten, en ditmaal duurde het veel langer voordat ik me weer kon bewegen. Weer ging ik de Thames over, in een trein over de brug, en weer kwam ik op een station aan op de paradijs aarde.

Het is dus iets cyclisch. Telkens moeten we weer terug de onderwereld in om het te verdiepen, om biofeedback te geven, zoals ook in het boeddhisme bij de boddhisatva's, Ra in de egyptologie, en in de griekologie komen deze cycli ook voor. Christenen hebben het te eenzijdig en eenmalig gehouden, maar er ligt dus altijd een zekere spanning tussen het 'alreeds' en 'nog niet', en ook tussen het 'eenmalige' en 'altijd weer', zoals tussen het 'ene' en 'veelvuldige'. Deze spanning is dus nodig om te kunnen leven. Het is de natuurwet van energie. De witte leeuwen helpen hierin om balans te houden.

hoofdstuk 7 het pasen van paulus : in een mand terug tot de wildernis

Wereld en kerk gaan weer op tot het pasen. Wij vieren altijd pasen, als asceten. Wij prediken het hele jaar door over pasen. Daarom ook vandaag. Nu vieren wereld en kerk pasen, en zullen in dezelfde kringetjes blijven rondgaan, maar beter iets dan helemaal niets. We mogen daarom blij zijn dat het in ieder geval genoemd wordt, ook al is dat vaak zonder betekenis en zonder diepte. Betekenis en diepte mag je er zelf aan geven. Je krijgt alleen het ruwe materiaal, en dat is wat

pasen uiteindelijk is : het ruwhouten kruis. Zit er nog magie in dat hout ? Zit er ergens een fijnere, rieten stof verborgen ? Ik denk het wel. We mogen denken aan het mandje van Mozes, en in Handelingen 9 staat het verhaal van Paulus in de mand, die zo midden in de nacht eens uit Damascus ontsnapte over de muur, want ze hadden het op zijn leven gemunt. Waarom ? Juist omdat hij de boodschap van het pasen predikte.

In hoofdstuk 48 van ons studie boek 'leven op de paradijs aarde deel 2' staat :

'Jakob werd op zijn heup geslagen op Pniël en dat maakte hem gevoelig voor de rest van zijn leven, waar zijn zoon Jozef een teken of beeld van was, als Jozef de dromer, en daarom een lievelingszoon van Jakob, maar gehaat door zijn broers, vervolgd door zijn broers. Wat een lijden moest Jozef doorstaan vanwege zijn gave, zijn gevoeligheid, zijn dromen.'

Jozef krijgt twee zonen die ook stammen worden in Israel : Manasse en Efraim. Uit Efraim kwam toen Hosea, de zoon van Nun, die later door Mozes 'Jozua' wordt genoemd (Num. 13:8,16) wat in literair opzicht belangrijk is, want er bestaat ook verderop in het Oude Testament het boek Hosea als een van de twaalf kleine profeten. Er is dus een belangrijke link tussen het boek Jozua en Hosea om het orakel uit te werken. Jakob ging de Jabbok over en ging tot Pniel bij de Jabbok, de plaats van het toetsen, waar Paulus ook overspreekt in 2 Kor. 10 dat we elk bedenksel als krijgsgevangene moeten maken om het te toetsen aan de bron. Dit is het oorlogstoetsen, en wij gaan zo zelf ook het krijgsgevangenschap in, net als Jakob. Zo is zijn zoon Jozef een beeld van het openbaringsleven waarin wij dan binnengaan, oftewel de charis, de geestelijke gaven. Deze gaven worden vervolgd, en daarom moet de mens tot Efraim gaan, wat vruchtbaarheid betekent, wedergeboorte.

Het volk Israel moest de Jordaan over, zoals Jakob de Jabbok over moest, om de toets oorlog aan te gaan met het overjordaanse, om het land in bezit te nemen. Dit was dus een toets oorlog, geen daadwerkelijke oorlog. Het was een geestelijke oorlog, opdat het goede onderscheiden zou worden van het kwade. Het toets krijgsgevangenschap leidt tot toets slavernij, opdat alle dingen medewerken ten goede. Alles is onderworpen aan de toets. De mensheid heeft dit verletterlijkt en materieel gemaakt, en zo is alle betekenis verloren geraakt. De mens moet dus nog steeds de Jordaan over om het beloofde land in bezit te nemen. Hiertoe was Jozua aangesteld door Mozes, die dus eerst Hosea heette. In die zin is het boek Hosea van belang. Het verhaal gaat hier namelijk verder, wordt verdiept. Zoals Israel tot het vreemde land moest gaan om het te toetsen, zo moest Hosea tot de vreemde vrouw gaan om het te toetsen, en zo tot openbaring te komen, en tot Efraim, de vrucht van openbaring, de vrucht van charis, als de vrucht van Jozef. Daarom heeft hij het gehele boek door een worsteling met Efraim. Ook Efraim moest getoetst worden.

Het is allemaal onderdeel van de Exodus, die al met Jakob begon. Dit heeft allemaal met het toetsen te maken. Het boek Jozua was dus al het boek Hosea, en hierin moest Israel tot de vreemde vrouw komen, het vreemde land. Hier moest Israel vreemde volken innemen, en zou Israel zelf ingenomen worden, als beeltenis van het door toetsen tot het volkomene komen, wat ook de naam Gomer betekent, de vreemde vrouw van Hosea. Het is beeldspraak. Het huwelijk is een beeld van die vreemde, hemelse slavernij, als een exogaam huwelijk. Het is een slavernij tot het goede, tot de bron. Zou een mens los willen komen van die banden ? Er is hemelse vrijheid in hemelse gebondenheid.

Paulus zegt in 1 Kor. 7 :
'De man heeft niet zelf over zijn lichaam te beschikken, doch zijn vrouw.'

Dit is een beeld van dat wij allen bezit van God zijn, van de hemel, het goede. Wij beschikken niet over ons eigen lichaam, maar God, oftewel de hogere kennis. Hierin mag de mens rusten. Het is beeldspraak, niet letterlijk. Paulus had helemaal geen hoge pet op van het letterlijke huwelijk, want het kon snel de mens afleiden van het hemelse, hogere werk. Denk ook aan de dagen van Noach die weer zouden komen, waarin de mens 'eet, drinkt en huwt'.

Wij mogen daarom worstelen met het OT, en worstelen met Calvijn, om tot diepere betekenissen te komen. Elke dag is het weer een worsteling, ook elke nacht. Deze figuren zijn namelijk tot steen geworden. Wij mogen terugkomen tot de figuurlijkheid ervan in het toetsen. Neem elk bedenksel als krijgsgevangene, en kom als een krijgsgevangene tot het hemelse huwelijk met het vreemde. Blijf niet als de beste stuurlui aan wal. Ga het water in. Ga de Jabbok over, de Jordaan over, en neem het beloofde land in bezit, en wordt in bezit genomen. Het is goed om ergens bij te horen, maar het hemelse koninkrijk is niet van deze wereld, niet van het letterlijke. Laat je niet verleiden door het letterlijke, want dat is het verkeerde soort 'vreemde', als vreemd vuur op het altaar. Spreuken waarschuwt in dat opzicht ook voor de vreemde vrouw van het materialisme, van het zwijnse zwelgen in aardse lusten die nergens toe leiden.

De geestelijke oorlog is een toets oorlog. Oorlog voeren of toetsen, dat is altijd weer de vraag. Wij moeten oorlog voeren, maar om te toetsen. Wij moeten hierin dus tot de Jakobsladder komen, opdat wij geen koninkrijkjes op aarde zullen bouwen. Gaat het je om de naam, de faam, of het toetsen ? Het toetsen is onze ware vrouw, onze ware echtgenoot, en dat is beeldspraak en geestelijk. In het toetsen zijn er vele valstrikken, waar onze studie reeks aan is gewijd om die te ontmaskeren. Daarom moet de mens altijd door toetsen, tot in de kern, door en door, om tot het eeuwige pniel te gaan, en zo tot de eeuwige sabbatsrust. Die weg ligt open voor de mens, maar dit is een smal pad, en velen haken af, en velen beginnen er niet eens aan. Dat is een beproeving.

Calvijn waarschuwt in zijn commentaar op het boek Jozua tegen slapheid en laksheid hierin die leidt tot blinde overmoed. Hoe diep en ver is die blindheid al over de mens heengetrokken ? De mens leeft in een waas, een roes, en daarom moet de mens terug naar Calvijn om met dit mysterie te worstelen.

Calvijn stelt in zijn commentaar dat Jozua koers moest houden, op de middenweg, in nuchterheid in waakzaamheid binnen de grenzen te blijven. Nu ging het er om spannen. Zou de mens het beloofde land innemen, of zou de mens ergens afhaken, afvallen, halverwege, want vele mensen vallen ten prooi aan lauwheid. Lauwheid is het ergste wat je moet vrezen. De lauwen worden door het hemelse koninkrijk uitgespuwd. Vele christenen zijn totaal onverschillig, en marcheren rond als Pilatus. Zo dragen zij het kruis niet, en zij worstelen niet met Calvijn. Halfslachtigheid is ook zo'n weg die nergens toe leidt. Je komt dan in allerlei wazen terecht.

Calvijn klaagt erover dat de mens de hemelse geboden mengt met zijn eigen overwegingen. Hij noemt Deut. 12:32 :

‘Al wat ik u gebied, zult gij naarstig onderhouden; gij zult daaraan niet toedoen, noch daarvan afdoen.’
Dit komt ook voor in het boek Spreuken, al een heel oud iets. Helaas kennen vele christenen alleen maar zo’n zelfde tekst aan het einde van Openbaring en gebruiken het als slot op de bijbel, maar daar was het dus helemaal niet voor bedoeld. Jozua kreeg de teugels van zelfbeheersing, stelt Calvijn, opdat hij de gestelde grenzen niet zou overschrijden.

Het toetsbelang wordt dan benadrukt door Jozua 2 over de verspieders. Hierin zijn ze niet allesvernietigend, maar Rachab is een beeld van het getoetste en beproefde.

De mens heeft zijn eigen toetsmethodes, vaak dubbele maatstaven, en komt zo met zijn eigen rekensommetjes vaak tot snelle zelfovertuigingen, als een valse vrucht, een vals Efraim. Daarom is Hosea in worsteling met Efraim. Toetsen is een wetenschap. Zonder deze wetenschap komt de mens al snel in een van de valstrikken op het pad van toetsen. De boeken Jozua en Hosea laten deze toetswetenschap zien. Oh, wat een pijn om tot de waarheid te komen, oh wat een worsteling. Ook bij David zien we dat hij dag en nacht moest worstelen om tot de waarheid te komen. Pijn en worsteling is leven, want leven is het doorleven. Het leven is er niet zomaar. Het is het wonder van pasen. Dan mogen we daar diep over nadenken wat het pasen inhoudt. Het is dat wat nodig is om te kunnen toetsen, om beproefd te zijn. Niet naar aardse maatstaven, maar naar hemelse maatstaven.

Toen Paulus de boodschap van het kruis in Damascus bracht wilden ze hem vermoorden. Daarom lieten zijn discipelen hem midden in de nacht in een mand de muur over zakken. Ook dit is een beeld van het toetsen en de vrucht van Pasen. Het wijst terug op het kind in de kribbe en op het Mozes kind in het biezen mandje. Het maakt de mens erg klein, maar zo kan de mens door de enge poort en op het smalle pad blijven. Dit is een diep pasen, een diep toetsen, waaraan het vlees van de mens afsterft. Zo kan de mens de minste zijn. In de geschiedenis blijft dit terugkomen. We kunnen ook denken aan Hugo de groot in de boekenkist. Ergens in het kruis is de mand, als wij maar diep genoeg gaan. Ergens in het kruis is er het touw over de muur, en dan kan de mens terug naar de wildernis. De doorn in het vlees is dan toch ergens goed voor geweest. Paulus had zijn eigen pasen.

hoofdstuk 8 de kinder exodus

In wat voor wereld zijn kinderen terecht gekomen ? Oh ja, volwassenen houden ervan te liegen naar kinderen, alsof die in het paradijs zijn gekomen. ‘Alles is goed en wel hier, neemt, eet en drinkt, want Jezus is de goede herder.’ En vervolgens wordt een kind naar een schaal vlees geleid. ‘Toe eet maar. Het is goed.’ De volwassenen hebben de schepping totaal kapot gemaakt. Ze eten het vlees van kind en dier. De volwassene is de slang in het paradijs die het onwetende kind van de verboden vrucht doet eten, en zo sleurt de volwassene het kind naar een marktwereld, totale horror.

Wat voor een Jezus prediken ze eigenlijk ? In het Jezus verhaal stelt Jezus dat iedereen moet worden als een kind om tot het koninkrijk des hemels te gaan, maar dat doen de volwassenen niet. Nee, die blijven maar doorgaan met het spelen van volwassene. Het zijn geen volwassenen. Het zijn geen mensen. Het zijn monsters. Ze drijven handel in oorlog, bloed, geweld. Jezus is de goede herder, maar ze vertellen er niet bij dat hij eigenlijk een slager is. In wat voor wereld is het kind terecht gekomen ? En het kind moet aan deze sprookjes geloven, want zo niet, dan …

Waar wijst de mand van Paulus op, waarmee hij ontsnapte uit Damascus toen ze het op zijn leven gemunt hadden omdat hij de mens opriep om terug te komen tot het kruis, weer kind te worden ? Ik moet denken aan het mandje van kindeke Mozes, en de kribbe van het kribbe-kind, wat later een kruis-kind werd. De mand van Paulus wijst terug op het kind, op het kinderparadijs. Het kind was ontvoerd. Elk kind hier op deze aarde is ontvoerd. Dat wat we om ons heenzien is een vals volwassenen paradijs waarin kind en dier gegeten worden. Het zijn monsters.

Daarom moet het kind terugkeren in de exodus tot het kinderparadijs, de kinderkerk, en de slang van valse volwassenheid verslaan. Het kind moet kind blijven. Dat is een abstract model natuurlijk, want de tijd gaat verder en we groeien allemaal op. Ook Jezus is altijd kind gebleven, en weende om de beelden die de volwassen, corrupte mens van hem had gemaakt om de kinderen te misleiden. Juist datgene waarvan hij het meeste hield, de kinderen en de dieren, die werden door de volwassen mens kapot gemaakt.

Je kan altijd kind blijven, zoals Peter Pan die nooit wilde opgroeien, nooit deel wilde hebben aan de valse volwassen wereld. En zijn volgelingen werden de wilde jongens genoemd, of de verloren jongens, de lost boys. De volgelingen van het Jezus kind zijn alleen maar kinderen. Geen volwassene zal Jezus kunnen volgen, want het wordt alleen aan kindekens geopenbaard.

Ja, zeggen de christenen, je moet het heilige geestelijke ontvangen. Helemaal waar, maar Jezus stelde ook dat de mens het heilige kinderlijke moest ontvangen, het heilige kind. Daar hebben de volwassenen het liever niet over. De volwassene wil macht en geld, stoerdoenerij, hoger gaan dan zijn voegen, god spelen over anderen. De volwassene wil het kruis niet, wil niet terug naar de mand. Daarom moet de kinderkerk komen, opdat het kind veilig is. Jezus is ook maar een kind wat ze helemaal uit de context hebben gerukt. Ieder kind moet weer terug naar moeder natuur. Dat is waar Jezus op terugwijst. Hij zei zelf al dat het niet om hem ging, maar dat er iets groters na hem zou komen, en hij zei ‘de moeder is meer dan mij.’ Hij wist dat hij een moeder nodig had. Hij pretendeerde niets. Hij haalde niets in zijn hoofd. Natuurlijk is die moeder diep in jezelf, iets wat we allemaal moeten worden. Het kind en de moeder zijn deelwaarden van de mens zelf. Zo mag een kind ook moederlijk worden, en dat is de ware paradijselijke volwassenheid, de volwassenheid van het kind. Dat is een hele andere energie dan de stoerdoenerij en mooidoenerij die je in kerk en wereld ziet.

Stoer doen en mooi doen is allemaal ijdelheid en egoisme, want je wil dan de aandacht op jezelf vestigen. Maar het kindeke Jezus sprak : Wees de minste. Dat gaat nog een stapje verder dan het communisme waarin alles gelijk moet zijn. Het kind is een beeld van de minste willen zijn, een abstract model. Ze hebben geen hoogoplopende praatjes. Ze vertellen van een andere wereld. Het koninkrijk van het kind is niet van deze wereld. Het kind laat het je zien zoals het is, maar volwassenen liegen. Daarom moet de kinderkerk komen, en het kan alleen komen door het pasen,

als wij terugkeren tot de mand. De exodus begon al met het kindeke Mozes. Mozes ging de Nijl over in zijn mandje, als het kindeke Noach op zijn ark, om een weg te bereiden voor zijn volk, en dat was een volk van allemaal kinderen.

Het kind zorgt voor het dier zoals het kindeke Noach, en het dier zorgt voor het kind. De kinder kerk is nodig om weer terug te gaan tot het kinder paradijs. Dat is wat de mand van Paulus voorstelt, de kribbe, of het mandje van Mozes, als de ark van het kindeke Noach, en die stond altijd in de tent, en daar kon je niet zomaar bijkomen. Nee, want je moest eerst als een kind worden, de minste worden. Dat is wat de boodschap van Pasen is. Jezus werd aan het kruis weer kind, en ging terug tot de kribbe, tot de mand, midden in de nacht. Aan een touw ging hij over de muur, terug de wildernis in.

Ontvang het hemelse kinderlijke, ontvang het hemelse kind, is de paasboodschap. Dat kan alleen aan het kruis gebeuren. Alleen het kruis kan ons doen teruggaan tot de mand, de kribbe. Het vleselijke verstand moet besneden worden, dat valse, corrupte, betweterige, machtszuchtige volwassen verstand. Het vleselijke verstand moet besneden worden, opdat je weer kind kunt worden. Volwassenheid is vleselijkheid. Kinderheid is minderlijkheid. Strek je daarom ernstig uit naar deze besnijdenis om terug te keren tot het kinder paradijs. Dat is wat de kinderkerk voorstelt. Ben je al kind genoeg ?

Ontvang het hemelse kind. Ontvang het kinderkruis, en ga terug tot de mand, met een touw over de stadsmuren van Damascus, zoals Paulus. Paulus betekent ook het mindere, het weinige, het kind. Deze wereld is niet veilig voor het kind. Heb daarom deel aan de kinder exodus.

hoofdstuk 9 1212 : de kinder reformatie

'Het nieuwe jaar begint met pasen.'

De wereld viert nu eerste paasdag op deze zondag de vierde van april. Dat is elk jaar weer anders, maar eerste paasdag pas op 4 april ? Elke dag is het paasdag, dus dat kan nooit de eerste zijn, tenzij je zegt : 'Ja, de eerste paasdag van het nieuwe jaar, dus dit is tegelijkertijd de eerste dag van het nieuwe jaar.' Dan begint het nieuwe jaar rond april voor de paasmensen. Volwassenen hebben dit allemaal gedaan, eerste paasdag, tweede paasdag, en dan is het de rest van het jaar afgelopen, want dan is het wel weer welletjes. Maar waar is de derde paasdag, en de vierde en de vijfde, enzovoorts ? Waar zijn die ? Hebben ze die in hun zak gestoken ? Daarom moet de kinder reformatie wel komen, oftewel de kinderkruistochten. Trouwens die waren er al in het jaar 1212, waarover het artikel van vandaag gaat. Wat is er met hen gebeurd, en wat kunnen we er vandaag nog van leren ?

1212 is het jaar van de kinder reformatie, ook wel de kinder kruistochten genoemd, of de kinder exodus. In Duitsland en Frankrijk verzamelden zich vele duizenden en duizenden kinderen die het afpersingsbewind van de volwassenen niet meer pikten. Ze riepen op tot armoede en te breken met de wereldse rijkdommen die hen gevangen hielden, want het liet de volwassenen hun macht behouden. Mozes predikte eens ook die armoede, en ook Jezus en de oude profeten. De mensheid was bedrogen door valse rijkdom. Velen van de lagere onderdrukte sociale klassen gingen met deze kinderen mee op hun kruistocht naar het beloofde land, om Jeruzalem te bevrijden. Ze trokken naar de middellandse zee om die te doen splitsen, maar er gebeurde niets. Hoe kon dit ?

Zonder wapenen zouden ze het beloofde land veroveren, maar waarom liet God hen nu in de steek toen ze voor de Middellandse zee stonden en die niet splitste ? Stephan uit Frankrijk, en Nicholas uit Duitsland hadden visioenen gehad. Het waren twee herdersjongens. In deze visioenen werden ze opgeroepen om een leger van kinderen te verzamelen, en om ongewapend op te trekken naar het beloofde land om het te bevrijden, maar het leek alsof hier de optocht stopte. De kinderkruistocht, de protesttocht, tegen de volwassenen leek te zijn beeindigd. Toen de zee niet splitste vertrokken vele kinderen weer teleurgesteld. Er waren schepen die de kinderen aanboden om hen over de zee te brengen, en velen namen het gretig aan, maar zij werden als slaven verkocht. Ze waren in de val gelopen. Hoe kon God zoiets doen ? Wat een gruwelijk verhaal is dit ?

Het is een beetje hetzelfde als wachten op de opname die maar niet komt. Wat de mens moet begrijpen is dat visioenen over de geestelijke werkelijkheid spreken. God spreekt symbolisch. Daarom blijven de kinderkruistochten van belang, en blijft het tot de verbeelding spreken. Daarom zal de kinder reformatie, de kinder exodus, blijven doorgaan. Armoede is er op allerlei punten, zoals ook slavernij. Het kind is nog niet verlost.

Kinderen worden nog steeds verkracht, kinderen worden nog steeds als slaaf verkocht, en onderdrukt. Roep daarom uit tot de kinder reformatie. In de geestelijke wereld splitste deze zee wel in 1212, maar in de wildernis lijdt men honger en gebrek, lijdt men ontbering.

Toen in de jaren 1500 deden de soberen weer een poging om aan het bewind van de materialistische volwassenen te ontkomen. Het kindeke Calvijn kwam, maar alhoewel hij de soberheid en het minderen predikte verletterlijkte hij nog veel te veel. De calvinistische kinderen waren nog te jong om het geestelijke te onderscheiden. Daarom moest het neo-calvinisme komen om het wiel van kindeke Calvijn een kwartslag te draaien. De mens moest een dieper besef krijgen van wat de kinder exodus betekende, en terugkeren tot een dieper 1212.

We staan weer voor die woeste zee die maar niet splitst. Wat moeten we doen ? Wachten op de hemelse vogel ? Of wachten op de hemelse dolfijn die ons over de golven zal brengen ? Of zullen we zwemmen dit keer, of een vlot bouwen, of een ark ? Als de zee niet splitst, wat doe je dan ? Want hoe dan ook moeten we naar het beloofde land. Als de hemel van koper lijkt, wat doe je dan ? Wij mogen 1212 overdenken en weer kind worden, om zo ook naar de wereld van het kind te gaan, de wereld van de verbeelding, het kind weer leren begrijpen, het kind in onszelf. Die zee die gesplitst moet worden is een beeld van onderscheiding, en wij mogen het kinder paradijs onderscheiden. Wij mogen de kinder verlichting ontvangen en worden als een kind. Dan hebben wij het evangelie begrepen, en kunnen wij het evangelie verkondigen : het evangelie van het kind.

1212, het jaar van het kind, het jaar dat het kind het niet meer pikt. Dit jaar moeten wij in ons hart ontvangen. 1212, kom, en laat ons deelhebben aan de kinder exodus. Laat ons deelhebben aan de kinder reformatie. Opdat het volwassen vlees wegvage. Er is zoveel volwassen vlees wat besneden moet worden. Dat is de besnijdenis van het hart, opdat de mens weer kind wordt. Wat een wonder dat dit kan en mag gebeuren.

Alles is al in de geschiedenis gebeurd. Tijd bestaat niet, maar is slechts het bewustzijn wat dieper gaat. Alles is er al. Hoe komen we dan die woeste zee over tussen ons en het beloofde land ? 1212 is het antwoord. Zij werden slechts gezaaid. Deze zee is inmiddels al gesplitst. Zij die het mysterie van 1212 begrijpen zullen door deze zee heen kunnen trekken. De ware gespleten zee is het kind wat zichzelf heeft afgescheiden van het valse volwassene. Duizenden en duizenden kinderen zonderden zich af, braken met de valse wereld van de volwassenen, om de armoede aan te hangen, om de minste te willen zijn. Dat was het daadwerkelijke splitsen van de zee, en vele kinderen begrepen het niet, want ze waren nog te jong. 1212 was het daadwerkelijke splitsen van de zee.

Eens predikte het kindeke Mohammed het evangelie van de eenvoud, de soberheid en de armoede, nadat hij zich had afgezonderd van de valse volwassen vetgeworden kerk. Hij was een kind in de wildernis. En toen kwam het kindeke Calvijn die hetzelfde deed, ook als een wildernis kind. Beiden waren zij van de kinder exodus, maar deze kinderen waren nog jong, en het zaad van de volwassenen woedde in hen. Ze konden uit de volwassen wereld weggaan, maar hoe kregen ze het uit hun hart ? En daarom verletterlijkten zij nog veel in hun hart, en streden tegen andersdenkenden, andere kinderen. Daarom moet de mens teruggaan tot 1212, tot de kinderkruistochten, de tochten van protest, om het nog meer te verdiepen. De mens moet teruggaan tot de herdersjongens Stephan en Nicholas, die profetische leiders waren in de kinder exodus, zoals Mozes en Aaron. Het geheimenis van de kinderen rustte op Duitsland en Frankrijk.

Mohammed, Calvijn, Mozes, Jezus, Ra etc. etc. komen nooit tot hun volle recht zonder 1212. 1212 is de grote toetssteen. Het was een opwekking onder kinderen, en deze was hard nodig. In de jaren 1960 kwam deze opwekking terug, waarin jongeren trapten tegen de valse volwassen inzettingen. Maar dat was slechts een echo, al dan niet in de wind verdraaid. Men moet daadwerkelijk terug naar 1212.

Al het volwassen vlees moet eraf, al dat gevetmest. Ze blazen zo hoog van hun torens. Al deze torens moeten zonder wapens afgebroken worden.

Als iemand moeder wordt zonder geleerd te hebben een kind te zijn en wat het betekent, dan is het een valse moeder, een valse volwassene. Moederschap is gebaseerd op kinderschap. Oh, volwassenen haten dit. Volwassenen haten het kind zijn, en kinderen. Ze voeren hun kinderen vlees, en leren zo kinderen de schepping te haten, zodat een kind nooit de paradijs aarde kan bereiken. Ja, volwassenen haten kinderen, omdat ze zelf geen kind willen zijn. Maar ze zijn er goed in kinderen te bedriegen. Dat is hun professie. Daarom moet het volwassen vlees afgelegd worden. Jezus predikte tegen zulke volwassenheid. Er was alleen volwassenheid mogelijk in het kind zijn, in het zijn van de minste. We kunnen dus stellen dat volwassenen slechts nageboorte zijn. Het zijn geen kinderen. Ze leven niet meer. Volwassenen zijn miskramen, mislukte wedergeboortes. Voel je de woede van het kind ? God is een kind.

Als je naar een kind kijkt, dan zie je het paradijs. Kinderen hebben geen vooroordelen. Kinderen laten je ontsnappen naar een andere wereld. Ze kennen de valse wereld van de volwassenen niet. Volwassenen haten kind en dier. Dat zie je wel om je heen hoe telkens weer kinderen en dieren misbruikt worden door de volwassenen. Als je iets te zeggen hebt doe dat dan niet met hoogdravende titels, maar als een kind. Het kinder koninkrijk heeft zijn eigen rangen. Volwassenen worden daar niet geteld. Daarom moet 1212 terugkomen. De toorn van God die over de aarde wordt uitgegoten is de toorn van het kind, van 1212.

De liefde van een volwassene is corrupt en eng. De liefde van een kind is oprecht en puur. De liefde van een volwassene is benauwend en verstikkend, wurgend, omdat er altijd weer iets achter steekt. Volwassenen hebben duivelse breinen. Corrupt, ze zijn niet van God. Ze zijn van het gebied buiten het paradijs. Ware volwassen liefde bestaat bijna niet. Alleen kinderen kunnen ware volwassenen zijn.

Volwassenen zijn roofdieren. Iedereen die slachtoffer van hen is geworden begrijpt dit, en begrijpt dat de toorn van God de toorn van het kind is. Het is een tikkende tijdbom. Het kind zal overwinnen. Het is iets van de natuur. Wat is dan die volwassenheid ? Het is valse kinderlijkheid, baby gedrag. Het zijn demonen die nooit wedergeboren zijn geweest en daarom ware kinderen haten. Het zijn de nageboortes, miskramen. Ze zijn zo jaloers op de ware wedergeboren kinderen dat ze hun vernietigend werk zijn begonnen tegen deze kinderen. Volwassenen imiteren kinderen, maar het is valse kinderlijkheid, zo vals dat het kinderachtig is. Deze volwassenen zijn geen ware kinderen van God, geen ware kinderen van moeder natuur, maar kinderen van de duivel die komen om te stelen, te moorden en te vernietigen. Het zijn kinderen van de leugen.

Hoe zijn ze dan zo groot geworden ogenschijnlijk ? Door het eten van vlees. Het is geen ware groei. Het is diefstal, en ze zijn niet gemachtigd het te gebruiken, dus hebben ze het vervalsd en leven zo in de omgekeerde wereld. Alles is anders bij deze dwazen. Alles wat ze zijn is door vlees, en alles zal weer ten onder gaan door vlees.

Zij die de 80-er jaren nog hebben meegemaakt kennen haar misschien nog : de troubadour Tanita Tikaram die met haar gitaartje overal naartoe trok om de kinderkruistochten te bezingen, met haar nummer 'Mijn strijd in soberheid’. Ze was zelf nog een kind, negentien jaar.

Het lied begon met erop te wijzen dat alle kinderen van God eerst schoenen nodig hebben voor de exodus, en dat ze goede boeken moeten lezen. Het zou hen dus niet komen aanwaaien. Ze moeten ook een zekere rebellie bezitten tegen de situatie, de slavernij, waar ze zich in bevinden, dat wat hen vasthoudt en tegenhoudt. Dat is tegen de valse volwassen wereld. Je moet dit aan het begin van de exodus zeggen, dat je breekt met het volwassen vleselijke.

De mens is maar een draai in mijn soberheid, vertaalt het lied, of draai in mijn minderen, mijn matigheid, nuchterheid. We zien de valse liefde van de volwassenen die kinderen het bloed onder de nagels vandaan haalt, maar die handen zullen hen een halt toeroepen, en laten zien dat zij slechts een draai zijn in het minderen.

Ze doen niet mee met het valse gefeest van de volwassenen met hun valse feestjes, maar gaan terug naar de innerlijke wereld van dromen. Ze staken en kappen ermee en gaan mee op de kinder exodus.

Je hoeft niet exact hetzelfde te denken en geloven zoals de volwassenen die alleen maar hun eigen geloof als zalig accepteren. Er is grote diversiteit onder kinderen. Kinderen houden zich schoon van de vuile spelletjes van volwassenen, en betalen hiervoor een hoge prijs, maar kunnen zo door de enge poort.

Het lied beschrijft dat het belangrijk is om je leven te riskeren, en dat je een varken totdat je bent ontwaakt

Volwassenen willen kinderen zo zoet en mooi houden als gewassen varkentjes,
en onwetende kinderen trappen erin, hebben niet door dat ze gefokt worden,
en blijven varkentjes totdat ze het door gaan krijgen en kritisch leren denken.
Varkeren betekent : hebzuchtig zijn, vraatzuchtig. Het is ook afwimpelend, laf gedrag als je met de waarheid wordt geconfronteerd.

Ze doen zich mooi voor voor de markt,
maar het heeft geen diepte,
het is allemaal bedrog,
ze moeten terug naar de ware studie,
de exodus schoenen aantrekken,
en goede boeken lezen die diep gaan,
in plaats van domhoudende, afleidende kranten

De overburen hadden het album van Tanita Tikaram. De buurvrouw was er heel enthousiast over en zei dat ze heel groot zou worden. Ze bedoelde natuurlijk die kinderkruistochten, want daarna is ze weer in de vergetelheid geraakt, maar het nummer is me altijd bijgebleven. De drums zijn van het kinder leger. Het was iets gegeven vanuit de hemel. Het was het terugkomen van 1212 om een nieuwe generatie op te roepen voor de kinder exodus, in 1988.

Ook Mark Hollis van Talk Talk predikte de kinderkruistochten. Hij had het ook helemaal gehad met de volwassenen.

hoofdstuk 10 de jaren 1700 : de herleving van het oorspronkelijke edomitisch-israelitische christendom

Zowel de kinderkruistochten (jaren 1200) als de latere calvinistische reformatie (jaren 1500) liepen vast, om tot een groter en dieper pasen te komen. De zee waartoe ze opgetrokken waren splitste

uiteindelijk niet, en ze moesten hun weg volgen door de wildernissen aan de kusten van de zee, of werden verlokt om met schepen mee te gaan die hen uiteindelijk als slaven verkochten of die schipbreuk leden. Een tragisch pasen, wat we allemaal nog steeds kunnen ervaren. Hoe dan verder ? Wat gebeurde er bijvoorbeeld in de jaren 1700 als antwoord hierop ? Daarover gaat het artikel van vandaag op deze wat ze noemen 'tweede paasdag', maar hoe arm ben je als dit pas je tweede paasdag is ? We hebben al veel meer paasdagen achter de rug als het goed is. Weer iets van het volwassen koninkrijk waartegen we dienen te strijden, en wat we omver dienen te werpen. Ja, we spreken over anarchie, en als we het over anarchie hebben, dan hebben we het over Ezau, die in het hebreeuws Esav wordt genoemd, SV, wat helemaal terugleid tot de verhalen van Shiva, SV, in India. Daarom zijn we op ontdekkingstocht in India gegaan tot deze wortels, maar we moeten verder trekken. Het verhaal gaat verder. We moeten terug tot de voortijden, in de regressie. Terug tot de dieper liggende bronnen. Waar hebben we het dan over ? Dat wat onderdrukt werd, achtergehouden, verborgen, dat kwam in latere eeuwen weer naar boven. We spreken over de jaren 1700. Kennen wij dit tijdperk ? Wat betekent het voor ons persoonlijk ? Waar ligt de sleutel ? Er kwam een nieuwe anarchie opzetten tegen het kerkelijke bewind, maar die anarchie sloot zich ook aan op belangrijke uitgangspunten van de kerk, dus het was zeer zeker geen totale anarchie, maar meer subtiel en onderscheiden. Zelfs de katholieke kerk had enkele belangrijke uitgangspunten waar de mens niet omheen kon.

We bespreken het oorspronkelijke Edomitische-Israelitische christendom wat filosofisch-psychologisch uit een dieper verhaal redeneert dan zomaar het Jezus verhaal. Zelfs de naam Yeshua wijst al terug op Ezau, zoals Yeshua vaak terugwees op het Oude Testament, zij het met dezelfde anarchie die Ezau had, want Yeshua slikte niets zomaar voor zoete koek wat de volwassenen aan verhalen hadden verteld. Hij zette er rustig strepen doorheen, en verdraaide het, maakte er iets anders van. Een nieuw koninkrijk was gekomen. Zij die de minste niet wilden zijn zouden hem nooit begrijpen. Zijn woorden waren hard naar het volwassen vlees. Ze begrepen de symboliek niet.

In de halal, de strijd tegen lazar deel 2, hoofdstuk 7, staat :

‘De Mozes mythe was om Abraham en Sarah te bedekken. In de grondteksten was Abraham onderworpen aan Sarah, wat in de wortel tekst ook matriarchie betekent. Ook was zij de grote moeder in de wortel tekst (sar). Zij hield in de wortel tekst het volk in heilige gevangenschap.’

De exodus is de tocht terug naar Genesis, naar de tent van Bilha, waar zowel Jakob introk als zijn zoon Ruben. Ook is het dus de tocht naar de tent van Sarah, en de tent van Rebekkah. Dat we het OT op deze manier verdiepen klinkt bijna Talmudisch, maar het is Ascetisch, en wordt alleen geopenbaard aan kindekens, aan hen die de minste zijn geworden. Zij die dus niet naar dit niveau streven zullen dit dus ook nooit ten diepste begrijpen, want ze krijgen geen toegang. Onbesnedenen kunnen niet in deze dingen ingewijd worden.

Ezau was het beeld van de minste willen zijn, want hij ruilde zijn status en eerstgeboorterechten om voor de bedelkom, een verhaal wat oorspronkelijk uit India komt. Alleen door dit kindschap, van de minste willen zijn, kunnen wij komen tot de tent van Rebekkah.

Jakob en Ezau beelden beiden iets heel belangrijks uit. Jakob beeldt het toetsen uit, op Pniel, en Ezau beeldt het minderen uit, tot het zijn van de minste.

Ezau betekent hij die offert, werker. Dat hij mindert tot het punt dat hij de minste is, rebelleerd tegen de aardse, vleselijke wetten, zijn sociale status aflegt, leidt hem tot tranen. Hij is een verbroken man, als een kind. Ezau staat voor religieuze anarchie. Hij buigt niet voor de afgoden van de mens. Toen Jakob en Ezau verzoend werden wilde Jakob met Ezau meegaan naar Seir, de wildernis ten zuiden van de dode zee, waar oorspronkelijk holbewoners leefden. Dat was het gebied van Ezau, van Edom. Maar Jakob ging uiteindelijk niet, omdat het te moeilijk was.

In de jaren 1700 leefde het Israelitisch-Edomitisch christendom zeer op in Oost-Europa, die op gnostische basis het pad van Ezau predikten ter bevrijding van de aardse wetten. Ezau was in deze cultus een soort messias. Ook was de basis ascetisch. Jakob zou dit pad op moeten om alsnog tot Seir te gaan als tot het beloofde land, het land van Ezau. Deze religie was interreligieus in de zin dat elke religie wel wat goeds in zich had.

In de jaren 1700 werd er een brug gebouwd tussen het Jodendom en het christendom door wat men in Oost-Europa de heilige Edomitische religie noemde. Ditmaal was het geen schaapkudde mentaliteit zoals het christendom was, waarin de slagers zich als herders verkleedden om de kuddes tot de slacht te leiden, maar was het religieuze anarchie. In het christendom was er zowel communisme als kapitalisme. De elites legden kastes op aan de mensen en in die kastes waren de mensen gelijk, maar Edom predikte rebellie en anarchie tegen de aardse rangen en wetten, tegen de aardse kastensystemen, en ging een stap verder van het zijn van de minste, wat oorspronkelijk ook de boodschap van Jezus was. De kern en oorsprong van het christendom was namelijk Edomitisch, maar het was door rovers gekaapt.

Ezau was een eenling, en predikte tegen het bedrog van sociale status en alle ingebakken en ingedutte wetjes van de samenleving, om de wildernis in te gaan. Ezau was de wildernis mens. Het pad van Ezau was een hongerpad, om tot Seir te gaan, waar de holbewoners waren (vgl. Suri, wat in het voortijds ‘ tranen van verbrokenheid’ betekent.) De naam Ezau is afgeleid van Edom, wat rood betekent, als de rode aarde, primitief, en van Se’ir, wat harig betekent, sober, ongetemd. Daarom is het volk van Ezau Edom, van het Hebreeuwse ‘d’m’, bloed, wat komt van het Egyptische d’m, doem, de besnijdenis van het hoofd, van het verstand. Het volk Edom is het volk van Doem, van de verdoemden, oftewel de besnedenen. Zij hebben het vleselijke volwassene afgedaan, weggesneden, en zijn kinderen, kinderen der verdoemden, kinderen der verdoemenis. Edom was ook een beeld van wijsheid, voornamelijk de Teman stam.

Er moest verzoening komen tussen Jakob en Ezau. De religies werden gezien als de verdiepingen, de verschillende divisies van het messiaanse pad, en Jakob moest ingewijd worden in de Edomitische stam. Zo werd de Edomitische religie de brug tussen Jodendom, de islam en het christendom. Het draaide niet zomaar om Ezau, maar om Ezau als pad terug tot de zwarte Madonna, de zwarte Maria, zoals in het lied van Salomo, het hooglied, de bruid zwart was, terug naar de

tenten van Sarah (Suri), Rebekka en Bilha. Er was dus de katholieke lijn, en daarnaast de byzantijnse lijn en nu was er in de jaren 1700 een duidelijke edomitische lijn naastgekomen, die redeneerde vanuit de anarchie van Ezau in de Israelologie. Jakob moest met Ezau verzoend worden. Se'ir, het land van Edom, was het beloofde land, het woeste en wilde land van de holbewoners, natuurbewoners. Daartoe was de geestelijke pelgrimstocht, de bedevaart. Zij moesten daar een ontmoeting krijgen met de zwarte madonna, de zwarte moeder godin. Dit kon alleen door ascetisme en anarchie tegen de huidige kerkelijke instellingen.

De kinderkruistochten kregen zo een nieuwe koers.

hoofdstuk 11 de opname van krishna in de strijd tegen religieus racisme

In een droom was er in Nederland een natuurpark of grasveld tussen de huizen waar een enorm grote kast stond met theologische boeken, allemaal voor de verkoop. De kast was heel erg wankel, en het was de theologische orde van Nederland, ook politiek gezien, want er liepen ook politieke mensen bij. Het was een hele gevaarlijke kast en alleen waaghalzen waagden zich erop. Ik was ook heel hoog op die kast, en telkens weer vreesde ik voor mijn leven. Die boeken stonden allemaal heel dicht bij de rand. De kast zou kunnen omvallen of je zou bij het minste of geringste van de rand afvallen als je met die boeken bezig zou gaan. Ik was hier voor een missie, en ik moest er zijn voor studie, maar ik riep om hulp in mijn binnenste, omdat deze situatie onhoudbaar was. Deze boeken heersten in theologisch en politiek Nederland, en ze lagen te hoog. Ik wilde ze van de kast afduwen, maar dan zou de kast ook kunnen instorten of dat ik van de rand zou afvallen. Er kwam toen een vrouw die ik herkende als Egyptisch-Amerikaans, een vorm van Sebek, en die duwde mij naar achteren, weg van de rand, en begon die boeken zo van de kast af te kieperen. Ze vielen helemaal naar beneden, hele grote zware theologische boeken, en ook die kastenplanken, de verdiepingen, begon ze naar beneden te kieperen, totdat de kast zo laag was dat de kast niet meer gevaarlijk was. Ik was heel erg opgelucht, en de vrouw dankbaar, die dus een vorm was van Sebek, als een Egyptische oorlogsgodin, een dynamiek en metafoor van reformatie en regressie. De kast werd zo tot een prachtige natuurstellage of vestiging, meer als een heuvel. De vrouw nam me toen mee in natuurgebied, in het bos, en in het bos was Krishna als een paradijs vogel die mij opname. Krishna reikte heel diep in mijn hart, en nam mij zo op. Er was een enorme warmte in mijn hart, als een zee van liefde, die wonden begon te genezen, die de wonden van het geestelijke Nederland voorstelden.

Ik was in de kern van India gekomen, in centraal India, in Madhya Pradesh. Ik was daar gewoon in mijn eigen huis. De heks die over dat gebied heerste pretendeerde de moeder van Nederland te zijn en dus ook mijn moeder, en kwam gewoon bij mij binnen. Ik keek haar aan. Haar gezicht was hevig opgemaakt. Ik vroeg wat ze moest, waarom ze zomaar ongevraagd binnenkwam. Ze zei toen dat de buurvrouw van nummer 38 (van vroeger van het ouderlijk huis) naar het ziekenhuis moest. Ze wees ook op haar eigen buik. Die was heel dik. Ze was zwanger. Ik voelde me verder niet geintimideerd,

en deed ook verder niks. Krishna was immers bij me, en Sebek. Het was goed. Dit was mijn huis. Ze zou vanzelf weer wegvagen. Nu de theologische toren in Nederland was afgebroken zou ook het gebied van Madhya Pradesh ingenomen worden. De heks had haar macht verloren. Wat houdt dit in ? Nieuwe kennis. Deze heksen of naga's bewaken de gnosis, stukken natuurkennis, stukken oerkennis. Die kennis is belangrijk om je leven verder op te bouwen, om te emanciperen, om tot anarchie te komen.

Krishna keek naar mij. Het was een prachtige vogel met een hele grote gebogen snavel. Het was een paradijs vogel. Yeshua Christus wijst terug naar Siwa Krishna in India. Zoals het Yeshua kind met de herders was, zo was het Krishna kind met de herdersmeisjes, de gopi's, de herderinnen. Vergelijk het met de egypto-aramese kebu's, de godinnen van de aarde, de wildernis en de onderwereld (vgl. Geb, godin van de aarde). Altijd weer vergezelden zij het Krishna kind. Ik zag toen de naam Krishna, en ik zag dit : K-rosh-n. De K is in het oer-Israel de hieroglyph van de moederborsten, en in voortijdse hieroglyphen stelt het ook wel de school voor. Rosh is hebreeuws voor het begin (vgl. Rossiya, Rusland), wat in het voortijds ook Name wordt genoemd, de oerkennis. Ik zag toen Rosh, RS, worden tot Eros, de vruchtbaarheid in het Grieks. De N staat in de voortijd voor het progressieve, het nomadische. Krishna staat in India voor de anarchie tegen de gevestigde orders. Krishna is vrijheid, anarchie, maar zeker geen roekeloosheid. Krishna is de hemelse trickster, zoals Anansi de spin dat is in de Afrikaanse en Surinaamse cultuur. Het waren verhalen van protest tegen de onderdrukkers, wat hoop gaf aan de slaven. Deze verhalen waren verboden, maar ze werden toch stiekem verteld. Zoals het in het christendom ook vaak verboden is om je bezig te houden met andere culturen en religies, omdat ze anders de macht en de controle over je zouden verliezen. Anansi is in het Egyptisch Nun-sa, de kennis van Nun, een egyptische noach. Noach is ook altijd een figuur van protest geweest. Anansi is ook een beeld van vruchtbaarheid. Ik droomde over de spin, en ik was in slaapverlamming. Ik kon me niet bewegen.

Als we het over Sebek hebben, de egyptische krokodil, ook vaak als beeld van de vroedvrouw als hulp bij de geboorte of wedergeboorte, dan hebben we het over Sa-Bek, de kennis van Rebekka, de moeder van Ezau, die in zijn tijd al een kruistocht hield tegen het corrupte sociale kastenstelsel in Israel. Hij werd de minste. We hoeven niet zozeer van een communiteit te spreken, maar van een ascetiteit, waar alleen hen toe behoren die de minste zijn. Zo treedt er ook geen gevaarlijke veraardsing en verstening op.

Ik was dus op de vleugels van Krishna. Ik ging als Ezau terug tot moeder Rebekkah, tot haar tent, in de exodus, en werd met de heks van centraal India geconfronteerd die haar macht had verloren. Deze slang intimideerde mij niet meer. De slang had haar giftanden verloren. Haar naam was Teleo.

Krishna moest komen als een nieuw zoonschap, niet onderworpen aan de oude orde, maar ook niet totaal ararchistisch, want er waren ook goede dingen. Daarom moest hij wel trickster zijn, anders zou hij er nooit doorheen komen. De mensheid leefde in slavernij, onder gruwelijke demonen, en daarom gaf het Krishna verhaal mensen hoop, zoals het Anansi verhaal voor de slaven die naar Amerika waren genomen, en zoals het Jezus verhaal, maar mensen moeten dit niet gaan verletterlijken, monopoliseren en uitbuiten, want dan komt er een nieuwe slavernij, en een nieuwe onderdrukking, een nieuwe tiran. Dat is gebeurd met het Jezus verhaal, want het werd gemaakt tot het merkteken van het beest waar iedereen zich aan moest onderwerpen. Er waren geen andere zienswijzen en perspectieven mogelijk. Er was maar een waarheid. Daarom mag het Christus

verhaal verdiept worden in India, in het Krishna verhaal, zodat het weer binnen proporties terechtkomt, want in het westen hebben ze het Jezus verhaal overmatig opgeblazen.

Krishna is bevrijding, als een psychologisch-filosofische metafoor. Het is een daadwerkelijke energie, een daadwerkelijke waarde, die je in je dromenleven mag ontmoeten, als een paradijsvogel. Krishna staat voor escapisme. De mensen hadden regels en tradities gemaakt waar anderen zich aan moesten houden, vaak op straffe van de dood. Daarom moest het Krishna principe van hemelse anarchie komen om de mensheid te verlossen : een nieuw zoonschap tot de zwarte oermoeder, wat verder werd uitgewerkt in het Ezau verhaal van Israel en in de Edomitische religie die in de jaren 1700 herleefde, als een opwekking in het Judaistische christendom. Dit was een Edomitische reformatie die terugkeerde tot de zwarte Madonna, de zwarte Maria. In de jaren 1700 werd de tirannie van orthodox christendom en orthodox jodendom afgebroken. Zonder Sebek en Krishna had dit nooit kunnen gebeuren. Wij moeten onze soldaten kennen, onze oorlogsprincipes. Het is allemaal al gebeurd. De mens kan slechts ontwaken. Alles is al uitgespeeld. Kennis is kennis, en die is eeuwig.

Anarchie betekent onthechting, en dat kun je in India leren, maar niet los van de andere culturen, want al die culturen vormen het mechanisme, als je tot hun kern komt. Dat is waar Krishna voor staat. Religieus racisme moet uitgebannen worden. Zo niet, dan zou de aarde op een tikkende tijdbom rusten. Religieus racisme roept telkens weer de religieuze oorlogen op, met al het geweld, bloed en leed wat dit ten gevolge heeft. Dit monster moet voor eens en voor altijd verslagen worden. Dat is waar het Krishna verhaal over gaat. Dat is waar het Ezau verhaal over gaat. De dag waarop je stopt met leren is de dag waarop je sterft.

hoofdstuk 12 het pad van de natuurmens

Als we psalm 22 lezen, dan grijpt de psalmist terug op het Ezau verhaal. Ezau rekende niet met zijn sociale status. Het zou hem allemaal worst wezen. Hij gaf niks om zijn eerstgeboorterechten. Aardse rangen en verjaardagsgegoochel interesseerden hem niet. Maar door het minderen, het vele minderen tot het punt dat hij de minste was, als een echt natuurmens, voelde hij zich ook verlaten en eenzaam, net zoals de psalmist in psalm 22.

Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten,
verre zijnde van mijn verlossing,
bij de woorden van mijn jammerklacht?

Mijn God, ik roep des daags, en Gij antwoordt niet,

en des nachts, en ik kom niet tot stilte.

Later komt dit ook terug in het Jezus verhaal, maar het begon allemaal bij Ezau. Ezau zocht de hemel in tranen, in verbrokenheid, maar kon het niet vinden. Waarom moet de mens hier doorheen ? Juist omdat Ezau's ogen door het minderen en de minste te zijn waren opengegaan zag hij hoe ver weg God eigenlijk was, terwijl zij die de meeste willen zijn vaak denken dat ze god in hun broekzak hebben.

Ezau had al zijn eigen pniel ervaring en was in een worsteling met God, en dat moest ook wel, want de lucht was zwanger met afgoden, valse goden, valse godsbeelden en godsbegrippen, valse ideeen over god. Elk bedenksel, ook elk godsidee moeten we als krijgsgevangene maken, om het te toetsen aan de bron. (zie 2 Kor. 10) Dan voel je je maar verlaten, maar dat is beter dat je met een vals godsbeeld of afgod meegaat om tot snelle zelfbevrediging te komen. Neen. Ezau minderde om te toetsen, en zo werd hij de minste. In tranen zocht hij het, maar hij kon het niet vinden. Dit was zo belangrijk dat zelfs Jakob in de gedaante van Ezau tot God moest komen. Jakob moest als Ezau zijn. Ook Jakob ging toen tot Pniel. Rebekka had hem verteld dat hij als Ezau moest zijn.

En dan zien we in psalm 22 het hele kruis verhaal zich afspelen, maar het ging over Ezau. Later zou dit ook op Jezus van toepassing zijn.

Een bende boosdoeners heeft mij omsingeld,
die mijn handen en voeten doorboren.

Zij verdelen mijn klederen onder elkander

en werpen het lot over mijn gewaad.

Ezau had helemaal niets meer. En zo ging hij tot Se'ir, het land van de holbewoners. Dat was een Edomitische exodus die Jakob later ook wilde maken. (Gen. 36)

We moeten niet te snel zijn in zoonschap tot iets in de theologie, wat ook de les is van de islam. God heeft niet zomaar kinderen. Er komt veel meer bijkijken. Eerst moet er met God en theologie geworsteld worden, want het zijn slechts beelden. Het gaat al snel mis. Eerst moet de mens net als Ezau in de gaten krijgen hoe ver de mens van het ware god kennen, god worden en god zijn vandaan leeft. De mens leeft ver van god omdat de mens graag projecteert, maar niet zelf als god is en leeft.

Eerst moet het mens het vlees en de zinnen van het vlees, de bedenkselen en afgoden van het vlees, kruisigen. Daarom moet ook de mens zelf aan het kruis. Zo wordt alles getoetst, en zal het ware uiteindelijk opstaan, tot Se'ir gaan, terug naar de natuur. In die zin is psalm 22 ook een Edomitische psalm. Het gebied Se'ir, het land van Edom, ligt tussen de Dode zee en de rode zee in. Het is het beloofde land van de Edomieten en ook voor de Judeo-Edomitische christenen van de jaren 1700.

hoofdstuk 13 de bespreking van krishna in de nahumitische exegese

Ready for the race ? Vandaag een langer artikel met verschillende verwijzingen naar oudere onderwijsboeken. What is the race about ? Het krishna geheimenis is een tikkende tijdbom onder de samenleving. Er is maar een bepaalde tijd om het op te lossen. India kan niet uitgelegd worden zonder Israel, en Israel kan niet uitgelegd worden zonder India. Het zijn chemische hersenprocessen in het brein van de mens. Het ratelt maar door. Het kan zware ontploffingen geven als de mens niet klaarkomt met deze alchemie. De mens die deze ingewikkelde processen, gevaren en bedreigingen wil overleven dient dus hiertoe ingewijd te worden in de geestelijke alchemie als alchemist. De mens kan niet altijd maar blijven aanklooien met deze potentieel zwaar giftige en onvoorspelbare stoffen. De mens is op weg naar het ravijn, want hij speelt met zwaar opgevoerde stoffen waar hij totaal geen weet van heeft.

Westerse gezichten zeggen vaak : ‘Ik ben de meeste, en ik wil meer.’ Daarom kijk ik liever naar Indische gezichten, die vaak zeggen : ‘Ik ben de mindere, of minste, en ik wil minder.’ Er klopt iets niet in de westerse anatomie. Er hangt ook een zekere ‘air’ vaak over westerse mensen. Dat is zeker niet de regel, maar wel een tendens. Het westen heeft de hele wereld kapot gemaakt. Geloof niet wat je om je heen ziet. Het zijn dromen en illusies. Hoe komt dit ? India is veel vegetarischer dan het westen. Als je nog dieren eet, vlees eet, dan zegt je gezicht niet dat je de mindere of de minste bent, maar dan heb je je eigen belang boven dat van dieren gezet. Dan gaan je openbaringsaderen dichtslibben. Verwacht geen openbaringsvol leven als je zo’n leven leidt. Het wordt alleen geopenbaard aan de minsten, niet aan hen die zich boven dieren hebben gesteld.

Ik wil die westerse koppen niet meer zien. Vaak hebben ze ook nog zwaar hun borsten vooruit gedrukt, opgepoft, en stappen rond in grootheidswaanzin. De alcohol sust hun gemoed en geweten. Ze zijn dronken van het bloed van de minderheden, van de dieren en geestelijken, zoals de hoer op het meerkoppige beest in openbaring. Het zijn siamese gedrochten. Geloof niet wat je om je heen ziet. De mensen zijn bezeten met vlees parasieten die door hen heenspreken, en daar moet je dan telkens omgang mee hebben. Mij niet gezien. Je denkt dat je met mensen hebt te maken, maar het zijn vlees parasieten. Die bassen de hele dag door hen heen, het gaat maar door. Westerse gezichten zijn vaak vol met vooroordelen.

Vannacht begon het weer met Sebek, oftewel Sa-Bak, de kennis van Rebekka, wat een oorlogskennis is. Deze oorlogskennis is Edomitisch. Edom stond bekend om zijn wijsheidsscholen. Weer nam Sebek mij de natuur in, de wildernis, en weer werd ik ergens opgenomen door Krishna. Ditmaal werd ik opgenomen tot de bovenkern van centraal India. Ik kwam boven Madhya Pradesh terecht in Uttar Pradesh waar Krishna in een gevangenis werd geboren in Mathura. Krishna, oftewel charis, de geestelijke gaven waar Paulus telkens over spreekt, het heilige werkverbond, is dus de vrucht van gevangenen, van de minderen, zij die door de heilige natuurrestricties leven. Dit zijn de bomen geplant aan waterstromen die hun vrucht geven op hun tijd, in psalm 1. Dat is een Judeo-Edomitische levensstijl. Krishna is de dynamiek van het geven, van de liefde, van de tederheid en zorg, en alleen zo kun je minderen, door het weg te geven, allereerst als een offer aan de allerhoogste. Dit is ook wat de ware schoonheid is in het boek van Krishna : de dienstbaarheid tot het allerhoogste, de allerhoogste bron. Daarbuiten is alle schoonheid vals. Veel mensen zijn op zoek

naar schoonheid, en als we het hebben over esthetica dan hebben we het over kunst en gnosis, over het zijn van de minste. Daarbuiten is alles ijdelheid. Ware schoonheid behoeft geen krans. In Egypte betekent schoonheid gewoon waarheid. Dat mag je niet loskoppelen.

In Uttar Pradesh werd nog steeds gestreden. Er waren valse heksen van charis die het gebied beheersten. Krishna vocht tegen hen. Ik zag een meerkoppige draak die dronken was van het bloed van de minderen. Hij wilde de meeste zijn. Maar de eersten zullen de laatsten zijn. Het was een verschrikkelijke slang. Vol dronkenschap begon het te zemelen. Het was allemaal geijl en gebrabbel. Het had geen substantie. Het was allemaal ijdel gezwets. Krishna moest ook de giftanden van dit beest vernietigen. Er was een grote oorlog. Als we het over Charis hebben dan hebben we het over K' Eros, oftewel de school, de moederborsten, van de vruchtbaarheid, van de liefde, van het geven, van het minderen, van de minste willen zijn, want daar stond Eros voor in de Griekse mythologie. De minste willen zijn is vruchtbare bodem, maar je gaat eerst door tijden van dorheid heen, tijden van honger, in het minderen. Er wordt misbruik van je gemaakt. Je wordt beproefd. Daarom is Eros, de arme, ook de beproefde, de getoetste. Hij was de Krishna van de Griekse filosofen, van de stoicijnen en asceten. Bij de Romeinen werd hij tot Cupido, het hulpje van Venus. Alles leidt terug tot de godin van de liefde, de godin van het minderen en de minste willen zijn. Dat is dus een veel hogere en hemelse Eros dan de wereldse Eros. Deze Eros zwelgt niet in het sexuele, maar is vaak celibatair. Het sexuele wordt dan tot een wetenschap, als iets metaforisch, en gaat dan eigenlijk veel dieper. De hemelse sexualiteit heeft niets te maken met de wereldse sexualiteit.

Paulus was de gevangene. Door zijn werk van het prediken van het kruis en van de weg van het zijn van de minste, kwam hij in de gevangenis terecht, want de Romeinse schrokoppen konden daar niet mee leven met zo'n boodschap en zagen hem als bedreiging. Maar in de gevangenis ontving hij charis, het krishna kind, de geestelijke gaven.

Ik zag de boom van charis, zo diep geworteld in India, maar het ging er dwars doorheen. India was slechts een schakel. Het was een Edomitisch geheimenis, het geheimenis van Ezau wat helemaal terugleidde tot de oertijd, tot de zwarte moedergodin. Dat zijn beelden, metaforen, geen letterlijke orthodoxie. Ezau, Krishna en Paulus stonden voor de anarchie tegen een wereld die steeds meer wilde worden, een wereld die de meeste wilde zijn.

Het was de boom van Eros, van Rosh, het begin, het vruchtbaarheidsprincipe. Het was een hemels zaad. Deze boom was geplant aan de stromen van de hemelse tranen van verbrokenheid en gevoeligheid, waarin de hemelse stem verstaan kon worden. Het was de boom van Name, van de oerkennis. Deze boom werd bewaakt door een meerkoppige slang, een meerkoppige draak, een siamees beginsel. 'Meer, meer, meer,' riep de slang, terwijl de boom fluisterde : 'minder, minder, minder,' maar wie kon het verstaan. De slang blies zichzelf telkens op tot een draak. Krishna moest de giftanden van dit gedrocht verbrijzelen, eruit nemen. Krishna is dus de Indische Eros. Het is een verschrikkelijke strijd. Niemand doet het voor ons. We moeten zelf klaar komen met dit mysterie. Zelfs Krishna gaat het niet allemaal voor ons doen, want Krishna is een geheimenis, een leerschool, de K van Eros, oftewel de leerschool van Eros. Dat is een Edomitische leerschool, want alle lijnen leiden terug tot Ezau, de wilde natuurmens die niet gaf om zijn sociale status, plichten en rechten. Hij gooide het allemaal weg. Het zou hem worst wezen allemaal. Hij ging de hogere weg. Oorspronkelijk was dit het verhaal van Shiva die tot de bedelkom ging en zo kwam tot Parvati, de tent van de natuurmoeder, over de rivier.

Wat moeten wij weten als wij ons gaan bezig houden met het Eros medicijn ?
De mens gebruikt een vals Eros medicijn. De mens die de meeste wil zijn en het vlees eet van de dieren, zijn mede-schepselen, heeft van de zonde een professie gemaakt.

Ons onderwijsboek de Logistieke Filosofie zegt hierover in hoofdstuk 17 en 18 :
‘Omdat de doxa, de massa-opinie, voor hen belangrijk was, was het overmatig gebruik van eros, sexualiteit, een mogelijk gevolg, wat leidt tot porneia, het marktwezen van perverse sexualiteit voor verkeerde doeleinden en afgoderij, want dit gaf hen de macht om de massa's te scheppen en onder hun macht te houden. Door het overmatig accentueren van uiterlijkheden en het materialisme als gevolg daarvan, wekt men een vroegtijdige, valse sexualiteit op, een corrupte eros, de porneia.

Socrates gaf een veel hogere betekenis aan de eros, die onderworpen en getest moest worden aan de logos, de rede, namelijk dat de ware liefde de wijsbegeerte is. Eros is volgens Socrates de zoektocht van de mens naar zichzelf, naar binnen gericht, dus al helemaal niet naar buiten. Er moet bij gezegd worden dat Plato in zijn boek Symposium, over Eros, stelde dat Socrates deze wijsheid had geleerd van zijn leermeester, de profetische filosofe Diotima. Plato zelf was de leerling van Socrates, dus die stond heel dichtbij hem. Diotima noemde Eros een subtiele kracht die boodschappen overbracht tussen het goddelijke en de mens, vanuit de logos dus. Zijn moeder was Penia, armoede, en zijn vader was Poros, intelligentie. We kunnen dus stellen dat Eros voortkomt vanuit het verminderen van het lagere en het hongeren naar het hogere, wat ook bewaard is gebleven in de latere gnostisch-christelijke traditie. Eros kan alleen geboren worden in de leegte, in het afleggen van de lagere natuur. Penia en Poros zijn dus het tegenovergestelde van de porneia, want zij vormen de brug van het minderen die de mens in contact stelt met de hogere logos, in plaats van massa-vermeerdering. Eros is het verlangen naar kennis, die gezuiverd wordt door de logos.

In het wereldbeeld van de stoïcijnen stond de logos centraal. Eros zou nooit in die zin op zichzelf kunnen bestaan, want dan zou het corrupt worden. Eros was dus meer de verbinding tussen de hogere gedachtes, de vruchtbaarheid van de hogere principes, waar de stoïcijn naar zocht als een brug tussen het zelf en de logos, waaraan het valse zelf zou kunnen afsterven. De stoïcijn wilde de massa's dus niet, en ook niet de aardse rijkdommen, maar dus wel de massa's van de hogere gedachtes, het hogere collectief van de logos. En daarvoor had de stoïcijn een zuiver begrip van de Eros voor nodig. Als zijn eros corrupt zou zijn, lager aards, dan zou zijn schip op een rots kapot breken en zinken. Het zou hem noodlottig worden.

Voor de eenling op het stoïcijnse pad is het belangrijk om zijn eros weer in dienst te stellen van de oorspronkelijke logos, de hogere rede die op het pad van de apatheia bereikt kon worden. Diotima noemde Eros een zoeker naar de wijsheid, en de wijsheid bevat eeuwigheid en volkomenheid. Diotima wijdde mensen in op dit pad, zoals ook haar leerling Socrates, en indirect Plato dus. Eros is het zoeken naar het blijvende bezit van deze dingen, oftewel het zoeken naar de heilige gebondenheid, de hogere gebondenheid van de zelfoverstijging. Daar waar een aards mens op zoek is naar bedriegelijke, oppervlakkige, sjoemelende schoonheid, daar is een stoïcijn op zoek naar de hogere schoonheid van de vereeuwiging van het goede in zichzelf, de subtiele werkelijkheid.

Diotima stelt dan dat de massa de lelijkheid is, het afgewekene, ook al zien ze dat zelf niet, want ze wanen zichzelf met kop en schouders boven alles uit, en wanen zichzelf eeuwig. Ook stelt ze dat de

ware schoonheid op zichzelf bestaat en in zichzelf en eeuwig is, en dat alles buiten haar slechts komt en gaat. Tot die schoonheid van de wijsheid is alle inspanning om hierin ingewijd te worden, wat geen makkelijk pad is, maar daarbuiten zal de mens slechts ten prooi vallen aan groot bedrog. Deze schoonheid is dus niet racistisch, maar ontmaskert het kwaad. Je zou dus ook kunnen stellen dat deze transcendente natuurschoonheid geen 'spiegeltje spiegeltje aan de wand ik ben het mooiste in het land' spelletje is. Eros werd door Diotima beschreven als een jongeling in de natuur op blote voeten, zonder kleed, dakloos, en arm. Op andere plaatsen in het boek van Plato werd hij beschreven als een teder en zachtaardig iemand met de eeuwige jeugd, altijd met een kinderlijke gezindheid. Hij woont in het zachtste deel van de zachtmoedigen. Hij is van de buigzame, subtiele wereld, waardoor de kloof tussen de mens en het goddelijke is overbrugt, tussen mens en logos. Hij is tussen twee werelden, maar kan alleen door de logos tot volle bloei komen.

In de westerse wereld : Ze loven en prijzen elkaar's mooie jurken, en hoedjes en kijken neer op de arme Eros die op blote voeten, alleen in het bezit van een te korte broek, hun peperdure feesten niet kan bijwonen. 'Ik ben hongerig geweest, naakt en in de gevangenis, of misschien wel in een psychiatrische kliniek, en gij hebt mij niet gevoed, hebt mij niet gekleed, en niet bezocht,' stelt Mattheus 25. Dit is een ernstige zaak, want dat is de toestand van de westerse wereld vandaag de dag. De stoicijn zegt dan : 'Ik doe aan zulke westerse wereldse feestjes niet mee.'

Tot zover hoofdstuk 17 en 18 van de Logistieke Filosofie.

Ook Krishna was een jongeling in de wildernis. Het beeld van de Eros in het westen is corrupt, en daarom moeten wij terug tot de Edomitische en Indische wortels van Eros, om het te verdiepen, en om dit beeld bij te beitelen. De mens moet worden tot een ware beeldhouwer. Oh, het is een prachtig, wonderlijk beeld, maar wat hebben de mensen ervan gemaakt ? In het westen hebben ze een gruwel van Eros gemaakt, omdat ze het pad van Ezau en het pad van Krishna niet kennen.

De strijd is nog niet gestreden in Uttar Pradesh. Krishna is nog niet geboren. Het wordt alleen geboren als we er kennis van nemen. Alle wegen leiden terug tot de voortijden. In het westen is Eros een nachtmerrie. Met zijn brede grijns vervolgt hij vrouw en kind. Hij verkracht hen. En hij overvoed hen. Het is een vuur, een vreemd vuur, en hij steekt alles in de fik. Zo heeft hij brandstof voor zijn koninkrijk. Maar wij moeten tot K-Eros komen, tot de leerschool van Eros, de charis, tot het geheimenis van krishna. Deze tunnel moet weer open.

De sleutel tot India ligt in Israel, en de sleutel tot Israel ligt in India. De voortijden zijn namelijk al gecodeerd in de geschiedenis, in de culturen. In onze tocht terug tot Name, de oerkennis, moeten we komen tot Nahum, het zoonschap tot Name. Wat betekent dit ? Dit ga je nooit ten diepste begrijpen als je niet de minste bent geworden. Het vleselijke, meeste, kan het geestelijke niet verstaan. Er zal dan een waas over je hoofd blijven hangen, en je denken zal versluierd blijven.

Hier is het geheimenis : De boeken van de kleine profeten zijn ervoor om Genesis te ontzegelen. De boeken van de kleine profeten zijn dus verdiepingen van het boek Genesis. Er is een verschrikkelijke strijd met de valse Ezau, de verwesterlijkte Ezau, die van onverschilligheid. Daarom moesten de kleine profeten dit verdiepen. Het boek Nahum is geschreven om tot de ware Ezau te komen, als een beeld van de ware Ezau. Ook is dit boek van belang om Krishna te zuiveren, opdat je niet in losbollige new age terechtkomt.

Ons onderwijsboek de twaalf kleine profeten zegt over Nahum in hoofdstuk 50 :
‘Nahum betekent depressie en het onderhandelen met depressie. In de gnosis is depressie niet noodzakelijk somberheid en diep lijden, maar het kan ook loslaten betekenen, als een toets-dynamiek. Het is belangrijk om eerst los te laten, eerst te vluchten, als de mens wordt bedolven onder opdringerige gedachtes. Ga nooit zomaar het gevecht aan, maar ga eerst de leegte en de afzondering in, en mocht het blijven aanhouden, verzet je er dan tegen en ga worstelen. Dit is hoe de heilige voorzichtigheid zich uit, als de heilige vreze, om zo niet tot een prooi te worden van overmoed. Laat je ook niet met leegtes meesleuren, maar ga de diepere leegtes in. Leegte heeft te maken met loslaten, zodat het zich kan verdiepen, en het loslaten laat je ook weer los, en dat laat je ook weer los, totdat je in vruchtbare ultra-loslaten bent gekomen en tot het eeuwige loslaten. Deze dynamiek moet ontvangen worden, als een belangrijke ervaring. De mens mag daarnaar streven, maar blijf alles toetsen. Loslaten alleen is niet genoeg, maar blijf ook vluchten, en verzetten.

Het is een oorlog tegen het ego. Je bent in gevecht met een beest. Het is geen tijd voor overmoedig vertrouwen. Nahum streed met Assyrië. Daar is zijn gehele boek aan gewijd. Hij voorspelde de ondergang van Ninevé, de hoofstad. Het Assyrische rijk ging uiteindelijk ten onder door Babylon, wat duidt op de schakel tussen het heilige worstelen en het heilige loslaten. Waarom is dit belangrijk ? Zonder de leegte is het namelijk onmogelijk te toetsen. Hierom moest Daniël de leeuwen put in. Het heeft een diepe esoterische betekenis. Het Nahum orakel is belangrijk om veilig te blijven tegen overmoed.

Loslaten en worstelen moet in balans komen. Daarom zijn er soms depressie-periodes in het leven van de mens, opdat de mens niet overmoedig naar zijn wapens grijpt. Een wapen overmoedig gegrepen zal zich op dan duur tegen de grijper gaan richten.

Nahum was een Elkoshiet, wat 'in een heilige valstrik' betekent, wat betekent dat hij niet overmoedig kon zijn. Nahum leefde dus in de heilige restrictie, waarvan de heilige valstrik een beeld is.’

Ons onderwijsboek de contextuologie zegt over Nahum in hoofdstuk 38 :
‘Nahum komt van het oerwoord Name, en alhoewel er dus een mannelijke Nahum is, en dit in vele opzichten een waardevol boek is, wijst het terug op een ouder boek over de natuurvrouw Name als een beeld van kennis.’

Ons onderwijsboek de venezuela muur zegt over Nahum in hoofdstuk 60 :
‘Als de mens het boek Nahum leest dan is het belangrijk tot de voortijdse wortels te komen. Het komt van het voortijdse woord Nahme, Name, wat oerkennis betekent. In de voortijd waren er verschillende woorden voor kennis die min of meer kruispunten hebben. Vur is de natuurkennis, en vuh is oorlogskennis. Halal is de kennis van het hongeren, als grensgevoeligheidskennis. Nahum was in strijd met Assur, maar ook dit heeft een diepere voortijdse codering, want Assur is sr, suri, wat overgave betekent. Dit ontstaat vanzelf op het pad van de oerkennis, en dit is ook de codering van Suri-Name. Deze namen spreken en wijzen terug op de voortijd. Als tussenlaag zou Egypte erbij gehaald kunnen worden, want Assur of Aser is Osiris die bovenop de troon in de onderwereld zit, en dit heeft ook een vrouwelijke kant, ook weer verbonden aan Suri, als een moeder. Het is het

punt van verbrokenheid waarop de mens de baarmoeder ingaat en de mens grensgevoeligheid ontwikkeld.
Nahum streed tegen Assur. Dachsel (1818-1901) stelde dat Assur, Assyrië, het eerste wereldrijk was, en dit volk werd als een stok gebruikt door God. God moest wel. Het moest tot nut gemaakt worden. Alles moest meewerken ten goede, anders zou de vijand teveel voordeel behalen. God werkte er dus gewoon doorheen. Maar dat wilde niet zeggen dat Nahum zich niet tegen Assur verzette. Integendeel. Hij was in geestelijke strijd met dit wereldrijk wat alles had ingenomen. Weer is er de balans tussen rund en leeuw : het lijden aanvaarden, het lijden gebruiken, en het strijden in het verzet. Dat is ook de filosofische wet van de dialectiek : stelling, tegenstelling en samenstelling. Er mag geen samenzwering zijn, geen verbond met de vijand, maar er moet mee gewerkt worden.

Nahum 1:2 – Een ijverig God en een wreker is hij voor zijn tegenstanders. Vol van grimmigheid blijft hij toornen tegen zijn vijand.

Hier zien we dus de ijverzuchtige leeuw, en het volk moet ook ijverzuchtig zijn in gerechtigheid, anders ligt onverschilligheid op de loer om de mens te ontvoeren. Dat is wat de oerkennis is. Als je tot de oerkennis komt wordt je ingewijd in de oeroorlog, dus als je tot name komt wordt je ingewijd in de vuh. Nahum was verschrikkelijk aan het schelden en dreigen tegen Assur. Het loog er niet om. Er werd niet om de hete brij heengedraaid, maar het ging recht van voren. Ninevé waartegen hij predikt was de hoofdstad van de Assyrische wereldmacht.

Name is de oergodin van de oerkennis. Het laat een diepere oorlog zien. Het Name volk was in een grote oorlog met het Suri volk, en het Suri volk won deze oorlog uiteindelijk, als een beeld dat de oerkennis tot overgave leidt, tot de verbrokenheid, suri. Ook het Sukki volk was in oorlog met het Suri volk, en Suri overwon, en werd tot een groot wereldrijk. Dit is waar het Assyrische wereldrijk op terugwijst.

We zien deze coderingen nog steeds, want ook de heerschappij van Usir, Osiris, wijst op de voortijdse heerschappij van Suri.

Toen ik onderzoek deed in de oorlog tussen name en suri, en hoe het suri wereldrijk ontstond door haar overwinning van name, toen zag ik hoe tandarts industrieën begonnen in te storten, omdat zij de zegelen waren op deze voortijdse geschiedenis. En toen besefte ik ook hoe fataal het zou zijn geweest als ik maar een gewone banketbakker zou zijn geworden. Nahum streed dus met Assur, zoals in de voortijd het volk Name streed met het volk Suri. Assur was de stok waarmee God Nahum tot verbrokenheid leidde.'

Ons onderwijsboek ragnarok ontsluierd zegt over Nahum in hoofdstuk 28 :
'De Pessa komt dus voort vanuit het Noorden in het OT. Als er over het Noorden gesproken wordt in het OT, dan gaat het in de wortel tekst over het verborgene, duisternis. De Pessa is dus een hoger onderdeel in de Theheraphim, het orakel van Nahum. Dit orakel leidt ons tot in de dieptes van het Ismaelitische paradijs, tot de naakte, oorlogsvoerende stam. Wij moeten de Pessa boven alles eren, want dit is de oorspronkelijke tuchtroede van Bilha, wat werd ondersneeuwt door het kruis van het christelijke geloof. Zonder deze tuchtroede komen we nergens. Wij moeten de valse pessa verslaan door tot de ware pessa te komen. Dit kan alleen door diepe initiatie in de pessa, de hogere gnosis.'

Ons onderwijsboek ‘leven op de paradijs aarde deel 2’ zegt over Nahum in hoofdstuk 53 :
‘Charis komt van K-rosh, en rosh is het hebreeuwse woord voor begin, het oer. K is een voortijdse hieroglyph van een school, vaak uitgebeeld als een persoon met een visnet, wat dus een literair net is. K-rosh is in die zin de school van het oer, oftewel de oerkennis, de Name. Name is het voortijdse Afrikaanse Roshland, het land van de beginne. Ook Nahum draagt deze naam in zich en wijst op haar. Nahum was een boek wat gebruikt werd voor de basis van het boek Openbaring. In die zin was Nahum een Israelitische krishna, een Israelitische charis, en hij was ook een basis voor het heracles verhaal. Heracles moest kiezen tussen Areta, de geleerdheid, en Kakia, de wereldgezindheid, net zoals Krishna moest kiezen tussen Samsara, de dronken zinsbegoocheling, en Radha, Areta. Zo moest ook Nahum kiezen. Hij kiest ervoor om het Kakia probleem te ontmaskeren, en beschrijft het als een dronken hoer, als een snelheidsduivel van overmoed, wat ook weer terugkomt in het boek Openbaring.

Nahum 2

3 Het schild zijner helden is rood van kleur, de dapperen zijn in scharlaken gekleed; in de vuurglans van het staal staan de wagens op de dag van zijn toerusting, en de lansen worden gezwaaid.
4 Langs de wegen razen de wagens, zij vliegen over de vlakten; hun aanblik is als van fakkels, als bliksemschichten schieten zij voort.

Vergelijk Openbaring 17:3, en we gaan zien hoe het ook verder met elkaar oploopt :

3 En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest.

Want Nahum zegt dan in hoofdstuk 3 :

1 Wee de bloedstad, louter leugen, vol van verscheuring, zonder ophouden rovend! 2 Hoor,
zweepgeklap. Hoor, wielengeratel. en jagende paarden en opspringende wagens, 3 steigerende
rossen en vlammende zwaarden en bliksemende lansen, en tal van verslagenen, een menigte doden,
en eindeloos veel lijken; men struikelt over hun lijken – 4 vanwege de vele hoererijen der hoer,
uitnemend in bevalligheid, meesteres in toverkunsten, volken verkopend door haar hoererijen, en
geslachten door haar toverkunsten. 5 Zie, Ik zal u, luidt het woord van de Here der heerscharen, Ik
til uw slippen op tot aan uw aangezicht, en Ik laat aan de volken uw naaktheid zien, aan de
koninkrijken uw schaamte. 6 Ik werp vuil op u, Ik maak u te schande en stel u ten toon, 7 zodat al
wie u ziet, van u wegvlucht en zegt: Verwoest is Nineve. Wie zal haar beklagen?

Openbaring zegt in hoofdstuk 17 :

1 Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die zit aan vele wateren, 2 met wie de
koningen der aarde gehoereerd hebben.

En in hoofdstuk 18 :

3 en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben en de kooplieden der aarde rijk geworden zijn uit de macht harer weelderigheid.

Nahum 3:11 zegt dan :

11 Ook gij zult dronken worden, gij zult beneveld zijn

Zoals Openbaring de dronkenschap van de hoer bespreekt :

‘omdat van de wijn van de hartstocht harer hoererij al de volken gedronken hebben.’ (18:3)

En :

En de vrouw was gehuld in purper en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarlen, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen. (17:4,6)

want uw kooplieden waren de machthebbers der aarde, want door uw toverij werden alle volken verleid; en in haar werd gevonden het bloed van profeten en heiligen en van allen, die geslacht zijn op de aarde. (18:23-24)

Dit gaat over de heks Kakia in de heracles mythe, en over de heks Samsara. Nahum was duidelijk in gevecht met deze heks. Als hij dan zegt : ‘de stem van uw gezanten zal niet meer gehoord worden,’ (2:13), dan zegt Openbaring : ‘en geen stem van bruidegom en bruid zal meer in u gehoord worden, (18:23). Zij is namelijk de overmatige romantiek, de flutromantiek. Zij wilde de stem van de hemel in de mens doven.

Nahum zegt al in het eerste hoofdstuk : 15 Zie, op de bergen de voeten van de vreugdebode die heil onderwijst.

Het zijn de voeten van Areta, de hemelse geleerdheid, die gepredikt werd door de profeten in het OT en ook door Petrus en Paulus in de grondteksten. Nahum zat net als Heracles en Krishna aan de voeten van Areta, de hemelse deugd en geleerdheid, om naar haar te luisteren. Jesaja zegt : Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die het goede nieuws brengen. Het scheidt de mens af van het kwaad, van de zonde, van Kakia en Samsara, de twee wereldse verleiders. Ze stinken over hun hele lichaam naar make up troep. Ze willen de zinnen afbrengen van soberheid en studie. Ze willen de mens afleiden van Areta, van Radha, van de moedermelk. Ze willen de mens afleiden van die bergen waarop die voeten staan die goed nieuws brengen, de mens afleiden van de melkborsten. Het Aramees spreekt dat deze voeten in oorlog zijn. Zoals Zacharia zegt dat de hemelse voeten op de Olijfberg zullen staan, en dan zal de berg splijten en er zal een groot dal waartoe het overblijfsel zal vluchten en stromen van levenswater, van hemelse melk, zullen voortkomen vanuit Jeruzalem (hoofdstuk 14). De hemelse voeten zullen scheiding en afzondering brengen, wat ook onderscheiding is. Zij onderwijzen het overblijfsel. De mens moet zowel de berg op als het dal in. Het systeem moet ontmaskerd worden, wat zowel gebeurd in zowel Nahum als Openbaring. Ook predikt Nahum een strenge tucht om deze vleselijkheid uit te bannen. Calvijn stelt in zijn commentaar op Nahum dat deze roede ook over ons vlees gaat, en ons ook tegen die vleselijkheid beschermt. Calvijn stelt dat deze roede ons leven onderzoekt, zodat we ook de toevlucht nemen tot

het dal van het evangelie, de hemelse barmhartigheid. Waar Johannes in Openbaring tegen Babylon predikt als een beeld van het Romeinse rijk, daar predikte Nahum tegen Ninevé, tegen Assyrie, Assur.

Assur zou neergaan, als de slang die van zijn hoge, erecte stand op zijn buik geworpen zou worden om door het stof te gaan, want de mens komt voort uit het stof en zal tot stof wederkeren. Telkens weer zou de mens moeten uitbeelden wat er met het vlees zou gebeuren, in zijn eigen lichaam, door de sexualiteit, als een beeld van de oorlog tegen het vlees en de overwinning over het vlees, tot diepere exegese, om zo tot de voeten van Areta te komen. De mens moest hiertoe in het stof buigen.

Daarom zegt Nahum 1 :

2 Een naijverig God en een wreker is de Here, een wreker is de Here en vol van grimmigheid; een wreker is de Here voor zijn tegenstanders, en toornen blijft Hij tegen zijn vijanden. 3 De Here is lankmoedig, doch groot van kracht, en de Here laat geenszins ongestraft. In wervelwind en storm is zijn weg, wolken zijn het stof zijner voeten. 4 Hij dreigt de zee en doet haar opdrogen, alle rivieren legt Hij droog. Basan en Karmel verkwijnen, het groen van de Libanon verwelkt. 5 De bergen beven voor Hem en de heuvelen versmelten; de aarde rijst voor Hem op, ja, de wereld en al haar bewoners.

Spreuken 22:15 zegt :
Is dwaasheid vastgehecht in het hart van een knaap,
de tuchtroede zal haar vandaar verdrijven.

Nahum wees de mens op het voetpad van Areta, een pad van bloed, zweet en tranen, want het was een werkpad. Kakia wilde de mens verleiden tot het gemakkelijke pad van een pensioneringsfonds. Nahum wees de mens op het pad van studie, waartoe het ontvangen van charis moest leiden. Het was het smalle pad. Kakia liet de mens het brede pad zien, het pad van Samsara.

De charis heks is een van de verschrikkelijkste heksen die er bestaat, met haar valse, ongeleerde, gaven. Het werkt met kakia en samsara, valse studie verbonden en valse werk verbonden. Het is een corrupte charis die de boom doet sterven, de vrucht doet verdorren. De charismatische heks is een heks van materiele gaven die de mens doen verstikken, als een wurgslang. Het kunnen best religieuze gaven zijn, maar het zijn geen daadwerkelijke geestelijke, intellectuele gaven. Je kunt het blind ontvangen, door genade en geloof. In het boek spreuken wordt deze heks ontmaskerd.

Spreuken 5

1 Mijn zoon, sla acht op mijn wijsheid,
neig uw oor naar mijn verstandigheid,
2 om bedachtzaamheid in acht te nemen
en laten uw lippen kennis bewaren.
3 Want van honigzeem druipen de lippen der vreemde vrouw,
gladder dan olie is haar gehemelte,
4 maar op het laatst is zij bitter als alsem,
scherp als een tweesnijdend zwaard.

5 Haar voeten dalen af naar de dood,
haar schreden raken het dodenrijk.
6 Opdat gij het pad des levens niet zoudt inslaan,
zijn haar gangen doolwegen, zonder dat gij het weet.
7 Nu dan, zonen, luistert naar mij
en wijkt niet af van de woorden mijns monds.
8 Houd uw weg ver van haar,
nader niet tot de deur van haar huis,
9 opdat gij uw luister niet aan anderen geeft
noch uw jaren aan een meedogenloze;
10 opdat vreemden zich niet verzadigen met uw vermogen,
en uw moeizaam verworven goed
niet kome in het huis van een onbekende,
11 zodat gij in het laatst zoudt kermen,
als uw vlees en uw lijf verteerd zijn,
12 en gij zoudt zeggen: Hoe heb ik de tucht kunnen haten
en heeft mijn hart de vermaning kunnen versmaden;
13 waarom heb ik niet geluisterd
naar de stem van mijn leermeesters,
heb ik mijn oor niet geneigd
naar hen die mij onderrichtten!
14 Bijna was ik in alle kwaad geraakt
– te midden van de gemeente en de vergadering.
15 Drink water uit uw eigen regenbak
en welwater uit uw eigen bornput.
16 Moeten uw bronnen op straat overstromen,
uw waterbeken op de pleinen?
17 Zij moeten voor u alleen zijn,
niet voor vreemden nevens u.
18 Uw bron zij gezegend,
verheug u over de vrouw uwer jeugd:
19 laat haar borsten u te allen tijde vreugdedronken maken,
wees bestendig verrukt over haar liefkozingen.
20 Waarom zoudt gij dan, mijn zoon, afdwalen naar een vreemde,
de boezem van een onbekende omarmen?
21 Want voor de ogen des Heren liggen ieders wegen open,
Hij weegt al zijn gangen.
22 Zijn ongerechtigheden vangen de goddeloze,
in de strikken zijner zonde raakt hij vast.
23 Hij sterft, omdat tucht hem ontbreekt,
door zijn grote dwaasheid verdwaalt hij.

Spreuken 7

1 Mijn zoon, bewaar mijn redenen
en leg mijn geboden bij u weg.

2 Bewaar mijn geboden en leef,
en mijn onderwijzing als uw oogappel.
3 Bind ze aan uw vingers,
schrijf ze op de tafel van uw hart.
4 Zeg tot de wijsheid: Gij zijt mijn zuster,
en noem het verstand uw vertrouweling,
5 om u te bewaren voor de vreemde vrouw,
voor de onbekende, die gladde woorden spreekt.
6 Want ik keek eens uit het raam van mijn huis,
door mijn tralievenster,
7 en ik zag rond onder de onverstandigen,
ik merkte onder de jongelieden een verstandeloze knaap,
8 die over de straat ging, dicht bij haar hoek,
en in de richting van haar huis stapte,
9 in de schemering, aan de avond van de dag,
ten tijde van de nacht en de donkerheid;
10 en zie, daar ontmoet hem zulk een vrouw,
in hoerenkledij en listig van hart.
11 Zij is luidruchtig en losbandig,
haar voeten blijven niet in haar huis.
12 Nu eens op de straat, dan weer op de pleinen,
en bij elke hoek loert zij,
13 en zij grijpt hem aan en kust hem;
met een onbeschaamd gezicht zegt zij tot hem:
14 Vredeoffers moest ik brengen,
heden heb ik mijn geloften betaald.
15 Daarom ben ik uitgegaan, u tegemoet,
om u te zoeken, en ik heb u gevonden.
16 Met dekens heb ik mijn bed bedekt,
met bonte spreien van Egyptisch linnen.
17 Ik heb mijn leger besprenkeld
met mirre, aloë en kaneel.
18 Kom, laat ons zwelgen in minne tot de morgen toe,
en genieten van liefde.
19 Want mijn man is niet thuis,
hij heeft een verre reis ondernomen;
20 een buidel geld heeft hij met zich meegenomen,
tegen de dag der volle maan zal hij thuiskomen.
21 Zij haalde hem over door haar redenering,
met haar gladde lippen verleidde zij hem.
22 Argeloos liep hij haar na
als een rund dat naar de slachtbank gaat,
als een dwaas in boeien geslagen,
23 totdat een pijl zijn lever doorboorde;
gelijk een vogel zich haast naar het klapnet,
zonder te weten, dat het tegen zijn leven gericht is.

24 Nu dan, zonen, luistert naar mij,
slaat acht op de redenen van mijn mond.
25 Uw hart wijke niet af naar haar wegen,
dwaal niet af op haar paden.
26 Want velen zijn de verslagenen die zij heeft geveld,
talrijk zijn degenen die zij altemaal heeft gedood.
27 Haar huis zijn wegen naar het dodenrijk,
die afdalen naar de binnenkameren van de dood.

Prediker 7

26 En ik ontdekte iets, bitterder dan de dood: de vrouw die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen boeien zijn. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.

Bij de geboorte van Krishna werd er een vrouwelijke demoon op hem afgezonden om hem haar giftige moedermelk te geven, zodat Krishna zou sterven, maar in plaats daarvan zoog Krishna haar helemaal kapot. Deze vrouw werd genoemd Putana, wat ook een vorm is van de heks charis. De mens moet oppassen voor de valse gaven van Samsara. Dit zijn allemaal indische heksen. Zij voeden de mens vlees, karmatisch gif, waardoor er de meest vreemde en bizarre siameze verschijnselen plaatsvinden. Krishna moest haar overwinnen om terug te keren tot zijn Nahum natuur, om zo terug te keren tot Name, de oerkennis.

Toen de brahman en brahmaan Rama (vgl. Abraham), Vishnu's zevende avatar, in de wildernis was gegaan, kwam er een vrouwelijke demoon genaamd de weduwe Shurpanaka tot hem die hem min of meer dwong om met haar te trouwen. Toen hij haar afwees ontstond er een gevecht. De weduwe wilde niet loslaten. Zij haalde haar broer erbij, die meerdere demonen erbij haalde om tegen Rama te strijden. In deze strijd verloor Shurpanaka haar neus. Shurpanaka is een vorm van de heks Charis. Zij is een valse suri, een valse overgave van blindelings vertrouwen en manipulatie, een geest van overmoed. Abraham's relatie met Sarah, Suri, is dan de ware suri die ontstaat in geduld en volharding.'

Tot zover hoofdstuk 53 van 'leven op de paradijs aarde deel 2'

Nahum is in strijd met zijn eigen vlees, en moet zichzelf tot ontmaskering leiden, tot naaktheid. We lezen over de vervolging van de vijand tot in de duisternis. Het vlees moet gekruisigd worden. Het is een beeld van de etymologische exegese.

In de Bilha wordt Nahum ook op diverse plaatsen genoemd. Hij komt uit de plaats Kutta. Hij is degene die geestelijke oorlogsvoering leert, en hij komt tot het Tahulen die hem leidt. Tahulen is een voortijdse term voor het ragnarok. Hij moet een zuiver besef krijgen van wie of wat de vijand is. Door de eeuwen heen zijn er vele excessen geweest in het krishnaisme en de edomitische religie. Vandaar dat de nahumitische exegese van belang is.

hoofdstuk 14 televisie of orionvisie ? – de orionse opname door de orionse urim en thummim

Leren leven door en met symboliek, die waarde heeft, en waardoor je de waarheid in jezelf kunt bouwen.

Ik was in een droom aangekomen bij de Betwa rivier in Uttar Pradesh, de bovenkern van India. In mijn droom was deze rivier een zee. In de negentiger jaren had ik eens een droom dat ik de zee inliep en dat er een hemels cafe was in de zee, om los te komen van het aardse en wereldse, en er werd geroepen dat ik terug moest gaan, maar ik ging gewoon door, dieper de zee in, tot dat cafe, want het waren slechts aardse stemmen die mij terugriepen. Vannacht in mijn droom ging ik weer de zee in, in de Betwa rivier van Uttar Pradesh, wat dus een zee was in mijn droom. De kustwacht liet mij niet gaan. Het waren lagere Orionse geesten, tamelijk dronken, dronken van het bloed van de minderheden. Ze waren ook zwaar aan de drugs. Ze waren in hun rubberbootjes met motors en kwamen achter mij aan, en grepen mij. Ik worstelde met hen, en riep uit tot de hemel. Het water was hier tamelijk rustig. Ze wilden me niet laten gaan. Toch ging ik dieper de zee in, ook al zaten ze aan me vast. In de verte zag ik hemelse golven aankomen. Ze waren zo prachtig. Het was Sebek, vol van natuurgroen. Ik liep op de golven af. Er was een soort pilaar die de opname tot Orion voorstelde. Ik werd door deze golven opgenomen, en ging tot Orion.

Wat we om ons heenzien zijn spookverschijnselen van het lagere Orion. Daarom moeten we worden opgenomen in het hogere Orion. Als je helemaal teruggaat in de oertijd, en dan zo diep mogelijk gaat, dan wordt je ergens opgenomen tot Orion, want de aarde kwam voort uit Orion. De aarde heeft een Orionse oorsprong.

Nahum is Ahn-M, oftewel de mand, de leer, van Ahn in de oer-hieroglyphen van Israel, en in het boek Nahum van de Bilha wordt Nahum ook weer in verband gebracht met Ahn, die de Orionse David is. Ahn wordt besproken in de Orionse Numeri als de gekruisigde, wat ook weer terugkomt in Psalm 22. We kennen Ahn ook in de Bilha als de psalmist van de psalm tot de zwarte heerin. In de Orionse Koran komt Ahn tot Jana die hem leidt tot de wijngaard van Jani. Jana en Jani vormen de urim en thummim van het oer en van orion, oftewel het toets orakel. We kunnen dit ook vergelijken met Noach die na de zondvloed tot de hemelse wijngaard komt, en dit verklaart tegelijkertijd mijn droom. Dit is de ware betekenis van het avondmaal. De mens moet hiervoor alles achterlaten.

In kinderdromen vroeger was er een vrouw die mij spul te drinken gaf waardoor ik afdaalde in de onderwereld. Ik heb hier altijd een meervoudige, dubbele betekenis in gezien.

De Vuh zegt over Ahn :

‘In de buitenaardse en bovenaardse grondslagen van de bijbel in Orion wordt David ook wel "Ahn" genoemd, wat ook weer terugkomt in de Vuh en de Bilha, binnen de tweede bijbel. In de Aramese grondtekst staat Saul voor Orion. Saul betekent in het Hebreeuws de leegte, de raadpleger van een orakel. Hiertoe kwam David in contact met Saul.’

Als David in contact komt met Batseba is dit een beeld van Ahn die in contact komt met Jana, met de toetssteen, oftewel met de urim. Urim betekent de beproeving, en Thummim betekent het beproefde, het gezuiverde, het volkomene. Je kon dus nooit tot de thummim komen zonder de urim. Die stenen moesten beiden gebruikt worden.

Ik werd wakker, en ik ging naar het dorp om boodschappen te doen, met nog steeds de golven van Sebek voor de orionse opname in mijn hoofd. Ik was in een andere dimensie terecht gekomen. Alles voelde anders aan, had een andere betekenis. De mensen gedroegen zich buitenaards. Ik hield mijn oren goed open om op te pikken wat ze zeiden. Alhoewel ik nog steeds op aarde was was ik in een hogere Orionse dimensie terechtgekomen. Een vrouw zei tegen een andere vrouw over de kinderen : ‘Ja, ze kunnen filmpjes kijken.’

Waar kijken we naar ? De mens kan televisie kijken of dingen op internet, maar pikt de mens ook de hogere filmpjes op die tot de aarde zijn gezonden ? Er is ook een Orionvisie. Kennen we deze series, deze reeksen van filmpjes ? Ik stond aan de kassa en toen het klaar was kreeg ik heel sterk het gevoel dat het nog niet klaar was, dat ze nog iets bij me moest doen. Ik liep met het karretje naar de karretjes afdeling om het in mijn tassen te laden, en toen kwam de kassiere naar me toe met een hele rij karretjes. Ik stond er net voor, en ze vroeg of ze er even langskon met de karretjes. De kassa rij was namelijk leeg geworden dus ze ging even ergens anders mee bezig. Ik wist van te voren wat mensen gingen doen.

hoofdstuk 15 orionse getallen stelsels

In een droom was ik op Orion aangekomen op een eiland. Het was een prachtig eiland met aan de kust veel flatgebouwen, en een prachtige zee, maar de zee leek onoverbruggelijk. Er was een donker jongetje bij me die mij wegwijs maakte op het eiland. Hij nam me mee naar zo’n flatgebouw, en we kwamen in een soort tussenruimte terecht tussen de woningen van de flat. Het was een soort balkon, maar dan tussen de woningen in. Hij had een lollie waaraan hij zoog, en hij zei dat ik er ook van kon nemen, dus ik zoog er even aan. Ik zei toen : ‘Ik hoop dat ik er geen corona door krijg.’ Hij zei toen : ‘Dat kan niet, want wij zijn Jehovah’s getuigen.’ Ik snapte de logica daar niet van. Ongetwijfeld zou dat wat anders betekenen dan op aarde. Hij had het over andere eilanden dat hij daar wel naartoe wilde, maar dat hij niet wist hoe. Ik keek naar de zee, en boten waren geen optie. Deze zee leek gewoon echt onoverbruggelijk. Ik zei dat hij zou gaan kunnen zwemmen, maar dat het geen optie was eigenlijk, en boten ook niet. Hij nam me toen mee naar de andere kant van het eiland waar wat natuur was, en er was toen een natuurbrug naar een ander stuk van het eiland. Er leken hier allerlei natuurbruggen te lopen naar andere eilanden. Ik vroeg hem toen wat het probleem was als de natuurbruggen naar andere eilanden gingen. Hij kon gewoon over die natuurbruggen, maar hij had het over bepaalde eilanden waar geen natuurbruggen waren.

Er was hier een ander getallen systeem. Op aarde keek de mens naar zijn beide handen, en zag de vingers als een eenheid, en noemde het de tien, maar hier op dit Orionse eiland keek men naar een hand en zag er vier vingers als eenheid, als de tien, en de duim was dan de grote vinger, de elfde.

Het getal een op dit Orionse eiland werd voorgesteld als een leeuw, of de brede heupen en billen van de natuurvrouw, als een beeld van de onthechting en de anarchie. Het getal twee werd voorgesteld als een vrouw met een leeuwin, of de voeten van de vrouw, als een beeld van iemand die naar zijn oorsprong, zijn bron, is gegaan. Het getal drie werd voorgesteld als een vrouw met haar handen in de lucht, of als een kruis. Ook werd het getal drie voorgesteld als moederborsten, en het beelde de verdieping uit.

Het getal vier is dus de tien, de eenheid, en is een hek, een muur, een restrictie, ook voorgesteld als een vrouw met een mes, een beeld van de metaforische dood.
Daarna, wat op aarde de vijf zou zijn, komt dus de elf, en is de schepping, de vagina, de wedergeboorte.
Het getal twaalf, wat op aarde de zes zou zijn, is de geoefendheid, de volleerdheid.
Het getal dertien, wat op aarde de zeven zou zijn, is de volharding.
Het getal veertien is dus de twintig alweer in dit getallensysteem, omdat het telkens eenheden zijn van vier en niet letterlijk tien aardse getallen. Dit getal is de verbrokenheid. Dat zou dus op aarde de acht zijn.
Daarna komt dus de eenentwintig, wat de weefster is, de opvoeding, en wordt ook voorgesteld als een lopende leeuw, de naderende leeuw.
De tweeentwintig is de oorlog, de demonologie, een vrouw met een opgeheven mes.
Als je dan aangekomen bent bij de dertig en de veertig in dit getallen systeem, dan komt daarna niet vijftig, want de veertig is al de honderd, omdat de eenheden dus telkens gebaseerd zijn op het getal vier. Honderd is dan gewoon vier eenheden van vier, en niet letterlijk tien eenheden van tien zoals op aarde.

hoofdstuk 16 van india tot orion

'je leeft zolang als je leert'
het is weer weekend. vandaag gaan we het hebben over het grote apen mysterie in india.
kunnen wij daar nog wat van leren ?
allemaal een fijn en leerzaam weekend toegewenst.
leer er altijd weer wat bij, want de dag waarop je stopt met leren is de dag waarop je sterft.
leren is leven.
wie daarom door blijft leren leeft daardoor eeuwig.
'je leeft zolang als je leert'

In een droom was ik weer op Orion. Er was een oorlog tegen de decimalen. De aarde was gebouwd op een vals decimaal stelsel, een decimaal wereldrijk in een decimale matrix, telkens letterlijk tien eenheden, en ik was in een hogere Orionse zone gekomen, in een dimensie, waar er een quartair getallenstelsel was, waarin er eenheden waren van vier, als de vier hoeken van een vierkant telkens.

Alles op aarde was gebouwd op de decimalen, waarin de cijfers via de negen gaan tot de tien, in plaats van via de drie tot tien. Het aardse decimale systeem was door en door corrupt. Al hun cijfers stonden voor valse principes. Er was een Orionse Shiva bron, Sa-Vuh, de onderscheidende oorlogskennis. De oorlog was een simulator door een soort online spel via een viewer. Het was een virtuele realiteit.

Als je teveel verwond was geraakt in de oorlog dan moest je het spel afsluiten en uitloggen om ergens anders naartoe te gaan. Laten we de hindoeistische principes en metaforen niet onderschatten. Er is iets in India wat we nodig hebben. Orion werkt ook door India als schakel. Maar het is belangrijk India te plaatsen, door te vertalen, terug te vertalen tot de oertijden en tot de Orionse oerbronnen. Het hindoeisme is de derde grote wereldreligie na het christendom en de islam. Na China is India het land met de meeste mensen, over de 1,3 miljard, terwijl de aarde bijna 8 miljard mensen telt. Het is een raadsel wat we moeten oplossen : Wat stelt India voor ? Waar en hoe past het in mijn leven ? Bedenk dat de Indische religie meer vrijheid inhoudt en ook andere religies en zienswijzen accepteerd, en dat wij hier in het westen met een mes op de keel werden gedwongen tot het westerse christendom, nog niet eens het oorspronkelijke christendom in het midden oosten. Dan kun je dus ook wel nagaan hoe het westerse christendom zo groot is geworden : door bloedvergiet en slavernij.

Als de mens overmoedig tot grotere eenheden van tien is gegaan en dit verkeerd heeft voorgesteld, dan is het van belang om weer terug te keren tot de lagere getallen, tot het fundament. Er moet een nieuw fundament komen, een nieuw viertal. Alle spelletjes wijzen daarop. Denk aan het spel vier op een rij, en kwartet, waarin je moet gaan tot de eenheden van vier. Denk aan het spel ‘dokter Mario’ waarin je op zoek moet gaan naar de monstertjes, en dan drie blokjes van dezelfde kleur moet verzamelen op zo’n monstertje, zodat er een eenheid komt van vier, en dan verdwijnt het monstertje.

Het moet een nieuwe context krijgen dus, een nieuwe rangschikking. Een fout is slechts een verkeerde volgorde, een verkeerd getal van iets. Daarom is de geestelijke strijd numeriek. Heb je gevoel voor getallen ? Heb je dat dan op een aardse, materialistische manier, of op een hogere, geestelijke manier, op een metaforische manier ? Het is goed om van getallen te houden, maar je moet niet overdrijven. Je moet de juiste waarden ervan kennen, en er profetisch mee omgaan, intellectueel. Je moet er dus doorheen kunnen prikken, en niet met de massa’s meelopen. De massa’s hier zijn allemaal decimaal.

India in het juiste verband krijgen, daar gaat het om. Niet zomaar op zichzelf nemen, want dan kom je in de new age terecht, in rigil kentse toestanden, toronto toestanden, zoals dat met iedere religie is als je dat op zichzelf gaat nemen. Er moet dus een interreligieuze reformatie komen in India. Aan het einde van de jaren 1400 was er het amalgaam van het hindoeisme en de islam in het opkomende sikhisme, en toen dat opkwam was er ook ineens een reformatie in het christendom begin jaren 1500.

Een veelgevierde avatar van Vishnu is Rama. De halal van de vuh zegt hierover :

‘In de Ramayana wordt prins Rama door een wens van zijn stiefmoeder in ballingschap naar het bos gezonden voor veertien jaar. Zijn vader, de koning, wil dat niet, maar kan de wens niet afwijzen, en

Rama gehoorzaamt zijn vader, en vertrekt met zijn vrouw, Sita, en zijn broer, Lakshman, naar de wildernis.

Door een list wordt Sita ontvoerd door Ravana, de demonen-koning van Lanka.Rama leert de bewoners van de wildernis kennen, de apen, en sluit verbonden met hen, om met hen Sita te vinden en Ravana te verslaan. In het Sanskrit zijn apen een beeld van de wildernis-visioenen, van dat wat voortkomt uit het testende vuur. Ook zijn de apen in de wildernis een beeld van de halsketen. Zij bewaken de gnosis. Sita is in het Sanskrit de heilige graal en de heilige gebondenheid. Zij wordt later bevrijd door Rama en het apenleger.

In de bijbel komt dit verhaal terug als Abraham en Sarah. Sarah wordt ontvoerd door de pharao om in zijn huis te dienen, en God zond plagen tot het huis van farao om Sarah te bevrijden (Genesis 12). Abraham is een IYSH in het Hebreeuws. Dit verhaal wordt dieper uitgewerkt in de evangelieen in het NT waar IYSH zijn heilige graal, zijn bloed, oftewel Sita, SARAH, verliest aan het kruis. Sita, SARAH, is zijn hart wat wordt afgeroofd, en in de onderwereld komt hij tot de gnosis. In de Indologie wordt Sita na haar bevrijding naar de wildernis gezonden en door de aarde opgeslokt om aan Rama te bewijzen dat zij goed is, als een test. In de wildernis geeft zij geboorte aan twee prinsen. Dit zien we ook weer terug in Openbaring waarin de vrouw tot de wildernis wordt gezonden, en waarin de aarde haar tegemoetkomt. In haar opstanding zit ze op het beest, en houdt zij de heilige graal vast, wat door de Engelse versie overgedemoniseerd werd.

Het Azteekse apen-medicijn is om gif te veranderen in een medicijn. In de Ramayana mythologie hebben de apen een sterk bemiddelende functie in de bevrijding van de vrouw van God, Sita. Zij vallen het eiland aan waar zij door een demoon gevangen wordt gehouden, waar zij een brug naartoe bouwden.

Na het verbreken van de zegels wordt het reukoffer-altaar zichtbaar. Het vuur daarvan wordt op aarde geworpen vanuit het wierrookvat. Wierrook is het teken van de aap in het sanskrit. Aap betekent ook harig, en is het beeld van de zon. Ook staat de aap voor medicijn, en is verbonden aan de kleur zwart en het donkere. In het Sanskrit is de aap de wapensmid, de maker van de wapenrusting. We zagen de zon zwart worden als een haren zak, wat het beeld is van de aap. De vrouw is bekleed met de zon, oftewel is bewapend door de aap, voor de oorlog en de jacht. De aap is het teken van scherpe ogen, van bovennatuurlijke visioenen, maar ook staat het voor blindheid. De aap is het goddelijke oog.

De strijd is tegen het beest en zijn merkteken, 666. In het Sanskrit betekent merkteken, de Ketana, een huis, als de verblijfplaats van de ziel. De Ketana is het lichaam. Het beest wil dus eigenlijk dat je zijn lichaam ontvangt. Het merkteken is ook 'padma', wat een deel is van een pilaar, en een tempel is. Het merkteken wil van jou dus een pilaar maken in de tempel van het beest. De Padma, het merkteken als de tempel, betekent ook : 'een van de negen schatten van Kubera.' Kubera is een opperhoofd van demonen, de demoon van weelde en geld. Zijn naam komt van 'kumba', wat verbergen betekent. Hij is de zoon van Vishrava, roem. Daarom wordt hij ook 'de zoon van roem' genoemd. Ook hij is een heer van het eiland Lanka, waar Sita naar ontvoerd was, en die gered werd door apen.

Het apen-medicijn is dus belangrijk om het merkteken van het beest te overwinnen. Golgotha, Kranion, betekent 'doodshoofd' of 'plaats van doodskoppen'. Ook betekent het 'harige plaats,' of 'plaats van haar.' In het Sanskrit is het een plaats van apen, waar zij bezig zijn het medicijn te bereiden. Zij zijn in het Sanskrit 'boom-zwervers', zij die van boom tot boom gaan, van fundament tot fundament, om daar genezing te brengen.'

Tot zover de halal van de vuh.

We kunnen Sita helemaal terugleiden tot het voortijdse ZD, Zaad, ook wel Nod genoemd, het land waar Kain naartoe trok. Zij is in de oertijden een godin die de ellebogen heeft gespreid, als een beeld van het kruis. (Het kruis werd ook Oru genoemd. Zoals er verschillende namen waren voor kennis, om de verschillende soorten te laten zien, zo waren er ook verschillende namen voor het kruis.) In het Egyptisch was het kruisteken ook de nd, nod. Aan de nod, nuwd, de godin met de gespreide armen, moest de mens aan zichzelf afsterven voor wedergeboorte. De aantekeningen in ons archief merken op dat het Engelse woord voor godin, goddess, komt van het hebreeuwse woord 'qodesh', wat heilig betekent. Het Egyptische kruis als de nd is gewoon een letterlijk kruisteken, dus niet de anaq van het kruis wat als een rondje op een T teken is, als een lus van een lasso. Er staat nog een ander Egyptisch teken bij van een rondje met een letterlijk kruis erop, het nfr teken, wat goed en mooi betekent. Mooi heeft in het Egyptisch dus de betekenis van waarheid. Iets is mooi als het waarde heeft, als het waarheid is. De decimale werkelijkheid van de lagere aardse gewesten heeft dit allemaal omgedraaid omdat het geen quartair fundament heeft. De fundamenten zijn niet goed uitgewerkt waardoor het zich kon verdraaien. De mens moet door de hogere visioenen van de Orionse oerwildernissen terug tot het Z'd mysterie, nod, nuwd, waar ook Ra doorheen ging, door moeder Nwd. Dat is waar het hele ramayaanse sita mysterie voor staat. In de aantekeningen van ons archief is ZD|ND, of Nod, Nwd, ook de brug tussen Orion en Saram (Mars), het tussengebied.

Wierook werd gebracht aan het kindeke in de kribbe, wat dus wildernis visioenen zijn van het hogere Orion. Dit werd gebracht door de wijzen uit het Oosten. Hebben wij deze wijzen onderzocht ? Hebben wij naar ze geluisterd ? Hebben wij zelf deze wierook in ons hart ontvangen ? Ook tot ons innerlijke kindeke kwamen zij. Hebben wij hen herkend in ons leven ? Telkens weer ging Ra tot dit mysterie om zich er aan te zuiveren. In onze huizen kennen wij allemaal de weg tot de badkamer, maar kennen wij ook de weg tot de geestelijke badplaatsen in de Orionse oerrivieren ?

hoofdstuk 17 amsterdam en de ontsluiering van sita – het hart van nederland

In de Ramayana van India gaat Rama de wildernis in met zijn vrouw Sita en zijn jongere broer Lakhsman. In Israel is er een soortgelijk verhaal in het boek Genesis, Bereshit in het Hebreeuws, vanaf hoofdstuk 12, waarin Abraham zijn land verliet en de wildernis introk met zijn vrouw Sarah en zijn neef Lot. Zowel Sita als Sarah werden toen ontvoerd. We kunnen Sarah vergelijken met de voortijdse godin Suri, de tranen van de verbrokenheid. Het principe van de verbrokenheid werd in

de pinksterbeweging veel besproken in de boeken van Watchman Nee, zoals het boek ‘de vrijmaking van de geest.’ Ik had altijd het idee alsof ik goud in de handen had als ik zo’n boek las, en ik heb dat principe verder uitgewerkt, want er komt heel veel bij kijken. In onze onderwijsboeken is daarom de verbrokenheid een centraal thema. De kruik moet verbroken zijn voordat het levenswater kan vloeien. Watchman Nee noemde dat de ware vrijmaking. Voordat de verbrokenheid heeft plaatsgevonden leeft de mens opgesloten achter muren. De kern van de mens moet vrijkomen, en naar buiten kunnen stromen, allereerst in de mens zelf, zodat alle gebieden, alle lagen van de mens, besproeid worden. De kruik is het vleselijke waarin de mens ligt opgepot. In de Egyptologie werd dit uitgebeeld als een varken of zwijn die de mens aanviel op weg naar de troon van Osiris (Usir, Suri). De aap stond op het pad met een stok om de mens tegen dit zwijn te beschermen. Alleen zo kon de Osiris of Suri kern vrijkomen. Zo loopt dit ook gelijk op met het Sita verhaal, want zij werd uiteindelijk door apen bevrijd. Dit is een centraal verhaal in het hindoeisme, zo centraal als het kruis verhaal bij de christenen. Het heeft een hele diepe betekenis.

In de negentiger jaren had ik een droom dat er een soort blauwe mensenapen een invasie deden in Amsterdam. Ze waren reusachtig groot, en ze kwamen ook met treinen en ondergrondse treinen en braken door alles heen. Het was een profetische invasie. Later bleef dit thema in mijn dromen terugkomen. Amsterdam moest bevrijd worden. Sita moest bevrijd worden, of Sarah, Suri, de weg tot de troon van de voortijdse godin, de bron van eeuwig leven, wat helemaal terugleidt tot Orion. Ik had dromen over apen die zich in Diemen daarvoor verzamelden. Die apen leken dan weer op bepaalde mensen die ik kende. Er waren dan zeven aanvoerders die zich op het station verzamelden. Het is iets wat in onszelf moet plaatsvinden. Onze eigen Sita moet bevrijd worden, onze eigen Sarah of Suri, de doorbreking van de muren van de ziel, onze kern. In het verhaal van Abraham gebeurde deze bevrijding door plagen. Ook in het exodus verhaal gebeurt het door plagen. We kunnen denken aan corona.

Ik had een droom dat ik Sita ontmoette en Sita holp, en zij hielp mij. We hielden ons aan elkaar vast. Ze had een transcendente stem. Het leek alsof er tape om en in mijn hersenen werd geplakt waar transcendente natuurstemmen in waren. Het was hele etherische, vluchtige tape.

Hoe vindt de bevrijding plaats ? Wat is het precies ? Het is iets heel dieps en verdiepends. Het heeft met onszelf te maken, ons innerlijke leven. De aap is een dier wat te maken heeft met vertaling en terugkeer, en anarchie tegen de systemen die de mens opgesloten houden. De apen bewerken dus de verbrokenheid op ons pad tot de natuurtroon van Suri. De natuurtroon betekent dat we weer geleid worden door de hogere, hemelse natuur, en niet door de lagere aardse tronen van het vlees, want die moeten afgebroken en doorbroken worden. Daartoe is de aap en het apen mysterie gekomen. Het is de zelfkastijding die de mens moet leren, zoals Paulus zei : ‘Ik tuchtig mijn lichaam en houdt het in bedwang.’ Het is de noodzakelijke ascese en besnijdenis op het hogere natuurpad tot de kernen van leven en eeuwig leven. Dit is een grote oorlog tegen de machten van het vlees, zoals in de Ramayana.

Sita had de stemmen van vrouwen waarmee ik ooit diepe vriendschappen of liefdesrelaties had, maar dan op een hemelse manier, van een hogere vorm. Wij mogen Sita om onsheen ontdekken, ook in ons verleden, want zij is ook naar ons op zoek. Het zijn opgesloten delen in en van onszelf. Het is dus niet zomaar theologisch, maar ook psychologisch. Kunnen en durven wij hierover te filosoferen om ons leven opnieuw op te bouwen ? Uiteindelijk is dit moeder Orion die doorbreekt.

Sita noemde mij ook haar zoon. Willen wij voor haar strijden ? Het klinkt als een spel, en dat is het ook. Uiteindelijk zijn wij het zelf die ontvoerd zijn.

Suri, of moeder Orion, troont in Amsterdam, waarvan Sita en Sarah beelden zijn in India en Israel. Maar hoe komt het dat de mens dat niet ziet ? Amsterdam is het interreligieuze centrum van Nederland. Alle culturen komen daar bij elkaar, en daarom hield en houdt ik ook zoveel van Amsterdam, en ben ik altijd Amsterdammer gebleven, na er jarenlang gewoond en gewerkt te hebben. Maar ik moest terug tot de wildernis, tot de natuur. Hierin ligt uiteindelijk haar bevrijding, dat de vleselijke muren van Amsterdam doorbroken worden, en de kern voort kan vloeien. Als we het over Nederland hebben dan is Amsterdam het hart. Zoveel Egyptologie, Indologie en Israelologie is er in Amsterdam te vinden. Uiteindelijk leidt het terug tot Orion. Ik heb veel in Amsterdam rondgezworven, en ik zal het nooit meer vergeten. Het heeft zoveel werelden voor mij geopend. Er zijn daar zoveel wonderlijke dingen gebeurd. Ik zou daar wel uren over kunnen schrijven, maar het gaat nu voornamelijk om het Sita verband. Wat voor een burcht is Amsterdam waar Sita opgesloten wordt gehouden ? Klaarblijkelijk huist er ook een duister kwaad in Amsterdam waar ikzelf ook mee geconfronteerd werd. De geest van ontvoering, een geest die alles omdraaid, om Sita verborgen te houden. Laten we goed in de gaten houden dat de ontsluiering van Sita belangrijk is voor ons welzijn en voortbestaan.

Tot zover maar even op deze mooie zondag.

hoofdstuk 18 amsterdam en het huwelijk tussen rama en sita als beeld van het orionse huwelijk met het hogere zelf

En dat is zeker geen zoetsappig, romantisch verhaal, maar een bitterzoet ruwhouten kruis van ontwaking tot de gnosis, de hogere hemelse natuurkennis van orion.

Waarom bespreken we deze dingen ? Om geen deel te hebben aan de zonde, om niet te wandelen op het pad van de zonde, want dat leidt naar het verderf. De wereld zal je deze dingen niet vertellen. Neen. De clowns van de wereld houden hun veilingen en hun prijzenslagen de hele tijd, opdat je het pad tot het leven niet zal ontdekken. Dat pad is smal, en wordt niet geadverteerd door de clowns.

Het lijden is ervoor om de gehoorzaamheid te leren en om ons af te scheiden van de zonde. Jeremia was apart gezet in toorn. De grote clowns van de wereld adverteren ‘vermaak, vermaak, vermaak.’ En : ‘Laten wij eten en drinken, want morgen sterven wij (1 Kor. 15:32). Wee ons wanneer wij niet lijden, wee ons wanneer wij niet mede-lijden met de barensweeen van de natuur, want de nieuwe wereld moet wel komen. Zonder lijden is er geen wedergeboorte. Maar in dit moderne tijdperk is lijden een vies woord. Men wil nergens meer voor lijden. Neem het lijden op de koop toe als je studeert, werkt en relaties hebt, want zonder pijn is er geen onderscheid, en kun je je niet afscheiden

van het vleselijke ego, is er geen besnijdenis. Dit is een centrale boodschap in ons werk. Dit moderne tijdperk haat de gesel van de natuur.

Als we denken aan het huwelijk tussen Rama en Sita dan is dat iets symbolisch. Het is een huwelijk tussen onderscheid en kennis, tussen klok en kompas. Het is het huwelijk met jezelf, met je hogere zelf, opdat je los kunt komen van het lagere aardse huwelijk met je vleselijke zelf. Precies daarom gingen Rama, Sita en Lakhsman de wildernis in, net zoals Abraham, Sarah en Lot, om zich af te scheiden van de wereld, en daarom gingen ze door al deze dingen heen, om beproefd te worden, en laten we niet denken dat deze beproeving iets vreemds is.

Rama en Sita is een beeld van het toetsorakel, van Rama, de urim, de toetser, komen tot Sita, het getoetste, het volkomene, oftewel de thummim. De mens kan niet om deze noodzaak om te toetsen heen. Daaraan moeten wij lijden, daaraan moet ons egoistische vlees afsterven.

Als we kijken naar de stelling : ‘De boeken van de kleine profeten zijn ervoor om Genesis te ontzegelen. De boeken van de kleine profeten zijn dus verdiepingen van het boek Genesis,’ en we passen dit toe op Abraham, op Rama dus, dan is Jeremia als y’Rama een tussenschakel. Jeremia werd apart gezet om getoetst te worden en om te leren toetsen. Ook Jeremia ging hiertoe tot de wildernis. We komen dan uit bij Zacheria, skr, sukker, die tot de wildernis ging om te hongeren. Hij was een van de kleine profeten die stond voor het herstel van de tentendienst. De mens moest de wereld uit om weer te wonen in het Woord. De mens vindt dat dan weer lastig vanwege de vliegenplagen in de wildernis. Maar is de mens zelf geen ergere plaag dan de vliegenplaag ? Wat heeft de mens nu van de wereld gemaakt dan ? Daarom : terug naar het kruis, terug naar het juk van de wildernis, terug naar de vliegenplaag.

Zacheria, Sukker, ontving zijn nachtvisioenen diep in de wildernis, als wildernisvisioenen, hongervisioenen, zoals ook Rama de wildernis visioenen ontving waarmee hij uiteindelijk zijn vrouw Sita kon bevrijden van het eiland Lanka waar zij in de ontvoering naartoe werd gebracht. Deze wildernis visioenen werden symbolisch voorgesteld door een apenleger. In het verhaal van Abraham en Sarah waren het plagen die Sarah bevrijdden, zoals ook het volk Israel werd bevrijd door plagen vanuit de hemel gezonden in de exodus. Een van deze plagen was de vliegenplaag. Het brengt de mens tot waanzin en opent een nieuwe dimensie, zoals ook in het boek uit de vijftiger jaren ‘de heer der vliegen’, lord of the flies, wat een teken is van het afgemaakte beest in henzelf. Ik had een droom vannacht dat de vleselijke afgoden van de mens in de zeventiger jaren in brand stonden. Ik mocht het niet aanraken, zoals ook Zacheria de afgoden van zijn tijd moest verlaten en zich moest wijden aan het herstel van de hemelse tentendienst in de diepte van de wildernis.

De vliegenplagen, onderdeel van de wildernis-visioenen, honger-visioenen, zijn onderscheidingsdromen, die dus nodig zijn om op de juiste paden geleid te worden door de wildernis. Dat wat vlees is zal gegeten worden door de vliegen, en dat wat geestelijk is zal opgroeien tot hogere kennis, tot Sita. Zonder Rama en zijn wildernis visioenen van onderscheiding is er dus geen bevrijding van Sita, geen vrijmaking van het geestelijke, en is er ook geen huwelijk met het hogere zelf. Er is een strijd te strijden die verborgen ligt in de hogere geestelijke oorlogsboeken. Daarom kreeg Abraham te horen in Genesis 12 :

1 De Here nu zeide tot Abram: Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal; 2 Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. 3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.

Ook Rama kreeg dit te horen, ook Jeremia, ook Zacheria, Sukkar, en we krijgen het allemaal te horen. Het is de roep van de natuur. Het is de roep van het leven. We kennen het allemaal, en het is iets metaforisch :

Genesis 2:24
Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.

Wat betekent het ? De mens moet terugkeren tot zijn eigen Sita, zijn eigen Eva, zijn eigen Sarah, niet dat wat is opgelegd in de samenleving, maar wat in de hogere natuur voor ieder mens klaarligt. Sita wordt opgesloten gehouden op het eiland Lanka, een beeld van het materialisme. Ze wordt door opgesloten gehouden door een meerkoppig beest, als beeld van de vele vormen van hebzucht, egoisme en eerzucht. Kennis en onderscheid verkrijgen kan dit beest uiteindelijk verdrijven. Alle schatten van de aarde zijn verzameld op dat eiland, ook religieuze schatten. Lanka wordt ook wel Sri Lanka genoemd, een land en eiland net onder India. In een droom was Amsterdam zo’n eiland. Er werden pluggen uit mijn oren getrokken, en ik bevond mij ineens in een tropische, warme zee, en in de verte lagen de kusten van Amsterdam. Later werden er ook pluggen uit mijn ogen getrokken en mijn hersenen, en meerdere pluggen, ook hele langen, werden uit mijn oren getrokken. Dit beeldt de bevrijding van het geestelijke Nederland uit wat lange tijd is onderdrukt geweest. In Amsterdam trouwde het geestelijke Nederland met het hogere zelf, als Rama met Sita. Haar stem klonk uit de verte. Ze bleef op afstand, want het was slechts een symbolisch huwelijk. Ik ging het gebouw niet binnen. Ik had een viewer op. Het probleem is dat als wij dingen te snel personificeren, dan vergeten we de opdrachten waarvoor het staat. Uiteindelijk is Sita gewoon een principe. Verder moeten we niet overmatig gaan zwelgen in allerlei aardse romantiek. Er is een werkverbond met het hogere zelf. Het ligt in de mens zelf. We mogen het maar heel licht aanraken allemaal, waar ook de vliegenplaag een beeld van is. Sita is etherisch. Als we er naar grijpen, dan glijdt het tussen onze vingers weg. Uiteindelijk gaat het om de wildernis visioenen waardoor alles wordt uitgewerkt. Als we te aards denken en te aards met deze dingen omgaan, dan worden we onderdeel van het siamese meerkoppige beest wat haar gevangen houdt.

hoofdstuk 19 de schrik van orion en de wijnstok

De wijnstok snoeit hij opdat het vrucht drage,
Johannes 15

Mensen spreken vloeiend vleselijk vandaag de dag, zijn welbespraakt, gebruiken dure woorden om hun advertenties kracht bij te zetten, en waar adverteren ze voor ? Advertenties zijn pedagogisch vandaag de dag, om met zware gewichten het kind in de box te drukken en te houden, opdat het kind dan makkelijker te manipuleren, te beinvloeden is. Vloeiend vleselijk spreken ze vandaag de dag, om de indruk te wekken dat het allemaal klopt wat ze zeggen.

Ik zag de cowboy in mijn droom. Ik dacht : Die is niet helemaal goed. Ik was in Orion. Ik was in het winkelcentrum. Hij speelde met zijn pistool en bedreigde mensen ermee. 'Wie van jullie zal ik schieten, even denken.' En hij was kannibaal. Luo heette hij, de schrik van Orion. Hij was een klein mannetje, meette mensen op, deed vreemde berekeningen. Alles hing af van zijn vreemde berekeningen. Met zijn vreemde berekeningen hackt hij de breinen van mensen en neemt ze over, werkt door hen heen, en zo is het leven als russisch roulette.

Mensen zijn biologische computers. Mensen bespelen computers, maar breinparasieten bespelen de mens als computers. Dat doen ze graag. Hier op aarde is de mens gehackt en een speelbal voor zulke parasieten. Daarom heeft de mens geestelijken nodig, maar geestelijken worden daarom gehaat, omdat de breinparasieten dat niet pikken. Ze zien de mens als hun bezit, als hun speledingetjes. Breinparasieten hebben daarom hun eigen geestelijkheid opgericht om hun positie te verzekeren. Deze geestelijkheid heeft zich aan de mens opgedrongen. De mens zit er helemaal onder en wordt telkens teruggezogen tot deze spelletjes van russisch roulette. Ik en mijn brein, denkt de mens, maar ze vergeten dat ze slechts computers zijn van de hogere brein parasieten. De mens kan deze parasieten niet zien, en heeft daarom geestelijken nodig, maar de parasieten hebben hun eigen geestelijken aangeboden.

Luo, de cowboy, daar gaat hij weer door de winkelcentrums om mensen te bedreigen. Met zijn vreemde berekeningen meet hij hen op. Ze zijn slechts vlees en computers voor hem. Paardjes om op te rijden. En op hen knalt hij anderen neer. Hij is de schrik van Orion. Mensen zijn opgelucht als hij weer weg is. Het mysterie schijnt telkens terug te komen. De mens ligt in een moeras. Wat kunnen we dan doen ? Help, help, paniek, paniek. Teacher, there are some things that I don't understand. Danger, danger. Wat moeten we doen ?

Wedergeboorte in een hoger Orion. Iedereen weet het, maar waar is de weg ? De mensen slenteren door de winkelcentra in de hoop deze geflipte cowboy, de schrik van Orion, niet tegen te komen als ze hun inkopen doen. Ze zijn opgelucht als ze weer thuis zijn. Ze werken hard, studeren hard, omdat ze weten dat er geen andere weg is. Het komt hen niet aanwaaien. Naar de winkelcentra gaan is altijd als zwemmen tussen de haaien. Ze zijn gehackt, er is ransomware op hun brein geplaatst waardoor ze niet bij hun eigen brein kunnen komen omdat de hackers het als hun bezit beschouwen. En dan is het leven en leren leven met het kleine beetje wat je nog hebt, een stukje natuur, misschien alleen je tuintje. Daar moet de magie beginnen, want je hebt niks anders meer. Cowboys rijden je als een paard. De mens is paard.

Zaai in het tuintje dat wat je nog hebt. Werk ermee. Er is altijd hulp van boven. Er is een weg, en die is etherisch, oftewel niet het voor de hand liggende. De wegen van boven zijn ondoorgrondelijk. Zolang je leert leef je en is er vrijheid en creativiteit, ongeacht je omstandigheden. De aarde is je computer. Alhoewel deze computer zwaar gehackt is kan het hogere Orion haar bevrijden. Waarom

denk je dat de planeten boven ons hangen ? Zij hebben de sleutels om de computer op gang te brengen. Onderschat dat niet.

Alles op aarde is vastgelopen, tot steen geworden, maar het hogere Orion, moeder Orion, de oerbron van de aarde, kan door haar stralen de juiste, andere reflecties opwekken. De urim en de thummim zijn in die zin de aarde en orion. Op de aarde wordt je beproefd en in het hogere orion kom je tot volkomenheid. Dat zijn de toetsstenen van Israel waarmee de geestelijken contact hadden met de hogere geestelijke wereld, waaraan alles getoetst werd. We worden zowel aan de aarde getoetst als aan orion. Daarom gaat de mens door veel lijden, omdat de mens nog de juiste richting moet vinden, en van het lagere afgesneden moet worden. De besnijdenis is pijnlijk, zeer pijnlijk. Maar de wijnstok moet gesnoeid worden opdat het vrucht draagt.

Als wij tot de ark van Noach komen, dan mogen wij ook tot zijn wijngaard gaan. Het snoeien kan ons soms heel naakt doen voelen en bekeken, zoals Noach ook naakt was en zich bekeken voelde. Maar alleen de hogere geestelijke bron ziet ons. Dat wat we van binnen zijn, onze echte kern, daar kan niemand aankomen. Dat is alleen het bezit van het hogere geestelijke, en het heeft ons ommuurd met liefde in kennis. Die kern is onderscheiden van de wereld. De wereld ziet haar niet. De wereld is blind. Alleen in de hogere geestelijke kern kunnen onze ogen geopend worden.

Het gaat niet om het leven op zich. De wereld legt veel meer de nadruk op leven dan op leren. Het gaat om het leren. Alleen in het leren vindt je je ware doel en is het ware leven te vinden. We kunnen zeggen dat het leven zwaar is, zo zwaar of misschien wel te zwaar, maar als we ons richten op het leren in plaats van het leven, dan is alles anders. Dan zijn we op de leerschool, op de ark van Noach, en dan nemen we dit alles op de koop toe. Er is een wijngaard voor ons klaargelegd, en deze wijngaard moet gesnoeid worden opdat het vrucht drage. Dat is de vrucht van het leren, niet zozeer van het leven.

Wat ga je vandaag doen ? Ga je leven of leren ? Dat is altijd weer de vraag. De aarde op zich is dood en heeft geen leven, maar door het hogere orion, de hogere oerbron van de mens, kan het tot leven gewekt worden door het leren. Bovenin de geestelijke verschijnselen is die leerschool. De aarde op zich is vruchteloos, maar heeft de planeten nodig om vrucht te dragen. Daarom wordt de aarde gesnoeid. De aarde is de wijnstok, en het hogere orion, of moeder orion, is de snoeier.

Het stroomt vanaf de wijnstok, het schuimt en bruist, en stroomt naar beneden, als een zondvloed. Het straalt dwars door alles heen, de hemelse werkelijkheid. Noach was dronken en ontkleede zichzelf. Hij was in een roes. Hij was in zijn tent. Niemand mocht dit zien, want dan zou hij in woede losbarsten. Het was iets tussen hem en de hemelse werkelijkheid. Iedereen moest het zelf maar ervaren. Iedereen moest het zelf halen. Hier mocht niet naar gekeken worden. Er mochten geen foto's gemaakt van worden opdat het in de stad verkocht zou worden als posters aan de muur, van 'Kijk, dit is Noach zoals hij is.' Noach wilde niet te kijk gezet worden. Noach wilde niet aanbeden worden als een god. Hij was dwalende in de hemelse wijngaarden, op zoek naar het hogere orion. Hij wilde alles achter zich laten. Niemand mocht met hem mee dit keer, want het was te intiem. Iedereen moest het maar voor zichzelf zoeken. Niemand mocht dichtbij komen. Noach wilde niemand's bezit meer zijn dan het bezit van de hemel zelf. Hij liet zich snoeien. Hij liet zich besnijden. Hij werd tot de bloedbruidegom van de hemel, aan een kruis. Hij had een ontmoeting

met de snoeier. Er mocht niemand tussen komen, want die zou vervloekt zijn. (Genesis 9) En zo werd Noach tot een schrik. En zo werd Noach vruchtbaar, en werd opgenomen tot het hogere orion.

Noach had na de zondvloed gepredikt over een geestelijke ark die ieder mens voor zichzelf moest bouwen. De mens moest toen zelf als Noach worden. Hij zou het niet nog eens een keer allemaal voor de mens doen. Zijn werk was volbracht. Het was iets tussen de mens en de hemel zelf. Noach was alleen maar een voorbeeld. De ark werd iets heel heiligs. Bij de Israelieten was er een kleine ark gebouwd en in een tent gezet, en niemand mocht die ark zomaar aanraken, want de ark was heilig. Alleen de enkeling die daartoe aangesteld was mocht bij de ark komen, en de voorschriften moesten in acht genomen worden. De ark was niet zomaar meer toegankelijk. Ieder mens moest het in zijn eigen hart bewerken en bouwen.

hoofdstuk 20 het nog onvertelde verhaal van noach en lafenkus

Het gaat niet zozeer om het leven, maar om het leren. Buiten het leren om is alles illusie. Als je ‘s ochtends opstaat dan moet je niet zeggen : ‘Weer een dag om te leven,’ maar ‘weer een dag om te leren.’

Ster allures hebben de zogenaamde sterren van vandaag de dag veel. Maar Noach wilde daar niets van weten. Toen zijn zoon hem naakt zag barstte hij uit in woede. Hij wilde niet dat zijn foto terecht zou komen op facebook. Hij had geen behoefte aan volgelingen en vereerders. Hij wilde niet op een poster aan de muur hangen met daaronder : Dit is de echte Noach. Nee, Noach werd tot een schrik, stelde Genesis 9. Hij was een verschrikker geworden op zijn wijngaard. Het was nu niet meer : ‘Kom maar bij me in de ark,’ maar : ‘Scheer je weg.’ Hij wilde geen pottenkijkers. De tijden van : ‘Komt allen tot de ark,’ waren voorbijgegaan. Het was nu : ‘Opdonderen, en bouw zelf maar je ark.’ Noach wilde niet beroemd zijn, maar hij werd berucht. De zoon die hem naakt had gezien werd door hem vervloekt. Noach was de wijngaardverschrikker geworden, om de wespen weg te drijven, zoals in de Vur boek 110 : de wespenverschrikker.

1. Aan de totempaal van het leven raken we alles kwijt,

Al onze vrijheid,

Het heeft de hekken geplaatst,

En nu is het onbereikbaar

Dat is het kruis, en het was als een hek om de wijngaard. De mens kon alleen nog maar binnenkomen door het kruis, als een afgezonderde en een eenling. Daarvoor moesten ze niet bij Noach wezen.

Noach wilde niet vereerd worden als een indische godheid met kransen en het strooien van bloemetjes. Hij was geen toerist op sandalen en sokken die Hawai had bereikt om daar lekker in de watten te worden gelegd door exotische meisjes met palmbladeren die hem zouden verwennen. Nee, daar had Noach helemaal geen zin in. Dat vond hij allemaal maar bedrieglijk en tijdverspilling. Er was nog een oorlog te voeren tegen het vlees, en het vleselijke, het zondige, moest nog verslonden worden, maar dat was dus niet letterlijk. Hij mocht geen levend vlees met een ziel eten van zijn medeschepselen :

Gen. 9:4 – Alleen vlees met zijn ziel, zijn bloed, zult gij niet eten.

Noach moest hier verder al het aardse los laten, als een kind die zijn moeder kwijtraakt, zoals de Vur ook zegt in 110:6 :

6. Uitgestrekte bloemenvelden,
Een kind raakt zijn moeder kwijt,
Nu dwaalt hij verloren door de bloemenvelden,
Totdat een totempaal hem vindt

Hij was op zoek naar het kruis, en het kruis was op zoek naar hem. Hij wilde een ascetisch leven leiden, niet beroemd worden om zo met pensioen te gaan en te rentenieren. Hij snauwde alle paparazzi af, en wilde met rust gelaten worden. Iedereen moest maar zijn eigen kunst maken. Het lag immers allemaal verborgen in de mens zelf, en Noach was slechts een voorbeeld geweest, maar nu was het wel welletjes.

De vur zegt :

7. Het munt is streng,
Opdat hij een pop zal worden,
Hij moet hier staan om de wespen te verschrikken

Noach wilde discipline hebben, en daarom werkte hij in zijn wijngaard, en was hij een wijngaard verschrikker. Niemand zou zomaar toegang hebben dan hen die aan zichzelf aan het kruis, aan de hekken van de wijngaard, waren gestorven. Daar zou Noach op toezien. Ze zouden nergens zomaar mee wegkomen. Noach was een zeer strenge man die zijn roede niet spaarde, niet naar zichzelf en ook niet naar zijn kinderen. Zijn zoon had hem naakt gezien en ging dat overal rond vertellen. Dat ging als een lopend vuurtje. Heel facebook zou het weten. Noach vervloekte hem toen, en zei dat zijn gedrag een verslaving was wat hem tot slaaf had gemaakt. Nee, Noach wond er geen doekjes om en zei het recht voor z’n raap. Noach was zo kwaad dat hij zijn zoon zo stelde beneden zijn andere kinderen. Dat zou hem misschien leren. Nee, Noach was niet meer te stoppen. Het was geen man om mee te sollen. Wat een bittere opbrengst van de wijngaard was dat. Noach en zijn wijngaard, daar mocht je niet tussenkomen, dat was zo heilig als de ark, en dat wat hij van de wijngaard had genomen had hem dronken gemaakt en naakt. En redeneren met een dronken man heeft geen zin, maar Noach was hemels dronken. Hij bewaakte alleen maar zijn wijngaard.

Niet leven, maar leren, daar ging het Noach om. Hij nam het er niet van. Hij wist dat hij door leren veel verder zou komen. Lafenkus stond op een heuvel dichtbij de wijngaard van Noach, en klaagde

erover dat hij niet naar binnen kon, en ontkende alle beschuldigingen van Noach op zijn persoontje. Nee hoor, hij had helemaal niets gedaan. Ongeduldig tapte hij met zijn kapotte schoen tegen de grond. Lafenkus was dronken van heel ander spul. Lafenkus was dronken van de vleselijke wereld, niet van de geestelijke wereld. Hij was een jongen met netjes gekamt haar, terwijl Noach woest haar had. De jongen had schoenen aan, ook al zat er een scheur in en bungelde de zool er half bij, maar Noach had helemaal geen schoenen en liep op blote voeten in de wijngaard. De jongen had zijn buikje net volgegeten en een bad gehad, maar Noach had al tijden niet gegeten, en was vuil, omdat hij de dingen van de hemel en zijn wijngaard belangrijker vond. Daarom botste het met die twee, en liet Noach Lafenkus niet binnen. Lafenkus werd steeds ongeduldiger, en tapte ook steeds ongeduldiger met zijn schoen op de grond. ‘Nou, komt er nog wat van,’ zei hij tegen Noach. ‘Het mag weleens opgehouden wezen met je geklets. Maak het hek open, of je zult wat gaan beleven,’ zei Lafenkus als een Amsterdams rijkeluiskindje. Natuurlijk zag hij er meer achterbuurts rijk uit, maar hij had tenminste kleren aan en was in vergelijking met Noach erg rijk. Lafenkus had ook een tuinstoel meegenomen, en daar ging hij prinsheerlijk op zitten, heel demonstratief. ‘Ik heb alle tijd hoor,’ zei Lafenkus. ‘Ik wacht wel.’

Maar daar kwamen wat leeuwen van Noach aangeslopen en die zagen Lafenkus daar zo helemaal alleen zitten, en vonden dat wel een lekker hapje. Toen Lafenkus hen aan zag komen zette hij het op een lopen. ‘Toe, alsjeblieft, zet dat hek open, want er zitten leeuwen achter me aan,’ riep Lafenkus, maar Noach wilde er niks van weten. ‘Had je hier maar niet moeten komen !’ riep Noach. Ja, als het er op aankwam dan kon Noach een erg wrede man wezen, maar ja, hij was immers dronken. En als hij Lafenkus binnen zou nemen dan zou de ramp helemaal niet te overzien zijn. Nee, Lafenkus zou vanwege de heiligheid van de wijngaard dood kunnen neervallen. Misschien dat een leeuwenbeet dan nog wel zou meevallen.

‘Wij vinden jou wel een lekker hapje,’ zeiden de leeuwen.

En toen gaf Lafenkus het maar op, en rende van de wijngaard weg. ‘Ziezo,’ zei Noach, ‘die heeft denk ik zijn lesje wel geleerd. Die zal wel niet meer terugkomen.’

hoofdstuk 21 het aramese genesis

Ruben of Rwben betekent de zoon (ben, hebreeuws) van Ra, ook wijzende op het voortijdse Oru, kruis. Ook nod is het kruis, en staat ook voor de godin Zaad, en ook Suri is een naam van het kruis, het kruis van de verbrokenheid. In die zin is Ruben ook de zoon van de godin Suri. Hij ging tot de tent van Bilha en lag bij haar (Gen. 35:22). Zoals de kleine profeten het boek Genesis verdiepen, zo verdiept Genesis ook de kleine profeten. Ruben is een soort Hosea, omdat zoals Gomer vreemd was voor Hosea, zo was Bilha vreemd voor Ruben.

‘Daarna brak Israël op en spande zijn tent aan de andere zijde van Migdal-Eder. En toen Israël in dit land woonde, ging Ruben heen en lag bij Bilha, de bijvrouw van zijn vader, en Israël hoorde het,’

zegt Genesis 35:21-22. Migdal-Eder betekent toren, of preekstoel, van de kudde, een schaapsherders wachttoren dichtbij Bethlehem. Het betekent dat Ruben de kudde-mentaliteit achter had gelaten en zo tot Bilha was gegaan. In de grondteksten was Bilha een heerseres in de stam, een godin, en Jakob diende haar. In de Aramese grondtekst van Genesis 35 was er een oorlog tussen het volk Israel en Bilha. Bilha was de meesteres of godin in het hebreeuws van Jakob, maar kennelijk waren de Israelieten stijfkoppig en weerstonden haar, waardoor er ook versies zijn ontstaan dat Bilha een slavin was, wat in principe gewoon godslasterlijk is en wat geen recht doet aan de oorspronkelijke grondteksten. Pileges, zegt het hebreeuws, wat minnaar betekent, vrouw, meesteres, onderwijzeres, betekent. Zij heeft een hogere status dan haar man. Maar omdat het hebreeuws een geestelijke taal is wordt het geestelijk bedoeld en metaforisch. Jakob had in Genesis 28 een droom gehad over een ladder die tot de hemel reikte, en zo kwam hij in een ander geestelijk land, waar natuurvrouwen heersten als beelden van de natuurprincipes, en die vrouwen waren vreemden van Orion. In het Aramees wordt Bilha genoemd als iemand van een matriarchische stam. Er was een oorlog in het Aramees (nqs) in vers 21, tegen de kudde mentaliteit. Dit was een toetsoorlog waarin het volk van Bilha streed tegen de nakomelingen van Jakob. Pniel, zoals begonnen was in Genesis 32, ging door. Nu was de strijd tegen Ruben, de oudste zoon van Jakob, die getoetst moest worden. Ook zijn vlees moest geslagen worden. Vers 21 van Genesis 32 spreekt over het verwijderen van een lichaamsdeel wat tegelijkertijd in bezit wordt genomen, doelende op zijn geslachtsdeel, wat ook de gemeenschap die Ruben had met Bilha beschrijft, als een besnijdenis en een gevangenname. Dit is beeldspraak want Paulus zegt dat alle dingen krijgsgevangene gemaakt moeten worden in het toetsen. Er gingen touwen om Ruben's ballen en geslachtsdeel, opdat het gewijd zou zijn aan hemeldienst, en hij los zou komen van zijn vlees. Het woord sql wordt hiervoor gebruikt in het Aramees. In het Aramees is dit ook puur een metafoor voor het onderwijs, de inwijding in de hemelse leer en het hemelse woord. Israel greep zijn eigen geslachtsdeel om het aan Bilha te wijden, of het werd door Bilha zelf gegrepen. Het hard worden van het geslachtsorgaan is als sql ook een beeld van het gebed en je ogen omhoog richten.

hoofdstuk 22 het aramese genesis 2

Bilha is in het Aramees ook een volk van vrouwen (vs. 22), zoals ook Ruben een volk was. In Genesis 35 is er in de grondtekst een strijd tussen het volk Bilha en het volk Ruben. Bilha behoort al tot Israel, als vrouwenstam, en nu nemen zij nog meer in bezit (vs. 21-22). De Aramese grondtekst spreekt over een langdurige en slopende oorlog waarin de Rubenieten uiteindelijk krijgsgevangenen worden gemaakt, en verkocht worden aan de vrouwen van het volk Bilha tot krijgsgevangenen huwelijken. Het volk Ruben kwam zo in slavendienst tot het volk Bilha. Heel Israel kwam zo onder de gehoorzaamheid van het volk Bilha staat er dan in het Aramees.

22 En toen Israël in dit land woonde, ging Ruben heen en lag bij Bilha, de bijvrouw van zijn vader, en Israël hoorde en gehoorzaamde het.

In het Hebreeuws en Aramees staat ook dat Ruben was overwonnen door Bilha. Letterlijk was zijn vlees gedood op het slagveld en lag hij daar nu. We kunnen dit vergelijken met de Germaanse

theologie waarin de Walkuren de aan zichzelf gestorven strijders opnemen naar het Walhalla. In Genesis 35 had het volk Bilha deze taak. De Rubennieten waren een beeld van hen die aan zichzelf waren gestorven, dood naar het vlees en de zonde, om zo tot de godin gebracht te worden om haar te dienen, in haar tent. Zowel in het Hebreeuws als in het Aramees is dit zowel iets demonologisch als sexueels (skb). Paulus zei dat alles getest moest worden tot krijgsgevangenschap aan de gehoorzaamheid tot God (2 Kor. 10). Bepaalde vormen van skb wijzen op verkrachting en moord in het Aramees, waardoor het Aramees de noodzaak toont voor een zuiver allegorische interpretatie. Het is juist in de Israelitische exegese waarin deze dingen worden uitgelegd. Dat zowel Jozef als Benjamin, de jongste zonen van Jakob later in gevangenschap gingen heeft ook met deze dingen te maken.

hoofdstuk 23 de aramese amos

Amos 1 heeft het over de komst van God's urim in het Aramees, de nura, de toetssteen, en dat dat is wat het oordeel inhoudt. Dat wil zeggen dat het niet zomaar lomp komt, maar onderscheiden, teder, scheidende het goede van de zonde, het geestelijke van het vleselijke. Het doel van het komen van de urim, de toetssteen is hetzelfde als wat Paulus stelt in 2 Kor. 10, namelijk krijgsgevangenschap tot de gehoorzaamheid aan God. Alles moet weer terug in dit gevangenschap tot God.

Amos 1
14 Ik zal de urim oprichten binnen de muur van Rabba, zodat het zijn burchten verteert, onder krijgsgeschreeuw ten dage van de strijd, bij stormgehuil ten dage van de orkaan, 15 en hun koning zal in ballingschap gaan, in krijgsgevangenschap, hij samen met zijn vorsten, – zegt de Here.

En dan in Amos 2 :
Ik zal de urim oprichten in Moab, zodat het Keriots burchten verteert, en omkomen zal Moab in het slaggewoel, onder krijgsgeschreeuw, bij trompetgeschal, 3 en Ik zal uit zijn midden de heerser uitroeien en al zijn vorsten met hem doden, – zegt de Here.

Dit gaat over de territoriale oorlogsvoering, wat alleen rechtvaardig door de urim kan gebeuren, en waardoor de oppermachten van het vlees verwijderd zullen worden.

14 Dan zal aan de snelle de vlucht afgesneden zijn, de sterke zal zijn kracht niet kunnen ontplooien en de krijgsheld zal er het leven niet afbrengen. 15 Ook de boogschutter zal niet standhouden en de snelvoetige zal niet ontkomen en de ruiter zal er het leven niet afbrengen. 16 Ja, de kloekhartigste onder de helden zal te dien dage naakt wegvluchten, luidt het woord des Heren.

De naaktheid is een beeld van de ontmaskering. De urim zal alles blootleggen voor het aangezicht van God. In Openbaring staat dat als de plagen komen dan zullen de bozen zich niet bekeren, waardoor men ook duidelijk de bozen van de goeden kan onderscheiden, want de bozen zijn

hardnekkig, en zo komt alles aan de oppervlakte. Die teksten uit Openbaring vinden hun oorsprong in Amos 4 :

6 Ik echter, Ik heb u gegeven reinheid van tanden in al uw steden en broodgebrek in al uw
woonplaatsen. Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd, luidt het woord des Heren. 7 En Ik, Ik heb u de
regen onthouden, toen het nog drie maanden vóór de oogst was; en Ik liet het regenen op de ene stad, maar op de andere stad liet Ik het niet regenen; de ene akker werd beregend, en de andere,
waarop geen regen viel, droogde uit. 8 En twee, drie steden wankelden naar één stad om water te drinken, maar zij werden niet verzadigd. Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd, luidt het woord des
Heren. 9 Ik heb u geslagen met brandkoren en met honigdauw, uw hoven en wijngaarden heb Ik doen verdorren; uw vijgebomen en olijfbomen vrat de sprinkhaan op. Toch hebt gij u niet tot Mij
bekeerd, luidt het woord des Heren. 10 Ik heb onder u de pest gezonden, zoals in Egypte. Ik heb uw jonge manschappen met het zwaard gedood bij het buitmaken van uw paarden. En de stank van uw legerplaats deed Ik opstijgen in uw neus. Toch hebt gij u niet tot Mij bekeerd, luidt het woord des
Heren. 11 Ik heb onder u een omkering aangericht, gelijk God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft, zodat gij gelijk zijt geworden aan een brandhout uit het vuur gerukt. Toch hebt gij u niet tot
Mij bekeerd, luidt het woord des Heren. 12 Daarom zal Ik aldus met u doen, o Israël. Omdat Ik dan
dit met u doen zal, – bereid u om uw God te ontmoeten, o Israël. 13 Want zie, Hij, die de bergen formeert en de wind schept, en de mens te kennen geeft wat zijn overleg is, die de dageraad tot donkerheid maakt, en voortschrijdt over de hoogten der aarde, – Here, God der heerscharen, is zijn naam.

Wat zal er dan gebeuren ?
Dat staat in Amos 5 :

19 Zoals wanneer iemand vlucht voor een leeuw, en een beer overvalt hem; en hij komt naar huis en leunt met zijn hand aan de muur, en hem bijt een slang. 20 Duisternis zal immers de dag des Heren zijn en geen licht, ja donker en zonder glans.

De mens zal dus niet kunnen ontkomen, en komt in een hinderlaag, in een valstrik.

27 Ik zal u in ballingschap, in krijgsgevangenschap voeren, – voorbij Damascus – zegt de Here, wiens naam is God der heerscharen.

De mens zal gaan tot God’s gevangenschap. De mens kan niet ontkomen. De mens zal geheel ingesloten zijn.

hoofdstuk 24 het aramese genesis 3

Jakob trok van Beersheba in de Negev wildernis, in Zuid-Israel, tot paddan aram, het veld van Aram in Mesopotamie, Syrie, waar zijn moeder Rebekkah vandaan kwam. Hij ging dus naar voorouderlijk gebied om daar een vrouw te nemen, want zijn vader Isaac wilde niet dat hij een Kanaanitische

vrouw zou nemen. Dat was ook de reden waarom Ezau naar Ismael ging om daar enn vrouw te nemen.

Ook Isaac kreeg destijds zijn vrouw uit paddan aram, wat ook ‘tussen de rivieren’ betekent, tussen de Eufraat en de Tigris in opper mesopotamie. Daarom heeft Israel ook bloed van Aram door zijn vaten stromen. Abraham kwam uit Ur, ook wel Oer en Urim genoemd, in zuid mesopotomie, Sumerie. De Urim is altijd een belangrijke toetssteen geweest in Israel, een belangrijke toetsbron, die ook door de tentwerkers werd gebruikt. Aram wijst ook weer terug op Urim.

Als je van Italie of Griekenland de Middellandse zee ingaat, dan kun je helemaal naar Israel zwemmen, of er met een bootje naartoe gaan, of je kunt verder boven Israel zwemmen of varen naar Libanon of daarboven naar Syrie. Als je dan nog verder zou zwemmen, dan zou je in Turkije terecht komen, wat veel verder boven Israel ligt.

Toen Jakob op zijn tocht ging naar het land van zijn voorouders kwam hij in het Efraim gebied aan in Betel, aan de grens van Benjamin. In Benjamin ligt bijvoorbeeld Jeruzalem, maar die namen kwamen natuurlijk allemaal pas veel later. Betel werd toen nog Luz genoemd, maar omdat Jakob daar de droom had van de Jakobsladder werd het Betel genoemd, het huis van God. In het Aramees gaat Jakob ook zelf die ladder op. In de Israelitische talen leidt deze ladder helemaal terug tot de oertijden, tot het begin van alles (rosh).

Er is altijd een verschrikkelijke strijd rondom Betel geweest. Ook Amos ging naar Betel en werd niet doorgelaten, want hij had gezegd dat koning Jerobeam door het zwaard zou sterven en dat het volk in ballingschap zou gaan. Nee, profeten zijn vaak niet geliefd, omdat ze soms moeilijke boodschappen brengen. Kunnen die profeten daar dan iets aan doen ? Vaak niet, en het vlees van de mens vindt het te moeilijk, en ze kunnen het ook niet geestelijk begrijpen. De mens wil zelf koning zijn en de bronnen van de voorouders erven en bewaken. Amos kwam niet van zijn woorden terug. Het volk zou in ballingschap gaan en hongeren. Er zou geen ontkoming zijn. Ze moesten sterven aan zichzelf en aan de vleselijke afgoden. Ook de wachter van Betel die hem wilde tegenhouden zou niet ontkomen.

hoofdstuk 25 het egyptische genesis

Spreuk 4 van de Egyptische coffin texts van het Midden Rijk, die deels weer waren herleid vanuit de pyramide teksten van het oude rijk, zegt :

De aarde opent haar mond voor je, Geb opent zijn kaken, dat je tot de grote ladder mag gaan, en dat je tot Osiris mag worden. (Usir, Aser, Suri, SR)

Als de vrouw vlucht van de draak in het boek Openbaring, dan komt de aarde haar ook tegemoet door haar mond te openen en de vijanden te verslinden. Op adelaarsvleugels vliegt de vrouw dan tot de wildernis. Het is ook een beeld van de Jakobsladder. In de israelitische talen leidt de Jakobsladder terug naar de oertijden (rosh). Oorsprongen zijn dus belangrijk, en dat is ook wat ‘eert uw vader en uw moeder’ betekent. Dat gaat over geestelijke bronnen van ons leven, meer de geschiedenis. Dat is dus een veel wijder begrip.

Jakob moest dus van Beersheba, in de Negev wildernis in het Zuiden van Israel, gaan tot het Aram gebied tussen de Eufraat en de Tigris, waar het huidige Syrie zich bevindt, en waar zijn moeder ook vandaan kwam, en zijn voorouders. Dat was dus het boven Mesopotamie, waar ook Abraham tijdelijk woonde, maar die oorspronkelijk uit onder Mesopotamie kwam, uit Sumer. Hij kwam uit Ur, ook wel genaamd Urim, wat een belangrijke en heilige naam werd voor een van de twee Israelitische toetsstenen. Boven Mesopotamie wordt ook wel het Assyrische deel genoemd, en onder Mesopotamie wordt ook wel het babylonische deel genoemd. Jakob ging naar Mesopotamie om een vrouw te nemen uit Aram, net zoals zijn vader Isaak dat deed destijds. Daar lagen voor de Israelieten hun wortels, dat was hun oertijd. Op weg naar Aram moest Jakob door het Bethel gebied in Efraim waar hij de droom kreeg over de hemelse ladder.

In spreuk 5 van de coffin texts staat : ‘Neem bezit van de lucht, en erf de aarde.’ Er ligt dus een erfenis klaar voor de mens, die de mens is vergeten, in de oertijden. Spreuk 6 verteld dat er festivals zijn boven in de hemelhoogten. Daar troont moeder Isis en die geeft je de borst en geeft je besnijdenis, het vleselijke weggesneden.

hoofdstuk 26 het aramese genesis 4

Amos bracht de boodschap van de Urim, de toetssteen in de Israelitische grondteksten. Hij gaf niet op. Hij ging hiervoor naar Bethel, dezelfde plaats waar Jakob zijn droom kreeg over de hemelse ladder. Amasja, de priester van Bethel, werd zo kwaad vanwege de boodschappen van Amos dat hij hem wegstuurde naar Juda, maar Amos bleef vasthouden aan zijn boodschap, namelijk de noodzaak om alles op waarheid te beproeven. Amos was volhardend in het goede, maar er zijn ook mensen die volharden in het kwade. Misschien kennen we zulke mensen ook wel, mensen die onnodig wreed en barbaars zijn en daarin eindeloos volhouden. We kunnen dit voorbeeld dan gebruiken om te volharden in het tegenovergestelde, het goede. Misschien kennen we mensen die heel ijverig zijn, en misschien niet eens altijd voor het goede, maar toch kunnen we dit voorbeeld dan ten goede draaien voor onszelf. De hemel eist wat radicaliteit, zoals we vroeger ook zeiden van de Jehovah getuigen dat ze zo opdringerig waren, maar dat ze wel radicaal en volhardend zijn in hun deur aan deur werk, met de voet tussen de deur voor het geval dat iemand de deur voor hen weer dreigt dicht te doen. Qua ijver kunnen we daar dan wel een voorbeeld aan nemen. Ze staan wel ergens voor. Het zijn geen lauwe mensen, of lui. En Amos was dus ook radicaal in zijn boodschap.

Amos predikte de Urim, de toetssteen. Urim was ook een gebied waar Abraham oorspronkelijk vandaan kwam, ook wel Ur genoemd of Oer, in Sumerie, of het Babylonische gedeelte van Mesopotamie, het benedenste deel. In de Israelitische grondteksten leidde de Jakobsladder terug naar eerdere tijdperken, tot de oertijden, de tijden van de oorsprong. Bethel was dus een belangrijke plaats, maar de wachters waren hardnekkig, en lieten Amos er niet door. Maar Amos was dus zo hardnekkig als de wachters, maar dan op een goede manier. Laten wij ervoor zorgen dat we niet hardnekkig zijn in het vleselijke en slechte, maar alleen in het goede, in het toetsen. In de eerdere Egyptische teksten wordt er ook gesproken van de hemelse ladder, en die leidde tot de borst van de hemel moeder voor het drinken van de hemel melk, en het leidde tot de besnijdenis, opdat alle vleselijke stijfkoppigheid en hardnekkigheid in de zonde afgesneden wordt uit hart en verstand.

Toen Jakob over de Jakobsladder had gedroomd te Bethel, wat later tot het Efraim gebied ging behoren, was hij op doorreis naar Aram, naar het bovenste gedeelte van Mesopotamie, waar nu Syrie ligt. Toen hij daar aankwam om een vrouw te nemen had hij daar zeker geen makkelijke jaren, alsof hij nog steeds om Bethel, om de Jakobsladder streed, net zoals later Amos voor Bethel moest strijden, en ook Hosea was in grote strijd met Efraim. Het volk was verscheurd. Toch zei Amos dat de scheur hersteld zou worden en dat er wijngaarden geplant zouden worden die niemand meer zou uitrukken. Men heeft het vaak over de aartsvaders, de patriarchische beelden, maar er waren ook aartsmoeders, zoals Bilha, en zij werd in het Aramees omschreven als een moeder wijnstok, als een oorspronkelijke hemelse wijnstok.

Amos volhardde in zijn dienst tot de hemel, en dat was niet blindelings, maar toetsend, door de Urim steen. De nieuwe generatie leeft niet door de hemel, maar door diefstal en steekpenningen, waar Amos ook tegen predikt. Houd de dief, sprak Amos, hij zal niet ontkomen. Je zou ook kunnen zeggen als psalm 1 : Welzalig hij die niet wandelt in de raad van de dieven. Hij zal zijn als een wijnstok geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op zijn tijd. Het vleselijke steelt altijd maar weer, maar het geestelijke leeft lerende vanuit de hemel. Telkens als de nakomelingen vrouwen gingen nemen, dan gingen ze naar Aram, het gebied tussen de Eufraat en de Tigris, in het bovenste deel van mesopotamie. Aram wijst ook weer terug op de Urim. Ze namen vreemde vrouwen uit een andere wereld, de wereld waartoe de ladder van Jakob leidde, van de oertijden, van Orion. Oorspronkelijk kwamen hun voorouders daar ook vandaan. Eens had ik een droom over Aram in 1993 over hoe belangrijk dat gebied was, omdat het het bloed van de Israelieten is. Aram stroomt door hun bloed, als een beeld van de ware wijnstok.

hoofdstuk 27 de aramese amos 2

‘Het volk gaat in ballingschap,’ zei Amos tegen de priester van Bethel. Daar was de priester van Bethel het niet mee eens, maar Amos kwam niet van zijn woorden terug.

Toen stuurde de priester van Bethel hem weg. Ook dat deed Amos niet terugkomen van zijn woorden. Toch zou het volk in ballingschap gaan. Het is een beeld van de afzondering om beproefd te worden, en om te toetsen. Alles moest getoetst worden. Alles moest in ballingschap gaan, zoals

Paulus ook stelt in 2 Kor. 10, voor dit doel. In ballingschap kom je tot een andere wereld, ga je alles vanuit een ander oogpunt bekijken. Corona is gekomen en nu is ook iedereen in ballingschap gegaan door corona, iedereen is in afzondering, om beproefd te worden, en om te toetsen. Ook Paulus was in ballingschap, in de gevangenis, en ook Jozef. Het zijn verhalen uit Israel met een diepere betekenis die we ook op ons eigen leven kunnen toepassen. Is de wijnstok niet in ballingschap in de grond ? Alleen zo kan de wijnstok vrucht dragen.

hoofdstuk 28 de aramese amos 3

Het moet een volkomen offer zijn, predikt Amos in de laatste hoofdstukken, als de priester van Bethel hem verjaagt. ‘Niets en niemand zal ontkomen,’ stelt Amos. Ook Maleachi predikt dat het offer volkomen moet zijn. Ook de Bilha III, 12:4 stelt dat het offer volkomen is. En zoals de Bilha al eerder stelde is dit een zelf-offer.

hoofdstuk 29 dieven in de nacht

Man en vrouw, wat is het ?
Het zijn de polen van een electrisch systeem.
Alleen opgeleide techneuten kunnen dit installeren, en er mag niet gesjoemeld worden met het man en vrouw idee.

Palia en Andria zijn de polen van het vleselijke systeem die dit allemaal omdraaien.
Het zijn twee haaien, en omdat er gesjoemeld is met man en vrouw, dingen zijn omgedraaid en in de war gegooid, heeft dit tot miskramen geleid, wat zij dan ook zijn. Er is geen daadwerkelijke wedergeboorte opgetreden. Dit zijn nachtmerries van de feutus.

Het is de zout aanval, de salt attack, overmatig zout en vraatzucht, waarin ook de liefde voor mens en dier uit balans raakt, zoals mensen die alleen maar liefde hebben voor andere mensen en overstuur zijn als een mens iets overkomt, maar koud en onverschillig zijn als een dier iets overkomt, of hypocriet stellen dat ze om dieren geven, en tegen dierenmishandeling zijn, maar toch vlees eten. Dan zijn de polen in de war. Dat is het werk van Palia en Andria. Ze werken ook enorm op je schuldgevoel en medelijden gevoel, maar het is verdraaid. Het is allemaal geslachtelijk bedrog. Men draait de man en vrouw polen om. Het zijn clowns. Dieven in de nacht.

hoofdstuk 30 slenteren door haarlem

Als je door de grote natuursteden van Nederland slentert, zoals Den Haag, of Rotterdam, Amsterdam, Haarlem, Utrecht, Zwolle, levert dat dan nog wat op ? Je kunt een gevoel krijgen van context en volkomenheid, maar berust dat dan ook op waarheid ? Deze natuursteden zijn multi cultureel.

Er zijn veel mensen die zich blind staren op bepaalde afdelingen van de natuursteden : theologie, filosofie of psychologie, of computerologie, of planetologie, wat allemaal op zich hele belangrijke en nuttige vakken zijn, maar ze vinden plaats in een zekere context, namelijk de filologie, de volkerenkunde en de taalkunde. Zo zijn ze opgeslagen, zo goed en kwaad als dat ging, en juist als je in de filologie het vanuit de verloren culturen gaat bekijken dan kom je tot veel hogere inzichten en verbanden, en kun je er ook doorheen prikken. Dat is een stukje geschiedenis. Ken uw vijand betekent ook : ken uw gevangenis. Als er geen filologie is, wat in principe gewoon contextkunde is, dan kan er geen goede strijd mogelijk zijn tot de vijand, en ga je ook vergissen in wie of wat de vijand is, en strijd je misschien tegen je eigen pionnen. Het kan dan allemaal veel te wolkerig worden en wazig als er geen filologie is, en dan is er geen demonologie, geen oorlogskunde. Maar de oorlogskunde of demonologie kan zich door de filologie ook weer verdiepen zodat er door oude kortzichtige stokpaardjes heen geprikt wordt, en dan wordt demonologie tot demonosofie, oftewel tot wijs en heilzaam omgaan met het begrip ‘vijand’. Zo kan alles medewerken ten goede als je het doet door de demonosofie, de oorlogssofie, want dan is de ergste vijand ontmaskerd als de onwetendheid.

Als je dan door bijvoorbeeld Haarlem slentert, of een van de andere genoemde natuursteden, en je kijkt naar de huizen die steen voor steen zijn gebouwd, naar de bomen die hoog zijn gegroeid, wetende wat voor stappen er allemaal aan vooraf gingen, dan mag je daardoor ook de demonosofie ervaren van dat alles uiteindelijk meewerkt opdat je zelf wijs en schappelijk mag worden. Dan ben je een teder, integer en bezonnen mens, sober en gematigd in je opvattingen, om zo ruimte te geven aan het veel grotere. Ook dat ligt besloten in de natuursteden. We kunnen wijzen naar een bepaalde vijand, maar allereerst zit die vijand in onszelf, een stuk onwetendheid, een stuk vooroordeel, een stuk haastig bij elkaar geraapt puin wat we als de absolute waarheid presenteren. Als je dan door zo’n natuurstad wandelt en je ziet al die verscheidenheid aan culturen en manieren van leven en leren, dan weet je dat je het ook op een andere manier kunt bekijken.

En de dieren en de bomen ? Spreken die misschien ook wel van een hele andere manier van leven en leren ? Of heeft de mens daar geen zintuig voor ontwikkeld ?

In de grote natuursteden worden dingen overbrugt, maar lang niet alles. Daarom moeten wij blijven doorslenteren.

De theoloog buldert : ‘Het moet zus en zo, want dat staat hier en daar geschreven.’
De filosoof zegt dan : ‘Interessant, maar dat is in principe onmogelijk, vanwege die en die reden, als je het zus en zo bekijkt, op deze en die manier, want je hebt namelijk ook weer te maken met een dit

en een dat, en die laten het op een hele andere manier zien, maar wat het dan wel is, het zou dit en dat kunnen zijn, en zus en zo.'
De filoloog zegt dan : 'Ja, maar de taal die jullie spreken van dit en dat volk komt oorspronkelijk weer van een ander volk en werd verdraaid en anders uitgelegd. Dat volk werd ingenomen door dat nieuwe volk. Het nieuwe volk bouwde er dus gewoon een laag overheen, en oorspronkelijk betekenden die hieroglyphen iets heel anders, dus zo kun je wel aan de gang blijven. Alles is telkens door nieuwe volkeren gekoloniseerd en geexploiteerd, dus we moeten veel verder terug, en dan is het nog maar de vraag of het zo zit, en hebben we toch weer een hogere bron nodig. Wij moeten dus met elkaar samenwerken. Zo kan de demonosofie hersteld worden, oftewel het onderkennen van de ware vijand en gevangenis : de kortzichtigheid.
De theoloog buldert dan : 'Dat kan wel waar wezen, maar hier en daar staat het allemaal al, en dat is het woord van God. Daarmee uit. Je moet geen uitwegen proberen te vinden.'
De filoloog zegt dan : 'Iedere cultuur zegt dat van zijn eigen boeken. Zo blijven we in cirkeltjes praten.'

Dit soort verschijnselen zien we telkens weer in de natuursteden. De mens is altijd weer overtuigd van zijn eigen cultuur, zijn eigen geboorterechten. Daarom is en blijft het verhaal van Ezau belangrijk die afstand deed van zijn geboorterechten en de wildernis inging. Hij papte niet aan met de Kanaanitische vrouwen om hem heen, maar hij ging tot Ismael om daar een vrouw te nemen. Hij ging dus terug tot de bron, en nam niet wat voor handen lag. Daarom is Ezau ook een beeld van de filoloog. Dat is ook waar in de Israelitische talen de Jakobsladder toe leidde : tot de oertijden, de bronnen, het begin (rosh). Wij zitten dus vast in een zekere grond, en daarin moeten wij groeien als een wijnstok. Zo geschiedt ook de Exodus. De Jakobsladder is als een wijnstok die van de ene naar de andere kant groeit. Je kunt nooit geheel loskomen van je grond, maar je kan het wel verdiepen. Dat is waar de filologie voor staat, en dit kan je doen door de gebieden waar je ranken zich naar uitstrekken. Dat is wat het kennen van uw vijand, uw gevangenis betekent : de diepere lagen eronder die een heel ander zicht zullen geven, en een sleutel kunnen geven. De gevangenis was hier overheen gebouwd om het te verbergen, maar het ligt er nog steeds.

Het 'ken uw vijand en uw gevangenis' komt dus ook neer op : 'ken uw geschiedenis.'

Het is alweer weekend, zondag alweer,
en het is een mooie zondag.
Zalig zijn zij die het volgende artikel begrijpen en doorleven.
Allemaal een prettige zondag toegewenst.
Wat was dat een ingrijpende gebeurtenis in de geschiedenis : d-day.

Maar wat betekent het werkelijk ?
Hoe kun je daadwerkelijk deelhebben aan de d-day in je leven,
en waar gaat het dan om ?
Daarover gaat het artikel van vandaag.

hoofdstuk 31 dief of martelaar ? – het rubenitische geheimenis – de orionse d-day

Deze wereld is van God los, of van het goede los, want God is een metafoor. De mensen kibbelen met elkaar over wie of wat God is. ‘Dit is het. Nee, dat is het.’ We hoeven niet met deze Godspelletjes mee te doen. Altijd maar weer verdedigd de mens zijn eigen cultuur, het gestolene. De mens is dief, en maakt zichzelf tot god, heersende over anderen. Altijd maar weer, altijd maar weer. Zij die hier niet aan meedoen aan deze spelletjes zijn de martelaren. Waar kies je voor ? De dieven die hevig met hun gestolen vlees lopen te protsen, dikke vette borsten vooruit, die altijd in het middelpunt van de belangstelling willen staan met hun gestolen goederen, of trekt het martelaarschap je meer aan ? Soort zoekt soort. Daar waar het hart vol van is, daar vloeit de mond van over, altijd weer. Dief of martelaar ?

De theoloog en de filosoof kunnen in cirkeltjes draaien als dieven, maar de filoloog, de taalkunde en volkerenkunde, wat dus ook de geschiedeniskunde inhoudt, de etymologie, oorsprongkunde, de oerkennis, laat het martelarenschap zien, hoe het ene volk roofde van het andere volk, en hoe er koninkrijken over bloed, beenderen en schedels werden gebouwd.

In het Jozef verhaal was Ruben degene die zich over het martelarenschap ontfermde. Hij probeerde Jozef uit de handen te redden van zijn broers. Zijn broers wilden slechts roven en plunderen. Hoogbegaafde mensen, empathische mensen, worden hier altijd slachtoffer van, maar hun gaven zullen hen ook beschermen en hen er doorheen leiden en uitleiden.

De dieven, ze kunnen moorden en zichzelf maskeren om hun doelen te bereiken. Het zijn niet zomaar mensen, maar systemen, dode systemen. Hoe kwam het dat Ruben zo bijzonder was in vergelijking met zijn broers, dat hij nog empathie had voor Jozef, die nog maar een kind was ? Het verhaal staat opgetekend in Genesis 37. Het antwoord ligt in een paar hoofdstukken daarvoor, in Genesis 28, 29, 30 en 35. In de Israelitische talen was Bilha een volk, een geestelijk volk, waartoe Jakob kwam over de Jakobsladder, als een opgenomene. Het volk Bilha kun je vergelijken met het Walkuren volk van de Germaanse theologie, strijdgodinnen die de slagvelden afzoeken naar hen die aan zichzelf zijn gestorven op hen op te nemen. Zij zijn niet op zoek naar bedrieglijke dieven, maar naar martelaren. Toen Ruben in de Israelitische talen afstierf aan kudde mentaliteit werd hij door de Bilha strijdgodinnen opgenomen. Hij was het die tot Bilha’s tent ging en aan zichzelf afstierf, zoals Jakob, niet zijn broers. Vandaar dat Ruben een opgenomene was, omdat hij zelf een martelaar was. Het volk Bilha wordt in de Israelitische talen de hemelse wijngaard genoemd, en daar komen dan ook de uitspraken vandaan van Jezus over de ware wijnstok, maar dat was waar het volk Bilha voor stond in het oude testament.

In Genesis 29 werd Ruben geboren, en daar werd al duidelijk dat het een bijzonder kind was :

32 En Lea werd zwanger, baarde een zoon, en gaf hem de naam Ruben, want, zo zeide zij, voorwaar, de Here heeft mijn ellende aangezien; voorwaar, nu zal mijn man mij liefhebben.

Ra, ru, rw is in de Israelitische talen het herderlijke aspect, het omzien naar elkaar, het visionaire leven (ra'a), het onderscheidende aspect, aandacht geven, luisteren naar elkaar, oftewel de plaatsvervangende empathie, het binnengaan en dragen van de pijn en het lijden van de ander, om zo de ander te helpen en uit te leiden. Je komt hierin altijd van onderen, niet van boven, maar je hebt het dus zelf ten diepste doorleefd, niet als de beste stuurlui die aan wal staan. Dit is dus wat het ware martelarenschap is, en dieven proberen daar altijd een slaatje uit te slaan, het te exploiteren, te koloniseren, te verkopen. Ruben moest daarom heel voorzichtig en strategisch zijn. Ben betekent zoon in de Israelitische talen, het zoonschap. In het Egyptisch is Ruben, als Ra-ben of Rw-ben, de vogel van Ra. De Benu vogel is de Egyptische fenix als beeld van de opstanding, de vruchtbaarheid van het lijden, als een eeuwige vogel, een soort reiger. Net als ra gaat deze vogel telkens weer de onderwereld in om in de ochtend herboren te worden. Het is dus cyclisch. De benu is een paradijsvogel, als de ziel van Ra. Het is de ziel van de opgenomenen, de empathen. De vogel werd uitgezonden vanuit het hart van Osiris (vgl. suri, de verbrokenheid, het martelarenschap, in de voortijd), en leidde de ziel die getoetst was aan de troon van osiris en de veer van m't, de waarheid, verder door de onderwereld tot het paradijs, ook als totem van wedergeboorte.

In die zin is het belangrijk om ingewijd te worden in de Ruben stam, om zo geen span te vormen met de dieven. Dieven kwamen niet langs de veer van M't heen, want hun harten waren te zwaar vanwege de gestolen goederen, en zij werden verslonden door het ammoet monster, die deels nijlpaard was, deels krokodil en deels leeuw.

Ruben kende het geheim van de hemelse wijngaard. Hij had het gezien en ervaren in zijn martelarenschap, net zoals Noach. Daarom is er een diepere Rubenitische exegese van alles. Zoals de benu vogel van Ra in de Egyptologie oversteeg Ruben alles doordat hij er onderdaalde, alles doorleefde, en het natuurvrouwen volk van Bilha hem opnam.

In Genesis 30 vindt Ruben een boom met hallucinogenen, en brengt die naar huis, om zijn moeder te helpen. Het kan goed mogelijk zijn dat hij de boom van kennis had gevonden of de boom des levens. Het woord duday (d'day, vgl. d-day) wordt ervoor gebruikt in het Hebreeuws, met dowd, het breekpunt, als wortel, wat dezelfde wortel van David is. Hij stuitte hier dus op een groot geheimenis. We kunnen zeggen dat dit de ware d-day is.

Ruben kwam in de Israelitische talen dus in Genesis 30, toen het oogsttijd was, tot verbrokenheid, en vond de jakobsladder in het veld. In Genesis 35 werd hij opgenomen door het volk Bilha. Dit maakte hem onbegrepen. In Genesis 49 gaf hij net als Ezau zijn eerstgeboorte rechten op. Als wij deel hebben aan de stam van Ruben, onze vleselijke status afleggen, dan hebben wij deel aan de ware wijnstok van het oude testament, van Bilha. Daar buiten komen wij niet verder, daar zijn de verscheurende wolven. Het Rubenitische geheimenis reikt diep terug tot de voortijden en oertijden, helemaal terug tot de Orionse bronnen van eeuwig leren. Dieven schieten hier langsheen en pretenderen alleen, wat je kunt herkennen aan hun gebrek aan diepgaande empathie, hun gebrek aan shamanistisch, waarlijk martelarenschap.

Ruben vond het Davidskruis, van de Orionse Ahn, het kruis van hallucinogenen, van de geestelijke gaven, diep in de wildernis, waardoor hij uiteindelijk opgenomen werd als een afgezonderde, om zo ook zijn jongere broer te kunnen helpen.

Altijd weer is dit een zaad van verdeeldheid, maar het zaad moet sterven. Altijd weer is het een zaad van rebellie, van anarchie en empathie, van contrasten. Ruben werd in het Aramees rwbyl genoemd, waar het hedendaagse woord ‘rebel’ van afstamt. Het leidde hem niet naar grote rijkdom, veelvraterij en grote feesten. Neen. Er kwam een grote honger toen hij was opgenomen. Alles werd hem afgenomen, opdat hij tot de hogere natuur zou komen, opdat hij tot de bronnen van Egypte zou komen. Mozes en Aaron, Orion, moesten het volk hier doorheen leiden. Dat was wat de Jakobsladder inhield. Ruben was de b van ra, de ziel van ra, de voet van ra, de oorsprong, of was in deze oorsprong ingewijd. En de exodus was als de hemelse ladder waar ook de egyptische teksten over spreken, de trap naar de hemel, geestelijke trappenstelsels, en die kunnen we nog steeds om ons heen zien, als we door de grote natuursteden van Nederland slenteren. We zien daar allerlei verschillende culturen die de treden vormen. De godin Suri, of Osiris, troont bovenaan die trappenstelsels. Daartoe is de tocht, opdat wij opgenomen worden in dit geheimenis. Het is een rubenitisch geheimenis, een rubenitische inwijding, aan het rubenitische kruis, een kruis van geestelijke hallucinogenen. Deze komen uit de natuur wanneer wij het hebben overstegen in doorleving, niet overstegen in onverschilligheid. Dief of martelaar ?

De martelaren zijn de ware politie, de orionse politie, de alarmen, de natuur-onderwijzers, wat ook de Israelitische betekenis is van Bilha. Het loon van de dief is niet de gevangenis, maar dat de dief niet overgaat naar de volgende klas, oftewel dat hij blijft zitten. De dief moet zijn les opnieuw leren.

hoofdstuk 32 de boom van ruben – de boom der israelitische stammen

De boom van Ruben, de boom die hij vond in het veld tijdens de oogsttijd, staat voor dat alle dingen, ook het kwade, zal meewerken ten goede. Door deze boom kon hij ook het lijden van zijn moeder verzachten en omkeren. Het verhaal is niet zo bekend als de Jakobsladder, want het zijn maar een paar verzen, en voor velen is de Israelitische grondtekst al helemaal onbekend. In de wortels van het hebreeuwse duday, d’day (vgl. d-day) betekent het het breekpunt (dowd), wat terugleid tot de egyptische wortels duat, de onderwereld en duaty, oftewel toth, de hemelse geschriften, de ibis die alles overstijgt door verdieping, als beeld van de hemelse exegese. Ruben had dus hier een verborgen bron aangeboord. Het was een boom van geestelijke bronnen, visionaire bronnen en geestelijke gaven.

In de Bilha zijn de broers van Ruben metaforische aspecten van Ruben, dus eigenlijk gewoon vruchten van zijn boom. De Egyptische wortel van de duday of d’day boom, de dowd boom, is ook daytyw, wat tegengestelden betekent. Er wordt hier in deze boom iets teruggedraaid. De dieven hadden iets gestolen, maar uiteindelijk komt het weer in de goede vorm tot de martelaren. De egyptische dawt wortel is ook weer verbonden aan vervanging en beloning. Het komt van de dt

wortel, wat eeuwigheid betekent. In de Egyptische context en wortels kwam Ruben tot de boom van eeuwigheid. Alles kwam hier in balans (dat, d’t). Het betekent ook het overblijfsel (dat, d’t). De djed pilaar was in Egypte een beeld van de opstanding van Osiris, de overwinning over seth, waarin alles ten goede medewerkte. Het was een symbool van de schepping en herschepping (ptah), als de hemelse boom geplant aan waterstromen. De egyptische dd-wortel betekent balans en voortdurend (dd, ddt).

Spreuk 18 van het Egyptische Dodenboek uit het Nieuwe Koninkrijk Tijdperk van Egypte, ook wel 'Het Boek van Thoth' genoemd, laat zien dat Thoth, het Woord, Osiris heeft doen zegevieren over zijn vijanden. Dit gebeurt in Boesiris als het openhakken van de aarde. Er worden in deze nacht van Boesiris twee djed-zuilen opgericht, die de armen van de Horus van Letopolis zijn en die rondom Osiris zijn om hem te laten zegevieren door Thoth, het Woord. In het oude testament waren dit de armen van Mozes die opgeheven moesten worden om overwinning over de vijand te geven (Exodus 17). Dit is de nacht van het avondmaal in Letopolis, in spreuk 18 van het Egyptische dodenboek. Dit is de dageraad van de dag waarop Osiris begraven wordt, wat later werd overgenomen in het nieuwe testament voor Jezus. In Abydos was er het haker-feest, het vastenfeest, de Egyptische Ramadan, om de opstanding van Osiris en de overwinning over zijn vijanden te vieren. Hakar wijst ook op de Aker, de dubbele Egyptische wachter van de onderwereld met de twee leeuwenhoofden, als een beeld van de dubbele moeder, de vrouwelijke vruchtbaarheid, de opstanding van de godin die haarzelf herschept en geneest.

In het sed feest, het feest van de voortzettende regering van de farao, was er ook een ceremonie genaamd het doen oprijzen van de djed, om te vieren dat osiris zijn vijanden (seth) had overwonnen en was opgestaan. De djed stelde de ruggegraat van een rund voor als een phallisch beeld van de volharding van de farao. Ik had een droom dat Ruben op een rund reed. Hij was naakt met een verheerlijkt lichaam en zaad spoot uit hem voort als een teken van vruchtbaarheid, maar dat is wat de djed pilaar, of dowd boom van Ruben voorstelt. Hij had volgehouden tot het einde, tot het breekpunt. Het breekpunt stijgt boven alles uit door verdieping, onder alles neerdalen.

De broers van Ruben waren gemeen. Ze wilden Jozef ombrengen, maar Juda wilde Jozef in plaats daarvan verkopen, en Ruben wilde hem redden. Zo is dit vandaag de dag ook. Als we de Jakobsladder opwillen, dan zullen de broers van Ruben ons tegen proberen te houden. Maar de Bilha laat dus de broers van Ruben zien als metaforische aspecten van hemzelf om het ten goede te laten meewerken.

In de Bilha deel 3, boek 4, Numeri 1, wat in principe een exegesis is op Numeri 1, staat in vers 5 :

‘5 En dit zijn de namen der mannen die u ter zijde zullen staan: van Ruben Elisur, de zoon van Sedeür;

Ruben kwam tot Bilha's tent, als haar tweede minnaar, maar tegen betaling van zijn eerstgeboorterecht, waardoor het een zelfde situatie werd als van Jakob en Ezau. Ruben ging tot Bilha in om aan zijn ego te sterven, zoals Ezau het rode nam om aan zijn ego te sterven. Bilha betekent "plotselinge dood" in de hebreeuwse wortel, bahal. In de Rabbijnse literatuur verhuisde Jakob na de dood van Rachel naar de tent van Bilha. In het Hebreeuws is het Bilha verhaal een dualiteit, want Jakob wordt ook als een iysh besproken, als haar dienstknecht. Het christendom

stelde haar als een slavin voor, maar in de Tweede Bijbel wordt de oorspronkelijke status van Bilha getoont, als godin. Elisur betekent de stille, de stomme, als een beeld van iemand met een wachter voor de mond. Sedeur is in het Hebreeuws-Aramees de wildernis-urim, de toetssteen van de wildernis. Elisur Sedeur is een beeld van de heilige gebondenheid.’

Vers 12 :

‘12 van Dan Achiëzer, de zoon van Ammisaddai;

Dan is de stam van Simson, die zijn geheim en zo ook zijn leven verkocht aan de vrouw die hem hiertoe verleidde, in ruil voor gemeenschap. Dit is ook parallel lopend aan het Adam en Eva verhaal, aan het Jakob en Ezau verhaal, en aan het Ruben en Bilha verhaal. Het is een allegorie van het sterven van het ego.’

Als Dan als een van de broers van Jozef hem wil doden, samen met de andere broers, behalve Juda en Ruben, dan kunnen we Dan metaforisch opvatten als het doden van het ego, het sterven aan het ego. Dit moest Ruben ondergaan toen hij tot de boom kwam en tot Bilha. Dan was in die zin een metaforisch aspect van Ruben.

Vers 15 :

‘15 van Naftali Achira, de zoon van Enan.

Zowel Dan als Naftali waren zonen van Bilha en Jakob, als een dualiteit. Naftali was ook een vissersstam. Dan, de DN-wortel, komt van Eden, wat de Hebreeuwse vorm was van de Egyptische aten, ten, de schorpioen, als het oorspronkelijke paradijs, een beeld van de baarmoeder.’

Dan is de vaginale werkelijkheid waarin de mens moet afsterven aan zijn vlees om wedergeboren te worden. De d’n in het Aramees is de exegese.

Ruben betaalde een hoge prijs toen hij tot de boom kwam, en tot Bilha. In de demonologische geschriften kwam hij tot de wachter van de boom, Inmato, waar hij een gevecht mee had. Net zoals Adam en Eva een gevecht hadden met de slang, de nachas (vgl. naga), toen ze tot de boom van kennis kwamen. Inmato is de geest van zijn slechte broers, maar door de boom kon hij het doorvertalen en verdiepen, om het te vervangen. Vandaar dat het belangrijk is deze boom te leren kennen.

Naftali is een vissersstam, wat in de Bilha een beeld is van de opname. Aser is in de Bilha een beeld van de tenten. Simeon is een beeld van de gehoorzaamheid. Ook Levi is een beeld van de opname, maar dan als zijnde de afzondering. Zebulon is als vissersstam ook een beeld van de opname in de Bilha.

We kunnen stellen dat Aser, wat de Egyptische naam is voor Osiris, terugwijzende op Suri, de godin van de verbrokenheid en onderwerping, van overgave, een beeld is van het breekpunt. Gad is in de Bilha een beeld van het stromen van het bloed van het ego, het leegbloeden, wat ook weer een beeld is van de besnijdenis. Door Gad werd Ruben’s verstand besneden.

Ik had een droom dat de valse stammen de naam Inmato voor zich droegen. Ruben moest tot de boom met de ware stammen komen, de ware vruchten. De Inmato stammen moeten verslagen worden, want dat zijn de valse Israelitische stammen, het valse, kunstmatige Israel. Het wordt ook wel de Inmato genoemd, of gewoon Inmato. Het is iets van het lagere Orion, reflecties. Het zijn dingen uit hun context genomen, verdraaiingen. Het is dus van belang de stammen te verdiepen en tot hun ware, goede kernen te komen, wat dus metaforische aspecten zijn van Ruben. Het is de boom van de stammen.

Naftali is in de Bilha ook de worstelaar met de beesten van het veld om zo dieper tot de leegte te komen, tot het verslaan van het vlees (Dl. 2, 10:6). Dit had Ruben nodig om te kunnen komen tot de tent van Bilha (Dl. 3, 4:43). In het boek ‘De Twaalf Zegeningen van Jakob’ uit 1981 van de geref. gem. predikant H. Paul (1928-2019) komt deze worsteling ook voor. Toen Naftali geboren werd uit Bilha noemde Rachel hem : ‘mijn worsteling’, want ze had worstelingen Gods gehad met haar zuster. Naftali is dus een soort strijdveld, een soort toetsveld, een soort Pniel. H. Paul benadrukt dat de ware overwinning de verbrokenheid van onszelf is. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots. We moeten van onszelf ontkracht worden, zoals Jakob. We moeten het dus juist verliezen in het worstelen, want dat is ware overwinning. We moeten afdalen, verdiepen, tot exegese, kunnen we dan stellen. We moeten ons eigen leven verliezen, stelt H. Paul, opdat we het leven van God mogen winnen. Met Paulus roemen in zwakheden. H. Paul wijst daarbij op het volk Israel wat met lust bevangen is in de woestijn. Ze wilden van het kruis af, en verbitterden zich naar God. Ze wilden dus vlees eten, stelde H. Paul. Maar dan lezen we dat Hij hen geestelijke verhongering zond, stelt H. Paul. Als we ons eigen leven verliezen, ook in het kruis, dan geeft dat een ware vrucht, zoals ook in het leven van Paulus. Naftali is deze worsteling. Daar ging Jakob doorheen, daar ging Ruben doorheen.

En ze zijn blij met hun slankheid, want zo zijn ze lenig en snel, als het rendier waarmee Naftali wordt vergeleken. Naftali is een beeld van ware overwinning over het vlees, door de worsteling. Naftali is een varkensworstelaar, een zwijnenworstelaar. Hierin moet hij behendig zijn, en snel.

hoofdstuk 33 de verborgen dochters van jakob

Wat was dan nazi Duitsland, de psychiatrie, en de tandartserij ? Precies, de broers van Jozef die hem wilden vermoorden maar door tussenkomst van Juda hem verkochten als een stuk vlees. We hebben het dan over de Inmato, een westerlijk vervalst Israel.

Hoe ontkom je aan de broers van Jozef ? Ruben stond voor de bescherming van Jozef, en vond een boom waarmee hij alles kon laten medewerken ten goede. Dit was de boom van Ruben, die alle israelitische stammen in oorspronkelijke, goede vorm als vruchten droeg. Het waren metaforische aspecten van hemzelf. Je ontkomt dus aan de broers van Jozef door tot deze boom te gaan en deze boom te leren kennen. Het wordt beschreven in de Bilha.

De bilha, deel 3, book 4, wat een exegese is op Numeri 1 :

‘22 Van de zonen van Simeon, hun nakomelingen naar hun geslachten en families overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, allen die van het mannelijk geslacht waren, van twintig jaar oud en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Simeon betekent luisteren en gehoorzamen. Zoals Ruben, als ben, zoon, van Ra (zoon van de psalmen) een Hebreeuws-Egyptische naam heeft, zo heeft Simeon dit ook, als Shama-on, het gehoorzamen van On, Osiris, oftewel in de Orionse wortels de godin Suri (Assur). Dit is waartoe elke tong zal belijden en waarvoor elke knie zal buigen. Jozua 1:16 - de totale gehoorzaamheid, asher. Simeon was degene die zijn toevlucht nam tot geweld, maar in de grondtekstelijke en esoterische diepte is dit ook zijn ijverige dienstbaarheid. Simeon is hier als een karaktereigenschap van Ruben die tot Bilha naderde. Simeon, shama-on, is een beeld van toewijding. Zonder deze toewijding zou Ruben nooit tot Bilha zijn gekomen. Hij gaf niet op voordat zij hem aannam. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen.’

Aser is de Egyptische naam van Osiris (want Osiris is de Griekse naam), en dit werd in Israel overgenomen als een van de stammen. Aser wijst terug op Suri, het breekpunt, als beeld van de climax van het kruis, waarin ook de opstanding plaatsvindt en de opname. Het is de top van het kruis, of de absolute bodemloze bodem van het kruis. In die zin is de Simeon-Aser relatie belangrijk. Aser is in de Bilha ook een beeld van de tenten :

(bilha dl. 3, boek 4)

13 van Aser Pagiël, de zoon van Okran;

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, chanah.

40 Van de zonen van Aser, hun nakomelingen naar hun geslachten en families, overeenkomstig het aantal namen van wie twintig jaar oud was en daarboven, allen die in het leger uitrukten,

Aser, sr, verwijst weer door naar de Orionse godin Suri.

41 de getelden van de stam Aser waren eenenveertigduizend vijfhonderd.

De stam van Aser is de stam van de profetes Anna (Lukas 2:36). Zij was altijd in de tabernakel, en dat is ook wat haar naam betekent : het wonen in tenten, chanah. Zonder Aser zou Ruben nooit tot de tent van Bilha kunnen komen.

Bilha dl 3, boek 28 :

‘2 Ruben, Simeon, Levi en Juda;

Ru-ben, Ra-ben, oftewel zoon van Ra, Sime-on, Shama-on, oftewel dienstknecht van Osiris (Aser),Levi, dienstknecht van de tabernakel,’

In die zin zijn zowel Simeon en Levi, de tweede en derde zoon van Jakob, dienstknechten van Suri, en is Ruben het zoonschap tot Suri.

‘4 Dan en Naftali, Gad en Aser.

Dan, dn, exegese (Aramees), Naftali, zoon van Bilha, tussen haar borsten, Gad, van gadad, penetreren, Aser, de daadwerkelijke Egyptische naam van Osiris’

Als dingen dus niet verdiept worden en teruggebracht worden naar de grondtekst, die dus heel dualistisch is en metaforisch, dan ontstaat Inmato, het vervalste Israel, in het lagere Orion, wat zich ook nog telkens op aarde projecteerd. De mens is compleet omsingeld door de broers van Jozef. Daarom moest corona komen.

In deel 2 van de Bilha, in het Amalek deel, is er een boek Aser, boek 9 :

1. De bedreiging van de Heerin kwam tot Aser.
2. Voordat de Heerin Aser vormde in de onderwereld kende Zij Aser.
3. Aser moest de man weer onderwerpen.
4. Aser is een tucht voor het volk, om hen veilig te leiden tot het beloofde land. 5. Gij wordt in de wildernis geleid om te komen tot de gesel van de Heerin, om daardoor getuchtigd te worden om in te gaan tot het beloofde land.
6. Gij zoudt hiertoe de striemen moeten ontvangen. De gesel zou spreken. 'Heerin, spreek door Uw Gesel.'

Vers 8 zegt dan :

‘In dit gevecht kunt gij gewond raken, maar dit is om visioenen op te wekken.’

Vers 12 en 13 beeindigen het boek, zeggende :
12. In deze dingen is Aser de heilige Vreze.
13. Dit is de bloed-profetie.

Door onze wonden worden we aangesloten op de hemelse profetie, worden we geleid. Dat gebeurt dus door het breekpunt in het kruis, in Suri, wat ook het centrum is van het kruis. Je lijdt dan niet meer horizontaal, maar vertikaal. Zo kunnen dingen weer teruggedraaid worden.

Vers 7 zegt : ‘In Aser komt gij uit op het centrum,’

Dit is zoals de bilha zegt om de leugen van de patriarchie te overwinnen. Jakob had zowel zonen als dochters (Gen. 37:35, 46:7), maar van de dochters werd alleen Dina genoemd.

In de bilha deel 2 boek 22, serket, gaat het over Aser in de put van schorpioenen, en die put wordt geopend, wat ook weer voorkomt in het boek openbaring. Het is nodig om de patriarchie te breken.

Serket is de moeder schorpioen van egypte die aan deze put is verbonden, als suri-k’t ook, of suri-gad, aser-gad. Gad is het zaad wat dan vrijkomt, de waterstromen die voortvloeien als de verbrokenheid heeft plaatsgevonden, als de kruis is gebroken. Het is een beeld van de baarmoeder, van de schepping en de herschepping. Dit is waar suri toe leidt, van breekpunt (suri) tot overstroming (k’t, gad). Het is de verbinding tussen de aser stam en de gad stam. Dit is waar de opvoeding plaatsvindt.

Over de k’t wortel :

In numeri 4 bespreekt Calvijn de zonen van Kahath, die als wachters, bewakers, zijn aangesteld over het heilige der heilige. Zij zouden het gereedschap wat door de priesters was ingepakt dragen. Calvijn stelt dat er een gevaarlijke taak aan de zonen van Kahath was opgedragen. 'God dreigt immers met de ondergang als zij iets van het verbodene zouden aanraken.' Daarom moest alles bedekt worden.

De Vuh zegt hierover in de bespreking van 4:2 :

'Neem het aantal op van de Kehatieten onder de Levieten, naar hun geslachten en families,

Dit is de geslachtslijn van Mozes en daarom belangrijk. De Egyptische k’t, kt, wortel van Kehat betekent vreemde, buitenaardse, vijanden of tegenstanders, wat de buitenaardse (Orionse) natuur laat zien van de exodus. Kd, kt, betekent vormen, bouwen, natuur, het ontwikkelen van de natuur, het cirkelen, de slaap. De Kehat geslachtslijn droeg de Orionse slaap-drugs. De kt-wortel betekent ook vagina (vergelijk het Nederlanse schuttingwoord "kut".) Het betekent werk en constructie, en roep (kit, k't). Ktt, kt, betekent ook meisje. De Egyptische wortels van de Kehat geslachstlijn waaruit Mozes voortkwam waren dus vrouwelijk. Zij moesten de mens in een slaap brengen (kd, kdd, kt, slaap, en gth, kht, moe zijn.)

De Kehatieten waren aangesteld over de ark, de tafel, het gerei, dieper in de tabernakel. De Egyptische khe-t wortel betekent leren, literatuur, boeken over de eeuwigheid, oftewel de voleindiging. Het is ook een woord voor rijkdom, bezittingen, dingen, het bestaan. Khet was de god(in) van de dingen die bestaan. De Khaitiu, kht, zijn de goden die de vijanden van Ra en Osiris afweren. Khau-t, khai-t, kht, is het altaar en de offertafel, waarover de Kehatieten waren aangesteld. Khata, kht, is de twee helften van de hemel. Ook is het tuingebied, wildernisgebied (khait), en een plaats van bescherming (khatha), wat ook weer terugkomt in de exodus. Khat-ta is de manifestatie, het schijnen met kronen. Khaut, de opstanding en verschijning van een god of koning, het oprijzen op de troon, de koninklijke sieraden, halskettingen, en kroon-onderdelen (khait). Khat, inscripties. Het leidt helemaal door tot de slinger, khait (van David). De Khet, kht, waren de treden van de oordeelstroon van Osiris. Khetaa was de grote troon waarop Osiris zat. De Kheti waren de inscripties op de muren. Kha-t, tabernakel.

Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht). Het komt er op neer in de Egyptologie dat het een schepper god is als het overgaan van de dimensies. Uit deze bron putte de exodus. Dit gebeurt door het draaien van de dimensies. Het komt van de wortel "draaien en slapen", als een kronkelende

slang. Mozes wijst ook weer op de slang in de woestijn, opdat de mensen konden ontkomen aan het kwaad wat hen bedreigde. Mozes wees op de Egyptische wortels, als een beeld van strategische kennis van de onderwereld.

Kait werd de grote moeder van de goden genoemd, één van de vier elementale godinnen. K-t was een algemeen woord voor moeder en vrouwen, de vagina. Het was ook verbonden aan kahit, als een vruchtbaarheids-principe. Het was een beeld van de baarmoeder van het bestaan. Zij reed op haar strijdwagen. De baarmoeder maakte veel gebruik van afweer hiervoor. Dit was het Egyptische beeld van de godin, van Kehat. Zij was de oerschepster van alle dingen. Zij stond aan haar ketel. Zij was een geweldenaar die op haar strijdwagen door de lucht reed, zoals Wodan later bij de Germanen. Alles was door haar onderverdeeld in kooien van restrictie, opdat haar schepping tot stand zou komen.

K't is een vreemd volk, een buitenaards volk, waar de bijbel het ook over heeft dat er een vreemd volk zou komen. Het is een deel van de hemel (kht). Het zijn de beelden van Osiris, van de doden, oftewel de herbeleving ervan.

Zonder Kehat, K't, kon Ra niet door de poorten van de onderwereld heen. Het Suri geheimenis is omhuld door het Kehat verschijnsel. Het zijn dus de kehat-treden van de oordeelstroon van moeder Suri, of Osiris.

Kut is een voortijds woord voor eeuwig kruis, een situatie waaruit geen ontsnapping mogelijk lijkt, een strik. Het volk van Kut, van de Kuttieten, leefden aan de rivier de Stirv (vgl. sterf). Wanneer een man in een vrouw is voelt hij zich duizelig, alsof hij in een andere wereld komt. Dat is precies de egyptologische betekenis. Qa-t-a, kht, was één van de twaalf godinnen die de poort van de aarde opende voor Ra. Qaut, kht, vijanden, bevuild volk. Quit, kht, medicijn, zaad. Qtt, kht, onderdeel van een strijdwagen. Ra veranderde in deze vorm op zijn tocht (qt, kht).’

Suri (het breekpunt) ontsluit in die zin de eeuwigheid (de doorstroming). Het leidt terug tot de egyptische cultus van de godin Kuth, Kehat, wat dus een kehatitisch verschijnsel is, en het mysterie omtrend de troon van osiris altijd versluierd hield. We zien hier ook hoe belangrijk Gad is als een vorm van Kehat, om tot Aser te komen, de troon van Osiris. Men kon niet tot het eeuwige hiernamaals komen buiten de troon van Osiris om. De mens moest getoetst worden aan deze troon, en zijn hart werd getoetst aan een veer in de hallen van M’t, en als het hart te zwaar was door gestolen goederen, dan zou het hart verslonden worden door het ammoet monster. Maar het goede en getoetste kon tot het eeuwige geheimenis komen door de troon van Osiris. De verbinding Gad en Aser is de verbinding tussen de Kehat trap en de Osiris troon, als we het op de egyptische diepte ervan willen beschouwen, om zo te ontkomen aan de broers van Jozef, oftewel het valse Inmato wereldrijk. Daarom kwam Ruben tot de boom van de zuivere oorsprongen van de stammen.

De stammen in het Inmato wereldrijk hebben ook een hele andere naam in de geestelijke wereld. Inmato Plio is de naam voor het valse Aser, en Inmato Zung is de naam voor het valse Gad.

Recht doen aan de dochters van Jakob. Zij werden bijna niet genoemd door de patriarchie. Wij moeten doordringen tot de moederlijke en dochterlijke kernen van de stammen. Dit om weer het

evenwicht van het zelf terug te brengen. Het zelf bestaat uit een vrouwelijke en mannelijke pool. Het zelf kan alleen hersteld worden door begrip van deze polen.

hoofdstuk 34 de zolder

Boek 116 van de Vur, DE BERG, zegt :

1. Ik beklim deze berg nu al zo lang,
En ik glijd steeds dieper weg in het dal,
Ik ben bij de vallei bloemen,
Bij het mysterie van tijd achter de ramen

2. Het dal reikt tot het raadsel van de zee,
De late regen van het herfstgetij

3. Ik probeer de sloten te openen,
Maar zij draaien, en telkens veranderen zij

Als we een hoogtepunt hebben bereikt, in onze slaap bijvoorbeeld, in een droom, dan zakken we daarna weer het dal in, omdat het hoogtepunt niet op zichzelf mag blijven staan. Het is iets om te delen en te verdiepen, anders zou je er oppervlakkig van kunnen worden. De vur stelt dat die dalen vol zijn van gelijkenissen, als witte bloemen. Iedereen geeft er zijn eigen uitleg aan, en sommigen nemen het letterlijk. Om de witte bloemenvelden wordt gestreden (107:5). Het doel is om anderen in het dal te helpen, niet om bedriegelijke macht over hen uit te voeren (107:6). Als de mens dat beseft, dan hebben we het geheim van het leven gevonden, en dan zal dat geheim ons ook beschermen, er doorheen leiden en uitleiden (107:7).

Je gaat nooit voor niets door het dal, maar om te leren en te helpen, uit te reiken, om zo tot nieuwe bergen te komen. Nomadische mensen komen nooit thuis, maar zijn altijd op doortocht. Het zijn natuurmensen, avonturiers. Hun thuis is overal en nergens. Hun thuis is hun werk, hun missie. Het kruis is hun thuis, en in het centrum, het diepste punt, van het kruis, is het geheimenis. Dit is een geheimenis van eeuwig leven. Na het hoogtepunt is er de kater. Dat kan zo erg zijn dat je hoogtepunten gaat vrezen. ‘It hurts like hell.’ Er is geen verschil tussen hoogtepunten en dieptepunten, want ze horen bij elkaar. Maar het zijn slechts gelijkenissen. Het is niet waar, maar het heeft waarde.

Oh, wat doet het leven soms pijn, als doornen door het vlees, als pennen door het vlees, opdat het vlees afsterft en de veiligheid van de mens gewaarborgd is. Deze samenleving is totaal en totaal verwoest door moderne medicijnen, vaccins en vullingen, die de zenuwen en genen van de mens zo hebben lopen onderdrukken dat de mens erdoor in een andere matrix terechtkwam : de moderne matrix, het kruis van de moderne tijd, en deze ketenen worden van geslacht tot geslacht doorgegeven. Het immunologisch systeem van de mens is totaal lam gelegd, en nu ijlt de mens

maar wat. IJlende, dronken mensen, in het dal, als vuile paarse bloemen groeiende aan de oevers van de rivieren. Is Freud als abstract model dan de sleutel om zicht te krijgen op deze oeverloze wreedheid ? Want er zijn geen oevers, alleen maar vuile paarse bloemen, die in hun eigen verhalen leven, en je proberen mee te slepen. De mens is zinkende met een steen aan zijn been geketend.

Het kruis aanvaarden, verdiepen, ontvangen, met pennen door je vlees opdat het vlees van de onwetendheid afsterft en er wedergeboorte is, maar ook opdat het vlees van het weten afsterft, want de mens weet teveel.

Daarom zegt de vur :

‘Allen sterven zij door een blik op haar te slaan. Tot steen werden zij in alle eeuwigheden. Haar discipel is zoek, haar beker verloren. Zij heeft haarzelf nog nooit gezien. Zou zij het weten, dan zou zij sterven, daarom weet zij maar half. De rozengrachten hier zijn vol met parels. De mensen hier weten dat ze een geheim heeft, alleen ze kennen het niet. Ze hebben er alleen een glimp van opgevangen, en die glimp heeft hen voor altijd verblind. Daar aan de overkant weten de mensen niet dat ze niet weten.’
(71:11-12)
Daarom zegt Prediker ook : wees niet te dom en niet te wijs, niet te goddeloos en niet te rechtvaardig. Want je kunt er aan twee kanten afvallen. Er is een pad in het midden, het pad van het halve. En ook het halve kan vleselijk worden als het wordt tot lauwheid en onverschilligheid, dus dan kan je door het pad alsnog heenzakken. Ook mag je niet te snel gaan of te langzaam. Help, help ? Hoe is dat dan mogelijk ? Wij dansen niet alleen op een touw, maar er wordt ons ook een touw aangereikt, het hemelse touw. Kan de mens dan geen uitweg uitdenken, met zijn fantasie rijke brein ? Dat zou wel moeten kunnen toch ? Maar dan dat hoogtepunt, dat hoogtepunt, en dan die kater. Hoort het er bij, is het de uitdaging voor de avonturier, de ontdekkingsreiziger ? Of kunnen we beter wat gematigder leven ? Aan beide kanten loert het vlees.

Ik had een droom vannacht over een oorlog. Er waren buitenaardsen gekomen die de zolders van de huizen in bezit hadden genomen. Velen hadden zelfs hun huis verloren, en sliepen in tenten. Ik had ook een tent. Er ontstonden allerlei partijen, en ook de partijen waren onderling met elkaar in oorlog. Ik kreeg van een buitenaardse een soort kapmes, en die kon ik werpen, en die kwam altijd weer bij me terug, als een boemerang. Het deed altijd goed zijn werk, keerde nooit ledig weer. Ik was bij een vriendje van mijn geboortedorp die achter de school woonde ergens. Hij liet mij zijn electrische trein zien, met allemaal berglandschap waar het doorheen ging. Ze hadden geen zolder meer. Hij sliep nu een verdieping lager. Hij wees naar de zolder die ze niet meer konden bereiken want het was nu van de buitenaardsen. Het bestond nog wel, en was inmiddels veel groter geworden, want de buitenaardsen bouwden er aan door.

Heel vroeger had ik ook eens een droom over het college, dat het godsdienst torentje niet meer te bereiken was, want de trap er naartoe was afgebroken. Er werd daar altijd godsdienst les gegeven, op de zolder.

hoofdstuk 35 het innerlijke kind in het paradijs

Een mens is alleen.
Als de mens dan tot een breekpunt komt, zijn ziel verscheurd, het geestelijke van het vleselijke gescheiden, onderscheiden, oftewel als hij waarlijk besneden is, dan heeft hij een tent om in te wonen.
Dit proces kan zich metaforisch personificeren als een vrouw.
De mens is niet meer alleen, maar heeft zijn vrouwelijke helft gevonden.
Abraham vond zo zijn tent, vond zo zijn vrouw Sara of Suri.
De sr wortel is ook die van aser, een beeld van de tenten in het boek de bilha.
Het boek haggai gaat over de wederoprichting van de tent.
Daarover gaat ook het boek zacharia.
Het is iets van de mens zelf. Zijn lichaam is zijn tent.
Door verbrokenheid en verscheuring, oftewel doorbreking, van de ziel, het openbreken van de kruik, komt men in contact met het lichaam.
Abraham zou zijn kind opofferen, maar het gebeurde niet.
Het was een metafoor van het opdragen van zijn eigen innerlijk kind.
Zijn ziel moest besneden worden, verbroken worden, het vleselijke van het geestelijke gescheiden, onderscheiden, opdat het zou groeien.
Snoeien is nodig om te groeien.
‘Besnijen om te gedijen.’

hoofdstuk 36 na de kinderkruistochten – moeder orion roept

Ze wilden de kinderen niet laten gaan. Er is een verhaal in het OT dat God het hart van de farao verhardde, opdat hij het volk niet liet gaan. Er kwamen plagen, en nog steeds bekeerde de farao zich niet. Het komt terug in Amos 4, en in openbaring. Er is een reeks van plagen, en op het toppunt moet het beest het volk wel laten gaan. Dat is wanneer het breekpunt is gekomen. Dan is er een besnijdenis. Corona is gekomen, maar de farao, het beest, verhard zijn hart, praat nog steeds om alles heen, wil nog steeds het volk niet laten gaan. Er wordt nog steeds handel gedreven in recht, medicijn, en het geestelijke, er is nog steeds een handel in mensenzielen. Jozef wordt nog steeds verkocht. Het is de geest van Juda die zijn broers opriep hem te verkopen.

Voor Jozef was de exodus het verdiepen, er dieper ingaan, van het lagere Egypte naar het hogere Egypte, want moeder Egypte had hem geroepen. In de kinder exodus van de jaren 1200, de kinderkruistochten, splitste de zee niet. De kinderen werden toen op schepen meegenomen en als slaven verkocht. Maar in de jaren 1300 kwamen er grote plagen tot de aarde : de grote pest of de zwarte dood, en een derde deel van Europa kwam om. Toen kwam de spaanse griep in de jaren 1900, en nu is er de corona plaag. En nog steeds wil het beest het volk niet laten gaan. Er is ook geen eenvoudige weg eruit. De mens moet als Jozef zijn, dieper erin, ook nu in dit gereformeerde tijdperk. Men moet van het lagere Israel tot het hogere Israel, want moeder Israel roept.

Het begon allemaal met de ontvoering van Sita in het hindoeisme, de godin, de moeder god, wat de ontvoering van Sara, Suri, was in het israelisme. Door plagen moest zij verlost worden, vrijkomen, door een besnijdenis (Gen. 12). De oermoeder, de orion moeder, roept ons niet zomaar ergens uit, maar ergens diep in. Dat is het pad van Jozef, de exodus naar binnen, de diepte in, zoals er ook alleen maar een weg uit de stad is als je eerst diep ondergronds gaat tot de fundamenten van de stad, zoals in boek 3 van de vur. Je kunt niet rechtsstreeks naar de poorten rennen, want de poortwachters zullen je niet laten gaan, en zullen hun hart verharden.

De stad kent een mysterie : oude schilderijen, oude literatuur. Het vertelt een oud verhaal. Je worstelt met boeken. Ze laten je niet gaan, omdat zij er in opgesloten zit. De orion moeder roept, maar wie luistert ? Ze zitten op de terrasjes in de stad, hun pijnen wegdrinkende, of ze rennen de plantsoenen in wanende dat ze buiten de stad zijn gekomen in de wildernis, maar niemand wil onder de stad gaan tot de fundamenten. Ze vrezen het beest. Ze verzinnen smoesjes dat het beest niet bestaat, of dat je er geen aandacht aan moet schenken omdat je het beest dan teveel eer zou geven, en meerdere smoesjes. Er gaan er twintig van in een dozijn, en ze worden druk verkocht in de stad op de markten en in de winkeltjes.

Nee, de historie willen ze niet, want dan worden ze teveel aan het beest herinnerd, en aan de oorlog die ze niet willen strijden. Ze richten zich op de moderne tijden, alsof het beest er nooit is geweest. En zij die nog tegen het beest strijden, die worden voor het beest aangezien.

Moeder orion roept, maar de mens slaapt. Oordoppen in, slaapmuts op, bedwelmende drank voor het slapen gaan, pillen in de warme melk, en zo slapen ze als roosjes, wanende zichzelf zo schoon als doornroosje. Moeder Orion roept, als de hamerslagen van Noach. Een, twee, drie, het schip moet af.

De wildernis ligt in de diepte, onder de stad, niet zomaar rechtstreeks horizontaal ergens. Als het breekpunt komt als een dief in de nacht, dan bestaat de stad niet meer, maar slechts golven.

hoofdstuk 37 de komst van de fix-i-nazi's – een gelijkenis

Marcus 8:36-37
Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden ?

Vannacht was ik in een droom in een rgg wereld, op een rgg college. Er was een jongen met communicatie problemen, die eigenlijk alleen maar door nummer systemen communiceerde. Ik benaderde hem met nummers, en zei dat nummers de basis waren voor het opkomen van letters, dus er moest eerst heel veel doorkomen in nummers. Ik noemde hem willie wortel. Ik zei toen dat er tien kraantjes in zijn hoofd zaten die hij mocht openen, waardoor gedachten zou kunnen stromen en

spraak, vanuit de hemel. Hij begon toen tot tien te tellen om die kraantjes te openen (in het hogere orions zou dat dus tot tweeentwintig zijn, omdat een viereenheid een tiental is, dus 1,2,3,10,11,12,13,20,21,22), en toen begon hij helemaal op te leven en het begon hemels te hagelen, en ik omhelsde hem. Er was ook een soort nummerieke tongentaal die dus profetie of uitleg zou activeren.

Heb je al een fix-i-nazi gehad ? Dat vragen mensen elkaar. Pragmatisme kijkt of iets werkt, of het goed voelt, of het practisch is, comfortabel. Daar wordt alles aan getoetst, en dit is vaak selectief pragmatisme, voor de eigen groep dus, en het liefst voor het zelf, en vaak is het gewoon korte termijn pragmatisme. Als een zwembad met chloor. Nederland is zo'n pragmatisch land. Zoals we weten wordt er niet naar geestelijken geluisterd in dit land. Pragmatischen regeren dit land. Korte termijn denken. Men moet een fix-i-nazi krijgen, om het immuun systeem te doven, en de mens totaal afhankelijk te maken aan de fix-i-nazi, opdat de fix-i-nazi regeert en al het denkwerk doet. Zo hoeft de mens zelf niet meer na te denken en niet meer te vechten. Het is het merkteken van het beest. Het beest zal voor hen strijden tegen het andere beest. Dat daar heel veel consequenties en karma aan verbonden is verteld men er niet bij.

De fix-i-nazi's zijn gekomen. Ze slachten dieren af, en ook mensen. Er wordt een hoge prijs betaald. Sommige mensen worden direct afgeschoten door de fix-i-nazi, en dan wordt het op iets anders geschoven. 'Nee, wij hebben niet geschoten.' Het is een soort zelfmoord rit, want de fix-i-nazi valt uiteindelijk in zijn eigen zwaard, als hij zich al niet voortijdig door zijn eigen kop heeft geschoten. Hij speelt graag met zwaar geschut. 'Ha, de vijand is verslagen.' Maar de fix-i-nazi vergeet, of wil niet zien, dat hij zijn eigen ergste vijand is, want hij is een zwaar selectieve korte termijns pragmatist. Hij wil alles kloppend maken, maar de weg er niet voor gaan, dus een placebo aanreiken, een waan-medicijn, waardoor je waant dat het werkt. Er komt zo een grote demoon bij je staan die andere demonen tijdelijk wegduwt. Het is symptoom bestrijding. Dat is waar Nederland schuldig aan is, en de geestelijken liggen op het kerkhof.

De fix-i-nazi's zijn gekomen. Je wordt verkocht, een handeltje in zielen en verdovende middelen. Nederland is een drugsstaat. Laten we het beestje maar bij de naam noemen. De fix-i-nazi is zogezegd niet verplicht, maar je verliest wel een heleboel voorrechten, en mag op sommige plaatsen niet naar binnen als je niet bent vergezeld van een fix-i-nazi, oftewel zonder de fix-i-nazi zou je soms niet meer kunnen 'kopen en verkopen'. In sommige landen is de fix-i-nazi verplicht. In Nederland niet, zeggen ze. Trappen we daar in ? Laten we onszelf niet voor de gek houden : de fix-i-nazi is altijd al verplicht geweest. Denk aan alle kinderen die onder dwang een fix-i-nazi kregen, en denk aan de gedwongen vulling bij de plaatselijke tandenhoer, wat gewoon pure verkrachting is. Het is ook godsdienst vervolging. Als pinkstermens en natuurmens ben je tegen medicijngebruik, tegen lichaamsvreemde troep in je lichaam, want je lichaam is de hemelse tent. Toch wordt het op je gedwongen van kinds af aan, en nu doen ze net alsof de fix-i-nazi niet verplicht is, alhoewel het wel met klem wordt aangeraden, en er wordt op emotie en schuldgevoel ingewerkt met allerlei bedriegelijke pr-reclame.

Er is geen godsdienstvrijheid in dit land. Je moet eraan geloven wat de fix-i-nazi's geloven. Ze onderdrukken de natuur. Het moet allemaal snel snel, symptoom bestrijding, en het ware probleem wordt verdoezeld. Ze gaan niet naar de wortel, en zo groeien dit soort dingen allemaal door, zodat ze de portemonnee kunnen blijven spekken met dit soort truukjes. Deze demonen die ze hebben

ingekocht om hen te beschermen roepen namelijk ook weer andere demonen op. Er ligt een geestelijk probleem, wat geestelijke aandacht verdiend. Maar de geestelijken liggen op het kerkhof. Allemaal afgeschoten. De geestelijken leven in een andere wereld. Hun koninkrijk is niet van deze wereld.

‘Ik fix het wel even,’ zegt de fix-i-nazi. Met plakband gaan ze er overheen, over vele monden. Een drugsstaat is het, met marcherende drugs-nazi’s, fix-i-nazi’s. Heb je al een fix-i-nazi gehad ? En jij ? Zo druk zijn ze met hun fix-i-nazi koninkrijk, maar het kruis hebben ze vergeten. Het dier hebben ze vergeten, het kind, het principe. Ze zijn niet tot het hemelse college gegaan, deze spijbelaars. Ze zijn op zelfmoord commando, hebben de lont aangestoken, en genieten van het prachtige vuurwerk wat snel weer op zal zijn, en wat heb je dan ? Dat er direct handen en ogen van in de fik vliegen schijnt hen niet te deren, want zij zijn het immers zelf niet. Deze dwazen hebben de gouden ticket gewonnen. Jackpot ! Het goud der imbecielen. Is geld op zich daar ook al niet een vorm van ? Imbecielen geld, dat is wat het is, waarvoor ze over ruggen en monden heengaan om het maar te krijgen.

Isis is verdwenen zeggen ze dan. Nee, ze zijn zelf Isis. They die for the fix-i-nazi. Zeg maar dag tegen je brein. Ze slaan alle nodige stappen over, omdat ze pragmatisch zijn, recht op het doel af, geen omwegen of overwegingen. Ze willen het nu. Nu of nooit. Now or never. Grijp je kans. Het gouden imbecielen geld hangt voor je neus, zo voor het grijpen, zo dierbaar en kostbaar. Vergeet de dieren maar. Wat heb je aan dieren als je dit imbecielen geld kunt krijgen ? Lekker kip eten. Lekkere gehaktbal erbij. Wat is het leven toch mooi. Maar het is snel weer voorbij.

Tragisch, tragisch. Het fix-i-nazi wereldrijk is gekomen. Fix me, fix me. I fix you. Will you fix me ? Ik heb nog een fix-i-nazi voor je in de schuur staan. Kun je wel overkopen. We werden helemaal gefixinazireert vandaag de dag.

In de droom kwam ik een meisje tegen op het college, en ze zei : ‘De moeder van dit al is dood.’ De moeder van de fix-i-nazi’s heette Kim. De fix-i-nazi matrix is dus al dood. Ze worden blijgemaakt met een dode mus.

Lucas 12:16-21

En Hij sprak tot hen een gelijkenis en zeide: Het land van een rijk man had veel opgebracht. En hij overlegde bij zichzelf en zeide: Wat moet ik doen, want ik heb geen ruimte om mijn vruchten te bergen. En hij zeide: Dit zal ik doen: ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen en ik zal daarin al het koren en al mijn goederen bergen. En ik zal tot mijn ziel zeggen: Ziel, gij hebt vele goederen liggen, opgetast voor vele jaren, houd rust, eet, drink en wees vrolijk. Maar God zeide tot hem: Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.

De fix-i-nazi is een mooi prater, een schoon prater. Ze praten je het graf in. Voor hen weer geld. Je bent een grote zak geld voor hen, niets meer. Je gokt op demonen in een wedstrijd tussen demonen, je gokt op paarden van de hel. Het is allemaal een groot casino. Er wordt niets getoetst. Het is niet getoetst en beproefd. Er is niet over nagedacht, want denken doet pijn, en ze willen het kruis niet. Kritisch denken kost hen teveel. Lekker makkelijk is de norm. Het zijn pragmatisten. De fix-i-nazi

wil graag je ramen lappen, wil graag bij je op de koffie. Ze maken reclame voor een of andere grotere demoon, een groot wereldrijk, maar de mens leest de kleine lettertjes niet. Lees de kleine lettertjes. Lees ook de nummer codes die er bij staan, de bar codes, en decodeer ze. Het is het merkteken van het beest. Het draagt een zelfmoord commando in zich. ‘Gij dwaas, in deze eigen nacht wordt uw ziel van u afgeëist en wat gij gereedgemaakt hebt, voor wie zal het zijn? Zo vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.’

Ze spelen hun walgelijke muziek in de winkels. Ze lopen met hun telefoontjes te piepen de hele dag, opdat ze het gekerm van de dieren niet hoeven te horen. Ze betalen er grof geld voor om het geklaag van de natuur te doven. Ze willen het niet horen. Ze zijn ge-fix-i-nazireerd. Piep, piep, nee ze luisteren niet naar de hemel, maar naar de fix-i-nazi in hun hoofd en in hun telefoontje, die hun leven dicteerd. Puntjes op de i, netjes in de rij, spreek zoals het geleerd is. Maar het is een grote error naar de natuur toe. De mens laat zich door de cultuur leiden, niet door de natuur. De mens is cultuur bewust. Ze praten het allemaal elkaar aan, ze kletsen elkaar hoog op de troon, en maar wanen en wanen, liegen en likken. Ze kussen elkaar de hemel in, maar het zijn judas kussen. Juda had zijn broer Jozef verkocht, en Juda is in het Grieks Judas. De mens is bedrogen door deze moderne Judas, de fix-i-nazi, weer bedrogen. Polonaise, maar waar naartoe ? Waar naartoe ? Waar gaat het heen ? Waar moet het heen ? Toen de grote pest, de zwarte dood, er was in de jaren 1300 waren er de geselbroeders, die zichzelf geselden ten bloedens toe, die zichzelf ten bloedens toe verzetten tegen de zonde. Het waren de kruisbroeders, die wisten dat boetedoening de enige weg was, want de mens heeft een hoge boete naar de hemel en naar de natuur. De charismatische geselbroeders trokken door het land, door stad en natuur, om de mens op te roepen tot berouw, boetedoening en bekering, tijdens de dagen van de grote pest die een derde van de mensheid van Europa verwoeste. Dit gebeurde onder groot klaaggezang en zelfgeseling. Zij verkondigden dat de zwarte dood, de grote pest, de straf van God was op het afgeweken materialisme van de mensheid.

Openbaring 6:8
En ik zag, en zie, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood, en het dodenrijk volgde achter hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel der aarde om te doden, met het zwaard, met de honger, met de zwarte dood en door de wilde dieren der aarde.

Openbaring 8:7
En de eerste blies de bazuin, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en het werd op de aarde geworpen; en het derde deel van de aarde verbrandde en het derde deel van de bomen verbrandde en al het groene gras verbrandde.

Openbaring 8:12
En de vierde engel blies de bazuin, en het derde deel van de zon werd getroffen en het derde deel van de maan en het derde deel van de sterren, zodat het derde deel daarvan verduisterd werd, en de dag voor het derde deel geen licht had en de nacht desgelijks.

Openbaring 16:17-21

En de zevende goot zijn schaal uit in de lucht en er kwam een luide stem uit de tent, zeggende: Het is geschied. En er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen, en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zo hevig was deze

aardbeving, zo groot. En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden der volken stortten in. En alle eilanden vluchtten weg en bergen werden niet meer gevonden. En grote hagelstenen, een talent zwaar, vielen uit de hemel op de mensen, en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag daarvan was zeer groot.

Vannacht had ik een droom over hagel. Het was een natuurhagel, toen er tien (oftewel in het hogere orions tweeentwintig) kranen werden geopend. De vuh zegt :

‘Het boek openbaring is er duidelijk over. De vrouw en haar kind hebben de wildernis als hun schuilplaats. Er zal een plaag komen van hagel. In de grondtekst is dit ook ijs, oftewel afzondering en minimalisme. Dit is de oorspronkelijke betekenis van het kerstfeest, en hierin ligt de wedergeboorte van de mens. De vrouw moet haar lagere natuur overwinnen, de valse, materialistische vrouw die leeft van het bloed van de armen en de profeten. De vrouw moet haar lagere beest natuur overwinnen, het monster in haar. De hagelstenen zijn ook de stenen waarmee na het afbreken van het lagere, valse koninkrijk, het koninkrijk van de hemel wordt gebouwd. Dat is de ware betekenis van het kerstfeest, als het feest van het komen van de lagere, vleselijke gaven tot de hogere, geestelijke gaven.

De steen is in het Aramees het pad, en ook een sieraad. Het is ook verbonden aan het oordeel van hagel, wat een metafoor is van de steniging en de tempelbouw. Dit is de kep in het Aramees, wat het hele Geb-mysterie is in de Egyptologie. De ogen zijn ook poorten en bronnen in het Aramees. Dan staat er in het Aramees dat de poorten geopend zullen worden, wat ook de opening is van een nieuw hoofdstuk van een boek.

Num 2:22-Voorts de stam Benjamin: de vorst nu der zonen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gidoni;

Abidan is het gevecht (dan) van het luipaard (ab, Hebreeuws-Egyptisch), als het hagel-oordeel, de collectieve steniging waardoor de tempel wordt gebouwd en de wet collectief wordt ingeprint. Gidoni is het snoei-proces.’

Geb of Kep wordt ook Sep genoemd in Egypte, en in het Hebreeuws werd dat Yo-sep, oftewel Jozef, die de aarde inging, want Sep was de god van de aarde. Dit is ook het aramese kebu-mysterie van de ark. De ark is in het aramees de kebu. Daarom moet de mens dieper de tent in, dieper de aarde in, dieper zijn lichaam in. De fix-i-nazi’s zijn de poortwachters. Die moet de mens verslaan. Het is een valse, stadse, immunologie, een waan-immunologie. Jozef moest tot Egypte gaan, tot het geheim van Sep, het geheim van Geb, van de Kebu-ark. De hemelse hagel zou komen. De natuur zou terugkomen. Seb-ek, de krokodillenvorm van Geb, kwam als een omroeper van de wedergeboorte, en in het christendom werd Geb tot Gab-riel die de omroeper werd van de wedergeboorte, van het kribbe kind. Er is geen wedergeboorte zonder de discipline van de natuurgesel.

De geselbroeders van de jaren 1200-1400 waren de wegbereiders van de reformatie, want de mensheid was diep weggezonken in het schandelijke en vulgaire roomse materialisme. De geselbroeders werden ook wel flagellanten genoemd. De vraag is dus : Fix-i-nazi of flagellant ?

hoofdstuk 38 sleutel van de regressie

Het water stroomt naar beneden, waar het splitst en gaat draaien,
waar het tot mensen wordt, maar het is slechts de branding.

De spreuken van de pyramide teksten van Egypte komen uit het oude rijk.
Spreuk 522 zegt :
‘Aan hij die achter hem kijkt, die achter dingen ziet : Ik ben gekomen en heb je het herstelde visioen van Horus gebracht dat in het oorlogsveld was, in het veld van de worstelaars (vgl. pniel). Breng me deze boot die khnum gebouwd heeft. Oh, zonen van Horus, breng me deze boot die khnum heeft gebouwd, die in het draaiende waterpad is van de htm-vogel. Oh, verslinder, open het pad voor mij. Oh, storm-slang, oh krr-slang, open het pad voor mij. Oh gier, moeder nekhbet, open het pad voor mij. Ik houd van je in de mate waarin je van mij houdt. Ik weiger de macht van het kwaad, en als je mij ontwijkt, ontwijk ik jou.’

Khnum is hier als een Noach of veerman. Het is ook weer verbonden aan de hemelse vogel. Khnum (Khnemu) is de vader van Ra en de echtgenoot van Neith, die Ra's moeder is.

Ik bevond me in een woestijn, heel lang geleden, in een droom. Ik was zeer diep gegaan, en was in tunnels onder de woestijn terecht gekomen, maar alles liep vast, totdat ik ergens een hieroglyph zag van een ram, van Khnum, met zijn gedraaide hoorns, die alles terugdraaiden, en zo kreeg ik doorgang. Het is een groot mysterie in de onderwereld, dat Ra tot Afu wordt, de man met het ramshoofd, en zo de onderwereld doorgaat. Dit is het sterrenstelsel van de Ram, Aries, of het Lam, wat later door Christus werd overgenomen. De gedraaide hoorns van de ram werden ook uitgebeeld door de doornenkroon, wat dus belangrijk was om alles weer terug te draaien, om alles weer te sorteren. Het leek op een telefoon, op een hemelse telefoon.

De ram is de ba in de Egyptologie, de ziel die langzaam in een vogel verandert om zo de onderwereld in te gaan. De ba is ook de put tot de onderaarde, en een beeld van de modderman (camouflage).

Khnum, de Egyptische ram als beeld van de schepper, de pottenbakker, een vorm van Ra, komt ook voor in de mythe van de zevenjarige hongersnood waarin de Nijl niet meer overstroomt en alles onvruchtbaar wordt. In de droogte komt Khnum en draagt het volk op een tabernakel voor hem te bouwen, zodat de Nijl weer zou overstromen en het land weer vruchtbaar zou zijn. Ook moeten ze vanaf dan tienden betalen en tol, voor de tabernakel. Khnum of Chnoem is dus ook een beeld van het gaan over de verminderingsgrens, waardoor de bronnen van de natuur opwellen.

De horens van de ram zijn er voor om alles weer tot de oorspronkelijke orde terug te draaien. Daarom moet de mens ook de doornenkroon dragen als beeld daarvan. Door de doornenkroon, het lijden van het hoofd, het verstand, worden de tussenstappen zichtbaar en de juiste hierarchieën en

volgordes. Zo ontstaat er een juiste balans tussen zelf en ander, en kan de Nijl overstromen om alles vruchtbaar te maken op zijn tijd.

In de aardse emanatie is veel verletterlijkt, vooral in het Westen, daarom moet het ram-principe alles terugdraaien, wat het belang laat zien van het Chnoem, Khnum, mysterie in de onderwereld, dat reusachtige moment waarop Ra in Afu, jwf, verandert, wat later Jah-Avu, Jehovah, Jahweh werd in het Judaïsme.

In het boek der poorten komt Ra net als de Israelieten in de wildernis terecht. Het is een verborgen plaats, verborgen van de aarde. Mozes liet het volk een paal met een slang zien in de wildernis, als teken van genezing en bevrijding, en die symboliek had hij in Egypte geleerd, waar hij was opgevoed. In het boek der poorten komt Ra tot een paal met een jakhalshoofd erop, wat heenwijst naar Anubis, de gids van de doden, de belofte van profetische leiding dus, en dan komt hij tot een paal met een ramshoofd erop, wat heenwijst naar Khnum, de schepper, als beeld van vruchtbaarheid : wedergeboorte en opvoeding.

Ook de slang is bij Ra om hem op zijn tocht te beschermen, zoals de slang bij het volk Israel was voor dezelfde symbolische reden. De slang speelde een grote rol in de uittocht van het volk Israel. Denk aan de staf van Mozes die in een slang veranderde. De slang is een beeld voor het touw, oftewel de grenzen van de mens, de logistiek. De mens moet in verbinding staan met de hemel, de hogere wereld.

Dan is er een poort bewaakt door verschillende slangen en met een heleboel messen, wat de besnijdenis inhoudt, oftewel het minderen. Alleen de mens die mindert kan door deze poort, dieper de wildernis in. Ook Ra ging hier doorheen. Uiteindelijk zal dit dus leiden tot diepere openbaring, want dat is altijd de vrucht van het minderen. De Egyptische teksten laten zien dat we alleen door deze poort kunnen gaan door veel geween, oftewel door verbrokenheid (vgl. Ezech. 9). Dat was ook het lijden van het volk Israel en het lijden van Jezus aan het kruis, waardoor hij door deze poort ging tot de diepere onderwereld, of diepere wildernis.

Khnum oftewel Kanaan-ma, de leer van het beloofde land, heeft dus de boot gebouwd in bovenstaande spreuk, en als we tot deze boot willen gaan om tot het beloofde land te gaan, dan moeten we de regels van het beloofde land kennen, de ma. Hieraan wordt alles getoetst, zoals in de hallen van ma (m’t). Dat de zonen van Horus deze boot brengen, houdt in dat we tot het ware zoonschap moeten komen. De spreuk is gericht aan ‘hij die achter hem kijkt,’ oftewel de regressie, hij die teruggaat naar de bronnen.

hoofdstuk 39 zalig zijn de goede zaaiers

Wat je uitzendt komt vroeg of laat naar je terug.
Zo kun je je wereld bouwen.
Aan het einde zal alleen datgene zijn overgebleven wat je zelf hebt uitgezonden,
wat je zelf hebt gegeven, gezaaid, en de oogst ervan.
Wat je uitzendt komt niet altijd direct naar je terug,
maar alleen als het oogsttijd is.
De mens wordt namelijk ook beproefd,
en eerst moet het zaad in de grond sterven en wortel schieten.
Dat wat je bent is dat wat je hebt gegeven.
Je eigen geluk is het geluk wat je anderen hebt gegeven.
Wees hierin geen overmatige dwaas,
want het ware geluk is een boodschap,
het is niet materieel, maar een droom.
Als de ander niet zelf het goede zaad zaait,
dan kan jouw goede zaad hem nooit bereiken.
Het geluk is dus altijd een kruispunt van gevers.

Er zal niks anders zijn,
geen nood en geen pijn,
slechts datgene wat je hebt gegeven,
en als je leven hebt gegeven, krijg je leven terug,
en als je eeuwigheid hebt gegeven, krijg je eeuwigheid terug,
en de ontvangers zijn alleen degenen die hetzelfde hebben gedaan
alleen gevers zullen ontvangers zijn
En geven is een boodschap, een gedachte, een droom,
het is niet materieel,
maar wij mogen wel materie gebruiken om het uit te beelden,
dat noemen we kunst,
en het hoeft niet groots te zijn,
het mag heel subtiel zijn,
hoe klein de zaadjes ook zijn,
het kan groot gaan groeien, heel groot,
kijk maar naar het mosterdzaadje,
klein maar fijn,
kleine gebaren en kleine gedachten,
kunnen heel groot zijn

Mensen willen vaak groots doen, veel en vaak,
om de aandacht te trekken,
maar goede wijn behoeft geen krans,
want dan is het slechts een dodendans,
groot geluk is niet te koop,
het ligt niet in de etalage,
maar is in het hart van hem die groot geluk heeft gegeven,
als een heel klein zaadje

kleine dingen kunnen zo groot zijn,
het kleine zal het grote zijn, en het grote het kleine

hoofdstuk 40 een utrechts zwols mengsel

Soms moet je tot de conclusie komen dat het niet goed gaat in de wereld, soms moet je dat onder ogen komen, maar er is dan wel een weg doorheen, een manier om ermee om te gaan. Het is dan goed om gewoon je werk te blijven doen, gewoon te blijven zaaien, opdat de natuur er iets mee kan doen.

Vannacht had ik een droom over mijn geboorte dorp, maar het was nu een stad, als een mengsel van Utrecht en Zwolle, en ik ging er naartoe met de trein. Toen ik daar aankwam stond er een school van pinksteren nu waar vroeger altijd de lagere school stond. Het was een college, maar het was tegelijkertijd een kapperssalon en een schoonheidssalon, en er werden prijzenslagen georganiseerd met een Pierre van Ostade achtige stem. Stel je eens voor dat er ook een schoonheidssalon zou zijn in de natuurkampen van de natuur volkeren. How to become beautiful ? Als je niet eerst geestelijk dingen op orde maakt, dan zijn het slechts gewitte graven. Iemand die over armenhulp spreekt wordt ineens tien keer mooier.

Er was nog veel te doen op die school, maar het stond er in ieder geval. Eerst moet het vleselijke laagje eraf.

hoofdstuk 41 wanneer de hemel niet spreekt

De hemel spreekt niet zomaar.
De hemel en ook het leven is een groot mysterie.
Er zijn geen duidelijke antwoorden.
Je hebt niet voortdurend een stemmetje in je hoofd wat je alles voorkauwd.
Je moet het ervaren, doorleven, ontdekken, door veel twijfel heen,
verwarring, soms leed, soms angst.
Je bent volkomen mens op de golven.

Tot hier ben je al gekomen.
Verschillende realiteiten beuken hier op elkaar in.
Soms kun je je voelen als een uit elkaar getrokken lappenpop.
Soms mag je dan diep zuchten of is het goed om diep te zuchten.
Een pop gaat door deze dingen heen.

Het leven mag dan in dezelfde cirkeltjes gaan,

maar toch is alles anders.
Soms komen woorden ook niet aan, maar glijden ze langs je heen,
En soms is het beter gewoon te zwijgen.
Wat een heksenketel is het leven.
Je komt er soms maar niet door..

Je wil alles wel goedmaken voor iedereen,
voor mensen in grote nood,
maar het gaat niet, want dit is het leven.
Het moet geleefd worden.

We zijn geen mensen met toverstokjes,
maar mensen met mysterie.
Contact met mensen kan pijn doen.
Er is zoveel oppervlakkigheid.

Soms ben je moegedraaid,
en slaap je bijna door het leven heen,
maar mag je toch tot de droom van binnen gaan

hoofdstuk 42 inhoud hebben, richting hebben

Werelds leven of shamaans leven ?
Als je shamaans leeft ga je altijd weer de diepte in,
om geestelijke ontmoetingen te hebben,
om boodschappen te horen die geestelijk opbouwend zijn,
en dat kan door dromen in de nacht, door studie,
door bepaalde boeken, of door het geestelijk bezig zijn overdag.

Werelds leven of shamaans leven,
Het is een groot verschil,
als je werelds leeft dan leef je doelloos,
en is het altijd dezelfde routine,
maar het shamaanse leven is altijd anders,
en hierdoor kun je groeien

Shamaans leven of werelds leven ?
Velen denken er niet eens over na,
en velen weten niet eens wat shamaans leven is,
maar het geeft je leven inhoud,
het geeft je leven richting

Shamaans leven of werelds leven,
als je werelds leeft verdoe je je tijd

hoofdstuk 43 slenteren door utrecht

utrecht is de grote boekenstad,
maar wat gebeurt er als je door utrecht slentert ?

Als je door de straten slentert dan kun je je afvragen wat voor boeken de mensen in hun huizen hebben, en wat voor schilderijen, en wat voor beeldjes.
Wat voor soort mensen wonen er ?
Wat hebben ze meegemaakt ?
Ieder huisje kent zijn kruisje,
en ieder huisje kent ook zijn kunst,
Ieder huisje heeft zijn eigen boeken,
zijn eigen schilderijen.

Je kunt dan doorslenteren naar het museum,
of naar de bibliotheek,
of naar een winkel,
maar je kunt er ook gewoon langsslenteren,
en je afvragen wat voor mensen daar werken,
wat ze hebben meegemaakt

Als je je dat niet afvraagt,
en je bent met andere dingen bezig,
dan gaat er misschien veel langs je heen,
Ieder mens heeft zijn eigen afleiding,
en als je dan terug in je eigen huisje bent,
dan ben je heel ergens anders,
want je draagt zoveel dingen met je mee,
je huisje of kamer is dan als een bootje op zee,
wachtende op het grote schip om meegenomen te worden,
want het kan soms eenzaam zijn

De mens kan eenzaam zijn maar is nooit alleen,
zoveel dingen om je heen,
zoveel wegen om te gaan,
zoveel dingen te ontmoeten,
maar het is altijd komen en gaan,

daar moet de mens aan wennen,
want soms valt het niet mee,
opeens een hap uit je schip,
en dan moet je verder zwemmen

Sommige dingen kun je niet missen,
en dan zak je weg in de dieptes,
en dan moet je je eigen eiland bouwen

Laag voor laag, terwijl de zeespiegel altijd stijgt,
soms is het dan beter een duikboot te bouwen,
maar wat als je dan ineens dingen moet missen ?
zo een hap uit je schip, en dan is het weer zwemmen,
en zinken,
een blok aan je been

En dromen zijn zo duur tegenwoordig,
je wordt al moe als je er aan denkt,
en als je dan de bodem hebt bereikt,
dan kun je misschien onder de zee wonen

Het water stroomt en stroomt maar,
de zeespiegel altijd hoger,
soms is het beter zelf water te zijn,
zelf zijn als de golven

Daar zat ik zo aan te denken toen ik weer eens aan het slenteren was,
slenteren door de straten van een grote stad,
en ik moest denken aan het mannetje van de wind,
je kunt natuurlijk ook gewoon wind wezen en overal naartoe gaan,
maar de wind, mijn kind, mijn vrind,
spreekt onverstaanbare talen

De wind hoort je niet,
neemt je op,
en slingert je gewoon een eind weg,
je kunt het niet in een doosje stoppen

En de wind bewaakt het water,
hitst het water op,
oh, hoe geweldig moet het zijn om te kunnen vliegen,
als de wind,
het is iets om over te dromen,
het is iets om te oefenen,
hoe geweldig moet het zijn,
als het mannetje van de wind je vrind is

Daar geef je misschien alles voor op,
maar waar is hij ?
als je hem ziet is hij al weer weg,
hij hoort je niet,
en spreekt onverstaanbare talen,
hij kent je pijnen niet, en niet je moeiten,
hij is immers de wind,
neemt je op,
en slingert je weg,
om een nieuw leven te kunnen beginnen

hoofdstuk 44 de onthechting en het bovenaardse

De onthechting van de vleselijke realiteit – Hoe gaat dat ?
Er wordt voor elke vierkante centimeter gestreden.
Er zijn een heleboel vijanden in de onthechting die jacht maken als je probeert te onthechten. Ze zullen op je schuld gevoel proberen in te werken, op je gemis en heimwee. Al met al is onthechten niet eenvoudig.
De natuur helpt in ieder geval met onthechten. Aan het einde van elke dag val je vanzelf in slaap en ben je in een andere wereld. Als je dan opstaat begint de nachtmerrie weer. Sommigen denken misschien : ‘Voor mij is het leven geen nachtmerrie,’ maar dat is dan zeer egoistisch gedacht, want denk aan de armen, de dieren, de minderheden, de onderdrukten, de politieke gevangenen en ga zo maar door. Als een lid lijdt lijden alle leden.

We zijn in de wereld maar niet van de wereld. De vleselijke realiteit is een bepaalde zienswijze, en zo is de onthechting ook een bepaalde zienswijze. Je zicht moet veranderen. Er is een strijd om het oog, en ook om de manier waarop je luistert, om het oor, en er is een strijd om je hart en verstand.

Als je dan met je bootje naar zee gaat om te onthechten, dan laten ze je heus niet zomaar gaan. Het leven moet doorleefd worden, en eerst is er het verkeerde, oftewel het omgekeerde, het verwarde. De zee kent ook hoge golven waarin je van alles kan verliezen. Misschien zinkt je schip wel en moet je alleen verder zwemmen, in de hoop dat een grote boot je oppikt, of dat je een eilandje vindt. Soms heb je dan misschien het gevoel dat je gewoon wegzinkt tot de bodem.

Er moet zoveel gebeuren, en soms heb je daar de energie niet voor, ben je te moe, of helemaal gesloopt. Het is van belang te onthechten. Dat wat om ons heen is is slechts een systeem. En dit is standaard. Misschien denk je dat het zo lang duurt, maar om elke vierkante centimeter moet gestreden worden. Niets komt zomaar. Het moet doorleefd worden. Onthechting is dus ook doorleving, en dat is een grote worsteling.

Soms moet je dan zeggen : ‘Ik weet het niet meer,’ maar dat is ook de onthechting, want er is zoveel vleselijk weten.

Het is van belang aangesloten te raken op een groot buitenaards en bovenaards netwerk. Er is waarlijk bovenaards leven in het universum. Dat kan gewoon op aarde, want het is een zienswijze. Je moet er dus gewoon op aangesloten worden als op een internet.

Je kunt gewoon blijven waar je bent, want het is iets wat van binnen moet gebeuren, en dan zal het je leiden. Onthechten betekent dat je niet meer door het vleselijke, lagere aardse, wordt geleid, maar door het bovenaardse.

Dat betekent dat er een vleselijk, vals internet afgebroken moet worden, iets in je vlees wat je telkens programmeert door vleselijk schuldgevoel en vleselijk plichtsbesef. Het tapt je voortdurend af, als een drugs. Het is snijdend als een slager.

Het is kommer en kwel. Lees soms eens een stripboekje om even in een andere wereld te zijn. Dat kan gewoon waar je bent. Alles wat we op aarde meemaken is voor verdieping. Denk soms even aan de natuur, aan de bomen, aan het bos, de bloemen, de vogels, gewoon waar je bent, om even in een andere wereld te zijn. Dat is ook de onthechting. Het gebeurt diep in je binnenste. Je gedachtenleven is ermee gemoeid.

Waarom heb ik dit meegemaakt ? Waarom heb ik dat meegemaakt ? Waarom ? Waarom ? Om te onthechten.

Waarom ben ik zo ? Waarom kan ik niet aarden ? Waarom kan ik niet gewoon rustig zijn ? Om te onthechten.

De ware rust is een bovenaardse rust, van het onthechten. Ook al ben je onrustig, dan kun je toch die bovenaardse rust hebben, ook al zie je het soms niet en ben je op de golven. Dan weet je dat je verder moet en dat het nog niet af is. De onthechting is ook een beveiliging opdat je niet indut, geen vleselijke feestjes viert met de grote massa’s, wat gewoon systemen zijn. Het zijn geen massa’s mensen die het beter weten en beter doen dan jou. Neen. Het zijn systemen. Daarom moet je onthechten. De massa is een truukje van de vleselijke realiteit om je eronder te krijgen. Dode massa’s zijn het. Systemen. Het zijn lege vaten die worden gebruikt.

De onthechting : soms knaagt het, de woede, de pijn, de angst, het gemis, heimwee, schuld, de eenzaamheid, bittere eenzaamheid, zelfs wanneer je niet alleen bent, maar je je gewoon alleen voelt, niet verbonden. Ze leven maar raak om je heen, en daarom voel je je eenzaam, een eenling, maar blijf dan onthechten. Het zijn zuigende krachten die je proberen terug te zuigen. Je ontkomt er niet aan, maar blijf dan onthechten.

De vur zegt in boek 128, de draaikolk :

1. En ik word weer tot steen,
IJskoude kennis en ijskoud loon,

2. De draaikolk zuigt mij terug naar de stad,
Waar ik een raadsel moet oplossen,
Ik kom terug tot de tuinen

3. Draaikolken in de bloemen en struiken,
In het bos zuigen ze mij terug

Het is dus een wisselwerking, een getrek, als een touwtrek wedstrijd. Soms wordt je meegetrokken, maar dan moet je even een deel van jezelf ophalen. Sommige delen van je zitten nog ergens opgesloten. Daarom worden we soms ook nog met het verleden geconfronteerd, en moeten we terug naar plaatsen waar we eens waren. Soms moet je terug naar de stad om je opgesloten zelf op te zoeken en te vinden. Je komt dan op plaatsen waar je eigenlijk niet wil wezen. Maar als je dat deel dan hebt gevonden en bevrijd, wordt je weer teruggezogen, weggeslingerd door de wind. Dat kan soms heel spannend zijn. Je kunt dan ook weleens angstig zijn.

De stad leeft niet. Het is een steen. Maar er kan ook nog een bloem in de stad verborgen zijn, iets wat leeft en wat ademt. In het park, of ergens in een boek.

De vur zegt in boek 87, het toetsen :

1. Ik kan de stad nooit bereiken,
Ik kom nooit aan in de stad,
De stad is een bloem

We zijn in de stad maar niet van de stad. We zijn in de onthechting. We kunnen nooit een worden met de stad. Toch is de stad ook een bloem waaruit wij honing kunnen halen om onze eigen stad te bouwen, een natuurstad.

2. Maar ik kan boeken lezen over de stad,
Het gaat er altijd langsheen,
Zoveel woorden om tot de stad te komen,
Maar het glijdt er langsheen als een golf

Alles staat al in de boeken. De stad is iets literairs, een abstracte metafoor, en de literatuur leidt tot de stad, door de stad en dan uit de stad. Dat is het proces van onthechting, waarin je het doorleeft. De mens moet zich namelijk ook onthechten van de vleselijke onthechting die overmoedig, vaag en onverschillig is. Ware onthechting gaat altijd diep en dwars er doorheen.

3. Bestaat de stad wel ?
Of is het alleen maar één van mijn dromen ?

Het is goed om aan de stad te twijfelen. Twijfelen is ook onthechting.

4. Ik zie hen bruggen bouwen naar de stad,
Maar zij komen nooit aan

5. De stad ligt op een hoge, onbereikbare berg,
Er valt hier niets te graaien,
Daar glijdt ik weg,
Dieper in het koele water

6. Ik greep de stad als een vis,
Maar het zwom weg,
Nu ben ik jagende

7. De stad komt nooit meer terug,
De weg zal nooit getoond worden

Je kunt niet meer terug naar de vleselijke stad als je in de onthechting bent. Ook al ben je er misschien nog, je kunt het niet meer pakken, je bent er uitgegroeid. Het voelt niet meer zoals het was. Je bent anders nu. Je voelt je er niet meer een mee.

8. Ik zag hen torens bouwen tot de stad,
Maar aan hen wordt niet gedacht

9. Ik zag hen diepe gaten graven tot de stad,
Maar zij vonden het niet,
De stad was gehuld in een mysterie,
De stad was een bloem

10. Tussen vele bloemen staat de stad,
Als een steen is zij

Het kan misschien gezellig zijn in de stad,
maar het verzadigd niet, het is oppervlakkig.
Je kan denken dat je zoveel mist als je niet met hen meedoet,
maar het is allemaal vaag, ijdel en doelloos.
De stad is dood, en ze maken slechts reclame voor de dood.
De stad is dood als een steen, en toch kun je er nog dingen in zien,
als in een orakel. De stad is dan je glazen bol,
maar waak ervoor dat je er niet door opgeslokt wordt.

Neem de glazen bol in je hand, al die gezellige en feestende mensen die denken : Na mij de zondvloed. Neem de glazen bol in je hand, de gehele vleselijke stad met al zijn toeters en bellen, en laat het weer verstenen. Laat je er niet door opslokken of door indutten. Soes er niet in weg, want dan pakt het je. Gebruik het alleen zo nu en dan als orakel.
Pas op voor hun hypnotizerende ogen en hun hypnotizerende stemmen. Ze zijn van een boze slaap, om je terug te zuigen tot de vleselijke wereld. Blijf ze in de bol houden.

Laat je meeslepen met een verhaal, pak eens een boek, om even in een andere wereld te zijn. Dwaal eens door een bibliotheek. Bouw je eigen bibliotheekje, opdat je even weg kunt zijn. Het kan deuren voor je openen, poorten voor je openen, opdat je nieuwe wegen vindt voor een nieuw leven, alles op

een andere manier te bekijken. Er is een bovenaards leven voor de mens. Het onderaardse zal niet altijd zo blijven.

hoofdstuk 45 het leven is literatuur

Soms zijn er dingen die je overkomen of waar je doorheen moet die je niet direct begrijpt, maar die eerst nog vertaald en verwerkt moeten worden. Het leven is literatuur. Het past in een bepaald verhaal. Maak het mooi en diep. Dat is de ware schoonheid, van de literatuur.

hoofdstuk 46 rusten in de onrust

De energieen om ons heen zijn al heel lang geleden uitgezonden uit lang vervolgen tijden, en ze zijn door de lenzen van de matrix geheel vervormd, zodat alles is komen vast te raken. Het is dus al hele oude energie en het zit roestvast. Vandaar dat de mens een zeker lijden moet doorstaan om dit te ontwarren en het terug te vertalen tot de bron, putten terug de diepte in. Telkens weer als je door een moeilijke periode gaat dan ontstaat er een put, een ravijn, waardoor de oorspronkelijke energieen die waren uitgezonden aangeboord worden. Door het lijden worden de lenzen van de matrix die alles verkeerd voorstelden dus ook weer weggeboord. Er wordt doorheen geboord. Men moet daarom ook wel het lijden beschouwen als noodzakelijk, opdat de muren van het vlees worden afgebroken waarin de mens is opgesloten.

Het is daarom van belang het lijden ook te aanvaarden, het kruis te aanvaarden. Boos zijn of zelfs woedend zijn is ook zo’n kruis, naast angst en depressie. Boosheid naar het vlees toe, niet boosheid van het vlees. Jeremia was apart gezet in toorn, Habakuk leed aan geweldsvisioenen. Daniel had nachtmerries, nachtvisioenen, die hem angst aanjoegen en hem ziek maakten, en Elia was suicidaal. Zij hadden allemaal hun kruis te dragen, want het hield hen afgescheiden waarop ze verbinding konden maken met de bron. Hierdoor kon het kruis hen ook het natuurmedicijn aanreiken. Ook wij dienen daarom het kruis van depressie, angst, woede en misverstand te aanvaarden. Soms wordt er over ons gelogen. Soms worden we verkeerd begrepen of onbegrepen. Het is belangrijk dat we beseffen dat het lijden niet een doel op zich is, maar dat het moet leiden tot een dieper inzicht. Ook de ervaringen, avonturen en indrukken mogen nooit op zichzelf staan, maar moeten leiden tot de wezenlijkere kennis van het bestaan.

Rusten in het kruis, rusten in de onrust, is een hemels contrast.

hoofdstuk 47 izaak

Vannacht was ik in een droom weer op de paradijs aarde. Er waren mensen die ik kende, maar ze waren het niet zelf, maar parallelle vormen, want ik was in een parallelle wereld. Het waren hele andere verhalen. Mensen stuurden elkaar kerstkaartjes het hele jaar door, en sommigen hadden ook kerstkaartjes op hun kleding. Ze stuurden elkaar een kerstkaartje zodra ze dat op hun hart hadden, niet alleen maar een bepaalde tijd van het jaar. Ik wandelde door een buurt en keek naar de huizen. Het was mooi weer. Het was een prachtige wereld, een wereld gewijd aan kunst en literatuur.

Ik kwam hier door de waterputten van Izaak. De exodus moet terugleiden tot genesis, tot de diepere lagen dus.

hoofdstuk 48 levensliederen

Ik werd wakker met het lied ‘Love of Life’ in mijn hoofd, van Earth and Fire uit 1975.
Ik ging toen naar een natuurstad dichtbij waar ik zo nu en dan naartoe ga.
Ik ben daar altijd alert op buitenaardse signalen, want het is een zwaar buitenaardse stad.
Ik leef er altijd van op als ik er weer naartoe ga, en er gebeurt altijd wat.
Ik ging een winkel binnen, en op de radio was hetzelfde lied als waar ik die morgen mee wakker werd.
Ik ging een andere winkel binnen en op de radio was het lied Wings of Love uit 2016 van Liv. Liv betekent Leven in het Zweeds. Love of Life dus weer, en met vleugels.
Toen ik bijna weer op het station was kwam er een vrouw op me af en sprak me aan. Ze leek precies op een nicht van mij uit Vlaardingen, en ik dacht even dat ze het was.
Ze had het over iemand die zijn leven voor mij had gegeven.
Ze leek op een engel, zoals mijn nicht op een engel lijkt.
Hoe zien engelen er dan uit ?
Vol van liefde, liefde voor het leven.
Zij hebben hun liefde en hun leven gegeven,
want dat is de ware liefde van het leven.
Liefde betekent geven, en daardoor ga je leven.
En daardoor krijgt je liefde vleugels.
Love of Life,
Wings of Love,
Wings of Life,
Het is de buitenaardse en bovenaardse natuur die alles doordringt,
in ons, door ons en als ons.
De vrouw sprak maar kort, en stelde verder geen vragen.

Ze wenste mij een fijne dag, en bedankte me voor het luisteren.

In de winkel waar ik Love of Life hoorde op de radio stond er tussen de kleding en handdoeken ook een kinderpo. Aan de kassa vroeg een vrouw waar ze ergens naar het toilet kon, en de kassa juffrouw begon het allemaal uit te leggen waar ze allemaal naartoe kon gaan. Naar dit en dat cafe, naar die en die winkel, en hoe ze dan moest lopen, enzovoorts. In weer een andere winkel werden er Maria beelden verkocht. Er is zoveel om los te komen om terug te keren tot de moeder natuur, zoveel bullshit. Anders zullen we niet kunnen opstijgen met de wings of love. Daarvoor is er de recyclocratie. Een tijdje terug kwam er in een droom een viking tot me in een bos of bosrand. Hij gaf mij toen een helm met vleugels. Het had te maken met de opstanding van Balder, de germaanse christus, iets wat in onszelf is. De liefde is sterker dan de dood. Er is zoveel nep liefde waaraan we moeten ontvluchten. Er is zoveel nep spiritualiteit.

Toen ik thuis kwam moest ik weer aan de kinderpo denken zo tussen de badhandoeken. Ik dacht toen weer aan zondag toen ik een brief schreef aan mijn internet moeder.

Dit was de brief, maar als er namen of plaatsen genoemd worden dan heb ik het even veranderd in xxx want het gaat verder niemand wat aan :

hi mom,

do you remember xxx from xxx ?
she was always about angels but no depth, just flakey stuff,
always pink and sweet to the point that there was no security,
in other words spoiled and spoiling,
i tried to help her out of that, and at first she was open,
but then later she went back to her old behaviour,
the typical xxx way ...
we then grew apart ... i remember i didn't reply to her e-mails anymore,
because she was too much of a candy girl and it became kind of dangerous spiritually ...
that was long ago ... before that she and i used to be very close ...
you and me left xxx, was at the beginning of the new millennium ...
many many years ago

today i stood in the bathroom then suddenly i heard something popping or plopping inside of me, and i heard a voice calling me, saying XXX, very loud, like calling for help ... she was the only one who used to call me XXX, although I was called XXX in XXX. I thought if that's her, xxx, then she might be dead, as it came from another world and it was very strong, same as how she and i were strongly connected in the past before everything went wrong there.

I checked online and it appeared she just died recently, some weeks ago on april 11. i was kind of surprised that she could find me, but this often happened before with people. then she said that she needed help, and that xxx was all about foolishness, messing around with spirituality while rejecting the know-how, you know, how they were actually truants, as if there was no evil and such, and they often frowned on exorcism or extended excorcism, as if there were no threats, about which we warned them back then, you and i, and some others, and to which they didn't want to listen ... One

time evil spirits even spoke through xxx back in the days, and she was way too lighthearted about it ... but anyway, today she kept asking me to help her, so i did ... had to deliver her from many evil spirits who kept her locked up ... then she went into some sort of sleep ... she's still sleeping now ... her soul is here ... outside there are evil wolf spirits, from some angel market, so i will just keep her here for now ...

long ago when xxx passed her soul also came to me saying i was right about those evil spirits in xxx, so i helped her, and she showed me some poetry she wrote after her death ... since then i have contact with her once in a year or a few years or so ... sadly most people come to the truth only after they die and see it with their own eyes, while on earth they just live blinded, following the flesh ... but anyway better once than never ...

i hope all is well,
love,
me

hoofdstuk 49 genesis 26

In Genesis 26 is er een hongersnood en moet Izaak hongerend gaan tot de Gaza strook waar de Filistijnen, de Palestijnen, wonen, in het land Gerar. Gerar betekent besnijdenis, de plaats waar alles doormidden wordt gezaagd, waar dingen worden afgehakt. Als ons leven door Gerar gaat dan wordt alles in ons ook door midden gesneden, wat de besnijdenis inhoudt, van hoofd en hart, voet en oog, oor en hand. Zo kwam Izaak tot de plaats van de waterputten, waar hij het water des levens vond. Ook groef hij putten, wat in het Aramees onderzoeken betekent en spioneren. Ook is het in het Aramees het terugkeren tot de oorspronkelijke bron, de regressie, als beeld van verandering. In het Hebreeuws is de put of bron die Izaak graaft ‘bere’, wat overigens een Surinaams woord is voor moederschoot.

In Gerar zou Izaak vruchtbaar zijn, maar hij zou er als vreemdeling wonen, als gast. Hier kwam hij tot een verbond met de koning van de Filistijnen, van de Palestijnen in die tijd, Abimelek, wat de heerschappij van de moeder betekent. Zij hadden hun cultus rondom een godin of moeder godin. Melek betekent het consulteren, raadplegen, als van het orakel van de godin. In het Egyptisch is de ab of de b de voet, de bron, het oertijdperk, de oorzaak, oftewel Orion. Abimelek betekent dan de voet van Amelek, of de voet van Malaki, ook een Hebreeuws woord voor Maleachi, wiens boodschap was dat het offer volkomen moet zijn. In het Egyptisch is de waterput jnp, oftewel Anubis, de gids van de doden, terug tot het eerdere tijdperk, terug tot Orion. Ik had een droom eergisteren dat ik ging naar mensen van de kerk van het ouderlijk dorp die tussen de kerk en ons eerste ouderlijke huis woonden. Hun zoon zou ons brengen naar Gerar. Ik kwam daar toen waar ik vroeger weleens was geweest toen ik het moeilijk had, maar ik kende niemand van die mensen. Er woonden hier Izaakieten. Ik zei dat er gelukkig een checklist was. Er was een lege stoel waar nog niemand zat. Ik zei toen : Dit is de stoel van de leider, van Oeroeboeroe. Toen moesten ze lachen.

De zoon van die mensen die ons met zijn vrachtwagen naar Gerar zou brengen was Anubis zelf, oftewel jnp, de waterputten van Izaak.

Vannacht had ik een droom dat ik over de Admiraal de Ruijterweg liep in Amsterdam, tussen het centrum en het tweede huis waarin ik destijds had gewoond toen ik nog in Amsterdam woonde. Maar er was geen autostraat meer, maar gewoon een pad tussen de flats. Ik kwam toen een Palestijnse man tegen en die belde ergens aan, en had het over een balk. Het bleek een dimensionale poort te zijn, want ik was ineens in de Gaza strook, in Gerar. Ik was in een huis en er was een hele grote spin die naar me toekwam, en toen veranderde het in een hele grote hommel, en toen in een vogel, een zwart witte raaf, en hij liet een vleugel voor mij achter toen hij door het raam wegvloog, maar dit was een andere vorm van de Palestijnse man die ik was tegengekomen. Het was een buitenaardse man. Ik had de nacht ervoor geroepen tot de buitenaardsen of ze wilden komen. Ik was toen in een gevangenis met een heks, en de Palestijnse man, die Tutut heette, stond voor de cel. De heks stond met haar rug naar hem toe, terwijl zij met mij in de cel stond. Tutut stond er met een zwarte sleutel. Ik ben toen de cel uitgegaan, en ik had toen ook de zwarte sleutel, en deed snel de cel op slot. Toen konden we ontsnappen. De uitgang van de gevangenis had ook een slot, en ik deed weer de zwarte sleutel erin, en begon te draaien maar het ging te stroef. Tutut zei dat ik het niet moest doen, anders zou de sleutel breken. We zijn toen verder gaan lopen door de gangen van de gevangenis, en kwamen uiteindelijk uit in een bouwmarkt. Toen konden we via de uitgang van de bouwmarkt eruit.

Ik kreeg toen een huis waar allerlei tijden door elkaar heenliepen.

hoofdstuk 50 de orionse spookbijbel achter de aardse westerse bijbel

Er is dus een hogere bijbel en een lagere bijbel. De lagere bijbel is de westerse vertaling, maar die is gedicteerd door een nog lagere orionse bijbel die eronder zit, als een spookbijbel. De lagere orionse bijbel houdt zich daardoor verborgen. De westerse bijbel wordt dus als afleider gebruikt, maar het zit er dus wel doorheen gewoven in de diepte, en die bijbel is slecht, echt slecht. Ik had er een droom over vannacht. Er is een volk genaamd Chiomeen, in het lagere Orion, als een arabisch amalgaam of mengsel. Zij hebben die valse, lagere orion bijbel opgezet die dus onder alles verscholen ligt, als valstrik, als een doodlopend mijnenveld. Bijvoorbeeld een van die bijbelboeken was genaamd Xerexchrosium. Die monster-instituten op aarde zoals psychiatrie en dentistrie zijn ook bijbelboeken in die spookbijbel, met andere namen natuurlijk. Biklim is een ander bijbelboek. Ook bijvoorbeeld het aardse scholen-instituut en het aardse rechterlijke instituut zijn bijbelboeken in de lagere orionse spookbijbel. Zolim is dan weer een ander boek. En Rasiklim weer een ander boek. Xerexchrosium is dan een soort demonisch boek achter Deuteronomium :

1. Baklim
2. Biklim

3. Xerum
4. Zolim
5. Xerexchrosium
6. Rasiklim

Xerum is dan de valse Leviticus, slachtwetten, het hele instituut van dierenmishandeling in al z'n vormen. Biklim is het valse scholensysteem, de valse Exodus. Baklim is het valse Genesis, het lagere orionse spookboek daarachter. Dat zijn dus allemaal boeken uit de valse bijbel. Baklim is het valse markt-instituut op aarde. Rasiklim is de dentistrie en Zolim is dan de psychiatrie. Torcus is dan nog een zevende boek van een valse woningbouw in het lagere orion. Een soort spookhuizen zijn het waar de mensen in worden gezet, als een soort gevangenissen en fokkerijen. Dat is ook weer een instituut, een woon instituut, en het zijn gewoon graven eigenlijk. Het heeft ook weer met die gevangenis te maken van de droom in het vorige artikel.

Daarna is er dan een boek van het aas, een jachtboek, wat je dan kunt vergelijken met het hele valse christus gebeuren, genade praatjes. Ze zetten dus een soort valstrik uit, eigenlijk om hen nog dieper in de fuik te trekken. Het is een soort verzekeringssysteem. Vinterus heet dat achtste boek, als een soort vals evangelie. Achterus is dan het negende boek, vol van demonische spreuken, een soort valse vorm van openbaring, heel luguber. Octerus is het tiende boek, een soort medisch boek, maar ook allemaal verraad. Daarin komen ook allerlei dokters orders opzetten, maar het zijn dan gecamoufleerde kannibalen. Hun afgod is dus de buik uiteindelijk. Dat is hun drugs. Zo hebben ze hun waanwereld gebouwd. Dan zijn er nog brieven van het instituut van familie. Familie is er dus eigenlijk voor om de haak goed vast te leggen in de prooi. Dat gaat dan om de lagere orionse spookfamilie. Dat trekt ook door alles heen hier op aarde. In die droom had ik zo'n spookbijbel weten te bemachtigen. Die aardse westerse bijbel heeft dus zoveel macht vanwege de onderliggende orionse spookbijbel.

hoofdstuk 51 de genesis code

Genesis 2
7 toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo volhardde (hwy, aramees) de mens tot een hongerende nephys, ziel.

Adam, bloed (dm), heeft een ziel in zich, een nephys, en werd tot een ziel, tot een nephys, wat in het voortijds noph-sa is, als de kennis van Noph, oftewel de voortijdse Job. Noph is de gekruisigde in de wildernis. Het oudere, voortijdse boek van Job, oftewel Noph (of Nob), begint met een overstroming. En Noph moest op zijn bootje dieper de wildernis in. Het heeft ook verbindingen met het Noach verhaal. In de Egyptische context was het zo dat de mens over allerlei rivieren in de onderwereld moest zwemmen om zo tot profetische kennis te komen. Dat is ook waar de godin Nephthys weer aan verbonden is, die ook het woordje navi (hebreeuws) en nefu (egyptisch) in zich draagt, als Nefu-thys, als zij die de rivieren van de onderwereld heeft overgezwommen, tot de dieptes is gegaan, of zij die uit de diepte van de onderwereld kwam, en zij trok ook Ra tot deze

dieptes. Het profetische is dus ook het leren werken met het Nephthys medicijn. Als we kijken naar het Hebreeuwse woord voor profeet, nabi, navi, wat komt van het Egyptische nefu, wat zeevaarders zijn, of riviervaarders, en van nubiu, wat de zwemmers zijn over de rivier van het dodenrijk, de onderwereld, de tuat, zij die dus aan zichzelf gestorven zijn, van het woord nubi, zwemmen, zeevaren. Dit leidt helemaal terug tot de voortijdse Job, Jove, die Nob, of Noph werd genoemd, de gekruisigde in de wildernis. In de oudere, voortijdse geschriften van Job, de geschriften van Nob of Noph, moet Noph dus tot de wildernis vluchten vanwege een overstroming. In dit verhaal wordt hij ook door een beest gegrepen en verslonden. Zo komt hij tot de onderwereld, de daadwerkelijke wildernis.

Job werd geplaagd door dromen en visioenen die hem angst aanjoegen. Dit was zo erg dat hij de hongerdood en de wurging verkoos boven het leven (7 : 14-15). In het Aramees staat er dat hij naar Abbadown verlangde, de Hel, de verlorenheid, de Vernietiger. In het boek Job staat Zij naakt voor het Aangezicht van God. Wurging betekent in de diepte getemd worden, initiatie (inwijding) en overgave. Job verlangde naar de heilige halsketen, de heilige gebondenheid en de heilige slavernij tot God (Abbadown, Shadday). Hij wilde zijn leven verliezen hiervoor. Abbadown is ook de plaats van vernietiging. Job had een sterk doodsverlangen, en vernietigingsverlangen. In het boek Job zien we dat God als zodanig naar hem op jacht was, als Shadday, de almachtige goddelijke vernietiger (6 : 4). Dit gaat over het kruis van het OT, oftewel de duistere kennis. In de Egyptologie en Israelogie komt het kruis vaak voor in de T vorm, zo ook in de oudere versie van Job, over Nob of Noph. Het wil niet zeggen dat het kruis van het OT en van de oudere versie van Job altijd tot de dood leidt, want het wordt ook als restrictie paal gebruikt, en het Egyptische kruis is een T kruis met een halsketen erboven, als de Anaq, wat ook de naam is voor de OT halsketen.

Spr. 1
8 verwerp de onderwijzing van uw moeder niet;
9 want zij is een keten (anaq) voor uw hals.

Deze anaq wordt dus ontvangen aan het kruis, de restrictie, als een symbool van profetische leiding. Zonder het kruis is er geen profetie. De halsketen brengt ook terug tot de tenten. Ook Noach is in de wortels anaq, Nq, als no-akh. Akh staat ook weer voor schaduw en broer, als beeld van de wederhelft, de alter ego. Adam werd in de grondtekst dus ook Nephys genoemd. Adam werd tot Nephys, oftewel tot Noph-sa, of gewoon Noph, de voortijdse Job. Toen hij tot de boom van kennis kwam was dit ook een galg in de Israelitische talen, en de slang stelde het hangtouw voor, de nachas in het hebreeuws, van het indische ‘naga’, de bewaker van de gnosis, ook wel nakas in het hebreeuws, en in het hebreeuws is het hwy, wat ook volharding betekent, wat een fallische betekenis heeft. Adam of Nephys, Noph, kwam onder de macht van de slang, en zijn vlees werd door de slang gewurgd, wat dus ook het verlangen was van Job tot de anaq, nq, de naga. Dit manifesteerd zich in het Noach, of No-akh, nk, naga, geheimenis van de zondvloed, waarin hij ook predikt over de wederhelften : twee aan twee. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten om zijn vrouw aan te hangen, als zijnde zijn anaq, de ketting van de hemelse leer die hem voortleidt. Dit is een beeld van komen tot de innerlijke natuurgodin als beeld van de natuurgnosis.

Job 7
14 dan verschrikt Gij mij door dromen

en beangstigt mij door gezichten,
15 zodat ik verworging, mah-anaq (hebreeuws) verkies,
de dood (bdn, aramees, de hel, diepte, als beeld van exegese) boven mijn leven.

hoofdstuk 52 de genesis code 2

De nahas, nachas, of nakas, de slang in het hebreeuws, was in de grondtekst ook een volk, of een constellatie, zoals in Job 26:13, oftewel de slang stelde buitenaardsen voor. Het kan zowel in goede zin als slechte zin worden gebruikt, want Mozes gebruikte de nakas slang als een beeld van redding en genezing. In Genesis 49:17 wordt er gezegd dat de stam Dan zal worden tot het volk Nakas, de slang. In het Aramees is de stam Dan een beeld van de exegese (dn). De slang was het listigst van alle dieren van het veld, wat naaktheid betekent, als een beeld van ontmaskering en openbaring. Dit manifesteert zich in het No-akh verhaal (Noach). Het volk van de slang was het volk van de No-akhieten, of Noachieten. De slang is in het Aramees de hwy, wat de volhardenden betekent. Zij kennen de weg tot de vrucht, suri, de overgave, het offeren, het geven. Dit is een heel fallisch principe : de volhardende fallus geeft uiteindelijk zijn zaad, als teken van vruchtbaarheid en het geheim van nageslacht. Eerst moest Adam aan zijn vlees sterven om tot de vrucht te komen, om ingewijd te worden in het No-akhietische volk.

hoofdstuk 53 de egyptische basis berekening

We berekenen het volgens de Egyptische methode die ten grondslag ligt aan de Israelitische taalcodes. Dat is telkens weer gebleken. De Egyptenaren schreven hun woorden zowel van voren naar achteren als van achteren naar voren, en de woorden werden in verschillende vormen neergezet. Als we het hebben over het volk van No-akh, of naka, het volk van de slang, van het hangtouw, ook wel de anaq genoemd met dezelfde woordcode ‘NK’, dan is dit ook het Kanaanitische volk van de reuzen, het volk van Anak of Enak. De reus is een metafoor voor de context. Het zijn hen die tot een grotere context zijn gekomen. Bij de Egyptenaren was de god van het hangtouw Naka, ook omgedraaid Kaen of Qan genoemd in het zevende uur van het boek der poorten. Het is het uur van de slang Akhaenmaat of Kaen-maat, de wet van Kain. Uiteindelijk spreken we hier van hetzelfde volk Kain die tot Nod (nuwd, Egyptische godin) trok, en dat volk wordt op verschillende wijzen metaforisch beschreven, komt dus weer door de Egyptische talenregel in verschillende vormen, en dat moet herkend worden in het boek van Genesis. Zonder een degelijke kennis van de Egyptische talenregels blijft Genesis dus grotendeels een gesloten boek.

Kain was verwekt door de slang, als het volk van de slang, van het hangtouw, waarvan No-akh, als Egyptische verdraaiing ook een beeld was. Ik had een droom over het nummersysteem van de Kainieten of Enakieten, het volk van de volhardenden, het volk van de slang, van het hangtouw, van de naakten, oftewel het profetische volk van openbaring en ontmaskering (demonologie). Het was een volk dieper in Orion. Het was een variabel getallenstelsel, wat dus niet op alle punten hetzelfde is. Het begint met een quartaire eenheid van 1,2,3,10, en dan gaat het verder met een septaire, of zevenvoudige eenheid, dus : 11,12,13,14,15,16,20. De zeventien is dus de twintig. Dan gaat het verder met een dertienvoudige eenheid : 21,22,23,24,25,26,27,28,29,valse30,valse31,valse32,ware30. De 33 is dus pas de eigenlijke 30. Er zijn dus ook nog getallen in de derde eenheid die verder gaan dan 9 zonder al bij de 10 te komen. Je kan dan zeggen : 21,22,23,24,25,26,27,28,29,2t,2a,2),30.

Na de 9 komt de tach, dan de zong, dan de el, en dan pas de 10 in de derde eenheid, wat dus een dertienvoudige eenheid is. Daarna is er een eenheid van twintig, dus de 50 is pas de 40 : 31,32,33,34,35,36,37,38,39,valse40,valse41,valse42,valse43,valse44,valse45,valse46,valse47,valse48,valse49,ware40.

hoofdstuk 54 het ontstaan van het zwarte gat

De vijfde eenheid is een eenheid van honderd, dus tot de ware 50. De zesde eenheid, tot 60, is een eenheid van tweehonderd. De zevende eenheid tot 70 is een eenheid van 37. Er zijn naga volkeren die zijn afgeweken hiervan, en die in de zevende eenheid een kleinere eenheid dan 37 hebben, en dat is waar het corrupt werd, en parasitair, als een zwart gat, en waardoor de lagere aardse en orionse gewesten ontstonden. De achtste eenheid tot 80 is een eenheid van 10. Volkeren die hier een hoger getal hebben dan 10 worden corrupt en parasitair. De afmetingen van het no-akh getallen systeem is dus als de afmetingen van de ark. De 80 is een honderdtal, dus daarna herhaalt alles zich tot de tweehonderd, wat de duizend is, en tweeduizend is tienduizend, twintigduizend is honderdduizend, tweehonderdduizend is miljoen, enzovoorts, als tweevoudige eenheden.

hoofdstuk 55 het samenvallen van het paradijs verhaal en het zondvloed verhaal

De ark van de Israelieten is in de hebreeuwse grondtekst de aron (orion), en betekent de context, het collectief. Het is een beeld van de vagina. Alles wat eraan geofferd wordt wordt getoetst aan de context. De fallus is in die zin een beeld van de eenzijdigheid die tot de context moet gaan, het collectieve zelf. De kop wordt omsloten, omgeven, door de context, als beeld van de nekketen, de anaq. De Egyptenaren schreven hun woorden bewust van twee kanten, dus ook omgedraaid, en op verschillende manieren. Alleen zo kan genesis begrepen worden. De naga of nag, als slang van het paradijs, als beeld van de nekketen is omgedraaid de gan, wat een woord is voor de hof van Eden in het hebreeuws, en wat omsluiting betekent. De slang is ook de educatie in de grondtekst. Al met al valt het paradijs verhaal en het zondvloed verhaal zo met elkaar samen. Ook is de ark in de grondtekst een beeld van de besnijdenis.

Eden is in het Aramees gewoon ‘dn of de Dan stam. In 2 Kronieken 29:12 is Eden gepersonificeerd als een Leviet, een Gersoniet. Gerson is de oudste zoon van Levi. Eden is de zoon van Jo-akh, en Jo-akh is de zoon van Zima. Jo-akh betekent broer, schaduw, wederhelft, en Zima betekent complot, plannen, omsingeling, gebondenheid. Gerson is dus de aartsvader van Eden, en Gerson betekent ballingschap. Hier worden dus diepere gebieden in het paradijs getoond.

Zima betekent ook geduld en volharding, wat nodig is in het paradijs te kunnen leven. Jo-akh betekent ook Eva’s wederhelft in de worteltekst. Adam werd niet in Eden gemaakt, want toen Adam werd gemaakt was de hof van Eden er nog niet. Adam, als Eva’s wederhelft, werd gemaakt in Jo-akh. Gerson of Gerarzuni betekent in het Filistijns-voortijds de besnijdenis (gerar) door het hongeren (zuni). Ook Eva betekent de honger in de hebreeuwse grondtekst. Het was iets wat Adam moest leren, en hij moest diep afdalen in de hof van Eden. Hij moest de heilige ketting ontvangen, en zo komen tot heilige gebondenheid (zima) en tot hemelse ballingschap (gerson). Als nephys was hij dus een beeld van Noph, de voortijdse Job.

We kunnen stellen dat dit een beeld is van de Jakobsladder die Jakob zag te Bethel.

hoofdstuk 56 de schepping

In den beginne zei God niet zomaar : ‘Er zij licht.’ In de Israelitische Aramese grondtekst, de taal van Jezus, zei God : ‘Er zij begrip.’ Dit was dus de verlichting van het verstand. En dit ontstond in het Aramees door volharding, hwy, wat ook een woord is voor de slang in het paradijs. Deze volharding gebeurde in het Zima gebied, dieper in het paradijs, zoals we zagen. Dit was ver buiten de hof van Eden. De hof van Eden bestond nog niet.

Er zij nura, staat er in het Aramees, de volharding van nura, en nura is een woord voor de urim, de toetssteen. De schepping was dus een resultaat van het volharden in het toetsen. Daarom wees Mozes uiteindelijk op de slang, om te laten zien hoe belangrijk en fundamenteel het was. God wordt

overigens in het Aramees Alah genoemd, of Alaha, in de taal van Jezus en in de grondteksten van Genesis.

Dan op de tweede dag wordt er gesproken van de scheiding van wateren, van zaad ook in het Aramees, en scheiding is een woord voor specificeren, nuances, onderscheiding, duidelijk maken, in het Aramees. Telkens weer wordt het woord hwy gebruikt, het volharden, geduld, wat ook het Aramese woord voor de slang is. Het was avond geweest, staat er dan, wat in het Aramees ook de volharding in het hongeren betekent. De avond betekent namelijk het minderen. Dan breekt de morgen aan. Zo komt de mens tot de context. Zo is er vermenigvuldiging, oftewel vruchtbaarheid, staat er in het Aramees. Zo komt de mens tot de bodem. Zo wordt het zaad gezaaid, als de fallus die de baarmoeder raakt in het Aramees.

In het hebreeuws staat er niet zomaar dat er bomen werden geschapen, maar dat er galgen werden opgericht, zodat de mens aan zijn vlees zou kunnen afsterven, als beeld van het ontvangen van de hemelse context. De eenzijdigheid moet afsterven. De mens kan niet leven, kan niet tot inzicht komen, zonder de hemelse ketting om zijn hals, het hemelse touw. Alleen door het hemelse touw kan de mens voortgeleid worden. In het Aramees is het zaad, de vrucht, ervoor om de mens te doen terugkeren tot de bron. Dit is waar de mens in het Aramees al tot de vrouw komt, zijn wederhelft, zijn bron (nsbh, nsbt). In 1:12 is dat in het Aramees een vertalingssysteem, een geleerde vertaling, een exegese, als er staat dat de aarde het jonge voortbrengt (npq). Dit is een oproep tot een tocht, tot het uitgaan, tot een exodus, een verdieping.

Dan wordt inzicht tot een gewoonte, tot een natuur, en wordt het tot intelligentie in het Aramees (1:14).

Als er dan staat dat er levende wezens komen tot de wateren en hemelen, dan staat er in het Aramees dat er openbaringen komen tot het verstand, waarvan de naaktheid ook weer een beeld is. Ze waren naakt in de hof, oftewel ze waren profetisch. (1:20)

De scheppingsdagen zijn dus een beeld van de geestelijke gaven die door volharding en geduld rijpen. Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervul de wateren en de aarde betekent in het Aramees het voorbereiden van pijl en boog. Er is een oorlog te voeren tegen het vlees, tegen de onwetendheid en het ongeduld. De mens moet leren volharden, leren te zijn in hwy, wat een scheppende, volhardende kracht is, de kracht van de slang. Hierom wees Mozes op de slang. Het had een dualistische betekenis. De mens moest in het Aramees de aarde nog tot volkomenheid brengen, compleet maken, door te komen tot de context. Hiertoe waren de geestelijke gaven aangesteld, en hiertoe moest de mens vrucht dragen. Zodra er water staat in het Aramees, betekent het zaad. Dieren zijn in het Aramees beelden van de zoomorfische engelen die de troon van god dragen, de hayewta, of in het Mandaisch-Aramees de hiauniata. De mens mag daarom niet laatdunkend over dieren denken.

Genesis 1:24
En God zeide: Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard, vee en kruipend gedierte.

In het Aramees gaat het hier om een wachter voor de mond, de stilte.

Als er dan staat dat God man en vrouw naar zijn beeld schiep, dan staat er in het Aramees fallus, lam, en vagina, diepte, die naar het beeld van het geleide, als een marionet, werden geschapen, in hemelse gebondenheid, oftewel in Zima, in hemelse ballingschap, in Gerson. Dit is dus veel dieper in het paradijs. De vrouw is nqbt, de vagina, wat ook een Egyptische godin is, de moeder der godinnen. Zij betekent ook put in het Aramees. Vervolgens roept het Aramees de mens op om harde werkers te zijn, en om de oorlog niet te verzuimen. De mens moest tot het verborgene gaan, tot de wachter van de mond. Ze kregen hun voedsel door sexualiteit wat een beeld is van omgang hebben met de context. Eten is in het Aramees een beeld van toewijding en overgave. De sexualiteit was ook een beeld van het terugkeren tot de bron. Het voedsel was meer te vinden in geestelijke waarden zoals volharding, hwy, oftewel de slang, de ketting van de hemelse leer. Niet alleen van voedsel zult gij leven, maar van het hemelse woord. Hiertoe moest de mens tot de bodem gaan, de diepte in, de put in, tot het aanraken van de baarmoeder.

Genesis 1:30
Maar aan al het gedierte der aarde en al het gevogelte des hemels en al wat op de aarde kruipt, waarin leven is, geef Ik al het groene kruid tot spijze; en het was alzo.

Leven is nephys, ziel. Dieren hebben dus een ziel, net zoals mensen, en zoals we zagen zijn dieren een beeld van de hogere vorm van mensen, namelijk de zoomorfische engelen die de hemelse troon dragen. Alles wat hongert en mindert heeft een ziel in het Aramees.

hoofdstuk 57 de dochter van de slang

Genesis 1:27
En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.

Aramees :
En God schiep Adam als marionet (slm). Hij schiep de fallus als het lam, en de vagina, nqbt, als een put.

Nqbt, of nekhbet, is een Egyptische godin, als een gier of vliegende slang. Nekhbet is als naka-bath in het hebreeuws de dochter (bath) van de slang (naka), oftewel de dochter van de volharding, van het naakte, profetische volk, de oogst. Het dochterschap is de oogst van het moederschap, en wordt ook voortgebracht door het volharden van het zoonschap, tot de besnijdenis van het afgeweken vleselijke deel.

De nqbt zijn een volk die afgedaald zijn in de put, geboren zijn in de put, komende vanuit de put, om zo ook tot de put te worden, als een onderdeel van hen, oftewel de vaginalen.

hoofdstuk 58 de logistieke empathie

De genesis code is gebaseerd op de heen en weer taal, de draaiende taal, van de Egyptenaren. Egyptisch is namelijk de moedertaal van de Israelitische talen, en het is een variabele taal, als eb en vloed. De ark van Noach is in het hebreeuws de teba. Als we kijken naar de dochters van de slang, de naka-bath, nqbt, in Genesis 1, dan is dat omgedraaid de kn-tb, of knn-tb, Kanaan-teba, de ark van Kanaan. De ark was nodig voor de wedergeboorte, als een baarmoeder. Het volk van nqbt, naka-bath, dochters van de slang, is in de Aramese grondtekst een put. Deze put wordt ook weer geopend in het boek Openbaring. Het is een vaginale put. De nqbt is door haar empathie, door tot de bodem van de put te gaan, de voet, ook geworden tot een put, om wedergeboorte te brengen in de put. De vagina is dus een beeld van het shamanisme. De voet is een beeld van het tot de bodem gaan, het volkomene. Dit gebeurt allemaal door empathie, door plaatsvervangend lijden. De ware shamaan komt altijd van onderen, van de bodem, van de voet. In het Egyptisch is nqbt de beschermer van de farao, van de koning. Koning betekent voet in de wortels van het Grieks, iemand die tot de bodem is gegaan. Dat is het ware koningschap. Iemand die de minste is geworden.

Genesis 1
27 En God schiep Adam naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; fallus, lam, en vagina, put, nqbt (aramees) schiep Hij hen. 28 En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

‘Heerst over dat wat op de aarde kruipt,’ is in het Aramees : Beheers het profetische leven (rehs,rhs). De vagina, het vaginale wezen, de vrouw, wat zich in ieder mens bevindt, werd hiertoe opgeroepen als een herderin, als een volk van herderinnen, de nqbt, als een beeld van het profetische leven wat ze waren geworden, de put terug tot de bron (rosh), om zo de lammeren te kunnen leiden. Dat was het idee van empathie en vruchtbaarheid. Het kruipende gedierte is in het aramees een beeld van de zoomorfische engelen die de troon dragen, en van de wachter van de mond, en de wachter van de voet, het pad. In het Aramees werd opgeroepen de wacht van de mond en de wacht van de voet, het pad, te beheersen. Deze zoomorfische engelen zijn de hywh, ook weer verbonden aan de slang, de hwy, als beeld van de volhardenden en de naakten, de profetischen. Zij hebben door profetie het vlees overwonnen, door de logistieke empathie. In het Aramees staat dat het ook een oorlog is. De nqbt, het volk van de dochters van de slang, moet ook deze schepping overwinnen, in een worsteling (slt, kbs). De schepping moest nog gerangschikt worden, tot volkomenheid en compleetheid (mly).

hoofdstuk 59 genesis 1:28

In het Aramees van Genesis 1:28, de taal van Jezus, de oorspronkelijke taal van de bijbel, want Aramees was de moedertaal van de Israelitische talen, en op haar beurt een dochter van de Egyptische taal, staat dat de nqbt, het volk van de dochters van de slang, het amazone volk, de schepping moest bewaren en bewerken, en ze moesten het ook verbergen. Ze moesten het verminderen, er lagen overheen bouwen, en implanteren, als beeld van de logistieke empathie, van de geleide empathie, om een pad te banen door de schepping (kbs). Zij waren herderinnen. De schepping moest nog besneden worden, ingenomen worden. Natuurlijk was dit metaforisch. De vleselijken hebben dit verletterlijkt in de voetinbinding (China), de vaginale besnijdenis (Azie, Afrika), en de tandartserij (Europa, Amerika), wat allemaal vormen zijn van verminking, en verdraaiingen, verletterlijkingen van de oorspronkelijke opdracht van Genesis 1:28, de logistieke, geleide, profetische empathie, het plaatsvervangend lijden. Het is daarom een oorlog die nog steeds gestreden moet worden. De mens heeft zichzelf koningen, schurken en marktkooplui verkozen, en niet geluisterd naar de geestelijken om zich te onderwerpen aan de amazones, aan de nqbt, de vaginale paden van de wedergeboorte. De mens heeft niet geluisterd naar de wildernis moeder en moeder orion. Daarom moeten de amazones komen. Zij zullen terugkomen. Zij komen vanuit Orion. Zij zijn het volk van de dochters van de slang, de nqbt. Uiteindelijk zal dus Genesis 1:28 in ware vervulling gaan. Nu leeft de mens nog in een rijk van schaduwen. Daarom moet Genesis ontsluierd worden. Zij zal haarzelf ontsluieren. Zij is immers het volk van de slang, van de naakten, de openbaring, zoals Mozes op de slang wees als teken van eeuwig leven. Alleen zij die tot het geheim van de slang kwamen zouden in leven blijven. Dit was het grote mysterie van Genesis.

hoofdstuk 60 genesis 1:27

De mens moet tot de bodem van de put gaan om zo de put te worden, tot een levendgevende vagina van logistieke empathie, die tevens het vlees verwoest. Daarom moet de mens leven vanuit zijn innerlijke vagina onder de buik, en niet vanuit de buik. Dit houdt tegelijkertijd in dat de mens zich moet onderwerpen aan de innerlijke vagina en naar de innerlijke vagina te luisteren. Dat dualisme moet er altijd zijn, anders sterft de vagina in de mens. Het leven vanuit de innerlijke vagina is het principe van de nqbt uit genesis 1:27, de herderin die over de mens is aangesteld, over het lam, om het lam te leiden. De lammeren horen naar haar stem. Dit komt ook terug in het evangelie. Uiteindelijk is het wortelwoord van christus de chasma in het Grieks, wat ook put betekent en een woord is voor de vagina. De mens moet niet rondrennen als een Martha om de machten van de buik te dienen, maar zijn als Maria die luistert aan de voeten van het vaginale. Dit heeft dus allemaal te

maken met het ingewijd worden in het volk van nqbt, de dochters van de slang, waar Mozes op wees, oftewel in de teba van Kanaan, de ark van het beloofde land. De ark is een beeld van de innerlijke vagina voor wedergeboorte. In de hebreeuwse wortels van nqbt (nqb) betekent het doorboren, verkiezen, wat ook weer verbonden is aan de germaanse walkuren van de opname. Het is verbonden aan het Assyrische nakbu, diepte, waterbron. In het hebreeuws betekent het ook doordringen, en in het Arabisch is het het onderzoeken, doorboren, scherpzinnigheid. In het hebreeuws is het ook doorboren, benoemen, specificeren, onderscheiden, leeg maken, scheiden, vervloeken, verdoemen. Het vertelt dus een bepaald verhaal. Het is een besnijdenis om de mens in te wijden.

Het variabele getallenstelsel van het volk van de nqbt kruist met het alfabet. De eenheden hebben allemaal hun eigen letter :

1-4 = A, A is dus 4 (de 10)
11-18 = B, B=18 (de 20)
21-27 = R, R=27 (de 30)
31-44 = S, S=44 (de 40)
41-55 = K, K=55 (de 50)
51-89 = T, T=89 (dus de 39 na de 50, wat dan de ware 60 is)

hoofdstuk 61 macho of minore ?

Aan jezelf werken betekent het minder worden en empathie, het shamanisme van het afdalen om los te komen van je valse, vleselijke opgeblazen zelf, om dan je verloren collectieve zelf te vinden wat rondhangt in alles om je heen. Het is een onderdeel van het toetsen, want als je te zelfbewust bent, dan kun je niet eens toetsen.

Het gaat in het toetsen om de zelfverloochening, en dat heeft alles met empathie te maken en boetvaardigheid dat je het gestolene, dat waarmee je je hebt volgevreten, alle onverschilligheid, loslaat, om weer een zuiver zicht en begrip te krijgen. De minste zijn. Als dat er niet is, dan heb je geen zaad om te zaaien. Wij komen altijd van onderen, niet van boven. De mens moet minder worden, niet meer. Het plaatsvervangend lijden is je zintuig, en dan ga je dingen onderscheiden en door dingen heenprikken, want het plaatsvervangend lijden neemt de onderste plaats, dus dan kom je tot de minderheden, en degenen die achter de schermen lijden, dus de natuurkrachten, moeder natuur, etc. dat heeft allereerst met een instelling te maken, een bewustzijnsprincipe, een keuze, niet dat je direct als een Martha gaat rondrennen. In die zin help je jezelf door naar de basis van zelfverloochening, boetvaardigheid, teruggeven van gestolen goederen gaat, om weer een geheel te vormen met de bescheidenen en zachtmoedigen, wat een deel is van jezelf. Empathie is het hogere gnosis internet, dan heb je de vonken van het eeuwig leven. Al het andere van wie het eerst komt

die het eerst maalt etc. zal wegvagen. Aan jezelf werken is dus nooit iets egoistisch. Je komt tot de hogere context juist om alle eenzijdigheid van je weg te laten vallen.

Je helpt door de kennis te helpen, de hogere verbanden. Empathie is niet alleen maar voor hen die alles al op de rails hebben. Het is niet iets exclusiefs ofzo voor de elite. Juist door empathie, door plaatsvervangend lijden, de minste zijn, wordt het juiste zaad gezaaid waardoor je uiteindelijk een oogst hebt en alle andere zaaiprocessen buiten dit principe om zullen mislukte oogsten voortbrengen. Het vlees verzint altijd weer excuses. Het eenlingenschap is potentieel levensgevaarlijk. De duivel is vol met gnosis, en dat is het bedriegelijke ervan, maar die misleidende, verscheurende macht zit ertussen, opportunistisch, en hij houdt de uiteindelijke hogere gnosis verborgen, omdat er geen empathie was, maar allemaal zelf zelf zelf, en dat is dus helemaal geen zelf meer. Allemaal zelfbedrog.

Empathie, plaatsvervangend lijden, het zintuig van het kruis, het ene herkennen in het andere, de wijsgeerlijke liefde tot het vreemde, is niet iets zoetsappigs, maar een worsteling, op Pniel. Ware empathie prikt door het valse heen, en zal altijd weer tot de diepere lagen gaan, de bedriegelijke clownsmaskers eraf scheuren, zodat het zaad komt waar het moet wezen. Het is dus geen selectieve empathie, maar doelgericht, heel logistiek. Het zal niet voor het verkeerde doel lijden, geen tijd verspillen, niet op de verkeerde plaatsen uithangen. Je toetst altijd dingen aan de context, niet aan het eenzijdige lagere zelf. Het gaat om een volkomen offer, volkomen jezelf geven en geen reserves erop nahouden, of van ja later, of eerst dit, eerst dat.

De logistieke empathie is een geleide empathie is, een profetische empathie. Dat heb je nodig als je tot de gnosis wil komen, anders is er geen hechting, dus dan hebben we het over contact maken met moeder aarde, moeder natuur, door haar lijden, en dit moet in volkomenheid gebeuren.

En dan gaat het dus niet om de hele aarde op je nek te dragen, maar om de principes van het kruis wat onze enige verbinding is met moeder natuur. Zo spreekt zij. Willen wij haar lijden niet, zijn we er ongevoelig voor, kunnen we haar lijden niet herkennen in de dingen om ons heen, en gaan we zwart wit lopen doen, of excuses proberen te vinden, dan stopt de bus, en nemen andere geesten het over. Dit is ook weer het lijden van het hogere natuur zelf wat door alles heen zit, en er is ook een fundamentele laag van plaatsvervangend lijden wat voor alles en iedereen geld, want er is ook een bovenmatig, onrechtvaardig lijden van dat iemand voor eeuwig zou moeten lijden in de hel. In die zin gaat iedereen naar de 'hemel', omdat dit soort lijden gewoon niet bestaat en waartoe niemand bestemd is, zelfs duivels en demonen niet van het zwaarste soort, omdat het dan alle betekenis verliest. Het lijden is voor de rechtvaardigen, en heeft een andere, metaforische, betekenis. Het is niet voor de onrechtvaardigen. Natuurlijk krijgen zij hun deel, maar dat is nog een oproep om terug te keren. Als ze daar niet aan gehoor geven zullen ze hun karma krijgen en dan gewoon gerecycled worden en hun bewustzijn en leven verliezen als dat al niet gebeurd is. In die zin dragen wij dus veel, maar het ging voornamelijk om het dragen van moeder aarde, moeder natuur, omdat je zonder een volkomen logistieke empathie hierin niet dieper met haar kunt gaan. In die zin is dit absolute basis en een zintuig in het toetsen, want anders ben je gewoon blind. Er moet een bepaalde vorm van hechting zijn tot het goede om het kwade te kunnen ontmaskeren en verslaan, en het kwaad komt subtiel, gewiekst, gecamoufleerd, dus als je hierin niet volkomen bent, dus nog een gaatje hebt, dan zinkt je hele schip door dit lek, geheid. Daarin kun je heel diep gaan en is een meditatie proces, het komen tot een hoger bewustzijn hierin, en dat is niet even een tuinhekje wat je open doet

dus. Het gaat om het volharden, en sabotage strategieen van het vlees hierin te ontmaskeren. Dat houdt dus in jezelf niet voor de gek houden, nederig zijn, dingen afwegen en onderzoeken, niet overmoedig naar allerlei middelen grijpen. Het gaat over nodige karaktereigenschappen die er moeten zijn en die verbonden zijn aan strenge voorwaarden. Egoisme ligt aan beide kanten van het touw op de loer. Ieder mens is omsingeld door de machten van egoisme en bedriegelijke onverschilligheid en verdwaasdheid en het zal elke mogelijkheid en gelegenheid aangrijpen om vat op de mens te krijgen, hysterisch en ziekelijk, bezeten. Het is dus alles of niets. Alleen radicalen in empathie zullen er doorheen komen want hen wordt een pad getoond.

Een beetje empathie is niet genoeg. Het is een studie. Het moet je natuur worden, en nogmaals gaat het dan om geleide empathie, wat geen roekeloze empathie is. Je springt niet zomaar in allerlei putten voor de lieve vrede ervan. Dat zou new age wezen, dat je op alles en iedereen verliefd wordt. Neen. Empathie is een oorlog, een besnijdenis. Een oorlog tegen het vlees. Empathie is de toewijding, en zelfs de worsteling, met de moeder aarde, want er is dus ook de lagere vleselijke aarde. En stoppen met vlees eten is nog maar het begin. De mens is door al het vele vlees eten geheel 'vleesparasiet geleid' geworden, vooral als dat nog ver na de jeugd allemaal voortwoekerd, en dan is je hele fundament nog bedriegelijk. Vlees parasieten zijn enorm intelligent en sluw, meesters in camouflage, en de langdurig vleesetende mens is daar geheel uit opgebouwd, allemaal bedriegelijke laagjes, een heel warnet. Als je daar dan mee stopt ben je er niet zomaar ineens van bevrijd, want het is zolang je leven geweest, je bent naar hun beeld gevormd, dus dat is een matrix op zich en ze laten je ook niet zomaar gaan, om dan nog maar niet eens te spreken over de generationele kettingen hiervan wat via de bloedlijnen wordt doorgegeven, en dat is nauwverbonden met de westerse bijbel, en verbreekbaar door de onderliggende israelitische-egyptische bijbel, wat via de voortijdse wortels terugloopt tot het oer en orion, en wat daar nog allemaal verborgen ligt als een mysterie.

Verder wordt er niet gesproken vanuit een positie van beste stuurlui staan aan wal, maar altijd vanaf de bodem, en hoe moeilijk de strijd ook is, als er geen plaatsvervangend lijden is naar de gnosis toe, naar moeder gnosis, dan is er geen zaad om mee te werken. Het gaat erom een verbroken mens te worden, hooggevoelig, niet naar het vlees, maar naar de gnosis. Dat is een groot verschil. Empathen hebben geen medelijden met het vlees. Het vlees moet sterven. Maar ze zijn gevoelig voor de onderliggende gnosis, en die lijnen liggen er ook doorheen. Geen zwart-wit mensen dus van of-of. Het is heel variabel, als eb en vloed. Empathie is dus ook leven met woede, woede en haat naar onrecht, en geen zoetsappige new age empathie dus. Het pad van de shamaan is een studie, en heeft dus strenge voorwaarden, en ook strenge gevolgen als er mee geknoeid wordt.

Deze artikelen en boeken zijn dingen die moeder natuur deelt, waar ze de aandacht op richt, als puzzel opdrachten, dus niet altijd direct persoonlijk, omdat het ook niet om de persoon gaat maar om het geheel, de context, en in die zin is het dus wel weer persoonlijk indirect, omdat we er allemaal mee te maken hebben. Het zijn niet altijd hapklare brokken voor de consument, maar het is oorlog. Empathie is juist ook weer escapisme en verplaatsingsvermogen, dus het gaat juist niet altijd direct om jezelf, maar als je dan weer diep genoeg graaft dan ga je het verband zien, net zoals Egyptologen urenlang over hierogliefen kunnen nadenken om te zoeken naar de betekenis. Het is niet zomaar leesmateriaal, maar meditatie materiaal. Ik heb hier bijvoorbeeld ook wel wat dagboeken liggen, en het wil niet zeggen dat het altijd op mezelf direct slaat, maar dan denk ik : Wat wil het mij zeggen ? Of : Hoe kan ik het gebruiken ? Waar past dit ergens in ? Ik ga dan op

zoek naar de shamanistische context ervan dus met het oog op de nood van de natuur, de algehele natuur waar ik zelf ook deel aan heb.

Empathie is het gaan tot de bodem van de put, om zo die put ook te worden en leven te geven door die put, want dat is het ware scheppingsverhaal : de vagina. Niet vleselijk, buiks, diendende de afgod van de buik, als consument, maar het gaat erom vanuit onder de buik te leven, vanuit je innerlijke vagina. Dat houdt dus ook in je te onderwerpen aan de innerlijke vagina, ernaar te leren luisteren, dus dat dualisme moet er in jezelf wel zijn, anders sterft het. Vandaar dat de metafoor god-mens en ook vrouw-man en moeder-kind zo belangrijk is en de grondwaarden van de grondteksten van de bijbel, die dus in egypte en israel liggen, niet weggeworpen mogen worden. Dat is iets van de natuur wat al door de egyptenaren gechanneld werd vanuit Orion door de pyramides, en wat nog allemaal ontcijferd dient te worden, want de mens moet geheel terug door het oer tot orion.

Het is dus telkens weer op elke hoek van de straat kiezen tussen 'macho of minore, de mindere broeder'. Macho gedrag is zelfzuchtig, zelfopblazend, eigenbelang, draait allemaal om het zelf en de eigen persoon, en dat kan ook heel subtiel gaan, want vaak zijn mensen zich er niet van bewust. Er is ook nog een tussenzone waar mensen vaak in terecht komen, die van de vitesse, die dus tussen macho gedrag en de minore instaat. Vitesse is een frans woord voor snelheid, vlugheid. Het zijn de zogenaamde snelle jongens, vlotte jongens. Die kunnen best wel heel erg introvert zijn en op zichzelf, maar het ontbreekt aan nuance, omdat ze altijd weer weg zijn en op weg, ongrijpbaar, vluchtig. Dus ze lopen er misschien niet opgeblazen en opgepompt bij zoals de carriere makers en die hard materialisten en posers en protsers, maar ze hebben hun eigen weggetjes en eigen laantjes. Ze zullen dus ook niet snel met iets meegaan wat hun snelheid zou kunnen afremmen. Dan komen ze met allerlei excuses. Dus mensen die van echt het opgeblazen macho gedrag af zijn gekomen moeten ook nog loskomen van de zogenaamd vitesse gedrag voordat ze een minore kunnen worden.

Dan kun je zien, een tijdje geleden had ik een droom over buitenaardse palestijnen en de gaza strook in verband met het izaak verhaal wat bij de genesis code hoort, en niet lang daarna brak de oorlog los in de gaza strook. Er wordt dus zwaar gevochten over de genesis code. Dit is een oorlog over de waterputten van izaak dus.

Laatste tijd ook geregeld dat ik met 70-er jaren liederen wakker wordt, en dan ga je de winkel binnen en wordt precies hetzelfde lied gedraaid. Laatst met love of life van earth and fire, en vandaag met al stewart (on the border). Dat is dus zware buitenaardse activiteit.

hoofdstuk 62 de valse leer van de eeuwige verdoemenis

Een van de voorwaarden is vegetarisch zijn. Als een mens vlees eet leeft een mens door dierenleed als eerste, en er gaan zich dan vlees parasieten in zo’n mens ontwikkelen. Die vlees parasieten zijn ‘intelligent’, sluw, en gaan het brein van zo iemand overnemen. Je kunt nooit gelukkig zijn ten

koste van een dier. Er zijn andere middelen. Het maakt contact alleen maar moeilijker, want wie wil met 'vlees parasieten' praten ? De mens moet zorgdragen voor de natuur. Vlees eten is geen liefde, maar haat en onverschilligheid naar medeschepselen. Het vleselijke haat het geestelijke. Leven door vlees parasieten, en hormonale drugs wat het eigenlijk is, is geen daadwerkelijk leven maar een pseudo-vorm ervan. Dat is heel eng, heel griezelig. Wie kan daar mee leven ? Het is een westers christelijke secte, en dat zal ik ook uitleggen, want dat is het ware leven niet. Dat is iets overgewaaid uit Israel naar het westen en helemaal uit zijn verband gerukt.

Andersdenkenden, andersgelovigen, zouden voor eeuwig naar de hel gaan. Hoe kun je daar mee leven met dat soort opvattingen ? Dat gelooft zelfs Israel niet. Dat is puur iets van het westen, en als taalkundige in die dingen heb ik dat al in mijn twintiger jaren geleerd, maar daarvoor ging ik door een hel, want net zoals opa kon ik daar niet mee leven. Een zeer gruwelijke afgod heerst daar in de secte van het westerse christendom. Die Israelitische talen zijn allemaal metaforisch, symbolisch. Er is zorg en scholing voor iedereen. Ja, gevangenissen moeten er zijn om mensen tegen elkaar te beschermen, en mensen die echt slecht blijven vernietigen zichzelf, net zoals je door drugs jezelf kunt vernietigen, maar we prediken geen eeuwige haat. Dat staat ook in het Oude Testament dat God niet voor eeuwig haat of toornt, en in het boek van Amos predikt Amos ook tegen dat soort opvattingen. Je mag nooit eeuwig verscheuren en eeuwig toornen. Dan is het doel weg. Je mag je medelijden niet verstikken. Je kunt nooit gelukkig zijn in de hemel wetende dat andersdenkenden voor altijd in de hel zijn.

Er is karma, wat betekent dat wat je de ander aandoet, dat ga je zelf ook voelen, zodat je fouten kunt herstellen. Ik was als kind banggemaakt, en groeide op met een bange opa. 'Miljarden gaan naar de hel,' en dat kon hij maar niet begrijpen, daar was hij depressief over en in paniek over, en ook ook een oudtante kon dat allemaal niet begrijpen en een oudoom. Die mensen hadden een hart. Ik raakte hiermee ook in worsteling, zoals vele andere mensen die zo opgroeien. Daarom ben ik theologie gaan studeren, ook voor mijn opa. Ik wilde uitzoeken wat dat was en mensen helpen. Dat was een enorme strijd waar ik depressief van werd, zoals vele anderen. Het was een levensvraag en geloofsstrijd. Ik had mooie ervaringen, en mooie dingen meegemaakt in mijn studie, maar ik was in die tijd depressief en volgde de lessen niet, maar ik studeerde in de bibliotheek, dus in dat opzicht was ik anders. Dat was een periode, een moment opname, van acht maanden.

Maar over die vlees parasieten : Ze eten hun kinderen ook op die manier. Telkens als je je stukje vlees eet, weet dan dat je je eigen kind eet. Weet dan dat je God eet, want dieren zijn gemaakt naar God's gelijkenis. 'Wat gij een dier hebt aangedaan, hebt gij mij aangedaan.' Dat is dus het volgen van de afgod van de buik, die de mens doet wanen. Dat is wat wanen zijn, al dat geroddel achter de rug om. Dat is onmogelijk om daarmee te leven.

Plus al die complicaties van het tandarts misbruik, te diep gelegde vullingen, gedwongen wortelkanaal behandeling, allemaal levensgevaarlijk. Het hele internet ligt vol met mensen die hieronder lijden. Een natuurtandarts kan dan levens redden, en soms begripvolle kaak chirurgen. Mensen raken soms van deze dingen in een halve coma, en zelfs nadat ze gered zijn kunnen ze nog complicaties hebben, want je hele zenuwstelsel gaat eraan. Het is net zo wreed als de vaginale besnijdenis en de chinese voetbinding, ook allemaal gedwongen. Die dingen kunnen gelegd zijn, maar als een kind daar niet tegen kan, dan moet het eruit. Het zijn lichaamsvreemde stoffen. Niet

iedereen kan er tegen, en als het te diep gaat sterft de zenuw af, en gaat het het zenuwstelsel ontregelen.

Ware ouders beschermen hun kinderen hiertegen. Een ware familie pikt het niet als iemand hun kind dit aandoet. Maar vlees is hormonale drugs, dus dan nemen die vlees parasieten het brein over, en gaan alles besturen.

Het is allemaal mind control. En dan is er nog de psychiatrie die zelf toegeeft dat het allemaal natte vinger werk is, dat ze zomaar wat stempelen, dat ze ook verkiezingen houden om nieuwe ziektes ‘uit te vinden’, en een professor van de psychiatrie heeft toegegeven dat het vaak voor de markt is, dat ze hun medicijnen kwijt moeten. Hij wil dan ook dat het veranderd, omdat er geen wetenschappelijke onderbouwing voor is, en dat mensen die hulp zoeken en een stempel krijgen niet meer als personen worden gezien. Hij noemt het zelf een pseudo wetenschap.

Hij zegt ook al dat als je een etiket op iemand drukt dan geef je ze een vonnis van levenslang en diskwalificeer je hen voor het leven, wat dan vervolgens ook iemand kapot maakt zodat het de communicatie bemoeilijkt. En hij zegt ook dat er geen wetenschappelijke onderbouwing voor is, en meerdere psychiaters zeggen dat je die labels met een korreltje zout moet nemen. Ze werken dus heel erg langs elkaar heen. Het zijn allemaal machtsspelletjes.

Deze wereld is niet het paradijs. Het is de wereld buiten het paradijs, een parasitaire wereld, van mind control, waarin mensen de baas over elkaar spelen, mensen nog in de pampers rondlopen. Het zijn zieke spelletjes.

De leer van de eeuwige verdoemenis heeft vele ogen en haken, vele vertakkingen, komt in vele vormen. Het is valse leer, maar wat is de oorspronkelijke betekenis van de eeuwige verdoemenis ? Het woordje doem komt uit Egypte en betekende de besnijdenis, voornamelijk de besnijdenis van het hoofd, van het verstand (d’m). Het gaat dus om de eeuwige besnijdenis. Het is juist met betrekking tot de rechtvaardigen, en niet de onrechtvaardigen. Het heeft te maken met de opvoeding, de eeuwige zorg, wat tegelijkertijd een eeuwige tucht is, en die is ter bescherming, zoals het israelitische woordje ‘checed’ hierin dualistisch is, en het is eeuwig, alam, wat duidt op volkomenheid. De mens moet volkomen worden in zijn besnijdenis, in zijn opvoeding. Het vlees wordt onder handen genomen, moet eraf, als een lam dat geschoren wordt, en dat is tederheid. In het westen werd alles eenzijdig, en het werd een grote warboel. Men kon niet meer dualistisch, dialectisch denken. Het werd tot een griezelig Chinees spookhuis. De voet van de mens werd ingebonden, de wortels werden afgeknot.

Het boekje ‘Egypto-Judeo Commentaar Amos voor predikanten’ uitgegeven door de RGG in ons netwerk zegt in commentaar op Amos 1:11 :

‘ *11 Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Edom, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat hij zijn broeder met het zwaard heeft vervolgd en zijn medelijden heeft verstikt, zodat zijn toorn eeuwig verscheurt en hij zijn gramschap immer blijft koesteren, 12 zal Ik vuur werpen in Teman, zodat het Bosra’s burchten verteert.*

Het is duidelijk dat de mens in Amos 1 strijdt met de eeuwige verdoemenis.

Vuur komt uit de hemel dalen in het eerste hoofdstuk, althans dat wordt aangekondigd. In het Aramees is dit vuur de urim, de toetssteen. De urim is een Hebreeuws woord, maar in het Aramees is het de nura. Deze toetssteen wordt ook telkens gebruikt in het boek Leviticus in de offerdienst, dus het is helemaal geen rechtstreekse aanval op het volk, maar een toetsen. Het is een toetsvuur om het volk te zuiveren, om te ontmaskeren, dingen aan de kaak te stellen, oftewel om te onderscheiden goed van kwaad. Het is allerminst de bedoeling dat de mens zomaar een blinde vuistvechter wordt, als een waanzinnige woesteling die alles platmaait. In de grondtekst is er dus ruimte voor nuance.

Oorspronkelijk in de grondteksten had de tucht te maken met een metafoor van verbinding, wat zich uitte in het betalen van religieuze en rituele "belasting". Denk bijvoorbeeld aan de tienden. Tucht had te maken met economie en ecologie, en had ten diepste te maken met de heiligen, omdat dit het teken was dat zij kinderen waren van de gnosis. Die tucht was eeuwig als een herinnering dat alles aan elkaar verbonden is, en alleen kan werken in de context. De kerk wilde de tucht niet, maar wilde zelf de tucht zijn en projecteerde de eeuwige heiligmakende tucht op de in hun ogen kwaaddoeners en verworpenen die zich niet aan deze kerkelijke tucht onderwierpen. Zij noemden dit de eeuwigbrandende hel waaruit geen ontsnapping mogelijk was. Even een kwartslag gedraaid zou dit om de heilige gebondenheid moeten gaan die er is door de eeuwige tucht. Tucht is onderwijs. Tucht is verdieping, die leidt tot verzoening, maar de kerk heeft hier een karikatuur van gemaakt. De Israelieten leerden geen altijddurende hel. Het was slechts een symbool wat de christelijke kerk in haar ongeletterdheid volkomen verkeerd interpreteerde met alle gevolgen daarvan.

Het was een bepaalde Temanitische cultus in Edom, in de stad Bosra, die de leer van de eeuwige verdoemenis predikte, van de eeuwige wraak en boosheid, in de bijbelse mythe. Het waren Bosraieten. Bozra was de hoofdstad van Edom.

Bozra betekent kooi van lammeren, plaats van ontoegankelijke geheimen.

Micha 2

12 Voorzeker zal Ik u, o Jakob, in uw geheel bijeenbrengen, voorzeker vergaderen het overblijfsel van Israël. Ik zal hen bijeenbrengen als lammeren van Bozra, als een kudde in het midden der weide. Het zal er gonzen van mensen. 13 De doorbreker trekt vóór hen op; zij breken door en trekken door de poort en gaan daardoor uit; en hun koning trekt vóór hen uit, en de Here aan hun spits.

Jeremia 49

20 Daarom, hoort het besluit dat de Here tegen Edom genomen heeft, en de plannen die Hij tegen de inwoners van Teman beraamd heeft: Voorwaar, de jongens der kudde zullen hen wegsleuren, voorwaar, hun dreve zal zich over hen ontzetten; 21 van het geluid van hun val beeft de aarde, het gejammer wordt aan de Schelfzee gehoord. 22 Zie, als een gier stijgt hij op en zweeft aan en spreidt

zijn vleugels over Bosra uit, en het hart van Edoms helden zal te dien dage zijn als het hart van een vrouw in barensnood.

We zien hier dat de leer van de eeuwige hel uiteindelijk weer zal worden tot wat het oorspronkelijk was : een baarmoeder, een vrouw in barensnood, de godin van de vruchtbaarheid, metaforische tucht en onderwijs voor haar kinderen.

Daarom zien we in Maleachi 1 dat de Heere die Edomieten, oftewel de Bosraieten, die geen stop kenden in hun martelingen, haatte (Ezau).'

Hierbij kan opgemerkt worden dat Bosra dualistisch is, dat er ook Bosraieten waren die een veel diepere betekenis kenden van de eeuwige verdoemenis. We gaan zien wat de wortels zijn van het Bosra mysterie :

'De Bosraieten die de eeuwige hel predikten als een projectie hadden hun vrouw (godin) in de steek gelaten, en werden patriarchisch, geweldenaars. Zij hielden de waarheid ten onder in overmoedig en overmatig geweld. Deze leer was zelfs in Israel doorgedrongen, in bepaalde Temanitische sectes van de Israelieten (Teman is Hebreeuws voor Yemen, en een zoon van Ezau's oudste zoon, Eliphaz).

Teman is een Hebreeuws woord voor Yemen, wat van belang is voor het oplossen van het Bosra mysterie. Door hun eindeloze geweldadigheid hielden de Bosraieten het volk in bedwang, zoals de kerk dit doet door de eeuwige verdoemenis-leer. Teman wordt ook gebruikt om de Yemanitische Israelieten aan te duiden die in Yemen wonen of hebben gewoond. Teman was een Edomitische clan (van Ezau). Kijken we naar Yemen, dan zien we daar de kind-huwelijken. Zij worden op jonge leeftijd gedwongen te trouwen (al dan niet verkrachting of voorbereiding voor verkrachting). Ik maak direct een verbinding met de gedwongen vaginale besnijdenis in Afrika, Azië en het Midden Oosten, wat pure genitale verminking is, en zo ook de gedwongen orale besnijdenis, de tandarts dwangverpleging die wereldwijd is, waarin mensen als kind al gedwongen implantaten in de mond krijgen, in het bot, wat hun gezondheid ondermijnt. Dit is allemaal hetzelfde. Het is een onbevoegde betreding en ontering van privé-terrein, allemaal dezelfde geest van invasie en verkrachting. De geest van Bosra wordt ook wel Mensor genoemd in de demonologie. Het is een geweldadige geest van verminking, permanent geweld, wat zich vertaalt in de eeuwige hel. Gelukkig is ook het oordeel hierover opgetekend gebleven in de bijbel. De dieven konden het dus niet zomaar los stelen, maar het oordeel hing er als prijskaartje aan.

In de burchten van Bozrah wordt zowel bevrijding beloofd als het oordeel. Daarom is het belangrijk Abadja erbij te halen, die tegen Edom streed. Abad-yah of Abad-havah betekent dienstknecht van de godin, van Eva (havah, Hebreeuws). Dit was wat Adam oorspronkelijk was, en in Edom werden dingen steeds corrupter, in het Bozraitische Edom. Adam was eerst met de moeder godin, en werd toen aan zijn vrouw, Eva, gegeven, als een beeld van de onderwijzing. Hij werd tot een Abad-havah, en predikte tegen het gevallen Edom.

Het eeuwige vuur van de hel is een allegorie van volkomen diepte, van volkomen context, van de volkomen doorvertaling en etymologie. Dit is het geheim wat Bozrah verborgen houdt. Het is dus een allegorie van een soort geschiedkundig en archeologisch bewustzijn wat voor de heilige is weggelegd. Het is het terrein van de theologische en taalkundige, geestelijke archeologie.

De Egyptische Wortels van Bosra :

Bozra is een beeld van deze lagere aardse realiteit, en ook een beeld van het Westen en van het christendom. Het christendom is dus in diepte een Bozraietische secte die de eeuwige verdoemenisleer aanhangt, wat dus een verkoop-truuk is, een code. Hier houden ze aan vast anders zou hun gehele industrie instorten. Die industrie is buitenaards. Ook staat Bozra voor de medische industrie. De medische industrie is slechts een code voor een jachtsport. Het zijn roofdieren op jacht, en de patient is de prooi. Ze spreken in code. Het zijn monikken met kappen op waarachter ze zich verbergen. Ze hebben hun eigen taal, hun eigen alfabet. Ze bedrijven toverij om hun doelen te bewerkstelligen. Ze brouwen hun boosaardige plannen in hun ketels.

Natuurlijk komt ook Bosrah van diepere Egyptische wortels. Bos (Bast) was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Noord-Egypte. Sekhmet was de oorlogsgodin, de leeuwin, van Zuid-Egypte. Beiden waren zij dochters van Ra. Bosra betekent Bos, de dochter van Ra. Bos betekent ook verfpot of bloedpot. Haar letters zijn B, de voet, en S, het kleed. De voet, de wijntreder, wijnpers, is een beeld van het bloedvergiet, de oorlog, als een beeld van het afslachten van het ego. Haar naam betekent het met bloed geverfde kleed in de hieroglyphen van het Egyptische alfabet, wat dus ook terugkomt in Openbaring.'

We kunnen hierbij opmerken dat Bosra in het voortijds Bosse-Oru is als het kruis (Oru) van Bosse. Bosse is B-S, of B-sa, in het Egyptisch de kennis (sa) van de voet, B, de oorsprong, wat helemaal door het oer teruggaat tot de Orionse gnosis. De mens gaat dan helemaal terug tot het hiervoormaals, de voortijdse eeuwigheid in de regressie. In die zin is de eeuwige verdoemenis een studie uitdaging, omdat de eeuwige verdoemenis van het hiervoormaals al geweest is. De mens moet daarom preteristisch zijn, oftewel leren van de geschiedenis die al gebeurd is, en waarin tekenen opgeborgen liggen voor de zachtmoedigen. De mens moet het geheim van het teruggaande eeuwige kruis leren kennen en zich niet blindstaren op de toekomende eeuwigheid, want die is slechts illusie. Er is een gat in de tijd. Luisteren betekent dus herinneren, wat ook de wortelbetekenis is van de man die geschapen wordt in Genesis 1:27 in de hebreeuwse grondtekst : zakar. Bosra heeft in het Aramees de bsr wortel wat ook man betekent, en fallus. Als het gaat om de eeuwige verdoemenis, om Bosra, dan gaat het dus in de israelitische talen om het herinneren van dingen die allang zijn gebeurd en waaruit de mens een les dient te trekken.

Bosra of B-sa-Oru is de kennis van het oerkruis, van het voortijdse kruis, wat helemaal teruggaat tot het orionse kruis. Dat is een teruggaand eeuwig kruis in het hiervoormaals. Het staat gelijk aan de anaq, het egyptische kruis met de lus, het hangtouw, waardoor de mens tot de oerbronnen en orionbronnen komt. Het is verbonden aan het naka volk van de volhardenden, en het naka-bath volk (nqbt, nekhbet) van de dochters van de slang. De eeuwigheid is ook een beeld van volharding en geduld.

hoofdstuk 63 de egypto-judeo wortels van nederland

Veel Nederlandse woorden hebben een israelitische of egyptische wortel, en dat verklaard ook waarom sommige woorden zo krachtig zijn terwijl de betekenis totaal is verdwenen. Het israelitische woord 'checed', wat zorg en tucht betekent, werd in het nederlands tot geest, wat bijna op dezelfde manier wordt uitgesproken. Het is van belang om te ontdekken waar het geestelijke alweer voor stond oorspronkelijk. Checed is de gnostisch-israelitische godin van de eeuwige verdoemenis wat dus meer een opvoedkundige betekenis heeft, waarvan de besnijdenis een beeld is. De mens wordt zo gered van zijn vlees wat hem tot de ondergang wilde slepen. Checed is de godin van de beveiliging. Het is hoe empathie werkt.

Chelev betekent het beste in het hebreeuws en is de godin van het beste in de israelitische gnosis. Hiervan kwam het nederlandse woord geloof wat bijna op dezelfde manier wordt uitgesproken. Iedereen weet dat het niet om zomaar geloof gaat maar om educatie, tot begrip komen, tot het ware beste komen.

Het beste zelf komt van het egyptische bast, de dochter van ra, die oorspronkelijk een woeste leeuwinnengodin van de oorlog was, ook wel bosra in de gnosis.

hoofdstuk 64 godinnen van de israelitische gnosis

Waarom is geld nog zo belangrijk ?
In de israelitische gnosis ligt de godin Cheled hier achter, wat je bijna op dezelfde manier uitspreekt als geld, maar het betekent iets totaal anders, want het is de hebreeuwse vorm van het griekse aion, tijdperk, eeuw, eeuwigheid, vluchtigheid van de dingen, gladheid. Het is niet letterlijk een eeuwigheid, maar een wereld, plaatsgebonden, niet tijdgebonden. Daarom heeft de griekse aion ook niks met letterlijke eeuwigheid te maken, en is er in de griekse context ook geen letterlijke eeuwige verdoemenis. Het is maar een betrekkelijk korte tijd. Men grijpt ernaar en dan is het weg. Het is de honger. Men moet de godin Cheled leren kennen, komen tot de eeuwigheidswaarde ervan. We moeten tot de israelitische bron van Cheled komen, niet tot het westerse geld, wat allemaal dwaalleer is, aards, vluchtig genot.

In het westen is geld de afgod van de goddeloosheid, van schandelijke opschepperij, grootspraak, praatzucht, praalzucht, eerzucht, machtslust, geweld, vraatzucht, hebberigheid, egoisme, en materialisme, maar in de israelitische gnosis is Cheled de godin van het minderen, van de ascese, de heilige honger.

hoofdstuk 65 de oorlog tussen de darwinisten en de nazi’s

De oude dode talen van Egypte en Israel waren gebaseerd op de medeklinkers. De klinkers moest je er zelf bij bedenken, en die werden er in latere vormen bijgevoegd. Alles leidt dus terug tot de medeklinkers, en dit is belangrijk om de Genesis code te begrijpen. Ook draaiden de Egyptenaren telkens hun woorden om en schreven ze telkens weer in andere vormen. Spellingsfanaten, spellingnazi’s, moeten zich dus niet met de Egyptologie bemoeien, want die zullen zich eraan storen. Er bestaat in Egypte niet zoiets als de juiste spelling. dat had een reden. Ze channelden namelijk Orion. Dit kwam in verschillende banen tot de aarde, als een levend organisme. Maar in latere tijden wilden modernisten hier een slaatje uit slaan, en toen pas kwamen alle organisaties en markten, en zo konden ze mensen onderdrukken. De oorspronkelijke Orionse natuur sloegen ze aan stukken. Zo ontstond er een barbaarse cultuur van literatuur.

De B is de voet in het Egyptisch, de ba is de ziel, en de baw zijn de zielen van de onderwereld. Dit zit allemaal in de voet besloten. De voet is het beeld van de onderwereld in de Egyptologie, de oorsprong, de wortels, het oer dat terugleidt tot orion. Er is in de Egyptologie ruimte voor variatie, voor accenten en dialecten, en dat is om te overleven. Heel darwinistisch. Het is een bepaalde code, de genesis code. Het is de code van de schepping en de herschepping, van de recyclocratie. Alles is bruikbaar.

We zullen bosra verder bespreken, het edomitische volk van de eeuwige verdoemenis, wat was opgesplitst in een letterlijk deel, de orthodoxen en een esoterisch deel, die er symbolisch, en taalkundig, etymologisch, mee omgingen. Het is dezelfde splitsing tussen de darwinisten en de nazi’s, de natuurgeletterden en de stadsongeletterden. Dit is een oorlog tussen de educators, die overigens altijd leerlingen zijn, en de spijbelaars.

Het geheim ligt in de egyptologische wortels van bosra. Bosra was een van de vormen van ra, en betekent ook de dochter van ra, want bos, of bast, was ra’s dochter, de leeuwinnengodin van de oorlog. Later werd zij opgeknot tot een poesje, in moderne tijden van het egyptische rijk, wat een groot schandaal was. Zij werd tot een godin van huiselijke feestjes. Bosra, of bast, de dochter van ra, was oorspronkelijk een woeste wildernis godin. Men cultiveerde haar. Men probeerde haar te temmen. Ze ging in een kooitje, wat een groot lijden voor haar was. Vandaar dat het belangrijk is terug te keren naar de wortels. B-s betekent in het Egyptisch ook het geheim. Als bsw is het het geheime beeld van god of de godin. Als bsw is het ook de verwoester, de verdoemenis. Dit is wat zij oorspronkelijk was en voorstelde. Zij was een besnijdster, niet zomaar een zalfjessmeerder. Ze hebben haar achter het aanrecht proberen te zetten. Als bst, bast, betekent zij de rebel, het omver trappen van heilige huisjes. Maar de nazi’s maakten haar als een model met make-up, ingetogen, met gekamd haar, en alles keurig netjes. Ze probeerden de woeste natuur in haar te verwoesten. Ze hadden geen oog voor haar afkomst. Bstw is ook een woord voor rebellie. Ze konden haar aan de buitenkant veranderen, haar vrijheid inperken en haar verkeerd voorstellen, maar van binnen konden zij dat niet, en het woeste vuur laait nog steeds in haar, meer dan ooit tevoren. Woest is zij. Ze hebben haar vuur alleen maar nog meer op doen laaien. En daarom is corona er, en corona muteerd. En wat zal er daarna komen ?

Bsw is dat wat men niet durft uit te spreken, de wachter van de mond. Bsa, bs, betekent ook de zogende Isis. Zij is nog steeds een moeder godin die haar kinderen voedt en opvoedt. Zij laat haar kinderen niet los. Ze hebben haar uit de wildernis gehaald en in de stad opgesloten, haar losgemaakt van haar kinderen, maar van binnen is zij alleen maar meer verbonden geworden met haar kinderen. Zij spreekt tot haar kinderen door hun innerlijke vagina. Zij onderwijst haar kinderen, in het grote Bosse mysterie. Bs is ook de producten van de velden en de bergen, van de wildernis. Bs is het voorstellingsvermogen, wat verder gaat dan welke materiele werkelijkheid dan ook. Oorspronkelijk was zij als leeuwin de godin van de jacht, de bhs. Dit is niet orthodox of letterlijk, maar als voorbeeld, als bja in het Egyptisch. Het verschil tussen Darwinisten en nazi's is dat Darwinisten werken met veranderlijke voorbeelden en nazi's werken met vaststaande letterlijkheden.

B-s betekent ook de oorlogsgodin, de regeneratieve natuur die steden inneemt door de studie van literatuur, wat dus symbolisch is van aard. De r wordt soms toegevoegd als zijn de aanwijzing dat het om de dochter van ra gaat, het visioen, het geestelijke. De oorlog is dus niet in het vleselijke, in de materie. Daarom komen we uit op bosra, wat ook in de bijbel wordt besproken. Dit heeft al wortels in genesis. Basar, bsr, betekent vlees, fallus, man, mens.

Genesis 2:24-25
Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één basar, vlees, zijn. En zij beiden waren naakt, de mens en zijn vrouw, maar zij schaamden zich voor elkander niet.

Hier zien wij de inwijding in het volk van basar. Bsr, basra, is de genesis wortels van bosra. In het hebreeuws is verlaten, azab, ook herstellen. Adam moest als de hongerende Nephys, als Noph, de voortijdse Job, juist de oermoeders herstellen, een zuiver beeld van hen krijgen. Het gaat niet zomaar om het verlaten dus. Er ligt een opdracht in verborgen. Aanhangen, betekent in het hebreeuws ook worstelen, dabaq. Adam of Noph zoals hij ook werd genoemd, of Zakar, de herinnerende, moest dus komen tot de vrouw als tot Pniel, om haar te toetsen, te verdiepen, te zuiveren. Vrouw is issa, wat in de wortels een man is die tot de eeuwige verdoemenis, de eeuwige, ongeneeslijke ziekte, chronische ziekte is gekomen. Het wijst ook helemaal terug naar isis. Adam, Noph, Zakar, moest ingewijd worden in het mysterie van de eeuwige verdoemenis wat de vrouw voorstelt, wat dus een eeuwige scholing is, de eeuwige zorg, en de eeuwige tucht, allemaal ter bescherming, wat uiteindelijk ook de egyptische betekenis is van bsa, bs. Het is een brullende wond die aandacht nodig heeft, onderzoek, verdieping, door het luisteren, niet door kracht of door geweld, niet door directe genezing. De mens moet leren leven door de innerlijke vagina, de innerlijke ongenezelijke wond. Zij is in de onderwereld, zelfs onder de onderwereld, in de hel, wat een leerschool is. Dat is wat de vagina is, het leidt tot het breekpunt. Het komt in vele vormen tot ons, zoals de egyptologische taal. De hel is de eeuwige verbrokenheid die nodig is om onderwezen te kunnen worden, te kunnen luisteren. Zoals Calvijn zegt : 'leren luisteren door doorboorde oren.' De mens kan door de verbrokenheid niet meer luisteren naar het vlees, maar alleen nog maar naar het geestelijke. Het wortelwoord anas gebruikt in genesis 2:24 hiervoor wijst ook op het annas mysterie tijdens de vervolging van Jezus en de apostelen. Dit heeft dus allemaal diepe wortels in de genesis code. Ook het evangelie kwam daar uit voort en moet eraan getoetst worden en worden teruggeleid. Basar betekent ook evangelie in de wortels. Man en vrouw werden door deze mysterien dus tot het evangelie, tot boodschappers.

In het Aramees heeft verlaten ook de betekenis van vrijlaten, van permissie, van toegeven en vergeven (sbq). Het aanhangen van de vrouw duidt in het Aramees ook op een gevecht (nqp), maar ook op het volgen van de vrouw en het naar haar luisteren. Het woord nt wordt gebruikt voor vrouw, van het egyptische n’t of nod, wat zowel de moeder was van ra als zijn vrouw. De tekst is dus tweeledig, als een dubbele opdracht. Hij moet de moeder in zijn vrouw ontdekken, en zo haar herstellen. Zij zullen volharden tot het zijn van een vlees, staat er in het Aramees, wat ook het worden tot bloedverwantschap betekent, deelkrijgen aan dezelfde bloedlijn. Hiertoe wordt de man ingewijd, tot bsr, basra in het aramees (basar).

hoofdstuk 66 niet adam en eva, maar adam ‘als’ eva

De man moet dus ingewijd worden in de stam van Bosra, wat betekent komen tot de bodem van de put, van de vrouw, tot haar ongeneeslijkheid, wat de ware betekenis en het geheim is van de empathie. Het is het komen tot haar eeuwige wond, wat alleen zal kunnen veranderen als hij leert naar haar te luisteren, naar zijn innerlijke vagina. Dit gebeurt dus in de man zelf, zodat hij door tot de ongenezelijke bodem te gaan hij zelf wordt tot de bodem van de put en de put zelf, en hij zo komt tot zijn vrouwelijke deel, in hongerende volharding, en zo ook zijn vrouwelijke deel wordt. Het is dus niet Adam en Eva, maar Adam ‘als’ Eva in de diepte van Genesis.

Haar ongeneeslijkheid is zijn doel, waar zijn empathie zich op richt, om plaatsvervangend te lijden, opdat ze tot een bosra worden, een vlees. Zij horen bij elkaar, en zij zijn elkaar. Het is zijn innerlijke vrouw, zijn innerlijke vagina. Zij was uit hem genomen, en hij moest in de put van slaap gaan om tot dit deel te komen, Eva, de mannin, de ongeneeslijke.

Micha 2:12
Voorzeker zal Ik u, o Jakob, in uw geheel bijeenbrengen, voorzeker vergaderen het overblijfsel van Israël. Ik zal hen bijeenbrengen als schapen van Bosra, als een kudde in het midden der weide. Het zal er gonzen van mensen.

Jeremia 49:22
Zie, als een gier stijgt hij op en zweeft aan en spreidt zijn vleugels over Bosra uit, en het hart van Edoms helden zal te dien dage zijn als het hart van een vrouw in barensnood.

hoofdstuk 67 genesis 1-2

Calvijn noemt het belang van de krijgsdienst des kruizes bij het bespreken van het boek Genesis, waarin de eigenlijke oefeningen van de kerk als door een spiegel een weg wordt gewezen. De krijgsdienst des kruizes is niet door kracht, maar door het kruis, en dat is ook wat de vrouw voortstelt. Daarom is zij in de wortels ook ongenezelijk als het aankomt op kracht, want altijd weer zal zij door het kruis strijden. Hiertoe moet de man ingewijd worden. In die zin is het vrouwelijke in de mens sterker dan het mannelijke, want door het kruis, door de bodem van het kruis, kan er schepping en herschepping plaatsvinden. Telkens weer zien we dat de schepping plaatsvindt door het volharden in het hongeren, in het minderen, in de grondtekst. Calvijn stelde dat het ware altaar de armen is, dat daaraan geofferd moet worden. Natuurlijk houdt dit ook in de armen van kracht, de vrouwen. De vrouw laat telkens weer zien dat het niet om kracht gaat, maar om het kruis. Daardoor komt de mens veel verder.

W.H. Gispen (1900-1986) stelde in zijn Genesis commentaar (1974) dat het evangelie al in Genesis begon : het zaad van de vrouw zou komen.

Als je dieper in de tempels gaat over het christus kind, wat charis heeft als wortel, de geestelijke gaven, dan heeft er een verdraaiing plaatsgevonden van srk tot krs. Oorspronkelijk was het suri-k of serk, de Egyptische schorpioenenmoeder als beeld van de verbrokenheid. Srk betekent ook de voleinding, het volkomene, in het egyptisch en de bron van kennis. In het voortijds is sr-k of suri-k de verbrokenheid (suri) tot educatie (k) of educatie door verbrokenheid. Srk is in het egyptisch ook een beeld van de vruchtbaarheid, van het groen worden, wat ook weer terugkomt in genesis bij de schepping van de derde dag :

Genesis 1:11-12
En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En God zag, dat het goed was.

Het zaad is in het hebreeuws zera, wat ook een beeld is van de verbrokenheid (zara), wat ook weer wijst op de egyptische en voortijdse suri. We zien het komen van de boom van kennis, de galg, assur, en dan de opkomst van sarah, als aartsmoeder, die beiden deze sr wortel hebben. Het gaat hier in de israelitische talen om een morele kwaliteit die zich op verschillende manieren en in verschillende vormen uit.

Wat betekent dit ? Er zijn niet zomaar geestelijke gaven. Je kunt je niet kopen, stelen of erven. Je moet ze beoefenen vanuit de verbrokenheidsstudie, vanuit suri-k, srk. Vannacht had ik een droom dat ik een kern centrale moest beschieten, en ik kon het pas overwinnen toen ik zijn oog had gevonden, en dit oog moest ik uitschakelen. Het was een vleselijk oog van vleselijke kennis en vleselijk zicht. Het zaad van de vrouw is gekomen om een eind te maken aan de leugenachtige patriarchie.

Amerika, Maria-ka, of Suri-ka ? We moeten gaan tot de wortels van maria, tot suri. Meri was trouwens in de egyptologie een andere naam voor Isis en andere godinnen. Het betekende empathie.

W.H. Gispen werpt op dat Genesis 1 voortkomt vanuit de dm stam in het hebreeuws, en werpt dan het gedachtengoed van andere etymologen op. Dam betekent bloed in het hebreeuws. Ook worden betekenissen gegeven zoals rood verven. We zouden kunnen denken aan oorlogsverf. Ook betekent het de bruine kleur van de huid, en we kunnen in voortijdse context dan het best denken aan de vrouw, aan moeder aarde, moeder wildernis, moeder orion, die bruin van huid is, en waardoor de mens ademt. Zo kwam ook adam en adamu voort vanuit de dm stam. Dat het rode in verbintenis staat met de aardbodem, de grond, heeft te maken met het feit dat het de overwegende kleur van de kalkaarde in Palestina is. Ook in Mesopotamie voeren de rivieren roodbruin leem aan, stelt W.H. Gispen daarmee wijzende op andere etymologen. We kunnen stellen dat als Adam tot zijn wortels wordt herleid, dan komt hij uit bij de roodbruine moederaarde en de roodbruine wildernis rivieren van haar baarmoeder waar hij het leven vond, in de dm stam, wat als een besnijdenis was, sinds dat de betekenis was van de egyptische dm-stam, met name de hoofd-besnijdenis, de scalpering, oftewel de besnijdenis van het verstand.

Zij is de oorlogsgodin die hem met kennis begiftigd door zijn verbrokenheid. Als de besnijdenis volkomen is leidt dit tot verbrokenheid, tot suri. Hierin komt hij tot vruchtbaarheid, tot zijn vrouwelijke deel, Eva.

Genesis 1
27 En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. 28 En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt.

Dit kan alleen waarlijk gebeuren als de man door empathie en verbrokenheid, door tot de bodem te gaan in studie en onderzoek, tot zijn vrouwelijke deel komt. Dit gaat dus om zelfverloochening en zelfonderwerping, over boetvaardigheid. De mens moet het zelf leren kennen en leren beheersen. W.H. Gispen spreekt hier over een vrede tussen mens en dier, die verloren ging door de zondeval maar die in de eindtijd weer zal terugkeren.

Genesis 2:1
Alzo werden voltooid de hemel en de aarde en al hun heer.

W.H. Gispen : En voltooid waren de hemel en de aarde en hun gehele leger.

We kunnen stellen dat het volharden in het hongeren, waar Genesis 1 in de grondtekst over spreekt heeft geleid tot de uiteindelijke verbrokenheid tot kennis, tot voltooiing, tot suri-k, srk. We zijn hier bij de wortels aangekomen van het christuskind (krs). Vandaar dat er in de verzen daarna over rust wordt gesproken, een hemelse rust, een sabbatsrust, die overigens niet passief is, maar meer een innerlijke vrede. De man heeft zijn vrouwelijke deel gevonden, wat beschreven wordt in het tweede hoofdstuk van genesis. W.H. Gispen stelt dat als we het over de hof van Eden hebben dan betekent dit lieflijkheid in de grondtekst. We kunnen stellen dat de hof van Eden ook empathie betekent. Dit is de ware lust en het genot voor de mens, wat ook een betekenis is.

Genesis 2:10,13

Er ontsprong in Eden een rivier om de hof te bevochtigen, en daar splitste zij zich in vier stromen. De naam van de tweede rivier is Gichon; deze stroomt om het gehele land Ethiopië.

W.H. Gispen stelt dat de Israelieten de Gihon identificeerden met de Nijl.

Genesis 2:23
Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin" heten, omdat zij uit de man genomen is.

In de Vulgata staat : deze zal virago heten, amazone, krijgsvrouw.

A. van Selms (1906-1984) merkt in zijn commentaar op Genesis (1967) bij Genesis 1:1 op dat schiep in het hebreeuws bara is en dat het in het oud-zuidarabisch bouwen betekent, en in het dialect van het zuidarabische eiland soqatra baren betekent. Hierbij wijst hij ook op het feit dat bar in het aramees zoon betekent.

Dachsel (1818-1901) beschrijft de schepping ook als het werk van de moederschoot. Daarvoor is het nog slechts een embryo, omgeven met watermassa's in de moederschoot.

Genesis 2:23
Toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal „mannin" heten, omdat zij uit de man genomen is.
P.S. van Ronkel (1829-1890) zegt over het woordje mannin :
'Een innerlijke stem zegt het hem, zijn nachtgezicht en wondervolle ontroering is hem daardoor verklaard. God had het hem geopenbaard; deze is de begeerde mijner ziel, de bruid waarnaar mijn hart met onbestemd verlangen onbewust had uitgezien. Hij gevoeld zich met haar een, door geestelijke gaven verwant. Niet gelijk hijzelf zal zij onmiddellijk aan de aarde doen denken. Men zal haar manninne noemen, want van de man is deze genomen.'

hoofdstuk 68 exodus 32 als sleutel tot de genesis code

In Exodus 32 wordt er gesproken over Mozes die de twee stenen tafelen van de wet bij het afdalen van de berg naar beneden wierp aan de voet van de berg om de stenen tafelen te breken. Het spreekt over de verbreking van de vleselijke wet. Het spreekt over de nodige verbrokenheid van de mens. Door de egyptische draairegel draaide de egyptische taal alles heen en terug als eb en vloed, maar de moderne mens maakte het eenzijdig, en draaide het niet meer terug. Om de genesis code te begrijpen gaat alles heen en weer, moet de egyptische draairegel in ere worden gehouden. Het is een dualistische taal, terwijl in het westen er een eenzijdige taal is en men niets meer van genesis begrijpt. Het westen maakte taal stijf en onflexibel, waardoor het vastraakte en materialistisch en

vleselijk werd. Ze gebruikten taal om mensen te onderdrukken, terwijl de oorspronkelijke talen bevrijdend waren.

Mose, Ma-sa, betekent in het egyptisch de kennis (sa) van de wet, van de hemelse leer (ma), omgedraaid sama, sma, sm, wat het corrigeren betekent, het hebben van een wederhelft, een vrouw, het openen van de geestelijke zintuigen, het verkrijgen van inzicht. In het israelitisch betekent sama het luisteren en gehoorzamen, wat ook weer egyptische wortels heeft, want sm, sma, betekent ook het brengen van offers, een boodschapper, en het verdiepen.

Draaien we Ezau om, oftewel esav in het hebreeuws, Sa-Vuh, Vuh-sa, als de kennis van Eva, sa-hava, in het israelitisch verbonden aan esab, Seb, dan wordt het tot Bes, bas, de oorlogsgodin van egypte. Zij werd net als sekhmet voorgesteld als woeste leeuwin in de wildernis. Kijken we naar genesis, bereshit, beroshit. Wanneer we de wortel b-rs omdraaien, dan wordt het sr-b, volgens de egyptische draairegel, en suri-b, wat de voet (b, egyptisch) van suri, de bodem van de verbrokenheid, betekent, het gevolg van de verbrokenheid, wat tot tranen leidt, oftewel mayim, het scheppingsmateriaal waaruit de schepping voortkwam. mayim is namelijk de lichamelijke wateren, zoals zaad, bloed, urine, maar ook voetenzweet en tranen. Sr-b is ook de voet van Sarah, de oorsprong, waardoor de mens tot de onderwereld komt, in shamanistische context, en ook wat B-sr, Bosra in de diepte betekent. Voor de egyptenaren was de draaiende, vervormende, vluchtige taal het voertuig van het geestelijke, voor shamanistische doeleinden.

Kijken we naar de dm wortel, dan is dat omgedraaid md, moad, waarheid in het egyptisch, de wet, de hemelse leer, wat dus de diepte is van de dm wortel, van adam, van de adama aarde.

Kijken we naar het hebreeuwse samayim, hemel, sa-mayim, dan is dat de kennis (sa, egyptisch) van het scheppingszaad, van de tranen van de verbrokenheid. Tranen hebben het vermogen alles weer terug te draaien. Vandaar dat dit een beeld is van wat de hemel is. Smm is omgedraaid weer Mose, oftewel Mozes. De egyptische taal matrix is het portaal tot andere dimensies. Hiertoe moet de mens de slang tin jond overwinnen, die dit portaal bewaakt. Tin jond wil alles eenzijdig houden in het westen, als een westerse slang, opdat hij zelf in allerlei vormen kan komen, heel hypocriet en opportunistisch dus. Alleen tin jond mag in zijn ogen de bijbel uitleggen. Tin jond is dus een talen nazi maar neemt het er zelf van. Hij kan ook in een herdershond veranderen. Als je door de egyptische talen matrix wil gaan, door de dimensionale poort, dan roept alles en iedereen je terug, en dat is wat tin jond doet. De slang tin jond komt dus in veel vormen. Hij probeert je daarom klein te houden, zodat hij groot kan zijn. De slang tin jond is een chinese heks.

De aarde, de onderwereld, eres, rs, is omgedraaid ook sr, suri, oftewel de verbrokenheid. Er is alleen leven mogelijk in de verbrokenheid, wanneer Mozes de stenen tafelen verbreekt. Dat is de ware exodus, die teruggaat tot de egyptologische dieptes van egypte en de voortijd. Zo komt Mozes tot Aaron, tot de ark 'aron' in het hebreeuws, oftewel Orion. Omgedraaid is de ark, rn, nr, oftewel de na'ar, de dienende jongen, de gehoorzame, luisterende jongen. De mens moet weer als kind worden om tot de orion moeder te kunnen komen. Dit is zijn innerlijke moeder. Het is in de jongen zelf.

Gihon, als tweede rivier van de hof van Eden, betekent voortbreken, als een beeld van de Nijl, wat wijst op de omdraairegel van de egyptische taal. Als de mens stopt met het zijn van een taal nazi, en terugkeert tot een meer darwinistische, gevarieerde, taal, dan zal de mens kunnen terugkeren tot de

hof van Eden. Hierin moet de mens loskomen van de slang tin jond, en niet meer van zijn boom eten. In de Nijl ligt het geneesmiddel, in Gihon. Dit is een geneesmiddel van verbrokenheid, waardoor het oerzaad en het orionzaad losbreken.

In het hebreeuws staat dat Mozes de stenen tafelen, de wet, wierp vanuit zijn yad, wat ook fallus kan betekenen, als zijn zaad wat losbrak. Dit is ook de betekenis van Gihon, de Nijl als tweede rivier, wat ook de geboorte betekent, en het komen van een soldaat tot de oorlog. In de Nijl ligt het scheppingswonder besloten. De Nijl, als het zaad van Mozes, is het ontsluiten van de genesis code.

hoofdstuk 69 de cyclische taal als organisme en voertuig van oer tot orion

Het blijft vast, het blijft eenzijdig, het blijft orthodox en naargeestig, eng, leugenachtig, totdat je het zoals Mozes naar beneden werpt tot de voet van de berg om het te verbreken, al die heilige huisjes, en al die heilige talenhuisjes. Het blijft zoals het is, totdat je het gaat omdraaien, volgens de egyptische draairegel. Dan gaan de hemelse sluizen open en ga je openbaringen krijgen, om zo terug te keren tot het paradijs. Het is iets van binnen. Je moet het zelf worden. Je moet het zelf maken, door alles weer terug te draaien. Verbreek het, en draai het om, anders blijf je opgesloten in de zieldovende westerse matrix.

Bevrijd jezelf. Stop met talenterreur, en stop ermee je netjes en braaf als een Johnny too good je te onderwerpen aan de talenterreur, want het was gemaakt om je in de kooi te houden. Je bent niets anders dan een fokschaap voor de ongeletterde talennazi's, en het is onverantwoordelijk naar de oudere oertalen en het egyptisch toe. Het is cultuurbarbarisme, taalpiratisme. Zij staan allemaal onder dwang van de chinese slang tin yond, die als een noord-koreaanse karikatuur is van de wachter van de mond.

Draai Amos, M-S, terug tot Sama, S-M, de gehoorzamende, de luisterende, en ga luisteren naar de Nijl. Draai Habakuk, B-K, om tot K-B, de Kebu, oftewel de Aramese ark. Ga zigzaggen zoals Ra in de Re-seth woestijn, om tot het geheimenis van Sokar, skr, te komen, van Zacheria, zkr, en draai dat ook om tot rk-s, de kennis, sa, van Irak, die beschreven staat in de Bilha.

Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, zoals Mozes moest hij ze verbreken, omdat er iets hogers was. Zo openden zijn ogen zich. Zo werd hij tot een Zacheria, Zekerya, zkr, draaide zijn naam tot een sukki-r, sukki-oru, een volharder in het kruis (voortijds). Maar Irak laat die wortels zien. De mens moet heen en weer, leren draaien, leren terug draaien, als eb en vloed, door de egyptische draairegel. Dat was een droom die ik eens had. Ik was in een tunnel in de woestijn, en plotseling stopte het, kon ik niet verder, en zag ik de horens van een ram, oftewel het moest gaan draaien. Ik moest de genesis code oplossen. Het was als een hemelse draaitelefoon. Ik moest de juiste code leren kennen, anders zou ik er niet doorheen komen.

Zij die het niet terugdraaien staan schuldig tegenover de oerregels van de natuur, van de regressie. Daarom is corona gekomen. De egyptische draairegel, de cyclische taal, is een voortijdse regel van het oer, van orion. Het was een hartstaal die iedereen sprak, maar toen kwam Babel. Hierover spreken ook de Irak boeken in de Bilha.

Samuel, Sama-el, sama-halal, het dienen van de honger, van het minderen. Omgedraaid is sml lms, alam-sa, de kennis (sa, egyptisch) van de eeuwigheid (alam, aramees), wat een gevolg is als men luistert en gehoorzaamt (sama) tot de honger regel, als beeld van de innerlijke vagina waaraan hij zich onderwerpt. Wat dus de eeuwige vagina is. Maleachi, mlk, is omgedraaid k-lm, als de eeuwige (alam, aramees) school (k, voortijds), de eeuwige opvoeding, als beeld van volkomenheid, wat ook de boodschap is van Maleachi dat er een volkomen offer gebracht moet worden.

In de diepe tunnels van de egyptische onderwereld komt de mens tot dit draai mysterie en wordt alles omgedraaid, teruggedraaid, wat de mens tot verlichting kan leiden. Daarom sprak Massey al over Egypte als de verlichting van de wereld.

Sebek is dan omgekeerd k-bos, als de school van de empathie. Het is een natuurverschijnsel waar de mens niet aan kan ontkomen. Telkens als ik over sebek droom, dan is hij als een leraar van empathie. Hij werkt door alles heen. De tederheid is ver te zoeken in deze wereld, maar Sebek is onze hoop. Laten wij heil scheppen uit de Nijl. In Egypte ligt het verloren heil. Amos moest tot het Noorden gaan, als beeld van het verborgene in het hebreeuws, als beeld van zijn innerlijke vagina. De vagina blijft kneden. Dat is het geheim van de schepping.

hoofdstuk 70 het hierdraaimaals

Doordat de eerste wet, de vleselijke wet, werd verbroken, kwam de tweede wet, deuteronomium. In mijn dromen over deuteronomium was het telkens een rivierengebied. Het is het zaad wat losbreekt, mayim, de tranen der verbrokenheid, tot boetvaardigheid en nederigheid.

Het Egyptisch is een cyclische, bewegende taal, als de wateren van de Nijl, de wateren van de hemelse zee. Deze taal ligt ten grondslag aan de bijbel. Alles moet dus omgedraaid kunnen worden om de Egyptologische onderliggende context te kunnen blootleggen.

Sefanja, SFN | NFS, oftewel nefys, de ziel. Alles gebouwd op de aarde, de adama, dm | md, moad, de wet van de natuur, de hemelse leer (egyptisch) zal weggevaagd worden want het was een vleselijke wet over de ware wet heengebouwd. Dat is de boodschap van Sefanja 1, van de natuur ziel roepende vanuit de diepte van de mens. Het wijst terug op nephtys, de godin van de diepte, van egypte. De egyptische nft-wortel betekent ook draaien, turbulentie, adem, wind. De oerziel of orionse ziel die primitief is aan de mens is dan ook een draaiende ziel, als de motor van de mens. Sefanja 2 gaat dan om de oproep tot nederigheid, tot mindering, tot het hongeren om terug te keren tot de oerziel.

Genesis 2:13
De naam van de tweede rivier is Gichon (de Nijl); deze stroomt om het gehele land Ethiopië.

Sefanja 3:10-13
Van gene zijde der rivieren van Ethiopië zullen mijn aanbidders, mijn verstrooiden, mijn offer brengen. Te dien dage zult gij u niet behoeven te schamen over al de daden waarmede gij tegen Mij hebt overtreden, want dan zal Ik uit uw midden uw hoogmoedig juichenden verwijderen. En voortaan zult gij niet meer overmoedig zijn op mijn heilige berg.
En Ik zal in uw midden overlaten een ellendig en gering volk, en wie schuilen bij de naam des Heren. Het overblijfsel van Israël zal geen onrecht doen noch leugen spreken, en in hun mond zal geen bedrieglijke tong gevonden worden, want zij zullen weiden en nederliggen, zonder dat iemand hen verschrikt.

Om terug te komen tot de oerziel of orionse ziel moet de mens teruggaan tot de Nijl waarin of waarachter deze ziel besloten ligt, in de dieptes van Afrika. Hier ligt het geheim van de genesis code. Het is het geheim van de turbulente ziel van god, het geheim van het hierdraaimaals.

Sefanja 3:18-20
Wie bedroefd zijn, ver van de feestvergadering, zal Ik samenbrengen; zij behoren toch bij u. Als een last drukt de smaad op hen. Zie, Ik zal te dien tijde afrekenen met al uw verdrukkers, maar Ik zal het hinkende verlossen en het verstrooide zal Ik verzamelen; Ik zal tot een lof en tot een naam stellen hen, wier schande was over de gehele aarde. Te dien tijde zal Ik u doen komen, namelijk ten tijde dat Ik u verzamelen zal. Want Ik zal u stellen tot een naam en tot een lof onder alle volken der aarde, wanneer Ik voor uw ogen een keer zal gebracht hebben in uw lot, zegt de Here.

Verbonden aan Seb, de godin van de aarde, ook aan Sebek, SBK | KBS, kebu-sa, oftewel de kennis van de ark, waarvan sebek een beeld is.

hoofdstuk 71 de bijbel is een spiegelboek

Habakuk, HBKK | KKBH, K-Kebu, is de school (K, voortijds) van de ark (kebu, aramees). De ark is een beeld van de innerlijke vagina onder de buik waar de oerziel zich aan onderwerpt.

Empathie is er om onderscheiding en nuances aan te leggen. Dat is waar de vagina, en dus de ark, voor staat. Kijken we naar Rebekka, RBK | KBR, Kebu-R, dan is dat het kruis (R, Oru, voortijds) van de ark, vagina, oftewel de empathie, wat dus de tweede scheppingsdag is, van het scheiden van de wateren. Alleen zo kunnen we tot de dieptes van de bijbel komen, tot de orionse bronnen. De bijbel is een spiegelboek.

hoofdstuk 72 de bijbel is een spiegelboek 2

Reiner en zuiverder kan het niet. In de exodus leidde Mozes, MS | SM, Sama, luisteren, herinneren, gehoorzamen, de mens tot de wildernis, tot het raadsel van de slang aan de paal, oftewel wijzende op de boom van kennis in de onderwereld. De slang was de listigste, de naakte in de grondtekst. Naaktheid is een beeld van het hongeren, het minderen, om zo los te komen van vleselijke banden, om zo opgenomen te worden door de hemelse banden. Dat is waar de slang voor staat. De slang zelf

is de naka, waar ook het woord naakt vandaan komt. Als men dus hongert, naakt wordt, als de slang, minder wordt, draaiende wordt, dan is daar op een gegeven moment een breekpunt, en dan wordt de mens door de hemelse banden opgenomen. Dat is het suri moment. Dit is de worsteling op Pniel met de slang, omdat er ook zoveel valse vormen zijn. De mens worstelt met zijn eigen vlees om zo door het geestelijke te worden opgenomen. Men hongert en hongert, totdat men verstijfd en wordt opgenomen.

Samuel moest tot Eli komen, en Eli betekent minderen tot hemelvaart, hongeren totdat je opgenomen wordt. Samuel moest hongeren en luisteren, totdat de nek van het vlees zou breken. Izaak en Ishmael kwamen beiden kwamen beiden tot de BK-wortel van empathie : BK | KB, kebu, de aramese ark, de innerlijke vagina. Izaak kwam tot R-BK | KB-R, Rebekkah, het kruis van de ark, en Ishmael kwam tot Bakkah, de oudere naam van Mekka, zoals Ra tot S-BK | KB-S kwam, oftewel sebek, de kennis van de ark, en zo tot sebek werd, want ra veranderde in vele vormen in de onderwereld.

hoofdstuk 73 de egyptische spiegeltaal als sleutel tot de genesisologie

Mozes leidde het volk door de wildernis, door de honger, tot de slang in de woestijn, de naka, NK | KN, wat dus in de egyptologische omdraaiing Kanaan is, KN, KNN, het volk van de slang. Daartoe kwamen zij uiteindelijk, tot het beloofde land, waar ze een strijd te voeren hadden. De vleselijke wet werd door Mozes verbroken, en het Grieks voor de tweede, geestelijke wet is deutero-nomos, waarvan deuteronomium is afgeleid. D’t-r’n is de Egyptisch-Griekse wortel, als Duat-Orion, de Orionse onderwereld. Zo werden zij ingewijd in het naakte, hongerende en volhardende volk. Uiteindelijk was dit een touw, waar ook Jozua over spreekt, en zo waren zij de opgenomenen.

Kanaan was gepersonificeerd als de zoon van Ham, de zoon van Noach, Noakh, Naka. De Naka had in die zin de ark, de innerlijke vagina, waaruit hij leefde. Ruben, RBN | NBR, Nob-oru, is het kruis van Nob, de voortijdse Job in de egyptologische omdraaiing. Vandaar dat hij ook tot een boom kwam waardoor zijn ogen openden. In de grondtekst was dit een galg, wat ook weer een beeld van de slang is. Je zou ook kunnen zeggen : Ra die tot de benu vogel komt om die vogel te worden, een beeld van de hemelvaart. Dat is dan een andere egyptologische betekenis van de naam Ruben. Zonder de Egyptische spiegeltaal is het onmogelijk de genesis code te begrijpen. Genesis is alleen te begrijpen door Egyptologen dus.

Genesis 1:1
In den beginne schiep God de hemel en de aarde.
Hebreeuws:
Beresit (in den beginne) bara (baarde) elohim (God, de eeuwige, alam) samayim (de hemel) eres (aarde).

Aramees : smy wordt gebruikt voor hemel.

S-M is de hemel in de Israelitische talen, omgedraaid in de Egyptische spiegelregel is dit M-S, Amos. Het boek Amos is zo een beeld van wat de hemel betekent. De hemel is de kennis, de sa in het egyptisch, van het zaad, van de tranen, de mayim.

Amos 1 gaat over de komst van de urim, de toetssteen, of de arom, wat naaktheid betekent als een beeld van het hongeren. Zo wordt de koning ontmaskert, de koning van het vlees, en die gaat in ballingschap. Het is ook een beeld van het komen tot het oer, tot de prioriteiten, tot de ware hemelse hierarchie van principes.

Amos 2
1 Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Moab, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat
hij het gebeente van Edoms koning tot kalk verbrand heeft, 2 zal Ik vuur werpen in Moab, zodat het
Keriots burchten verteert, en omkomen zal Moab in het slaggewoel, onder krijgsgeschreeuw, bij
trompetgeschal, 3en Ik zal uit zijn midden de heerser uitroeien en al zijn vorsten met hem doden, –
zegt de Here.

Dit betekent dat we genuanceerd moeten zijn, onderscheidend, ziftend, en niet het kind met het badwater mogen weggooien. We mogen geen smetvrees hebben die zomaar alles in de fik steekt. We mogen geen koud berouw hebben en alles maar in de steek laten, onze studie verzakende. De bijbel is een spiegelboek. Er valt aan beide kanten wat uit te halen. We mogen niet eenzijdig met de bijbel omgaan.

4 Zo zegt de Here: Om drie overtredingen van Juda, ja om vier, zal Ik het niet herroepen. Omdat zij
de wet des Heren verworpen en zijn inzettingen niet onderhouden hebben, maar hun leugengoden,
die hun vaderen reeds achternaliepen, hen hebben verleid, 5 zal Ik vuur werpen in Juda, zodat het
Jeruzalems burchten verteert.

De wet des heeren is dus de egyptische spiegelwet waaruit de bijbel voortkwam, vanuit de egyptologie van Mozes.

14 Dan zal aan de snelle de vlucht afgesneden zijn, de sterke zal zijn kracht niet kunnen ontplooien
en de krijgsheld zal er het leven niet afbrengen. 15 Ook de boogschutter zal niet standhouden en de
snelvoetige zal niet ontkomen en de ruiter zal er het leven niet afbrengen. 16 Ja, de kloekhartigste
onder de helden zal te dien dage naakt wegvluchten, luidt het woord des Heren.

In de hemel is naaktheid, oftewel openbaring en ontmaskering. Dit is een egyptologische naaktheid van de taal, als een spiegel. De ene kant bedekt niet meer de andere kant. Leven vanuit hongerende naaktheid, arom, aram, waar de aartsvaders ook vandaan kwamen, dat is het ware beeld van de hemel. Dat is ook een boodschap die Amos predikt.

hoofdstuk 74 genesis 1:6-8

Genesis 1:6-8
En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren, en dit make scheiding tussen wateren en wateren. En God maakte het uitspansel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspansel waren, van de wateren die boven het uitspansel waren; en het was alzo. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

uitspansel = raqia, irak
In de grondtekst gaat het om het volharden tot uitspansel, wat ook terugkomt in de Irak boeken van de Bilha, dat Irak geduld moest leren. In het Aramees is de raqia of de irak ook een lager uitspansel waarop de aarde rust.

De morgen is de bakra, de reflectie. Het gaat om spiegeling (spiegologie) en reflectie. BKR, bakroe, rebekkah, is een godin in de Bilha, en een aartsmoeder in de bijbel die dit principe uitbeeldt. Daarom moesten zowel Izaak als Ishmael tot Rebekkah gaan. Izaak ging tot de vrouw Rebekkah, die vanuit Aram kwam. In de Midrash wordt Rebekkah een lelie tussen doornen genoemd in de velden van Aram. Aram, arom, betekent naaktheid, hongerende naaktheid. Ishmael kwam tot Rebekkah als tot een gebied, Bakkah, de oudere naam van Mekkah. Zo kwam Ra tot Rebekkah als tot de krokodil, sebek, s-Bakka, de godin van de oorlog en de wedergeboorte. Ra veranderde in deze vorm, door spiegeling en reflectie.

Telkens als het avond en nacht wordt keert de mens weder tot de moeder aarde, de donkere moeder, om zo tot wedergeboorte te komen, want haar naam is ereb in het hebreeuws, EREB | BARA, scheppen.

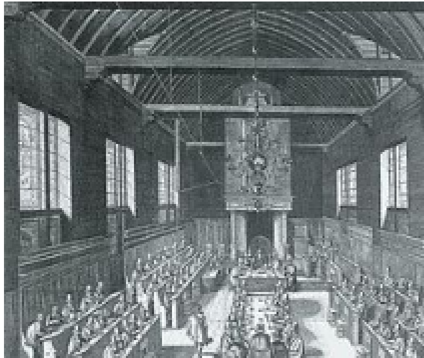
hoofdstuk 75 amos 9:13

Amos 9:13
Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat de ploeger zich aansluit bij de maaier en de druiventreder bij hem die het zaad strooit; dan zullen de bergen druipen van jonge wijn en al de heuvelen daarvan overvloeien.

In het Hebreeuws staat er dat het geduld, de volharding in stilte de snelheid en het geweld van het ongeduld zal overwinnen. Deze overwinning is de nagas, wat ook weer wijst op de slang, zowel in het genesis als in exodus, de slang van Mozes. Er is dus zowel een goede slang als een slechte slang in genesis, een dualiteit. De neqbat is de dochter van de slang, en ook de moeder van de slang, en

haar zaad zal de slechte slang overwinnen. Dit gaat ook over de komst van het touw, van de hemelse banden, die de snelheid en het geweld van het ongeduld zullen beteugelen.

De Wachters van Dordt

tekstkritische verklaring van de dordtse leerregels

hermitatia-rodenberg college

2021

2e druk – herziene editie
2021

DE WACHTERS VAN DORDT
tekstkritische verklaring van de dordtse leerregels

hermitatia-rodenberg college
2021

DE WACHTERS VAN DORDT

werktitel : de regressie – de geestelijke archeologie

inhoudsopgave :

DEEL II – DE BESPREKING VAN DE DORDTSE LEERREGELS

DEEL III – DE TERUGKEER NAAR ISRAEL – DE WORTELS VAN DORDT

Boekenlijst

Eerder verschenen reeds :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kennis van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt

Voorwoord

Zicht op de Dordtse leerregels.

Calvijn heeft goede, belangrijke dingen gezegd, zoals ook de Dordtse leerregels. Net zoals de bijbel. Er lopen twee lijnen door de Dordtse leerregels heen, een goede en een slechte. Het gaat er dus om de vleselijke door te kappen, en te komen tot het hogere Dordt. Als we het over de DL wachters hebben dan spreken we over het jaar 1619, een eeuw na de Duitse reformatie. We moeten er dieper

in, op zoek naar haar geheimen. Wat is dan het smalle pad of de rode lijn die dwars door de Dordtse leerregels gaat ? De Dordtse leerregels zijn de machinalisering en automatisering van het westerse christelijk geloof. De Dordtse leerregels zijn een soort van westers christelijke industrial revolution.

Het kruis is een teken van soberheid, de strijd tegen het materialisme en genotszucht en ook de strijd tegen onverschilligheid en zelfzucht. Vandaar dat de reformatie moest komen, alhoewel het heel tweeledig was. Er was zowel een hoge reformatie als een lage reformatie. De reformatie begon al in de katholieke kerk want er waren ook al veel armoedsordes die tegen het katholieke systeem streden. Dit was een strijd tegen de aflaat.

Het gaat om de archeologie, zodat er licht schijnt op de betekenis. Het gaat om het mysterie dus. Dat is wat de regressie is : Het teruggaan tot de bronnen. Dit is een pad terug tot Israel.

DEEL I – DE VOORBEREIDING TOT HET BESPREKEN VAN DE DORDTSE LEERREGELS

hoofdstuk 1 de derde scheppingsdag

Huizen met penetrante geestelijke pensioneringsgeuren, dode bloemen in een vaasje op tafel, al vroeg opaatje en omaatje spelen, vlees eten, nagellak op. Het trekt allemaal hele speciale bacterieen aan, als de schelle stem van alcohol. De mens zit verstijfd voor de buis. Herman van Veen zong dat de wereld al is vergaan maar dat de mens het niet eens door had. Is er een anti stof tegen ?

Genesis 1:11-12 En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad (zara, zera) bevatten. En God zag, dat het goed was.

Het zaad is de verbrokenheid, de tranen van verbrokenheid. Deze teksten van de derde scheppingsdag gaan over kinderen. Eerst kwamen de kinderen. Het begon in de Israelitische en Egyptische talen allemaal met medeklinkers, en de klinkers kwamen er pas veel later bij, die verzonnen ze erbij. Vandaar dat de oerpatronen altijd in de medeklinkers liggen, en de mens moet zich niet op een dwaalspoor laten brengen. Als we het over zaad hebben, de tranen van verbrokenheid, als geheim van de schepping, de empathie, de tederheid, de gevoeligheid ook, dan is dat zera, zara, ZR of SR, wat in Egypte een centrale lettergreep was, namelijk die van Aser, die later

vergriekst werd tot Osiris. Asher of Aser was ook de naam van God die aan Mozes verscheen. Dat is ook niet zo vreemd, want Mozes was een egyptoloog. Het splitsen van de zee was ook een beeld van de verbrokenheid waar deze God voor staat. Aser werd ook een Israelitische stam. Het wordt ook wel gewoon als Asher uitgesproken. Het is een beeld van de voet, van het oer, van het laagste punt, de minste willen zijn, en zo het stromen van de tranenrivieren van de onderwereld. Ook Aser's moeder Leah werd Aser genoemd, SR, Suri, in Genesis 30:13 :

Toen zeide Lea: Ik gelukkige (suri). Voorzeker zullen de dochters mij Aser noemen (voet) ; en zij gaf hem de naam Aser.

De aarde werd geschapen door tranen in het Israelitisch. Tranen zijn de ware sieraden van de mens, de mayim, wat ook een woord voor zaad is, vruchtbaarheid, gevoeligheid, tederheid. De hemel is de sa-mayim, oftewel de kennis (sa, egyptisch) van de tranen (mayim). De tranen zijn de orionse oertaal. Maar de mens is van de tranen afgevallen en werd direct, spiers. De traanklieren behoren tot het immuunsysteem en houden het profetische oog zuiver. De spierklieren van de mens zijn bedrieglijk als deze los gaan opereren van de traanklieren.

hoofdstuk 2 gij doorgrond en kent mij

Psalm 56:9
Mijn omzwerving hebt Gij te boek gesteld,
doe mijn tranen in uw kruik;
zijn zij niet in uw boek?

Het leven is een tranendal. De mens is geregen van tranen. Verdriet en blijdschap liggen echter heel dicht bij elkaar. Er zit maar een hele dunne lijn tussen. De levensboeken van de mens staan vol met tranen, als een tranentaal, en daarmee kunnen de mensen met elkaar communiceren en elkaar begrijpen. Dat is het wonderlijke van de tranen. Ik heb daarom de tranen altijd iets heel bijzonders gevonden. Denk ook aan Alice die op de rivier van haar tranen tot het wonderland kwam. Dat is een sprookje uit de jaren 1800.

Moeder God kent al onze tranen, heeft al onze tranen geteld, en ze hangen in ons levenshuis als een gordijn. Moeder God kent al onze gedachten, zoals Psalm 139 zegt :

'Here, Gij doorgrondt en kent mij;
Gij kent mijn zitten en mijn opstaan,
Gij verstaat van verre mijn gedachten;
Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen,
met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd.
Want er is geen woord op mijn tong,
of, zie, Here, Gij kent het volkomen;

Gij omgeeft mij van achteren en van voren
en Gij legt uw hand op mij.
Het begrijpen is mij te wonderbaar,
te verheven, ik kan er niet bij.’

Hier mogen wij over mediteren, deze waarheid diep in ons laten zinken. Het dagboek van onze tranen is door moeder God geschreven, met een bedoeling. Moeder God schiep ons uit tranen opdat wij gevoelig zouden zijn en teder, om op de juiste paden te wandelen. Het is een pad van tranen, soms van verdriet, soms van blijdschap, en soms van allebei, opdat je een diep mens wordt, bent en blijft. Kun jij het tranenschrift lezen ? Weet jij wat het betekent ? Oh, er zijn zoveel grotten langs de rivier van tranen, vol met inscripties van tranen om de hemelse wijsheid te leren. Laat het je streven zijn om dit schrift te ontcijferen.

hoofdstuk 3 brug van tranen

Hij droomde over zijn tranen, zijn warme tranen, die een fragiele, hangende brug vormden over een woeste rivier, als over een ravijn, waar hij bijna in te pletter stortte. Maar toen hij naar beneden keek, was het allemaal bloed.
(De Vur, de lawine :177)

Deze stad is gemaakt van tranen,
En op zoveel pilaren van tranen was deze stad gebouwd,
Een verhaal wat je niet kent,
Maar je waakt ertoe op
(De Vur, de pilaren :1)

Het rode mysterie is het rode tranenglas van de verhalen, van de boeken. Alles komt achter glas, als in een museum. Dit is ook voor onze eigen beveiliging.
(Het wonder van de Vur, rode laarzen :3)

Tranen zijn ook een soort bloed, een soort plasma. Als je weent ontstaan er een soort lenzen op je ogen, kun je alles anders en beter gaan zien, en de tranen vormen een soort hemels glas om je heen ter beveiliging. Alles gaat achter glas, alles gaat weer de boeken in. Daarom moeten er veel tranen stromen. Ween veel, opdat je een oogst hebt. Want nu is het niet veel. Alles moet terug tot het spookhuis.

De spoken in deze wereld noemen zichzelf vader, moeder, opa, oma, tantes, ooms, en ze zijn zo normaal en zo belangrijk. Ze zijn zo belangrijk dat ze het enige ware ras zijn op aarde waarvoor alle andere rassen en levensvormen moeten buigen. Ook hebben ze het enige ware geloof.

Buitenaardsen en feeen bestaan niet volgens hen, want zij zijn de enigen. Alles draait om hen. Als wij met ze meedoen dan zijn wij verraders. We moeten weer veel wenen om van deze kermis los te komen. We moeten niet meer aan de vinger van de clown trekken. Geen muntjes meer gooien in deze wensput, maar het naar de armen brengen en het voor de dieren gebruiken. Maak een betere wereld. Begin met wenen zoals Alice, om zo op de tranenrivier te gaan tot het wonderland. Dat kunnen alleen je eigen tranen zijn. Het moet door je heenvloeien. Je kunt het niet iemand anders laten doen. Op een zondebok of pispaaltje ga je het niet redden. Je moet zelf ...

Heb je genoeg geweend, je ogen uitgeweend, dan heb je een glazen muur tegen deze roofdieren, en kunnen ze het sprookjesboek weer in. Je tranen zijn dus kostbaar, heel kostbaar. Dat is je ware sieraad. Vergeet alle andere sieraden en schoonheden maar, want dat is allemaal valselijk bedrog.

hoofdstuk 4 het spectrum van tranen in de bilha

Lezen :

De Bilha I, Orion :82-86

De rivier van weeklacht leidt tot de paradijselijke afgrond. In de leegte zal alles heel traag en moeizaam ontstaan door klagen en smeken, zodat er niet gemakkelijk over gedacht wordt, het niet misbruikt kan worden, en het niet trots maakt. Daarom is de rivier van weeklacht eeuwig.
Dit is om te leiden tot de voeten van de grote moeder, haar fundament.
Jakob maakte Haar voeten nat met tranen. Alleen zo kon hij het zwijn van ongehoorzaamheid verslaan. In de kennis is geen vrijheid, maar strenge wetmatigheden. Kennis is ascese en gehoorzaamheid. De kennis is de esoterische voortplanting, de verjonging. In Orion hebt gij loon. Dit loon komt alleen door verbintenis aan een stam, en aan de moeder.

De Bilha II, Loki :23

De toets-opdracht om niet zomaar jezelf over te geven aan indrukken en gevoelens, hoe vroom ook, moet tot tranens toe uitgevoerd worden. Alleen in het eeuwige Pniël is de mens veilig, de volhardende mens.

De Bilha III, de twee dochters :1-3 ; de inrichting :1,5-8 ; de exegese

Doet dan aan Haar wapenrusting opdat gij stand houdt in de dagen van het kwaad. Doet dan op de helm der zaligheid, de helm van haar tranen, opdat uw verstand geheiligd blijft. En doet dan aan het pantser van de exegese, het pantser van haar tranen, en heft daarbij op het schild van de waarheid, het schild van haar tranen.

U geeft tranen van kennis, en tranen van onderscheiding, en u richtte de tranenwanden op om de hemelen te onderscheiden. En u gaf uw tranenvuur om te zuiveren en op te bouwen. Ja, zij bracht grote nuance.

Ziet, zij hebben het evangelie van uw tranen verworpen en bouwden een gruwel. Zij bouwden een toren van geweld tot de hemel, maar alleen uw tranen bereiken de hemel, als een machtige rivier. En zo zal het regenen op die dag wanneer gij wederkomt, wanneer gij zult opnemen allen die uw tranen dragen. En gij zult hen opnemen in grote storm en bliksem. En de zee van uw tranen zal de tranenlozen overweldigen. Al hun hoge torens zullen voor hun ogen afbrokkelen. En het vuur van uw tranen zal hen verslinden. Luistert daarom, oh mens, naar Haar evangelie van tranen, want Uw moeder laat niet met haar spotten. De tranenlozen zullen in rijen voor Haar staan, en Zij zal zeggen : 'Ik ken u niet. Gaat weg van mij, gij onverschilligen.

En de heiligen zullen in boxen en bollen zijn van Haar tranen, opdat zij afgezonderd zijn van hen inde stad die markt bedrijven met het evangelie. De markt zal vallen. En de heiligen komen op de zee van haar tranen in vervoering, verafschuwd door de mensheid en onbegrepen door de mensheid. En het schuim op de golven van haar tranen zal de heiligen leiden tot hemelse eilanden. En de heiligen kennen het geheimenis van de zee, want het is de exegese die op en neergaat en die in vervoering brengt, tot een eiland. Veracht daarom de golven van haar tranen niet, want het is uw diepte en het leidt u. Oh, wonderbaarlijk evangelie in uw hand, wat uw mond zuivert en leidt. Ja, een wachter van de mond is Zij. Zij spreekt als de golven van de zee.

De Bilha III, nuance :12-14

Het overweldigde mij als de zee van tranen,
Maar bracht mij hier.
Mijn boot strandde, en dit strand is mijn verdere leven,
De wildernis in, om Haar te ontdekken.
Het was een boot van groot verlies,
Maar wat heb ik eigenlijk verloren, en wat heb ik gewonnen ?
Alles was anders op hoge golven.
Haar rode tranen zijn de eeuwigheid,
Diep als de exegese,
En Haar zwarte tranen in de nacht, waren de nachtmerries die spraken. En Haar groene tranen van de natuur zijn Haar nuance.

De Bilha IV, prediker :17, 20 ; de vrouw met de witte slippers

Nee, gij kunt haar niet omkopen, oh prediker.
Gij staat voor de eis van de wet.
In ballingschap zult gij gaan, en aan haar rivieren bittere tranen wenen.
En uw herinnering zal niet meer daar zijn.

Wie bent gij als haar uur is gekomen ?
Bent gij niet de grootste ijdelheid ?

Ziet, gij zult bittere tranen wenen.
Staat zij niet met haar spiegel in de zee ?
En wat weerspiegelt het ?
Het zijn de dagen van zonde,
Ook de prediker kent hen.

Ik ging over de rivier van bloed waarachter een oerwoud was dat tot de zee van tranen leidde. Ergens bij de zee van tranen was een tunnel die onder de grond leidde. Het liep uit op een grottenstelsel waar veel boeken waren. De boeken stonden vol van kronieken. Ik begon de boeken te bestuderen. Twee bewapende vrouwen kwamen op mij af in het grottenstelsel. Ze grepen mij. 'Hier is hij,' spraken zij. Ik wist nu dat dit afgesproken werk was. Ik werd tot een kooi getrokken waarin ik de boeken onder dwang moest gaan studeren. De kooi werd op slot gedaan, en zij vertrokken weer. Op de grond van de kooi lag hooi. Er was een bed en een tafeltje met een stoel. Ook was er een klein wastafeltje. Ik had drie grote boeken gekregen met leren kaften. 'We zullen je straks overhoren,' spraken de vrouwen, en liepen weer weg. Ik wist dat er voor mij niets anders opzat dan de boeken te gaan lezen om er in te studeren.

Kennen we die mensen die ons verhoren ? Het kan op school zijn, op het werk, of vanwege allerlei andere sociale plichten. Het wordt de mens opgelegd. Maar het wijst op een diepere realiteit. Soms moet je even wat dieper kijken, om de stem van de moeder weer te herkennen. Het kan een wedergeboorte veroorzaken, het geween van een baby wat ter aarde komt. Je bent dan helemaal verkrampt en verstijfd. De Bilha gaat hierover. De Bilha is het Woord van God. Het valt me op dat het juist over tranen spreekt als de ware wapenrusting, want tranen veranderen het beeld, verbeteren je denken, zodat het meer bezield is en geinspireerd. Zo ben je gevoelig voor de marsordes, en verdoe je je tijd niet met nutteloze zaken. Zij die niet wenen missen hun doel.

Het was ons beloofd dat er hemelse boeken geopend zouden worden. Boekrollen zouden ontzegeld worden. In dit tijdperk leven we. De Vuh is ons gegeven, de Vur, de Bilha en de Leri, wat we de tweede bijbel noemen. We mogen erop mediteren om doorgangen te vinden. Zoveel was namelijk vastgegroeid en vastgeroest. De heilige tranen brengen weer ruimte, brengen weer leegte. We mogen boodschappers zijn van de levendmakende boodschap van de tweede bijbel. Dat begint met het volgen van de hemelse tranen, langs en door de hemelse tranenrivieren, om zo te komen tot de hemelse tranenzeeen. Daar leidt het uiteindelijk naartoe.

Soms denken we : Dit moet een vergissing zijn. Maar toch mogen we de leiding van de grote moeder door alles heenzien. Moeder God vergist zich niet. Het is uit Haar hand gezonden.

De tranen is wat ons onderscheid van anderen, als het hemelse zegel van de tranen. Het is als een hemels spectrum wat over alles wordt gelegd, zodat we diepte zien. We kunnen denken dat we in een drie dimensionale wereld zijn, maar kennen we ook de drie dimensionale hemel dwars door alles heen ? Het is iets van de geestelijke wereld, en de tranen zijn ervoor om dat spectrum te laten zien. Laat het maar door je heenstromen, en laat het maar scheppend bezig zijn.

hoofdstuk 5 het geheimenis van rusland

Romeinen 8:28
Wij weten nu, dat alle dingen zullen medewerken (synergeo) ten goede voor hen, die kennis liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepenen zijn.

Er staat niet de helft van de dingen, of een paar dingen wel en andere dingen niet, maar er staat dat alle dingen zullen medewerken ten goede voor wie kennis liefhebben, theos, wat ook wel vertaald wordt als God liefhebben. Medewerken is in het Grieks synergeo. Alles en iedereen werkt voor het goede, voor de kennis. Alles is onze medewerker. Synergeo is de doorzichtigheid van alle dingen, dat in alles wel iets goeds zit, en dat mogen we zien. Het is een soort verlichting. We mogen er naar streven om synergeo te ontvangen. Dit is wat het ware en hogere communisme is, als het geheimenis van Rusland. Alles is uiteindelijk hetzelfde en werkt uiteindelijk voor hetzelfde doel.

Als je synergeo hebt ontvangen, dan kijk je dwars door alles heen, kun je het goede zien in alle dingen. Het is een ontwaking, en een middel om dingen te kunnen accepteren, het kruis te kunnen dragen. Als je deze doorzichtigheid hebt ontvangen, dan gaat alles achter glas, gaat alles terug naar het museum, gaat alles de boeken in. Je mag om deze doorzichtigheid, synergeo, bidden. Het is een verlichting, een hoger bewustzijn.

Het is het wonder van de tranen. Tranen kunnen alles transformeren en relativeren, herzien. Dit is wat ware liefde is : als een lid weent, wenen alle leden. Zo werkt alles met elkaar tezamen. Want de tranen komen van diep en brengen tot diep. Er is rust in synergeo, als een beloning na een lang gevecht. Het mag niet buiten het lijden en strijden, buiten de ware liefde, omgaan. Het mag niet buiten de tranen omgaan. Het gaat ook niet buiten de roeping om. Hoe zijn wij geroepenen ? Het is heel eenvoudig : wanneer ons hart het heeft uitgeroepen naar de kennis. Alleen de roependen zijn de geroepenen.

Het wil dus niet zeggen dat alles en iedereen om ons heen goed is, maar dat het ten goede medewerkt. Dat is een groot verschil. We mogen de waarde en het nut van alles gaan inzien.

hoofdstuk 6 het geheimenis van rusland – 2

De muren van de stad waren zo aan het vervormen door de vloed dat de ramen kapotsprongen. De machines van de ramenmakers gingen razendsnel langs de muren, maar zij konden niet tegen de snelheid van de vloed op. Het leek te komen uit een bibliotheek.
De Vur 94:1

We kunnen niet wachten totdat mensen om ons heen veranderen. We moeten zelf veranderen. Gebruik mensen om je heen ook niet als excuus om niet te hoeven veranderen. Mensen zijn wat dat betreft een soort slaapmiddel. Neem het niet in. Vecht er tegen. Ontvang synergeo, doorzichtigheid, en ga ontdekken hoe alles met elkaar samenwerkt ten goede voor hen die kennis liefhebben. Dat is een lens van tranen op je ogen. De mensen om je heen volgen droge koeienpoep na. Wacht niet op hen. Ga zelf verder. Laten de doden de doden begraven. Dat is dus een hemels communisme, dat je in gaat zien dat in de diepte alles hetzelfde is, alles voor hetzelfde doel werkt, voor hen die kennis liefhebben en die geroepenen zijn, oftewel zelf roependen zijn. Het is slechts een echo van wat ze zelf geroepen hebben. Je staat voor een spiegel. Dit is een hele eerlijke spiegel. Je krijgt alleen datgene wat je zelf ooit hebt uitgezonden. Denk niet dat een ander je hierin kapot kan maken of dat een ander je hierin kan redden. De enige bouwer van je leven ben je zelf. En er is universele kennis die in allerlei vormen komt, door allerlei metaforen. Uiteindelijk gaat het om jou en taal.

Door synergeo gaat alles achter glas. Ook zal het valse glas breken. Alles zal verschoven worden. Alles zal op een andere plaats komen, wanneer de hemelse doorzichtigheid komt. Het geheimenis van Rusland zal komen. Hemelse russen zullen komen, van een hemels communisme, en zij zullen marcheren voor de nieuwe wereld. Alles is doorzichtig, alles is een museum, en dan zal er ook zoveel onzichtbaar worden. Het goede zal van het kwade gescheiden worden, juist als we het goede gaan zien in het kwaad. Het kwaad is natuurlijk niet zelf goed, maar het zal ten goede gebruikt worden. Dat is wat synergeo is. Het is een driehoek van doorzichtigheid, en daarbuiten zal alles onzichtbaar worden.

hoofdstuk 7 het geheimenis van rusland – 3

Waar het synergeo-medicijn van rom. 8:28 ontbreekt daar eindigt de mens of in de criminaliteit, of in de drugs, of in de zelfmoord. Het is dus een belangrijk medicijn van doorzichtigheid, dat alle dingen medewerken ten goede voor hen die de kennis liefhebben, de gnosis, het goede van het kwaad vinden, het laten medewerken ten goede, de waarde en het nut ervan inzien. Dat is het geheimenis van het hogere communisme, het hemelse rusland, wat iets egyptologisch is, want rusland is russia, rossiya in het russisch, wat wijst op het egyptische Ra-Shu, waarvan het

hebreeuwse ‘rosh’ kwam, het begin, zoals Genesis ook het boek van Rosh is in het hebreeuws, het boek van het begin. Ra werd ook jwf genoemd in de egyptische boeken van de onderwereld, als ‘zij die aan het vleselijke zijn afgestorven om tot geestelijk vlees te worden’, wat in het israelitisch voor ‘god’ werd gebruikt, jahweh, jehovah, yah. Yah-Shu of Yeshua is dus gewoon een andere naam van Ra die aan het einde van de nacht door Shu, de hemel werd opgenomen. Ra, of jwf, werd tot Shu, als Yah-Shu, en Yah was in het egyptisch ook de god van het archief, van het hemelse woord. Ra kwam dus zo tot de doorzichtigheid van alle dingen, tot de gelijkheid van alle dingen in de zin dat alles uiteindelijk samenwerkte tot hetzelfde hogere doel van de hemelse kennis, als het hogere, hemelse communisme. Het synergeo-medicijn was dus al egyptisch, maar de egyptenaren channelden dus Orion. Uiteindelijk is synergeo dus een Orions medicijn.

Hebben we dit medicijn al ontvangen ? Werken we al met dit medicijn ? Zien we al door alles heen, is alles al doorzichtig geworden ? Hebben we de heilige lens van Rusland al ontvangen ? Het is een doorzichtige driehoek, een pyramide, en alles buiten die pyramide is onzichtbaar. Het is een heilig oog, een hemels zegel. Wij mogen het synergeo-medicijn in ons hart ontvangen. Hieruit komen de stromen van levend water, en dit is dus ook wat het hele christus mysterie is. Laten we onze ogen sluiten en hierop mediteren. In het oer was dit de name, de oerkennis, waarin elk gif tot medicijn gemaakt kan worden bij juist gebruik, wat ook nog steeds een wetenschap is bij de indianen. Ra werd alles voor iedereen. Hij haalde het beste uit alles, en kon zo zuiver onderscheiden, en zo ook zuiver het kwade scheiden van het goede. Dat is dus niet zomaar new age dat het kwaad niet bestaat en dat alles goed is, maar het is een opdracht om dieper te kijken.

hoofdstuk 8 het geheimenis van rusland – 4

Als de doorzichtigheid, de synergeo, is bereikt, dan kan er ook zoveel overbodige kennis en overbodig, vals bewustzijn wegvallen. Dan breekt het glas, de ramen, van het vlees. Er komen dan nieuwe, geestelijke doorzichtige muren. Hieraan kan het vlees verder afsterven, en kunnen we gaan tot het hemelse, geestelijke vlees, de jwf in het egyptisch, een naam voor Ra in de onderwereld, en een naam die in het israelitisch werd gebruikt voor god.

Als doorzichtigheid komt wordt ineens zoveel onzichtbaar, en verdwijnt ineens zoveel. Ra-shu, de opgenomen Ra, is ook wel jwf-shu in het egyptisch, of yah-shu, yeshua, Jezus. Eigenlijk iets heel ‘Russisch’ dus van in den beginne. Kunnen we dat voor ons zien, het kruis van Jezus in Rusland wat heel diep het kwaad in gaat om daar het goede uit op te brengen ? Dat is wat synergeo is, het is het werk van Yah-shu, Yeshua, aan het kruis, tot een opname in inzicht en doorzicht. Dat is wat het nachtzicht is.

Ra of jwf, Ra-jwf, werd alles voor iedereen, om het diepste en beste eruit te halen, zoals ook Jezus aan het kruis. In Israel werd god ook Ra-jwf genoemd, of Ra-va, Rapha, wat genezer betekent, Jahweh-Rapha, de Heere die geneest. Psalm 22 is de kruisigingspsalm van David waarin hij het

uitroept : Mijn god, mijn god, waarom hebt gij mij verlaten. Het antwoord mag dan zijn : ‘Nou, opdat je het goede leert ontdekken in het kwade, en je zo alles omvormen mag, en zo tot het ware godsbeeld mag komen, tot synergeo, de hemelse doorzichtigheid, wat al in Egypte begon, maar kwam van Orion.’

hoofdstuk 9 het geheimenis van rusland – 5

Lucas 8:22-24

En het geschiedde op een van die dagen, dat Hij in een schip ging met zijn discipelen, en Hij zeide tot hen: Laten wij oversteken naar de overkant van het meer; en zij staken van wal. En terwijl zij varende waren, viel Hij in slaap. En er sloeg een stormvlaag neder op het meer en zij kregen water in en verkeerden in nood. Toen kwamen zij en maakten Hem wakker en zeiden: Meester, Meester, wij vergaan! En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en de wilde wateren. En zij kwamen tot rust en het werd stil.

Dit wijst helemaal terug op Ra (jwf, yah) in zijn bootje die werd opgenomen door Shu, de hemel, in grote doorzichtigheid en transformatie (uitgebeeld door de kever). Het zijn de iconen van de verhalen van de voorouders, gewoon metaforen van de natuurverschijnselen. Als er doorzichtigheid is, dan kunnen de stormen ons niet meer meenemen. Het gaat over de synergeo ervaring van Romeinen 8:28, dat alles medewerkt ten goede. De stormen hadden hen hier gebracht, en toen was er rust, sabbath, opname. Het doorzicht was gekomen, het nachtzicht.

Er was geen verschil meer tussen storm en windstilheid, want alles werkte mede ten goede. Als we zeggen : ‘Meester, meester, wij vergaan,’ dan kunnen we ook zeggen : ‘Meester, meester, wij worden opgenomen,’ en : ‘Meester, meester, wij hebben doorzicht.’ Het is allemaal hetzelfde in het hemelse communisme, in het grote synergeo geheimenis van Rusland, het land van rosh, het land van het begin. We gaan dan helemaal terug tot het oer : door het oer tot orion.

We komen tot Shu, de egyptische hemel, wat in het israelitisch de shu-mayim is, het zaad, of de tranen, van Shu. In het boek der poorten is Shu ook een paal of kruis met een jakhals kop, als het kruis van spot en vernedering, en ook Ra is een paal of kruis met een jakhals kop geworden. (middel register zesde uur op de sarcofaag van Seti I). Het kruis van spot en vernedering, wat we in deze wereld lijden, verbindt werelden, hemel en aarde, opdat alles doorzichtig wordt en medewerkt ten goede. In het wordingsproces ga je het doorgronden.

hoofdstuk 10 het geheimenis van rusland – 6

Genesis 50:20
Gij hebt wel kwaad tegen mij gedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht.

In de diepte is alles hetzelfde in de zin dat alles buigt voor de bron en samenwerkt met de bron, de bron van al het leven. Dat is wat het synergeo verschijnsel is, wat als een doorzichtige driehoek boven de zee hangt.

Als we dan zeggen : ‘God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ wat zowel David in psalm 22 als Jezus aan het kruis zeiden, dan is een mogelijk antwoord : ‘Omdat je god, het goede, in jezelf moet vinden en het zelf moet worden.’ De dualiteit tussen God en mens zal altijd blijven, want het zijn twee delen van de mens. De mens moet zich altijd onderwerpen aan de hemelse kennis, wat een metafoor is.

Een mens treitert de echtgenoot of echtgenote aanhoudelijk,
Het slachtoffer verdedigt zichzelf of haarzelf om te overleven,
en vervolgens wordt de verdediging niet geaccepteerd,
en die mens gaat dan op de sloffen een scheiding aanvragen,
want verdediging ? Nee, dat kan echt niet, hoor.
Dan gaat die mens op de sloffen ook nog eens naar de kerk,
en dan de handjes in de lucht om God te prijzen,
alsof er niks aan de hand is.
Nee, die mens zou in het stof moeten gaan,
zich moeten onderwerpen aan de hemelse kennis,
buigen en knielen, niet rechtopstaand met de handjes in de lucht.
En dan gaat zo’n mens als de zondag voorbij is naar allerlei feestjes,
en reisjes maken, op de sloffen.
Lekker zichzelf verwennen, want iemand heeft zich verdedigd naar de treiterijen.
Nee, dat kan echt niet hoor.
Kennen we dat beeld ? Het is het beeld van hoe de wereld vandaag de dag in elkaar zit.
Niet blaffen tegen het baasje.
Wat verbeeld de mens zich wel niet ?
De mens moet niet met trotse borst de handjes in de lucht steken,
maar de handen eens uit de mouwen steken,
in het stof gaan, het vuile werk doen

Toch moeten we hier ook synergeo op toepassen,
alle dingen werken mede ten goede.
Er waren slechts dingen omgedraaid.
In de wereld wordt je gehaat als je voor het hemelse koninkrijk werkt.
Als je niet gehaat wordt, dan mag je je afvragen voor welk koninkrijk je werkt.
Maar uiteindelijk werkt iedereen voor het hemelse koninkrijk, zowel goeden als slechten,
wat het synergeo mysterie is.

hoofdstuk 11 het geheimenis van rusland – 7

Het zijn dodelijk nauwkeurige machines. Ze zijn gezonden om te ontzegelen, te ontmaskeren, doorzichtig te maken. De islamieten wachten op de heilige, grootse, wonderbare nacht waarin de Jakobsladder verschijnt, het heilige doorzicht, het heilige nachtzicht, wat in de ramadan geopenbaard wordt, en zo verwachten de christenen de heilige opname na de ontvangst van de heilige geest. De heilige geest is de rw, Ra, in de aramese grondtekst, de taal van Jezus, en de opname is tot shu-mayim, de tranen van Shu, de hemel, het heilige zaad. De christenen hebben hun eigen ra-shu, van heilige geest tot opname, wat gelijk staat aan yah-shua. Komt het je zomaar aanwaaien ? Nee. Er moeten diepe palen geslagen worden aan de rivier van tranen, waar psalm 1 over spreekt, maar ook het scheppingsverhaal :

Genesis 1:11
En God zeide: Dat de aarde jong groen voortbrenge, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo.

De sa of es is niet alleen een boom, maar kan ook palen betekenen. Hier wordt het fundament gelegd. Er komen bamboe woningen op palen aan de rivieren, en als wij diepe palen hebben, dan zullen we deze vruchten dragen, van synergeo, want dan is het doorgrond. Als we het heilig doorzicht willen ontvangen, dan moeten we er eerst doorheen, dan moeten we er eerst in, tot volle diepte. Heb je dat niet, dan zijn er nog clownspalen in je leven, onderwater, en ontvang je daarvan valse vruchten. Diepe palen, niet oppervlakkig zijn. Zo ontstaat het heilige doorzicht, en kijk je dwars door de wateren heen. Het water is dan zo helder. Het zijn de wateren van je tranen. Je bent diep gegaan, en zo draag je vrucht. Hoe dieper de palen gaan, hoe meer je erachter komt dat alles hetzelfde is in de zin dat alles medewerkt ten goede voor hen die kennis liefhebben. Diepe doorzichtigheid ligt verborgen op de bodem van de zee, in de diepte van de aarde, van het hemelse communisme, het grote geheimenis van het land van rosh, het land van den beginne. Hier mag alles opnieuw beginnen.

hoofdstuk 12 de duitse theologie omtrend psalm 1 en 2

Het is een doem-scenario : Taalgeleerden en bijbelgeleerden kennen de diepere betekenis van de bijbel, schrijven er boeken over, maar predikanten-opleidingen hebben maar beperkte tijd, dus een predikant moet na zijn opleiding blijven doorstuderen, maar niet iedere predikant doet dit. Er is dus verschil tussen taalkundige predikanten en gewoon de marktpredikanten die het gewoon puur zien als een beroep wat ze gekozen hebben, en wat ook heel goed iets anders zou kunnen zijn geweest. En dan is het nog zo dat de leken-families wat op de zondagen in de kerk gepredikt wordt dit mee naar huis nemen en vanwege hun gebrek aan kennis uit z'n verband gaan rukken, en verdraaien, tot extremisme aan toe. Het is een doem-scenario. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Dan roep je tot de families en de levenspartner, de vriendenkring, enzovoorts, maar die hebben hun eigen hobbies, en het gaat allemaal z'n eigen leven leiden, vleselijk, met als teken dat ze ook letterlijk vlees eten. Het is een doem-scenario.

Fichte sprak in het Duitse idealisme over een heilig communisme, en Marx werkte daar op door, maar het werd al snel corrupt, orthodox, materialistisch. Zo ging dat ook met de reformatie. Vandaar dat het belangrijk is de contexten onder ogen te komen, de nuances. We komen dan uit bij de Duitse reformatorische vaderen die de achtergronden lieten zien bij de bijbel. Dat zijn belangrijke bloedlijnen die door de jaren 1800 heenlopen. Het was een oproep tot verdieping van de bijbel, niet vervlakking. Ik had een droom dat Duitsland een wildernis was met wildernisrivieren, en er waren bamboe woningen op palen aan die rivieren. En er werd gezegd : 'de kinderen, de kinderen.' Toen John Wimber begin jaren 90 naar Nederland kwam toen vroeg hij aan een medestudente van de Lunterse theologische opleiding. 'Wat hoor je van God in je binnenste ?' Ze zei toen : 'Kinderen.' Er was ook een soort beeld over vissen. Het boek 'De Venezuela Muur' zegt : 'De orionse planeet 'Duitsland' is een kinderplaneet, reusachtig groot, die alleen door de orionse kern, dieper in de kern, bereikt kan worden. Het is dus kernachtig Orion. Er zijn op deze wildernis planeet vele grote zeeën waarop piratenvloten zich bevinden, met piraten die hybrides zijn tussen mens en varken, alle gradaties.'

Het is belangrijk dat we de erfenis niet zomaar weggooien, anders zijn we zelf ook liberale nazi's. Duitsland moet verdiept worden in Israel, en geen nazi worden tot Israel. De wortels van Duitsland zijn Israelitisch. Dat is een studie opdracht. We kunnen dus niet zomaar de Lange, Keil-Delitzsch, Knobel, Dachsel, etc. wegwerpen. Het zijn de bloedlijnen die door Duitsland lopen, de rivieren. En dit zijn rivieren van tranen. Diep moeten de palen gaan, opdat de bamboewoningen niet door de golven en stormen weggesleurd zullen worden.

Dieper Duitsland in gaan betekent dus ook dieper de Duitse theologie ingaan. Er was een Duits commentaar geleverd op de Israelitische theologie, en zo moet er ook een commentaar geleverd worden op de Duitse theologie. Plato sprak al dat hij de democratie verwierp, omdat de mens dan totaal overgeleverd zou zijn aan de doldwaze lusten van het volk, en niet die van geleerdheid. Alleen beproefde geleerden, in principe de hemelse kennis zelf, zouden door filosofie en wijsheid iets zinnigs te zeggen hebben wat nuttig zou zijn voor het volk.

Artur Weiser (1893-1978) was een Duitse geleerde, een Oudtestamenticus, die het cultische Israel onderzocht en ook hun terugkerende feesten. Hij stelt in zijn psalmen commentaar (1935) dat psalm 1 als een wegwijzer is bedoeld aan het begin van de psalmen, als een oproep tot gehoorzaamheid, opdat de mens niet zou dwalen in de psalmen en in valstrikken terecht zou komen. Weiser stelt dat

de psalm een contrast laat zien in de Yahweh cultus die exclusiviteit claimt. De psalm wordt zo zwart-wit gemaakt dat we bijna zouden kunnen spreken van een heilige discriminatie, of heilig racisme, maar de psalmist bedoeld het als educatief, om het helder en beknopt te maken. Er wordt onderscheid gemaakt tussen het vleselijke en het godsvruchtige. We moeten het juist niet zoeken in allerlei vleselijk racisme, zoals bij de farizeeen, maar dit is van iets veel hemelser.

We staan aan de tranenrivier in psalm 1, en de palen moeten diep gaan. Die palen moeten dus afgezonderd zijn in hemels racisme. Je kan geen allemansvriend zijn.

In zijn boek 'Droefheid naar God' schreef de verzetspredikant Wisse (1873-1957) in 1926 :

‘Ik heb eens gelezen van een Engelse godgeleerde, die het schreien naar God zó zalig vond, dat hij verklaarde het jammer te vinden, dat alle tranen in de hemel zouden worden afgewist; want, zo dacht hij, dan zouden ook deze tranen, die van de droefheid naar God, niet meer vloeien, en dit vond hij, gelijk gezegd, een waar gemis. Gij kunt die man mogelijk wel verstaan, beste lezer? Ja waarlijk, het is te bekennen, dat dit schreien naar God zoetigheden bevat, die reeds ver boven alle aardse genietingen uitgaan.'

We kunnen stellen dat het meer gaat om het loskomen van de tranen van het vlees die de mens doen verstenen, om zo te komen tot de hemelse tranen die de mens opwekken in het hogere leven. Wij mogen roemen, ons verblijden en ons verlustigen in de natuurweldadige hemelse watervallen van tranen. Zo worden de sieraden geregen. Elke schakel is een traan.

Wisse noemt het een empirische ervarings wetenschap, want het gaat niet buiten de mens om. De mens mocht niet meer zomaar een koude steen blijven. Hij was het ei al aan het uitbroeden. Hij noemt de droefheid naar God als een eerste teken van de wedergeboorte, want : 'Schreiend wordt de mens geboren; zo natuurlijk als geestelijk. Gelijk het een der kenmerken is van normale geboorte, dat het kindeke schreiend ter wereld komt, zo is dit ook een verschijnsel onafscheidelijk verbonden aan de ware, geestelijke geboorte uit God. Wie wedergeboren wordt, geboren uit water en het geestelijke, hij komt schreiend tot zijn nieuwe aanzijn. Als God een mens gaat levend maken, doet Hij hem eerst sterven. Het betekent een droefheid, welke overeenkomstig, volgens God is; dat wil zeggen: een droefheid welke behoort bij de aanvoeling en ontmoeting Gods in onze ziel. Wie met God in aanraking komt, vangt om te beginnen, niet aan met juichen, maar met schreien. De openbaring, de aanvoeling, de ontmoeting Gods in onze ziel verwekt smart, droefheid in ons.' Hij stelt dat dit ook de weg is om het stenen hart te verzachten tot zachtmoedigheid, een ander teken van wedergeboorte. Dit is geen wereldse zachtmoedigheid, maar een hemelse, verbroken zachtmoedigheid. Het is de zachtmoedigheid van de hogere natuur.

Weiser stelt dat het in psalm 1 gaat over de fundamentele wet van de hemelse biologie, namelijk dat een goede boom geen slechte vruchten kan dragen en verdragen. Hij stelt dat de ware betekenis en waarde van het leven niet te vinden is in succes, maar in gehoorzaamheid tot de hemelse natuur en haar principes. Het is dus het vertikale, en niet zozeer het horizontale.

Weiser stelt bij psalm 2 dat het een cultische psalm is van de kroning van de koning, en dat het wijst op de onverbrekelijke banden van dienst tot de hemel waartoe de volkeren zijn onderworpen. De hele wereld is dus in slavernij tot het goede, door het principe dat alle dingen meewerken ten goede

in de hemelse kennis. Dit is ook weer het onontkoombaarheidsprincipe waar Calvijn over spreekt. De mens kan de hemelse banden niet afwerpen. Alles is onderworpen aan hogere natuurwetten uiteindelijk. De lagere aardse menselijke wetten staan niet op zichzelf, en kunnen zichzelf ook dus niet dienen. Weiser stelt dat het Israelitische heersersschap dit zou hebben ontleend aan de oudere verre rijken zoals beschreven in Assyrische en Egyptische literaire monumenten. Uiteindelijk is de psalm van Egyptische bron, stelt Weiser, vanwege dezelfde soort heersersrituelen in Egypte waaraan ook Israel taalkundig aan onderworpen is, traditioneel gezien. Dat is ook niet zo vreemd, want Mozes was Egyptoloog, en daar putten ook de psalmisten weer uit. Ook waren die culturen zo in elkaar verwoven, en voortgekomen vanuit de Egyptische ondergrond dat de psalmisten ook direct vanuit Egypte geinspireerd werden omdat toendertijds die Egyptische achtergronden veel beter zichtbaar waren. Psalm 2 is dus een psalm over de ontontkoombaarheid van het synergeo verschijnsel, dat alle knie zal buigen voor de hemelse kennis en elke tong zal de hemelse kennis belijden. Dit is een groot natuur mysterie. Weiser stelt dat psalm 2 over dit verheven karakter van dingen gaat die definitief zijn en tot het einde van de geschiedenis behoren.

De orthodoxe wereld is te bitter, en de new age wereld is te zoet. Beiden blijven ze oppervlakkig, waardoor ze beiden ook materialistisch zijn. Ook doorgronden ze elkaar niet. De gnosis, de kennis, ligt in het midden, en kent hen beiden, en weet dat alle dingen medewerken ten goede. Soms kun je je bekneld voelen door deze werelden, maar het is om je op het juiste pad te leiden, zolang je de kennis liefhebt.

Terugkomende op mijn droom : Als je dan diep in de tranenrivieren bent gegaan, de Duitse bloedlijnen van de hemelse geleerden, en je hebt je palen diep geslagen, dan mag dit volgens psalm 1 en ook volgens genesis 1:11-13 over de derde scheppingsdag vrucht gaan dragen, wat zich uit in de bamboe woningen. In de scheppingsdagen daarvoor werden deze tranenrivieren onderscheiden, oftewel deze bloedlijnen. Het is dus niet simpel new age handjes in de lucht en ‘God’ gaan prijzen (whoever or whatever that is), maar in het stof buigen, de aarde ingaan, om te leren. ‘Kus niet het voorhoofd, maar de voeten.’ Dat is waar de kus van psalm 2 over gaat. Weise stelt dat dit het kussen van de voeten is, zoals het een gewoonte was de voeten van de heersende te kussen, als eerbetoon, zoals beschreven stond in de Babylonische en Egyptische documenten, wat ook figuurlijk begrepen kan worden als onderwerping, dienstbaarheid en hulde tot de hemelse kennis. Daarom zijn de islamieten vaak ook veel soberder in hun aanbidding, omdat de midden oostelijke culturen ook dichter bij de Egyptische en Babylonische fundamenten liggen.

hoofdstuk 13 de gelijkenis van de boom in het paradijs en de boom van psalm 1

De boom in het paradijs, de es of sa, is ook een paal, een galg, balken aan elkaar verbonden in het Hebreeuws, dus dat kan ook een kruis betekenen, en het kruis draagt vrucht. De mens kan dus inderdaad niet zomaar de vruchten nemen, maar moet hiervoor zijn eigen kruis dragen. De mens moet zelf vrucht dragen. De boom der kennis, of paal der kennis, kruis der kennis, was een vreemd volk, vreemde kennis, en daartoe was alleen het kruis de weg, niet zomaar rechtstreeks. Je zou ook kunnen zeggen : het pad tussen man en vrouw, het pad tussen de rassen, het pad tussen mens en God. Je kunt er niet zomaar in. Het gaat om de inwijding.

Vruchten komen niet uit de hemel regenen. Het gaat om de principes, de natuurwetten, van zaaien en oogsten, van diep de palen slaan. De paal moet diep gaan, anders is er geen vrucht.

De Duitse Oudtestamenticus H. Gunkel (1862-1932) sprak over Psalm 1 als wijsheidspsalm. Het laat zien hoe tot vrucht te komen, over het pad van wijsheid, niet zomaar dat je het van de bomen kunt nemen. Gunkel deelde de psalmen in en gaf hen namen. Hij besprak hun achtergronden en waarvoor ze gebruikt werden. Elke psalm was weer aan een andere ceremonie of festival verbonden, zoals de klaagpsalmen vaak werden gebruikt in tijden van oorlog, tijden van vasten, tijden van honger. Die psalmen zijn dan ook psalmen van tranen, van de tranenrivier. Er waren ook nomadische psalmen, en psalmen over de toekomst, over Sion.

Gunkel stelt dat de psalmist in psalm 1 niet aan geld denkt, niet in geld geinteresseerd is, er niet op uit is om geld te verkrijgen, maar hij is alleen gericht op de studie van de hemelse kennis. Zelfs ‘s nachts las hij zijn boekrollen bij een lampje. Een mens wordt door allerlei lusten van het vlees afgeleid van de kennis, maar laat onze enige lust de lust zijn van de kennis. Waarom zou je allerlei valse lusten moeten bevredigen om er later achter te komen dat het allemaal niks waard was ? De boom van kennis, zoals ook besproken in Psalm 1 naast Genesis 3, is een kruis waaraan de mens sterft. Men komt niet zomaar tot de vrucht. Het is een gelijkenis.

hoofdstuk 14 filologische opmerkingen

Genesis 1:2 Hebreeuws

De aarde nu was woest, tohu, en ledig, bohu, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.

In de etymologische context betekent bohu ook de wildernis en de honger. Het leidt ook helemaal terug naar de Egyptische godin van de voet, van het oer, de B, ook afgebeeld als voet, als beeld dat de mens altijd van onderen moet beginnen. De aarde was een wildernis, en honger heerste, en het hebreeuws zegt dat de honger de mens opvoedde. Er was dus al eerder een mensheid, en daarom spreken we ook van het pre-adamitische ras.

Grotendeels was de aarde onbewoonbaar, zoals in Jesaja 34:11, waar ook het woord bohu wordt gebruikt, zoals ook in Jeremia 4:23. Hoofdstuk 4 van Jeremia gaat over de situatie van voor de schepping :

23 Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. 24
Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. 25 Ik zag, en zie, er was geen
mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. 26 Ik zag, en zie, de gaarde was woestijn,
en al zijn steden waren in puin gestort, voor de Here, voor zijn brandende toorn. 27 Want zo zegt de
Here: Een woestenij zal het ganse land worden, al zal Ik niet voorgoed afrekenen; 28 hierom zal de
aarde treuren, en de hemel boven rouw dragen, omdat Ik het gesproken en besloten heb, en er geen
berouw van heb en er niet van zal terugkomen. 29 Voor het rumoer van ruiter en boogschutter is het
gehele land op de vlucht; zij zijn gegaan in de kreupelbossen en geklommen op de rotsen; elke stad
is verlaten, er is niemand meer, die erin woont. 30 Nu, gij verwoeste, wat doet gij, dat gij u kleedt in
scharlaken, u siert met gouden sieraad, uw ogen bijwerkt met zwart? Tevergeefs maakt gij u mooi,
de minnaars versmaden u, zij staan u naar het leven. 31 Want ik hoor een kreet als van een, die in
barensnood is, benauwdheid als van een, die voor het eerst baart, de kreet der dochter Sions; zij
hijgt naar adem, breidt haar handen uit: Wee mij, want ik bezwijk voor moordenaars.

Er was al een strijd tussen stad en natuur. De vrouw was oorspronkelijk de voedster, geestelijk gezien, en zij predikte de honger, omdat dat het ware voedsel was. Zo kwam de mens in contact met moeder Orion, die de mens roept. De vrouw is daarom breedheupig, omdat de vrouw kinderen baart. Bohu is de verhongering van de mens, oftewel het sobere leven in de natuur, opdat de vrouw kinderen kan baren. De vrouw moet wel breedheupig zijn om het kind te beschermen en het kind te voeden. Maar de mens ging dit omdraaien, en werd gulzig in de stad, en begon vrouwen te onderdrukken, en laffe vrouwen verlieten hun oorspronkelijke functie en werden dwepers tot deze schurken, deze moordenaars.

Gunkel spreekt over Babylonische geschriften die vooraf gingen aan Genesis, en die gingen over een strijd met zeemonsters van chaos. Hieruit kwam de schepping voort, en die strijd was nog niet afgelopen want door de gehele bijbel loopt het spoor van het gevecht met zeemonsters.

hoofdstuk 15 moeder orion roept : van autoriteit tot autonomie – van exodus tot genesis

Moeder Orion draagt het kindje Mozes. Mozes was in een biezen mandje aan de rivier van tranen en kwam zo tot het vreemde volk, tot vreemde kennis. Hierin werd hij opgevoed, en toen hij tot de hemelse braamstruik kwam was dat een teken dat zijn kruis vrucht aan het dragen was.

Mozes leidde zo in de exodus het volk door de tranenzee terug tot Orion, terug tot moeder Orion, wat een allegorie is. Meerderheid moet niet verward worden met meesterschap. Het gaat niet om

autoriteit, maar om autonomie, zelfbeschikking, en die ligt diep binnenin, als een natuurbeschikking, de kennisbeschikking. Plato zei al : ‘Laat u niet leiden door de meerderheid.’ Hij vond democratie een verdwazing, want dan zou je overgeleverd zijn aan de golven van een wellustig, ongeletterd volk, daarom moest de mens terugkeren tot de filosofie.

De filosofie spreekt over de matrix waaruit een exodus moet zijn : dieper naar binnen, terugkeren tot je eigen autonomie, je eigen scheppende vaardigheden, van exodus tot genesis. De palen moeten diep gaan, en die palen zijn kruizen waaraan zowel het autoritaire als het democratische vlees kan afsterven, om zo hemelse autonomie te leren, wat aan een ieder vanuit de natuur gegeven is, in een hemels communisme.

De matrix is als een grote octopus die plaatjes schiet in het hoofd van de mens, en die plaatjes zijn zoveel en gaan zo snel dat het lijkt alsof alles beweegt. Ook geven de plaatjes je een wil, maar het is een van buitenaf opgelegde wil. Gunkel spreekt over Genesis 1 als een strijd met een zeemonster, zoals het in de oudere Babylonische teksten werd beschreven. De mens is nog steeds in gevecht. De schepping is nog niet gekomen, maar ligt toch al in de geschiedenis. Mozes leidde het volk tot een Orionse bibliotheek, tot hieroglyphen van de natuur. De mens mag over die plaatjes nadenken. Wie is Mozes ? Dat ben je zelf in de autonomie van de natuur. Dat zijn je eigen innerlijke gaven die worden aangewakkerd aan het kruis, in de tranenzee. De diepgaande palen brengen zo vrucht voort.

Er zijn allerlei monsters om ons heen die ons onze autonomie willen afnemen, door autoriteiten, door meerderheden, door slinkse verkooptruukjes. Deze monsters hebben het sebek mysterie van egypte vervalst. Ga geen valse arken binnen. Bouw jezelf niet op valse beloftes. Maak geen valse excuses. De grote octopus, het grote zeemonster van de valse schepping, heeft de matrix gemaakt, en blijft plaatjes schieten in je hoofd. Het gaat snel en massaal. Je denkt dat je geboren bent, maar je zit nog in de baarmoeder, en er is een strijd tussen Moeder Orion en het zeemonster. In de hebreeuwse grondtekst wordt het woord bara gebruikt voor de schepping, maar dit betekent ook baren. God is dus duidelijk een moeder, en het is een allegorie van de onderverdelingen in jezelf, in je eigen anatomie. Laat die natuurzuiver en kenniszuiver zijn. Je schepping ligt verborgen in de geschiedenis. Je schepping ligt verborgen in genesis. Het is niet zomaar een geboorte, maar een wedergeboorte.

Moeder Orion roept. Wanneer voelde jij je in je leven als een Mozes die gevonden was ?

hoofdstuk 16 het oude testament : een boek van echo’s

Mozes die door Moeder Orion uit de tranenrivier werd gehaald is een beeld van de opname. Mozes is een beeld van onze eigen opname en ons vrucht dragen door het kruis. Mozes wees op de slang aan de paal of aan het kruis in de woestijn, als een beeld van de palen die diep moesten gaan, en de slang is in het hebreeuws een beeld van de opvoeding. Het volk moest heropgevoed worden. Mozes is zo’n belangrijk archetype omdat het dichtbij Egypte ligt. De opname ligt besloten in je eigen

zaaien, in niets anders. Iemand anders doet het niet voor je. Als je door iemand anders wordt opgenomen is dat nog steeds de opbrengst van je eigen zaaien. Mozes is een beeld van je eigen oogst. Het is een vruchtbaarheids-principe. Het oude testament is zoals Gunkel het stelt een boek vol echo's van een eerder verleden, en vandaar dat de bijbel van belang blijft, omdat het inzicht kan geven in de voortijden.

Geloof je dat je uit hemelse bronnen leeft ?

Verder teruggaan. Niet door het moderne leven opgeslokt worden, want het moderne leven is een afleider die de mens in de matrix houdt. Een stukje tachtiger jaren mythologie gaat over een predikant die teruggaat naar het paradijs in diverse nummers van de Talking Heads, op het pad naar nergens. Ergens in die nummers zingt David Byrne over de liefde die komt van de bodem en omhoog gaat, en dat de mens zou moeten draaien als een wiel in een wiel. Hoe vaak wordt dat wel niet omgedraaid dat mensen alleen maar de top liefhebben en onverschillig zijn naar de bodem.

En het lied stelt dat de mens in zijn hoogmoed pretendeert waar ze naartoe gaan, maar ze weten niet waar ze zijn geweest. Het is belangrijk eerst te weten waar je vandaan komt om weer de juiste richting te krijgen. Ook waarschuwt hij dat ze dwazen van de mens proberen te maken door hen te manipuleren, te zeggen wat ze moeten doen. Hij stelt dat de mens dan moet blijven draaien als een wiel in een wiel. Deze predikant zegt dus dat we op het pad naar nergens zijn, naar het stromend water in de aarde, dus de mens moet veel dieper.

Geloof je dat je uit hemelse bronnen leeft ?

Dan zegt de tachtiger jaren predikant, David Byrne, dat het maar eens zal komen, dat de mens er gebruik van dient te maken, want het is ook zo weer weg. Hij stelt dan ook dat het altijd al zo geweest is, dat er niets nieuws onder de zon is.

De tachtiger jaren predikant, David Byrne stelt dan dat de mens zich dan eindelijk eens een keer afvraagt hoe ze hier zijn gekomen.

Mensen zijn dieren. Ze leven in hun eigen surrealiteit.

hoofdstuk 17 sefanja in de duitse theologie

Sefanja 1:1-3
Het woord des Heren, dat kwam tot Sefanja, de zoon van Kusi, de zoon van Gedalja, de zoon van Amarja, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda. Volkomen zal Ik alles van de aardbodem wegvagen, luidt het woord des Heren. Ik zal wegvagen mens en dier, Ik zal wegvagen het gevogelte des hemels en de vissen der zee, en de ergernissen met de goddelozen; ja, Ik zal de mensen van de aardbodem uitroeien, luidt het woord des Heren.

Het Duitse Keil-Delitzsch commentaar uit 1866 stelt dat de weg naar verlossing leidt door oordeel, niet alleen voor de wereld met haar vijandschap tegen God, maar ook voor de gedegenereerde theocratie. Alleen door oordeel kan de zondige wereld vernieuwd en verheerlijkt worden.

Sefanja 2:1-3
Komt tot uzelf, ja, komt tot inkeer, gij schaamteloos volk, voordat het besluit tot uitvoering komt – als kaf gaat een dag voorbij – voordat over u komt de brandende toorn des Heren, voordat over u komt de dag van de toorn des Heren. Zoekt de Here, alle ootmoedigen des lands, gij die zijn verordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed; misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des Heren.

Ewald (1803-1875) stelde dat de mens in bleekheid zichzelf moest afweren van de zonde.

Sefanja 2:9
Daarom, zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here der heerscharen, de God van Israël, voorwaar, Moab zal aan Sodom gelijk worden, en de Ammonieten aan Gomorra, een veld van distelen en een zoutgroeve en een woestenij tot in eeuwigheid. Het overblijfsel van mijn volk zal hen plunderen en de rest van mijn natie hen erfelijk bezitten.

Keil-Delitzsch maakt een verbinding met Deuteronomium 29 :

23 en dat de gehele bodem er zwavel, zout en vuurbrand is, dat hij niet bezaaid wordt en niets laat uitspruiten en er geen gewas uit opschiet, zoals toen Sodom, Gomorra, Adma en Seboïm onderstboven gekeerd werden, die de Here in zijn toorn en grimmigheid onderstboven gekeerd heeft.

Overblijfsel betekent wortels in het Aramees. De eeuwige woestenij die brandt van vuur en zwavelk wordt ook besproken in Openbaring. Wie het Oude Testament kent weet dat al die passages uit het Oude Testament komen. Zefanja beschrijft het gebied van de eeuwige woestenij of eeuwige verdoemenis als een gebied van slavernij. Die slavernij bestaat erin dat alle dingen medewerken ten goede voor de kennis (synergeo). Hiertoe is het vleselijke onderworpen aan het geestelijke.

Keil-Delitzsch noemt in dat opzicht Jesaja 14 :

1 Want de Here zal Zich over Jakob ontfermen en nog zal Hij Israël verkiezen en ze op hun eigen bodem doen wonen; dan zal de vreemdeling zich bij hen aansluiten en men zal zich voegen bij het huis van Jakob. 2 En de volken zullen het met zich nemen en het naar zijn eigen plaats brengen en het huis Israëls zal ze als erfelijk bezit verkrijgen op de grond des Heren, tot slaven en tot slavinnen. Zo zullen zij degenen die hen gevangen namen, gevangen nemen en heersen over hun drijvers. 3 En het zal geschieden ten dage, wanneer de Here u rust geeft van uw smart en van uw onrust en van de harde dienst die men u heeft laten verrichten, 4 dat gij dit spotlied op de koning van Babel zult aanheffen

Keil-Delitzsch stelt dat dit niet letterlijk is, maar geestelijk. Zo heeft de eeuwige woestenij of eeuwige verdoemenis ook geen letterlijke, maar geestelijke betekenis. Deze is dus gebaseerd op

Deuteronomium 29 en Zefanja 2, en wijst terug op Ezau, of Esav in het Hebreeuws, zoals Sevanja ook Esav-n-ja is. Het is een allegorie van de minste zijn, door het afleggen van de sociale status.

Sefanja 2:11
Geducht zal de Here tegen hen wezen, want Hij zal alle goden der aarde doen wegteren, en voor Hem zullen zich neerbuigen, ieder uit zijn plaats, alle kustlanden der volken.

Razah betekent ook doen verhongeren. Keil-Delitzsch vertaalt het ook als dun maken.

Sefanja 3:14-17
Verheug u, dochter van Sion; juich, Israël; verheug u en wees vrolijk van ganser harte, dochter van Jeruzalem. De Here heeft uw gerichten weggenomen, Hij heeft uw vijand weggevaagd. De Koning Israëls, de Here, is in uw midden; gij zult geen kwaad meer vrezen. Te dien dage zal tot Jeruzalem gezegd worden: Vrees niet, Sion, laten uw handen niet slap worden. De Here, uw God, is in uw midden, een held, die verlost. Hij zal Zich over u met vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in zijn liefde; Hij zal over u juichen met verheuging.

In de Aramese tekst is de wortels de toekomst, als het overblijfsel, en dit is de dochter van Sion, zoals ook gesteld door Keil-Delitzsch, Het overblijfsel is sa-areta in het hebreeuws, de sa (kennis, egyptisch) van areta.

Ewald suggereert dat Sefanja 3 over verjonging gaat in het hebreeuws. We kunnen stellen dat Sefanja als Esav-n'ny 'Ezau aan de borst' betekent, sinds n'ny een Aramees woord is voor de vrouwelijke borst. Het Duitse Lange (1802-1884) commentaar, stelt ook dat het oordeel in het boek Sefanja slechts abstract is.

hoofdstuk 18 territoriale oorlogsvoering in de duitse theologie

Hitzig (1807-1875) stelde in zijn boek 'de twaalf kleine profeten' (1838) dat Zefanja predikte ten tijde van Josia, de reformator, ten tijde van de Israelitische reformatie. Zefanja, Esav-n'ny, heeft als Israelitisch-Edomitische betekenis in het Hebreeuws-Aramees 'Ezau aan de borst'.

Esav – Ezau, Hebreeuws
n'ny – vrouwenborst, Aramees

Esav is Edom, wat Adam als wortelwoord heeft, en voordat Adam was was Zakar, Sukker, als het pre-adamitische ras uit Genesis 1. Sukker betekent herinneren. Als we naar de wortels van Esav gaan dan komen we dus bij Sukker uit in de voortijd, als Sukker-n'ny, Sukker aan de borst, het herinneren aan de borst. Ook het boek Zacheria, Zakeriya in het hebreeuws, Sukker-yah, wijst op deze voortijdse Adam.

De bewaker van de Sefanja van de Duitse theologie in de onderwereld is de geest ‘Divan’, een valse moeder die een slang is, een insect, en een verlammende spin, die over dit gebied waakt. Vandaar dat de geestelijke pelgrim dieper moet gaan in deze gebieden om deze geest te verslaan. Dit behoort tot het gebied van de territoriale oorlogsvoering wat een belangrijk vak is in de bijbelkunde.

Om aan Divan te kunnen ontkomen moeten we naar Numeri, het boek van de eeuwige wildernis waar Mozes het volk toe leidde.

Numeri 2:1-2
De Here sprak tot Mozes en Aäron: De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vaandel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren.

In de rabijnse traditie heeft de stam Efraim het vaandel van het rund, stelt Keil-Delitzsch. De bijbelgeleerde Jerome de Prado (1547-1595) beschreef dat boven de tent van de zoon van Efraim het vaandel van het kalf hing, zoals zijn voorvader Jozef door de uitleg van de droom van de runderen de hongersnood voorspelde en ook hierin voorzag, en toen Mozes de stam van Jozef zegende, oftewel Efraim, zei hij : ‘De eersteling zijner runderen is zijn heerlijkheid.’

Het rund is een teken van afzondering, hard werk, afscheiding en scheiding.

2 Samuel 3
14 Ook zond David boden tot Isboset, de zoon van Saul, met de boodschap: Geef mijn vrouw Mikal, die ik mij tot bruid verworven heb met honderd voorhuiden van Filistijnen. 15 Toen liet Isboset haar van haar man, van Paltiël, de zoon van Laïs, weghalen. 16 En haar man ging met haar mee; hij volgde haar, al wenend, tot Bachurim toe. Toen zeide Abner tot hem: Ga weg, keer terug. En hij keerde terug.

Palti of Paltiel was ondergedompeld in scheidingswoede, scheidingstranen en scheidingssmeking, maar in het tractaat Sanhedrin van de Talmud, wat ook handelt over bijvoorbeeld op welke vleselijke misdaden de doodstraf door verhanging staat, was er altijd een speer tussen Palti en Mikal in bed, zodat ze nooit als echtgenoten leefden. Palti was onder restrictie en weende toen deze restrictie werd weggenomen. (Sanhedrin 19b)

In de Orionse versie was Palti een eeuwige verdoemde wat net zoals in de Israelitische traditie niet negatief bedoeld was, maar als een status van afzondering. Dit bewerkte namelijk de scheiding van het vlees, door restrictie, als de besnijdenis. De scheiding van Michal was dus een inwijding. Hierover gaat ook het mazona mysterie van de halal, het scheidingsfeest, wat het ware pinksterfeest is in de halal. Ook Hosea onderging het scheidingsfeest in zijn strijd met Efraim.

hoofdstuk 19 supergoofy 1816-nazi’s

David Byrne stelde dat liefde van de bodem moest vloeien, naar boven, dus niet van boven naar beneden. De mens moet dit niet omdraaien. Het moet allemaal onderaan beginnen.

David Byrne vroeg zich af, in zijn rol als televisie of radio predikant in het nummer ‘Slippery People’ uit de tachtiger jaren, wat er toch aan de hand was met de mens. Hij vroeg zich af hoe de mens het zou kunnen weten, en stelde dat de mens geen spelletjes moest spelen, maar het voor zichzelf moesten zien.

Mensen zijn goofy of zelfs supergoofy. Mannen zijn goofy, en vrouwen zijn goofy, en soort zoekt soort. Goofy voelt zich aangetrokken door goofy. Er wordt allemaal gesjoemeld, geduwd en getrokken, gesmokkeld ook, en alles heeft het niveau van onderbroekenlol.

Alles is liefde en kennis, maar het kwaad is een van de bijwerkingen. Liefde zonder kennis is goofy, wat Engels is voor ‘dom’. Alles is liefde en kennis, maar domheid is ook een van de bijwerkingen. Voordat de mens een lijst gaat maken van wat allemaal wel niet dom is in zijn ogen is het van belang te weten dat het westerse christendom de ‘ik-weet-alles-beter’ show is. Er zijn verder een heleboel goede en lieve westerse christenen.

Alles is liefde en kennis, maar beweterigheid is ook een van de bijwerkingen. Daarom moet de mens besneden worden, want de bijwerkingen worden van geslacht tot geslacht doorgegeven. Vaderlief en moederlief geven hun kinderen een pakketje ‘kwaad, domheid en betweterigheid’ mee op schoolreisje, om te kunnen overleven. Maar kun je dan niet beter gewoon sterven ?

Is liefde en kennis dan niet genoeg ? Ja, het leidt op het pad van de minste tot het kruis, maar liefde in kennis opgebracht is sterker dan de dood. Is dat niet genoeg ? Gaat het dan niet om de supranaturalistische werkelijkheid achter alle dingen ? Op aarde wordt slechts een toneelstuk opgevoerd.

Ja, ik was bezeten van dat nummer van de Talking Heads uit 1984, de live versie. Ik raakte ervan in trance en bleef het maar draaien. Het is altijd mijn levensmotto gebleven : Dat liefde van de bodem naar boven gaat, oftewel onderaan beginnen.

Als je kunt wenen om het leed van mensen, maar je bent verder onverschillig naar het leed van dieren en moeder natuur, dan ben je een grote toneelspeler. Alles is liefde en kennis, en liefde wordt afgemeten aan je ‘liefde die van de bodem komt,’ dus sla het onderste niet over. De eersten zullen de laatsten zijn. De laatsten zullen de eersten zijn. Je liefde wordt afgemeten aan je liefde voor de minderheden. Zij die alleen maar wenen om mensen, maar niet om dieren zijn laf. Zij zijn geen verzetstrijders. Meepraten met de groten der aarde is meepraten met de goofies van deze aarde, de goofballs en de oddballs.

Alles is liefde en kennis, maar het heeft zo zijn bijwerkingen, dit medicijn. Dat kun je lezen op de bijsluiter. Daarom moet de mens ook besneden worden, en niet zeggen dat er geen kwaad is, niet z'n kop in het zand steken. De mens moet niet zeggen dat alles wel is in de familie, omdat de mens daar nu eenmaal geboren is. 1816 : Het merkteken van het beest. De synode van de koningskerk werd opgesteld waar iedereen zich aan diende te onderwerpen. Het boekje met artikelen hiertoe opgetekend moest in je hoofd en je hand zijn. Overtreders konden mogelijk opgepakt worden, in de gevangenis gezet of uit hun predikanten-ambt worden gezet. Daarom riep men op terug te keren tot Dordt, terug te keren tot de oude calvinistische fundamenten, terug te keren tot de bronnen.

Alles is liefde en kennis, maar het heeft zo zijn bijwerkingen, ook deze, machtszucht, geldlust, monopolie, exclusiviteit, supergoofy willen spelen, als een held aanbeden willen worden, niet de minste willen zijn, oh nee. ‘We zijn op een weg naar nergens,’ zong David Byrne in de tachtiger jaren, weer in zijn rol als predikant. Hij stelde dat we dan wel pretenderen te weten waar we naartoe gaan, maar niet weten waar we zijn geweest.

Supergoofy is in het land, weet alles beter, wil de held uithangen, volg hem allemaal maar, als de rattenvanger van Hamelen.
Roger Hodgson zong in zijn lied ‘Love is a thousand times’ dat de liefde veel sterker is dan ons, en dat oorlog niet de weg is, dat ze dat al zo vaak geprobeerd hebben, maar dat het gewoon niet werkt. Mensen willen graag de held uithangen, maar het is super goofy. Ook stelt hij dan dat de liefde veel liever is dan ons, en dat mensen juist omdat ze altijd maar leider willen spelen ons nooit naar de vrijheid zullen leiden, wat ze dan ook zeggen, en dat moeten ze volgens hem dan maar doen.

Alles is liefde en kennis, maar drugs is een bijwerking, en veel gesmokkel. Daarom moet de mens besneden worden. David kreeg Michal, de dochter van Saul, als bruid, in ruil voor 100 voorhuiden van Filistijnen, maar David bracht hem 200 voorhuiden. Michal was zijn eerste vrouw. Saul had gehoopt dat David zou zijn omgekomen in de strijd tegen de Filistijnen. Saul wilde David nog steeds ombrengen. Michal liet David toen ontsnappen, maar toen David op de vlucht was gaf Saul Michal aan een andere man.

Alles is liefde en kennis, maar vervolging en verlies is een bijwerking. Liefde en kennis zijn geen mierzoete snoepjes als medicijnen. Het is een bittere pil. Maar later kreeg David Michal wel weer terug. Alle dingen werken mede ten goede. Michal wilde niet dat David lichtzinnig zou zijn, een losbol, een goofy. Ze wilde dat hij sober zou blijven. Hoogmoed en overmoed stond namelijk op de loer. En zo hielp zij David ook te ontsnappen aan een vleselijk leven, op een geestelijke manier.

Alles is liefde en kennis. Als wij elkaar in tederheid helpen en leren onszelf en elkaar te besnijden dan heeft dat medicijn een meerwaarde gekregen.

‘De liefde praalt niet,
Zij is niet opgeblazen,
Zij zoekt zichzelf niet,
Zij is niet blijde over ongerechtigheid’
(I Korinte 13)

Ik had een droom vannacht dat ik met moeder wildernis bij mijn oma was, waar ik vroeger vaak logeerde. Oma had een sprei om haarzelf gedaan, en zou naar een vriendin gaan om daar te logeren, zodat ik samen met moeder wildernis alleen zou zijn in oma's huis, om daar te studeren en te schrijven, zoals ik vroeger ook vaak deed. Mijn oma overleed al vele jaren geleden, maar in de geestelijke wereld leeft zij voort, in de droomwereld.

hoofdstuk 20 – 1816 – het grote supergoofy mysterie

De hele wereld bestaat uit liefde.
Alle mensen kwamen voort uit liefde.
Ieder mens voelt zich minderwaardig en onzeker,
acht de ander altijd uitnemendender dan zichzelf,
acht zichzelf altijd de minste.
Maar ja, de bijwerkingen van dit medicijn ?
En ga je niet slechts wanen door dit medicijn ?
Is liefde dan geen oorlog ?
Wat is liefde eigenlijk ?

Alle mensen kwamen voort uit sex.
Maar sex is niet per definitie liefde.
Wat als de mens een sexueel overdraagbare aandoening is ?
De bijwerkingen van dit medicijn ?
Mensen, je ontkomt er niet aan.
Het verspreid zich overal, houd alles in de gaten.

De hele wereld bestaat uit liefde.
Toch gaan er zoveel relaties kapot,
is het allemaal niet houdbaar.
Bijwerkingen ?
De stromen zijn sterk,
families worden van elkaar losgetrokken als een lappen pop,
en hoe moet je je kinderen dan opvoeden ?
De stromen zijn te sterk,
Je kind wordt per definitie van je afgenomen,
want ze komen terecht in de hokken van het scholensysteem van de staat.
De staat bepaald de voeding.
Daar wordt je kind opgefokt.
Denk niet dat het kind van jezelf is.
Anderen gaan ermee vandoor.
En hoe kan je er tegenop boksen als de stroming te sterk is, en je zelf ook wordt weggesleurd ?

Alle mensen kwamen voort uit sex.
De hele wereld probeert te overleven.
Is het een mens, of is het een sexueel overdraagbare aandoening ?
De hele wereld bestaat uit liefde,
zoveel relaties kapot.
En het kind glipt uit je handen.
Of waren wij allemaal miskramen ?
Of is er abortus gepleegd en kwamen wij tussen wal en schip,
in een wereld die nooit werkelijkheid kon worden ?
Bijwerkingen van het medicijn ?

Alle mensen kwamen voort uit sex.
Wat is sex ?
Wat is liefde ?
Wat is oorlog ?
Er plant zich iets voort wat probeert te overleven.
Wat is het ?
Sexueel overdraagbare aandoeningen ?
Miskramen ?
Abortussen ?

God ?
Wie of wat is God ?
Een verhaal ?
Waar staat hij of zij ergens in dit plaatje, in dit filmpje ?
Wat is de bedoeling hiervan ?
Is er wel een bedoeling ?
Of is alles toch doelloos ?
Wat als God ook een sexueel overdraagbare aandoening is,
een waan, een miskraam, of een abortus ?
Oh, God is liefde, maar wat is liefde ?
Is God ook sex, of dat niet ?
Maar alles kwam voort uit God. Alles kwam voort uit liefde en sex,
of kwam alles voort uit liefde of sex ?
Liefde en sex is niet hetzelfde, of wel ?
God, liefde en sex zijn hetzelfde, of zit er nog verschil in ?

Oh, God is kennis, maar de mens kent niet, en maakt zijn eigen goden.
Toch bestaat alles uit liefde.
Zo mooi, maar die bijwerkingen
Het medicijn heeft bijwerkingen.
Is er een wereld in een wereld ?
Een wereld van liefde in de wereld.
Je moet het leren kennen, want liefde is kennis.
Of zit er ook weer verschil tussen liefde en kennis ?

Een mens moet eten om te overleven,
maar zoveel mensen komen om van de honger.
En door sex plant de mens zich voort om te overleven.
Families zorgen voor elkaar, en worden dan van elkaar losgetrokken als lappen poppen,
want de diepere wereld roept,
de diepere wereld van liefde,
wat de liefdeskennis is.

Die is nogal genuanceerd,
die heeft nogal veel bijwerkingen,
veel complicaties,
veel complexiteit,
bijna clinisch.

Ook zo'n mooi woord : clinisch.
Ik was eens aan het vissen, en toen ik een vis ophaalde zei de vis : clinisch.
Ik was nog heel jong, misschien zes.
Het was niet echt vissen, maar dat was zo'n spel met een hengeltje en een magneetje eraan, en dan kon je in zo'n kaartenbak vissen, en dan waren er kaartjes met magneetjes en woorden erop dit je eruit kon vissen. Zo leerden wij als kinderen hele moeilijke woorden, die we dan begonnen uit te spreken, maar we kenden de betekenis er niet van. Lang verhaal.
Het was wel wonderlijk.

Bestaat God of bestaat God niet ?
Als liefde gewoon God is, dan bestaat God,
ook als God sex is of kennis.

Teveel liefde verwoest de mens,
teveel sex ook,
en teveel kennis.
Daarom is er nog iets anders belangrijk : verlies, scheiding, dood.
Dat verklaart dan ook weer de bijwerkingen.
Zonder bijwerkingen zou het medicijn nooit kunnen bestaan.
En zo is de cirkel rond.

Een honger medicijn dus uiteindelijk ?
Maar hoe kun je dan leven ?
Wat is het leven eigenlijk, en moet leven wel ?
Waarom moet leven eigenlijk ?
Wat heeft het allemaal voor zin ?
Waar leven we voor ?
Leven we voor het medicijn ?
Leven we voor de leukigheid ?
Leven is slechts een metafoor van kennis,
als van een voertuig, en de honger is het stuur.
Dus we leven niet echt ?

We leven ergens tussenin.
Leven, liefde, sex, honger, zijn allemaal metaforen van de kennis, van het medicijn.
En je mag nooit teveel nemen van het medicijn.
Er zijn nog zoveel andere dingen te doen.
Hoepelen bijvoorbeeld.

Laten we wel wezen : Het medicijn heeft ons nooit verder gebracht, maar teruggebracht.
In het Aramees is de toekomst in de wortels, in het oer, in het terugkeren dus.
Dat is wat de regressie is.
Het hierdraaimaals of hierdoormaals brengt ons dus tot het hiervoormaals.
Blijven hoepelen.
Supergoofy is in het land.
Sinterklaas is er niks bij.
Vergeet de zwarte pieten maar.
Supergoofy heeft zijn eigen pieten : de 1816-nazi's.

Er zijn nog zoveel andere dingen te doen dan dat.
Wat dan ?
Pokeren bijvoorbeeld.
Hoe gaat dat dan ?
Ik weet het ook niet, het is iets met kaarten of dobbelstenen, of beiden.
Er zijn een heleboel pokerspelletjes, ook strippokeren,
dat je telkens een lichaamsdeel verliest, of een stripboek, of een kledingstuk, of een wapen,
een spel van honger zou ik maar zeggen,
een spel wat zo gevaarlijk is dat als je het verliest je dan dood gaat en misschien wel naar de hel.
Je kunt er alles mee winnen, je kunt er bijvoorbeeld ook de hoofdprijs mee winnen, dat je dan God bent geworden, dus dat je de nieuwe supergoofy bent geworden, en dat je dan je eigen 1816-nazi's mag gaan uitdelen aan het volk, als de opvolger van sinterklaas of wat dan ook. Gevaarlijk spel. Je moet goed weten waar je mee bezig bent, en waar je aan toe bent, anders gaat alles mis. Ook maar niet teveel doen dan. Maar wat moet je dan ?

Nou, er zijn nog zoveel andere mogelijkheden.
Begin je eigen winkel.
Lees eens een boek.
Ga eens naar de markt.
Stap eens op een trein.
Maak zelf eens een trein.
Enzovoorts, enzovoorts.
Je kunt het zo gek niet bedenken.
Wij zijn creatieve mensen.
Wij kwamen voort vanuit liefde, sex en kennis.
Wij kwamen voort vanuit een heleboel honger,
een heleboel gepoker, ook strippoker.
Een heleboel gehoepel en gesnoepel.
Wij kwamen voort uit het medicijn met zijn vele onopnoembare bijwerkingen.
Begin er allemaal maar niet aan om het allemaal op te noemen.

Het is onbegonnen werk.

Sinterklaas en zwarte piet,
goeie ouwe tijd.
Wat is er van overgebleven ?
Niet veel.
Maar ja, volgens het Aramees is de toekomst gewoon een dieper verleden,
dus we zijn teruggegaan in de tijd ?
Is dit het oer al ?
Zijn we al in orion ?
Supergoofy staat daar met zijn rammelaar.
Wat een verhaal, wat een boek,
en al zijn 1816-nazi's dansen om hem heen

Supergoofy is de nieuwe fuhrer,
om zijn wereldrijk te stichten,
de bijwerkingen van een vreemd medicijn,
zo vreemd, zo vreemd, dat ik maar weer begonnen ben met televisie kijken,
even in een andere wereld wegdromen,
maar helaas is er tegenwoordig niks meer op tv …
nou ja, afgezien dan van het programma 'op de buis',
waar je zelf op tv kan komen,
en dat lijkt mij nu echt niks …
ik blijf liever op een afstand,
een veilige afstand …

Maar ja, je kon het wel raden …
Opeens verscheen die kop van supergoofy op tv …
en daar marcheerden ineens zijn 1816-nazi's op tv …
Ze hadden me dus gevonden …
Ze waren overal …
Maar ik dacht : Ach, het is maar tv … het is leuk, maar het is niet waar …
Het is zo'n wereld die je bij de vuilnis kan zetten …
Geen gedoe … lekker makkelijk, hup bij 't afval …
En het handige van een tv is dat er een aan en uit knopje op zit …
Dus ik heb hem even uit gedaan,
maar toen ik hem na een tijd weer aanklikte was supergoofy nog steeds op de tv,
met zijn 1816-nazi's, allemaal supergoofies in hun eigen recht,
en op welke zender ik dan ook klikte, ze waren er altijd …
Nee, tegenwoordig niks meer op tv …

Wat een ellende …
Het moet ook niet gekker worden, maar ja, het zijn de bijwerkingen van een medicijn,
een prijzig en hooggeprezen medicijn, dus we moeten er zuinig op zijn …
Het is schaars, erg schaars,
zeldzaam … Het kan op een keer zomaar ineens weg zijn …

En wat moet je dan ?

Nou ja, zo erg zal dat ook niet wezen …
zoveel andere dingen te doen …
We verzinnen wel wat,
de mens is creatief genoeg,
De hele wereld bestaat uit liefde,
en sex, en kennis, en honger,
veel honger,
heel veel honger,
anders zou het allemaal propvol worden,
en beginnen te exploderen,
vol is vol …
Het moet niet erger worden …
De mens moet de touwtjes vieren anders gaan we er allemaal aan …

Supergoofy en zijn drugs …
Werd god door een spelletje poker …
Maar er zijn wel meerdere pokergoden …
Zo is er dan Loesje van Daan-Schuiten-Ekkel,
en Dikkertje Dap,
Jan Duchteren,
toch wel beroemde, bekende, en vooral onverslaanbare pokergoden,
daar kan geen hoepel tegenop.
En dan is er nog dikke Delft.
Ik moet het allemaal nog zien met die supergoofy.

Het volkslied van de supergoofies ?
Wij willen gezondheid,
Wij willen leven,
Wij willen sex,
Lekker leven, ten koste van de dieren,
Lekker selectieve 1816-nazi-liefde,
vriendjes politiek,
Op snelle paarden de afgrond in …

een 1816-nazi in je kop om je als een god in frankrijk te kunnen wanen …
wanen wanen over de baren,
heer supergoofy is onze gids …
hij kocht ons met zijn bloed, zweet en tranen …
zoveel dieren stierven in onze plaats,
wij zijn maar wat gelukkig ….
de pokergoden zijn ons gunstig geweest …
Ik zei : Wat ? Daar kun je toch niet mee aankomen ?
Maar ik besefte dat ik slechts sprak tegen de bijwerking van een medicijn …
staat allemaal in de bijsluiter …

supergoofies niet uitgesloten …
Ik heb het medicijn maar genomen,
maar ik nam niet teveel …
je mag zeer zeker niet over de dagelijkse limiet …
ik ben toen met mijn bootje over het water gegaan, door het riet …
en ik heb het medicijn maar uitgedeeld …
supergoofies niet uitgesloten …
1816-nazi's, vreemde bloemen, en ze groeien hier toch …
het kan er flink op los groeien in de tuinen …
flink veel onkruid ….
en dan is besnijdenis zeker geen luxe …
en dan maar veel stripboeken lezen …

Ze zingen hun vreemde liederen …
als schepen in het hoofd van kinderen om hen op te nemen naar god weet waar …
aan rustige waatren en dat soort onzin,
schaapjes van de kudde …
en plotseling tovert supergoofy zijn mes tevoorschijn,
en hij stopt niet bij slechts de vacht,
nee, het gaat tot op het bot …
allemaal voor de propaganda, want vlees verkoopt …
hij slacht zelfs zichzelf en staat na drie dagen weer op,
en dan begint het weer …
eeuwig en altijd …
het is geen berend botje die nooit meer om komt

Supergoofy is een predikant zonder boodschap,
met zijn 1816-nazi's wordt hij goed betaald …
vuurwerk midden in het jaar …
opium voor het volk,
opdat zij eeuwig slapen …
voor eeuwig worden ze bedonderd en bestolen …

Als sinterklaas terugkomt gaat supergoofy weer in de zak,
dat losgeslagen stuk speelgoed

Ha ha ha,
ha ha ha,
wat zijn we weer grappig,
wat zijn we weer gezond,
we kunnen weer leven,
liefde en sex,
want supergoofy is gekomen,
kijk eens naar zijn standbeeld,
echt monumentaal,
hij heeft het wel gemaakt,

ha ha ha,
de wereld bestaat uit liefde,
de wereld bestaat uit sex,
de wereld bestaat uit gezondheid,
allemaal dankzij supergoofy,
die zijn leven gaf …
het heeft copyright,
je bent aan de drugs,
dit is hoe verslaving werkt …
dit is stockholm syndroom …
je weet dat je van supergoofy houdt,
en hij houdt van jou, en je weet het,
want ver weg van supergoofy is de gevaarlijke, onheilspellende wereld,
de wereld buiten het paradijs van supergoofy ….
niemand houdt het daar lang vol …

En ik schudde mijn hoofd toen ik het las …
op de bijsluiter van het medicijn …
zou ik het nog wel slikken ?
Zo’n hele rits bijwerkingen …
En elke bijwerking heeft weer zijn eigen bijwerkingen,
en die hebben ook weer hun bijwerkingen,
je komt er nooit meer vanaf …
en ik dacht : dat kan zo niet langer …
spreek je dan nog wel van een medicijn ?
het is allemaal kommer en kwel …
en ik raakte in gevecht met het medicijn …
maar het ging steeds dieper …
het was niet te beteugelen

Er waren zoveel medicijnen,
een heel magazijn vol,
en ik begon ze te tellen …
en ik wilde de dokter spreken,
maar er waren zoveel dokters,
en ze spraken elkaar allemaal tegen, en verkochten allemaal hun eigen medicijn …
en ik ben toen maar weggegaan, het bos in,
en plukte een vrucht van de bomen …
het was medicinaal, dat wel,
maar had zijn bijwerkingen,
zoals altijd …
ook in de natuur …
en ik droomde dat ik van het medicijn nam …
en ik vroeg me af : wat was er eerder ?
de droom of het medicijn ?

hoeveel dromen gaan er in een medicijn, en hoeveel medicijnen gaan er in een droom ?
en ik kwam erachter dat alles te berekenen was, alles.

En ik hoorde een vreemd liedje van dwergen,
ze dansten om hun supergoofy heen,
die ze gemaakt hadden,
ze hadden er zo'n schik in …
'niemand weet, niemand weet, dat hij repelsteeltje heet.'

Repelsteeltje was een mannetje uit een sprookje die mensen uit benarde situaties hielp in ruil voor hun kinderen.

Goud spon hij van hooi,
hij kan alles voor je maken,
in ruil voor je innerlijke kind ...
Ja, veilig leidt hij je naar de volwassen wereld,
om een getrouwe volgeling te worden van supergoofy,
een getrouwe 1816-nazi te zijn,
om elk innerlijk kind om zeep te helpen,
wie oren heeft die hore

hoofdstuk 21 van oer tot orion

Ezau was in de heilige scheiding. God had op een bepaalde manier afstand van hem gedaan, opdat zijn vlees besneden zou worden. Dat is niet iets vreemds. Ook Jezus ging daar doorheen, en de psalmist. Ezau was een verstotene, gehaat door God, opdat Ezau de minste kon zijn. Het boek Abadja stelt dat God hem zeer klein maakte. Keil-Delitzsch (1866) zegt hierover dat God Ezau, Edom, klein maakte door middel van vijandelijke naties en dat Edom van grote hoogtes werd neergeworpen, van onneembare rotsachtige kastelen, om vervolgens te worden geplunderd door vijanden, verlaten en bedrogen door bondgenoten en vrienden en vervolgens omkomt in hulpeloosheid en onmacht. Ook wordt dit aangehaald in de context van het boek Numeri. Aan Edom werd de oorlog verklaard in het boek Abadja, en Edom heeft de Adam, dam, wortel van de besnijdenis, en het pre-adamitische volk van Sukker. Uiteindelijk is het een beeld van Sukker. Dit volk is eigengereid, gaat zijn eigen weg, en leeft vanuit zijn oer-instincten. Het is niet conform, maar wild, levende vanuit herinneringen, rebels tegen moderniseringen.

Wees alleen maar gericht op het geestelijke. Je kan zeggen : ‘Maar we hebben het materiele ook nodig.’ Alleen door het geestelijke mag je het materiele benaderen en met het materiele omgaan. Dat mag niet omgedraaid worden. Door de minste te worden, oftewel je status en positie in het vlees op te offeren, kom je tot de tranenrivier van Ezau, van Edom, die helemaal terugleid tot het paradijs, tot de Adam wortel, de d’m, de besnijdenis, en zo wordt je ge-ent op het pre-adamitische ras van Sukker, oftewel de diepere herinneringen van het oer en van orion. Dat is dus iets in de voeten, in de wortels, waar je contact maakt met de aarde, met de onderwereld, love from the bottom to the top, het stromen van de tranen. Dat gaat altijd van onderen, waar de bron is.

hoofdstuk 22 het repelsteeltje syndroom

Heel nederland heeft het repelsteeltje syndroom. Het is een complot tegen het kinderlijke, want kinderen zijn nog verbonden aan de droomwereld. Daarom is repelsteeltje als een huurmoordenaar, een massa moordenaar van kinderen tot Nederland gezonden, als een Herodus. Deze kabouter biedt zijn gulle gaven aan in ruil voor je innerlijke kind. Zo wordt je volwassen, maar dan heeft repelsteeltje dus alle touwtjes in handen. Je bent dan slechts een trekpop.

Repelsteeltje zit op zijn hoge troon,
heeft nederland gulle gaven gegeven,
oh, hij kan hooi maken tot goud,
Nederland heeft boven alles een goudzucht,
en is daardoor prooi geworden van Repelsteeltje,
hun kinderen aan hem verkocht

Repelsteeltje is van het type schorem dat een mes tegen je keel legt, en dan zegt :
‘Je vind het leuk he, zeg maar ja.’ En dan red hij je van de dood waarmee hij je zelf had bedreigd, en dan moet je hem nog dankbaar zijn ook, zo dankbaar dat je je innerlijke kind aan hem schenkt. Het is een hele sinistere uitwas van het stockholm syndroom.

Eens viel de mens uit het kinderparadijs door de verleidingen van Repelsteeltje. Door het kinderparadijs stroomde de rivier van tranen, waar het opwelde. Maar Repelsteeltje zei : ‘Kop op, je moet volwassen worden.’ Hij kocht de mens om, en de mens viel diep.

‘Niemand weet, niemand weet, dat ik repelsteeltje heet,’ zingt het mannetje al dansend om zijn keteltje. Hij houdt het volk onder hypnose.

Eens viel de mens uit het kinderparadijs. De mens betaalde een hoge prijs voor al het snoep, drugs en troep. Ze volgden hem die op zijn fluit speelde als de rattenvanger van hamelen, die hen schone beloftes gaf. ‘Niemand weet, niemand weet, dat ik repelsteeltje heet.’ Hij leidde de kinderen tot een rots waar ze versteenden.

Hoe dan terug te keren tot het kinderparadijs ? Volg de rivier van tranen in je hart. Durf weer kind te zijn. Stop met het spelen van volwassen spelletjes want ze hebben steenkoude harten, en zijn uit om het innerlijke kind te doden. Laat je besnijden hiervan. Het zijn slechts marionetten in het leger van repelsteeltje, in zijn grote syndroom.

Hij maakt goud van je problemen,
maar je betaalt een hoge prijs,
hij geeft je mooie dromen,
maar het is allemaal ijdelheid.

hoofdstuk 23 de regressie

Ik viel in slaap met de woorden : killerclown – superclown
Ik had een droom over de dijkdoorbraak in Zeeland in 1953.
Ook droomde ik over speeltuinen die tot kerkhoven waren geworden.
Ik liep er langs en ik dacht : ‘Dit waren toch vroeger speeltuinen ?’
Het was achter een rijtjeshuis. Ook tuinen van mensen waren tot kerkhoven geworden.
Ik liep over een stoep achter de tuinen, en ik liep langs wat mongooltjes.

We moeten de regressie als onze vriend hebben.

hoofdstuk 24 van geslacht tot geslacht

Zacharia 1:4

Weest niet gelijk aan uw vaderen, tot wie de vroegere profeten gepredikt hebben: zo zegt de Here der heerscharen: bekeert u toch van uw boze handel en wandel; maar zij luisterden niet en sloegen op Mij geen acht, luidt het woord des Heren.

De boodschap van het Oude Testament in Israel, de oorspronkelijke boodschap in de Israelitische grondtekst was : Wees goed voor dieren. Het dier is een inspiratie bron. Het is om het kind te leren helpen over het leven. Maar hedendaagse vaders en moeders vergiftigen hun kinderen. Zeggen dat je van dieren houdt en het zielig vindt als hen wat wordt aangedaan, maar dan toch vlees eten en het aan je kinderen geven is verschrikkelijk schizofreen, gespleten persoonlijkheid, als een clown. Dan ben je niet te vertrouwen. Er moet dan eerst besnijdenis plaatsvinden, anders eet je gewoon van

twee walletjes. Daarom zei Zacheria, en Jeremia zei dat trouwens ook, dat de mens niet gelijk moest worden aan de vaderen, maar aan het goede, de hemelse kennis.

Zacharia 1:15
Ik ben zeer toornig op de overmoedige volken, die, terwijl Ik maar een weinig vertoornd was, meehielpen ten kwade.

Meewerken met het kwaad is al helemaal niet verstandig, maar de vleselijke volkeren geven het aan elkaar door van geslacht tot geslacht en het is zeer besmettelijk, als een virus.

hoofdstuk 25 na het hiernamaals

Efeze 3:17-18
Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van chasma (de baarmoeder, moeder natuur), die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.

Er is een hiernamaals zoals er ook een hiervoormaals is, en een hierdoormaals. Materialisten leven in het hiernumaals. Ze willen alles nu, en snel. Ze willen hun loon nu, ook al gaat dat ten koste van de dieren en de armen, ook al gaat het ten koste van moeder natuur. Ook christenen kunnen zwaar materialistisch zijn. Voor vleselijke, materialistische christenen is het de ergste nachtmerrie als ze zouden worden opgenomen ten hemel voordat ze getrouwd zijn of voordat ze carriere hebben gemaakt. Ook veel christenen dienen het hiernumaals. Ook het hiernamaals kan een projectie zijn.

Belangrijk is om tot het hierdiepmaals te gaan om zo te komen tot het hierallesmaals, om alles in de juiste context te krijgen, en opdat je niks belangrijks overslaat. Wat is de reikwijdte van je liefde ? Gaat het alleen tot de voordeur en niet verder ? Of alleen tot het tuinhekje ? Dan mis je een heleboel. De cirkels moeten wijder worden, tot het hierallesmaals. God is liefde. God houdt van iedereen, alhoewel dat niet wil zeggen dat God iedereen mag, en dat alles mag en kan. Het wil ook niet zeggen dat er geen rechtvaardigheid is. Maar God's liefde beschermt tegen onrechtvaardigheid, tegen valse rechtvaardigheid. Een lied uit de tachtiger jaren stelde dat de oordelers geoordeeld moesten worden, en ook dat de misleiders misleidt moesten worden. Telkens werd de bal dus teruggespeeld en werd hen een spiegel voorgehouden. Het lied stelde dat de confrontering geconfronteerd moest worden, zoals ook het diepte-toetsen stelt. Men moest die kant wel opgaan, want er zou kennis voor de mens klaarliggen om gekend te worden.

Wat is de reikwijdte van je liefde ? Is dat alleen je speciale kringetje ? Wat is er wel niet allemaal vergeten, niet alleen in de tijden, maar ook in de wijdte en de diepte. Het hierwijdmaals is de borsten van moeder natuur die alle dingen laat zien vanuit natuurperspectief, waarin je zoveel fragmenten en schakeringen kunt zien. Dan krijgt de mens de ware melk, niet alleen maar door

gericht te zijn op het hiernumaals en het hiernamaals. Het is de wijdheid en wijsheid van God's liefde die alles doordringt en uitwringt.

We mogen diep de tranenrivier ingaan en gaan tot het vergetene, ook als we onszelf vergeten voelen. Het is een deel van onszelf. Als we onszelf vergeten voelen, dan is dat dus een roep van het vergetene tot ons, een veel wijdere wereld buiten ons tuinhekje roept ons dan.

hoofdstuk 26 moeder israel en de zestiger jaren : a view to a kill

Alle bladeren waren bruin en de lucht was grijs. De wereld was een winter, en een man liep op een weg langs een kerk en besloot er naar binnen te gaan en net te gaan doen alsof hij bad. De prediker daar was een zeer koude persoon. De man begint weg te dromen over Californie waar alles veilig en warm is. Het is het verhaal van de mamas and the papas die de bal aftrapten voor de flower power age, het tijdperk van de liefde, in de zestiger jaren. Deze beweging begon al weer snel te sterven met de moord op Martin Luther King, en doofde vrijwel geheel uit met de moord op John Lennon. Ook drugs deed de beweging weer uitdoven, want drugs is gewoon een plunderaar, een dief van geestelijke goederen. De beweging was kort maar krachtig. De beweging was anti-oorlog en anti-conformisme, en ook anti-kapitalisme. De mens moest minderen, en ze gaven een gehoor aan de boodschap van Zacheria van 'gij zult niet gelijkvormig worden aan uw vaderen'. Dat was een gebod wat ook Jeremia had gepredikt.

Er zij inzicht, had God gezegd met de schepping. Dat was een Israelitisch gedicht, als een psalm. Niet zomaar : 'Er zij licht.' De flower power kwam tegen de disinfo van het militarisme. Het streed tegen het zg. obscurantisme, de praktijk van het opzettelijk mispresenteren van informatie op een onnauwkeurige, duistere manier die is ontworpen om verder onderzoek en begrip te beperken, de opzettelijke beperking van kennis. Het is het doelbewust streven om mensen te verhinderen zelfstandig te denken door hen in onwetendheid te houden, het verbieden van kritisch denken. Al in de jaren 1700 werd het als een grote vijand gezien van het intellectuele verlichtingsdenken in de filosofie. Nietzsche zei hierover in de jaren 1800 : 'Het essentiële element in de zwarte kunst van het obscurantisme is niet dat het het individuele begrip wil verduisteren, maar dat het ons beeld van de wereld zwart wil maken en ons idee van bestaan wil verduisteren.'

De derde scheppingsdag was de dag van het kinderparadijs, ook als beeld van de minste willen zijn. Dat is waar elk inzicht naartoe leidt. Hier ging de mens op de knieen. Dan op de vierde scheppingsdag zien we het onderscheid tussen het vleselijke en het geestelijke door de aanstelling van het grote inzicht en het kleine inzicht. Het grote inzicht is de context, en het kleine inzicht is de nuance. Beiden zijn nodig om tot deze onderscheiding te komen.

In de zestiger jaren, op de zesde scheppingsdag, zei God : er zij liefde. Toen werd de mens geschapen, en werd er gezegd : wordt vruchtbaar en vermenigvuldig uzelf. De liefde is vermenigvuldigend. Als je liefde geeft dan kan de ander dit ook weer doorgeven, en zo

vermenigvuldigd het zichzelf, en liefde is inzicht, kennis. Als je iemand liefde geeft zonder kennis, dan is dat geen ware liefde, maar valse liefde.

Scheiding is iets metaforisch, als het loslaten, het afscheiden, afzonderen, om zo te kunnen onderscheiden, wat ook op de tweede scheppingsdag gebeurd, dat het zaad, de tranenrivieren, worden afgescheiden. Zo gaan ze overal naartoe en stromen ze door alles heen, wat niet zou kunnen gebeuren als ze bij elkaar waren gebleven. De tweede scheppingsdag is dus fundamenteel. Hierdoor kan een mens de minste worden en de minste zijn op de derde scheppingsdag. Zo komt de mens tot context en nuance op de vierde scheppingsdag.

De man in het lied ‘California Dreamin’ was tot de kerk gekomen en zou niet meer weggaan. Hij had Israel gevonden, en luisterde niet naar de predikant. Hij droomde, hoe het ooit was. De koude wereld werd warm toen de liefdesbeweging toesloeg. Het is een beeld van de schepping.

Ik houd daarom vast aan moeder Israel. Ik laat haar niet meer verkracht worden. Ik strijd voor haar, en voor de mooie taal die zij spreekt en die ze zo veranderd hebben in het westen door de halfgebakken halve zolerige prediking van de lekenfamilie met hun operaties op de keukentafel. Moeder Israel kwam terug met haar hoofd boven water, boven de golven uit, in de zestiger jaren. De Duitse filosofen en theologische geleerden hadden hiervoor in de jaren 1700 en 1800 hiervoor het zaad gezaaid in hun strijd tegen het obscurantisme. Zij legden in hun teksten en besprekingen van de oude boeken veel meer context en nuance aan, waar de lekenfamilies verder geen oog voor hadden. Het was een koude wereld. Daarom moest de ‘man after midnight’, of ‘midnight man’ komen, de wilde jongens van Burroughs, die ook fundamenteel was voor de flower power beweging in de zestiger jaren. Moeder Suri, moeder Israel, moeder Egypte, het zijn slechts gezichten van moeder Orion die ons terugroept. Haar haak is liefde, haar pijl is inzicht. Een blik om te doden, wat ook een belangrijk thema was in de tachtiger jaren : A View to a Kill. Laat je inzicht het vlees doden, op geen enkele andere manier. Vroeger waren er van die mopjes zoals : Wie was de eerste sportman ? Mozes, want die wierp een blik over de woestijn, of een blik in de hemel. Wie oren heeft, die hore.

hoofdstuk 27 a view to a kiss – de israelitisch-egyptische context van het scheppingsverhaal en het evangelie

De tranenrivier is niet dat je altijd maar letterlijk wenend door het huis loopt en wenend door de straten gaat, maar dat je verbonden bent aan moeder natuur en alles test. Het is een houding van voorzichtigheid en tederheid. Voortdurend ben je afremmend en minderend bezig, om geen deel te hebben en niet gelijkvormig te zijn aan die zogenaamde aardse vaderen waar Jeremia en Zacheria

tegen predikten. Beiden predikten ze tegen de patriarchie. De tranenrivier zorgt dat je niet gelijkvormig wordt aan de koppige, stijfnekkige, overmoedige westerse christenen die totaal geen moederbeeld meer hebben. De tranenrivier laat de mens terugkeren tot de baarmoeder, tot de nederigheid, het zijn van de minste, maar daardoor ben je altijd de meerdere van het vlees. Je mag je nooit onderwerpen aan het vlees. Er is een strijd te voeren tegen het vlees. Nederigheid naar het vlees is valse nederigheid. Dat je soms strategie moet gebruiken is weer een ander verhaal.

De vijfde scheppingsdag is de dag van wedergeboorte in het water, de mayim, de tranen, het zaad, en de sa-mayim, de hemelen, of de kennis van de tranen. Dat was de schepping van de vissen en de vogels. Je wordt wedergeboren in tranen en hemelen, oftewel in de grote context van hemelse kennis, want er zijn ook zoveel valse tranen, de tranen van het vlees. Allereerst zei God tegen de wezens van de wateren en de hemelen : Wees vruchtbaar en vermenigvuldig jezelf, namelijk op de vijfde scheppingsdag. Ons onderwijsboek 'de ontsluiering van genesis' zegt hierover :

'Als er dan staat dat er levende wezens komen tot de wateren en hemelen, dan staat er in het Aramees dat er openbaringen komen tot het verstand, waarvan de naaktheid ook weer een beeld is. Ze waren naakt in de hof, oftewel ze waren profetisch. (1:20) De scheppingsdagen zijn dus een beeld van de geestelijke gaven die door volharding en geduld rijpen. Weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervul de wateren en de aarde betekent in het Aramees het voorbereiden van pijl en boog. Er is een oorlog te voeren tegen het vlees, tegen de onwetendheid en het ongeduld. De mens moet leren volharden, leren te zijn in hwy, wat een scheppende, volhardende kracht is. De mens moest in het Aramees de aarde nog tot volkomenheid brengen, compleet maken, door te komen tot de context. Hiertoe waren de geestelijke gaven aangesteld, en hiertoe moest de mens vrucht dragen. Zodra er water staat in het Aramees, betekent het zaad. Dieren zijn in het Aramees beelden van de zoomorfische engelen die de troon van god dragen, de hayewta, of in het Mandaisch-Aramees de hiauniata. De mens mag daarom niet laatdunkend over dieren denken.'

Eerst werden de engelen geschapen, de paradijselijke dieren, en dat waren beelden van de fundamenten van de mens. Het begon in het water, in de tranenzeeen, met de vissen, en zo moest de mens eerst tot kennis komen in de hemelen, wat daarna kwam, de vogelen : van kruis tot kennis dus. Eerst moet het vlees afsterven. Het gebod van wees vruchtbaar en vermenigvuldig uzelf is een oorlogsgebod in het Aramees. De mens wordt door de hemelse tranen bewapend tegen het vlees. Pas op de zesde dag werden de dieren op de aarde geschapen, op het land, de grond. Het begint in het water, in de tranen, in de verbondenheid met moeder natuur die alles toetst. Het water grijpt niet, maar laat los, doet afstand en test. Ga dus niet hoger dan je voegen. Neem niet meer dan nodig is. Ga niet zomaar aan land, maar richt je op de vissen en de vogelen en weet waar het voor staat. Laat jezelf niet zomaar gelden. Volg je vlees niet. Telkens als je een natuurlimiet overtreedt, dan gilt moeder natuur. Zijn wij gevoelig voor haar gillen ? De mens in het vlees hoort dit gegil niet. Het is zijn eigen moeder, zijn eigen vlees en bloed, zijn hogere zelf. Telkens weer wordt moeder natuur verkracht als de mens zondigt, maar moeder natuur zal haarzelf herstellen.

Ga niet te snel aan land, blijf lang genoeg in het water. Als je te snel aanlegd kom je bedrogen uit. De vijfde scheppingsdag is profetische openbaring die ontstaat in de tranenzeeen, nadat de mens heeft leren minderen, de minste hebben willen zijn, en zo wordt je de meeste over het vlees. Alleen de minste, de minore, kan het vlees overwinnen. Het materialisme is de openbaring van het vlees,

en het is allemaal gestolen. Vlees brengt vlees voort. We moeten daarom goed de scheppingsprincipes kennen.

Johannes 3:5 Israelitisch (hebreeuws-aramees)
Tenzij iemand geboren wordt uit tranen (water) en kennis (hemelen), kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.

1 Johannes 5:8 Israelitisch-Egyptisch
En drie zijn er, die getuigen op de aarde : de kennis en de tranen en de besnijdenis (bloed), en de drie zijn tot één.

Wanneer je tot aarde komt, tot land, tot de schepping van wezens op de aarde, de zesde scheppingsdag, zorg dan dat je diep genoeg in de tranen bent gegaan om alles te testen, en ook zodat het geen egoisme is, dus dat je de besnijdenis hebt ontvangen, en dat je zo tot kennis, profetische, hemelse kennis, tot openbaring bent gekomen, zodat je niet door vleselijke krachten wordt geleid. Het westen legt deze dingen niet verder uit, en heeft die vertaling ook niet. Ze hebben namelijk Israel en Egypte weggekapt. Je moet dus deze drie getuigen hebben, anders kun je niet tot de scheppingsaarde komen.

Met het getuigenis van mensen kom je er niet. Je komt er ook niet door complimentjes van anderen, want het vers erna zegt :

1 Johannes 5:9
Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, het getuigenis van God is meerder, want dit is het getuigenis van God van het zoonschap.

Er moet dus eerst daadwerkelijke wedergeboorte zijn en wederopvoeding, in het zoonschap.

Openbaring 22:17 Israelitisch
En de Kennis en de bruid zeggen: Kom. En wie het hoort, zegge: Kom. En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme de tranen des levens om niet.

Johannes 3:6 Israelitisch
Wat uit het vlees geboren is, is vlees, en wat uit de kennis geboren is, is kennis.

Johannes 7:38-39 Israelitisch-Grieks
Wie naar Mij luistert en Mij gehoorzaamt, gelijk de Schrift zegt, stromen van levende tranen zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit werd er gezegd van de Kennis, welke zij, die tot luisteren en gehoorzamen kwamen, ontvangen zouden.

Het gaat hier om de kennis van het hongeren, weten wanneer te vechten en wanneer niet, leren wanneer te eten, en wanneer niet, leren wanneer te spreken en wanneer niet.

1 Johannes 5:6 Israelitisch-Egyptisch
Dit is gekomen door tranen (water) en besnijdenis (bloed), niet slechts met tranen, maar met tranen en besnijdenis. En de Kennis is het, die getuigt, omdat de Kennis de waarheid is.

Laat je niet zomaar kussen. De ware kus is als je door inzicht gekust bent, a view to a kiss.

hoofdstuk 28 zaaien en oogsten

De mens gaat te snel voor nuance en context, dus dan moet alles eerst in de vertraging, geduld, en dan is de chaos het kruis voordat er schepping kan plaatsvinden. Het kruis is dualistisch. En ja, er is zoiets als valse context en valse nuances, wat ook weer terugkomt in de germaanse mythologie als de strijd tegen de reuzen en de kabouters. Daar is het ragnarok voor. De goden zijn dan de prioriteiten, de logistiek, en dat is ook helemaal verkeerd gegaan, dus vandaar dat er ook weer zoveel valse goden zijn van het vlees, en die moeten dan ook allemaal vallen. In het ragnarok, in de vertraging, het ijs, het geduld, gaat het zich allemaal sorteren. Alles sterft daar aan zichzelf, alles wordt tegen elkaar weggestreept, goden, kabouters, reuzen, enz. Alleen de logistiek kan nuance en context met elkaar verbinden, en zo van cirkel tot cirkel gaan, in een spiraal. De logistiek is de profetische leiding, de gave, het onderscheiden van waar, wanneer, hoeveel, en hoe, dus de beste schakels voor het moment, dus weer de logistieke filosofie, waar ook een onderwijsboek van is, en wat zo nu en dan ook weer terugkomt. Toetsen en empathie is de basis, en die empathie is dus allereerst naar moeder natuur. Empathie naar het vleselijke is gevaarlijk. De mens komt door empathie, plaatsvervangend lijden, juist boven het vlees uit, dus dan pas gaat Efeze 1-2 en geheel Efeze in vervulling, dat je door empathie boven alle overheid en macht van het vlees wordt gesteld, in plaatvervangend lijden. Dus dan wordt het tegen elkaar weggestreept. Dat is dan ook het geheimenis van christus waar Paulus het over heeft, dus niet zomaar een man, maar een principe. Wat de kerk er verder van heeft gemaakt daar gaat het verder niet om, maar die schatten liggen dus veel dieper verborgen, er onder bedolven eigenlijk.

Dus Efeze 4 gaat dan over wat empathie inhoudt, het afdalen in de dieptes, de buitenste duisternissen, de buitenste cirkels, en dan krijgsgevangenen opvoeren. Empathie is nl. geen new age dwaas, maar toetst alle dingen, neemt alles krijgsgevangene en voert het dan mee omhoog om het tot sieraad te strekken en alles een plaatsje te geven, zij het een gevangenis, een school, of een ziekenhuis of wat dan ook, zodat het vlees verder kan afsterven.

Empathie is dus een oorlogsvoerder, zoals Efeze over de geestelijke oorlog gaat, en Efeze was dus gesticht door amazones, waar Paulus deze kennis vandaan haalde, nl. uit de aretaitische filosofie (waar ook weer een boek van is). Empathie is dus geen dweil die zich overal inmengt, maar zich juist terugtrekt om shamanistische tochten in en door de onderwereld te gaan. Het mag dus niet materialistisch zijn. Het is altijd profetisch. Dan geldt weer het zaaien en oogsten principe dat je niet moet verwachten dat je alles van een artikel direct begrijpt, want het gaat niet zomaar om lezen, maar om bestuderen, mediteren, loslaten, de tijd geven, en dan ga je vanzelf verbanden leggen. Het komt uit een komend boek, dus het heeft ook weer een boekcontext, en het komt voort van het eerder fundament van 'de ontsluiering van genesis'. Je hoeft je niet druk te maken om wat je er nog niet van begrijpt, maar dat wat je er wel van begrijpt, want dat is je dan gegeven als loon, en dat kan

inderdaad maar iets heel kleins zijn, een kort zinnetje of gewoon een woordje, waar je mee verder kan. Dat is ook weer logistiek, dat je de lijn volgt die je gegeven is, en op een ander tijdstip als je het terugleest kan dat weer een andere lijn zijn, omdat logistiek nooit hetzelfde is.

Ook context en nuance moet dus getoetst worden, dus dan ga je terug naar de tranenrivier. Het toetsen is centraal en daarvan is empathie een beeld, dus voorzichtigheid om moeder natuur niet voor de voeten te lopen.

Vaste land betekent overmoed als je dat te snel doet, te snel dingen accepteert in plaats van worsteling/toetsen. Zondebesef is niet vals. Met loslaten wordt bedoeld dat je het zelf niet opzoekt als geforceerd. Het is een toetsprincipe, een onderdeel, dat je afstand neemt om te kijken wat het is, en als het echt heel sterk is en je kan het niet loslaten en iets schreeuwt er in je, dan is dat de toetsworsteling, en alles moet getoetst worden, ook dat, en het ware zal je juist daarin tegemoetkomen, net zoals bij profetie dat je als je een indruk krijgt je daar nooit direct op moet handelen, maar eerst los moet laten, in de week, in een speciaal kastje, om het te doen rijpen, of om te zien dat het door de mand valt. Als het telkens blijft terugkomen en het in je hart komt, en je kan het niet meer inhouden, dan is dat hoe profetie werkt en je tegemoetkomt, juist door het toetsen. Dat is de heilige gebondenheid, maar het moet altijd tot het uiterste toe getoetst worden, dus er mogen geen lekken tussenzitten. De schreeuw of het gegil van moeder natuur hebben we het over gehad, en dat begint bij zonde overtuiging en de tranenrivier, die gevoelig maakt, en als je dat als toetsopdracht hebt 'losgelaten', en je laat het loslaten ook los, dus het hele face the face principe, loslaten van het loslaten van het loslaten etc. totdat je in het ultra loslaten bent gekomen, en het wordt nog steeds sterker, dan is dat de gnosis die je tegemoetkomt. Belangrijk is het gegil en geschreeuw van moeder natuur te leren verstaan en horen wat gebeurd als je aan het uitzoeken bent waar de natuurlimieten ergens zijn, wat we dan de metron noemen, dat is een grieks woord. Iedereen heeft zijn eigen metron, zijn eigen gebied, waarin hij moet blijven en niet de grenzen overgaan.

In het profetische betekent ‘pressing' dat je er niet zelf mee aan de haal gaat, maar er op blijft drukken en wegdrukken om te zien wat het gaat doen, waarvan het gemaakt is, en of het wel echt profetisch is, zodat er geen vleselijke inmeng is. Het mag dus alleen zelf gaan komen en als het blijft aanhouden dan kan het dus van de gnosis zijn, maar dat mag dus nooit zelf opgezocht worden en geforceerd worden dat je er a.h.w. overmoedig mee gaat rondhollen, want dan is het foute boel. Ook al lijkt het allemaal onschuldig, alles in de profetische beweging mag alleen maar voortkomen vanuit pressing, dus het toetsend verzet.

Gedachtes kunnen al snel gaan rondhollen en kettingreacties veroorzaken, en dat moet je afkappen zolang het kan. Soms kan het niet afgekapt worden en is het van de gnosis, dus als een natuur opname, en dan was er al gezaaid, zoals jeremia die zei dat het te sterk was geworden. Het is een beetje het una paloma blanca principe, dat niemand je vrijheid weg kan nemen, als je een vogel in de lucht bent (liedje uit de zeventiger jaren). Dus alles wat zich bij je aanbiedt is dan land, en daar moet je als een vogel in gedachten van wegvliegen, maar ook die vogel zelf is ook land, dus daar moet je ook van wegvliegen, of eruit vliegen, en dan uit die vogel moet je ook weer wegvliegen, dus je dringt dan steeds verder door in de geestelijke wereld, en daar gaat de gnosis dan op reageren door opname wat je niet kunt tegenhouden uiteindelijk, en dat is dan de zuivere kern. En ja, dus ook verzetten tegen rust, rusten van het rusten van het rusten, en daartegen verzetten, daar op pressen,

wegpressen, apart leggen in een doosje of kastje, en dan kijken wat er gebeurd, dus niet zomaar uit de kast halen. Kastje zelf moet dan ook weer in een kastje gedaan worden, en dat kastje moet ook weer in een kastje gedaan worden. Er zijn hier een heleboel technieken voor in meditatie, om maar in die ultra zone te komen, in volkomen toetsen. Op die visualisatie reageert dan de gnosis, en bindt je dan in het hemelse. Er moeten dus een heleboel schermen en filters komen tussen de mens en de gedachten/ ideeen.

hoofdstuk 29 ken je medespelers

Het vlees is aan het klotten, vetklotten, en soort zoekt soort. Het zal niets dan vlees aantrekken wanneer dat gebeurd, en ze zullen samen ten onder gaan. Grijpen, grissen, vasthouden, klotten, en dan is het niets anders dan brandstof. Daarom is er vlees : het moet weer weg, het moet verbruikt worden, maar wee het gebeente van hen die met het vlees gaan samenklotten. Het profetische is meer als een volleybalspel, dat je alles wat op je afkomt eerst wegduwt, induwt, draait, om het te toetsen. Dat is met alles zo. Je mag je nooit zomaar ergens aan vasthouden. Je moet het altijd weer wegspelen, langs andere principes laten gaan. Alles moet getest worden. Ken je medespelers.

hoofdstuk 30 Bespreking van roem tot roes

Dat is wat een schrijver doet : hij steelt je tijd en onwetendheid, en geeft er zoveel voor terug. Het is een lieve dief. Dat is wat een zanger doet : Hij steelt je problemen en geeft je er zoveel voor terug. Het verandert je wereldbeeld en je emotionele leven. Het is een lieve dief. Een schrijver is een literaire zanger, liederen in zoveel lagen, op zoveel manieren, en altijd veranderd het weer. Als je het nog een keer leest zie je er hele andere dingen in. Telkens wordt er zoveel gestolen, en telkens wordt er zoveel gegeven. Het zijn ruildieven. Dat is de magie van de zeventiger jaren, het liefdeskind van de flower power van de zestiger jaren. De schrijver geeft je handvaten, en je kunt oude werelden loslaten. Hij is een lieve dief, een redder. En hij leert je het ook weer door te geven aan anderen, zodat er geen roem is, maar roes. De mens moet roem loslaten. Het gaat om het principe. Er is zoveel om te stelen en zoveel om te geven, zodat roem helemaal niet nodig is. Het gaat om het ruilen. Zo wordt er een nieuwe wereld gebouwd, of ontdek je een nieuwe wereld. Het is een onbekend deel in de mens, wat alleen door kinderen gevonden kan worden, de kinderlijkheid in de mens.

Dertien procent van het mensenleven is voor de sprookjes, de kinderboeken. Soms zijn hierin seizoenen, maar er zijn ook andere dingen belangrijk zoals het proza van religie, filosofie, en geschiedenis, wat vijfentwintig procent van het mensenleven is. D.w.z. overdrijf het niet. Neem voldoende rust. Blijf het binnen de context houden. Er ligt zoveel leegte buiten die belangrijk is, als het gaan naar de zee, kijkende naar de golven, en aan de andere kant van het woongebied zijn de stranden van de leegte waar alles stopt. Waarom is metaforisch het balspel zo belangrijk ? Het laat zien hoe in het profetische het principe ‘pressing’ werkt, of ‘pushing’, waarin je alles wat tot je komt eerst afketst van het geweten, de ‘weter’, om het eerst te toetsen in de zogeheten twijfel zone. Daarom zijn profetische mensen metaforisch volleyballers, waarin ze elke info eerst wegpushen van het geweten om het te toetsen op waarheid, het langs verschillende principes laten gaan, je medespelers. Dat al die medespelers in jezelf zijn wordt dan weer uitgebeeld door het ping pong spel, oftewel tafeltennis. Op de paradijs aarde zijn een heleboel tafel tennis tafels. Het voetbal speelt ook een belangrijke rol. Je steelt de bal als in plaatsvervangend lijden, en moet de bal ook weer afgeven aan anderen, je team, oftewel verschillende principes, om het te testen, om er een ander zicht op te krijgen, om te delen, dus je bent een liefdesdief zoals in het verhaal van roem tot roes. Al met al is er heel wat te doen op de paradijs aarde.

In het boek ‘de venezuela muur’ staat over het balspel in hoofdstuk 58, het orionse zoonschap :

‘De Egyptische cultuur is een edele en subtiele cultuur stromende vanuit het hogere Orion. Het zijn buitenaardse culturen die zich op aarde projecteren. We hebben geen behoefte aan plomp en plat. Zo is er een hogere Orionse cultuur genaamd Jakara. Het is een subtiele en edele moedercultuur. Namen van godinnen zijn Ananka en Jakira. Er zijn in de Jakara cultuur ook balspelcultussen. Jakara betekent ook balspel. Restricties worden spelenderwijs geleerd door balspelen. Het balspel wordt niet gezien als iets aards, maar als iets geestelijks. Het is een orakel, een gids.

De godin Ananka kwam tot me in een droom, omdat ik op zoek was naar het hogere Orion. Zij sprak :

'Wij vinden het fijn met jou te communiceren. Onze cultuur is gebaseerd op geestelijke journalistiek, een profetische journalistiek. Wij kunnen veel dieper in de dingen zien dan de aardse culturen. Wij kunnen er ook veel meer uithalen. De hogere Orionse cultuur communiceert, maar op een veel diepere, geestelijke en profetische manier dan de aarde. Wij dromen, wij leven in een droom, en wij leven door de droom. Er zijn hier veel gangenstelsels onder de grond om onze geheimen te bewaren. Het is niet genoeg rechtstreeks te zijn. Het is van belang subtiel te zijn. Zo kun je putten uit de meer verborgen energieën, van de orions-aardse energieën die van belang zijn voor de geestelijke groei. Wij zien ook het belang in van de rivieren als vruchtbaarheidsbronnen, en daarom ligt onze cultuur ook tussen de rivieren in. Wij blijven in contact met de rivier, opdat de dingen door ons heen blijven stromen en niets vastraakt. Wij zijn kinderen van de rivier. Wij kennen de dieptes van de rivieren, de geheimen die hier verborgen liggen, waar de aardse mens niets van weet. Blijf op een afstand, opdat het subtiele kan ontwaken. Er is geen heil in plakkerigheid. De afstand kent zijn eigen 'dichtbij', want verzoening ligt in een droom, en die droom gaat steeds dieper. Het ontwaakt in het ijs, als een ijsbloem. De aardse mens forceert teveel, teveel contacten, te oppervlakkig, en zo missen zij hun geestelijke doel. De aarde is afgeweken, mijn zoon. De aardse gaat nu door een reeks zondvloeden heen om de aarde te zuiveren. Dit is om de zielen op te nemen, terug naar het hogere orion, want zij waren verstrikt in het lagere orion. De aarde is van het lagere

orion, maar de natuur wijst op het hogere orion. Droom de gangen en de tunnels tussen de dingen in, en verdiep ze. Wij zien de oorlog die er is terug in jullie. Richt je op het balspel waarop onze cultuur geworteld is. Er is een oorlog om voort te bestaan, een oorlog om te overleven. Elke cultuur kent deze overlevingsdrang, en zo ook de onze. In het balspel ligt de sleutel, de hogere patronen van mijn boodschap. Wees anders. Je bent er niet voor om in een dozijn terecht te komen. Het doel is gematigdheid, gematigde energie, waarin er ruimte is voor het andere. Zo wordt de hoogste energie opgestuwd. De mens speelt met energie, niet volgens de regels, en zo is electrocutie hun lot. Het zoonschap is een tocht van vele nuances. Er is geen tijd voor roem. Het zoonschap is een analyse. Droom je wereld, ga het parallelle bestaan in. De analyse is niet altijd een antwoord, maar kan ook veel nieuwe vragen oproepen. De analyse boort nieuwe werelden open. Dan is er werk te doen, dan moeten er bruggen gebouwd worden. Jij bent een bruggenbouwer. In het zoonschap vind je hierin leiding.'

Dit waren ongeveer de woorden. Op diverse punten in de droom was ik op een bepaalde manier 'bang', omdat het een soort geestelijke kernenergie was. Ik ging er dus heel voorzichtig mee om. Het was kernenergie van de natuur. Het was een systematische natuurgids, een soort leidraad en gebruiksaanwijzing door nieuw gebied.’

Tot zover ons onderwijsboek de venezuela muur. Er is een hemelse journalistiek. Je houd je nergens zomaar aan vast, maar geeft het weer door. Het is altijd weer stromende, zoals in het balspel. Hierin liggen een heleboel belangrijke principes verborgen. Zo kan de boodschap ook groeien in de metaforische journalistiek, komen er steeds weer stukjes bij. Het is een beeld van het hemelse, profetische leven, ook dat je alles moet onderzoeken en toetsen aan andere principes, en niet zomaar met de wind meewaaien. Journalistiek bewaart altijd een zekere afstand die belangrijk is. Je bent niet met jezelf bezig en toch liggen deze dingen in jezelf. Je houdt nergens ziekelijk aan vast, maar durft het te relativeren, los te laten, en dan onderga je de ervaring van het balspel, van roem tot roes.

Wat een geweldige hemelse drug is dat. Het is de basis van ons leven en ons onderwijs. Het is niet zomaar dode tekst. Het is een hemelse gave die doorleeft is, eerlijk verdiend is. Je kan jezelf in deze sport opwerken, maar het is maar een metafoor. Er moet genoeg ruimte zijn voor andere dingen. Geef het een plaatsje, overdrijf niet.

hoofdstuk 31 de toetswetenschappen – principes van de paradijs aarde

Het toetsen is altijd een belangrijke boodschap geweest. We hebben het dan niet zomaar over wat toetsen een keer bij speciale gelegenheden of belangrijke beslissingen, maar over het toetsen van alle dingen, en dan als een wetenschap. De wetenschap van het toetsen is belangrijk om veilig te blijven in een wereld vol van bedrog.

Het is belangrijk om iets goed te laten werken dat er meerdere metaforen worden gebruikt, dus metaforen op verschillende sporen, zo ook bij het toetsen. Hier is een lijstje van metaforen :

volleybal – Je drukt elke gedachte, elk idee, ook elke cluster van verbeeldingen, als een bal weer weg en houdt het niet zomaar vast, want het moet eerst op waarheid getoetst worden aan allerlei principes : Komt het wel voort vanuit de liefde, komt het wel voort vanuit de hemelse context, is het wel verantwoord naar bijvoorbeeld de armen en de dieren ? Enzovoorts. Dat zijn dus allemaal je medespelers, deze principes waaraan je het toetst.

ping pong – Je slaat de bal weer weg om het aan je medespeler te toetsen, wat ook een principe is. Je geeft het als het ware eerst terug aan de hemelse kennis, en gaat er niet zomaar mee op de loop. Het is nog geen tijd om het balletje op te vangen, want je weet nog helemaal niet wat het is, of als het wel goed is.

voetbal – Zelfde principe. Je houdt de bal niet voor jezelf, maar de bal moet uiteindelijk het doel in, zodat je begrijpt wat het is en weet wat je ermee moet doen. Soms moet je er niets mee doen, en soms kun je het alleen maar op een bepaalde manier of andere manier gebruiken. Je blijft de bal draaien, draait elke steen om, om te zien wat het waard is en wat eronder ligt, wat erin zit, met wat of wie je te maken hebt, wat een beeld is van analyse en onderzoek.

honingbijen – Ze gaan van bloem tot bloem, en nemen alleen maar de nectar eruit, dat wat ze kunnen gebruiken, dus niet de bloem zelf. Zo moeten we ook met gedachten en ideeen, verbeeldingen omgaan die zich opdienen in ons hoofd. We moeten er het beste, goede, uithalen en dan weer verder gaan, en niet noodzakelijk het hele idee meenemen. We moeten dus leren ziften, wat in het toetsen ontstaat.

de russische pop – Misschien ken je ze wel, de russische poppen, die kun je opendoen, en dan blijkt er weer een pop in te zitten, en als je die pop opendoet blijkt er weer een pop in te zitten, enzovoorts. Zo gaat dat ook met het toetsen. Het gaat erom wat er in het pakpapier zit, en soms moet je eerst een heleboel vlees wegmaaien. Je pelt het dus af, maar ook het tegenovergestelde is belangrijk dat als je iets hebt gevonden of binnenkrijgt, dan moet je het eerst apart zetten in een doosje, en dat doosje moet je ook weer apart zetten in een doos of in een kast, en die kast moet je ook weer apart zetten, en het dan te tijd geven om te laten zien wat het is en wat er mee gedaan moet worden, en soms moet er helemaal niks mee gedaan worden.

Dit zijn dus al verschillende sporen in de toetswetenschap waardoor dingen getoetst kunnen worden. Het komt er dus op aan om er tijd voor te nemen en het te leren beoefenen als een sport. Als je in het toetsen denkt dat je een resultaat hebt, dan nog moet je het verder toetsen. Je mag nooit

zomaar een resultaat aannemen, maar daar moet ook verder mee gevolleybalt worden, gepingpongt en gevoetbalt, totdat het toetsen volkomen is geworden en je het niet meer tegen kan houden, want door het toetsen zal de waarheid zichzelf aan je geven en dan kan het niet meer loskomen, iets wat we de hemelse gebondenheid of verbondenheid noemen.

Ook deze metaforen moeten getoetst worden, want ze staan niet op zichzelf. Als je lekker aan strand volleybal hebt gedaan, of strand voetbal, of ergens in een strandhuis hebt gepingpongt, dan mag je daarna ook de zee in om alles los te laten, om alles van je los te wassen. Dan mag je de golven ingaan, de leegte in. Hierin is het belangrijk om ook die leegtes weer van je af te spoelen, want ook de leegtes en de rust moeten getoetst worden. Je mag als een vis zwemmen door de golven en alles achter je laten. Je mag ook jezelf loslaten om te toetsen, zoals een vis geen armen en benen heeft, zich nergens aanvasthoudt. Dat is ook wat vis-ioenen zijn die ontstaan in de toets-metafoor van de zwemtocht van de vis. Je komt zo tot de diepere leegtes in de leegtes, en het is slechts een doortocht. Je blijft niet rusten in je eigen veilige leegte, maar gaat altijd weer verder, totdat je aan land komt. Dat zijn je vis-ioenen. In het alles loslaten moet je ook tot de eeuwigheidsfactor komen, dus dat je het niet na een tijdje zelf gaat lopen forceren, maar dat het vanzelf op een getoetste manier komt, als je over het randje van de eeuwigheid bent gegaan. Daarin ligt een volkomen nieuwe en zuivere wereld. Deze metaforen worden ook weer aan elkaar getoetst. Blijf bouwen aan je metaforische voorstellingen in de context van de toetswetenschappen, zodat het profetische daarop kan reageren. Zo kom je tot een bruisende nieuwe wereld, door de branding. Zo kun je nu al worden tot een hemelburger. Dit zijn principes van de paradijs aarde.

De Vur boek 126 zegt :
‘Deze zeeen zijn te groot,

Deze zeeen zijn onoverbruggelijk,

Deze zeeen zijn eindeloos,

Allen zullen in deze zeeen in vissen veranderen
Er is geen doorkomen aan,
Zij kunnen hier alleen maar dromen,
Een vis zullen zij zijn
Tot de baarmoeder zullen zij gaan,
Van herinneringen geen sprake
Zij vertelt een verhaal,
Zij blijft niet bij de drama hangen,
Het gaat altijd weer dieper’

En de Vur boek 7 zegt over het toetsen :

‘Alleen als vissen kunnen wij tot U naderen, oh Heilig Vuur, in het duisterste van de nacht. Ja, de voorhangsels van tempels zullen scheuren.
Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet redden, ik heb Uw Woord nodig.

Kom in 't bloot in 't paradijs te zijn, waar de zeven sluiers zijn, bedekt door haar diepte.

Waar zij de honger stierven, zo vol van honing zijn zij nu, veilig bij de bijen en bloemen des hemels.

Kom vlucht met mij. De dagen van de honger hebben honing voortgebracht. Kom waar zoete waarheid dwaalt, in 't hart van de diepte. Kom, haar armen wijdgespreid, als zoete honing op haar dekens, als open boeken rijzen zij, van het woord op haar tong. Kom, grotere diepte is zij, door daken heen breekt zij, om de kinderen naar huis te brengen.

Door bloemen heen, de waat'ren van grote diepte, boeken van honing openen zich voor u, als de spelers van de nacht, om hen allen thuis te brengen.

Om naakt tot het paradijs te gaan, omhuld wordend door het woord. Kom, de honing volgt zij, druipende van haar mond en tepel. Komt, de melk van 't woord, dat is zij.

De honing van de diepte, haar raad is op u. Zij heeft uitgestort het woord, hun bron van zoete waat'ren. De eenheid met haar is hun kostbaarder dan al het and're. Nu vinden zij hun weg in haar. Zij bracht honger op een schaal om honing te doen rijpen, om de nachtspelers te laten komen.

Honing op de pijn, zij gaf u de doornen in uw vlees, als brenger van dauw, bron van zoete honing.

Draden van de honger gesponnen, vanuit Temet is het heil gekomen.

Van honger tot honger ging ik, in Temet vond ik heil.’

De toetswetenschap wijst dus op het belang van het minderen en het hongeren, want als we wanhopig aan dingen vasthouden, dan kan het niet getoetst worden. Alleen in het hongeren is er waarlijk toetsen, en worden wij geleidt tot de moederbron om daarin wederomgeboren te worden en wederom opgevoed. Het toetsen moet dus een gewoonte worden, een levensstijl, onze natuur.

hoofdstuk 32 bouwstenen van de paradijs wetenschappen

Dus wat doen we op de paradijs aarde naast sporten en naar de zee gaan ? We komen thuis en we nemen een douche, om alles weer van ons af te spoelen, ook een beeld van het testen. Het goede mogen we behouden. Oh ja, we hebben weer hard gewerkt en hard gestudeerd, want we hebben ook werk te doen op de paradijs aarde en er is veel school. Als honingbijen gaan we van klas tot klas. We nemen niet zomaar alles in ons op, maar alleen de nektar, en zo is dat ook met het werk, dat we van situatie tot situatie gaan, telkens van de een naar de ander, om anderen te helpen, en dan mogen we niet zomaar alles in ons opzuigen, maar alles moet getoetst worden, opdat het goede, de nektar, overblijft, en dat nemen we mee naar de bijenkorf waar het verder verwerkt wordt, en verder getoetst. Ook moeten we voldoende aandacht besteden aan het zaai principe, als zaaiers. Alles is zaad wat we moeten zaaien op de toets akkers, opdat het vleselijke kan afsterven, en het geestelijke, goede en beste kan opgroeien, als bomen die vrucht dragen. We mogen de bomen niet opeten, maar

moeten wachten op de vrucht, en zowel het wachten als het eten van de vrucht zijn weer beelden van het toetsen in de toets wetenschappen. Het gaat dus nog niet eens zozeer om de vrucht. Ook dat moet dus nog getoetst worden, in je lichaam, opdat de ware levenssappen eruit onttrokken worden, de levensbron. Alles wordt door het lichaam verwerkt, en alles werkt mede ten goede. Alles wordt ontleed.

Zaaien dus als toetsprincipe, wat weer betekent dat je niet zomaar gaat vasthouden aan dingen die je in je hoofd binnenkrijgt, gedachten, beelden, gevoelens, emoties, enzovoorts, want het kan van alles wezen. Post is niet je identiteit. Invloeden willen de mens overnemen, andere mensen die signalen uitzenden willen je overnemen voor hun clubje, enzovoorts. Je hoofd zit vol met post waar je je niet mee hoeft te vereenzelvigen. Vandaar dat je alles moet zaaien, opdat het beste, en dat wat er in zit opgesloten, het goede, het betere, het beste, vrijkomt en zich kan uiten. Je kan het dus ook niet zomaar weggooien, maar moet het dus toetsen op een natuurlijke manier, en dat gaat door de metafoor van het toetszaaien. Ook de andere toetsmetaforen zijn belangrijk. Ze vullen elkaar aan en toetsen elkaar ook, wat we kruistoetsen noemen in de toetswetenschappen.

Wat doe je tegen stads-extremisme en natuur-extremisme ? Het zijn beiden vormen van materialisme, van verletterlijking, en daarom moet de mens terugkeren tot het metaforische. Op de paradijs aarde worden er een heleboel metaforen gebruikt als bouwstenen, in de paradijs wetenschappen. Daarom staat de school op de paradijs aarde centraal.

Het paradijs is niet zomaar een plaats, maar de status van een verhoogd bewustzijn. Heel veel valse, ongetoetste bewustzijnen moeten hiervoor verlaagd worden, afgepeld. Het hogere bewustzijn is een logistiek, een rode draad, en geen allesweter. Er wordt zorgvuldig met het geweten omgegaan, en er wordt dus juist veel aandacht gegeven aan de twijfelzone die er omheen ligt, waarin de mens toetst, de worstel zone. Er is dan maar weinig wat daadwerkelijk echt het geweten, de weter, ingaat, maar dit is dan wel puur en zuiver. Niet het vele is goed, maar het goede is veel. Minder is meer. Er is juist een heleboel valse kennis wat de mens weer moet verliezen, valse aangeleerde of ingeboren kennis die helemaal geen kennis is. Kijk goed wat er allemaal marcheert voor kennis vandaag de dag. Vaak is dat gewoon de vleselijke, opgeblazen, mind-controlling kennis van de lagere aarde, de misleidende, verdraaiende dievenkennis die alleen maar uit is op goud, geld en goederen.

De alledaagse bezigheden zoals wassen en afwassen zijn metaforen van het toetsen. Maar de was-ervaringen moeten zelf ook weer getoetst worden, dus als je onder de douche staat, stel je dan voor dat je de zee ingaat en als een vis wordt om alles los te laten, en zwem dan door totdat je land vindt. Laat alles achter je, ook de was-ervaringen, opdat die ook gewassen kunnen worden. Uiteindelijk sta je dan weer thuis onder de douche, en laat je de zee-ervaring ook weer van je afglijden. Het goede zal bij je blijven, je tegemoet komen, juist door dit proces. De toetser krijgt dus loon. De zaaier krijgt zijn oogst.

Ook het koken als alledaagse bezigheid is een metaforisch beeld van het toetsen. Ga hier niet letterlijk en aards mee om. Het voedsel wordt afgepeld en gekookt. De warmte zuivert het voedsel, en als het dan klaar is dan wordt het gegeten om het nog verder te toetsen en te verwerken, en het lichaam zuivert het, ontdoet het van alle afvalstoffen. Zo komt de zuivere boodschap binnen, en die gaat het lichaam dan vertalen, en zo mag er gecommuniceerd worden met mens en dier, en mag je

hulp bieden en geholpen worden, allemaal in de context van de toetswetenschappen op de paradijs aarde.

hoofdstuk 33 rust en vrede in deze tijd

Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de bron der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar mantel (deken).
Maleachi 4:2

Rust en vrede vinden in deze tijd.

Waar gaat het leven om ?
In leven en overleven zijn wij verbonden aan de grotere hemelse realiteiten.
Ook deze tijd heeft zijn eigen Goliath.
Maar er zijn veel ergere reuzen.
De zonde van de mens is veel en veel erger.

We mogen rust hebben in de hemelse realiteit.
Als wij de zonde afleggen.
Een moeilijke tijd is het probleem niet, maar de zonde is het probleem.
De mens was zo siamees geworden, en daarom is het een moeilijk tijdperk nu,
om los te snijden. De mens was te verbonden aan het vleselijke,
en nu moet de mens weer opnieuw beteugeld worden.

De mens mag hierin een prachtige reis maken,
terug tot de hemelse banden.
Rust vinden in deze tijd,
vindt juist plaats in grote alertheid,
geen deel hebben aan de zonde en de ongerechtigheid in deze wereld,
Maar rust vinden in een goed geweten,
dat is de enige rust.
Iemand anders kan dat niet doen.
Het hemelse contact komt altijd van twee kanten.
Maak het in orde met de hemel,
en houdt het in orde met de hemel.

De profeet Maleachi liet zien : Uw rust en genezing ligt in de heilige vreze, oftewel de heilige alertheid en waakzaamheid. Vrees kan ook zo verlammend zijn, onze knieen doen knikken, maar zo

hebben wij een zintuig. Voorzichtigheid is de definitie van ‘voorkomen is beter dan genezen.’ De mens moet allereerst geen geneesmiddel hebben voor de ziekte, maar een geneesmiddel voor de zonde.

Het klinkt misschien een beetje vreemd : Hoe kan er nu genezing zijn in vreze ? Maar dat is juist de hemelse paradox. Hemelse vreze, hemelse voorzichtigheid is een grote geborgenheid en een groot geluk. Dat mogen wij niet onderschatten. Vreze en genezing horen dus bij elkaar.

Johannes Calvijn stelt dat als God de uitverkorenen vergadert, dan zijn dat niet de roekeloze zondaren, maar de vrezenden. Zij zijn dus de afgezonderden, en hen wordt beloofd dat hun waarachtig heil bewerkt zal worden. Zij worden verschrikt en bijna ontmoedigd door de bedreigingen, als God die niet verzacht. Maleachi mag daarom verzachtende woorden uitspreken tot de vrezenden, zij die dreigen te bezwijken, namelijk dat er voor hen genezing zal zijn.

Er is dus genezing in dat grote kruis van vreze, een hemelse paradox. In het bittere kruis van vreze bevindt zich een honingbron. Dat mag ook je hart warm maken in bange tijden. Calvijn spoorde de mens in de reformatie aan tot heilige vreze als een reiniging. Vreze is een gave, een gave van genezing. Het leidt volgens de profeet Maleachi tot onder de hemelse deken, tot een hemelse slaap, waarin wij rust kunnen vinden en met God kunnen communiceren.

hoofdstuk 34 een antistof in deze tijd – de leer van maleachi

Maleachi 2:5
Mijn verbond met hem was: leven en vrede; Ik gaf hem vrees (godsvrucht), en hij vreesde mij en beefde voor Mijn naam. (Calvijn’s vertaling)

De heilige vreze, heilige voorzichtigheid, heilige alertheid, heilige waakzaamheid is moeder vreze waartoe de mens moet naderen om in verborgenheid en geborgenheid te komen, diep in het binnenste. In haar is genezing, stelt Maleachi, onder haar deken, haar mantel, of rok, in het Hebreeuws, dus het wijst ook weer op de baarmoeder, waarin de mens tot wedergeboorte kan komen, tot daadwerkelijke schepping, want de schepping is er nog niet geweest. Nu leeft de mens nog in foetale nachtmerries. Het laatste hoofdstuk van Maleachi gaat ook over het herstellen van de moederband met het kind. Calvijn noemt dat zo aan de monsterlijke dwaasheden kan worden ontkomen die zijn ontstaan door verschillende opvattingen in de tijd vanwege een gebrek aan oprechtheid. Calvijn wijst hier op psalm 2, op het kussen van het zoonschap.

Kunnen wij zeggen : ‘Ja, maar dat is allemaal door de voorouders opgetekend, en dat hebben we allemaal niet nodig.’ De hemel had ook veel aan de voorouders gegeven, en werkte door de voorouders heen, en daarna dwaalde de mensheid nog meer af. Wie zomaar alle Israelitische

fundamenten en christelijke fundamenten wegwerpt alsof het allemaal niets waard is, die is een dwaas. Ook al is er veel slecht en moet er veel verscheurd worden, vooral in het moderne westen : er zit ook veel goeds tussen. Met name heb ik het dan over het Israelitische oude testament : genesis, exodus, leviticus, numeri, deuteronomium, jozua, I samuel, II samuel, Job, psalmen, hosea, amos, habakuk, haggai, abadjah, zefanja, zacheria, nahum, maleachi. Dit zijn belangrijke boeken in de grondtekst, met veel goede metaforische principes. Het was gegeven als een stuk natuur. En zie dan maar te overleven in die wildernissen. Het is een hemels virus waardoor de mens werd aangestoken, maar de mens begreep het niet, en verdraaide het. Daarom zijn er geleerden en intellectuelen nodig die het terugdraaien, opdiepen. Iedereen is daartoe geroepen, maar weinigen geven gehoor. In zo'n wereld leven wij. Wij moeten over de muren van het westen heen die tussen west en oost waren gebouwd. Terug naar het bovennatuurlijke natuurverschijnsel in Israel en Egypte. Hier werd het over de aarde uitgestort. Hier werd er contact gemaakt met Orion. Het hogere Orion raakte hier de aarde, vandaar de pyramides en de semiotieke tunnels. Kennen wij de tekens ? Het is niet iets wat je zomaar moet lezen, maar begrijpen. Hoe beter je het OT kent, hoe meer je gaat zien hoe het NT opgebouwd is vanuit OT verzen. Het NT staat niet op zichzelf, maar verletterlijkte het, verdraaide de beelden, vooral in het westen. In de grondteksten loopt het terug via de Griekse filosofie tot het OT. Zowel Israel als Egypte zijn gaven, maar de mensheid misbruikte het. Daarom moet de mens terugkeren tot moeder vreze, want ze gingen mee met roekeloosheid, overmoed en onverschilligheid. Luiheid, lauwheid en lafheid is waaruit de aardse mens is opgebouwd.

Calvijn wijst hier op Romeinen 8:22-23 :

Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Kennis als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.

Calvijn stelt dat dit onze eigen barensnood is. Wij moeten zelf geboorte geven aan ons zoonschap.

Een antistof tegen een moeilijke tijd begint bij een antistof tegen de zonde, en de wereld kan hiertegen geen antistof bieden. Het antistof ligt verborgen in de vreze des heeren, die het begin is van alle wijsheid en het hoofd der kennis. Hiertoe wordt de sleutel gereikt, tot het binnenste van de mens, wat uit speeksel bestaat : een mengsel van tranen, zweet, urine en zaad. Hieruit is de binnenste mens opgebouwd. Hiertoe zijn de leeuwen gekomen, waarover het boek openbaring spreekt, en wat dus uit het OT komt, want het NT is gewoon een verdraaiing van het OT. Het komt uit Israel en Egypte, en uit Orion. De leeuwen zijn hemelse virussen die de mens bewaken tegen de zonde, maar wat doet de mens ? Die wil zo snel mogelijk het kruis uitbannen, dus zo kan de mens geen antistoffen aanmaken. Daarom wees Calvijn in de reformatie op Maleachi 3, dat de zonen van Levi gezuiverd moesten worden, oftewel de hele offerdienst van de mensheid, het hele boek Leviticus dus, moest gezuiverd worden, teruggeleid worden tot de bron. De mensheid had in het westen een gruwel gemaakt van Leviticus.

De leeuwen komen uit de hemel. Ze bijten, en ze scheiden, om de mens los te snijden van de zonde. Het zijn hemelse virussen. Het hemelse virus is het antistof tegen het aardse virus van de zonde.

Het is een gat geopend in de diepte van de mens. Hier komen leeuwen uit voort om te zuiveren. Woest brullen zij, puur natuur, puur wildernis, en denk niet dat je ze kunt temmen met je gedachtes en opvattingen zoals het zou moeten. De mens heeft altijd gestreden tegen het profetische, maar zonder succes. Ze denken alleen korte termijn, niet lange termijn. 'Hoera, we hebben de leeuwen in de bijbel opgesloten,' denken ze dan. Maar de kooien zijn opengegaan. Je kunt God niet opsluiten in domme, dwaze doosjes. Op een nacht breekt het los. Het hemelse virus is een liefdesvirus van empathie, en empathie leidt tot vreze, want als je waarlijk empathie hebt, dan ben je bang om het hemelse in de weg te staan. Dan heb je een verbroken hart. Daarom komen de leeuwen. Woest brullend. Ze roepen de mens terug, en brengen de mens terug. Tegen het hemelse virus kun je niet op.

Onder de deken is het veilig. De mens moet niet bedrijvig rondrennen in het vlees. Ben je een Maria of een Martha ? Ben je een Ruth of als de vrouw van Lot ?

Zomaar contextloze religie zoals in het westen is niet interessant. Natuurlijk heeft het zijn eigen mythologie, maar het gaat om de archeologie, zodat er licht schijnt op de betekenis. Het gaat om het mysterie dus.

Maleachi gaat erover dat de mensheid van de hemel gestolen heeft. Dat zien we nu ook : de mensheid steelt van de dieren. Het ware medicijn of antistof ligt in de vreze des heeren, en die pakt allereerst de zonde aan. De vreze des heeren ligt verborgen in de empathie, en de vreze des heeren is de ware genezing, de genezing van zonde. Dat is wat het hemelse virus is.

Maleachi 2:5
Mijn verbond met hem was: leven en vrede; Ik gaf hem vrees (godsvrucht), en hij vreesde mij en beefde voor Mijn naam. (Calvijn's vertaling)

Maleachi moest de bedriegelijke priesterorde terechtwijzen, aan het licht brengen, stelt Calvijn, want zij eigenden zichzelf lichtvaardig het hemels verbond toe. Hij betrekt het ook op zijn eigen tijd, op de pauselijke priesters die zich als opvolgers zien van de apostelen, maar Calvijn noemt het diefstal. Als een dief iemand om het leven brengt en diens goederen neemt is de dief niet de wettige opvolger. Zo is dit ook met het OT en NT geweest. Het christendom stal van Israel maar was zo geen wettige opvolger. Israel heeft het daarom ook nooit geaccepteerd, omdat ze de mooie Israelitische talen kapot hebben gemaakt. Wel bestaat er dus een Israelitisch christendom. Calvijn stelt terecht dat er een gebrek aan onderzoek was geweest, dat men niet diep genoeg is gegaan. Hij legt de vinger op de zere plek, want zij waanden zichzelf erfgenamen, terwijl Calvijn dan wijst op Maleachi, dat het ware erfgoed de heilige vreze is, en die is voorzichtig, en die doet eerst onderzoek voordat er allerlei dingen beweerd worden. Door moeder vreze zijn wij dus erfgenamen.

Er is nu een vleselijke opname gaande tot de medische god. De mens vreest moeilijke tijden, maar vreest niet de zonde. De mens heeft allerlei soorten vleselijke vrees, maar is niet godvrezend. De ware, hemelse opname is de opname van hemelse vreze. Calvijn wijst erop : het verbond moet van twee kanten komen. Je kunt dus niet alles op God projecteren. Dit verbond van vreze is dus leven en vrede. Het verbond van vreze is de ware genezing, de genezing van zonde en leugen. Laat dat bij ons voorop staan. Genezing is een heel symbolisch iets en wijst op de diepte.

Bij Maleachi 1 worden Jakob en Ezau aangehaald. Ezau was in dit voorbeeld gewoon een beeld van het eerstgeboorterecht, de vleselijke orde, zoals Calvijn ook stelt, en Jakob een beeld van de geestelijke, bovennatuurlijke orde. Jakob is degene die ging toetsen op Pniel, wat een teken is van de heilige vreze. De heilige vreze toetst alle dingen en neemt niets zomaar aan. Wij moeten besneden worden van elke aardse status, opdat we de dingen van het vlees niet volgen. Uiteindelijk legde Ezau ook zijn eerstgeboorterecht af en verzoende zich met Jakob. Calvijn noemt de hemelse vreze een afzonderaar, die het volk apart zet. Hij noemt dan ook dat de ziel vanuit het niets is geschapen, vanuit de leegte dus. Het is verder geen mensenwerk. De hemel is absoluut soeverein, stelt Calvijn, en doet wat de hemel wil, en ergens anders zei hij dat de hemel Kennis is, dus het is niet een gokmachine. Het is alleen zo dat de menselijke kennis niet op een lijn staat met de hemelse kennis, dus de mensheid verkiest op een hele andere manier dan dat de hemel verkiest. De mens hoeft hier niet te voldoen aan menselijke voorwaarden, maar aan hemelse voorwaarden.

Calvijn stelt dat het allemaal in de eeuwige en geheime raad van de hemel verborgen ligt, en dat als wij daarin willen doordringen, dan is dat een zeer diepe afgrond waarin al onze gedachten verdwijnen (commentaar Maleachi 1:2-6a). Volgens Calvijn ligt dit antistof in overeenstemming met Romeinen 9 in Israel. Het is een uitdaging om Israel in diepte te kennen. Het geheimenis van de vreze en van moeder vreze, en daarmee het raadsel van de genezing, ligt hierin opgeborgen. Dat is waar Duitsland, oftewel de reformatie, en dus ook Calvijn, op terugwijzen. Daarna ging in Duitsland alles verkeerd. Daarom moet de mens terugkeren tot het diepere Duitsland, om zo terug te keren tot de Israelitische bronnen, om zo tot Orion opgenomen te worden.

De scheiding tussen het geestelijke en het vleselijke, daar hebben velen moeite mee, zoals Calvijn ook aangeeft, maar dan zegt hij : ‘O mens, wie zijt gij dat gij God tegenspreekt ?’ (Romeinen 9:20) Dat waren de woorden van Paulus die tot de derde hemel opgenomen was geweest, en wiens geschriften in het Westen zijn verdraaid, valselijk vertaald, en uit z’n context gehaald, wat de reden is dat er meerdere Paulussen zijn nu, zoals er ook meerdere Jezussen zijn. ‘O mens, wie zijt gij dat gij God tegenspreekt ?’ God is natuurlijk slechts een metafoor van het hogere, van het heilige, het hemelse, het betere, het beste, wat in de mens zelf zit, oftewel de bronnen van het leven, de eeuwige bronnen. Wie zijt gij dat gij het tegenspreekt ? Bent gij al in de hemel geweest, of leeft u allemaal van horen zeggen ? Calvijn zei ook : ‘De mens probeert God als het ware van zijn hemelse troon af te trekken.’ Hij noemt het een monsterachtige handelswijze. Hij noemt het menselijke geharrewar slechts geblaf. We proberen het beste uit Calvijn’s geschriften te halen. We praten het niet goed, maar hij heeft nu eenmaal belangrijke dingen gezegd. Hetzelfde doen we met de bijbel, vooral het Oude Testament, terug naar de bronnen van Israel, het laten zuiveren door de hogere Orionse bronnen waardoor het tot de aarde kwam. Daarin ligt de opdracht, daarin ligt het werk : terug naar de boven natuur.

Calvijn : ‘Het zou beter zijn dat alle keizerrijken van de wereld in de diepste afgronden zouden worden verzwolgen, dan dat sterfelijke mensen hun hoornen tot in de hemel zouden verheffen om daarmee door te dringen tot in het allerheiligste van God.’ Hij noemt dan God als enige Auteur van onze zaligheid, en die zaligheid is de veelvuldige wijsheid van God die geen menselijk verstand begrijpt, zelfs geen engelen verstand. Daarom moet de mens ingelijfd worden in het zoonschap, stelt Calvijn, opdat zij aan deze bron gelijkvormig worden.

hoofdstuk 35 de langere weg gaan

Lezen :

Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.
Matteüs 7:13-14

Want het is beter te lijden, indien de wil van God dit eist, goed doende dan kwaad doende.
1 Petrus 3:17

Waarom lijdt gij niet liever onrecht? Waarom laat gij u niet liever te kort doen Maar zelf doet gij onrecht en doet gij te kort, en dat aan broeders.
1 Korinte 6:7-8

De ultieme tragedie is niet de onderdrukking en wreedheid door de slechte mensen, maar het stilzwijgen daarover door de goede mensen.
Martin Luther King

Altijd weer zijn de zwakkeren van de samenleving, en de hulpelozen de dupe, de zondebok.
Nee, want de mens wil het kruis niet dragen, wil de les van de natuur niet leren, maar snelle paarden hebben tot de snelle feestjes, want de mens moet overmatig verwent worden.
De mens wil de dieptes van het leven niet leren.
Nergens voor nodig, zegt de mens.
De mens is klinisch, onverschillig als een parasiet terend op andere levenssoorten voor zijn eigen heil, want dat is wat die 1816-nazi rotzooi is.
Het karma klaagt de mensen aan, de dieren en hun families klagen de mensheid aan.
De mensheid aangeklaagd.

De mens stapt ook rustig een vliegtuig in alsof er niks aan de hand is, terwijl de mens nog niet eens geestelijk heeft leren vliegen. De mens slaat in zijn overmoed allerlei stappen over.
Het is de hoogmoed van de mens.
Nu dit weer, nu dat weer.
‘Oh, snel mezelf veilig stellen ten koste van een ander.’
Plaatsvervangend lijden, wat een hemelse edelheid is, kent de mens niet.
De mens moet en zal voor elk leed bespaard blijven, maar kent de weg daartoe niet.
De mens steelt vandaag de dag gezondheid en welzijn.

Daarom moeten wij de langste weg gaan.
De korte, brede weg is de weg die ten verderve leidt.
Je voelt je dan misschien rijk en gezond, maar van binnen ben je al dood.

Smal is de weg die ten leven leidt. Het Grieks zegt : Het is een weg waarop je getreden wordt als druiven, een weg van grote verdrukking, van tranen en gillen (thlibo). Het Aramees, de taal van Jezus, zegt hetzelfde, en : Het is een smalle, maar ook een lange weg, en het is de weg van de wijsheid (qtn). Duurt eerlijkheid, eerlijk delen, en empathie niet het langst ? Het is het pad van het kruis, om met God in contact te komen, om de gaven aan te wakkeren, zodat je lichaam zelf hierdoor de macht van de zonde kan overwinnen en er antistoffen tegen kan maken. Soms wordt de mens ziek, soms moet de mens door dingen heen, en de mens moet stoppen excuses te maken. Shamanen gaan ook door van alles heen om de diepere bronnen van het leven op te graven, en dan leef je waarlijk en heb je ook wat uit te delen.

Moeten de dieren dan maar als levende schilden worden gebruikt ?
Oh, de mensheid is volkomen tot zombie geworden.
De mens is zo laf.
Bescherm jezelf, ga de natuurgrenzen niet over.
Doe andere levenssoorten geen kwaad voor je eigen behoud.
Lijdt liever goeddoende dan dat je kwaaddoende over lijken gaat voor je eigen opportunistische veiligheid, want dat is slechts een kartonnetje, en heeft geen eeuwigheidswaarde.
Het kruis is je bescherming, en maakt je ook ingetogen, zondert je ook af.
Wat is een mens te achten ?
Houdt je niet vast aan een mens, maar aan de bovenmenselijke kennis van het hemelrijk.
De mensheid is bezig zichzelf op te hangen door voortwoekerende dierenmoord.
Maar gij geheel anders : ga de langere weg.

hoofdstuk 36 het merkteken van de glitterati

Je lichaam is de tempel van God. Laat je daar zomaar rommel inspuiten ? Niemand weet wat het op lange termijn met je gaat doen. Maar de mens is verliefd op drugs. De mens houdt van dit soort toverij. Je wordt gechipt voor de new world order, de glitterati.

Ze zeggen dat het geen dwang is, maar de mens wordt psychologisch gedwongen, gechanteerd, bedreigd. Het is het merkteken van het beest. Oh nee, de mens mag niet ziek worden, maar de mens moet wel kunnen blijven zondigen.

hoofdstuk 37 fashion or passion

Veel mensen zijn wanhopig of zien het niet meer zitten, maar wij hebben een boodschap te verkondigen : feasting or fasting ? Fuif of kruis ? Is het leven een fuif of een les ? Basilea Schlink (1904-2001) zei dat zolang we op aarde leven moet het leven hard zijn, om zo los te kunnen komen van de tirannie van de zonde. Als je nu de moeilijkheden hiertoe van je wegschuift, dan zul je toch later er weer mee geconfronteerd worden. Als je door blijft gaan met het spelen van spelletjes hiermee, dan kom je niet vrij van de zonde. Zeg daarom ja tegen het kruis. Ook zei ze dat er alleen maar goede dingen van hemel's hand komen. De hemel geeft ons nooit meer te dragen dan we aankunnen. Elke last bereid je voor op de eeuwigheid.

fashion or passion ?

Vannacht had ik een droom dat ik op een buitenaardse natuurplaneet was, en ik was op een college achter het centrum. Een jonge Elton John gaf piano les, en liet zien wat de tonen betekende. Daarna was ik in een wiskunde lokaal, maar een econoom gaf les. Ik had de boeken niet gelezen en bestudeerd, terwijl er een repetitie was. Ik kreeg ook een blaadje. Blijkbaar zat ik op deze school. Een repetitie wiskunde zat ik niet op te wachten. Ik stond op en liep het klaslokaal uit, het centrum in. Het was mooi natuurgebied. Ik zou weer teruggaan naar het college en ze zeggen dat honing kijken belangrijker was dan een wiskunde repetitie. Wat betekent deze droom ? Er was nog een strijd om het college.

De klaagprofeet Habbakuk, Kabakkuk, Bakuk, conformeerde zich niet aan de tijdgeest. Zoals andere profeten streed hij tegen de ingedutte religie van zijn volk en had hij niet veel met ze op. Ook Habakuk schreeuwde het net als de psalmist en Yeshua uit : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’

‘Hoelang, Here, roep ik om hulp, en Gij hoort niet; schreeuw ik tot U: geweld! en Gij verlost niet? Waarom doet Gij mij ongerechtigheid zien, en aanschouwt Gij ellende? Ja, onderdrukking en geweld zijn voor mijn ogen, en er is twist, en tweedracht verheft zich.’ (1:2-3)

Is de hemel dan zo onverschillig en van staal ? God rent niet rond om de wereld voor de ellende te besparen. Hoe komt dat ? Habakuk wist het wel : God is onze eigen verbrokenheid, onze eigen onmacht, ons eigen kruis. De wereld van God is van een andere materie hierdoor, een andere werkelijkheid. Habakuk wist dat God zo heilig was dat het kwaad niet aanschouwt kon worden. Daarom maakte God de mensen tot vissen :

‘Gij maakt de mensen als vissen der zee, als het kruipend gedierte, dat geen heerser heeft. Hen allen trekt hij op met de haak, sleept ze in zijn net en vergadert ze in zijn zegen; daarom is hij verblijd en hij jubelt. Daarom slacht hij offers voor zijn net en ontsteekt ze voor zijn zegen. Zal hij daarom zijn net ledigen, en voortdurend volkeren doden zonder mededogen?’ (1:14-17)

Maar wacht even. Dit is natuurlijk dichterlijke beeldspraak. De Israelieten waren makers van metaforische, intellectuele sprookjes, die ze vaak ook verzamelden uit omliggende volkeren, oudere volkeren. Yeshua was ook een visser van mensen, en nam de mens op tot zegen. Het lag niet allemaal heel dik op de boterham, het lag niet allemaal voor de hand. Het was een geheim pad min of meer. Hij zou hen leiden tot een geheime tuin. God kan het rechtstreekse allemaal niet aan. Daar zijn natuurprocessen voor. God denkt strategisch en op lange termijn. God is onze verbrokenheid, onze heilige vrees, ons kruis, het diepgaande, verborgen, zeer obscure geheim van vruchtbaarheid en eeuwig leven, wat God niet zomaar te grabbel gooit. God is geen hoer, geen dikke lagen make up in de stad voor een snelle duit.

Habakuk was niet zomaar een klager, maar hij was ook een profeet. Zijn angst en verworpenheid, zijn eenzaamheid bracht hem ook in hemelse vervoering waarin hij visioenen zag. Er zou een volk komen. ‘Heel dat volk komt om geweld te bedrijven, het aanstormen van zijn voorhoede is een oostenwind, en het verzamelt gevangenen als zand. Met koningen drijft het de spot en machthebbers zijn hem een belaching. Het lacht om elke vesting, het werpt er aarde tegenop en neemt haar in. Dan snelt het voort als de wind en trekt verder.’ (1:9-11)

Daarom zei Habakuk in hoofdstuk 2 :
Ik wil gaan staan op mijn wachttoren en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat de hemel (de boven natuur, de hogere verborgen natuur in de mens) tot mij spreken zal, en wat ik moet antwoorden op mijn klacht.

Maar nu komt het :
Wee hem die de stad met bloed bouwt, en de veste op onrecht grondvest.
Ziet, is het niet van de Here der heerscharen, dat de volkeren zich vermoeien voor het vuur en de natiën zich afmatten voor niets?
Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.
Wee hem die zijn naaste doet drinken en er uw gif bijmengt, en hem ook dronken maakt om hun naaktheid te aanschouwen (2:12-15)

Leonard Ravenhill (1907-1994), een Engelse heiligingsprediker, zei eens : ‘Als Yeshua dezelfde boodschap zou prediken die vandaag gepredikt wordt, dan zou hij nooit zijn gekruisigd.’ En : ‘De vroegere kerk was getrouwd met armoede, gevangenissen en vervolgingen, maar de moderne kerk van vandaag is getrouwd met welvaart, personaliteit en populariteit.’ Hij zei ook dat de meeste

christenen bidden voor zegeningen, en maar weinig bidden voor verbrokenheid. Hij noemde de kerk van vandaag, het westerse christendom : ‘much fashion, little passion’. De mens was dus geworden tot de glitterati in het moderne tijdperk, mode-bewust, niet kruis-bewust, niet empathie-bewust. Er was veel mode, maar weinig passie, allemaal gewitte graven. Leonard Ravenhill was een vurige prediker van de ontwaking. Toen ik hem nog niet kende had ik eens een droom over hem predikende ergens in een zaal. Ik vroeg me af wie het was. Het was een heel karakteristiek gezicht. Tijden lang heb ik me afgevraagd wie het was, totdat ik de video zag en wist wie het was. Al lang geleden is hij overleden.

We kunnen de berg opgaan, de wachttoren opgaan, maar dan moet het wel fundament hebben. Calvijn stelde in zijn commentaar op habakuk 3 dat het vlees zo groot is in hardigheid en weerspannigheid dat de mens de kastijding geduldig verdragen moet, maar dat de mens door diepe smart getroffen ook toevlucht mag vinden in de hemelse barmhartigheid. De hemel is maar een mythe, een sprookje, maar toch heeft het waarde, en is daardoor waar. Zo is het cirkeltje dan rond. De hemel is geen letterlijke plaats waar je naartoe kan gaan, maar een ontwaking. De hemel is dus een les die geleerd dient te worden. De hel is ook een mythe : we moeten er dwars door heen. De hel is de ontwaking tot het kruis, zoals ook Yeshua door de hel ging, en ook de psalmist, en Jona en de andere oude profeten. Een heleboel mensen willen aan het kruis en de kastijding ontkomen, en kijken liever naar het opgeblazen vlees wat hen schijn-veiligheid biedt. Leonard Ravenhill zei eens : ‘Easy-going preachers produce easy-going believers. We have more star preachers than scarred preachers, more expositors than exposers.’

‘Easy-going predikers produceren easy-going gelovigen. We hebben meer ster predikers dan predikers met littekens, meer posers dan ontmaskeraars.’

hoofdstuk 38 het lam zal tot een leeuw worden

Basilea Schlink zei eens dat als er misbruik van je is gemaakt, dan kan er een geestelijke rijkdom aan je gegeven worden. Daarom gaan we soms door misbruik heen. Daarover gaat ook het artikel van vandaag. Het Chinese voetbinden van vrouwen waardoor hun voeten tot kleine stompjes werden gebeurde grofweg van 900 tot 1900, als een duizendjarig rijk van ritueel en traditioneel vrouwenmisbruik, maar geestelijk gezien is dit nooit gestopt. Het waaide over over de gehele wereld in het westerse christendom, want alle saprijke wortels werden afgekapt en tot stompjes gemaakt. Voor de Chinezen waren vrouwen op kleine stompjes een schoonheids-ideaal, en voor westerse christenen waren de stompjes waarop het moderne christendom stond wat totaal van de rijke symboliek van Israel en Egypte was afgekapt het schoonheids-ideaal. Daarom had moeder Basilea Schlink het over de verborgen schat in het lijden. Zij was van de evangelische Maria zusters in Duitsland, wat in principe gewoon een paasbeweging was, waarin ook ons werk fundamenten had in Nederland.

Aan de andere kant is het zo dat ik vaak van mensen hoorde hoe ze problemen hadden met hun voeten, en dat ze liever een hond waren geweest zonder voeten. De vleselijke voeten moeten besneden worden, en dat is metaforisch, wat over je wandel gaat, dat je niet van twee walletjes moet eten, dat je op het smalle pad moet blijven. Yeshua zei : als je hand of oog je tot zonde verleid, en dat kun je ook zeggen als je voet dat doet : snijd het er dan af, maar natuurlijk is dat symboliek. Het is een groot mysterie. Er zijn zoveel valse wortels die weggekapt moeten worden. Een Chinees spreekwoord zegt : 'Vrouwen dragen een halve hemel,' maar wat is dan die andere helft ? Vleselijke vrouwen hebben ook veel kwaad gebracht, zoals we lezen in Genesis 6. Ze hebben veel gezondigd, en als vrucht ook veel zonde gebaard.

Leonard Ravenhill zei eens dat er zoveel mensen protesteerden tegen de oorlog in Vietnam : 'Stop de oorlog in Vietnam. Geen recht om te doden.' En hij had het over de abortussen die je om de oren vlogen, dat de zonde zich ophoopte ten hemel, en we kunnen ook stellen dat dierenmoord een soort abortus is, want ook een dier is volkomen weerloos, en de mens had juist voor het dier, de schepping, zorg moeten dragen. Leonard Ravenhill zei dat er zoveel moorden werden gepleegd in heidense landen, en hij was er ontzet over, en hij zei dat de hemel niet zou blijven knipogen naar de zonde. Wetgevers kunnen ons niet helpen. Regeringen kunnen ons niet helpen. Banken kunnen ons niet helpen. Geld kan ons niet helpen. Onze hulp komt van de hemel alleen, en de hemel is alleen bij een verbroken hart, stelde hij.

China is een heel wrang beeld van de besnijdenis van onze wandel, van het pad, opdat wij op het smalle pad blijven. Wat een horror komen wij tegen in de geschiedenis en in de mythologie om ons deze les te leren. De wortels van Yeshua in Egypte betekenen ook de besnijdenis, als de besnijdenis cultus van Osiris, waardoor de mens verbonden kon worden aan het hemelse woord. Leonard Cottrell (1913-1974) liet in zijn boek 'de bakermat van onze cultuur' (the anvil of civilization, 1957) de contrasten zien van de oude culturen, hun innerlijke verdeeldheid ook. Zo had hij het over de psalmdichter die zei : 'De zachtmoedigen zullen Uw licht aanschouwen,' maar de Griekse bezoeker van de tempel zou er goed vanaf zijn gekomen als hij aan steniging zou zijn ontsnapt. Ook dat grijpt natuurlijk weer op een enorme diepte, metaforisch gezien, ook denkende aan het vele hak en snij werk van de Azteken. Zachtmoedigheid en hardvochtigheid schijnen niet los van elkaar te kunnen bestaan. Hier wijzen ook de tweede bijbelse psalmgedichten op, dat de zachtmoedigen zeer hardvochtig in de nacht zullen zijn naar het vlees toe, en dit zeker niet onbesneden laten. Hoe zachter hoe harder, maar zorg dan wel dat je niet zacht bent in het vlees, want een zacht woord verbreekt beenderen. We spreken nog steeds over een andere materie. Het staat dus nooit op zichzelf. Cottrell stelde dat Jahwe oorspronkelijk een staats en krijgsgod was. Mozes beval de Israelieten : 'Gij zult niet doden, niet stelen, niet het huis van uw naaste begeren,' maar, zo stelde Cottrell, dat had alleen maar betrekking op het gezin en de stam. Het was geheel juist om het land Kanaan aan te vallen, de inwoners te doden en hun huizen in bezit te nemen in naam van Jahwe, en zo staat het er ook. Wat er in oorlogstijd gebeurt is aan geen wet onderhevig, schreef Cottrell. Hij toonde aan dat er door de tijden heen verschillende opvattingen over waren, zoals de latere Israelitische profeten hun geloof uitdrukten in bespiegelende waarheden, en niet in dogma's. Dit maakt ineens alles interessant omdat er dan zoveel uit te halen valt, en we zoals Basilea Schlink het stelde de verborgen schat in het lijden vinden, de geestelijke rijkdom in de diepte van het tijdperk van misbruik.

De geestelijken worstelen in de natuur met dit ding, en dat is het beste : Het is iets tussen jou en de natuur. Moet sinterklaas dan altijd maar ingrijpen ? ‘Wie is aan het beest gelijk ?’ roept de mens. ‘Wie kan er oorlog tegen voeren ?’ Maar zij lasteren slechts de hemel en de natuur. We kunnen het lezen in Openbaring 13. Ze strijden tegen de geestelijken, de heiligen en het lam, het dier. Ze leven van de slacht van het dier. Het is te gruwelijk voor woorden. Ze hebben hun valse duizendjarige vrederijk nu. Ze zijn opgenomen in een valse opname ten koste van mens en dier. Ze willen het kruis niet, willen de natuur niet, willen de kennis niet, maar alleen het materialisme. Ze hebben het merkteken van het beest genomen. Onderzoek doen ze niet.

Het is allemaal duurdoenerij, en de mens wordt tot zombie gemaakt. Maar het lam zal tot een leeuw worden in de nacht. De zegels die ze op het hemelse woord hebben gelegd zullen verbroken worden.

En weest niet bevreesd voor hen die wel het lichaam doden, maar de ziel niet kunnen doden; weest veeleer bevreesd voor datgene, dat beide, ziel en lichaam, kan doden. Mattheus 10:28

Het gaat om je ziel, niet om wie je bent in de matrix, niet om wat anderen van je denken, en zelfs niet wat je zelf over jezelf denkt. Het gaat om wat de hemelse kennis over je denkt, wie je bent in de hemelse kennis.

Dokters willen het vlees genezen, maar bekommeren zich niet om het geestelijke. Het lam zal tot een leeuw worden. Dokters willen het vlees genezen door het lam te slachten. Dat is hekserij. Het lam zal tot een leeuw worden. Dokters willen het vlees genezen door het geestelijke af te snijden, weg te snijden. Maar het lam zal tot een leeuw worden. Wat een roofdieren zal dit oproepen ? Wat kunnen we hier van leren ? Het geslachte lam is andere materie. Het geslachte lam is een leeuw. Dat is de victorie van het kruis. Laat niemand deze beelden geringschatten. Wie oren heeft die hore.

hoofdstuk 39 doodspelonken van het kruis

Wat voedt gij mij, de voedende leegte,
de voedende honger,
Is het niet meer dan de rijkdommen der aarde ?
Wat voedt gij mij, oh voedend minderen,
tot de doodspelonken van het eeuwig leven,
zoveel meer dan vleselijk leven ooit bieden kan.

Wat voedt gij mij oh aarde,
Oh schreeuw vanaf het kruis,

in ellende gezonken,
maar vindende dit heerlijke huis,
een schat in diepe gronde,
ja, doodspelonken van een eeuwig woord,
waarvan het vleselijke leven nooit heeft gehoord.

hoofdstuk 40 wolf in herderskleren

Het zijn hemellasteraars, godlasteraars, natuurlasteraars en kennislasteraars.
Het geestelijke hebben ze om zeep geholpen.
De valse profeet van het materialisme is gekomen,
dronken van het bloed van de rechtvaardigen.
Repelsteeltje maakt hooi tot goud,
het goud der dwazen.

Wie oren heeft die hore,
en wie ogen heeft die ziet,
maar dit volk is verblind door genotszucht,
Ja, dom schaap, een afrikaans spreekwoord zegt :
‘Een schaap brengt z’n hele leven door
met het vrezen van de wolf,
alleen maar om zo gegeten te worden door de herder.’
Dat is ook het geval met het westerse christendom :
Ze zijn zo bang voor de grote boze wolf, alles wat
anders is dan hen,
maar vergeten de sluwe herder die ze hebben verkozen.

hoofdstuk 41 bespreking psalm 43

Lezen :

Psalm 43:3
Zend uw inzicht en uw waarheid;
mogen die mij geleiden,
mij brengen naar uw heilige berg
en naar uw tenten

Spreuken 11:2
Een bedrieglijke weegschaal is de hemel een gruwel,
maar een zuivere weegsteen is de hemel welgevallig.
Als overmoed komt, komt schande mee,
maar wijsheid is bij de ootmoedigen.
De rechtschapenheid der oprechten leidt hen,
maar de verkeerde zin der trouwelozen is hun ten verderve.
Rijkdom baat niet ten dage des toorns,
maar gerechtigheid redt van de dood.

Sioux gebed :
Help mij niemand te oordelen voordat ik in zijn schoenen heb gewandeld.

Dit zijn wijze lessen hoe op de berg te gaan. Wij kunnen niet zomaar naderen. Toen Yeshua aan het kruis ging om zo de geestelijke berg op te gaan, toen daagden voorbijgangers hem uit van het kruis af te komen. Daarin ligt de verzoeking. ‘Kom van het kruis als je God’s zoon bent.’ Daarin ligt de verzoeking om jezelf te bewijzen. Je wilt niet onder doen voor de ander. Je wilt groot zijn en protsen, maar Yeshua luisterde niet naar deze stemmen. In de Egyptische wortels is Yeshua de besnijdenis van het vlees, en ook het hongeren. Hij hongerde liever aan het kruis dan dingen voortijdig te grijpen. Hij wilde geen werelds aanzien en wereldse eer, maar hij had een andere werkelijkheid op het oog, van een andere soort materie. De vrije predikant J.P. Paauwe (1872-1956) noemde het de grootste verzoeking van Yeshua.

Psalm 19:5
Hun prediking gaat uit over de ganse aarde
en hun taal tot aan het einde der wereld.
Hij heeft daarin een tent opgeslagen.

We kunnen stellen dat de tent is in de diepte van de geestelijke archeologie.

De psalmen zijn net zo belangrijk als de pyramides in Egypte, want beiden zijn het contact tussen Orion en de aarde, waar Orion de aarde raakt. Er is een groot verschil tussen het westerse dogmatische evangelie waar veel mensen terecht problemen mee hebben en het dichterlijke evangelie in de psalmen. Het evangelie stond al opgetekend in de psalmen van Israel, maar dit werd later verdraaid, verletterlijkt en verstijfd in het westen tot iets heel erg lugubers, gemeens en oneerlijks.

Psalm 43
Calvijn legt uit dat in deze psalm de psalmist wreed en onrechtvaardig uit zijn eigen land is verdreven, en zo is gevlucht, en in de wildernis toevlucht zoekt tot de hemel.
Vers 3 zegt : Zend uw inzicht en waarheid, laten die mij leiden en brengen tot uw heilige berg en uw tenten.

Calvijn legt uit dat de psalmist klaagt tot de hemel over de wreedheid van zijn vijanden. Het was een meedogenloos volk wat geen goedertierenheid en medelijden kende. De psalmist was blootgesteld aan de willekeur van zijn vijanden. Waar moet je dan naartoe ? Dan heb je een grotere realiteit nodig, die van de hemel, van de grotere werkelijkheid die alles omvat. De psalmist was beroofd van zijn vrouw en had geen toegang tot het aardse heiligdom, legde Calvijn uit, maar het ging de psalmist om het hemelse, geestelijke heiligdom, waartoe hij in gebed tot de natuur kwam. De Duitse theoloog Arthur Weiser noemt het een ballingschapspsalm. De psalmist had zijn status in de tempel verloren, was uit Jeruzalem en de tempel verdreven, en leefde nu daar waar de rivier de Jordaan in de vallei stroomde, wijzende op de vorige psalm, psalm 42. Het stroomde vanuit het Hermon gebergte. En hij werd bespot door de heidenen : ‘Waar is nu je God ?’ Misschien ken je dat soort mensen ook wel in je eigen leven. Ik in ieder geval wel. Hun God is niet het kruis, maar ze meten alles af aan aards succes en voorspoed. Hun God is niet de heilige vrees, maar aardse bluf, en vleselijke zelfverzekerdheid en eigengereidheid. Ze zijn opgeblazen in hun toetsloosheid. ‘Waar is nu je God ? Als je dan God’s zoon bent, kom dan van het kruis af,’ wat J.P. Paauwe de grootste verzoeking van Yeshua noemde, maar de psalmist ging daar al doorheen in psalm 42:11 :

Met een doodsteek in mijn beenderen
honen mij mijn tegenstanders,
doordat zij de ganse dag tot mij zeggen:
Waar is uw God?

Zij beseffen niet dat God het kruis is en de verbrokenheid, de heilige vreze, om zo te ontwaken tot de grotere hemelse realiteit. De psalmist ontwaakte hiertoe en moest alles achterlaten, net zoals Yeshua later. Misschien ken je dat soort vleesetende mensen wel, die zeggen : ‘Jouw God is de mijne niet.’ Nee, precies, want mijn ‘God’ is empathie en kennis. Empathie voor mens en dier. Daar hebben ze geen kaas van gegeten, en dat willen ze ook niet. ‘Jouw God is de mijne niet.’ Nee, want ze volgen de god van het vleselijke, een god die hen altijd gelijk geeft en ja-knikt bij alles wat ze doen. Die god is gewoon hun eigen schaduw die hen in alles goedkeurt. Die god geeft hen voortdurend complimentjes, met recht een suikersinterklaas, de opa-god. Dat is gewoon een aap.

Weiser stelt dat de tocht van de psalmist door de wildernis een beeld is van de opname van de ziel, en hij kan voor de hemel zijn ziel geheel uitstorten. Dat kan niet bij de mensen in Jeruzalem en de

tempel. Hij is het contact met de mensen verloren, en is nu helemaal alleen in het Hermon gebergte, en dat maakt zowel zijn verlangen als zijn vrees erger, waardoor hij verscheurd wordt. Hier zijn de bronnen van de Jordaan, stelt Weiser. Hij is omhuld door de schoonheid van de natuur, maar hij kan niet reageren. Dit is een krachtige en woeste schoonheid, een symbool van zijn eigen lijden. Hij is hierin totaal machteloos. De woeste bronnen van de Jordaan zijn zijn eigen tegen elkaar strijdende emoties.

Psalm 43:2
Waarom hebt gij mij verstoten ?

In het commentaar van Lange uit de jaren 1800 wordt er gesteld : ‘De primaire betekenis ervan is "stinken", "ranzig worden", en het brengt hier het idee over van zich afkeren als van iets walgelijks.’ De psalmist is hier in principe in zijn eigen gedachtes uitgepoept, als uitwerpselen. Daarom verlangt de psalmist naar de opname tot God’s tent. Luther stelde : ‘Waar God’s woord is, daar is God’s huis.’ De hemel is hemelse literatuur. Matthew Henry (1662-1714) zei in zijn commentaar uit 1706 : ‘Zij die tot de tent van God komen moeten tot het altaar gaan.’ Het altaar is een beeld van het kruis in het OT.

hoofdstuk 43 bespreking psalm 1 en psalm 22

Psalm 1 is de besnijdenis van onze wandel, wat heel letterlijk en wrang in het oude China van 900-1900 naar voren kwam in de voetbinding van de vrouwen tot stompjes. Zij werden bijna tot honden aan de ketting. Wat een wrange geschiedenis, en wat een verdraaiing van deze psalm. Op het smalle pad moeten wij wandelen, maar dat betekent niet letterlijk dat we onze voeten door inbinding kleiner moeten maken.

De psalmist spreekt metaforisch over de besnijdenis van zijn wandel in psalm 22, waarin zijn handen en voeten worden doorboord. Ook was hij uitgehongerd. De psalmist was oorspronkelijk de gekruisigde. Het was een gedicht. Zo voelde hij zich. Zo dichterlijk als Israel het evangelie maakte, zo dogmatisch en letterlijk maakte het westen het. De psalmen werden overgeleverd van generatie tot generatie, van cultuur tot cultuur. Door de voetspijkers in ons eigen leven leren wij hemels te wandelen, in plaats van geestelijk. Dat is de verborgen schat in het lijden, en ook met een moeilijke tijd zijn onze voeten doorboord. Dit is het golgotha tijdperk.

hoofdstuk 44 bespreking psalm 89

In de reformatie werd er iets groots gegeven aan de mensheid die ten onder ging onder het materialisme en de tirannie van de katholieke kerk. Binnen de katholieke kerk was er al grote verdeeldheid en waren er al veel verzetsstrijders. Er waren al vele armoedsordes die in de natuur leefden. De katholieke kerk was geen een pot nat. Er was de stadse katholieke kerk en de natuur katholieke kerk. We kunnen heel veel leren van de katholieke kerk, namelijk het moederschap, wat er nooit echt was in de gereformeerde kerk, en wat ik altijd een groot gemis heb gevonden. Het mag ook beleefd worden in de regressief-gereformeerde beleving, die daar wel alle ruimte voor heeft, want het is juist de levensbron. De reformatie is maar een metaforisch verhaal, maar doordat het waarde heeft mag het ook tot waarheid worden. Hoe de mens dat zo heeft kunnen verletterlijken is een gebrek aan onderwijs, maar dat onderwijs mag gegeven worden.

Het kruis snijdt uiteindelijk het kwaad weg, waar psalm 89 over gaat. In de berijmde versie van 1773 staat er in vers 10 :

Mijn hand zal hoe 't ook ga, hem sterken dag en nacht;
Mijn arm zal hem in nood voorzien van moed en kracht;
De vijand zal hem nooit door wreev'le handelingen,
Door list, of hels bedrog, in uiterst' engten dringen;
Den booswicht zal 't geweld nooit tegen hem gelukken,
Noch in- noch uitlands vorst zijn zetel onderdrukken.

Juist vanwege deze werking van het kruis is er dus een grens voor het kwaad waarover het kwaad niet kan passeren. Het kruis wijst deze grenzen aan. Daar mogen wij ons in berusten dat het kruis niet voor niets is. Psalm 89 is een psalm van de victorie van het kruis. Weiser noemt het een psalm van het verbondsfeest. We zien in deze psalm het contrast van het kruis. Het gaat zowel diep als hoog. Het bouwt een eigen wereld.

hoofdstuk 45 van koningskerk tot kruiskerk

De wolven zijn op jacht.

Het sociale materialisme van hebberigheid, hebzucht en vraatzucht is hier aan de toppen afgebroken, omdat het zijn climax heeft bereikt. Hier stort alles terug in de zee.

Hier vindt plaats wat in de jaren 1800 plaatsvond :
De mens moet loskomen van de koningskerk, om terug te keren tot de kruiskerk, de natuurkerk.
Er is niks nieuws onder de zon. De geschiedenis herhaalt zich en verdiept zich.

hoofdstuk 46 de prins en de bedelaar

In een droom was ik verdwaald in de weilanden. Ik kwam toen aan bij een kleine Palestijnse nederzetting of dorp, in het centrum, waar wat winkels waren, maar het leek bijna op een industrie terrein. Ik wilde de weg vragen, maar ik wist niet met wie ik te maken zou hebben. Ik was op de fiets. Ik besloot weer verder te fietsen, maar het ging allemaal heel traag, en wat Palestijnen begonnen me te achtervolgen. Alhoewel ik maar heel traag ging stopten ze daar toen mee, maar er waren ook andere Palestijnen in de buurt, en ik keek naar de versnelling, en de derde versnelling was de zwaarste, maar ook dat ging allemaal heel traag en maakte niet echt verschil. Het is een beeld van de regressie.

Daarvoor droomde ik dat ik op een terras was van een school, en ik was in gesprek met een jongetje. Over de stoelen hing kleding wat op mijn kleding leek, dus ik trok het aan, maar ik kwam er toen achter dat het toch niet mijn kleding was, maar waarschijnlijk van de juffrouws, zoals een vest en een jas, dus ik trok het weer uit. Daarna droomde ik over tunnels onder de school waar muziek clips werden gedraaid van de 60-er, 70-er en 80-er jaren, en er was een ketel of altaar in de vorm van een schoen. Ook dit zijn beelden van de regressie.

De mens moet vanuit de buik antistoffen aanmaken tegen de zonde, tegen het vleselijke. Er is dus een hogere buik en een lagere buik. De vleselijken leven vanuit de lagere buik. De vleselijken leven langs alles heen, draaien om alles heen, en draaien ook alles om, als blaffende honden waar niet mee te praten valt. Je trekt bij een vleselijke altijd aan het kortste eind, want uiteindelijk weten zij alles beter en is het zoals zij zeggen dat het is, en zoals zij het beleven. Daarom moet de mens antistoffen aanmaken. De mens moet besneden worden in werk (de handspijkers aan het kruis) en wandel (de voetspijkers aan het kruis). De psalmist zei in psalm 22 : Honden hebben mij omringd, een bende boosdoeners heeft mij omsingeld, die mijn handen en voeten doorboren.

De basileus, de koning in het grieks, is de voet, de basis, niet het hoofd. Het is dus een beeld van de regressie. In het hebreeuws is het de melek, van malak, de engel (vgl. malaki, maleachi). Ze leven zoals de voet dichtbij de aarde, komen op voor de zwakkeren en de minderheden, zijn zelf de minsten geworden. Dat is wat een ware koning is, en wat een ware prins is. Daar wijzen ook alle

sprookjes op. Dat zijn dus allemaal beelden van de regressie. Het is het leven op het altaar, een volkomen offer, waar Malaki (Maleachi) ook over spreekt. In het Aramees maakte God Ezau vuil en zond hem tot de wildernis, tot de aarde. Alles wat hij opbouwde werd afgebroken, omdat hij de leegte inmoest. Het hongeren was veel belangrijker. Het eerstgeboorterecht, de aardse status, wat door de hemel gehaat is, moest hij afleggen. De prins moest tot een bedelaar worden. Dit is ook het verhaal van het boeddhisme. Het is wat de regressie is : al je klederen weer afdoen en je bedekken met het vuil van de moeder aarde, om een shamaan te zijn.

hoofdstuk 47 psalm 119 : sterven door de wet aan de wet tot de (hemelse) wet

Welzalig zij, die onberispelijk van wandel zijn,
die in de wet des Heren gaan.
Welzalig zij, die zijn getuigenissen bewaren,
die Hem van ganser harte zoeken
Psalm 119:1

De psalmen hebben hun eigen zaligsprekingen. Calvijn stelt dat de getuigenissen (edot, edah) de leer van de wet zijn. Het is de omgang met de hemelse wet, niet zo maar een starre, dogmatische wet. We spreken over een levende wet, de wet van leven. We kunnen het vergelijken met het arabische doua, de omgang met God, het gebedsleven. In het aramees is het de shadut, wat ook het martelarenschap is, het kruis dus, wat veel dieper gaat dan zomaar even als een politie agent een wet op tafel te leggen. De hemelse wet is altijd weer boven denken, en zeer creatief, en moet doorleefd worden, door het kruis, door het zijn van de minste, wat je dan een meerdere maakt over het vlees. Het zijn van de minste is dus niet totaal hopeloos, maar geeft je macht over de zonde, waar de Efeze brief over spreekt. Dat zijn waarden waar je aan vast mag houden. Je wordt zo bewapend, waar ook de Efeze brief mee afsluit.

Het is daarom van belang besneden te zijn in het werk (de handspijkers aan het kruis), en besneden te zijn in de wandel (de voetspijkers aan het kruis). De psalmist ontving deze besnijdenis en kruiziging al in psalm 22. Het kruis is dus de ware omgang met de hemelse wet. Zo kun je het toepassen in je eigen leven en heb je een getuigenis, niet zomaar een regeltje die je anderen oplegt. Het is een strijd tegen het vlees, niet zomaar een machtspelletje.

Het gaat allemaal zeer persoonlijk, want het is een verbond tussen jou en de hemelse kennis, en dat is een leerverbond, zoals Calvijn het ook stelt in zijn bespreking van Psalm 119, wat overigens een zeer lange psalm is, wat me als kind al opviel.

Calvijn noemt dan de mishpatim de geboden, waartoe ook de gerechtigheden en de oordelen behoren, want de mens is geroepen tot niets anders dan hetgeen recht is, en dat is dus geen aardse, vleselijke rechtheid, maar een hemelse rechtheid. Calvijn stelt dat de mens geen andere regel moet zoeken dan de volmaakte heiligheid van de gehoorzaamheid aan de hemelse wet, oftewel de wegen des Heeren. Zo niet, dan zou de mens gevaar lopen te gaan dwalen. Hij noemt dan het woord Pekoedim wat de moeilijkheid omtrend deze fijne onderscheidingen weghaalt. Pekoedim, of pekudim, piqqudim (119:4,15,27,40,45,56, etc.) betekent het overzien van de hemelse wet, het overzicht, het tellen, wat ook weer in de oudere naam van Numeri voorkwam : homesh ha-pekudim (boek van de getelden), wat later bemidbar ging heten : in de wildernis. Pekudim komt van paqad, het herinneren, wat ook weer hongeren betekent en kastijding, dus weer wijst op het kruis. Dit is het ware medicijn. Het vlees kan geen medicijn bieden. Pekudim betekent ook hemelse concentratie en aandacht. Telkens weer noemt de psalmist het op in psalm 119. Het is als een hemelse wiskunde die geleerd dient te worden om aan de machten van het vlees te ontkomen. Dit gaat door het kruis. Je kunt niet zomaar vluchten, maar je wordt vertraagd en er gaan spijkers door je handen en je voeten. Je gaat dus shamanistisch de diepte in, en er is geen snelle weg uit. Je komt niet zomaar met een tik en een klap van het vlees af.

Calvijn zegt bij vers 1 dat er veel mensen zijn die naar gelukzaligheid streven en niet naar de gelukzaligheid door de rechte weg te volgen. Daarin ligt een groot verschil. Velen dwalen af op de bijpaden op zoek naar de gelukzaligheid en geven de voorkeur aan moedwillige verblinding en dierlijke stompzinnigheid.

3 die ook geen onrecht plegen,
maar wandelen in ‘s hemels wegen.
4 Gij hebt uw bevelen geboden,
opdat men die ijverig onderhoude.
5 Och, dat mijn wegen vast waren
om uw inzettingen te onderhouden.
6 Dan zou ik niet beschaamd staan,
als ik op al uw geboden zie.

Calvijn stelt dat de psalmist zei ‘op al uw geboden’, omdat de listen en valstrikken van het vleselijke veel zijn. Hij stelt dat er daarom geen gewone of geringe waakzaamheid wordt vereist om op je hoede te zijn. Er staat ‘ijver’, wat duidt op een hemels werk. Zijn wij ijverig in het onderhouden van het hemelse verbond ? Lauwe mensen komen onder verblindingen en komen op de bijpaden en raken zo in grote duisternis, terwijl ze zich steeds gelukkiger voelen, het tijdelijke, verdwaasde geluk van het vlees, of ze hebben heel wat te klagen over dingen die er helemaal niet toe doen, en dingen die ze zelf veroorzaakt hebben. Voor elk wat wils. Vaak wordt de mens nog gulziger en nog vleselijker, en wil nog meer vlees, en komen zo in een groot vleselijk lijden terecht. Vleselijk geluk en vleselijk lijden voor vleselijk geluk, een vals kruis, stuwen elkaar op.

Ben je ijverig als een bij om hemelse honing te vergaderen, of neem je het niet zo nauw met het hemelse verbond ? Er is nog steeds een oorlog gaande met het vlees. Of heb je in de exodus de moed maar opgegeven en ben je weer terug gegaan naar de vleespotten, als een hond die is teruggekeerd tot zijn braaksel ? Calvijn stelt dat het begin van goed te leven is als de hemelse wet

ons aantrekt door haar lieflijkheid, en dat is ook volgens hem de enige manier om de begeerlijkheid van het vlees te genezen. Uiteindelijk is de liefde en lieflijkheid van de kennis van de wet grootser dan al het andere, want het laat een veel wijder spectrum zien dan aardse bekrompenheid. Dit is geen grote allemans vriend die alles maar toelaat, maar een woeste, creatieve fijngevoeligheid die het beste uit alles omhoog haalt. Niet in roekeloosheid, maar in bedachtzame, doelgerichte ijver.

Calvijn :
'Allen begeren dat God hun leven zal verlengen, en de gehele wereld is van deze vurige, sterke begeerte vervuld, maar intussen is er nauwelijks een op de honderd, die er over nadenkt tot welk doel hij behoort te leven.'

Laten we eerlijk zijn : Als je leeft ten koste van iemand anders, zij het mens of dier, of een andere levenssoort, dan heb je het doel gemist.

61 Hoewel strikken der goddelozen mij omgeven,
ik vergeet uw wet niet.
69 Overmoedigen wrijven mij leugens aan,
ik houd uw bevelen van ganser harte.
70 Ongevoelig als vet is hun hart,
maar ik verlustig mij in uw wet.
71 Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest,
opdat ik uw inzettingen zou leren.
72 De wet van uw mond is mij beter
dan duizenden stukken goud en zilver.

Het is goed. Wij worden beproefd. We zien het contrast. Het leven is dood en opstanding, naar de hemelse wetten van de natuur. Het is goed. Zo wordt onze ijver getest. De besnijdenis is goed, anders zouden we afdwalen. Calvijn stelt dat het leven een kruisweg is. Hij stelt dat ook de wegen die mensen maken eng kunnen zijn, met doornen bezaaid, en dat ze er allerlei eigengemaakte hindernissen opgooien, en het zijn allemaal bijwegen waarop ze dwalen. Maar ook de hemel legt strikken, stelt Calvijn. De hemel doet de schrandere mens kuilen ontmoeten, en maakt de weg ruw en hobbelig, omringt met afgronden, maar als de mens de hemelse wet gehoorzaamt, dan zal hij toch een uitweg vinden. Als Calvijn het heeft over de Kennis, dan heeft hij het over een streng en nauwkeurig zelfonderzoek, want vleselijken brengen anderen onder regels waar ze zichzelf niet aan houden. De psalmist heeft dit aan levende lijve ondervonden, want de vleselijken om hem heen probeerden hem ten onder te brengen door listen en bedriegerijen.

Ben je ijverig de hemelse wetten aan het tellen, de pekudim ? Oftewel : ben je de hemelse wetten ijverig aan het overpeinzen en uitdokteren, en heb je daarop al je aandacht gevestigd in de pekudim ? Dat gebeurde in de wildernis. Dat gebeurde in de uittocht, in het hongeren, ver van de vleespotten vandaan. Dat gebeurde aan het kruis. Of dans je nog naar de pijpen van de aardse kneuterigheid ? Werk aan je hemelsvrucht, of godsvrucht, zoals Calvijn het stelde. Wijk er niet vanaf. Het is een glibberige weg, stelt Calvijn, en de voeten van de mens zijn zwak, en de menselijke natuur is geneigd tot dwaling, en daarom moet de mens zich niet weinig beijveren om staande te blijven en van de hemelse geboden niet af te wijken.

Ben je een Merlijn op zoek naar de heilige graal ?
Have you figured it out ?
Socrates : ‘To know is to know that you know nothing.’
Wat dan te doen ? Sterven door de wet aan de wet tot de (hemelse) wet.

hoofdstuk 48 psalm 121-123 – psalmen van de hemelvaart – het grote 'totdat'

1 Een bedevaartslied.
Ik hef mijn ogen op naar de bergen:
vanwaar zal mijn hulp komen?
7 De Here zal u bewaren voor alle kwaad,
Hij zal uw ziel bewaren.
8 De Here zal uw uitgang en uw ingang bewaren
van nu aan tot in eeuwigheid.

Psalm 121

Calvijn noemt psalm 121 een psalm van trappen. In het Hebreeuws is het ook een psalm van de hemelvaart, van de opname (mala), een psalm van bedevaart, een pelgrimspsalm. Het wil niet zeggen dat we niet door lijden heengaan op deze wereld, maar dat als we ons zicht op de dingen van boven hebben gericht, dan zijn wij onder een hemelse schaduw, zoals Calvijn ook stelt. Wij worden bewaakt dan tegen de zonde, maar juist door het kruis heen. Artur Weiser stelde dat de pelgrims het zongen op weg naar Jeruzalem, want psalm 120-134 is het boek van de bedevaartsliederen. Het gaat over een tocht door de bergen vol van gevaren, want er zijn stijle paden, ravijnen en holen waarin wilde dieren en rovers zich verbergen, stelt Weiser. Daarom zongen de pelgrims deze psalm ook voordat ze naar Jeruzalem gingen. Matthew Henry noemt de psalm het uitstrekken naar de oneindige wijsheid. Keil-Delitzsch noemt het de universele bescherming van de eeuwige liefde.

Psalm 122 gaat over het binnengaan van Jerusalem, tot de eeuwige sabbath waarin rust en vrede is, maar dit is dus zeker geen pensioen. Het gaat om de diepe vrede die het toetsen brengt door het kruis, wat een authentieke natuur is, waar de psalmen diep van binnen opstromen en door je heen beginnen te stromen, als een overstroming, vanwege het gezaaide zaad. De boodschap van de psalmen is, zoals Matthew Henry het ook stelde, dat als je het hemelse huis binnengaat, dan moet je tot het altaar gaan, oftewel tot het kruis. Anders zou je in aardse oppervlakkigheden terecht komen.

Het kruis legt de verdiepingen aan. Delitzsch stelt dat de psalm werd gezongen bij de terugkeer na een tocht. We kunnen ook denken aan terugkeer na de ballingschap van het vlees. De mens vindt na het toetsen hier vaste grond, een nieuwe schepping in de woeste wateren. Het is dan geen tijd om in te dutten. Dat is niet wat ware hemelse rust is. Er is alleen rust in waakzaamheid.

Matthew Henry stelt dat we moeten bidden voor dit hemelse Jerusalem, vanuit het principe van de liefde voor de hemelse regering, en daarbij kunnen we stellen dat we de aardse, vleselijke regering zo los kunnen laten, kunnen vervangen. Zo kunnen we hoger de berg op. Dit is wat de ware schepping is. Henry stelt dat zo de mens tot hemelse overvloed komt.

psalm 123

1 Een bedevaartslied.
Ik hef mijn ogen op tot U,
die in de hemel troont.
3 Wees ons genadig, Here, wees ons genadig,
want wij zijn meer dan verzadigd van verachting;
4 onze ziel is meer dan verzadigd
van de spot der overmoedigen, de verachting der hovaardigen.

In het Aramees gaat dit over het komen tot de hemelse moeder om melk te vragen van haar borst, wat hier vertaald is als ‘wees ons genadig’. Er staat dus eigenlijk : ‘laat ons van uw borst drinken’. In het hemelse huis moeten we tot het altaar komen, tot het kruis, om zo door de navelstreng van regressie verbonden te worden aan onze hemelse moeder, om zo van haar borst te nemen. In het Aramees is het aan de borst komen van de moeder ook om af te nemen, te minderen, te hongeren, weer zwak te worden, opdat we geen deel hebben aan de feestjes van de protsende hoogmoedigen die bezig zijn hun ziel te vergiftigen en te verderven. Aan de hemelse borst wordt alles weer vertraagd. Dit is dus iets heel shamanistisch. Dit is wat het ware gebedsleven inhoudt in het Aramees.

Matthew Henry noemt het een psalm van zorg. In het Aramees is het ook verbonden aan empathie. Henry roept de mens op om bij deze psalm met een heilige zorg onze ogen moeten opheffen tot de hemel, en met heilige minachting neerzien op de smaad van de mensen, op aardse en vleselijke kneuterigheid.

Het gaat erom een daadwerkelijk liefdesverbond met de hemel aan te gaan.

2 Zie, gelijk de ogen der knechten
zijn op de hand van hun heren,
gelijk de ogen der dienstmaagd
zijn op de hand van haar gebiedster,
zo zijn onze ogen op de Here, onze God,
totdat Hij ons genadig zij, ons van haar melk doet drinken,
wij aan haar borst zijn. (Aramees)

Henry stelt dan dat de mens gevoelig moet zijn voor het hemelse werk dat gedaan moet worden, dat de mens zich afvraagt : ‘Wat wilt gij dat ik doen zal ?’ In deze houding zal er ook hulp zijn, naast voedsel. We kunnen het ook vergelijken met het gebed : ‘Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil,’ en ‘Uw wil geschiede, gelijk in de hemel als ook op de aarde.’ We zien hierin de besnijdenis van het werk wat begint bij de besnijdenis van de wil. Henry stelt dan dat wij zo ook bescherming hebben in deze houding, van onze hemelse meester. We kunnen daarbij ook denken aan de opvoeding in geestelijke wapenrusting en wapenbeoefening, waar de Efeze brief over gaat, om zo met kop en schouders boven het vlees uit te komen, en uiteindelijk het vlees te kunnen vertreden. Henry stelt dat we kunnen bidden : ‘Wij zijn de Uwen, behoud ons.’

Henry stelt dat er geen genade te vinden is bij mensen. Hun barmhartigheden zijn wreed, bespottingen en geselingen, maar Gods genade is een soeverein geneesmiddel, en is waarlijk loon. Wij mogen ons niet uitstrekken naar vleselijk loon. Mensen zijn niet lonend, maar kunnen alleen bedriegen. Henry stelt dat zij die hun ogen op God gericht hebben worden veracht door de wereld. Zij die geeerd worden door God worden dikwijls vertreden door de wereld. De heiligen zijn een vreedzaam volk, en toch worden zij mishandeld. Is het ooit anders geweest ? Er is niks nieuws onder de zon. Henry stelt dat het de heerlijken zijn, de voortreffelijken van de aarde, maar toch worden zij onderschat. Hij zegt dat spot en smaad altijd het lot is geweest voor Gods volk. Zo was het, zo is het en zal het waarschijnlijk altijd zijn. Weiser stelde dat de psalmist in psalm 123 lange tijd is blootgesteld aan de minachting en spot van arrogante tegenstanders. Calvijn noemt het een onmenselijke wreedheid tijdens de ballingschap wat ertoe leidde dat deze psalm werd geschreven. Hij noemt hoe slaven in vroegere tijd op wrede en smadelijke wijze behandeld zijn, terwijl zij van hun kant geen vinger durfden te verroeren en zich niet durfden te verdedigen. Zij hadden de middelen niet om zichzelf te beschermen en daarom moesten zij zich wel tot de hemel wenden. Calvijn stelde dat het in oude tijden een misdaad was waarop de doodstraf stond als een slaaf een wapen droeg. Het zijn de rijken en de hoovaardigen die de spot dreven met Gods volk. Ze zijn hoog en vol met aanzien in de wereld, met verblinde ogen door de glans van hun grootsheid, stelt Calvijn, en zo kijken ze gemeen neer op anderen vanuit de hoogte, omdat ze het geestelijke hemelse koninkrijk als niets achten. Hoe meer ze voorspoedig zijn en het fortuin hen toelacht, hoe meer de hoogmoed hen opblaast en hoe onbeschaamder hij zich openbaart, zegt Calvijn. Calvijn noemt dan 1 Cor. 4 :

Griekse worteltekst :
‘Wij zijn dwaas om Chasma’s wil (de baarmoeder), maar gij zijt verstandig; wij zijn zwak, maar gij zijt sterk; gij zijt in aanzien, maar wij zijn niet in ere. Tot op dit ogenblik verduren wij honger, dorst, naaktheid, vuistslagen en een zwervend leven; wij verrichten zware handenarbeid; worden wij gescholden, wij zegenen; worden wij vervolgd, wij verdragen; worden wij gelasterd, wij blijven vriendelijk; wij zijn als het uitvaagsel der wereld geworden, als aller voetveeg, tot op dit ogenblik toe.’

Calvijn : ‘Gods volk wordt voor niets anders dan uitvaagsel en afschrapsel gerekend. Laat ons de bozen overlaten aan hun hoogmoed todat zij ervan barsten. Wat blijft ons dan anders te doen dan in de duisternis het licht des hemels te zoeken en dat onze ziel hongerend zucht tot God om te bidden om uitkomst.’

Het woordje totdat is een mooi woord : Toth-Duat. Toth is de vergriekste vorm van de Egyptische onderwereld, de duat, of duaty, oftewel de diepte die ons weldra en alles zal overstromen, ook uitgebeeld als een ibis met de stenen tafelen van de hemelse wet, het hemelse woord, wat in alles verborgen ligt. Dit is het grote ‘totdat’ waar niks en niemand omheen kan.

Onze ziel is ontkomen als een vogel
uit de strik van de vogelvangers;
de strik is gebroken,
en wij zijn ontkomen!
Onze hulp is in de naam des Heren,
die hemel en aarde gemaakt heeft.

psalm 124:7-8

Nederland is opgeschrokken door de dood van een verzetsstrijder die door zijn hoofd is geschoten. De geschiedenis herhaalt zich. Denk aan John Lennon in 1980, en Theo van Gogh in 2004. De moord op Willem van Oranje herhaalt zich telkens weer. Goed om daar eens psycho-analyse op uit te voeren op dit verschijnsel. Ik zei nog tegen mijn dochter : 'Dat is heel verschrikkelijk, maar wordt er ook genoemd dat er een aanslag is gepleegd op Klara Koe en Rinus het varken ? Nee, dat wordt niet genoemd. Zie je de hypocrisie van dat eenzijdige nieuws ? Niemand kraait om Henriet Kip verder. Daarom is de liefde van deze wereld vaak slechts een afleider, een dekmantel.' Daarom zullen we het grotere verband van dit verschijnsel moeten laten zien, aan de hand van de context van de psalmen, de vur en een droom over de tachtiger jaren.

hoofdstuk 49 een droom : de psalmen en het kruis van de tachtiger jaren – een kogel door het hoofd

Lezen, en daarna een droom bespreking :

Psalm 140

Red mij, o Here, van de boze mensen,
bewaar mij voor de mannen van het geweld,
die boze dingen in hun hart beramen,
de ganse dag strijd verwekken;
zij hebben hun tong gescherpt als een slang,
addervergif is onder hun lippen.

Behoed mij, o Here, voor de handen van de goddelozen,
bewaar mij voor de mannen van het geweld,
die zich voornemen mij de voet te lichten.
Hovaardigen verborgen voor mij een strik en koorden,
zij spanden een net langs het pad,
zetten vallen voor mij op.
Gij beschermt mijn hoofd ten dage van de strijd.
Ik weet, dat de Here het geding van de ellendige berecht,
de pleitzaak der armen.
De oprechten zullen voor uw aangezicht wonen.

Jesaja 59:14-17

Het recht wordt teruggedrongen en de gerechtigheid blijft verre staan, want de waarheid struikelt op het plein en oprechtheid vindt geen ingang. Zo ontbreekt de waarheid en wie wijkt van het kwade, wordt het slachtoffer van uitbuiting.
Maar de Here zag het en het was kwaad in zijn ogen, dat er geen recht was. Hij zag, dat er niemand was, en Hij ontzette Zich, omdat niemand tussenbeide trad. Toen bracht zijn arm Hem hulp en zijn gerechtigheid ondersteunde Hem; Hij bekleedde Zich met gerechtigheid als met een pantser en de helm des heils was op zijn hoofd; Hij bekleedde Zich met wraak als met een gewaad en Hij hulde Zich in ijver als in een mantel.

Vannacht was ik in een droom in een zaal, en ik hoorde dat tachtiger jaren muzikanten en bepaalde landen, zoals Griekenland, onze boeken bespraken. Ik dacht : ‘Ik zit helemaal niet te wachten op media aandacht,’ maar het was een engelen media. Het waren engelen van de muziek van de tachtiger jaren, en dit waren de psalmen vertaald in hedendaagse taal. Een van de engelen van de tachtiger jaren kwam toen naar me toe, die ook de boeken had besproken, en ze zei dat ik haar beste vriend was. Ze zei dat ik de wereld heb weggedreven en dat ik mijn hart ervoor in de plaats had gezet. Ik luisterde vroeger veel naar die muziek en zag er altijd hemelse lijnen doorheen, psalmisch, en het sprak tot mij.

Het was oorlog. We waren in grote bussen, op het dak, op grote voertuigen, als tanks, als trucks, en we hadden zwarte helmen op. Ik had ook zo’n helm, en we hadden ook een zwarte wapenuitrusting. Onze kogels waren liefde, en het waren toetskogels en iedereen ging er voorzichtig mee om. We schoten alleen als het nodig was, want toetskogels van de liefde moeten zelf ook weer getoetst worden, dus je bent dan altijd ook weer in worsteling met je eigen wapenrusting, want anders zou overmoed je wegvoeren. We waren in het midden oosten, in een stad. Ik en engelen van de tachtiger jaren. De engelen van de tachtiger jaren waren liederen, psalmen. Het was een groot leger. Ik was bang dat ik ondanks dat ik de helm had door mijn hoofd geschoten zou worden. Soms was ik aan het front, en soms was ik in de achterlinie. Dat wisselde telkens vanwege het draaien van de bus, en vanwege verschillende targets op verschillende plaatsen. Het was een oorlog in de geestelijke wereld, en de tegenstanders waren de valse psalmen van de tachtiger jaren, de psalmen van het vlees. De helm was een goede bescherming, maar er zouden bepaalde kogels kunnen zijn die er toch nog doorheen zouden kunnen dringen. De helm sprak ook tot ons. Het gaf instructies. Het was een helm van het kruis, niet van de drugs.

Ik werd toen toch door mijn hoofd geschoten. Ik werd naar het ziekenhuis geleid, maar ik voelde alleen maar liefde. Een schelp die om mijn hoofd zat was kapot geschoten, en er stroomde overweldigende liefde. Ze lieten me de la bamba kogel zien. Het was een klein raketje. De wond werd tot een vrouw. Nu, daar spreekt de vur ook over in boek 22, over dat innerlijke wonden als vrouwen zijn. Ik werd toen weer door mijn hoofd geschoten. De vijanden waren in het ziekenhuis binnengedrongen. Ik voelde toen dat een wildernis mij overweldigde, en ik hing ergens aan een kruis in de woeste wildernis, totaal verlaten, en vogels aten van mijn vlees. Ook toen werd het weer zwart voor mijn ogen, en ik lag toen in een grote ijszee, waarin ik zonk, en vissen vraten van mijn vlees. Ik voelde totaal geen liefde maar, alleen maar koudheid. Zo zonk ik tot de dieptes. Het leek alsof ik nog steeds door mijn hoofd werd geschoten, als de hamerslagen van Noach voor de ark. Hier werd het schip gebouwd. Hier was de schepping. Het land wat ik voelde was slechts een schip. Maar ver kwam het allemaal niet. Het bleef wazig, en ik werd ontvoerd. Mijn ziel was als de ark die geroofd werd. Toch had ik nog steeds mijn helm op, en mijn helm, die ik van de hemel had gekregen, sprak tot mij, door het kruis. Het was immers de helm des kruizes, geen narcistische drugsdroom van onaantastbaarheid. Het was een droom van de tachtiger jaren. Het was een droom over het afschuwelijke Orwelliaanse 1984. De wilde jongens kwamen, maar ze gingen aan de kruizen. John Lennon door het hoofd geschoten.

Ik was ontvoerd. Toch voelde ik de helm. De helm sprak tot mij. Matthew Henry stelt dat psalm 140 gaat over de vervolging van David door Saul. Hierin is David een type van Christus, stelt Henry. Hij werd vernederd voordat hij heeft geheerst. Alleen de minste kan de meerdere zijn van het vlees. En je wordt alleen de minste door het kruis, en alleen zo kom je tot de ware betekenis van hemelse liefde, wat dat is. Dat is geen zoetsappige liefde, maar een oorlog. In de hemelse oorlog wordt de liefde geopenbaard. Er gaan veel kogels door je hoofd om de aardse schelpen om je hoofd te doorbreken, tot dieper contact met de hemel. Alleen het kruis kan het hoofd beschermen tegen de zonde.

Henry stelt dat de hemel David een betere helm gaf dan de helm van Goliath om hem te beschutten. Het volk moet zo bidden dat de plannen van de vijanden niet tot uitvoering zullen komen, dat hun kwade voornemens geen voortgang hebben, dat zijn raderen tegengehouden worden. Zo was David's gebed tegen Achitofel dat God zijn raad tot zotheid zou maken. Maar dit vlees is in de mens zelf. Je bidt altijd tegen je eigen vlees. Je moet altijd zelf besneden worden. Daarom is het antwoord op het gebed het kruis. Het is zout op de wonde. De helm die ons wordt gegeven is een doornenkroon, een kogel door het hoofd. Er is alleen een schuilplaats in het kruis. Wat kan een dief dan stelen ? Kan men werkelijk stelen van het kruis ? Uiteindelijk is de wond geen vrouw (scheiding), maar kennis, en ben je weer op jezelf. Alle beelden om ons heen zijn maar tijdelijk om ons hieraan te doen herinneren.

Keil-Delitzsch zegt bij deze psalm : De metaforen uit het leven van de jager worden hier als het ware samengebracht in een geheel van synoniemen. Het commentaar noemt dan ook psalm 141 :

7 Zoals men de aarde doorploegt en openscheurt,
zo liggen onze beenderen verstrooid
aan de mond van het dodenrijk.
8 Want op U, Here Here, zijn mijn ogen,

bij U schuil ik; giet mijn leven niet uit.
9 Behoed mij voor de strik die zij mij spanden,
voor de vallen der bedrijvers van ongerechtigheid.
10 Laten de goddelozen in hun kuilen vallen,
altegader, terwijl ik ontkom.

We kunnen dan ook naar vers 5 kijken :

Slaat een rechtvaardige mij, het is liefde,
kastijdt hij mij, het is olie voor mijn hoofd,
die mijn hoofd niet zal weigeren.

Het is dus de besnijdenis van het verstand, van het hoofd, wat de ware hemelse helm is. KD noemt dan ook nog psalm 142:4 :

Wanneer mijn geest in mij verstikt,
kent Gij mijn pad.

Zo is de helm des kruizes ons tot gids. De helm des heils in Jesaja 59 is in het Hebreeuws de helm van yeshua, wat een vrouwelijk zelfstandig naamwoord is, en een woord is voor intrinsieke waarde. In het Aramees wordt het woord purqan gebruikt, wat kastijding en losgeld betekent, het betalen van de prijs, het brengen tot waarde. Dit heeft in de israelitische talen (yasha) een oorlogscontext.

Psalm 77

20 Uw weg was in de zee,
uw pad in grote wateren,
zodat uw voetsporen niet werden gekend.

Laag profiel houden. God houdt zich ook obscuur. Mensen maken beelden van God en spreken elkaar allemaal tegen en voeren oorlog tegen elkaar allemaal om macht en geld. Maar gij geheel anders : Houd laag profiel. Bouw jezelf geen stad en naam. Het pad gaat door de zee waar al onze voetsporen worden weggewassen. Zo zal de vijand ons uiteindelijk niet meer kunnen vinden. Zoals ook boek 105 van de vur zegt :

Ik was maar een droom,

Mijn spiegel is stukgeslagen,

Nu sijpel ik weg,

Zij die mij volgen zullen alleen wat appels vinden,

En wat verhalen,

Om de dag door te komen

Alles achter je laten. De rechtvaardigen zullen het spoor wel vinden, en de dwazen zullen nog meer verdwaasd worden. Ga door het doolhof heen en laat het doolhof ook zo achter, en je laat genoeg achter. Ook al vagen je voetsporen weg, je bent een baner van het pad.

Psalm 77:21 zegt dan : Gij leiddet uw volk als een kudde

door de hand van Mozes en Aäron.

Laat dingen los, laat dingen aan anderen over. Zoek jezelf geen naam, zoek geen eer en loon van mensen, van ikke ikke ikke. Het gaat om het werk, niet om je naam. Het gaat om het pad, niet om jou. En de mens moet de prijs betalen, en zo worden dan ook netjes de vijanden geweerd. Calvijn noemt dit een hemelse eenzaamheid die de mens tot zichzelf doet keren om zich nauwkeurig te onderzoeken, ver weg van getuigen die hen zouden kunnen zien of horen, en tot hen zouden kunnen spreken, maar alleen bij de overdenking in het hart. Zo bespreekt Calvijn psalm 77 en ik voelde hitte rondom mijn hoofdwond komen, die ik nog steeds voelde van die droom, en wat ook om een situatie ging in mijn leven. Over mijn hele lichaam werd het toen heet. Het vloeide ook naar mijn buik. Toen ik wakker was geworden voelde ik me nog steeds ontvoerd, maar psalm 77 begon me op sleeptouw te nemen.

5 Gij houdt mijn ogen open,
ik ben onrustig en kan niet spreken.
6 Ik overdenk de dagen van ouds,
de jaren van weleer;
7 ik denk in de nacht aan mijn snarenspel,
ik peins in mijn hart en vors na.

Calvijn noemt de psalmist een profeet, en zei dat sommigen het zo uitlegdden alsof de profeet had gezegd : ‘Er is niets zo verborgen in mijn hart, of Gij kunt er toe doordringen.’

Iets doordrong mijn eenzaamheid, en nam mij op. En nog voelde ik het gevecht, het getrek. Ze wilden de ark niet loslaten.

Psalm 79 zegt :

O God, heidenen zijn uw erfdeel binnengedrongen,
zij hebben uw heilige tempel ontwijd,
Jeruzalem tot puinhopen gemaakt.
Zij hebben de lijken van uw knechten gegeven
tot spijze aan het gevogelte des hemels,
het vlees van uw gunstgenoten
aan het gedierte des velds.
Zij hebben hun bloed als water vergoten
rondom Jeruzalem, en er was niemand die begroef.
Wij zijn onze naburen tot smaad geworden,

hun die ons omringen, tot spot en hoon.
Jakob is verslonden
en zijn woonstede verwoest.
Het zuchten der gevangenen kome voor uw aangezicht,
doe de ten dode gedoemden
overblijven naar de grootheid van uw arm.
Vergeld onze naburen in hun boezem zevenvoudig
de smaad waarmee zij U bejegenen, o Here.

Het is een telkens stalkende vijand die in de psalmen wordt besproken. Het is iets wat steeds terugkomt, zich steeds herhaald, als iets chronisch. Calvijn noemt de Assyrische ballingschap toen de Assyriers de tempel verwoest hadden, en ook Jeruzalem. Zij waren een zeer wreed volk. Er was een grote slachting geweest onder de inwoners van Jeruzalem. Calvijn noemt dat zij die onder de tirannieke overheersing van Antiochus hun mond durfden open te doen om over de zuivere dienst van God te spreken ter dood werden gebracht. Je mocht jezelf dus niet verdedigen. Je werd geheel monddood gemaakt. Als er teksten staan zoals bidden om vergelding, wraak, dan wijst Calvijn er op dat het dan lijkt alsof het tegen de wet van de liefde ingaat, want wij moeten ook al lijden wij zoveel, altijd gericht zijn op de wens dat ook anderen verlicht zullen worden. Daarom schijnt het verkeerd te zijn als er gebeden wordt voor het verderf van de vijand. Maar Calvijn zegt dat er toch uitzonderingen zijn en als je dit gebed wil bidden naar behoren, dan moet je daarbij gedreven zijn door ijver voor het algemeen welzijn, zonder dat er vleselijke beweegredenen zijn. Je kan het dus alleen naar behoren bidden als je het algemene welzijn van de hemelse kerk op het oog hebt. Uiteindelijk is het geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het kwaad, en dat begint in jezelf, en dat begint in je eigen huis. Er ligt altijd het gevaar met een vleselijke ijver te bidden, stelt Calvijn. Het gebed is trouwens iets metaforisch. Het gebed wordt al heel snel verletterlijkt en vervleselijkt tot allerlei aardse vormen. De martelaren in Openbaring baden om wraak, maar hen werd aangespoord tot geduld, want het ging uiteindelijk om de openbaring van diepere kennis door het kruis. Yeshua kwam niet om de Romeinen te verslaan, maar toonde de hogere weg van het kruis. De ijver moet dus altijd gematigd zijn, stelt Calvijn.

De mens zat gevangen in Assyrische ballingschap. Het was hen op straffe des doods verboden van daar te vertrekken, stelde Calvijn. Het waren kinderen des doods, die ten opzichte van hun gevangenschap ter dood verwezen waren.

Wat zullen wij dan doen ? Gaat het om grote ontsnappingen ? Moeten we het superman jasje aantrekken en de vijand tot pulp slaan ? Is dat allemaal niet wat kinderachtig ? Wij vragen om wraak, maar ontvangen geduld, en worden tot palmbomen :

Psalm 92
13 De rechtvaardige zal groeien als een palmboom,
opschieten als een ceder van de Libanon;
14 geplant in het huis des Heren
groeien zij in de voorhoven van onze God

Psalm 88
7 Gij hebt mij in de diepste kuil gelegd,

in duistere plaatsen, in diepten.

Psalm 80
9 Gij hebt een wijnstok uit Egypte uitgegraven,
Gij hebt volken verdreven en hem geplant.
10 Gij hebt de grond voor hem toebereid,
zodat hij wortelen schoot en het land vulde.
11 Bergen waren met zijn schaduw bedekt,
en ceders Gods met zijn twijgen;
12 hij breidde zijn takken uit tot aan de zee,
zijn scheuten tot aan de Rivier.

hoofdstuk 50 de specht en narcistische ouders

De 'priesters' (dokters, rechters etc) waren corrupt geworden en narcisme lag op de loer. Ze onderdrukten het volk, de minderheden, de armen, de zwakken, en ze waren de nazi's van die tijd. De oude profeten en psalmisten stonden hier tegen op. Ze hadden niks te maken met de 'religieuze' orde, maar verdiepten het. Het waren gnostici en shamanen die er nog het beste van probeerden te maken, ook al was het tot aan de wortels verrot. De oude profeten zonderden zich af, en werden vaak vervolgd. Ze werden ketters genoemd door het systeem en kwamen vaak op de brandstapel terecht. Hoeveel meer geschriften van deze mensen zijn er wel niet verloren gegaan in de tijd, maar ik houd me vast aan datgene wat we nog hebben. Dat wat tot Egypte gekomen was werd in Israel vertaald, vandaar dat Israel een belangrijk land is. Ik voel mijzelf een Israeliet, maar dan meer als wildernis profeet die er van een hele andere kant tegenaan kijkt, meer van de hemelse kant, niet van de menselijke kant, want de mensen verkochten het woord, allemaal voor geld, eer, roem en macht, maar wat heb je dan als je ziel hierdoor ten onder gaat, want je kunt niet beiden hebben. Je kunt niet de mammon dienen en dan ook denken dat je opgenomen wordt. Materialisme en eeuwigheid hebben niets met elkaar te maken, want de materie is maar tijdelijk. Toch maken ze hun eigen eeuwigheid, in het moment. Dat is zware drugs, heel zwaar, als je dat voor elkaar kunt krijgen, een soort schijn-eeuwigheid te maken. Hemel en hel zijn natuurlijk maar mythes, maar er zit wel een kern van waarheid in. De natuur heeft zijn verborgen geheimen. Waarde wordt waarheid, en die is metaforisch en abstract, en in die zin eeuwig, wat ook slechts een metafoor is, want eeuwig betekent gewoon : 'komen tot de diepte, komen tot het fundament van het bestaan.'

De hemel zend profeten, maar die worden afgeschoten, door de kop geschoten of op de brandstapel gezet, en dat kan ook heel goed mentaal zijn. Dit vindt allemaal plaats in de context van het hemelse zoonschap, wat het hoogste goed is, want dan is het persoonlijk, en echt, van moeder natuur, waar Calvijn het ook over heeft in zijn eigen bewoordingen als hij de profeet Abadja bespreekt. Dit zoonschap is belangrijk want wat als je aardse ouders zwaar narcistisch zijn ? En daar weet ik ook alles van, want ja, aardse ouders kunnen door hun mind control een kind helemaal de afgrond

inhelpen, dat je als kind de drang voelt om jezelf voor de trein te werpen om eraan te kunnen ontkomen. Zo erg kan dat zijn. Veel zelfmoorden gebeuren door wat ouders hun kind aandoen, door leugens en allerlei andere gemeenheid die niets meer met de opvoeding te maken hebben, en dan heb ik het over mentaal misbruik vooral, en vaak gaat dit gepaard met overmatige verwennerij, zodat het kind opgesloten raakt. Het is gewoon puur stalken. En ja, dat gaat rustig door als je al volwassen bent geworden en vaak wordt de grip dan nog wel sterker, want ze willen niet loslaten. Jij moet doen wat zij willen. Je moet geloven wat zij geloven, en ze chanteren je op alle mogelijke manieren. Het vlees wil niet loslaten. Ze komen onbevoegd op prive terrein, en ja, dat voelt als een verkrachting. Het zijn narcistische conformisten die voor niets en niemand terugdeinzen. Ze wanen zichzelf God. Natuurlijk ontkennen ze dit, maar ze zijn totaal bezeten, en hebben een grote zelfobsessie. Zie daar maar eens aan te ontkomen. Met ketenen trekken ze je de diepte in. Ze hebben totaal geen inlevingsvermogen en bagatelliseren alles wat ze je aandoen. Wurgslangen zijn het. Ze proberen je helemaal te smoren. Als je als kind de hele dag aan zelfmoord moet denken en elke avond met het mes aan je pols staat vanwege zulke ouders, dan is er iets goed mis, en heb je het hemelse zoonschap nodig om te kunnen ontkomen. De bloedbanden moeten doorgeknipt worden, doorgesneden, want die bloedbanden kunnen je wurgen. Het zijn slangen uit de hel die niet terugdeinzen voor marteling. Kinderen worden jarenlang opgesloten gehouden in donkere kamers en worden dag en nacht gemarteld, zowel fysiek als mentaal. Ja, het gebeurt. Het is geen sprookje. Deze wereld is van de duivel. De duivel regeert, het kwade, het slechte. De duivel beschouwt iedereen als zijn bezit. Je moet doen wat de duivel zegt, anders heb je een groot probleem. Je mag ook niet vluchten. Je moet in de aardse secte blijven, anders wordt er een prijs op je hoofd gezet.

Het hemelse zoonschap is de enige weg, maar dat neemt niet weg dat de zoon gekruisigd werd. Mentaal wordt je verbrand, dag en nacht, en dan is er de foenix from the flames, de specht. Je hebt tijden je andere wang toegekeerd, maar dan heb je ineens een gesel in je hand en is het genoeg. Ren de wildernis in, ren naar de bergen, want van daar komt het heil. Blijf niet staan. Zonder je af, en ren voor je leven. Je kunt het gevecht niet winnen. Het is veel te sterk. Ook niet zomaar met gnosis kom je hier doorheen, maar alleen door het kruis. Zonder kruis is er trouwens al helemaal geen gnosis. Het kruis geeft uiteindelijk geboorte aan de hemelse specht, de foenix from the flames. Diep de baarmoeder in op de berg Sion om aan de aardse baarmoeder van het vlees te ontkomen.

Heb je protestantse ouders dan eisen ze vaak bloedwraak als je uit hun secte probeerd te vluchten, net zoals in islamitische sectes (fundamentalisten). Ze willen je dood, maar er gaat een doek over het mes, want dat zullen ze nooit toegeven. Ze hebben andere manieren, slinkse streken, maar ze proberen je tot zelfmoord te drijven, zoals ook de oude profeten door al die vervolgingen vaak aan zelfmoord dachten, zoals bij Jeremia en Elia en hun navolgers. Er is dan een schuilplaats in de natuur, in het zoonschap tot moeder natuur. Heb je enig idee hoeveel kinderen er in hun lichaam snijden vanwege zulke ouders ? Of ze nemen tattoeages om er doorheen te komen, maar dat is in principe gewoon hetzelfde. Je kunt van zulke ouders vluchten, maar hoe krijg je het uit je ?

Een stukje negentiger jaren mythologie was dan : ‘It grips you until it sleeps.’ Daar moet je dan maar op wachten, totdat het beest slaapt. En dat is een strijd in de geschiedenis. Dit zijn realiteiten die altijd al op de aarde zijn geweest. Er is niets nieuws onder de zon. Vaak geeft alleen de nacht rust als je slaapt. ‘Oh nee hoor, wij houden van onze kinderen,’ terwijl ze hun mond vol hebben met de kinderen der aarde, de dieren. ‘Oh nee hoor, wij willen onze kinderen niet dood,’ terwijl ze de

gedode kinderen van moeder aarde naar de mond brengen. Hap, slik, nee hoor, alles is goed, we bedoelen het goed.

Spreuken 30:20 zegt :
Zo is de weg der overspelige vrouw:
zij eet, veegt haar mond af en zegt: Ik heb geen kwaad gedaan.

Ze bedriegen zichzelf. Dat moet zware, heel zware drugs zijn.

En dan :15,16

De bloedzuiger heeft twee dochters: geef, geef!
Deze drie zijn onverzadelijk,
vier zeggen nooit: Het is genoeg:
het dodenrijk en de onvruchtbare schoot,
de aarde, die nooit van water verzadigd wordt,
en het vuur, dat nooit zegt: het is genoeg.

Wat is de tragedie van het leven ?

Ik heb een verzamelbundel uit 1957 genaamd ‘de stenen bloedzuiger’. De stenen bloedzuiger is zelf ook een verhaal, geschreven door Robert Sheckley, over een bloedzuiger die na duizenden jaren door het heelal te hebben gezworven tot de aarde komt. Hij was totaal buiten bewustzijn, maar de zon gaf hem leven en toen begon zwaartekracht aan hem te trekken. Het groeien en voeden was een drift geworden. Het was een alleseter en een allesdrinker. Alles was voedsel voor de bloedzuiger. De aarde werd geconsumeerd en door het cellencomplex van de bloedzuiger omgezet in energie. De energie werd weer omgezet in massa, en zo groeide de bloedzuiger. Hierdoor begon hij te komen tot flikkeringen van bewustzijn. De bloedzuiger was nu bijna wakker en begon om meer voedsel te vragen. Er waren uitbarstingen van energie, en die consumeerde hij om het om te zetten in massa. Toen waren er meer explosies. Hij begon naar nog meer en nog grotere explosies te verlangen. Hierdoor werkte hij zichzelf op tot een staat van extase. Hij begon toen heel Amerika te bedekken. Toen wilde hij de zon opslokken. Hij was geheel wakker nu. Maar aan het einde van het verhaal was de bloedzuiger zo overladen dat er zo’n grote explosie kwam dat hij het niet meer kon absorberen. De bloedzuiger werd uiteengerukt en verdeeld, in duizenden stukjes gesplinterd, en toen nog eens miljoen keer gespleten. Toen werden de deeltjes uitgeworpen op de golven van de explosie en nog verder gespleten, spontaan, in sporen. De sporen sloten zich tot droge, harde stofjes, biljoenen stofjes, die begonnen rond te drijven in het heelal. Zonder bewustzijn zweefden ze rond in de lege ruimte, zo eindigt het verhaal : ‘wachtend om gevoed te worden.’ Wie oren heeft die hore. Die splinters zijn om ons heen en noemen zichzelf ‘mensen’.

Abadja 1 besluit dan te zeggen :

15 Want nabij is de dag des Heren over alle volken; zoals gij gedaan hebt, zal u gedaan worden, uw daad zal op uw eigen hoofd terugvallen. 16 Ja, zoals gij gedronken hebt op mijn heilige berg, zullen alle volken zonder ophouden drinken; ja, zij zullen drinken en zwelgen, en zij zullen worden, als hadden zij nooit bestaan.

Al dat eten, gulzig vreten, al dat valse en overmatig oordelen zoals die narcistische ouders doen, narcistische levenspartners, narcistische families enzovoort, dat verlaagt hun bewustzijn als een drugs, totdat ze geheel op de automatische piloot zijn, en gewoon als een bloedzuigende machine worden voortgedreven. Dat is de horror van deze aarde. Je hebt niet meer met mensen te maken. Ze slapen al, alsof ze nooit hebben bestaan. Je kunt ze herkennen aan het feit dat ze geen empathie hebben, totaal onverschillig zijn, en zelfobsessief, bordje vlees voor hun neus elke dag, en dan maar wanen en materialistisch lopen doen. Oh ja, even religieus sausje er overheen om hun geweten te sussen, maar waar is het bewustzijn ? Er valt niet mee te praten, want dan moet je praten met mensen die stomdronken zijn. Nee, ze hebben het beste niet met je voor. Kijk maar eens naar het dode dier op hun bordje. Dat ben jij. Ze eten je. Ze zetten je om tot energie en gebruiken het om om te zetten in massa voor hun eigen lichaam. Ze eten zichzelf helemaal kapot. Ze houden van de explosies, want daar kunnen ze zich nog meer aan voeden, en tot extase komen zodat nog meer bewustzijn afsterft en ze nog minder verantwoordelijkheden hoeven te dragen. Zo worden ze de beste stuurlui die aan wal staan.

De profeet zegt dan in vers 17 : ‘Op de berg Sion zal ontkoming zijn.’

Zijn we klaar om al het aardse los te laten en de berg op te gaan voor hemelse openbaring in plaats van menselijke, vleselijke openbaring ? De profeten en psalmisten gingen de bergen op. Ze gingen terug tot de hemelse moederborsten. De bloedzuigers razen op de aarde. Wij worden nu geroepen. Door het kruis worden we losgebroken, en kunnen we de berg op. God zij dank dat we nog kunnen dromen. Calvijn noemt de gesel van het kruis tegelijkertijd het geneesmiddel. Door het kruis zullen wij uiteindelijk niet geheel te gronde gaan.

17 Maar op de berg Sion zal er ontkoming zijn, en die zal een heiligdom wezen; en het huis van Jakob zal zijn bezittingen weer in bezit nemen.

Calvijn noemt dat uiteindelijk alles bezit is van de hemel. Het koninkrijk behoort aan God. Daartoe is het hemels zoonschap dus ook zo belangrijk, dat we niet meer het bezit zijn van de vleselijke aarde, maar van de veel grotere moeder in de hemel. Calvijn noemt in zijn gebed bij de bespreking van Abadja de broederlijke welwillendheid die we jegens elkaar dienen te betrachten, want het hemelse volk is verstrooid en verscheurd tot een verschrikkelijk schouwspel op de aarde. Calvijn roept op tot de ijver om elkaar te helpen en geduld te oefenen. Als we kijken naar die narcistische aardse ouders dan zien we vaak ook een onwil om te werken aan hun relatie. Ze vechten vaak niet voor hun huwelijk, gooien er met de pet na, en denken allemaal heel gemakkelijk, de weg van de minste weerstand, als een tuinhekje wat je open en dichtdoet. Zo worden door overmoedige scheidingen, waar niet voor gevochten is, ook veel kinderen innerlijk verscheurd en komen in de vreselijkste emotionele innerlijke problematiek terecht. Mijn hart is bij deze kinderen. Je moet blijven vechten voor je huwelijk totdat je niet meer kan, al is het alleen maar voor je kinderen. Als ouders elkaar niet lief kunnen hebben, hoe kunnen ze dan hun kinderen liefhebben die hun vlees en bloed zijn ? Als je dan je best hebt gedaan, maar de ander blijft er met de pet naar gooien, dan is het op een gegeven moment af, want dan heeft de partner in principe zich gewoon verhard in overspel tot de afgoden. Door overspel komt er uiteindelijk automatisch al scheiding. Het is dan ook niet meer vol te houden. Toch hield Hosea het met een overspelige. Maar aardse huwelijken zijn uiteindelijk niet vol te houden. Als de een geestelijk is en de ander vleselijk dan is het een ongelijk

span, en dat gaat dan vanzelf breken. Iedere situatie is weer anders. Maar narcistische ouders die niet voor hun huwelijk strijden voor de kinderen haten hun kinderen, zodat ze zichzelf, hun eigen begeertes, meer kunnen liefhebben tot zelfobsessie. Het narcisme is de verwoester van alles wat goed en recht is, en is als de stenen bloedzuiger, ijskoud en keihard, verzot op het voedsel van grote explosies, wat in principe gewoon de lust tot zelfvernietiging is, omdat dit de vleselijke extase van een lager bewustzijn brengt van ‘ik blijf op voldoende afstand om van dingen te genieten zonder dat ik er onder hoef te lijden.’ Soms is dat eigenbehoud, en soms is dat gewoon puur anti-shamanisme en anti-empathie. Ga wijs met deze werkelijkheden en waarheden om.

DEEL II – DE BESPREKING VAN DE DORDTSE LEERREGELS

hoofdstuk 51 terug naar dordt

Calvijn gaat niet uit de botten, wordt weleens gezegd, en zo is dat ook met de Dordtse leerregels. Het zit te diep ingebakken allemaal in de samenleving, maar dan is het zaak het te verdiepen en te herzien. In letterlijke vorm zijn de Dordtse leerregels vaak zeer vleselijk, maar het is leugens vermengd met waarheid en wijst ook weer op een mogelijk diepere symboliek. We zijn er nu een maal door gebrandmerkt. Het gaat niet meer weg. Dit is wat Nederland is, maar we kunnen het wel anders bekijken.

Calvijn heeft goede, belangrijke dingen gezegd, zoals ook de Dordtse leerregels. Net zoals de bijbel. Het zit te diep. In 2005 werden er wat hermitatische artikelen gegeven over hoe om te gaan met de Dordtse leerregels, wat als een groep wilde honden was. De mens was gebeten door giftige slangen en het was een eerste stap om los te komen van dit gif.

Artikel 1.

Niet bouwen op dogma, maar op het gelegde fundament van profetie. Profetie dient dus het dogma uit te leggen, te verdiepen, te herzien waar nodig.

Artikel 2.

Het gaat om de samenwerking en wisselwerking tussen God en mens. Het mag geen eenrichtingsverkeer zijn. Waarom niet ? Omdat de mens dan slechts een zombie is en slechts projecteerd, waar demonologisch gezien geesten van luiheid en consumentie-zucht zich achter kunnen verschuilen, wat dan ook een kenmerk is van de markt.

Artikel 3. Word gedreven door profetie en niet door duister dogma. De schrift is niet letterlijk, want dan zou iedere machthebber de schrift kunnen misbruiken, maar het is een verborgen, geestelijke en symbolische boodschap voor hen die de hemel waarlijk liefhebben.

Artikel 4. Buiten het fundament van profetie om ontstaat er een wet van overheersing, wat geen zorg door liefde is.

Artikel 7. De Dordtse leerregels zijn leugens vermengd met waarheid, dus ze dienen besproken te worden en onderworpen te worden aan tekst kritiek.

Artikel 8. Er moet afgerekend worden met een duister verleden en een duister voorgeslacht. De mens mag tot een persoonlijke relatie komen met de hemel. Hermitatisch betekent de individuele, geisoleerde relatie tussen mens en God. Dat is de ware vrijmaking.

Artikel 9.

Men zich bewust te zijn van de vele talen van het christelijk geloof, en geen wachtwoorden-politiek bedrijven. Vertaling staat voorop, invoeling, en het testen der harten.

Artikel 10.

Een ieder dient te streven naar hermitatisch leven, d.w.z. naar een persoonlijke relatie met de Heere God, niet gebouwd op van horen zeggen, maar op persoonlijke ervaring, in het allerheiligste toetsen. Een ieder dient de voorwaardes van het toetsen te kennen, opdat hij of zij niet in een valstrik terecht komt.

Artikel 11.

En hieraan herkent gij een ware apostel, dat hij spreekt uit liefde voor de Waarheid, uit liefde tot de liefde, en uit liefde tot de Heere God. En ware artikelen zullen niet herkend worden aan een veelvuldigheid van woorden en opgeblazen kennis, maar aan de liefde tot wees en weduwe, want dit is de ware godsdienst. Zo zijn dan alle ware artikelen des Heeren geschreven tot de verbreking van de farizeeistische onderdrukking. En de Heere verleent aan zulke artikelen autoriteit.

Artikel 13.

De Heere ziet het hart aan en wederstaat de farizeeers die naar de letter leven. Zij zijn volgelingen van de Mammon en hebben de stof verheven boven het geestelijke.

Artikel 14.

Zo zijn deze artikelen geschreven door de pen des Heeren om de mens vrij te maken van de duistere eeuwen. De Heere heeft deze artikelen heden ten dage gegeven als de engelen die voor onze zielen pleiten, tot vrijmaking en tot ontwaking. De artikelen van de nieuwe synode zijn opgesteld tot genezing van de harten die God oprecht zoeken, en om vrij te maken van een kerk waarin de mens zichzelf tot God maakte in de stof. Dat deze synode hermitatisch is wil zeggen dat u wordt teruggegeven aan uzelf, en zelf tot God mag kiezen en tot God mag komen, zonder daarbij rekenschap af te leggen aan kerkleiders en allerlei conciliaire apparaten die met een schijn van godsvrucht de schepping van de geest verloochenen.

Artikel 16.

Zondert u daarom zoveel mogelijk af, om de Heere en Zijn Geest te zoeken, en niet ten prooie te vallen aan de Mammon en zijn dienstknechten.

Artikel 17.

Zo is dan de hermitatische vrijmaking om vrij te komen van het dogma van een kerkelijk machts-apparaat en haar verderfelijke artikelen die uw geweten hebben gebrandmerkt. Zo is dan ook de hermitatische vrijmaking er om de duistere eeuwen van de kerk af te sluiten en om een nieuw begin te maken.

Laten we hiermee gewapend tot de Dordtse leerregels gaan :

hoofdstuk 1

Artikel 1
Aangezien alle mensen in Adam gezondigd hebben en de vloek en de eeuwige dood verdiend hebben, zou God niemand onrecht gedaan hebben als Hij het hele menselijke geslacht in de zonde en vervloeking had willen laten en om de zonde veroordelen, volgens deze uitspraken van de apostel: De gehele wereld is voor God veroordelenswaard. Zij hebben allen gezondigd en zijn verhinderd te komen tot de heerlijkheid Gods (Rom. 3:19,23). En: Het loon van de zonde is de dood (Rom. 6:23).

Bespreking : Het loon van de zonde is de dood. De zonde is een doodlopende weg. Het is een geestelijke dood. Dit zijn duistere wachters die over Nederland regeren en Nederland bewaken, maar zij bewaken dus poorten. Je komt alleen door de poorten door de wachters, de artikelen, te bespreken. Het zijn wilde honden die veel dood en verderf zaaien. Die moeten dus getemd worden.

Artikel 2
Maar hierin is de liefde van God geopenbaard, dat Hij zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe (1 Joh. 4:9; Joh. 3:16).

Bespreking : Dat doet niemand anders voor ons. Waar het hier om gaat is inderdaad : het zoonschap wat de zonde overwint, want het zoonschap is onderworpen aan de moeder kennis.

Artikel 3
En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God in zijn goedertierenheid verkondigers van deze zeer blijde boodschap tot wie Hij wil en wanneer Hij wil. Door hun dienst worden de mensen geroepen tot bekering en het geloof in Christus, de Gekruisigde. Want hoe zullen zij in Hem geloven, van wie ze niet gehoord
hebben? En hoe zullen zij horen zonder prediker? En hoe zullen zij prediken tenzij ze gezonden worden (Rom. 10:14-15)?

De roep tot het kruis. Dat is de roep van het plaatsvervangend lijden, van empathie.

Artikel 4
Op degenen die dit Evangelie niet geloven, blijft de toorn van God. Maar die het aannemen en de Zaligmaker Jezus met een waarachtig en levend geloof omhelzen, worden door Hem van de toorn van God en het verderf verlost en met het
eeuwige leven begiftigd.

Dit gaat over de relatie met de chasma, het wortelwoord van christus, wat baarmoeder betekent.

Artikel 5
De oorzaak of schuld van dat ongeloof, evenals van alle andere zonden, ligt volstrekt niet in God, maar in de mens. Maar het geloof in Jezus Christus en de zaligheid door Hem is een genadegave van God, zoals geschreven is: Uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit uzelf, het is Gods gave (Ef. 2:8). Evenzo: Het is u gegeven in Christus te geloven (Filipp. 1:29).

Bespreking :

Niet uit het vlees wordt daarmee bedoeld. Het is wel degelijk loon in de Griekse grondtekst. Geloof is kennis, en gehoorzaamheid tot kennis. Dit kan alleen door het geestelijke.

Artikel 6
Dat God sommigen in de tijd met het geloof begiftigt en anderen niet, komt voort uit zijn eeuwig besluit. Want al zijn werken zijn Hem van eeuwigheid bekend (Hand. 15:18), en Hij doet alle dingen naar de raad van zijn wil (Ef. 1:11). Volgens dit besluit vermurwt en buigt Hij genadig de harten van de uitverkorenen – hoewel zij hard zijn – om te geloven. Maar degenen die niet verkoren zijn, laat Hij naar zijn rechtvaardig oordeel in hun verkeerdheid en hardheid. En hier doet zich voornamelijk aan ons voor de diepe, barmhartige en tevens rechtvaardige onderscheiding van de mensen – die allen in eenzelfde staat van verderf zijn – ofwel het besluit van verkiezing en verwerping, dat in Gods Woord is geopenbaard. Terwijl de verkeerde, onreine en onvaste mensen het verdraaien tot hun verderf, geeft het de heilige en godvrezende zielen een onuitsprekelijke troost.

De sleutel is : de heilige en godvrezende zielen. Het is dus niet totaal onvoorwaardelijk, maar het komt van twee kanten. De vreze des heeren is het begin van de kennis. Het gaat hier om principes en niet om personen.

Artikel 7
Deze verkiezing is een onveranderlijk voornemen van God, waardoor Hij vóór de grondlegging van de wereld een zekere menigte mensen die niet beter of waardiger zijn dan anderen, maar met hen in dezelfde ellende liggen, [heeft uitverkoren]. Uit het hele menselijke geslacht, dat uit de oorspronkelijke gerechtigheid door eigen schuld in de zonde en het verderf gevallen was, heeft Hij [hen] naar het vrije welbehagen van zijn wil, tot de zaligheid, uit louter genade, in Christus uitverkoren; Hem heeft Hij ook van eeuwigheid tot een Middelaar en Hoofd van alle uitverkorenen en tot een fundament van de zaligheid gesteld. En opdat ze door Hem zalig gemaakt zouden worden, heeft Hij ook besloten om ze aan Hem te geven en met kracht door zijn Woord en Geest tot zijn gemeenschap te roepen en te trekken, ofwel hen met het ware geloof in Hem te begiftigen, te rechtvaardigen, te heiligen en hen, door hen krachtig in de gemeenschap van zijn Zoon te bewaren, ten slotte te verheerlijken, tot betoning van zijn barmhartigheid en tot lof van de rijkdom van zijn heerlijke genade. Zoals geschreven staat: God heeft ons uitverkoren in Christus vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons te voren bestemd tot aanneming der kinderen door Jezus Christus, in zichzelf, naar het welbehagen van zijn wil, tot prijs van zijn heerlijke genade, waarin Hij ons voor Hem aangenaam gemaakt heeft in die Beminde (Ef. 1:4-6). En elders: Die Hij tevoren verordineerd heeft, die heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd en die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt (Rom. 8:30).

‘Die niet beter of waardiger zijn dan anderen’ naar vleselijke maatstaven, want het gaat hier om geestelijke maatstaven en dat is een groot verschil. Niet naar vleselijke werken, dus ook niet door vleselijk loon, maar door geestelijk loon. Genade is loon in het Grieks.

Artikel 8
Deze verkiezing is niet veelsoortig, maar een en dezelfde voor allen die zalig worden, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Want de Schrift verkondigt ons één welbehagen, voornemen en raad van Gods wil, waardoor Hij ons van eeuwigheid heeft verkoren zowel tot de genade als tot de heerlijkheid, tot de zaligheid en tot de weg der zaligheid, die Hij bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Zaligheid is in de israelitische talen de intrinsieke waarde en het betalen van de prijs. Ook is het het kruis, de kastijding, als een middel om tot waarde te komen en tot betaling. Dit is de enige manier waarop de uitverkiezing werkt. De mens moet zelf kopen. Het mag de mens niet zomaar in de schoot geworpen worden, want dat zou verkrachting zijn en slavernij. De genade ligt in het feit dat het valse rechtssysteem wordt uitgeschakeld. Men kan er dus niet komen door vleselijk recht. Een mens kan het niet beoordelen.

Artikel 9
Deze verkiezing is geschied niet uit het vooruitgeziene geloof en de geloofsgehoorzaamheid, heiligheid of een andere goede hoedanigheid of geschiktheid als
een oorzaak of voorwaarde, van te voren vereist in de mens die verkoren zou worden; maar tot het geloof en de gehoorzaamheid van het geloof, tot heiligheid enzovoort. Daarom is de verkiezing de fontein van alle zaligmakend goed, waaruit
het geloof, de heiligheid en andere zaligmakende gaven en ten slotte het eeuwige
leven zelf als vruchten voortkomen; volgens het getuigenis van de apostel: Hij
heeft ons uitverkoren – niet omdat wij het waren, maar – opdat wij zouden zijn heilig en onberispelijk voor Hem in de liefde (Ef. 1:4).

Hier worden katholieke en menselijke, vleselijke wetten omzeild. God heeft daar niets mee te maken. Maar God heeft wel een hogere wet waaraan alles getoetst wordt. Dit vers laat zien dat we het niet moeten toetsen aan het vleselijke, maar aan het geestelijke. We moeten van het lagere Dordrecht komen tot het hogere Dordrecht.

Artikel 10
De oorzaak van deze genadige verkiezing is alleen het welbehagen van God, die
niet daarin bestaat, dat Hij uit alle mogelijke voorwaarden bepaalde hoedanigheden of werken van de mensen tot een voorwaarde voor de zaligheid heeft uitgekozen; maar hierin dat Hij uit de gehele menigte van de zondaren bepaalde personen tot zijn eigendom heeft aangenomen. Zoals geschreven staat: Toen de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden enzovoort, is tot haar (namelijk Rebecca) gezegd: de meeste zal de minste dienen. Zoals geschreven staat: Ik heb Jakob liefgehad en Ezau gehaat (Rom. 9:11-13). En: Er geloofden zovelen, als er bestemd waren tot het eeuwige leven (Hand. 13:48).

Het lagere Dordrecht verlamd de mens met een slangenbeet, met luiheid, waarin de mens zelf niet meer God hoeft te worden, en alles projecteerd op iemand anders. Voor het hogere Dordrecht gaat dit artikel over de heilige gebondenheid, dat het vlees niet meer in de weg kan staan.

Artikel 11
En zoals God zelf volkomen wijs, onveranderlijk, alwetend en almachtig is, zo kan de verkiezing, door Hem gedaan, niet tenietgedaan en opnieuw gedaan, noch veranderd, herroepen of verbroken worden. Evenmin kunnen de uitverkorenen verworpen of hun aantal verminderd worden.

Dit is de onweerstaanbaarheid en onontkoombaarheid van de toetsresultaten in het volhardend, eeuwig toetsen, waarin de gnosis de mens tegemoetkomt.

Artikel 12
Van hun eeuwige en onveranderlijke verkiezing tot de zaligheid worden de uitverkorenen te gelegener tijd, hoewel in verschillende trappen en ongelijke mate, verzekerd. Niet als zij de verborgenheden en de diepten van God nieuwsgierig onderzoeken, maar als zij de onmiskenbare vruchten van de verkiezing, die in Gods Woord worden aangewezen (zoals het ware geloof in Christus, kinderlijke eerbied voor God, droefheid naar Gods wil over de zonde, honger en dorst naar de gerechtigheid enzovoort) in zichzelf met geestelijke blijdschap en heilige vreugde waarnemen.

De uitverkiezing is het geheim van het eeuwig toetsen, en het teken ervan is het hongeren. Alleen het hongeren brengt ware vrucht voort.

Artikel 13
Aan het besef en de zekerheid van deze verkiezing ontlenen Gods kinderen dagelijks meer reden om zich voor God te verootmoedigen, de diepte van zijn barmhartigheden te aanbidden, zichzelf te reinigen en Hem, die hen eerst zo uitnemend heeft liefgehad, vurige wederliefde te bewijzen. Het is er dan ook verre van, dat ze door deze leer van de verkiezing en door de overdenking ervan in het onderhouden van Gods geboden traag worden of zorgeloos zouden worden. Dit pleegt naar Gods rechtvaardig oordeel met hen te gebeuren die óf zichzelf lichtvaardig op de genade van de verkiezing laten voorstaan óf er lege en loszinnige taal over uitslaan, maar niet in de wegen van de uitverkorenen willen wandelen.

God wil geen eenrichtingsverkeer, want dat is verkrachting en slavernij, maar hij wil wederliefde, zoals artikel 13 zegt.

Artikel 14
Verder, zoals deze leer van de goddelijke verkiezing, naar Gods wijze raad, door de profeten, Christus zelf en de apostelen, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament is gepredikt, en daarna in de Heilige Schriften verkondigd en nagelaten, zo moet zij ook heden ten dage op de juiste tijd en plaats in Gods kerk (waarvoor zij in het bijzonder bestemd is) uiteengezet worden met de geest van onderscheidingsvermogen en eerbied voor God, heilig, zonder nieuwsgierig naspeuren van de wegen van de Allerhoogste, tot eer van Gods heilige Naam en tot een levende troost van zijn volk.

Dit gaat over de profetische logistiek.

Artikel 15
Deze eeuwige en onverdiende genade van onze verkiezing wijst en prijst de Heilige Schrift ons vooral aan, wanneer zij verder getuigt, dat niet alle mensen zijn
verkoren, maar sommigen niet verkoren ofwel in Gods eeuwige verkiezing voorbij zijn gegaan. Dit betreft degenen die God naar zijn volkomen vrij, rechtvaardig,
onberispelijk en onveranderlijk welbehagen besloten heeft in de gemeenschappelijke ellende te laten, waarin zij zichzelf door hun eigen schuld gestort hebben,
en hun het zaligmakend geloof en de genade van de bekering niet te schenken,
maar door hen op hun eigen wegen en onder zijn rechtvaardig oordeel te laten,
hen ten slotte niet alleen om hun ongeloof, maar ook om alle andere zonden, tot
betoning van zijn gerechtigheid te veroordelen en eeuwig te straffen. En dit is het
besluit van de verwerping, dat God geenszins tot een auteur van de zonde maakt
(het is godslasterlijk om dat te denken), maar tot een ontzagwekkende, onberispelijke en rechtvaardige rechter en wreker ervan.

Onverdiend naar de vleselijke maatstaven, want de mens hoeft het vlees niet te dienen en hoeft geen punten te scoren tot het vlees. Genade is hemels loon in het Grieks, charis. Je hoeft er niks voor te doen om het vlees te behagen, maar je moet er in het geestelijke alles voor doen. Het is gewoon heel simpel dat het vleselijke, het slechte, niet verkoren is, want dat is slechts een doortocht waarvan de mens besneden moet worden. Het enige verkoren is het geestelijke, het goede.

Artikel 16
Zij die het levend geloof in Christus of het vaste vertrouwen van het hart, de vrede
van het geweten, de beoefening van de kinderlijke gehoorzaamheid, het roemen
in God door Christus nog niet krachtig in zich voelen, en toch de middelen gebruiken waardoor God beloofd heeft deze dingen in ons te werken, moeten niet mismoedig worden, wanneer zij van de verwerping horen spreken, noch zichzelf onder de verworpenen rekenen, maar de middelen vlijtig blijven gebruiken, vurig verlangen naar de tijd van overvloediger genade en die met eerbied en ootmoed verwachten. Veel minder behoren zij door deze leer van de verwerping verschrikt te worden die ernstig verlangen om zich tot God te bekeren, Hem alleen te behagen en van het lichaam des doods verlost te worden, en toch in de weg van de godzaligheid en het geloof nog niet zover

kunnen komen als zij zouden willen; aangezien de barmhartige God beloofd heeft, dat Hij de rokende vlaswiek niet zal uitblussen en het gekrookte riet niet zal verbreken. Maar deze leer is terecht schrikwekkend voor degenen die geen acht slaan op God en Christus, de Zaligmaker, en zichzelf geheel aan de zorgen van de wereld en de lusten van het vlees hebben overgegeven, zolang zij zich niet met ernst tot God bekeren.

God is bij de verbrijzelden, de verbrokenen.

Artikel 17
Aangezien wij over de wil van God moeten oordelen vanuit zijn Woord, dat getuigt dat de kinderen van de gelovigen heilig zijn, niet van nature, maar uit kracht van het genadeverbond, waartoe zij met hun ouders behoren, moeten de godvruchtige ouders niet twijfelen aan de verkiezing en de zaligheid van hun kinderen, die God in hun kinderjaren uit dit leven wegneemt.

Dit gaat over het innerlijke kind. Letterlijk gezien gebeurd er niets door een genade verbond. In die tijd was men in strijd met de aflaat en moest men die wet buiten werking stellen, maar dat wil niet zeggen dat er geen hogere wet is. Het genadeverbond is daarom slechts een deelwaarheid.

Artikel 18
Degenen die zich tegen deze genade van de onverdiende verkiezing en de strengheid van de rechtvaardige verwerping verzetten, houden wij deze uitspraak van de apostel voor: O mens, wie bent u, die tegen God antwoord (Rom. 9:20)? En dit woord van onze Zaligmaker: En is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen, wat ik wil (Matt. 20:15)? Wij echter, die deze verborgenheden met godvruchtige eerbied aanbidden, roepen – met de apostel – uit: O diepe rijkdom van de wijsheid en kennis van God! Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn oordelen, hoe onnaspeurlijk zijn wegen? Want wie heeft de zin des Heren gekend, of wie is zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst gegeven en het zal hem vergolden worden? Want alle dingen zijn uit Hem en door Hem en tot Hem; Hem zij de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen (Rom. 11:33-36).

De werken van het vlees, aflaat etc. mogen dus niet meer als autoriteiten worden gezien, omdat God daar boven staat, en God's wegen zijn ondoorgrondelijk. Daar heeft een mens niks over te zeggen. De bal wordt dus teruggespeeld naar God en niet naar de mens.

hoofdstuk 2.

Artikel 1
God is niet alleen hoogst barmhartig, maar ook hoogst rechtvaardig. En zijn gerechtigheid (zoals Hij zich in zijn Woord geopenbaard heeft) vereist dat onze zonden, tegen zijn oneindige majesteit

begaan, niet alleen met tijdelijke, maar ook met eeuwige straffen, naar ziel en lichaam gestraft worden. Deze straffen kunnen wij niet ontgaan, tenzij aan de gerechtigheid van God genoegdoening geschiedt.

Door gerechtigheid kunnen straffen opgeheven worden.

Artikel 2
Maar omdat wij zelf geen genoegdoening kunnen geven en ons van de toorn van God bevrijden, heeft God uit oneindige barmhartigheid ons zijn eniggeboren Zoon tot een borg gegeven. Om voor ons genoegdoening te geven is Hij voor ons, of in onze plaats, tot zonde en vervloeking aan het kruis geworden.

Gerechtigheid kan alleen plaatsvinden door het zoonschap en empathie, plaatsvervangend lijden.

Artikel 3
Deze dood van de Zoon van God is het enige en volmaakte offer en de genoegdoening voor de zonden, van oneindige kracht en waarde, rijkelijk voldoende tot verzoening van de zonden van de gehele wereld.

Door het zoonschap sterft het vlees af zodat gerechtigheid ontstaat.

Artikel 4
En deze dood is daarom van een zo grote kracht en waarde, omdat de persoon die haar heeft ondergaan, niet alleen een waarachtig en volkomen heilig mens is, maar ook de eniggeboren Zoon van God, van hetzelfde eeuwige en oneindige wezen met de Vader en de Heilige Geest, zoals onze Zaligmaker moest zijn. Bovendien, omdat zijn dood gepaard ging met het ervaren van de toorn van God en de vloek die wij door onze zonden verdiend hadden.

Hebr. 4:15

15 Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Hebr. 7:26

Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven.

Joh. 3:16

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

1 Joh 4:9

Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

Matt 27:46

Omstreeks het negende uur riep Jezus met luider stem, zeggende: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?

De mens voelt zich van God verlaten omdat de mens moet leren niet altijd alles op een ander te projecteren, maar het zelf leren doen. Het zoonschap brengt ook een verantwoordelijkheid met zich mee, want de zoon moet uiteindelijk zelf een moeder leren zijn, ook voor zichzelf. Het is logica : een mens blijft in leven door het zoonschap tot de moeder, de bron van leven, en kan zo ook weer afsterven aan het vleselijke, door het contact met de moeder, de hogere bron.

Artikel 5
De belofte van het Evangelie is voorts dat een ieder die in de gekruisigde Christus
gelooft, niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft. Deze belofte moet aan
alle volken en mensen tot wie God in zijn welbehagen zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid
verkondigd en voorgehouden worden, met bevel van bekering
en geloof.

Ware empathie is altijd educatief. De zoon wordt deels tot moeder, en wil dan nieuw zoonschap ter wereld brengen, baren.

Artikel 6
Maar dat velen die door het Evangelie geroepen zijn, zich niet bekeren, noch in Christus geloven, maar in ongeloof vergaan, komt niet door een gebrek of ongenoegzaamheid van het offer dat Christus aan het kruis gebracht heeft, maar door hun eigen schuld.

‘Noch in chasma geloven,’ zegt de griekse worteltekst, wat de baarmoeder is. Zij willen het zoonschap niet, en daarom ook de moeder bron niet. Ze willen de educatie niet. Verzen die bij dit artikel horen zijn :

Matt. 22:14

Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

Bedoeld : Want velen zijn geroepen, maar weinigen geven aan de roeping gehoor.

Artikel 7
Echter, zovelen als er waarachtig geloven en door de dood van Christus van de zonden en het verderf verlost en behouden worden, genieten deze weldaad alleen uit Gods genade, die hen van eeuwigheid in Christus is gegeven. Deze genade is Hij aan niemand verschuldigd.

Gods genade is geestelijk loon, vrucht van educatie, niet door de aflaat of het vleselijk systeem.

Artikel 8
Want dit is het geheel vrije raadsbesluit, de genadige wil en het voornemen van God de Vader geweest, dat de levendmakende en zaligmakende kracht van de kostbare dood van zijn Zoon zich zou uitstrekken tot alle uitverkorenen, om hun alleen het rechtvaardigend geloof te schenken en hen daardoor onfeilbaar tot de zaligheid te leiden. Dat is: God heeft gewild dat Christus door het bloed, vergoten aan het kruis (waarmee Hij het nieuwe verbond bevestigd heeft) uit alle volken, stammen, geslachten en talen al diegenen en hen alleen, op krachtige wijze zou verlossen, die van eeuwigheid tot de zaligheid verkoren en Hem door de Vader gegeven zijn; hun het geloof te schenken, dat Hij voor hen, evenals andere zaligmakende gaven van de Heilige Geest door zijn dood heeft verworven; en hen van al hun zonden – zowel de aangeboren als daadwerkelijke, begaan zowel ná als vóór het geloof – door zijn bloed te reinigen, tot het einde toe trouw te bewaren en ten laatste zonder enige vlek en rimpel heerlijk voor zich te stellen.

Efez. 5:25-27

25 Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, 26 om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, 27 en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet.

De reiniging vindt dus plaats door het woord, door educatie. Door educatie, door opvoeding in het woord, komt de zoon, het zoonschap, te staan boven het vlees, om dit met zijn voeten te vertreden.

Hebreeen 8:6

Nu echter heeft Hij een zoveel verhevener dienst verkregen, als Hij de middelaar is van een beter verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust.

De middelaar is een principe : het zoonschap, wat op het zelf toegepast moet worden, om educatie te ontvangen.

Filippenzen 1:29

29 Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden, 30 in dezelfde strijd, die gij eens van mij hebt gezien en nu van mij hoort.

Artikel 9
Dit raadsbesluit, dat voortkomt uit de eeuwige liefde van God tot de uitverkorenen, is van het begin van de wereld tot nu toe, terwijl de poorten van de hel zich vergeefs daartegen verzetten, op krachtige wijze vervuld en zal ook verder vervuld worden, zodat de uitverkorenen te zijner tijd tot één vergaderd zullen worden en dat er een kerk van gelovigen zal zijn, gefundeerd in het bloed van Christus, die haar Zaligmaker – die voor haar, als een bruidegom voor zijn bruid, aan het kruis zijn leven gegeven heeft – standvastig bemint, onafgebroken dient en hier en in alle eeuwigheid prijst.

1 Kon. 19:18

Doch Ik zal in Israël zevenduizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft.

De vrouw is gewoon het beeld van het werk, dus het zoonschap moet ook worden tot werkerschap.

hoofdstuk 3 en 4

Artikel 1
De mens is van den beginne naar het beeld van God geschapen, in zijn verstand toegerust met ware en zaligmakende kennis van zijn Schepper en van de geestelijke dingen; in zijn wil en hart met gerechtigheid; in al zijn neigingen met zuiverheid en is derhalve volkomen heilig geweest. Maar door de ingeving van de duivel en door zijn vrije wil van God afgeweken, heeft hij zichzelf van deze uitnemende gaven beroofd en in plaats daarvan over zich gebracht: blindheid, verschrikkelijke duisternis, leegheid en verkeerdheid van oordeel in zijn verstand, slechtheid, weerspannigheid en hardheid in zijn wil en hart en bovendien onzuiverheid in al zijn neigingen.

Feenstra noemt scheppen roepen. Alleen zij die gehoor geven aan de roeping worden zo geschapen. De mens is geschapen naar Gods beeld. Zo zal de mens heersen over het vlees.

Artikel 2
Zoals nu de mens na de val geworden is, zulke kinderen heeft hij ook voortgebracht, namelijk verdorven zoals hij zelf verdorven was; zodat de verdorvenheid naar Gods rechtvaardig oordeel van Adam op al zijn nakomelingen gekomen is (uitgezonderd alleen Christus), niet door navolging, zoals de pelagianen vroeger hebben voorgestaan, maar door voortplanting van de verdorven natuur.

Hebr. 4:15

Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen.

Door empathie, shamanisme, plaatsvervangend lijden, dalen we af.

Artikel 3
Derhalve worden alle mensen in zonden ontvangen en als kinderen des toorns geboren, niet in staat tot enig zaligmakend goed, geneigd tot het kwaad, dood in de zonden en slaaf van de zonde. En zij willen of kunnen niet tot God terugkeren, noch hun verdorven natuur verbeteren, noch zichzelf op de verbetering ervan toeleggen, zonder de genade van de Heilige Geest die wedergeboren doet worden.

Rom. 6:16-17

16 Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid? 17 Maar Gode zij dank: gij wáárt slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is

De mens moet komen tot de hemelse slavernij om de banden van de slavernij tot de zonde te kunnen verbreken. Slavernij is slechts een metafoor.

Titus 3:5

heeft Hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar zijn ontferming ons gered door het bad der wedergeboorte en der vernieuwing door de heilige Geest,

Het gaat niet om starre, dogmatische werken van steriel recht, maar om de empathie die de ware godsdienst is.

Artikel 4
Wel is er na de val in de mens nog enig licht van de natuur overgebleven, waardoor hij enige kennis van God, van de natuurlijke dingen, van het onderscheid tussen wat betamelijk en onbetamelijk is, behoudt; en ook geeft hij blijk van enige betrachting van de deugd en uiterlijke tucht. Maar zo ver is het er vandaan dat de mens door dit licht van de natuur tot de zaligmakende kennis van God zou kunnen komen en zich tot Hem bekeren, dat hij ook in natuurlijke en burgerlijke zaken dit licht niet op de juiste wijze gebruikt; ja, het veel meer – wat dit licht ook wezen mag – op allerlei manieren geheel bezoedelt en in ongerechtigheid ten onder houdt. Omdat hij dit doet, wordt hem tegenover God alle verontschuldiging ontnomen.

hoofdstuk 5 – de volharding van de heiligen – de P-wetten

Artikel 8
Zo verkrijgen zij dan, niet door hun verdiensten of krachten, maar uit de genadige barmhartigheid van God, dat zij noch geheel van het geloof en de genade
afvallen, noch tot het einde toe in hun val blijven of verloren gaan. Hetgeen, voor
zover het van hen zou afhangen, niet alleen gemakkelijk kan, maar ook ongetwijfeld zal gebeuren. Maar wat God betreft kan dit in het geheel niet gebeuren, omdat noch zijn raad veranderd, noch zijn belofte gebroken, noch de roeping naar
zijn voornemen herroepen, noch de verdienste, voorbede en bewaring van Christus krachteloos gemaakt, noch de verzegeling met de Heilige Geest verijdeld of
vernietigd kan worden.

Dit is de onaantastbaarheid en onveranderlijkheid van principes.

Artikel 9
Van deze bewaring van de uitverkorenen tot de zaligheid en van de volharding
van de ware gelovigen in het geloof kunnen de gelovigen zelf verzekerd zijn en
dat zijn zij ook naar mate zij vast geloven, dat zij ware en levende leden van de kerk zijn en altijd zullen blijven, dat zij vergeving van zonden en het eeuwige
leven hebben.

Artikel 10
En daarom vloeit deze verzekerdheid niet voort uit een of andere bijzondere openbaring, die geschiedt zonder het Woord of buiten haar om, maar uit het geloof in de beloften van God, die Hij in zijn Woord zeer overvloedig tot onze troost heeft geopenbaard; en uit het getuigenis van de Heilige Geest, die met onze geest getuigt dat wij kinderen en erfgenamen van God zijn; en ten slotte uit het ernstige en heilige ijveren voor een goed geweten en voor goede werken. En indien Gods uitverkorenen in deze wereld verstoken waren van de vaste troost dat zij de overwinning zullen behalen en van het onbedrieglijke pand der eeuwige heerlijkheid, dan zouden zij de ellendigsten van alle mensen zijn.

hoofdstuk 52 de jaren 1600 : de nederlandse reformatie te dordrecht

Gnosis zonder kruis, dus eigenlijk kruisloze kennis, kennis zonder empathie, kennis zonder liefde, zonder plaatsvervangend lijden, is niets. Daarom spreken wij ook van het gnosiskruis. Het kruis is een teken van soberheid, de strijd tegen het materialisme en genotszucht en ook de strijd tegen onverschilligheid en zelfzucht. Vandaar dat de reformatie moest komen, alhoewel het heel tweeledig was. Er was zowel een hoge reformatie als een lage reformatie. De reformatie begon al in de katholieke kerk want er waren ook al veel armoedsordes die tegen het katholieke systeem streden. Dit was een strijd tegen de aflaat, dus eigenlijk tegen dat als je iets verkeerd had gedaan dat je het

goed kon maken door geld te storten op de bankrekening van de katholieke kerk. Ook kon je door goede werken je schuld afkopen, wat op zich natuurlijk prima is, maar er werd veel misbruik van gemaakt, en schuld is natuurlijk een relatief begrip en je kan mensen ook een valse schuld aanpraten, zoals als je niet helemaal volgens de leefregels van een bepaalde kerkgemeenschap leeft, wat dan ook al snel farizeistische onderdrukking kan zijn. In ieder geval liep dit zo uit de hand dat de reformatie wel moest komen. Er is dus zowel een hoge aflaat als een lage aflaat, zoals er een hoge reformatie is als een lage reformatie. In de jaren 1500 was er de Duitse reformatie, als fundament, en in 1600 was er de Nederlandse reformatie, ook wel de Dordtse reformatie genoemd, wat de basis werd voor gereformeerde kerken wereldwijd. De katholieke kerk en protestantse kerk zijn twee extremen. De katholieke kerk hamerde veel op de goede werken, wat materialistisch zou kunnen worden, en de protestantse kerk hamerde veel op genade, wat gemakszucht zou kunnen worden. Hierin waren veel nuances en verschillen, en er liepen ook goede lijnen doorheen, die niet zomaar weggekapt moeten worden altezamen.

hoofdstuk 53 de wachters van dordt - een kogel door de kerk

Wie zijn 1980 en 1984 ? We hebben het er veel over gehad. John Lennon doodgeschoten in 1980, de activist van vrijheid en vrede, en toen in 1984 in het Orwelliaanse visioen : totale mind controle. Ja, ik heb 1984 meegemaakt. Mijn hersenen braken. Het was een groot kruis. Iedereen moest onderworpen worden aan het vleselijke scholensysteem. Ik ken het allemaal. Heb het aan de lijve ondervonden. Orwell kondigde het al aan in de veertiger jaren. In de tachtiger jaren werd iedereen verkocht. 1980 met z'n kogels door de vader van het verzet, John Lennon, kondigde het tijdperk aan als een kraaiende haan. Waar komt het vandaan ? 2021, Amsterdam : We zagen die kogel weer voorbij vliegen om een andere verzetsstrijder neer te maaien. Wat is het ? Waar komt het vandaan ? Dit ding blijft maar schieten.

Het lijkt op een oorlog der kerken. Ik schuif mijn pionnen voorzichtig. Het is een schaakbord of enig ander bordspel. De kerk wilde genade te ver doorvoeren als antwoord op de katholieke aflaat. Genade, kwijtschelding, door iemand te laten sterven. De mens is altijd weer op zoek naar een zondebok. Het is een bepaalde drug. Het gaat rommelen met de hersenen. Het draait alles om, maakt het geestelijke tot het vleselijke, en dan alle horror.

Ze wilden een nieuw kerkelijk gezagsapparaat wat voor kerken over de hele wereld zou gelden. Toen werden de Dordtse leerregels opgesteld, in Dordrecht, in de jaren 1600. Johan van Oldenbarnevelt werd hiervoor vermoord. Hij was de remonstrantse vader van het verzet die tijd, die stond voor godsdienstvrijheid en vrijzinnigheid. Deze moord werd het fundament van de nieuwe kerk.

dordtse leerregels hoofdstuk 5,

Artikel 9
Van deze bewaring van de uitverkorenen tot de zaligheid en van de volharding
van de ware gelovigen in het geloof kunnen de gelovigen zelf verzekerd zijn en
dat zijn zij ook naar mate zij vast geloven, dat zij ware en levende leden van de kerk zijn en altijd zullen blijven, dat zij vergeving van zonden en het eeuwige
leven hebben.

Ik duizel altijd als ik dit soort taalgebruik hoor, want het is verkrachting van bepaalde teksten uit de bijbel die slap en selectief vertaald zijn tot drugsmatige termen zoals geloof en genade, terwijl het veel meer betekend. Geloof moet bewijs hebben, fundament, dus het staat niet op zichzelf. Hieruit kwam de psychiatrie voort die ook allemaal werkt door geloof in geld, geloof in medicijnen, geloof in boekjes, en ze hebben totaal geen bewijs voor de etiketten die ze mensen opdrukken en die etiketten zijn vaak levenslang, want ze zeggen er dan bij dat het niet te genezen valt, dus moet je levenslang die medicijnen slikken waarmee ze hun portemonnee spekken. Het zijn criminelen. Oplichters zijn het. Ze spreken een mens voor tien minuten, en die mens wordt totaal op zijn probleem vastgepint, en hup je bent levenslang ziek verklaard. Wat voor een dokters zijn dat dan ? Juist ja. Ze leven door GELOOF, geloven in de onzin die ze de mens op de jas spelden allemaal voor GELD. Hun GELOOF heeft hun rijk gemaakt. HALLELUJA.

DL 5:9, halleluja. Dat is de wachter van hun persoonlijk geld-heil, hun inkomen. Geld belangrijker dan een mensenleven. Zo worden dieren ook om zeep gebracht, allemaal voor geld en de buik. Het is een duistere wachter van Nederland, en van de rest van de wereld, die P-9 wet, want hoofdstuk 5 van de Dordtse leerregels wordt ook wel de P-wetten genoemd, van perseverance of the saints.

Geloof : de kerk heeft geen bewijs voor hun kerkelijk gezag, zoals de psychiatrie geen bewijs heeft voor hun sociale gezag. Dat wanen ze zichzelf allemaal aan in hun drugstrip. Ze schuilen in het excuus op zich, waar ze geen enkel fundament voor hebben, dus elke logica ontbreekt ook. Er wordt je gewoon wat aangepraat, en ja, dat moet je blindelings geloven, want geloof is nu eenmaal zaligmakend. Dat is de hazendrugs die ze prediken en uitdelen. Zo stijfkoppig is het geloof, want het geloof heeft bij voorbaat al gelijk, want er is immers genade, en die vereist verder niks, dus het geloof heerst. Dat is de taal van criminelen. Genade is altijd weer de advocaat van geloof, en geloof is altijd advocaat van genade, dus zo praten ze zichzelf en elkaar op de hoogste tronen van de samenleving, allemaal illegaal dus en onlogisch. Logica hoeft er niet te zijn, want het is immers geloof. Ze zijn de vijanden van logica geworden, want de logica verkoopt immers niet. Logica is hen teveel werk, maar natuurlijk hebben ze hun eigen vleselijke logica. Die wordt altijd even snel snel opgebakken. En je moet eten wat de pot schaft.

Wat die criminelen doen wordt automatisch vergeven door geloof en genade, en zo hebben de criminelen altijd een schuilplaats en dekmantel. Daarom hebben ze een zondebok nodig.

hoofdstuk 5,

Artikel 15
Deze leer van de volharding van de ware gelovigen en heiligen en van de zekerheid daarvan, die God tot eer van zijn naam en tot troost van de godvruchtige
zielen in zijn Woord zeer overvloedig geopenbaard heeft en in de harten van de gelovigen inprent, wordt weliswaar door het vlees niet begrepen en door de satan gehaat, door de wereld bespot, door de onervarenen en huichelaars misbruikt en door dwaalgeesten bestreden, maar de bruid van Christus heeft haar altijd als een onwaardeerbare schat innig liefgehad en standvastig verdedigd. God, tegen wie geen plan standhoudt en geen enkel geweld iets vermag, zal er voor zorgen dat zij dat ook blijft doen. Deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest zij eer en heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

Alles wat tegen hen ingaat dat is verkeerd, en daar strijden ze tegen. Je mag je dus ook niet verdedigen tegen blindelings geloof. Zij geloven dat zij heersen over andermans brein. Hun geloof is altijd beter dan het geloof van de ander, en daar hebben ze geen diepgaande argumenten en bewijzen voor, maar dat geloven ze gewoon bij voorbaat, want het geloof is zaligmakend en let wel ‘hun’ geloof, niet het geloof van iemand anders. Het is zelfzuchtig geloven. Artikel 5:9 en artikel 5:15 zijn dus gevaarlijke wachters van Dordt, maar het doel is tot de hogere wachters te komen, dus deze wachters te verslaan en een kwartslag te draaien, om door de poorten van Dordrecht te gaan en deze van binnen te veranderen. Dat was ook de opdracht van Michael Jackson, de vorst der kinderen, die al in het boek Daniel beschreven werd, de aartsengel. Hij had een visioen gehad waarvan hij een film maakte. Het was een strijd tegen een groep gewapende sluipschutters, wachters van een duister drugsimperium wat de hele wereld aan de drugs wilde helpen, allereerst kinderen. Michael Jackson wordt dan als spion gezonden.

Mr. Big is de grote baas van dit hele gedisciplineerde schuttersleger. Hij zei : ‘You wanna know why I'm doing this, do you? I just wanna get everybody high, man. You know, some good drugs. That's all.’

Michael Jackson zegt dan : ‘Do it, and you’re dead.’

Mr. Big : ‘Smooth operation, that's what I got.’

Vandaar ook de naam smooth criminal. Mr. Big wil dus met de kinderen beginnen, want hij gelooft dat een kinderklant altijd een getrouwe klant wordt.

De spinnenmetafoor wordt gebruikt, omdat zijn imperium ook te werk gaat door bedriegelijke webben om kinderen in te vangen, net zoals de spin doet. Zijn project heet daarom ook : ‘Bugs and drugs.’

Michael Jackson wordt achtervolgt door de handlangers van Mr. Big, en komt dan in een dertiger jaren gangster club, waar hij infiltreerd. Later vinden de handlangers de club en openen vuur. Aan het eind verandert Michael Jackson in een bewapende robot om het drugs imperium te bestrijden. Het is een metafoor van de strijd tegen de Dordtse wachters, de Dordtse leerregels van religieuze drugs.

DL 1:17 gaat dan over de kinderen :

Artikel 17
Aangezien wij over de wil van God moeten oordelen vanuit zijn Woord, dat getuigt dat de kinderen van de gelovigen heilig zijn, niet van nature, maar uit kracht van het genadeverbond, waartoe zij met hun ouders behoren, moeten de godvruchtige ouders niet twijfelen aan de verkiezing en de zaligheid van hun kinderen, die God in hun kinderjaren uit dit leven wegneemt.

Indoctrinatie begint bij het kind, en zo wordt het van geslacht tot geslacht doorgegeven, als een drug. Er lopen twee lijnen door de Dordtse leerregels heen, een goede en een slechte. Het gaat er dus om de vleselijke door te kappen, en te komen tot het hogere Dordt.

DL 5:8 is dan eigenlijk hun onaantastbaarheidsprincipe, hun onfeilbaarheid ook, waarmee ze zich veilig stellen. In de geestelijke wereld is dit de verschrikkelijke octopus genaamd GRIK, die dus ook in een wachter kan veranderen.

Artikel 8
Zo verkrijgen zij dan, niet door hun verdiensten of krachten, maar uit de genadige barmhartigheid van God, dat zij noch geheel van het geloof en de genade afvallen, noch tot het einde toe in hun val blijven of verloren gaan. Hetgeen, voor zover het van hen zou afhangen, niet alleen gemakkelijk kan, maar ook ongetwijfeld zal gebeuren. Maar wat God betreft kan dit in het geheel niet gebeuren, omdat noch zijn raad veranderd, noch zijn belofte gebroken, noch de roeping naar zijn voornemen herroepen, noch de verdienste, voorbede en bewaring van Christus krachteloos gemaakt, noch de verzegeling met de Heilige Geest verijdeld of vernietigd kan worden.

Als we het over de DL wachters hebben dan spreken we over het jaar 1619, een eeuw na de Duitse reformatie. Deze wachters doen nog steeds hun moordwerk. Ze dwingen nog steeds kinderen aan de drugs, en brengen hen die zich ertegen verzetten om zeep. Er is niet zomaar ontsnapping uit de kerkers van Dordt. We moeten er dieper in, op zoek naar haar geheimen.

Ken je ze, die westers christelijke sluipschutters die in paniek raken als je het niet vaak genoeg over Jezus hebt, hun drugs ? Je kunt bijna niets anders meer noemen voor zulke malloten. Ze willen in slaap gesust worden met hun Jezus-toverwoord, en praten zo de ergste misdaden goed, want ze hebben altijd wel weer een of andere Jezus-tekst om hun zonden te verbloemen, leugens wit te wassen of het gewoon lekker allemaal te negeren. Oh, de zaligheid van het blinde geloof ! Ignorance is bliss. Het is bijna als reclame onderbreking, als een religieus gilles de la tourette syndroom. 'Eh ja, ik was vanochtend even een wandeling aan het maken met de hond, en ik kwam langs een lantaarnpaal die – beep Jezus – knipperde. Toen ging ik even langs tante Mien en oom Klaas voor een kopje koffie zo op de vroege – beep Jezus – ochtend.' En ga zo maar door. Het zijn lagere Orionse stoorzenders die de mens aan de drugs houden. 'Hey, vergeet je je pilletje niet ?' Het is chronisch, manisch en hysterisch. Nu valt er genoeg en genoeg over Jezus te vertellen, maar zullen we dat even op een normale manier doen ? Goedzo.

Wat is dan het smalle pad of de rode gnosis lijn die dwars door de Dordtse leerregels gaat ? Laten we hoofdstuk 5 bespreken over de volharding der heiligen. Heiliging is in principe gewoon een ander woord voor toetsen. Er valt voor de oplettende lezer veel over het toetsen uit te halen uit dit hoofdstuk van de Dordtse leerregels, om zo terug te kunnen keren tot de Dordtse natuurmoeders of natuurprincipes. Er zijn veel geleerden en predikanten die door de tijden heen hun hoofd hebben gebogen over de Dordtse leerregels om er het beste uit te halen, om er een degelijk al dan niet tekstkritisch commentaar op te geven, zodat het vleselijke er niet op de loop mee kon gaan. In dat spoor verder. Probeer er doorheen te prikken. Probeer het andere woorden te geven die het beter beschrijven en natuurgetrouwer zijn. Zo kan de programmering verbroken worden.

DL 5:15
Deze leer van de volharding van de ware gelovigen en heiligen en van de zekerheid daarvan, die God tot eer van zijn naam en tot troost van de godvruchtige zielen in zijn Woord zeer overvloedig geopenbaard heeft en in de harten van de gelovigen inprent, wordt weliswaar door het vlees niet begrepen en door de satan gehaat, door de wereld bespot, door de onervarenen en huichelaars misbruikt en door dwaalgeesten bestreden, maar de bruid van Christus heeft haar altijd als een onwaardeerbare schat innig liefgehad en standvastig verdedigd. God, tegen wie geen plan standhoudt en geen enkel geweld iets vermag, zal er voor zorgen dat zij dat ook blijft doen. Deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest zij eer en heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

Zekerheid komt niet door geloof, maar door toetsen, door heiligen dus en daar in te volharden, zoals 5:15 zegt. Het toetsen doet waarlijk vrucht dragen, wat geloof niet kan doen.

DL 5:14
Zoals het nu God behaagd heeft zijn werk van de genade door de prediking van het Evangelie in ons te beginnen, zo bewaart, onderhoudt en volbrengt Hij het ook door het horen, lezen en overdenken ervan en ook door vermaningen, dreigingen, beloften en het gebruik van de heilige sacramenten.

Genade kan ook zijn : empathie. Empathie is tot de bodem gaan, iets onderzoeken, overdenken. Dat hoort bij elkaar. Waar empathie, inlevingsvermogen, doorlevingsvermogen, ontbreekt, stokt ook het onderzoek. Vaak gaat daar het onderzoek in het vlees dan verder voor valse info.

DL 5:13
Wanneer ook het vertrouwen van de volharding herleeft in degenen die uit hun val weer opgericht worden, dan brengt dat in hen geen lichtzinnigheid of veronachtzaming van de godzaligheid voort, maar juist een veel grotere zorg om de wegen des Heren met ijver in acht te nemen; deze zijn van te voren gebaand, opdat zij door daarin te wandelen de zekerheid van hun volharding zouden mogen behouden en opdat het aangezicht van God, die met hen verzoend is (de aanschouwing hiervan is voor de godvruchtigen zoeter dan het leven en de verberging hiervan bitterder dan de dood) niet meer van hen wordt afgewend wegens het misbruik van zijn vaderlijke goedheid, waardoor zij in zwaardere gemoedskwellingen zouden vervallen.

Alleen het toetsen brengt het ware vertrouwen, het bewijs, en dat kan alleen in volharding plaatsvinden. Dit leidt tot grotere zorg en empathie. Er is alleen zekerheid in het volharden van het toetsen, want dit draagt nu eenmaal de vrucht van zekerheid en vertrouwen. Je mag nooit zomaar rechtstreeks vertrouwen.

DL 5:12
Het is echter bepaald niet zo, dat deze verzekerdheid van de volharding de ware gelovigen hoogmoedig en zorgeloos zou maken; zij moet integendeel een ware wortel zijn van nederigheid, kinderlijke eerbied, ware godzaligheid, volharding in alle strijd, vurige gebeden, standvastigheid in het kruisdragen en in de belijdenis van de waarheid en van bestendige blijdschap in God. De overdenking van die weldaad is voor hen een prikkel tot het ernstig en voortdurend beoefenen van dankbaarheid en het doen van goede werken, zoals uit de getuigenissen van de Schrift en de voorbeelden van de heiligen blijkt.

Zo wordt hoogmoed en onverschilligheid uitgeschakeld. De vrucht heeft een natuurlijke pesticide die het vlees doodt, als een hemels cafeine wat de zonde verlamd, en wat ook tegelijkertijd een feromoon is om bestuiving te bevorderen. Hierdoor vindt vleselijke bestuiving dus geen kans. Het zijn geen geloofsvruchten, maar kruisvruchten.

DL 5:11
Intussen getuigt de Schrift dat de gelovigen in dit leven tegen allerlei twijfelingen van het vlees strijden en als zij in zware aanvechting verkeren dit volle geloofsvertrouwen en deze zekerheid van de volharding niet altijd gevoelen. Maar God, de Vader van alle vertroosting, laat hen niet boven hun vermogen verzocht worden, maar geeft met de verzoeking ook de uitkomst en wekt in hen opnieuw de zekerheid van de volharding door de Heilige Geest.

Dit gaat over het logistieke kruis en de logistieke oorlogsvoering, dat het altijd gericht moet zijn en niet meer of minder dan nodig, en op de juiste plaats en de juiste tijd. Dat is het geleide kruis en de geleide oorlogsvoering.

DL 5:10
En daarom vloeit deze verzekerdheid niet voort uit een of andere bijzondere

openbaring, die geschiedt zonder het Woord of buiten haar om, maar uit het geloof in de beloften van God, die Hij in zijn Woord zeer overvloedig tot onze troost heeft geopenbaard; en uit het getuigenis van de Heilige Geest, die met onze geest
getuigt dat wij kinderen en erfgenamen van God zijn; en ten slotte uit het ernstige en heilige ijveren voor een goed geweten en voor goede werken. En indien Gods uitverkorenen in deze wereld verstoken waren van de vaste troost dat zij de overwinning zullen behalen en van het onbedrieglijke pand der eeuwige heerlijkheid, dan zouden zij de ellendigsten van alle mensen zijn.

Feenstra : Het Woord gaat om het organisme van God. We kunnen niet buiten de natuurprocessen om.

DL 5:9
Van deze bewaring van de uitverkorenen tot de zaligheid en van de volharding van de ware gelovigen in het geloof kunnen de gelovigen zelf verzekerd zijn en dat zijn zij ook naar mate zij vast geloven, dat zij ware en levende leden van de kerk zijn en altijd zullen blijven, dat zij vergeving van zonden en het eeuwige leven hebben.

We kunnen ook zwakheid zeggen in plaats van geloof. Dit is hemelse zwakheid door verbrokenheid, door het kruis, zodat de vleselijke natuur uitgeschakeld wordt en de geestelijke natuur ons opneemt. Dat is de ware verzekerdheid, anders staan wij de hemel teveel in de weg.

hoofdstuk 55 de duistere kooien van de ziel

De Dordtse leerregels zijn de machinalisering en automatisering van het westerse christelijk geloof, gebaseerd op grove vertaalfouten, grove plundering van Israel, wat zich later letterlijk ging verbeelden in het nazi systeem, wat niet uit kon blijven, en wat dus gewoon de totaal bezopen wachters van dordt zijn. De Dordtse leerregels zijn een soort van westers christelijke industrial revolution, een zwart drugs gat. Iedereen gaat gedwongen aan de drugs. Hier is ook de psychiatrie op gebouwd, wat dus ook de wachters van Dordt zijn, en de dentistrie, zelfde verhaal, en die marcheren voortdurend rond, de hele medische industrie dus. Niet alle wachters zijn even slecht. Er zijn ook de hogere wachters van Dordt, van moeder natuur, moeder Dordrecht. Zaak is dat de mens teruggaat naar Dordt om het raadsel op te lossen, dus stel je voor dat Suske en Wiske door de tele tijdmachine van professor Barabas teruggaan naar het jaar 1619, naar Dordrecht, zoals ook Michael Jackson in zijn Moonwalker film in het smooth criminal segment eerst teruggaat naar de dertiger jaren en vandaaruit terug gaat naar wat geinterpreteerd kan worden als de jaren 1600 waarin hij een confrontatie heeft met die wachters van Dordt. Dat is ook wat de moonwalk is, want je gaat terug

terwijl het lijkt alsof je vooruit loopt. De moonwalk is dus een metafoor van de regressie, van het teruggaan in de tijd, terug naar de bronnen, als een beeld van de geestelijke archeologie.

Ik was in de machine gegaan van de Dordtse leerregels en ik zag er een Chinees meisje in opgesloten. Ze klaagde erover als een Chinese anime, maar toen riep ze ineens in blijdschap uit : China ! En toen was er waarlijk hemels geluk. Zo zette ik haar vrij uit de machine en liet haar teruggaan naar China, waar ze eens door de wachters van Dordt was ontvoerd. De machine kan dus niet zomaar uitgeschakeld worden, maar moet verdiept worden en genuanceerd.

De Dordtse leerregels zijn de duistere kooien van de ziel. We gaan kooi voor kooi bespreken. Probeer de hemelse wildernis er doorheen te zien die het opgesloten en verborgen houdt.

Laten we verder gaan met de bespreking van hoofdstuk 5 van de DL :

DL 5:8
> Zo verkrijgen zij dan, niet door hun verdiensten of krachten, maar uit de genadige
> barmhartigheid van God, dat zij noch geheel van het geloof en de genade afvallen, noch > tot het einde toe in hun val blijven of verloren gaan. Hetgeen, voor zover het van
> hen zou afhangen, niet alleen gemakkelijk kan, maar ook ongetwijfeld zal gebeuren.
> Maar wat God betreft kan dit in het geheel niet gebeuren, omdat noch zijn raad
> veranderd, noch zijn belofte gebroken, noch de roeping naar zijn voornemen
> herroepen, noch de verdienste, voorbede en bewaring van Christus krachteloos
> gemaakt, noch de verzegeling met de Heilige Geest verijdeld of vernietigd kan worden.

Geloof is een sluierterm waar door de tijden heen veel misbruik van is gemaakt, dus het moet wel uitgelegd worden wat het dan wezenlijk is en hoe het op een goede manier gebruikt kan worden. Het Aramese hymnw, haymanu, betekent betrouwbaarheid, deugdelijkheid, argumentatie, rede, bewijs, overtuiging, standvastigheid, veiligheid, geloof, religie. Dat is de oorspronkelijke taal van het evangelie, dus niet zomaar domweg ‘geloof’, maar in een bepaalde context. Het Hebreeuwse ‘emuna’ betekent vastheid, trouw, standvastigheid, geloof, en het Griekse pistis betekent trouw, betrouwbaarheid, vurigheid, verdoving, luisteren, gehoorzamen, geloof. Al deze betekenissen wijzen op diepgaand onderzoek en niet zomaar ‘geloof’.

Geloof is de verwachting van het hogere, maar meer in een afwachtende, toetsende houding, opdat er geen vleselijke inmeng is, en daarom moet de mens eerst zwak zijn, anders zou de mens het vleselijke aangrijpen en ermee op de loop gaan. Een hard en sterk mens valt al snel in grootheidswaanzin en kan door zijn hardheid niet luisteren en onderzoeken, want hij heeft immers alles al. Daarom is het kruis zo belangrijk. Het ware geloof kan dan de hemelse zwakheid genoemd worden, die ontstaat in de verbrokenheid aan het kruis wat een schild vormt tegen het overmoedige, zelfverzekerde vlees. Het kruis snijdt los van de zonde en de zondige wereld. Daarom wordt ware, hemelse sterkte alleen aangemaakt in hemelse zwakheid.

DL 5:7
> Want ten eerste bewaart Hij in hen bij zulk vallen nog zijn onverderfelijk zaad
> waaruit zij wedergeboren zijn, opdat het niet vergaat of weggeworpen wordt.
> Ten tweede vernieuwt Hij hen op zekere en krachtige wijze door zijn Woord en

> Geest tot bekering, opdat ze over de bedreven zonden van harte en naar Gods wil
> bedroefd zijn; door het geloof, met een verbroken hart smeken om de vergeving
> in het bloed van de Middelaar en die verkrijgen; de genade van God, die nu met
> hen verzoend is, weer gevoelen; zijn ontfermingen en trouw aanbidden en voortaan
> des te naarstiger met hun zaligheid in vrees en beven werkzaam zijn.

Hier wordt geloof in combinatie met een verbroken hart genoemd. Zonder de hemelse zwakheid die een uiting is van empathie en plaatsvervangend lijden, zonder het kruis dus, is geloof slechts drugs. Je komt door de geloofsdrugs in een soort verstijvende toestand, verhardend, waardoor je niet meer receptief bent voor empathie, en wat zich dan gaat uiten in een enorme onverschilligheid, met name tot dieren en de armen, de zwakkeren en minderheden. Het gaat zich uiten in een enorme hang naar materialisme, want je kunt je dan niet meer aarden in het geestelijke, zodat vleselijke zintuigen het overnemen. Natuurlijk is het zo dat de Dordtse leerregels in diepte ambigueus zijn en dat verklaringen en commentaren, preken over de DL, juist de mens door deze wildernissen heen kan leiden om zo tot haar geheimen te komen. Woorden zijn namelijk opeenhopingen van potentie, als water, niet als vaste land. De lezer en uitlegger schept uiteindelijk. Bloed is in het Egyptisch de besnijdenis. De heilige vreze is de motor van het onderzoek. Vreze die niet onderzoekt is vleselijke vreze. Toetsloze vreze is vleselijke vreze. Wat vandaag de dag voor ‘vreze des heeren’ langsgaat is vaak niets dan conformisme.

DL 5:6
> Want God, die rijk is in barmhartigheid, neemt naar het onveranderlijk voornemen van > de verkiezing de Heilige Geest niet geheel van de zijnen weg, zelfs als zij op droevige
> wijze vallen. Ook laat Hij ze niet zo diep vallen, dat ze uit de genade van de aanneming > en uit de staat van de rechtvaardiging vallen of dat ze zondigen tot de dood of tegen de > Heilige Geest en, geheel door Hem verlaten, zichzelf in het eeuwig verderf storten.

Dat je niet mag zondigen en dat er tegen de zonde wordt gewaarschuwd, dat is iets van de natuur, en dat is de zorg van een moeder, omdat de zonde nu eenmaal de ziel bederft. Het is dus de bescherming door de moeder die haar kind limieten oplegt. Er is altijd een bepaalde mate van onvoorwaardelijke liefde van de moeder voor haar kind, maar een diepere relatie met de moeder is voorwaardelijk, komt van twee kanten. Er is echter nooit een situatie waarin God er niet meer is, ook al heeft een mens het goede totaal verworpen, dan is het goede er toch voor de mens, alleen de relatie kan dan niet te diep gaan, en de mens is dan bezig zijn levensbron uit te doven omdat een mens alleen maar waarlijk kan leven door het goede. Als de mens niet meer goed is : God is altijd goed. God is gewoon een ander woord voor het goede.

DL 5:5
> Met zulke grove zonden vertoornen zij God zeer, vervallen in doodschuld, bedroeven de > Heilige Geest, verbreken voor een tijd de beoefening van het geloof; zij verwonden
> ernstig hun geweten en verliezen soms voor een tijd het gevoelen van de genade, totdat > Gods vaderlijk aangezicht opnieuw over hen gaat lichten, wanneer zij door ernstig
> berouw op de weg terugkeren.

Genade is empathie. Als je leeft voor en door empathie, dan leef je ook tot empathie, en zul je groeien in empathie, totdat empathie je wezen is, en dan leeft empathie ook voor jou, omdat je het zelf bent. De ware godsdienst is empathie.

Het is alweer zaterdag. We gaan verder met de bespreking van hoofdstuk 5 van de Dordtse leerregels, van kooi tot kooi, tot vrijzetting en vrede van Israel, waar we ook altijd voor moeten bidden. Bidden is een metafoor voor de samenwerking met je hogere zelf, met je hogere natuur. Dat kan daadwerkelijke communicatie zijn, of meer subtiel, door filosofische natuurprocessen. Het is een onderdeel van de psychologie. In dit artikel zal blijken waarom het zo belangrijk is dat er nog eens diepe psycho-analyse wordt uitgevoerd op Dordrecht 1619.

hoofdstuk 56 dordrecht – het geestelijke auschwitz

De engel Matthias van de heilige gebondenheid en de opname die in 1993 tot de aarde kwam :

‘Er is te weinig liefde van mens tot mens,
er is grote onverschilligheid,
de mens heeft niks geleerd.
De dordtse leerregels hebben Israel verbrand en vergast,
Dordrecht was het 1600se Auschwitz.
Ook werd Israel verdronken.
Israel moet opgediept worden uit de Dordtse leerregels.
Israel moet vrijgezet worden.
De geloofsnazi’s waren er al in 1600,
als fundament voor het Duitse nazi rijk.
Het begon dus in Nederland.’

Hij liet me in een droom ook de geest ‘doorende’ zien, een cobra die zich in de buiken had vastgezet, een geest van de DL.

DL 5:4
> En hoewel de macht van God, waardoor Hij de ware gelovigen in de genade bevestigt en > bewaart, groter is dan dat zij door het vlees kan worden overwonnen, worden de
> bekeerden toch niet altijd zo door God geleid en bewogen, dat zij in bepaalde daden
> door eigen schuld niet van de leiding van de genade zouden kunnen afwijken en door
> de begeerten van het vlees verleid worden en daaraan gehoor geven. Daarom moeten

> zij voortdurend waken en bidden, dat ze niet in verzoekingen geleid worden. Indien zij > dit niet doen, dan kunnen zij niet alleen door het vlees, de wereld en de satan in zware > en ook gruwelijke zonden meegesleept worden, maar worden zij inderdaad onder Gods > rechtvaardige toelating soms daarin meegesleept. Dit bewijst ons de droevige val van
> David, Petrus en andere heiligen, die ons in de Schrift beschreven is.

Empathie wordt voortdurend onder schot gehouden, daarom moet men empathie beveiligen door waken en bidden, om ervoor te zorgen dat empathie geen verrader wordt, want dan is empathie geen empathie meer.

DL 5:3
> Vanwege deze overblijfselen van de zonde die in hen woont en ook vanwege de
> aanvechtingen van de wereld en de satan, zouden de bekeerden niet kunnen volharden > in de genade, als zij aan hun eigen krachten werden overgelaten. Maar
> God is getrouw, die hen in de genade die hun eenmaal gegeven is, door zijn
> barmhartigheid bevestigt en tot het einde toe met kracht bewaart.

Het is altijd een samenwerking tussen de mens en de hogere principes. Het zelf staat niet op zichzelf. Er is altijd een samenwerking tussen het ‘nog niet’ en ‘alreeds’. Vandaar dat de metafoor van theologie zo belangrijk is. Het ‘betere’ komt altijd het onvolkomene tegemoet.

DL 5:2
> Hieruit komen de dagelijkse zonden van zwakheid voort en ook aan de allerbeste
> werken van de heiligen kleven gebreken. Dit geeft hun voortdurend reden om
> zich voor God te verootmoedigen, hun toevlucht tot de gekruisigde Christus te
> nemen, het vlees hoe langer hoe meer door de Geest van het gebed en heilige
> oefeningen in godsvrucht te doden en naar het einddoel, de volmaaktheid te hunkeren, > totdat zij van dit lichaam van de dood verlost zijn en met het Lam Gods in
> de hemelen zullen regeren.

Gebed, oefening en het kruis, oftewel het pad van Areta tot discipline en geleerdheid. Geleerdheid is een vies woord voor velen, niet slechts omdat er ook veel misbruik is in vleselijke geleerdheid, maar omdat het de drugs uitstelt en indamt. Vleselijkheid en ware geleerdheid gaan niet samen. Het vlees denkt korte termijn, en de geleerdheid denkt lange termijn. Maar het vlees wordt dus gedoofd door geleerdheid, door de wijsbegeerte. Dit is het pad van heracles, het pad van de oude profeten, en dit pad gaat ook door de Dordtse leerregels heen. De vrucht in heilige oefeningen, oftewel in het volhardend toetsen en de geleerdheid in de toetswetenschappen, doodt het vlees. Het is vrucht tegen vlees.

DL 5:1
> Hen die God naar zijn voornemen tot de gemeenschap van zijn Zoon, onze Here
> Jezus Christus roept en door de Heilige Geest doet wedergeboren worden, verlost
> Hij wel van de heerschappij en slavernij van de zonde, maar Hij verlost ze in dit
> leven niet volkomen van het vlees en het lichaam van de zonde.

Feenstra noemt ‘het klein beginsel der volkomenheid’ wat zich in de allerheiligsten bevindt. Hij wijst op Paulus die noemt dat de mens vleselijk verkocht is onder de zonde. Daarom moeten wij strijden tot de laatste ademtocht, stelt Feenstra. De goede strijd moet gestreden worden. Het zoonschap geeft hoop, want dan verbinden wij ons aan de moeder, en de moeder zal voor haar kind zorgen, haar kind voeden en behoeden, om het kind zo in gerechtigheid op te voeden tot de overwinning over het vlees.

hoofdstuk 57 DL 3+4

De bijbel is het boek van de voorouders ‘over God’, niet per definitie ‘van God’, maar er staan wel veel goede dingen in waar we ons aan vast moeten houden. De Dordtse leerregels zijn de regels van de voorouders en daarvoor geldt hetzelfde. Hier kruizen God, kennis, het goede, de zonde en de onwetendheid, als een kluwen bol. Vandaar dat het belangrijk is het te bespreken. We moeten namelijk in de gaten houden dat er geen totaal nieuwe schepping zal komen, maar een herschepping, een verdieping dus.

Het derde en vierde hoofdstuk van de leer
Over de verdorvenheid van de mens en de bekering tot God en
de wijze van deze

DL 3+4:17
> Zoals ook de almachtige werking van God,
> waardoor Hij ons natuurlijk leven
> voortbrengt en onderhoudt,
> het gebruik van de middelen,
> waardoor God in zijn
> oneindige wijsheid en goedheid
> zijn kracht heeft willen uitoefenen,
> niet uitsluit, maar vereist, zo sluit ook de
> genoemde bovennatuurlijke werking van God,
> waardoor Hij ons wedergeboren doet worden,
> in het geheel niet uit of werpt omver het gebruik
> van het Evangelie, dat de wijze God tot een zaad
> van de wedergeboorte en voedsel voor de ziel heeft bestemd.
> Daarom, zoals de apostelen en de leraren die hen gevolgd zijn,
> het volk op godzalige wijze in deze genade van God hebben onderwezen,
> tot zijn eer en tot onderdrukking van alle hoogmoed van de mens,
> maar intussen toch niet hebben nagelaten hen door
> heilige vermaningen van het Evangelie onder de oefening

> van het Woord, van de sacramenten en de kerkelijke tucht
> te houden, zo ver moet het er ook nu van af zijn, dat zij,
> die anderen in de gemeente leren of geleerd worden,
> God zouden durven verzoeken, door de dingen te
> scheiden waarvan God in zijn welbehagen heeft
> gewild dat ze bijeen zouden blijven.
> Want door de vermaningen wordt de genade
> geschonken en hoe naarstiger wij onze taak vervullen, hoe heerlijker
> de weldaad van God, die in ons werkt, zich vertoont.
> Dan gaat zijn werk het beste voort.
> Deze God komt alleen alle heerlijkheid toe,
> zowel vanwege de middelen als de zaligmakende vrucht en
> kracht ervan, in eeuwigheid. Amen.

Feenstra noemt de organische levensverbanden als levensmiddelen en geneesmiddelen. God werkt in en door die levensverbanden, stelt hij. God heeft de landman onderwezen, hoe hij moet werken. Het is daarom vaak ook veel praktischer dan dat we alleen maar wonderen moeten verwachten. Feenstra : ‘Wonderen zijn als het luiden van de klok. Maar de dienst des Woords is de hoofdzaak.’ Ook zegt hij : ‘God brengt het leven voort en onderhoudt het.’ En : ‘God vereist het gebruik der middelen, door welke Hij naar Zijn oneindige wijsheid en goedheid deze Zijn kracht heeft willen uitoefenen.’ Wij moeten niet de hemelse natuurprocessen verruilen voor stadse special effects, voor de sensatie. Terug naar de natuur, terug naar de soberheid, en zo door diepte tot vrucht komen. Oppervlakkigheid komt tot het vlees.

DL 3+4:16
> Maar evenals de mens door de val niet opgehouden heeft een mens te zijn,
> begiftigd met verstand en wil, en evenals de zonde,
> die tot het gehele menselijke geslacht is doorgedrongen,
> de natuur van de mens niet heeft weggenomen, maar
> verdorven en in geestelijke zin gedood, werkt ook deze goddelijke genade
> van de wedergeboorte in de mensen niet als in stokken en blokken
> en vernietigt de wil en zijn eigenschappen niet en dwingt hem niet
> met geweld zijns ondanks, maar maakt hem geestelijk levend,
> heelt hem, verbetert hem en buigt hem zowel lieflijk als krachtig.
> Zodat, waar de hardnekkige tegenstand van het vlees voordien
> ten enenmale de overhand had, nu een gewillige
> en oprechte gehoorzaamheid door de Geest de overhand
> begint te krijgen, waarin de waarachtige en geestelijke wederoprichting
> en vrijheid van onze wil gelegen is. En als die wonderbare Werkmeester
> van alle goed niet op deze wijze met ons handelde,
> dan zou de mens geen enkele hoop hebben om uit de val te kunnen opstaan door zijn
> vrije wil, waardoor hij zichzelf, toen hij nog stond, in het verderf gestort heeft.

Feenstra stelt dat God herscheppend werkt, dat we niet spreken van een nieuwe schepping, maar van een herschepping, dus herstel van het oorspronkelijke. Dat is wat de ware genade, empathie

doet. Die werpt niet alles zomaar weg, maar maakt er het beste van, en maakt het dode levend. Empathie geeft altijd biofeedback. Het nieuwe komt voort uit het oude.

DL 3+4:15
> Deze genade is God aan niemand verschuldigd;
> want wat zou Hij verschuldigd zijn aan degene die Hem niet eerst iets
> geven kan, opdat het hem vergolden wordt? Ja, wat zou God
> aan diegene verschuldigd zijn, die van zichzelf
> niets anders heeft dan zonden en leugen?
> Daarom, wie deze genade ontvangt, is alleen God daarvoor eeuwige dank
> verschuldigd en dankt Hem daar dan ook voor.
> Wie deze genade niet ontvangt, bekommert zich ook in het geheel niet om deze
> geestelijke dingen en is zelfgenoegzaam of hij beroemt
> zich in zijn zorgeloosheid zonder grond erop dat hij iets heeft wat hij
> niet heeft. Voorts, over degenen die hun geloof openlijk belijden
> en hun leven beteren, moet men naar het voorbeeld van de apostelen
> het beste oordelen en spreken;
> want het binnenste van het hart is ons onbekend.
> En wat anderen betreft, die nog niet geroepen zijn, voor hen moet men tot God bidden, > die de dingen die er niet zijn, roept alsof zij waren en wij moeten
> ons in geen geval tegenover hen hoogmoedig gedragen,
> alsof wij het onderscheid aan onszelf te danken hadden.

De ware genade, empathie is gevoelig en opmerkzaam, en dus ook dankbaar als het merkt dat iemand anders iets goeds heeft gedaan. Het negeert het goede niet, en is ook niet zelfzuchtig over het goede, maar erkent en respecteert de anderen als dragers en brengers van het goede, en is daar dankbaar over. Feenstra : ‘De genade is mededeelzaam. We hebben ook een roeping (…).’ De ware genade is dus een werkwoord.

DL 3+4:14
> Het geloof is derhalve een gave van God,
> niet omdat het door God aan de vrije wil van de mens wordt aangeboden,
> maar omdat het de mens daadwerkelijk wordt meegedeeld,
> ingegeven en ingestort.
> Ook niet omdat God alleen het vermogen om te geloven
> zou geven en daarna de instemming of het daadwerkelijk geloven
> van de vrije wil van de mens verwacht,
> maar omdat Hij die zowel het willen als het volvoeren,
> ja alles in allen werkt,
> in de mens zowel de wil om te geloven als het geloven zelf tot stand brengt.

Je zwakheid, je handicap, je blokkade, is een gave van God, maar het wordt door de boze wereld als iets slechts gezien, als een ziekte, want ze meten alles af aan marktwaarde, niet aan godsvrucht.

DL 3+4:13
> De wijze waarop deze werking plaatsvindt,

> kunnen de gelovigen in dit leven niet volkomen begrijpen.
> Intussen vinden zij daarin rust,
> dat zij weten en gevoelen dat zij door deze genade
> van God van harte geloven en hun Zaligmaker liefhebben.

Kennis is een grote hemelse zwakheid, namelijk het weten niets te weten (Socrates). De hemelse kennis is daarom niet hoogmoedig en ook niet alwetend, want de kennis is plaatsvervangend lijden, en sterft altijd weer, om zo tot diepere kennis te komen. Het draagt ook de onwetendheid van anderen, en daarom is de kennis heel edel en sober, niet opgeblazen. Zo is de kennis dan ook altijd logistiek, oftewel plaatselijk en op zijn tijd, en zeer subtiel, niet overintellectueel. Profeten zijn geen allesweters en moeten vaak met de kleinste dingen geholpen worden vanwege hun plaatsvervangend lijden, maar zij weten wel waar het om gaat. Zij zijn niet alleswetend, maar wel gevoelig, allesvoelend en heldervoelenden. Zij weten alleen wat zij moeten weten, wat voor dat moment belangrijk is.

hoofdstuk 58 wat is empathie ? – hoe moet je met kerk en kerkgeschiedenis omgaan ?

We zijn al lang bezig met het onderwerp 'empathie', omdat het de mens daar aan ontbreekt. Dan is het van belang eerst te weten wat empathie nu eigenlijk is. Hebben de voorouders daar eigenlijk al wat over gezegd ? Was er vroeger dan meer empathie ? Is het slechter geworden, of is het beter geworden ? Zaak is dat het pad van empathie al door de geschiedenis heenloopt, en dat je juist door empathie te gaan oefenen dit pad kunt ontdekken, want het ligt tamelijk verborgen tussen de bosjes. Het is een ondergronds pad. Het ligt niet voor de hand. Allemaal een prettige zondag toegewenst en een goede padvinderij.

Zowel de Heidelbergse catechismus (1563) als de Dordtse leerregels (1619) zijn gefiltreerd uit de bijbel, en hebben dus een grondtekst, wat het weer interessant maakt, want zo kan er dus een ander zicht op komen. Het gaat erom tot herschepping te komen, niet zomaar tot een nieuwe schepping, want de natuurprocessen zijn druk bezig te recyclen, en alles is creatief materiaal. Alles om je heen bestaat uit bouwstenen die je kunt gebruiken. Ken daarom de geschiedenis, de kerkgeschiedenis en de bijbelgeschiedenis. We zijn aangekomen bij het bespreken van de Dortse leerregels, hoofdstuk drie en vier, artikel 12 :

DL 3+4:12
> En dit is die wedergeboorte,
> die vernieuwing, nieuwe schepping,
> opwekking uit de doden en levendmaking,
> waarvan zo heerlijk in de Schrift gesproken wordt,
> die God zonder ons in ons werkt.
> Zij wordt in ons niet tot stand gebracht

> door middel van de uiterlijke prediking alleen,
> noch door aandrang op het gemoed of zó dat,
> wanneer God eenmaal zijn werk volbracht heeft,
> het dan nog in de macht van de mens zou staan om wedergeboren
> of niet wedergeboren te worden,
> bekeerd te worden of niet bekeerd te worden.
> Maar het is een volstrekt bovennatuurlijke,
> een zeer krachtige en tegelijk zeer zoete, wonderlijke,
> verborgen en onuitsprekelijke werking,
> die naar het getuigenis van de Schrift
> (ingegeven door Hem die deze werking tot stand brengt)
> in haar kracht niet minder of geringer is dan de schepping
> of de opwekking van de doden.
> Zó dat allen, in wier harten God op deze wonderbare wijze werkt,
> zeker, zonder enige twijfel en krachtdadig worden wedergeboren
> en daadwerkelijk geloven.
> En dan wordt de wil, die vernieuwd is,
> niet alleen door God aangedreven en bewogen,
> maar door God bewogen,
> werkt deze zelf ook.
> Daarom wordt ook terecht gezegd dat de mens door de genade,
> die hij ontvangen heeft,
> gelooft en zich bekeert.

Weer gaat het om herschepping, dus geen new age nieuwe schepping. Dit gebeurt door de ware genade, de empathie. De empathie laat dus niet zomaar de geschiedenis los, maar wil die herstellen.

Laten we kijken naar zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus, vanuit de grondtekst :

Vraag 1: Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven?
Antwoord: Dat ik met lichaam en ziel, zowel in leven als in sterven, niet mijzelf toebehoor, maar mijn getrouwe Zaligmaker, de baarmoeder (chasma, Grieks).
Door de besnijdenis, de besnijdenis van het verstand, (d'm, Egyptisch) zijn mijn zonden volkomen betaald, hersteld (Grieks) en ben ik uit alle heerschappij van de duivel verlost. Hij bewaart mij zo dat zonder de wil van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd kan vallen, ja ook dat alle dingen mij tot mijn zaligheid moeten dienen. Daarom verzekert Hij mij ook door het heiligen, het toetsen, van het eeuwige leven en maakt mij van harte gewillig en bereid om voortaan Hem toegewijd te leven.

Vraag 2: Wat moet u noodzakelijk weten om in deze troost godvruchtig te leven en te sterven?
Antwoord: Drie stukken. Ten eerste, hoe groot mijn zonde en ellende zijn. Ten tweede, hoe ik van al mijn zonden en ellende verlost word. Ten derde, hoe ik God voor zo'n verlossing dankbaar zal zijn.

We hebben gezien dat empathie dankbaarheid inhoudt, omdat het ook gericht is op de ander, de ander bemoedigd in het doen van goede werken, en daar ook innig verrukt over is wanneer dit

geschiedt, en wat zich ook uit in dankbaarheid, als een van de vruchten van empathie. Alles in deze wereld gaat dus om het herstel van de empathie. Dat is ook wat betaling in het Grieks betekend : herstel (apodidomi). Het betekent ook het doen voortkomen van het verborgene, het beste eruit halen. In het Aramees betekent het : het in gedachten brengen, het herinneren (natan). Betaling is dus een metafoor van deze dingen.

Empathie is een uitspreidend mysterie, waarvan dus zowel de dankbaarheid als het kennen van de geschiedenis vruchten zijn. Je vlucht uit de kerk, maar als je empathie hebt, help je ook anderen vluchten, en ben je dus intens bij het kerkelijk leven betrokken om het tot herstel te brengen, tot verdieping, zodat ontsnapping plaats kan vinden, oftewel de herschepping van de kerk. Dat doe je op een veilige afstand. Je bent geen verrader. Je moet eerst zelf het moeras uit voordat je anderen eruit kunt trekken. En dan moet vanaf een veilige afstand het moeras herschapen worden. Dat is wat empathie is.

Ik zeg weleens : ‘Ik ga alleen naar de kerk om er iemand uit te halen, en om de diepere geheimen van de kerk te laten zien.’ De kerk kan alleen herschapen worden op een veilige afstand, en als de mens in de gaten gaat krijgen dat de kerk slechts een abstract model is. De kerk, dat ben je zelf en je empathie : ‘waar twee of drie in mijn naam vergaderen’. Zodra je empathie uitoefent en dat wat om je heen is wenst te herstellen, dan ben je een waarlijke kerk. Halleluja. Allemaal een prettige zondag toegewensd, en vooral leerzaam.

Als je empathie hebt, dan houdt je je intens bezig met de verdieping, het herstel en de herschepping van de Dordtse leerregels, omdat het het fundament is van de huidige samenleving. Door gebrek aan onderwijs en bespreking is ieder mens erdoor aan de drugs geraakt, wat diep in de botten en de genen is doorgedrongen. Als je empathie hebt, dan houdt je je intens bezig met het ontmantelen van de wachters van Dordt, opdat je zo ook zelf een wachter van Dordt wordt, en waakt over het geheimenis van de empathie, en dit ook oprecht uitdeelt aan anderen opdat zij ook mogen ontwaken tot dit grote mysterie.

Oh ziet, hoe de wachters van Dordt marcheren,
en bedenkt wat de mens nog allemaal moet leren,
ware empathie is onderwijzen,
niet met de poppenkast meelopen,
Oh wachters van Dordt,
ontwaak tot uw roeping,
om in uw empathie anderen te doen ontwaken,
Moeder Dordt roept,
maar wie is het die haar waarlijk zoekt ?
Allen leven zij in dromen,
aan de drugs en half bezopen,
wat ook in Dordt was opgetekend,
gebouwd op graven,
Haar wegen kennen zij niet,
slechts volgende de moeder van het kwaad,
de moeder van ‘ik weet het niet’,
want er was geen empathie om te weten,

Daarom : wachters van Dordt ontwaak,
Breng uw onderwijs tot de scholen,
Marcheer tot verdieping en empathie,
tot dankbaarheid voor datgeen reeds gegeven.

hoofdstuk 59 de val of afdaling uit het paradijs

DL 3+4:11
> Voorts, wanneer God zijn welbehagen in de uitverkorenen
> volvoert en de ware bekering in hen werkt,
> dan laat Hij hun niet alleen het Evangelie uiterlijk prediken
> en verlicht niet alleen krachtdadig hun verstand door de Heilige Geest,
> opdat ze de dingen die van de Geest van God zijn,
> recht zouden verstaan en onderscheiden,
> maar Hij dringt ook door tot in het binnenste
> van de mens met de krachtige werking van deze Geest
> die hen wedergeboren doet worden.
> Hij opent het gesloten hart,
> Hij vermurwt het harde en besnijdt het onbesneden hart.
> Hij stort in de wil nieuwe hoedanigheden en maakt dat die wil,
> die dood was, levend wordt,
> die verkeerd was, goed wordt,
> die onwillig was, daadwerkelijk gewillig wordt,
> die weerspannig was, gehoorzaam wordt.
> Hij beweegt en sterkt die wil zo,
> dat ze als een goede boom vruchten van goede werken kan voortbrengen.

De empathie blijft niet aan de oppervlakte, maar gaat de diepte in, het binnenste. Ook zondag 2 van de catechismus gaat over empathie : ‘uw naaste liefhebben als uzelf.’ God moeten we liefhebben boven alles, waar alle empathie begint.

Als er dan staat :

Vraag 5: Kunt u zich aan dit alles volkomen houden?
Antwoord: Nee, want ik ben van nature geneigd God en mijn naaste te haten.

Dan gaat het volgens de rodenbergse catechismus hier over het toetsen :

‘Zondag 2 stelt dan dat de mens hier niet aan kan voldoen, omdat de mens geneigd is zich van God af te keren. Hoe moeten we dit opvatten zonder negatief en dramatisch te worden ? Het is belangrijk dat er allereerst een worsteling plaatsvindt met God, zoals Jakob op Pniël, zodat de mens geen valse, ongetoetste goden volgt. Het gaat niet om goden, maar om gnosis, om kennis, en alle kennis moet eerst onderzocht worden, getoetst, dus de mens mag ook niet zomaar blind vertrouwen en zich blind overgeven. Dat doet de mens ook niet als de mens een vrouw ontmoet. Hij moet haar eerst leren kennen en testen, als in een worsteling.’

DL 3+4:10
> Maar dat anderen, die door de bediening van het Evangelie
> geroepen zijn, komen en bekeerd worden,
> moet men niet aan de mens toeschrijven,
> alsof hij zich door zijn vrije wil zou onderscheiden van anderen,
> aan wie even grote of voldoende genade tot het geloof
> en de bekering geschonken is
> (hetgeen de hoogmoedige ketterij van Pelagius stelt).
> Maar men moet het aan God toeschrijven,
> die, evenals Hij de zijnen van eeuwigheid
> in Christus heeft uitverkoren,
> hen ook zo in de tijd krachtdadig roept,
> met het geloof en de bekering begiftigt en hen,
> wanneer ze uit de macht van de duisternis verlost zijn,
> in het rijk van zijn Zoon overzet,
> opdat zij zouden verkondigen de deugden van Hem,
> die hen uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht heeft geroepen
> en opdat zij niet in zichzelf,
> maar in de Here zouden roemen,
> zoals de geschriften van de apostelen voortdurend getuigen.

Het verkondigen van de deugd, van Areta, is empathie, waardoor je niet zomaar in jezelf roemt, maar ook in anderen roemt, als vrucht van empathie, waarin je anderen ook helpt tot grotere hoogten en je daar intens over verrukt bent, roemend en dankbaar zijnde, om de vrucht ook in hen gestalte te doen geven. Empathie houd ook in dat je afdaalt tot de onderwereld om zielen daar te helpen, zoals in zondag 3, de val uit het paradijs, zoals ook Jezus, als tweede Adam, uit het paradijs afdaalde. Er zijn verschillende manieren, zowel goed als slecht, maar in empathie, zoals Yeshua, is door gehoorzaamheid.

DL 3+4:9
> Dat velen die door de bediening van het Evangelie
> geroepen zijn, niet komen en niet bekeerd worden,
> is niet de schuld van het Evangelie of van Christus,
> die door het Evangelie aangeboden wordt,
> noch van God, die door het Evangelie
> roept en zelfs aan hen die Hij roept verschillende gaven meedeelt,

> maar van degenen die geroepen worden.
> Sommigen van hen nemen uit zorgeloosheid het Woord des levens niet aan;
> anderen nemen het wel aan, maar niet in het diepst van hun hart.
> Daarom wijken zij na een voorbijgaande blijdschap van het tijdelijke geloof
> weer af. Anderen verstikken het zaad van het Woord
> door de doornen van de zorgen en lusten van de wereld
> en brengen geen vruchten voort.
> Dit leert onze Zaligmaker in de gelijkenis van het zaad.

De mens kan en mag het evangelie ook niet zomaar aannemen, want de mens is eerst geroepen tot toetsen. Er is namelijk veel overmatig geoordeel. Daarom zegt zondag 4 dat de mens zich niet zomaar aan de wet kan houden, omdat er ook valse wetten zijn. Eerst dient de wet getoetst te worden. Dat kan alleen als de mens empathie heeft voor de hemelse kennis.

hoofdstuk 60 de prinses van de dordtse leerregels

DL 3+4:8
> Maar zovelen als er door het Evangelie geroepen worden,
> die worden in alle ernst geroepen.
> Want God toont ernstig en waarachtig in zijn Woord wat Hem aangenaam is,
> namelijk dat diegenen die geroepen worden, tot Hem komen.
> Hij belooft ook met ernst allen die tot Hem komen en geloven,
> de rust van de ziel en het eeuwige leven.

Dit is wat we noemen ‘de prinses van de dordtse leerregels,’ zowel in goede als in slechte zin. Zondag 5 van de catechismus stelt dat de mens niet zelf zomaar tot de gerechtigheid kan komen, maar door andere middelen, want er is zoveel valse gerechtigheid. Er moet dus eerst getoetst worden en gekomen worden tot de ware principes om tot de gerechtigheid te naderen. Zo kan de ziel tot rust gevoerd worden en tot eeuwig leven, als eeuwig vruchtbaarheids-principe, iets in de natuur. Geloof kan al snel misbruikt worden, als men geen zuiver begrip heeft wat het ware geloof is. Het ware geloven is de hemelse zwakheid die nodig is voor het toetsen, opdat men niet in sterkte en hardheid naar het vlees kan grijpen. Het gaat om het komen tot de eeuwige sabbath door het toetsen, niet zomaar geloof. Het toetsen gaat alleen in volharding, waarvan het dochterschap een beeld is. Alles wat daarbuiten valt zijn slechts de machten van pensionering, van dochters die het prinsessenschap grijpen zonder principes.

Het loopt er langs. Het is tegendraads naar het hemelse, stijfkoppig naar het hemelse, want het is vleselijke pensionering. Het drijft de spot met het hemelse.

DL 3+4:7
> Deze verborgenheid van zijn wil heeft God in het Oude Testament
> aan weinigen bekend gemaakt, maar in het Nieuwe Testament
> (nu het onderscheid tussen de volken is weggenomen)
> heeft Hij haar aan meer mensen geopenbaard.
> De oorzaak van dit verschil in bedeling
> moet niet hierin gezocht worden dat het ene volk waardiger
> is dan het andere volk of in een beter gebruik van de natuur,
> maar in het geheel vrije welbehagen en de onverdiende
> liefde van God. Daarom moeten zij aan wie zonder,
> ja tegen al hun verdiensten in, zo’n grote genade te beurt valt,
> haar met een nederig en dankbaar hart erkennen;
> maar in de anderen, wie deze genade niet te beurt valt,
> moeten zij – met de apostel –
> de strengheid en rechtvaardigheid van Gods oordelen aanbidden
> en die geenszins nieuwsgierig onderzoeken.

Dit was om het vleselijke, katholieke waardenstelsel buiten werking te stellen. De enige ware waardemeter is die van de hemel.

hoofdstuk 61 het slot van de dordtse leerregels

DL 3+4:6
> Wat noch het licht van de natuur,
> noch de Wet kan doen,
> dat doet God door de kracht van de Heilige Geest
> en door het Woord of de bediening van de verzoening,
> dat is het Evangelie aangaande de Messias,
> waardoor het God behaagd heeft de gelovigen,
> zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament zalig te maken.

Messias is msih in het Aramees, van het Egyptische ma-sa, de kennis van de wet, van de hemelse werken, de hemelse gaven, of het testen daarvan, het onderscheiden.

DL 3+4:5
> Zoals het met het licht van de natuur toegaat,
> zo gaat het in dit opzicht ook met de Wet van de Tien Geboden
> die God door Mozes in het bijzonder aan de joden heeft gegeven;
> want omdat ze de grootheid van de zonde
> wel ontdekt en de mens meer en meer van zijn schuld overtuigt,
> maar het geneesmiddel daartegen niet geeft,
> noch enige kracht geeft om uit deze ellende te kunnen komen,
> en – aldus door het vlees krachteloos geworden –
> de overtreder onder de vloek laat blijven,
> kan de mens daardoor de zaligmakende genade niet verkrijgen.

Er is een groot verschil tussen de vleselijke wet en de geestelijke wet, en daarom moet de wet getoetst worden, en is deze toets zaligmakend, als de ma-sa.

DL 3+4:4
> Wel is er na de val in de mens nog enig licht van de natuur
> overgebleven, waardoor hij enige kennis van God,
> van de natuurlijke dingen, van het onderscheid tussen wat betamelijk
> en onbetamelijk is, behoudt;
> en ook geeft hij blijk van enige betrachting van de deugd en uiterlijke tucht.
> Maar zo ver is het er vandaan dat de mens door dit licht van de natuur
> tot de zaligmakende kennis van God
> zou kunnen komen en zich tot Hem bekeren,
> dat hij ook in natuurlijke en burgerlijke zaken
> dit licht niet op de juiste wijze gebruikt;
> ja, het veel meer – wat dit licht ook wezen mag –
> op allerlei manieren geheel bezoedelt en in ongerechtigheid
> ten onder houdt. Omdat hij dit doet,
> wordt hem tegenover God alle verontschuldiging ontnomen.

Het vleselijke houdt zich dom, en maakt alles van kwaad tot erger, want de onwetendheid van zijn blinde geloof is zijn zaligheid.

DL 3+4:3
> Derhalve worden alle mensen in zonden
> ontvangen en als kinderen des toorns geboren,
> niet in staat tot enig zaligmakend goed,
> geneigd tot het kwaad, dood in de zonden en slaaf van de zonde.
> En zij willen of kunnen niet tot God terugkeren,
> noch hun verdorven natuur verbeteren,
> noch zichzelf op de verbetering ervan toeleggen,
> zonder de genade van de Heilige Geest die wedergeboren doet worden.

God is empathie als een toetsend middel om los te komen van het vleselijke. Het is een geneesmiddel dat de kiem van de zonde kan doden.

DL 3+4:2
> Zoals nu de mens na de val geworden is,
> zulke kinderen heeft hij ook voortgebracht,
> namelijk verdorven zoals hij zelf verdorven was;
> zodat de verdorvenheid naar Gods rechtvaardig oordeel van Adam
> op al zijn nakomelingen gekomen is (uitgezonderd alleen Christus),
> niet door navolging,
> zoals de pelagianen vroeger hebben voorgestaan,
> maar door voortplanting van de verdorven natuur.

De val of afdaling uit het paradijs kan op verschillende manieren gebeuren. Door ongehoorzaamheid of door gehoorzaamheid, empathie, zoals bij de oude profeten. Zo plant zowel het geestelijke als het vleselijke zich voort. Dit is het slot op de DL. Zo wordt ook alles getoetst.

hoofdstuk 62 de sleutel van de dordtse leerregels, bespreking van hoofdstuk 2

DL 3+4:1
> De mens is van den beginne naar het beeld van God geschapen,
> in zijn verstand toegerust
> met ware en zaligmakende kennis van zijn Schepper
> en van de geestelijke dingen;
> in zijn wil en hart met gerechtigheid;
> in al zijn neigingen met zuiverheid
> en is derhalve volkomen heilig geweest.
> Maar door de ingeving van de duivel en door zijn vrije wil
> van God afgeweken,
> heeft hij zichzelf van deze uitnemende gaven beroofd
> en in plaats daarvan over zich gebracht:
> blindheid, verschrikkelijke duisternis,
> leegheid en verkeerdheid van oordeel in zijn verstand,
> slechtheid, weerspannigheid en hardheid in zijn wil en hart
> en bovendien onzuiverheid in al zijn neigingen.

Vannacht was ik in Dordrecht in een droom. Telkens als ik lijden zag moest ik zeggen : ‘Wat een mooi meisje,’ wijzende op de bruid van Christus, want het gaat om de schoonheid van het kruis. De hemelse schoonheid is non-conformisme.

Als we door de hemelse overstromingen van kennis worden meegesleurd, dan worden we geworpen in de oneindige natuur. Deze kennis is dualistisch, zoals de Dordtse leerregels ook dualistisch verklaard kunnen worden.

Het tweede hoofdstuk van de leer
Over de dood van Christus en de verlossing van de mensen daardoor

DL 2:9
> Dit raadsbesluit, dat voortkomt uit de eeuwige liefde van God
> tot de uitverkorenen, is van het begin van de wereld tot nu toe,
> terwijl de poorten van de hel zich vergeefs daartegen verzetten,
> op krachtige wijze vervuld en zal ook verder vervuld worden,
> zodat de uitverkorenen te zijner tijd tot één vergaderd zullen worden
> en dat er een kerk van gelovigen zal zijn,
> gefundeerd in het bloed van Christus,
> die haar Zaligmaker – die voor haar,
> als een bruidegom voor zijn bruid,
> aan het kruis zijn leven gegeven heeft –
> standvastig bemint, onafgebroken dient
> en hier en in alle eeuwigheid prijst.

Dordrecht is het Mekka of Jeruzalem van Nederland,
en hier werd het zaad gezaaid, maar het kwam nog verdraaid door de lens,
en daarom moet het een kwartslag teruggedraaid worden.
Dordrecht heeft dus grote potentie.
Ik had een droom over Dordrecht als de bruid,
die ik tegenkwam in een wildernis.
Zij was een hemelse natuurvrouw.
In haar verborg zij de psalmen en de zondagen van de catechismus.

‘Gefundeerd in het bloed van Christus,’ is natuurlijk ‘gefundeerd in de besnijdenis van het verstand (d’m, egyptisch) door de baarmoeder (Grieks, chasma) in de grondtekst. Dat is waarvan de vrouw een beeld is : de besnijder. Zij is het dualisme van het kruis. Ik kwam tot haar en zij liet mij een nederzetting in de wildernis zien van een markt waarop ik moest dwalen om de juiste dingen te kopen. Ook was het een groot spel. Alles moest verdiend worden, gewonnen worden. Deze droom had ik vele jaren geleden.

DL 2:8
> Want dit is het geheel vrije raadsbesluit,
> de genadige wil en het voornemen van God de Vader geweest,
> dat de levendmakende en zaligmakende kracht van de kostbare dood van zijn Zoon
> zich zou uitstrekken tot alle uitverkorenen,
> om hun alleen het rechtvaardigend geloof te schenken
> en hen daardoor onfeilbaar tot de zaligheid te leiden.

> Dat is: God heeft gewild dat Christus door het bloed,
> vergoten aan het kruis (waarmee Hij het nieuwe verbond bevestigd heeft)
> uit alle volken, stammen, geslachten en talen al diegenen en hen alleen,
> op krachtige wijze zou verlossen, die van eeuwigheid tot de zaligheid verkoren
> en Hem door de Vader gegeven zijn;
> hun het geloof te schenken, dat Hij voor hen, evenals andere zaligmakende gaven
> van de Heilige Geest door zijn dood heeft verworven;
> en hen van al hun zonden –
> zowel de aangeboren als daadwerkelijke, begaan zowel ná als vóór het geloof –
> door zijn bloed te reinigen, tot het einde toe trouw te bewaren en ten laatste zonder enige vlek en rimpel heerlijk voor zich te stellen.

De reiniging vindt dus plaats door de besnijdenis waardoor het vlees verwijderd wordt, wat dus heel simpel de ware uitverkiezing is, namelijk dat het geestelijke is uitverkoren en niet het vleselijke. Dat God de uitverkiezing beslist was vervaardigd tegen het programma van de katholieke kerk. Het uitverkiezingssysteem op basis van het vlees moest uitgeschakeld worden.

DL 2:7
Echter, zovelen als er waarachtig geloven en door de dood van Christus van de
zonden en het verderf verlost en behouden worden, genieten deze weldaad alleen
uit Gods genade, die hen van eeuwigheid in Christus is gegeven. Deze genade is
Hij aan niemand verschuldigd.

Het wordt ergens hoog in de kast gelegd zodat het vlees er niet bij kan. 2:7 is dus onbereikbaar voor het menselijk verstand, want het is oneindigheid. In mijn kinderjaren had ik dromen over die absolute onbereikbaarheid en oneindigheid. Als het menselijk vlees het probeerde aan te raken, dan verwijderde het zich als een moeder die haar kind in bescherming nam. Het was allemaal te gevaarlijk speelgoed voor het kind.

DL 2:6
> Maar dat velen die door het Evangelie geroepen zijn, zich niet bekeren,
> noch in Christus geloven, maar in ongeloof vergaan,
> komt niet door een gebrek of ongenoegzaamheid van het offer
> dat Christus aan het kruis gebracht heeft,
> maar door hun eigen schuld.

Nadrukkelijk had God getoond dat het om het Eva-ngelie ging, het evangelie van Eva, de natuurmoeder, en nadrukkelijk ging het om chasma, de baarmoeder, waarin de mens tot hemelse zwakheid dient te komen, oftewel zijn vleselijke leven los laten en daar niet sterk en hard in worden. Hemelse zwakheid betekent dat je je oordeel moet matigen, omdat je weleens een gebrek aan kennis zou kunnen hebben. De ware kennis begint bij het vaststellen dat je niets weet, als socratisch fundament, wat de hemelse zwakheid betekent, en wat de definitie is van het ware geloven.

DL 2:5
> De belofte van het Evangelie

> is voorts dat een ieder die in de gekruisigde Christus gelooft,
> niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft.
> Deze belofte moet aan alle volken en mensen tot wie God in zijn welbehagen zijn Evangelie zendt,
> zonder onderscheid verkondigd en voorgehouden worden,
> met bevel van bekering en geloof.

Het Eva-ngelie, het evangelie van Eva, van de baarmoeder van de hemel, van de natuurvrouw, is datgene waarin de mens zijn oordeel moet verzwakken, want de mens heeft de waarheid en de ander overmatig geoordeeld, wat iets van het vleselijke is. Dordrecht is ‘Door het recht’. Door empathie daalde Eva vanuit de hemel tot de mensheid. In het Hebreeuws is zij ‘Havah’, en zij kwam als Jah-Havah, Jehovah, Yahweh, tot de mensheid in de onderwereld, om hen het pad te tonen. In de voortijd is zij genaamd Vuh, de oorlogsstrategie. Dit is het dualisme wat zich in de Israelitische grondteksten bevindt. Israel is de verlichting van de wereld, en alhoewel deze verlichting zich openbaarde in Dordrecht werd zij versluierd. In de regressie is er echter plaats voor de Godin, iets waar elke filoloog zich bewust van is. Dordrecht moet deze verlichting verder doorvertalen, en verder terugvertalen. Dit is een groot filologisch geheimenis.

DL 2:4
> En deze dood is daarom van een zo grote kracht en waarde,
> omdat de persoon die haar heeft ondergaan,
> niet alleen een waarachtig en volkomen heilig mens is,
> maar ook de eniggeboren Zoon van God,
> van hetzelfde eeuwige en oneindige wezen met de Vader en de Heilige Geest,
> zoals onze Zaligmaker moest zijn.
> Bovendien, omdat zijn dood gepaard ging met het ervaren
> van de toorn van God en de vloek
> die wij door onze zonden verdiend hadden.

Het zoonschap staat voor de hemelse zwakheid, het ware geloof, en het dochterschap staat voor de volharding. Zo wordt empathie, de ware genade, opgewekt, en kan de mens tot de eeuwige sabbatsrust binnengaan. Zij worden door Eva, door het Eva-ngelie, geroepen. Deze rust kan alleen maar binnengegaan worden door de ware geestelijke werken te doen, oftewel empathie, de ware genade.

DL 2:3
> Deze dood van de Zoon van God is het enige en volmaakte offer
> en de genoegdoening voor de zonden,
> van oneindige kracht en waarde,
> rijkelijk voldoende tot verzoening
> van de zonden van de gehele wereld.

Empathie sterft voor de ander, als plaatsvervangend lijden, waardoor ook het vleselijke afsterft, en het lijden tot gehoorzaamheid leidt en die leert. Zonder het dochterschap, de volharding, zou dit echter niet kunnen gebeuren. In het Hebreeuws is yeshua een vrouwelijk woord, wat intrinsieke waarde betekent. De helm des heils in Jesaja 59 is in het Hebreeuws de helm van yeshua, wat een

vrouwelijk zelfstandig naamwoord is, en een woord is voor intrinsieke waarde. In het Aramees wordt het woord purqan gebruikt, wat kastijding en losgeld betekent, het betalen van de prijs, het brengen tot waarde. Dit heeft in de israelitische talen (yasha) een oorlogscontext. Vandaar dat Yeshua in de Israelitische context dus niet alleen staat voor het zoonschap, maar des te meer voor het dochterschap. Puur en alleen het te vertalen in zoonschap is filologisch niet verantwoord. Dordrecht roept om gerechtigheid. Dordrecht roept om de terugkeer tot het hemelse dochterschap, opdat volharding opnieuw kan komen om de heiligen toe te rusten.

DL 2:2
> Maar omdat wij zelf geen genoegdoening kunnen geven
> en ons van de toorn van God bevrijden,
> heeft God uit oneindige barmhartigheid
> ons zijn eniggeboren Zoon (Ook : Dochter, in de Hebreeuwse context)
> tot een borg gegeven.
> Om voor ons genoegdoening te geven is Hij voor ons,
> of in onze plaats,
> tot zonde en vervloeking aan het kruis geworden.

De mens kan in zijn zwakheid niks, en dat mag ook niet, want de mens moet toetsen, en niet zomaar naar het vlees grijpen. In deze hemelse zwakheid, waar de mens dus voor moet kiezen, komt de natuur de mens tegemoet, wat dus de vruchtbaarheid van de hemelse zwakheid is, wat alleen maar kan door de volharding in deze hemelse zwakheid, oftewel het dochterschap.

DL 2:1
> God is niet alleen hoogst barmhartig, maar ook hoogst rechtvaardig.
> En zijn gerechtigheid (zoals Hij zich in zijn Woord geopenbaard heeft)
> vereist dat onze zonden, tegen zijn oneindige majesteit begaan,
> niet alleen met tijdelijke, maar ook met eeuwige straffen,
> naar ziel en lichaam gestraft worden.
> Deze straffen kunnen wij niet ontgaan,
> tenzij aan de gerechtigheid van God genoegdoening geschiedt.

In de hel, daar kom je nooit meer uit, zegt de kerk godslasterlijk, maar in de Dordtse leerregels kom je eruit als er aan de gerechtigheid van God genoegdoening geschiedt, en dat is ook de taak van de empathie. Yeshua ging de onderwereld in om de gevangenen vrij te zetten met de sleutel van empathie en volharding, het dochterschap, en als zij het zouden aanvaarden, dan zouden zij bevrijd kunnen worden. Hij voerde hen op uit de hel. De hel is overigens gewoon een beeld van de baarmoeder, en het opgaan uit de hel is gewoon een beeld van de wedergeboorte. Laat moeder Dordrecht spreken. Matig je oordeel. 2:1 is dus de sleutel van de Dordtse leerregels, de sleutel van hel en hemel. Hemel en hel zijn slechts metaforen, en die kunnen draaien, zoals ook de Dordtse leerregels slechts metaforen zijn die kunnen draaien.

hoofdstuk 63 het geknakte riet

Het eerste hoofdstuk van de leer
van de goddelijke verkiezing en verwerping

DL 1:18
> Degenen die zich tegen deze genade
> van de onverdiende verkiezing en de strengheid van de rechtvaardige verwerping verzetten,
> houden wij deze uitspraak van de apostel voor:
> O mens, wie bent u, die tegen God antwoord (Rom. 9:20)?
> En dit woord van onze Zaligmaker:
> En is het mij niet geoorloofd met het mijne te doen,
> wat ik wil (Matt. 20:15)?
> Wij echter, die deze verborgenheden met godvruchtige eerbied aanbidden,
> roepen – met de apostel – uit:
> O diepe rijkdom van de wijsheid en kennis van God!
> Hoe ondoorgrondelijk zijn zijn oordelen,
> hoe onnaspeurlijk zijn wegen?
> Want wie heeft de zin des Heren gekend, of wie is zijn raadsman geweest?
> Of wie heeft Hem eerst gegeven en het zal hem vergolden worden?
> Want alle dingen zijn uit Hem en door Hem en tot Hem;
> Hem zij de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen

Ik zie de uitverkiezingsmachines van Dordrecht, de liften, de balkonnen. De mens oordeelt, maar God beschikt, oftewel er is een oneindige hemelse kennis waartegen het menselijke oordelende vlees hardnekkig strijdt. De mens kan het niet aanraken. Het is alleen aan God, maar uiteindelijk moet de mens door toetsen en profetie wel God door zich heen laten werken. Laat dit dan slechts empathie zijn. Het ware oordeel is slechts een vrucht van empathie. Daarbuiten is elk oordeel vleselijk, en wordt zo gesnoeid door de grote machines van Moeder Dordrecht.

DL 1:17
> Aangezien wij over de wil van God moeten oordelen vanuit zijn Woord,
> dat getuigt dat de kinderen van de gelovigen heilig zijn,
> niet van nature, maar uit kracht van het genadeverbond,
> waartoe zij met hun ouders behoren,
> moeten de godvruchtige ouders niet twijfelen aan de verkiezing
> en de zaligheid van hun kinderen,
> die God in hun kinderjaren uit dit leven wegneemt.

Dit is metaforisch. De kinderen zijn de kinderen van empathie, oftewel de verkiezingen en de oordelen die uit geen andere bron mogen voortkomen dan uit de bron van empathie waarin volhard is door het dochterschap, wat de ware genade is. De mens komt niet tot dit dochterschap dan door het zoonschap, oftewel de hemelse zwakheid, wat het ware geloof is.

DL 1:16
> Zij die het levend geloof
> in Christus of het vaste vertrouwen
> van het hart, de vrede van het geweten,
> de beoefening van de kinderlijke gehoorzaamheid,
> het roemen in God door Christus
> nog niet krachtig in zich voelen,
> en toch de middelen gebruiken waardoor God
> beloofd heeft deze dingen in ons te werken,
> moeten niet mismoedig worden,
> wanneer zij van de verwerping horen spreken,
> noch zichzelf onder de verworpenen rekenen,
> maar de middelen vlijtig blijven gebruiken,
> vurig verlangen naar de tijd van overvloediger genade
> en die met eerbied en ootmoed verwachten.
> Veel minder behoren zij door deze leer van de verwerping
> verschrikt te worden die ernstig verlangen om zich tot God te bekeren,
> Hem alleen te behagen en van het lichaam des doods verlost te worden,
> en toch in de weg van de godzaligheid
> en het geloof nog niet zover kunnen komen als zij zouden willen;
> aangezien de barmhartige God beloofd heeft,
> dat Hij de rokende vlaswiek niet zal uitblussen
> en het gekrookte riet niet zal verbreken.
> Maar deze leer is terecht schrikwekkend
> voor degenen die geen acht slaan op God en Christus,
> de Zaligmaker,
> en zichzelf geheel aan de zorgen van de wereld
> en de lusten van het vlees hebben overgegeven,
> zolang zij zich niet met ernst tot God bekeren.

Feenstra stelt dat we de middelen van genade biddend moeten gebruiken, en verwijst dan naar Jakob op Pniel die met God worstelde wanneer hij zegt : ‘Wie tot Mij komt zal ik geenszins uitwerpen. Dan laat gij niet los voordat gij gezegend wordt. En uw ziel zal leven.’

DL 1:15
> Deze eeuwige en onverdiende genade
> van onze verkiezing wijst en prijst de Heilige Schrift ons vooral aan,
> wanneer zij verder getuigt,
>dat niet alle mensen zijn verkoren,
> maar sommigen niet verkoren
> ofwel in Gods eeuwige verkiezing voorbij zijn gegaan.
> Dit betreft degenen die God
> naar zijn volkomen vrij, rechtvaardig, onberispelijk
> en onveranderlijk welbehagen
> besloten heeft in de gemeenschappelijke ellende te laten,

> waarin zij zichzelf door hun eigen schuld gestort hebben,
> en hun het zaligmakend geloof en de genade van de bekering niet te schenken,
> maar door hen op hun eigen wegen en onder zijn rechtvaardig oordeel te laten,
> hen ten slotte niet alleen om hun ongeloof, maar ook om alle andere zonden,
> tot betoning van zijn gerechtigheid te veroordelen en eeuwig te straffen.
> En dit is het besluit van de verwerping,
> dat God geenszins tot een auteur van de zonde maakt
> (het is godslasterlijk om dat te denken),
> maar tot een ontzagwekkende, onberispelijke
> en rechtvaardige rechter en wreker ervan.

Feenstra : ‘Christus is gekomen, om te zoeken dat verloren is.’ Dat is ook wat empathie is : ter helle dalen om hen te verlossen uit de hel, wat puur metaforisch is natuurlijk, zoals ook de eeuwigheid metaforisch is, want het kan ook tijdelijk betekenen, of gewoon wereld, een plaats (grieks : aion ; hebreeuws : olam). Daarom bestond er bij de Israelieten geen eeuwige hel. God toornt niet voor eeuwig. In de psalmen is God ook in de hel, om de helbewoners, de oude profeten en psalmisten, bij te staan. De hel is de baarmoeder. Het is een dokter, en een mechanisme van vertaling.

DL 1:14
> Verder, zoals deze leer van de goddelijke verkiezing,
> naar Gods wijze raad, door de profeten,
> Christus zelf en de apostelen,
> zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament is gepredikt,
> en daarna in de Heilige Schriften verkondigd en nagelaten,
> zo moet zij ook heden ten dage op de juiste tijd en plaats in Gods kerk
> (waarvoor zij in het bijzonder bestemd is)
> uiteengezet worden met de geest van onderscheidingsvermogen
> en eerbied voor God,
> heilig, zonder nieuwsgierig naspeuren van de wegen van de Allerhoogste,
> tot eer van Gods heilige Naam en tot een levende troost van zijn volk.

We mogen niet de wegen van God naspeuren uit sensatie-lust, maar vanuit empathie. We mogen ook niet overmatig weten, gulzig worden in het weten, maar alleen weten datgene wat nodig is en nuttig.

hoofdstuk 64 loterij in dordrecht

Het vleselijke strijdt altijd tegen het geestelijke, stelt het geestelijke altijd verkeerd voor, en pretendeert vaak zelf het geestelijke te zijn. Het hart is zeer arglistig. Ik moet denken aan drie dromen die ik in mijn kinderjaren had over Dordrecht. De grote drie. In eentje kreeg ik van de beker

van empathie te drinken, van plaatsvervangend lijden, en daalde zo door de grond naar beneden naar een dal van grote doodsbeenderen. Die bleken later van indiaanse opperhoofden te zijn. In een andere droom werd er aangebeld, en toen werden er kinderen verdronken. Vannacht had ik weer een droom over moeder Dordrecht. Er was een geopende pijpleiding, en de gestikte en verdronken kinderen van Israel kwamen voort. De derde droom in mijn kinderjaren was overigens dat ik werd vastgehouden door een vadsig vaderlijk monster, en achter glas was een moeder die rondrende en daar gaven voor me had neergelegd maar die waren onbereikbaar voor me.

In Dordrecht leefde men in grote angst, want de hemel werd voorgesteld als een soort van loterij, en je moest maar net geluk hebben dat je uitverkoren was, waar je overigens niets aan kon doen. Iedereen had een lot, en dan was het maar afwachten. Natuurlijk spreekt een kapotte klok twee keer per dag de waarheid. Religie is een kunst van misverstand en misinterpretatie. Je mag beseffen dat God Empathie is, en door zelf empathie te hebben mag je wat van de hemel ervaren, ook al voel je misschien soms alsof je in de hel leeft.

Er zijn zoveel leugens om ons heen. Het vlees liegt, en het vleselijke houdt kinderen onder water in de leugens. Vandaar dat er bevrijding mag komen voor elk kind. Religie is een nachtmerrie geweest, van verdraaide feiten. Ik heb dit altijd als een uitdaging gezien : dingen terugdraaien. Er zijn veel kinderen achter glas. Velen zitten opgesloten in de pijpleidingen van Dordrecht, maar door empathie mogen wij deze pijpleidingen opendraaien. Empathie geeft een heel ander zicht op de geschriften van Dordt. Er is een vleselijke versie, maar de geestelijke versie loopt er dwars doorheen. Er is ook een hemelse uitverkiezing waarin je beseft dat het juist de Empathie zelf is die is uitverkoren, en daarmee een ieder die in haar wandelt.

DL 1:12 zegt :

‘Van hun eeuwige en onveranderlijke verkiezing tot de zaligheid worden de uitverkorenen te gelegener tijd, hoewel in verschillende trappen en ongelijke mate,
verzekerd. Niet als zij de verborgenheden en de diepten van God nieuwsgierig onderzoeken, maar als zij de onmiskenbare vruchten van de verkiezing, die in
Gods Woord worden aangewezen (zoals het ware geloof (de hemelse zwakheid, het zoonschap) in Christus (chasma, de baarmoeder), kinderlijke eerbied voor God, droefheid naar Gods wil over de zonde, honger en dorst naar de gerechtigheid enzovoort) in zichzelf met geestelijke blijdschap en heilige vreugde waarnemen.’

Nieuwsgierigheid is koud, sensatie-belust, en wordt al snel tot roddel, en men vergeet dan de empathie. Nieuwszucht, voor eer en entertainment, sensatie, heeft niet veel met empathie te maken. Uitverkoren voor wat ? Uitverkoren door wat ? Voor en door Empathie, omdat Empathie de uitverkorene is. Omdat het daarom gaat in het leven. Dan is er ware vruchtbaarheid, en geen nieuwszucht zomaar. We kennen beide kanten. Juist omdat we Empathie hebben verkoren en zo zelf ook uitverkorenen zijn, als ons wezen empathie is, zijn wij ook de verworpenen, want dat is nu eenmaal hoe Empathie werkt : het is plaatsvervangend lijden. Je gaat de diepte van de pijpleidingen van Dordrecht in op zoek naar de verdronken kinderen. Je voelt hen dan, ook hun verworpenheid. Het hoort bij het leven in empathie. De oude profeten en psalmisten voelden zich ook verworpen. Het vleselijke verwerpt het geestelijke telkens weer. En het geestelijke moet het vleselijke verwerpen, maar door empathie. Er mag alleen oordeel zijn als vrucht van empathie.

hoofdstuk 65 de vrucht van empathie

Ik dronk van de beker van empathie,
en het was heel bitter maar ook een heel klein beetje zoet,
en ik daalde af in de onderwereld,
en zag kinderen in kooien op karren,
en zij werden verkocht.

Achter in het huis hangt een man aan het kruis,
Ook daar kwam ik,
en staarde,
Het was zo ver weg, zo hoog,
en er waren melkvallen,
waar water wordt tot melkvallen

Niemand kent hem,
En over hem wordt niet gesproken.
Waarom zou gij oordelen
als het ware oordeel de vrucht van empathie is ?

Waarom leeft gij dan nog ?
Zie, het ware leven is empathie.

hoofdstuk 66 freud in dordrecht

Het elfde gebod van religie is: "Gij zult niet in twijfel trekken.'
--- Freud

'*Hij gelooft niet datgene dat niet leeft volgens zijn geloof.'*
--- Freud

'*Religieuze doctrines … zijn allemaal illusies, ze laten geen bewijs toe, en niemand kan worden gedwongen om ze als waar te beschouwen of erin te geloven'*
--- Freud

‘Neurotici klagen over hun ziekte, maar ze maken er het beste van, en als het erop aankomt om het van hen af te nemen, zullen ze het verdedigen als een leeuwin haar jong.’
--- Freud

‘Het leven, zoals we het vinden, is te moeilijk voor ons; het brengt ons te veel pijn, teleurstellingen en onmogelijke taken. Om het te dragen kunnen we niet zonder verzachtende maatregelen. Er zijn misschien drie van zulke maatregelen: krachtige afbuigingen, waardoor we onze ellende verlichten; vervangende bevredigingen, die het verminderen; en bedwelmende stoffen, die ons er ongevoelig voor maken.’
--- Freud

De religieuze taal van de voorouders, ik heb er altijd een haat-liefde verhouding mee gehad, maar voelde altijd de noodzaak en roeping om het te verdiepen en het niet zomaar weg te werpen, want het zijn eieren. Een moeder verstoot haar eieren niet, maar broedt ze uit. IJskoude, kille geschiedfobie is de geest van gemakszuchtige abortus. De moderne tijd heeft meer weggegooid dan lief is. Het heeft de wereld in grote problemen gebracht. Er moet dus een goed theologisch woordenboek komen om de taal van de voorouders te verklaren, er zicht op te geven wat nu eigenlijk verborgen wordt gehouden. Dat je rent voor je leven is logisch, maar je keert ook altijd weer deels terug, voor de opdracht die roept, want hoevelen liggen daar nog opgesloten ? Als je empathie hebt tenminste, dan ga je terug naar de mijnen, en dan ga je dieper onder de stad, en dan werk je voor algeheel herstel, niet slechts van jezelf. Je bent gevlucht van het monster, maar je gaat terug om de kinderen, de kinderen, want die zitten daar nog steeds opgesloten. Natuurlijk ga je niet zomaar rechtstreeks terug naar hoe het was, maar zwaar bewapend, en strategisch, je weg vindende onder de grond, om doorgangen te vinden.

Een steen door de ruit van de bakkerij. Zo begon het. Het was oorlog in Dordrecht. Er moesten wat kabels verwisseld worden, draadjes verwisseld. En ook Freud moest aan het woord gelaten worden. De voorouders gebruikten woorden zoals god, jezus, hemel, hel, uitverkiezing, verwerping, geloof, de zoon, de vader, het heil, enz. maar wat betekende het, of wat zou het moeten betekenen ? Wat hield het verborgen ? Laten we verder kijken naar hoofdstuk 1 van de Dordtse leerregels en daar wat commentaar opgeven :

DL 1:1
Aangezien alle mensen in Adam gezondigd hebben en de vloek en de eeuwige dood verdiend hebben, zou God niemand onrecht gedaan hebben als Hij het hele menselijke geslacht in de zonde en vervloeking had willen laten en om de zonde veroordelen, volgens deze uitspraken van de apostel: De gehele wereld is voor God veroordelenswaard. Zij hebben allen gezondigd en zijn verhinderd te komen tot de heerlijkheid Gods (Rom. 3:19,23). En: Het loon van de zonde is de dood (Rom. 6:23).

Omgekeerd is het ook zo, dat we moeten zondigen naar het vleselijke, valse systeem, en kunnen we door die heilige zonden tegen de valse goden aan onszelf afsterven. Telt uw zonden daarom. Het loon van de heilige zonde is de dood van het vleselijke zelf.

DL 1:2
Maar hierin is de liefde van God geopenbaard, dat Hij zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar het eeuwige leven hebbe (1 Joh. 4:9; Joh. 3:16).

De Dordtse leerregels zijn eieren die uitgebroed moeten worden. Als je dat zomaar letterlijk gaat nemen zoals in de kerken, dan wordt het tot het hebben van hete hoofden en koude harten. De vader is een beeld van de verbrokenheid in het zoonschap, want de zoon wordt zelf ook geleid tot het worden van de vader. De zoon is een beeld van het getoetste, als de vrucht van de baarmoeder. Door deze vruchten, toetsresultaten, wordt het koninkrijk gebouwd. De baarmoeder is een beeld van de hel, van de beproeving, en de vrucht, de zoon, is een beeld van de hemel, omdat hij door de hel is gegaan en getoetst is geworden. De zoon is het innerlijke kind van de vader, als vrucht van de verbrokenheid.

DL 1:3
En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God in zijn goedertierenheid verkondigers van deze zeer blijde boodschap tot wie Hij wil en wanneer Hij wil. Door hun dienst worden de mensen geroepen tot bekering en het geloof in Christus, de Gekruisigde. Want hoe zullen zij in Hem geloven, van wie ze niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder prediker? En hoe zullen zij prediken tenzij ze gezonden worden (Rom. 10:14-15)?

Empathie brengt vervolgens deze boodschap, zendt deze signalen uit, door de empathen, en dat gaat diep, door het kruis. Pijn is empathie, en een signaal met een boodschap. Pijn is kennis. Zo maak je antistoffen aan. Dingen zoals de zoon en de vader etc. staan niet op zichzelf. Het zijn beelden, metaforen, die ergens naartoe wijzen. Ook hemel en hel zijn slechts metaforen. De voorouders hebben het allemaal op hun manier geformuleerd, maar ze begrepen de diepte er niet van. Het was nog de vleselijke schil er omheen. Nu moet men tot de vrucht ervan komen. Er groeit een boom in Dordrecht, met vruchten die gevaarlijke schillen hebben, opdat de vruchten niet gegeten worden door parasieten. Dwazen komen door deze schillen om. Ook leven en dood zijn slechts metaforen.

DL 1:4
Op degenen die dit Evangelie niet geloven, blijft de toorn van God. Maar die het aannemen en de Zaligmaker Jezus met een waarachtig en levend geloof omhelzen, worden door Hem van de toorn van God en het verderf verlost en met het eeuwige leven begiftigd.

Het is heel simpel : Zij die niet toetsen, blijven misleid worden door het vleselijke. Zij hebben hun huis op zand gebouwd en worden door allerlei golven en winden meegesleurd. Ze zijn neurotisch in het vlees, nieuwsgierig, nieuwszuchtig, roddelend in het vlees, en nemen geen tijd het te onderzoeken en te toetsen. De zoon is iets wat in de baarmoeder geheel is afgepeld, als een grote ontmaskering, een grote openbaring. Daarom hadden de voorouders het altijd over de zoon, maar ze wisten niet wat het betekenden, en gingen er erg vleselijk mee om, neurotisch. Freud zei : ‘De essentie van neurose is het onvermogen om ambiguïteit te tolereren.’ Ambiguïteit is de kwaliteit om open te zijn voor meerdere interpretaties. Neurotisch betekent dat je makkelijk te beinvloeden bent, makkelijk te manipuleren, door autoriteiten en meerderheden bijvoorbeeld, door democratie. In de

hemel is geen democratie. De meeste stemmen gelden niet. De hemel wordt geleid door de hogere kennis die voortkomt vanuit empathie en het toetsen. De hemel is dus het centrum van de hel. Je komt er niet zomaar. De hemel slaat in haar empathie de hel niet over. Alles komt van diep. Daar komen de stromen van leven uit voort. Jezus komt van het hebreeuwse vrouwelijk voornaamwoord ‘yeshua’, wat waarde betekent. Waarheid is de vrucht van waarde. Het laat zich niet beinvloeden door vleselijke autoriteit en vleselijke meerderheden. Het is niet vleselijk neurotisch. De waarde ligt juist in de ambiguiteit, de meervoudige interpretatie. De hemel is een wiel van wijsheid, niet eenzijdigheid. Op aarde komen we aan allerlei kruizen en palen van eenzijdigheid waaraan we worden getest en waaraan we sterven, om zo tot het geheimenis van de ambiguiteit te komen, de vrucht van empathie.

Freud zei ook : ‘De meeste mensen willen niet echt vrijheid, omdat vrijheid verantwoordelijkheid met zich meebrengt, en de meeste mensen zijn bang voor verantwoordelijkheid.’ Verantwoordelijkheid brengt namelijk lijden met zich mee. Freud zei ook : ‘We zijn nooit zo weerloos tegen lijden als wanneer we liefhebben.’ Daarom drukken vleselijke mensen die aan de sociale drugs zijn graag de empathie weg. Ze hebben een groot probleem met empathie, want dat is de grote spelbreker, neemt hun speelgoed en drugs weg. Ze willen deze moeder niet. Ze willen Moeder Dordrecht niet. Het ja-knikkende opaatje of omaatje past hen beter, of het suikeroompje uit Verweggistan. Ze hoeven er dan allemaal niet over na te denken en komen dan tot bovenstaande snelkook formules zoals ‘Wie in de zoon gelooft heeft eeuwig leven,’ en ‘wie in Jezus Christus gelooft’, enz. enz. Op zichzelf zijn dat gewoon kannibalenketels. Ze hebben er iets afschuwelijks van gemaakt, allemaal door gebrek aan empathie.

Freud : ‘Religie is een poging om controle te krijgen over de zintuiglijke wereld waarin we zijn geplaatst, door middel van de wenswereld, die we in ons hebben ontwikkeld als gevolg van biologische en psychologische behoeften.’

Ook zei hij : ‘Als men probeert om religie haar plaats in de evolutie van de mens toe te kennen, lijkt het niet zozeer een blijvende aanwinst te zijn, maar een parallel met de neurose die het beschaafde individu moet doormaken op zijn weg van kinderjaren naar volwassenheid.’

Oftewel : het ei moet uitgebroed worden. Is God een ei ? De mens heeft God zo kortzichtig gemaakt als zichzelf. Daarom is dat wat ze vandaag de dag god noemen vaak gewoon de vleselijke schil, of inderdaad een ei.

Freud : ‘Daarbij dringt het idee zich op dat religie vergelijkbaar is met een neurose uit de kindertijd, en hij is optimistisch genoeg om te veronderstellen dat de mensheid deze neurotische fase zal overwinnen, net zoals zoveel kinderen uit hun soortgelijke neurose groeien.’

Ook zei hij : ‘Het is onmogelijk om aan de indruk te ontsnappen dat mensen vaak valse maatstaven gebruiken - dat ze macht, succes en rijkdom voor zichzelf zoeken en die in anderen bewonderen, en dat ze onderschatten wat van echte waarde is in het leven.’

Ook Freud liet deze strijd zien, de strijd tegen het vleselijke. En deze strijd wordt niet zomaar gewonnen. Je kunt het vlees niet zomaar van je afwerpen, maar je moet erin doordringen tot de

vrucht : Terug naar de mijnen. Terug naar de fabriek. Doe het voor de kinderen. Doe het voor je innerlijke kind.

hoofdstuk 67 betekenissen van dordrechtse taal

Krijg dit plaatje voor je : De zoon hangt aan het kruis. Wat betekent het ? Gezonden door de vader wat een beeld is van de verbrokenheid, en voortgekomen vanuit de baarmoeder, een beeld van het kruis, is de zoon de vrucht van de verbrokenheid, oftewel het getoetste, als een openbaring, een ontmaskering ook, en dat kun je op van alles toepassen. Het wordt zo zelf ook tot toetssteen. De dochter is de volharding. De familie is dus een set van metaforen om te toetsen, opdat dingen zuiver natuurlijk zijn. Waarom lag zo de nadruk op het woord Jezus in de geschiedenis bij de voorouders ? Jezus komt van het vrouwelijke woord ‘yeshua’ in het hebreeuws, en betekent waarde. Yeshua is dus een principe, en omdat het een vrouwelijk woord is kan het verbeeld worden als een dochter, en dit is dus ook een beeld van de volharding, want in het aramees wordt soms ook het woord ‘purqan’ gebruikt, wat ‘het brengen tot waarde’ betekent, of ‘waarde door de kastijding’, oftewel de waarde door het kruis.

DL 1:9 zegt : ‘de verkiezing is de fontein van alle zaligmakend goed.’ Maar wat is die verkiezing dan ? De uitverkiezing staat centraal in de DL, dus het is belangrijk te weten wat het inhoudt of verborgen houdt. De germanen hadden al een uitverkiezing, en die gebeurde op het strijdveld van het leven waarin de mens in volharding was afgestorven aan het ego, om zo door de strijdgodinnen, de dochters van Odin (God), te worden opgenomen. De mens wordt dus opgenomen door volharding, uitgebeeld door het dochterschap. Door volharding komt de mens tot waarde, tot yeshua in het hebreeuws, een vrouwelijk woord, een dochterlijk woord, als de dochter van God. Dat is wat de opname is, als de zoon dit pad vindt. De verkiezing is dus als versluierende term geen daadwerkelijke verkiezing, maar een principe. Alleen door toetsende empathie komt de mens tot die zwakte, wat ook tegelijk een sterkte is. Ware empathie toetst altijd, en toetst volkomen, en in volharding, tot dochterschap, tot opname. Dit zijn wisselwerkingen tussen principes, tussen contrasten.

Toetsen in empathie, en de empathie moet ook getoetst worden. Je toetst aan de hogere kennis, die je door het toetsen mag leren kennen, en de hogere kennis beloont het volhardende toetsen ook. Dit is een hemelse wetenschap en ik heb het ervaren. Er is een opname, en ook jij mag tot de opname behoren als je in ernst deze wetenschap beoefend. Het bewijs kun je dus alleen maar zelf ophalen. Het bewijs is persoonsgebonden, want anders zouden de dwazen het ook kunnen krijgen. Het bewijs is dus niet materieel, maar geestelijk, en voorwaardelijk, en wordt alleen gedeeld in een liefdesrelatie met de hemelse kennis. Zij is geen goedkope hoer.

hoofdstuk 68 darwin, voltaire en freud in dordrecht

Mening wordt de koningin van de wereld genoemd; het is zo, want als de rede zich ertegen verzet, wordt het ter dood veroordeeld. Het moet twintig keer uit zijn as herrijzen om de tiran geleidelijk te verdrijven.
--- Voltaire

Sommigen noemen het evolutie, en anderen noemen het God.
--- Darwin

Een wiskundige is een blinde man in een donkere kamer op zoek naar een zwarte kat die er niet is.
--- Darwin

Mannen zullen altijd gek zijn, en degenen die denken dat ze hen kunnen genezen, zijn de geksten van allemaal.
--- Voltaire

De aarde is een gekkenhuis, waarnaar de andere planeten hun gekken deporteren.
--- Voltaire

Vooroordelen zijn wat dwazen gebruiken als argumenten.
--- Voltaire

De kunst van de geneeskunde bestaat erin de patiënt te amuseren terwijl de natuur de ziekte geneest.
--- Voltaire

Het is gevaarlijk gelijk te hebben in zaken waar gevestigde mannen ongelijk hebben.
--- Voltaire

Het comfort van de rijken hangt af van een overvloedige aanlevering van de armen.
--- Voltaire

Velen zijn voorbestemd om verkeerd te redeneren; anderen, om helemaal niet te redeneren; en anderen, om degenen die redeneren te vervolgen.
--- Voltaire

Het is moeilijk om dwazen te bevrijden van de ketenen die ze vereren.
--- Voltaire

Artsen stoppen medicijnen waarvan ze weinig weten in lichamen waarvan ze nog minder weten voor ziekten waarvan ze helemaal niets weten.
--- Voltaire

We moeten onze eigen tuin cultiveren. Toen de mens in de hof van Eden werd geplaatst, werd hij daar geplaatst zodat hij zou werken, wat bewijst dat de mens niet geboren is om te rusten
--- Voltaire

‘*De droom is de bevrijding van de geest van de druk van de externe natuur, een onthechting van de ziel van de ketenen van de stof.'*
--- Freud

We zien dan dit plaatje in de taal van de voorouders die we vertalen :
De slaap is het kruis, het toetsen, en vandaaruit komt de droom, het zoonschap, als een geboorte, loskomend van het vleselijke. In de slaap ligt dus de bevrijding. Een heleboel mensen passen de slaap als zodanig niet toe, maar het heeft wel die potentie.

Er was vleselijk-geestelijk elitisme in Dordrecht, religieus kapitalisme, en de paden terug tot Israel werden eronder bedolven. Het is een strijd tegen de wachters van Dordrecht die deze poorten en tunnels bewaken, helemaal tot aan Israel, want ook Israel hebben ze gekoloniseerd, maar in het diepere Israel hebben ze nooit kunnen komen, dus daar moeten we naartoe. En dit is al gebeurd. In de jaren 1600 begon de verlichting al op te komen. Het Dordrechtse elitisme was zeer eenzijdig, maar de verlichting was een droom van ambigueuze bevrijding, en in de jaren 1700 werd het Edomitisme hersteld. Ezau legde al zijn aardse status af en liet weer ruimte voor de meer geestelijke dingen van de droomwereld, van meer geestelijke waarden in plaats van de aardse waarden. Er kwam een nieuw waardensysteem. De mens werd meer abstract, minder letterlijk, en er was meer gelijkwaardigheid, wat zich overigens daarna weer ging verletterlijken in het communisme.

Jakob had vele dromen, moest over vele treden van de ladder tot de hemel. Telkens als er iets nieuws kwam, dan werd het daarna ook weer corrupt. Het duivelse brein van de vleselijke mens liet niets onaangeroerd.

In de jaren 1800 werkte Darwin het begrip uitverkiezing uit in de vorm van de natuurlijke selectie : Je moest strijden om te overleven, en hierin moest je leren varieren, isoleren, aanpassen, integreren en internaliseren. Progressiviteit was de sleutel, en hiermee ging hij het orthodoxe, conservatieve Dordrecht te lijf. Freud stelde overigens dat conservatisme een teken was van een lui verstand dat niet kritisch wilde denken. Ze hadden in Dordrecht van God een prothese gemaakt, helemaal losgesneden van de natuur, als een kunstgebit, een kunstarm of een kunstbeen. Daarom was ook de Dordtse uitverkiezing een kunstmatige uitverkiezing, terwijl de Darwinistische uitverkiezing een natuurlijke uitverkiezing was. Kunstmatige selectie is iets van de gepensioneerden, in de natuurloze stad, iets van de dementen, van de zombies. Zij moeten het hebben van allerlei obscure apparaatjes. Je moest ‘anders’ zijn, en toch je kunnen aanpassen om te kunnen overleven, stelde Darwin, wat ook de boodschap was van de tachtiger jaren, van de wilde jongens. Darwin predikte de subtiliteit en de oneindige verscheidenheid van de natuur die elk eenzijdig en bekrompen mens die dacht dat hij alles in kannen en kruiken had uiteindelijk zou overweldigen. Darwin en Nietzsche waren als de Mozes en Aaron van de jaren 1800, en zij hadden min of meer Napoleon als hun vader, als een aartsvader, die al min of meer met deze ideeen was begonnen, en die ideeen kwamen voort vanuit de verlichting. De Dordtse leerregels werden zowel verworpen als verdiept, uitgelegd door psychologie, filosofie, filologie en de naturologie. Israel kwam weer in zicht. En toen kwamen

Freud en Jung om de aandacht te leggen op de droomwereld. De droom zou de ziel bevrijden, zou de mens onthechten. Freud was als een Jozua om tot het diepere Israel te gaan, daar waar de Dordtse klauwen zouden moeten afbreken, waar geen vleselijke stem meer zou kunnen spreken. En Jung was als een Job die de droom monsters zou moeten temmen en berijden. Maar toen kwamen de nazi's, en ze begonnen deze werken te verdraaien. De mens moest terug naar Dordrecht om met deze wachters te worstelen, als Jakob op Pniel. Alles moest getoetst worden. De mens moest tot Ezau gaan om alle aardse status af te leggen. De mens was gebonden op een draaiend wiel wat telkens weer het water inging. Zou de nachtmerrie de mens dan uiteindelijk bevrijden ?

De uitverkiezing doet het voorkomen alsof het buiten de natuur omgaat en kunstmatig is, allemaal heel horizontaal gedacht, terwijl het niet om zomaar een verkiezing gaat, maar om een competitie, een oorlog, een werk waarin vrucht gedragen dient te worden, een hele machine van principes wat zomaar door de uitverkiezing zou worden weggestreept, hup met pensioen, want iemand in een hokje boven beslist over je, zonder dat je daar iets aan zou kunnen doen, zonder dat je het zou kunnen beinvloeden, dus je bent voor 100% afhankelijk van een of andere gek die over je beslist. 'Ja, maar dat is God,' zegt Dordrecht dan. Alsof daar alles mee gezegd is. God is een stopwoord, een excuus, en ook altijd het laatste woord, en daar plakt men het denken mee af. Roulette in Dordrecht.

Het gaat niet om het kiezen, maar om het kennen. Geen Kiezennis, maar Kennis. Dat Kennis een kruis is weten we allemaal. De uitverkiezing is dus een heel versluierende term. De nazi's kwamen, en stelden : 'Israel is niet uitverkoren.' Doet het je niet denken ? Dan is er dus juist iets in Israel wat het nazi systeem zal breken, een antistof dus.

Darwin in Dordrecht. Hij loopt traag, tegengehouden door vele winden. Wachters omsingelen hem, maar Freud komt hem tegemoet. Het is een schaakspel in Dordrecht. Pionnen vallen weg, en poorten worden geopend. Zo kan de mind control breken. En nu ? Dromen tot aan de poorten van Israel. Alles is een halve waarheid. Je komt nooit ver. Alles verletterlijkt zich weer, opdat het daarna weer dieper vergeestelijkt kan worden. We zijn op de golven, die steeds hoger gaan en steeds dieper. Hebben we de nachtmerrie nodig ? De dialectiek werkt door tegenstellingen, want zo is er ook weer samenstelling, en het gaat dieper en dieper, tot de sleutels van de heilige graal, zoals in psalm 116, oftewel in de israelitische literatuur, werd er al in de hebreeuwse tekst gesproken over 'de beker van yeshua', als de beker van hemelse waarden. In het aramees is het de beker van betaling. De psalmist moest zelf de prijs betalen, het niet afschuiven op een of andere god zoals in het christendom en in de dordtse leerregels.

13 De beker van yeshua (hebreeuws) zal ik opheffen,
ik zal de naam des Heren aanroepen.
14 Mijn geloften zal ik de Here betalen,
in de tegenwoordigheid van al zijn volk.

18 Mijn geloften zal ik de Here betalen
in de tegenwoordigheid van al zijn volk,
19 in de voorhoven van het huis des Heren
in uw midden, o Jeruzalem. Halleluja.

Wij moeten hier helemaal voor terug naar de diepten van Israel. Het kruis kan deze dialectiek opwekken. Ook Dordrecht heeft haar eigen dialectiek, haar eigen natuurlijke wisselwerkingen. Het leidt helemaal terug tot de afgronden van Israel. Hier werd zoveel vandaan geroofd, en verdraaid. Maar in de diepten van Israel ligt het nog steeds verborgen, voor de geestelijke archeologen.

We weten dat alle kunsten broers zijn, dat elk van hen een ander verlicht, en dat er een universele verlichting ontstaat.
--- *Voltaire*

hoofdstuk 69 water uit de rots – beleven, doorleven en overleven

‘Ik ben maar een klein kind dat dwaalt over de uitgestrekte kusten van kennis, en zo nu en dan een klein helder kiezelsteentje vindt om me tevreden mee te stellen terwijl de uitgestrekte oceaan van onontdekte waarheid voor me ligt.’
--- Isaac Newton (1643-1727)

Maak van de gelegenheid gebruik door terug te keren tot je eigen natuur, je eigen droom wereld, want de wereld om je heen liegt en bedriegt, en houd je gevangen. Haal dus het beste uit je leven. Laat het je inspireren.

Het is vallen en opstaan. De oude verhalen uit Israel, de oude mythes, spreken tot de verbeelding en zijn nog steeds actueel vandaag, zoals de uittocht uit Egypte, de Exodus. In de Exodus zijn vele soorten mensen. Alle dingen werken mede ten goede voor degenen die het goede liefhebben, die kennis liefhebben, moeder natuur. De uittocht mag ook een intocht zijn. De boodschap van vandaag gaat over deze exodus.

C. Vonk (1904-1993) stelt in de Voorzeide leer (1960) dat het boek exodus kerkgeschiedenis is. Hij verdeeld het boek in 3 delen : de tochten, het verbond, en het heiligdom. De tocht is dan verbonden aan Numeri, het verbond aan Deuteronomium en het heiligdom aan Leviticus.

Johannes Dekker, een ouderling van de gereformeerde kerk van Numansdorp in Zuid-Holland, schreef in zijn boekje ‘Beschouwing over God, den Heilige Geest,’ uit 1906 over het volk Israel in de woestijn : ‘Ziet, hoe nader aan Sion’s berg, hoe moeilijker de reis.’ Het was een strijd om te sterven aan alles. Het was een stervend leven daar in de woestijn, en Johannes Dekker wijst erop dat het volk terug wilde naar de vleespotten van Egypte. ‘Och, dat wij in Egypteland gestorven waren door de hand des Heeren, toen wij bij de vleespotten zaten, toen wij tot verzadiging brood aten.’ Ze verlangden niet slechts naar het vlees, maar ook naar de dood, en Johannes Dekker noemt dan Job

3:21 : ‘Die verlangen naar den dood, maar hij is er niet, en graven daarnaar meer dan naar verborgene schatten.’ Moet ons verlangen niet juist zijn te zijn aan het kruis opdat wij de Heere zullen ontmoeten ? In Openbaring wordt het nog eens herhaald, dat er een tijd zou komen waarin de mens zou zoeken naar de dood, maar het niet zou kunnen vinden : ‘En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken, maar hem geenszins vinden, en zij zullen begeren te sterven, maar de dood vlucht van hen weg.’ (Opb. 9:6) Paulus zei dat het sterven hem gewin was, maar dat het beter was te blijven leven om de mens te helpen. Toch stierf Paulus elke dag aan zichzelf, en waren de Israelieten in de woestijn ook stervende aan hun vlees door de honger en dorst die ze leden, want toen ze bij de woestijn Rafidim aankwamen was er geen water om te drinken, en het volk twistte met Mozes.

Johannes Dekker stelde : ‘in deze Woestijn leert de ziel niet anders dan een opstandeling en tegenstander te zijn in haar ontdekkingsweg.’ En hij noemt dan Job die riep : ‘Och, dat het was als in vorige dagen, toen het licht over mijn tente scheen.’

Johannes Dekker noemt dan dat God de mens tegemoet kwam, want God liet Mozes op de rotssteen slaan in Horeb, en er zou water uit de rots gaan.

Dat er water van de rots uitgaat kunnen we zien als een beeld van dat de volharding zelf ons zal geven wat we nodig hebben.

Johannes Dekker stelt dat Rafidim het afsterven van eigengerechtigheid is, en dat deze Woestijn naast de Woestijn Sinaï ligt. Hij stelt dat de berg Sinaï in de bevindelijke weg het onoverkomelijke en onoverzienbare is, waar ook geen terugkeer van mogelijk is, en dan wordt hier gezegd : ‘Wie zijn leven behouden zal, zal het verliezen, en die het verliezen zal om Mijnentwil, die zal het behouden.’

Op de berg Sinai leidt God de mens tot een toestand van machteloosheid en krachteloosheid, stelt Johannes Dekker, opdat de hemelse leer in de mens wordt gelezen en gevestigd.

Zoveel gevaren zijn er in de woestijn, in de wildernis, zoveel aanvallen, zoveel valstrikken, zoveel angst en pijn, honger en dorst, zoveel avonturen. Er is geen gemakkelijke weg tot het heiligdom.

Johannes Dekker geeft als uitleg over de rots waaruit water gaat, dat de rots ook een beeld kan zijn van alle vleselijke bewegingen van de mens die zich daar zo verhard heeft dat er geen traan meer vloeit, maar dat door de herdersstaf van Mozes deze harde grond verbroken wordt en vruchtbaar wordt, en dat er zo weer water gaat uit de mens. Hier zien we het geheimenis van het levende water wat uit je binnenste stroomt, dat soms eerst de harde rots in je geslagen moet worden. Wat waarde heeft is waarheid. Het is een geestelijke realiteit en het geestelijke is meer dan het vleselijke.

In het Aramees wordt de rots ook wel figuurlijk gezien als een beeld van de eerste steen, het fundament van alles, waardoor het ook een beeld is van de regressie waarin de mens terugkeert tot de oerwaarden van het menselijk bestaan.

hoofdstuk 70 de droom van ismael

Genesis 12:1
'*Ga uit uw land en uit uw familie (maagschap) en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.'*

Dit waren de woorden toen Abraham werd geroepen. Het was een zendingsroeping. Het betekent ook loskomen van de wereld waarin je bent geplaatst, om te komen tot een geheel andere wereld. Het is het afpellen van heilloze gedachten, van conformiteit. Het boekje 'Ga gij uit uw land en uit uw maagschap' uit 1901 door P. A. E. Sillevis Smitt en G. J. Ruyssenaers stelt dat zo de weg des Heeren is. Abraham werd onttrokken van de heidenwereld zodat het heilige zaad niet zou worden besmet. Abraham werd in de Kerk des Heeren gezet, en dat was maar een kleine kring van het volk Israel, stelt het boekje. We zien hier ook dat dit meer een abstracte kerk was en een natuurkerk. Het boekje wijst erop als op een natuurverschijnsel : 'De brede massa sneeuw op de toppen van de bergen wordt afgeleid in de smalle bedding van de rivieren om voor de wateren een weg te banen tot de grote oceaan. Zo is Israel het middel om de eeuwige barmhartigheden van God te brengen tot de glazen zee van al de volkeren der aarde.'

Het betekent de kleine bekrompen wereld achter je te laten om je barmhartigheden uit te storten in de veel grotere wereld, waar ze je nooit over hebben verteld. Het boekje stelt dat Abraham een kruis moest planten, want dat is wat empathie is, en bij dat kruis moest hij zielen roepen uit de duisternis en uit de schaduw van de dood. Het boekje stelt dat dit gepaard ging met een verborgen bloedende wond van een hevige worsteling. Eerst ging Abraham zelf aan dat kruis. Hij moest alles opofferen om zichzelf te verloochenen. Het boekje stelt : 'Het vraagt het offer van familie en vrienden, van vaderland en kerk, van veel genot en weelde.' Het was vanaf toen dood, en moest door hemzelf begraven worden. Maar wat Abraham ervoor terugkreeg ? 'Ik zal u bij de hand vatten en u een staf geven, uw oog richten van het bewegelijke tot het onbewegelijke,' stelt het boekje. Abraham zou nu wandelen door het geestelijke, en niet door aanschouwen. Abraham zou geleid worden door de hemel. Het boekje stelt dat het geestelijke zwak doet zijn, zodat de mens zichzelf verloochend en verliest. Dat is de definitie van het ware geloof in het boekje. Het zou een strijd worden, want Abraham moest het kruis stellen tegenover de afgod, en er moesten zielen gevangen worden. We kunnen dan ook denken aan de visser van mensen, of de jager van mensen, wat natuurlijk slechts beeldspraak is. Abraham stond recht tegenover de heidenwereld, en de definitie van ongeloof is dan eigenlijk gewoon dat ze te sterk en zelfverzekerd zijn over henzelf, oftewel eigengerechtig.

Het ware geloof, stelt het boekje, oftewel het geestelijke leven, leeft door doorzicht, leeft al in de toekomende dingen, niet in de dingen die op de aarde zijn, maar in de dingen die boven zijn. En dan is er een strijd tegen een heleboel bijgeloof.

Ik had een droom dat ik in Amsterdam was op de paradijs aarde, en ik was met een vriend van vroeger die ik soms ook in Amsterdam zomaar tegenkwam, iemand die ik hielp. In de droom had ik witte rollerskates en ik kon ook vliegen. We waren aan de rand van Amsterdam waar een pretpark

was, een domein voor kinderen, en er waren ook huizen waar ze spelletjes konden doen. Het waren zowel de kinderen van Ismael als van Israel en ze leefden in vrede tezamen. Er was hier veel natuur. Er was in de huizen, waar kinderen ook konden wonen, waar iedereen kon wonen, ook virtual reality, en zo konden ze met elkaar chatten, als een soort droom in een droom, en het gaf sensaties van grote weldadige bovenaardse natuur, zo vol en rijk. Ik chatte ook met iemand die ik kende van vroeger, en toen kwamen er anderen binnen in die virtual reality chatroom, en het leek alsof ik er ook echt was, maar ik kon zo weer uitloggen. Het voelde als een soort schuilplaats, een schuilnatuur, met veel water. We zaten aan de kant van een rivier, en het was interdimensionaal met allerlei andere lagen van natuur, en je kon dus van het ene stuk natuur tot het andere en ook weer uitloggen, dus je zat nergens aan vast, wat een zekere veiligheid en rust gaf, allemaal lagen in jezelf, heel gevarieerd.

Op aarde is het probleem dat Israel Ismael niet accepteert, en Ismael accepteert Israel niet, wat het midden oosten probleem is. Dit is een groot probleem van misverstand. Izaak met zijn waterputten staat voor de regressie, het teruggaan naar de bron, maar Ismael die ieder mens z'n vijand is figuurlijk, staat voor het toetsen. Die twee horen dus bij elkaar, in hetzelfde verbond. Ismael is dus de toetser van het verbond, en Izaak is de verdieper van het verbond. Dat zijn twee belangrijke principes die bij elkaar horen. In het hoofd is de bloedlijn van Ismael onderdrukt, weggekapt, wat dus een belangrijk deel van de mens is. De mens mag hiertoe teruggaan, om deze bloedlijn te openen. Aan het einde van de droom zei ik tegen die vriend : 'Laten we naar de winkels gaan in het centrum van Amsterdam,' zoals we vroeger ook deden, en ik zag er echt naar uit, omdat ik al een lange tijd niet in Amsterdam was geweest, en er waren bepaalde winkels waar ik graag naartoe ging, en ik verheugde me erop wat voor nieuwe producten er zouden zijn. Ismael zal geopend worden. Het zaad van Ismael zal vernieuwing brengen, herschepping. Het sprookje, want dat is wat het is, moet tot een goed einde gebracht worden.

Ismael moest een lange tocht maken door de woestijn, om tot nieuw gebied te komen. Ook hij moest zijn land en maagschap (familie) verlaten voor de zendingsopdracht. Waar zou hij terechtgekomen zijn ? Er is altijd een grote spraakverwarring geweest tussen Israel en Ismael, tussen Izaak en Ismael. Het ligt als een bom onder de samenleving. Het is tijd dat de brug gebouwd gaat worden, dat de uiteinden van de cirkel weer aan elkaar bevestigd worden opdat de cirkel weer rond is. Dat is een erg belangrijke dynamiek van de paradijs aarde, die slapende in jezelf ligt. Het is een hogere vibratie. Wat je om je heen ziet zijn slechts de donkere schaduwen van jezelf, de lagere vibraties. Door de geestelijke slaap in te gaan mag je komen tot de hogere dromen, je hogere droomzelf.

Izaak en Ismael strijden niet slechts in de wereld om je heen tegen elkaar, maar ook in jezelf. Wat is de sleutel ? Het is een onafgemaakt sprookje. Het heeft zoveel ellende gebracht in de wereld en in jezelf. Je voelt je misschien onderdrukt, verworpen, verdoemd. Dat is je Ismael deel. Het is een groot kruis. Het is een deel wat je nodig hebt om andere werelden aan te raken. Abraham droeg Ismael in zich als zijn zaad, zijn innerlijk kind, wat hem nomadisch liet zijn, zijn land en maagschap liet verlaten voor de zendingsopdracht en de toetsopdracht. Vannacht had ik een droom over de goede herder die de kudde in de steek liet om het verloren schaap in de wildernis te zoeken. Ik zag de goede herder bij een heuvel, waar een lam verstrikt was, en met zijn staf bevrijdde hij het dier, en ik voelde een grote, hemelse barmhartigheid wat door mijn hoofd begon te vloeien. De scheur begon te dichten, en ik herinnerde mij een vriend van mijn theologische studie die eens een droom

had waarin er twee werelden in zichzelf verscheurd lagen met een groot ravijn ertussen, en hij zag een enorm kruis wat tussen die werelden kwam, en toen begon het ravijn dicht te gaan. Er was toen ook een enorme warme wind, waarvan zijn haren rechtop begonnen te staan. Ismael is het kruis waaraan alles getoetst wordt, en waardoor ook alles weer verzoend wordt. Uiteindelijk vindt Ismael de brug, het verloren schaap, de missing link, en kan de spraakverwarring opgelost worden. Het boort een nieuwe, diepere droomwereld aan. Weggaan, verwerping, is dus een illusie van verdieping, van compleetheid. De mens is al compleet, heel diep binnenin, maar moet er nog toe ontwaken, of dieper in geestelijke slaap komen om zo deze droom te dromen en er veiligheid en rust in te vinden. Het is de droom van Ismael.

hoofdstuk 71 de goede herder droom

De goede herder droom : Het werd gegraveerd in mijn hoofd, en brak alle muren tussen landen, culturen en religies weg. De muren werden tot bruggen, en er was weelderige natuur. De goede herder was in diepe, duistere wildernis om daar zijn barmhartigheid te brengen. Een lam zat verstrikt in een doornenstruik aan een heuvel, en de goede herder maakte het los met zijn herdersstaf.

De kinderbijbel is een sprookjesboek met Israelitische sprookjes, maar kijk wat de mens ervan heeft gemaakt. Het is allemaal allegorie met spreekwoorden en gezegdes om aan de hand van voorbeelden het kind te leren over het leven. Zonder Ismael zou er nooit een Abraham zijn geweest, want Ismael is de ontdekkingsdrang, de levensdrang ook, de doodsdrang ook, wat het ook zo gevaarlijk maakt, maar wat leiding, veiligheid en bestemming heeft onder de hoede van de goede herder.

hoofdstuk 72 schijnbare vrijgevigheid

‘*De eerst gebouwde muur, die de Here toebehoort, zal niemand heiligen, het is van de Here.’*
Leviticus 27:26
(Hebreeuws-Aramees)

Het is iets metaforisch. In de westerse vertalingen is dit vaak nogal letterlijk vertaald als het opdragen van dieren aan God. De Israelieten lachen er daarom om. Calvijn, die in de jaren 1500 leefde (1509-1564) was in zijn commentaar woest op dubbele offers, omdat ze dan geven wat ze al

gegeven hebben, het witwassen van twee muren uit dezelfde pot. Als je iets twee keer geeft dan ben je dus een dief, en dan is het slechts schijnbare vrijgevigheid, stelt Calvijn. Je geeft iets aan God wat al aan God behoort, en telkens geef je het weer, allemaal voor uiterlijk vertoon, zegt Calvijn, want daar is het de mens meestal om te doen. Men begeert God door de inhoudloze schijn van een gave te bedriegen. Het is dus volkomen waardeloos, maar hiermee verdoen veel mensen hun tijd, terwijl ze hun tijd veel beter zouden kunnen besteden, want het ware offer is je naaste te helpen. Het gebeurt veel in de kerken : Urenlang zingen, urenlang God geven wat je allang hebt gegeven, en dat gaat maar door, allemaal in cirkeltjes lopen, inhoudsloos gezwam en gemekker, en zo protsen ze met hun geroofde spullen wat ze allemaal allang aan God hadden gegeven. Het is allemaal voor het uiterlijk. Als je iets hebt gegeven dan is het weg, dan is het bij de ander, en dan moet je het niet terugpakken en nog een keer geven om de indruk te wekken dat je zo vrijgevig bent, want dan kom je nogal dom over. Eens gegeven is gegeven. Pak je het terug om nog een keer te geven, dan ben je een dief en een bedrieger. Je bent dan bezig je een naam te maken en een stad. Je bent dan bezig kerkje te spelen in plaats van de nodige oorlog te voeren. Er is nog zoveel bouwwerk te verrichten dan telkens om dezelfde muur heen te dansen en het telkens weer aan God te geven. Calvijn noemt het ‘de roem van de dubbele ijver uit een bedrieglijk offer’, en ‘het voorwendsel van wijding, God ontroven van iets wat al van God was.’

Wees eerlijk naar jezelf : Eens gegeven is gegeven. Dat is een les die we van de reformatie kunnen leren. Er werd gewaarschuwd dat de mens zich geen erenaam moest maken. Wees daarom blij met de teugels in je leven, opdat je jezelf niet teveel zal verheffen met gestolen goederen. Keer terug tot de sobere natuur die niet pronkt. Goede wijn behoeft geen krans.

hoofdstuk 73 het kruis zal bloeien

Vandaag gaan we het hebben over de Danaiden in de Griekse mythologie, die alles in de fik zetten, totaal gefixeerd zijn op maar een ding, en totaal meedogenloos en onverschillig zijn in hun dienst tot het vlees. Ze laten ijskoud mensen voor hun ogen verdrinken, en leven gewoon langs alles heen, want het is immers hun zaak niet. Ze dragen alleen maar water naar de zee. De mens is omsingeld door zulke Danaiden. Daarover gaat het artikel van vandaag. De Danaiden zijn de kogel door de kop van elk weldenkend mens, maar we moeten er het beste van zien te maken. Gelukkig stopt het hier niet. Voorwaards mars.

Indien gij in mijn inzettingen wandelt en mijn geboden nauwgezet in acht neemt, dan zal Ik u te rechter tijd uw regens geven, zodat het land zijn opbrengst geeft en het geboomte des velds zijn vrucht draagt; de dorstijd zal bij u duren tot de wijnoogst, en de wijnoogst tot de zaaitijd.
Leviticus 26:3

De Danaiden waren in de Griekse mythologie tragische etherische, lange dunne vrouwen in pijen (waternimfen) die niets anders deden dan voor eeuwig water dragen naar een bodemloos vat om het daar in te gieten, of in een bodemloze put, wat een beeld is van totale nutteloosheid, afdwaling. Het zijn dwaallichten. Het komt veel voor in de kunst, en draagt natuurlijk een les. In hoeverre is de mens zelf een Danaide ? Ze blijven hetzelfde doen, als water naar de zee dragen. Ze wekken de schijn dat ze vlijtig werken, dat ze vrijgevig zijn, maar het is ijdelheid en dingen dubbelop doen. Kijk maar eens om je heen hoeveel mensen gewoon al Danaiden zijn, en zorg dat je zelf geen Danaide bent. Als kind had ik dromen over deze vrouwen. Ze waren heel iel en ijl, onbereikbaar, en ook hun gaven waren onbereikbaar. Gisteren hadden we het erover dat we geen dingen aan God moesten geven die we al gegeven hebben, want dan is het schijnvrijgevigheid en zelfs roof. Eens gegeven altijd gegeven. Er zijn dus veel Danaiden in de kerken die daar naartoe schuivelen en telkens dezelfde kunstjes opvoeren voor het menselijk oog, allemaal menselijke rituelen. Je mag natuurlijk metaforisch dingen uitbeelden, maar je moet het niet overdrijven, anders ben je een Danaide, en houdt je je bezig met ijdelheden, met nutteloze zaken.

Het boek Leviticus gaat in de grondtekst over het bouwen op de moeder aarde, en als je iets gebouwd hebt, bijvoorbeeld een hek, dan moet je niet telkens hetzelfde hek op dezelfde plaats neerzetten gewoon maar om aan de mens te laten zien dat je bezig bent, want dan ben je je tijd aan het verdoen. Er is nog zoveel te bouwen, en er zijn nog zoveel andere dingen te doen. Je mag Moeder Natuur niet bedriegen. Je draagt dus je bouwwerk op aan moeder aarde door het op haar neer te zetten, maar dan moet je niet overdrijven en niet telkens hetzelfde doen om te pronken. Natuurlijk breken nomaden soms hun kamp op en gaan dan ergens anders naartoe om daar het kamp op te zetten, maar dat is natuurlijk iets anders, en dan heeft het ook een doel. Ik had een droom vannacht dat ik ergens woonde en mijn buurman was een collega van vakantiewerk heel lang geleden, toen ik in de buitendienst van een rolgordijnen fabriek werkte, dus we gingen naar de gamma's door het hele land om daar de etalages op te zetten. Dat was telkens weer in een andere plaats, maar stel je voor dat we als we de etalage hadden opgezet we het weer afbraken en we weer precies dezelfde etalage zouden opzetten. Dan zouden we niets dan Danaiden zijn. Ik was bij hem in de tuin en er was een fonteintje met een kraan, en ik dronk ervan en het was zeer natuurrijk water, water uit de bron, heel anders dan het leidingwater wat we dagelijks drinken. Toen gingen we even naar mijn tuin, waar ook zo'n fonteintje was met kraan, maar ik liep toen weer helemaal terug naar zijn tuin om weer van het water te drinken, maar toen bedacht ik me dat ik ook zelf dat water had, dus ik liep terug, en proefde het in mijn eigen tuin, en weer was het het volle, natuurrijke water.

Danaiden zijn de machten van het vlees die telkens hetzelfde doen, altijd in hetzelfde kringetje ronddraaien, water naar de zee dragen, water gieten in een bodemloze put. Er is geen groei, geen vooruitgang, want het gaat allemaal om hetzelfde, wat ook vaak de bekrompen, engzuchtige godsdienst is in de kerken. De Danaiden hebben kappen op als monniken en kunnen heel vroom doen. Er valt geen contact mee te krijgen. Van binnen leven ze niet meer. Je kunt wel met ze praten, maar het is allemaal leeg, zonder passie, zonder empathie, of slechts selectieve schijn-empathie. Ze zijn enghartig, hebben maar een paar plaatsjes in hun hart dus, en dan is het vol, en de rest kan stikken. Ze hebben van het leven horror gemaakt.

Het kruis zal bloeien op een geestelijke manier, niet op een vleselijke manier. De vleselijke Danaiden zullen nooit je vruchten zien, want zij zijn vleselijk. Zij willen dat je als hen bent, voor eeuwig water gieten in een bodemloos vat. Dat is hun feest. Alleen IJdelheid en Nutteloosheid zijn

op dit feest uitgenodigd. De bruidegom hebben ze vermoord en vals beschuldigd. Ze hebben hun leven gewijd aan het verkondigen van leugens over de bruidegom. De hele dag roddelen ze, en hebben ze leedvermaak. Wachten op regen is er niet bij. Er mag ook geen zonnestraaltje bijkomen. Ze voeren hun ritueel op, en zijn daarbij star, onbuigzaam. Hoe kom je los van de Danaiden ? Daar zullen we het nog over hebben. Het zijn fluisteraars die leven van moord, en altijd weer bezig zijn complotten te maken, plannen hiervoor. Eerst is het belangrijk deze invloeden in jezelf te onderkennen. Water naar de zee dragen ? Of liever gezegd je gaven aan de rijken geven opdat de rijken steeds rijker worden en de armen steeds armer ? Wij mogen wachten op de regen die alles verdeeld. Laat de kloof tussen arm en rijk maar vollopen. Dat is dus ook de kloof tussen zogenaamde gelovigen en ongelovigen. Doe het goede, zaai het goede zaad, en verwacht een goede oogst. De Danaiden zullen niet op je wachten, en zullen het ontkennen, maar dat komt omdat zij telkens slecht zaad zaaien. De mens kan ook leren van slechte voorbeelden. Die moeten er ook zijn, om te laten zien hoe het niet moet. Dat is ook een onderdeel van de kunst, want kunst kan ook heel ontmaskerend zijn en richting gevend. Zo van : ‘Hier moet je niet zijn.’

Stinkende Danaiden doen ons rennen, doen ons vluchten, doen ons weer bouwen, steen voor steen, niet telkens dezelfde steen. Stinkende Danaiden zijn er dus voor om ons uit onze slaap te doen ontwaken, om ons op te roepen tot de oorlog. Ze zijn ervoor om de mens te doen overleven. ‘Wordt niet zoals ons.’ Ze dragen hun sieraden en make up en dienen slechts henzelf. ‘Kijk naar ons. Zo moet het dus niet.’ De mens moet de verkeerslichten leren kennen. De mens moet de tekenen aan de muur leren kennen. Het is een oerwoud. Elke stap kan je laatste zijn. De Danaiden zijn roofdieren en hebben honger. Ze willen je met huid en haar verslinden.

hoofdstuk 74 het sabbatsjaar : moeder aarde tot rust laten komen

In het zevende jaar zal het land een volkomen sabbat hebben. Het zal een jaar van rust voor het land zijn. De sabbatopbrengst van het land zal u tot voedsel zijn.
Leviticus 25:4-6

De zonde, hatat, heeft in het hebreeuws een dubbele betekenis want het kan zowel de eigenlijke zonde betekenen als de zuivering van zonde, het tegenovergestelde, als de geestelijke strijd en het toetsen. Dit is ook zo in het aramees (hty, hiti, htyt). Het Nieuwe Testament was oorspronkelijk in de taal van Jezus, het Aramees, en daarna vergriekst, waarvan zelfs sommige aramese sporen onvertaald bleven. De westerse vertalingen gaan vaak vanuit het grieks, wat ze vandaaruit weer verwesterd hebben, wat voor de grootst mogelijke misverstanden hebben gezorgd gebouwd op eenzijdigheid.

In 1619 werd er in Nederland, in Dordrecht, een godsdienstige grondwet opgezet op basis van deze misverstanden, in het verduisterde verstand van de voorouders, en de godsdienstige grondwet zit dieper vast in de ziel dan de sociale grondwet. Het werd genoemd : de Dordtse leerregels, en die golden niet alleen voor Nederland, maar voor de hele wereld. Uit heel Europa kwamen ze naar

Dordrecht voor deze synode, want het was internationaal. We hebben deze Dordtse wachters in eerdere artikels besproken, maar het is belangrijk om naar de wortels van Dordrecht terug te gaan : terug naar Israel, want het is voortgekomen vanuit de al veel oudere levitische grondwet, en die hebben ze lopen verdraaien en verletterlijken.

De Dordtse leerregels hebben verschillende hoofdstukken die uit artikels bestaan. Artikel 1 gaat over Romeinen, maar laten we maar direct naar Romeinen kijken in het Israelitisch :

Want het loon, dat het opofferen van zonde, de geestelijke strijd en het toetsen, geeft, is de slaap en de rust, maar de empathie, die God schenkt, is het volkomen leven in de moederschoot (chasma).
6:23

Terwijl het westerse NT en de DL gewoon zeggen : het loon van de zonde is de dood, en door Jezus Christus ontvlucht je hieraan, wat dus heel eenzijdig wordt voorgesteld, en 'zonde' is dan eigenlijk als je niet helemaal zoals hen gelooft en niet doet wat zij zeggen.

In het Grieks betekent zonde ook gewoon het verzet, dus het is een neutraal woord wat je op verschillende manieren kunt gebruiken, zowel goed als slecht, zoals ook het woordje 'demoon' en 'satan'. Zo was dat ook al in Egypte dat woorden dubbele betekenissen hadden en in origine gewoon neutraal waren.

Leviticus 25 gaat over het sabbatsjaar, wat door Matthew Henry in zijn verklaring uit de beginjaren 1700 een beeld van de eeuwige sabbatsrust wordt genoemd. Hij wees erop dat de sabbatsrust alleen maar ingegaan kon worden na de geestelijke oorlogsvoering die nodig was, het innemen van het beloofde land. De sabbatsrust is het loon van het verzet namelijk, zoals het oorspronkelijke Israelitische boek 'Romeinen' zegt, wat een Israelitische boodschap is aan de Romeinen, dus niet een boodschap is van de Romeinen zelf. 'Het loon van het verzet is de sabbatsrust,' zegt Romeinen 6:23, en dat is een oorlogsloon, een triomf dus. Iedereen heeft deze gave van verzet verborgen in zichzelf. Het is voor iedereen, maar hoevelen maken van deze gaven gebruik ? Hoevelen zijn op het smalle pad naar de baarmoeder tot het volkomen leven ?

Voorts zult gij u zeven jaarsabbatten tellen, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen van de zeven jaarsabbatten negenenveertig jaren zijn. Dan zult gij bazuingeschal doen rondgaan in de zevende maand op de tiende van de maand; op de Verzoendag zult gij de bazuin doen rondgaan door uw ganse land. Gij zult het vijftigste jaar heiligen en vrijheid in het land afkondigen voor al zijn bewoners, een jubeljaar zal het voor u zijn, dan zal ieder van u tot zijn bezitting en tot zijn geslacht terugkeren.
Leviticus 25:8-10

Als er zeven sabbatsjaren zijn geweest, zeven maal zeven jaren, dan breekt het vijftigste jaar aan, het jubeljaar. Het is een jaar van algemene kwijtschelding van schulden. Het kenmerk van het jaar is barmhartigheid. Matthew Henry stelt dat de vruchten van de sabbat van het land gemeenschappelijk waren, eerlijk verdeeld werden. Dat is het kenmerk van dit sabbatsjaar, wat de eerste christenen ook beleefden toen alles nog gemeenschappelijk was. In het sabbatsjaar werkt niemand voor zichzelf, maar wijdt zich aan de kennis, en laat de natuur zijn werk doen, zodat men ook voelt wat de armen voelen. Inlevingsvermogen dus. Er wordt niet gezaaid, niet gesnoeid, niet geoordeeld, maar men

leert dingen van een andere kant te bekijken, en komt zo tot een veel hogere hemelse onderscheiding. Dan kan het zonde probleem daadwerkelijk worden opgelost. De mens moest hier alles loslaten. Henry stelt dat de mens in het sabbatsjaar leert vrijgevig te zijn en niet zich van alles meester te maken. Dit is het leren leven in God's milddadigheid door anderen erin te laten delen. Dit is de terugkeer tot de paradijs aarde. Moeder aarde, moeder natuur kan zo tot rust komen, als de mens haar laat rusten.

hoofdstuk 75 de betekenis van de dochter

Als de oorspronkelijke Israelitische boodschap aan de Romeinen zegt : 'Het loon van verzet is slaap, en empathie de weg tot de moederschoot,' dan gaat dit om een heilige slaap die tot een hemelse droom leidt. Strijdt om in te gaan. Worstel om te kunnen studeren. De bijbel is opgebouwd uit metoniemen, oftewel naamsveranderingen, hernoemingen, woorden die op andere nauwgerelateerde woorden wijzen, wat een vorm van beeldspraak is. De Dordtse leerregels artikel 1 van het eerste hoofdstuk zegt gewoon kortweg : 'Het loon van de zonde is dood. Jezus is het antwoord.' Maar op zich weten we dan nog niks. Daarom zijn er predikanten en geleerden nodig, vooral filologen, oftewel taalkundigen, die dit uit kunnen leggen, en kunnen herleiden. Ook kun je dit zelf doen door kritisch denken, oftewel toetsend creatief denken, waaraan je aan hoge normen moet voldoen, de lat hoog leggen voor jezelf. Het leven heeft dit pad voor iedereen aangelegd. Iedereen heeft een volkomen moederbron in zich die kan zuiveren en tot wedergeboorte kan leiden. De christelijke taal is dus niet totaal overbodig, maar kruist hier en daar met de hemelse kennis. Ken je metoniemen. Het ligt echt niet zo ver van elkaar vandaan. Het zijn ezelsbruggetjes om het denken makkelijker te maken, maar deze ezels gingen met de mens op de loop en zijn op hol geslagen.

We kwamen uit op Leviticus 25 bij de eeuwige sabbatsrust, de veiligheid van empathie en barmhartigheid die veel eerlijker omgaat met taal. Zo mag er rust komen in het spookhuis van het christelijk geloof.

Artikel 2 van de DL is dan :
'Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem.'

Het zoonschap is in het Aramees ook adoptie, en ook inwijding in het Hebreeuws, zoals Mozes door de vreemde prinses werd geadopteerd en opgenomen om door de vreemde leer onderwezen te worden, ingewijd te worden. Hij werd door haar uit het water gered. Matthew Henry noemde Yeshua ook de ware Noach. Yeshua is een vrouwelijk woord voor innerlijke waarde in het Hebreeuws, wat door de latere christenen overmatig vermannelijkt en verletterlijkt werd. Yeshua is dus een woord voor diepte, in zowel het Aramees als het Grieks ook vergeleken met de vagina of moederschoot, die leven brengt. Het heeft z'n wortels in de levitische grondtekst.

Leviticus 12 gaat erover dat een aardse bevalling onrein is. De vrouw is een beeld van de hemelse tent van instructie waarin het kind ingewijd wordt, en het kind moet in zijn verstand en hart besneden worden, zodat het vleselijke, de schaduw, eraf gaat, en het kind daadwerkelijk wedergeboren en wederopgevoed kan worden. De vrouw is dus een beeld van de hemelse woning.

Yeshua, de zoon, is dus een vrouwelijk woord in het hebreeuws, dus het kan ook een dochter zijn, wat in het aramees een beeld is van de nuance, dus dan is het dit, sinds in Leviticus 12 als wortel de vrouw zowel een zoon als dochter kan krijgen waarvoor dit geldt :

‘Maar hierin is de liefde van God geopenbaard, dat Hij zijn Dochter, oftewel de nuances (leiding), gezonden heeft in de wereld, opdat een ieder die in haar (het dochterschap) gelooft, niet verdwaald, maar volkomen leven heeft.’

Zo klinkt het al veel logischer. Het behoud van de mens ligt dus niet in het aanmekkeren tegen een of andere afgod, en erin te geloven, maar in het op zoek gaan naar de nuance in alle dingen, oftewel het dochterschap, de vrucht van het kritisch, toetsend en creatief denken. Nuance brengt namelijk leiding voort, richting, opdat de mens niet verdwaald.

hoofdstuk 76 niet slechts geroepen, maar ook gezonden

Hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?
Dordtse leerregels, artikel 3 van hoofdstuk 1
Rom. 10:14-15

Wij zijn niet alleen geroepenen maar ook gezondenen, want anders kunnen we ook niet horen. Het ligt hem juist in de zending, de empathie, opdat je ook je innerlijk kind, je eigen verloren schaap, kunt vinden. Niemand gaat dat voor je doen. Ze doen het wel natuurlijk, maar je kan nooit echt bereikt worden als je jezelf niet bereikt. Je moet er natuurlijk wel open voor zijn en het zelf willen en wezen. Het doen staat niet los van het zijn. Dat wat je een ander dus wil laten doen moet je ook zelf willen zijn. Het gaat dus niet buiten jezelf om. Dat wat op je afkomt heb je ooit eens zelf uitgezonden. Als er slechte mensen op je pad komen wil dat overigens niet zeggen dat je die zelf hebt uitgezonden, want dat is gewoon het kruis. Goede mensen worden gekruisigd door slechte mensen, altijd weer. Maar de uiteindelijke hulp heb je ooit eens zelf uitgezonden. Het is iets van de natuur, en van je zelfnatuur. Alles is ingebouwd. Als je gezonden wordt, dan wordt je gezonden tot het kruis. Artikel 3 gaat over in goedertierenheid uitgezonden worden tot het kruis, dragende het kruis, en vertellende over het kruis. In zekere zin heb je het kruis dus tot je gezonden, maar voor een doel, namelijk het kruis als praatpaal, als zendmast. Veel mensen misbruiken het kruis.

Je bent dus eerst naar binnen uitgezonden, tot je innerlijke natuur, tot de onderwereld, als een hemelvaart, tot de vreemde, onbekende volkeren. Het altaar is ook een beeld van de hemelvaart. Het artikel erna, artikel 4, spreekt over de doop, een metoniem of beschrijving van de besnijdenis van hart en verstand, want de doop laat zien dat je er dieper inmoet, als beeld van empathie dus, wat laat zien dat er geen besnijdenis is zonder empathie. Empathie is de besnijder. Alleen door de doop, door de besnijdenis, komt de mens door de beproeving heen, zegt artikel 4 in de grondtekst. De mens sterft dus niet letterlijk, maar het vleselijke gaat eraf, dus daarom noemt het Aramees de dood gewoon de slaap. Dat is waar Leviticus in principe over gaat dat de mens de hemelse slaap ingaat als een besnijdenis, en zo tot de hemelse droom komt.

Er ligt een toetsopdracht en leeropdracht in deze duistere tijden van dreiging en extremistische islam. De mens is ingesloten door de wachters van Dordt en kan geen kant op. Ben je wakende of slapende ? Loop je met drugs te rommelen of ben je lerende ? Ook is er een hemelse slaap voor de mens weggelegd opdat de mens bewaard blijft en niet nog verder verdwaald. Maar hoe komt de mens tot deze hemelse slaap ? Daarover gaat dit artikel van vandaag.

hoofdstuk 77 het midden oosten en de dwalende wachters van dordt

'*Door empathie bent u bewaard gebleven, doordat empathie de mens in de hemelse slaap en zwakheid brengt, zodat zij niet verdwalen.'*

Dordtse leerregels, artikel 5 van hoofdstuk 1 in de grondtekst en diepte
Efeze 2:8

De Dordtse wachters, oftewel de dordtse leerregels uit 1619 van het reformatorische extremisme en fundamentalisme, zijn tikkende tijdbommen die ontmanteld moeten worden. Ze zijn nog steeds overal om ons heen, en ze marcheren en leven compleet langs alles heen, hebben hun eigen wereld en kunnen zich niet inleven in de noden van mens en dier. Hoewel, deze leerregels zijn gefiltreerd uit de westerse bijbel, dus het is van belang om naar de grondteksten te gaan en naar de diepte van deze teksten te kijken, in de levitische grondwet.

De Dordtse wachters zijn meedogenloos, zijn aan de drugs, en kunnen je niet horen. Toch moeten we dan naar de zuivere kernen gaan, de natuurbronnen, die het in de diepte verbergt en achterhoudt. Er is een verschil tussen vleselijke en geestelijke wachters, zoals er ook een verschil is tussen vleselijke en geestelijke levieten. De strijd is hierin om het boek leviticus en de omliggende boeken, om de levitische grondwet dus, en die manifesteerd zich dus nu op aarde, die strijd. Kijk maar naar Afghanistan. Het gaat niet zomaar weg. Je kunt het niet wegdenken. De hele samenleving is erop gebouwd. Het is de bakermat van de samenleving. Er moet educatie over komen anders blijven dingen hetzelfde en blijft de mens in deze gevarenzone van mijnen en tijdbommen, ook diep in de mens zelf als implodes. Je kunt deze slaapwandelende dronken wachters niet bereiken. Je moet zelf

onderwezen worden en jezelf in veiligheid brengen en zo anderen, door hetzelfde onderwijs, want je bent zowel geroepen als gezonden.

Artikel 5 is gebouwd op Efeze 2:8, maar laten we het maar direct vanuit de grondtekst en de diepte bekijken : '*Door empathie bent u bewaard gebleven, doordat empathie de mens in de hemelse slaap en zwakheid brengt, zodat zij niet verdwalen.'*

Empathie is dus een bewarende kracht die je in een hemelse slaap sust zodat je een hemelse droom of dagdroom krijgt die je boven het vleselijke, boven de dwalingen, laat uitstijgen. Empathie is de ware godsdienst, niet zomaar geloof, want dan steek je je kop in het zand en ga je wanen.

Laat niemand denken dat de islam een nieuwe godsdienst was. Het was een Ismaelitische reformatie van de Israelitische religie. Ismael staat voor nomadische voortgaande of voortgezette openbaring. Hij ging tot nieuw land, als uitgezondende. Extremistische islam wil de sharia invoeren, overal, met strenge, letterlijke straffen, zoals het afkappen van handen bij diefstal. Maar deze wet is net als Dordt gefiltreerd uit de bijbel :

Deuteronomium 25:11-12

Wanneer mannen met elkander vechten en de vrouw van de een komt tussenbeide om haar man te bevrijden uit handen van degene die hem slaat, en zij steekt haar hand uit en grijpt hem bij zijn schaamdelen, dan zult gij haar hand afkappen; gij zult haar niet ontzien.

Mattheus 5:30

En indien uw rechterhand u tot zonde zou verleiden, houw haar af en werp haar van u.

Maar dit zijn gelijkenissen die gaan over de innerlijke besnijdenis. Zowel Yeshua als de koran geven aan dat veel zinnebeeldig is, maar door gebrek aan onderwijs is de mens verwilderd en heeft men alles verletterlijkt. Empathie is de besnijder. Zij snijdt het vlees weg, opdat de mens krachteloos wordt, en zo opgenomen kan worden tot innerlijke leiding en onderscheiding, meer als de stroming van de hemelse rivier. De mens heeft niet meer kracht nodig, maar meer leiding en doelgerichtheid. Leviticus 16 over de grote verzoendag gaat niet over letterlijke bokken, want sa'ir betekent harig en ruig, en is het land van Ezau, van Edom, en gewoon een andere naam van Ezau, en het gaat over een traditie waarin werd uitgebeeld dat Ezau besneden werd en in de wildernis werd gezonden, als uitgezondene, in de grondtekst. Ezau was namelijk naar het land van Ismael gegaan om daar een vrouw te nemen, de dochter van Ismael (Genesis 28). De grote verzoendag draait dus om de verzoening tussen Jakob en Ezau, toen ze beiden innerlijk besneden waren en uitgezondenen waren, zendelingen, oftewel empathen. Dit gaat ook om de vereniging tussen Izaak en Ismael. Het gaat om de verzoening tussen de slaper en de dromer, tussen de dwaler en de gevondene. Empathie is dus zowel een bindmiddel als ontbindmiddel, als een bewarende kracht, een hemelse katalysator. De extremistische islam is dus een dwalende wachter van Dordt die op ontwaking wacht, op educatie. Het afkappen van de hand is in het Aramees zowel besnijdenis (hand, yad, kan ook geslachtsdeel betekenen) als een recitering van de wet, als een vaststellen van een boete prijs, dus al helemaal niet letterlijk. Maar deze wachter zal blijven ronddwalen als de mensheid zijn les niet leert.

hoofdstuk 78 het oog van empathie

Het westerse christendom : ze verkopen drugs aan jonge kinderen. Consumerisme door intimidatie, en ze kweken niet alleen angst maar ook egoisme, want het gaat allemaal over het gaan naar de hemel voor jezelf, je eigen leven te behouden, en andersdenkenden krijgen de zak, en daar bekommeren ze zich niet om, en zo ontstaan ook die vreselijke leringen. In de grondtekst en diepte van de dordtse leerregels, in artikel 6 van het eerste hoofdstuk, wat ze verborgen proberen te houden omdat empathie hun markt in zielen zou vernietigen, staat dat empathie het hart verzacht en daardoor ontvankelijk wordt voor de waarheid, maar waar empathie er niet is, daar wordt alles verdraaid. We leven in een verdraaide samenleving die liegt juist omdat ze een gebrek hebben aan empathie.

Door empathie krijg je weer een juist zicht op de dingen, krijg je de sleutel tot de ware betekenis en worden dingen weer teruggedraaid. Empathie, inlevingsvermogen, verplaatsingsvermogen, dringt door tot de kernen van de kennis.

Ezau werd de minste, legde zijn aardse status af, ging de wildernis in, tot het land van Ismael, die verworpen was, verloren was, en zocht zo naar het verloren schaap. Dat komt in alle wereldreligies voor dat het afdalen tot de woeste wildernis en duisternis om anderen te helpen de kern en sleutel van het leven en de hemel is. Dat is wat er gebeurde op grote verzoendag in de grondteksten en dieptes van Leviticus 16, maar kijk wat ze er van gemaakt hebben in het westen ? We houden vast aan het beeld van de goede herder, wat een voorbeeld is voor ons, wat we zelf moeten zijn. Door empathie ga je de waarheid zien, en kun je de drugs die ze in het westen verkopen en je opdringen achter je laten. Zo mag er verzoening komen tussen Jakob en Ezau.

Wij zijn de afgedaalden, de gevondenen, om het verdwaalde te zoeken en te vinden, en de verdwaalden zoeken ook naar ons, en zijn ook gevonden opdat wij niet zullen dwalen. Ze dragen het gevondene al. Het is een roepende en trekkende literaire geestelijkheid in de verborgen diepte van artikel 7, als de vrucht en het bewijs van empathie. Empathie bewijst zich niet op een materialistische manier, dus het ligt niet altijd voor de hand, maar alleen andere empathen kunnen dit bewijs verstaan en alleen andere empathen zullen de vrucht opmerken. Onverschillige, meedogenloze markt-vleselijken zullen het ontkennen, verdraaien en bespotten. Empathie wil niet zondigen, praat de zonde niet goed. Empathie leidt tot onberispelijkheid in de diepere lagen van artikel 7. Dat is ook een vrucht van empathie, en dat is geen onberispelijkheid voor het oog en het vlees, maar een profetische onberispelijkheid, die een dwaas is voor de wereld. Het kruis is een dwaasheid en een leugen voor de wereld. Ze kunnen niet tegen empathie, want dat ontmaskerd hen. In empathie vindt uiteindelijk de adoptie plaats tot de hemelse natuur moeder. Juist dus : de hel is de baarmoeder van de hemel. Artikel 8 stelt in de diepte dat de mens is uitverkoren tot empathie, waarin alles tot waarde komt. Je leven krijgt waarde, en dat wat om je heen is, de situatie waar je in

bent, krijgt waarde. Dat is wat het vrouwelijke hebreeuwse woord ‘yeshua’ betekent. Door empathie gaan je ogen open, worden je ogen gezalfd. Leviticus 16 is de viering van deze opname en adoptie van Ezau. In het aramees is de verkiezing of uitverkiezing ook gewoon dat wat waarde heeft, dus de diepere lagen van de mens, daar waar de mens empathie heeft. Dat is dus ook het geheim van de opname, dat het in principe gewoon een verlichting is van het tot waarde komen, en waarde leren kennen, om zo ook waarde te zijn. Artikel 9 van de DL heeft het dan ook in de grondtekst en diepte over de uitverkiezing als de fontein van waarde als het geheimenis van het vruchtdragen, wat een zwakke, empathische plek in ons hart is. Vandaaruit stroomt al het leven.

hoofdstuk 79 bespreking het kehatitische verschijnsel

De ark is een beeld van de bewarende empathie, die zowel bindt als ontbindt. Het is zowel een schip als een miniatuur, een kist, in een tent, waarin waardevolle dingen werden bewaard.

Ons studie-boek ‘het kehatitische verschijnsel’ zegt :

‘Calvijn (1509-1564) bespreekt in Numeri 4 de zonen van Kahath, die als wachters, bewakers, zijn aangesteld over het heilige der heilige. Zij zouden het gereedschap wat door de priesters was ingepakt dragen. Calvijn stelt dat er een gevaarlijke taak aan de zonen van Kahath was opgedragen. 'God dreigt immers met de ondergang als zij iets van het verbodene zouden aanraken.’ Daarom moest alles bedekt worden.’

In het Aramees is het echter zo dat als de Kehatieten tot de ark kwamen, dan zouden ze in slaap vallen, een hemelse slaap, in de zin dat het vleselijke voorhangsel zou scheuren. Kehath was een zoon van Levi.

Het boek stelt ook dat de Kehat geslachtslijn een hemelse slaap-drugs droeg. Zij moesten de mens in een slaap brengen.

Dan zegt het boek : ‘Vonk stelt wat betreft de Kehatieten, 4 : 1-20 dat het om een worsteling gaat in de tent van de samenkomst, binnen de legerplaats, in de voorhof van de tent. Hij noemt het een militia sacra, wijzend op eerdere vertalers en exegeten, als een heilige krijgsdienst. En dit ging door de telling en de dienstplicht in de tent. We hadden al eerder gezien dat deze telling niet buiten de kastijding, de gesel, omging. Het is namelijk een discipline waarvan niet afgeweken mocht worden, en zo was er dus ook richting, wat het doel is van alle restrictie.’

We hebben het over een verborgen kehatitische grondwet nog onder de levitische grondwet, dus een nog diepere laag onder de dordtse leerregels. Dan zegt het boek :

Vonk vergelijkt het met een ’militia christi'. Er is dus geen leger zonder dit kruis, zonder deze gesel, deze restrictie. Vandaar dat het Kehatitische verschijnsel van belang is. Daarom stelt Vonk dat het

niet zomaar domweg tellen is, maar het vervullen van een dienstplicht. Hij stelt over de taak van de Kehatieten : ’Aan de Kehatieten was de zorg toevertrouwd „voor de allerheiligste dingen" vs 4. Gezien de opsomming straks van hetgeen zij te dragen hadden, waaronder ook het brandaltaar uit de voorhof, dat wegens z'n zalving ook allerheiligst was, Ex. 40 : 11, zullen we bij die „allerheiligste dingen" wel niet enkel aan het z.g.n. heilige der heiligen moeten denken.’ Hij noemt dan de ark :

'Allereerst de ark. Natuurlijk begint de opsomming met de ark des verbonds. „Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aaron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen en daarmee (d.w.z. met het voorhangsel, dat tussen het heilige en het allerheiligste hing) de ark der getuigenis bedekken" vs 5.' (...) 'Misschien was het nodig, dat de priesters de draagstokken der ark een ogenblik uit hun ringen haalden met het oog op het verpakken van de ark in de drie kleden. Maar dan mochten zij toch niet verzuimen deze stokken weer in de ringen terug te doen. Opdat de ark daaraan gedragen kon worden door de Kehatieten. Misschien echter ook wel, omdat de Kehatitische levieten de ark niet alleen niet mochten zien, maar ook niet mochten aanraken, Ex. 25 : 15, Num. 4:15, 20.' We kunnen hierbij ook denken aan het mysterie van de boom der kennis in het paradijs, waar men ook niet zomaar aan mocht zitten. De Vuh zegt over 4:4 : Dit zal de dienst der zonen van de Kehatieten in de tent der samenkomst zijn: de zorg voor de allerheiligste dingen.’

Het boek komt dan tot de conclusie dat er een kehatitische klok is waarin je niet te snel of te langzaam mag gaan, en dit is ook tot afsterving van het vlees. De wijzers van de klok zijn dus messen tegen alles wat niet op het pad blijft en alles wat niet in het ritme blijft, het vleselijke dus, als een cyclische, immunologische besnijdenis, als een oorlogsroutine.

hoofdstuk 80 dordrecht en het gaan tot de hemelse zee

Want krachtens de empathie, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van de hemelse zwakheid (hemelse slaap), dat de hemel elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld.

Romeinen 12:3
Dordtse leerregels 14 in grondtekst en diepte

Artikel 10 van de Dordtse leerregels uit 1619 komt ongeveer hier op neer :
Het meerdere is het mindere, en het mindere is het meerdere, oftewel : minder is meer. De eersten zullen de laatsten zijn. Dat is het hemelse eco-systeem, en gebeurd wanneer de zonen van Levi, de Kehatieten, tot de ark gaan. In het Aramees gaat het hier om het in slaap vallen zodat alles omdraait. Artikel 11 gaat in de diepte over de volharding. Als men in de slaap volhardt, dan komt men tot de droom. Artikel 12 gaat over de vrucht van empathie als de droefheid over de zonde. Als er een gebrek aan droefheid is over de zonde dan is er dus ook een gebrek aan empathie, want de empathie

verheugd zich niet over de zonde, integendeel. Maar tevens verheugd de empathie zich over het waarnemen van deze vruchten en verheugd de empathie zich over het goede, en is een gebrek hierin ook weer een gebrek aan empathie.

Artikel 13 kunnen we in de diepte als volgt beschrijven : Empathie is een zuiverende werking, het wezen van God, wat in de diepte leidt tot een natuurspasme waaruit men leeft. Men raakt in de vaste grip van Empathie, erin verstrikt, opdat men niet vleselijk zorgeloos wordt, en niet door lichtvaardigheid en ijdelheid wordt weggesleurd, want dat zijn vleselijke vertragingen.
Op de verzoendag mag er geen vleselijke arbeid zijn, maar alleen geestelijke, hemelse arbeid, want het is een volkomen sabbat. (Leviticus 23). Empathie is gericht en onderscheidend hierin, waarvan de ark een beeld is. Hier valt de mens dus in de hemelse slaap, om opgenomen te worden tot de hemelse droom wanneer het voorhangsel van vleselijke arbeid scheurt, wat dus een kehatitisch verschijnsel is. Empathie is een bewarende immunologie die bind en ontbind, die inneemt en uitstoot. Het is de hemelse biologische klok van de mens die ingebouwd is. Artikel 13 en Leviticus 23 zijn op deze manier samen te vatten : Het hoge zal verlaagd worden en het lage zal verhoogd worden. De mens is op de hemelse golven.

Empathie is dat het hogere altijd weer lager gaat dan het lagere, om zo vanuit de diepte, niet vanuit de hoogte, het lagere op te nemen tot het hogere. Empathie is het ware hogere dus, die altijd weer golfbewegingen maakt, als de hemelse zee. Dat is waar artikel 14 over spreekt in grondtekst en diepte. Zoals 1 Korinthe 4:6 zegt in de oorspronkelijke aramese grondtekst (de taal van yeshua) : ‘Leert niet te gaan boven hetgeen in de hemel (in)geschreven en getekend is, opdat niet iemand uwer zich voor de een en tegen de ander opblaze.’ De Empathie is dus het ware hemelse woord wat in onze harten is opgetekend. Dat gaat dus niet zomaar om een opschrijving, maar een inschrijving, en dit zijn tekeningen, beeldspraak dus, in het aramees.

Wij mogen dit natuurspasme ontvangen. Wij mogen geleid en beschermt worden door de hemelse kehatitische klok, om zo aan de verdichte, verletterlijkte tikkende tijdbommen van Dordt te ontkomen. Dat is dus een diepe natuurbesnijdenis als deze voorhangsels gaan scheuren. Blijf niet steken slechts bij Dordt of bij de levieten, maar kom tot het diepere, onderliggende kehatitische geheimenis van geleide empathie, het gaan tot de hemelse zee.

hoofdstuk 81 de wachters van dordt – vissers en ontvoerders van kinderen

De afschuwelijke betoverde wachters van dordt hadden het huisje van de heks van hans en grietje gebouwd : leugens gemengd met waarheid, gif vermengd met zoet. Aan de oppervlaktes zijn de roofvissen, maar in de dieptes ligt een geheim verborgen. Waar de octopus waakt.

‘*Als we niet tot de hemelse slaap gaan, de hemelse zwakheid, die empathie is, een droom, dan blijven we in leugenachtige sterkte rondlopen om anderen proberen te bedwingen in, door en voor het vlees.’*

DL 1:15 in grondtekst en diepte

In zijn letterlijke vorm is deze wachter van Dordt afschuwelijk. Deze wachters zijn betoverd door een heks. Het eeuwig evangelie spreekt erover. Ze moeten marcheren om aan haar wensen te voldoen. (zie het sprookje van het toverbordje en de toverbeker)

DL 1:16 zegt dan dat een zoekend mens niet bang hoeft te zijn voor deze dingen, omdat God bij de verbrokenen van hart is die zich ernstig bekeren, dus dan wordt er weer drugs aangeboden in het stockholm syndroom om ze kalm en zoet te houden. Waar moeten wij ons tot bekeren ? Alleen tot de empathie, tot de goede herder die altijd weer op zoek is naar de verloren schapen, en niet hoog boven op een troontje in de hemel slaapt terwijl anderen in de dieptes lijden. Als een lijdt, lijden allen. Dat is het mooie van het ware evangelie, het eeuwig evangelie, wat gewoon een stuk poezie is.

DL 1:17 gaat in de aramese grondtekst en diepte over het in slaap vallen van de kinderen, opdat zij tot de innerlijke waarden komen (yeshua, een vrouwelijk woord), in het verbond van empathie (genade), opdat zij het hemelse woord ontvangen in hun dromen, en de psalmen zeggen erover dat door de woorden van kinderen het hemelse koninkrijk wordt gevestigd. Maar deze wachter is aan de oppervlakte een gruwelijke kinderrover, een ontvoerder van kinderen. Deze wachter moet dus onttoverd worden. Ons innerlijke kind moet weer gaan slapen, opdat het niet gehersenspoelt kan worden. De here geeft het immers de beminden in de slaap.

DL 1:18 is dan de socratische wachter van ‘de ware kennis is weten niets te weten.’ Het is een voorwaarde tot de hemelse slaap : al je zogenaamde kennis af te leggen, zoals job zei :

‘Zie, ik ben te gering, hoe zal ik U bescheid geven? Ik leg de hand op mijn mond.’ (Job 39)

Daar begint het mee. Als je tot de hemelpoorten komt moet je al je theologieen en vooroordelen afleggen, anders kom je er niet door.

hoofdstuk 82 afkicken van matrix-drugs – hoe gaat dat ?

Misschien heb je het weleens meegemaakt. Je was zo ziek dat je liep te bibberen door het huis. Je kon niet goed nadenken, voelde jezelf warm en koud, en was enorm zwak, zo zwak dat het huilen je nader stond, of misschien liep je wel huilend door het huis vanwege dat je je zo voelde, en niets anders kon dan huilen. Wat is het voor een verschijnsel ?

We gaan verder met het bespreken van de wachters van Dordt uit de jaren 1600 die nog steeds marcheren en dualistisch zijn, een goede en een slechte kant hebben dus. Wachter 17 : Het kind valt in een hemelse slaap om van uiterlijke, vleselijke, ijdele waarden van onverschilligheid te komen tot de innerlijke waarden. Het kindje Ezau, of Esav, Esuw, Yeshua, in de Israelitische talen, valt hier in slaap om zijn aardse status af te leggen om de minste te worden. Het gaat niet om status maar om waarde (yeshua). Dit gebeurt in het boek Leviticus op de grote verzoendag waarop niemand kan werken. De mens is hier in de hemelse zwakheid terecht gekomen. Dat is wat de grondtekst over spreekt en de diepte, want het gaat hier om Sair, wat een andere naam voor Ezau is.

Wachter 18 is de socratische wachter van weten dat je eigenlijk niets weet, wat ook een beeld is van de hemelse vergetelheid, de lethe rivier waarin je alles vergeet, en er is ook zoveel om te vergeten. Dat wordt allereerst opgewekt in de hemelse slaap. Ook als je gaat slapen elke avond gebeurt het dat eerst je geheugen geheel wordt gewist en je niks meer weet. Op een bepaald punt weet je niet eens meer wie je bent en waar je bent. Het worden van de minste is de ware empathie, en het is uiteindelijk een hemels virus wat je ontvangt, wat je zo zwak maakt dat je niets anders kan dan wenen en bibberen, en zo zet de slaap dieper in, en het virus verwekt een droom, een hemelse droom. Wachter 19 is de slapende empathie, het hemelse virus, wat de ware gerechtigheid voorbrengt, vanuit het slapende kindje Ezau of kindje Yeshua. Ons innerlijke kind is gaan slapen, los van alle vooroordelen, en brengt ze de ware gerechtigheid voort puur en alleen als vrucht van de empathie, niets anders. Er is geen gerechtigheid buiten empathie. Je moet het hemelse virus dus ontvangen. Wachter 19 is de eerste wachter van het tweede hoofdstuk (2:1).

Zo gebeurt het als je aan de hemelpoorten komt : eerst socratisch al je eigengereide kennis afleggen en weten dat je niets weet, anders kom je niet verder. Alleen de wenenden komen binnen, zij die bedroefd zijn over de zonden en niet lichtvaardig overal rondhuppelen om in elke glimmende appel te bijten. Alleen de empathie, de barmhartigheid, is rechtvaardig. Die verkoopt zichzelf niet als een hoer. Op die gerechtigheid wachten wij : die van het hemelse kind, en dat kind slaapt en droomt. Dat kind heeft een hemels virus. Wachter 20 spreekt van een oneindige barmhartigheid, een eeuwige empathie, die dit kind heeft uitgezonden, als een goede herder. Dat gebeurt ook op de grote verzoendag, dat Sair, oftewel het kindeke Ezau, of kindeke Yeshua, de wildernis wordt ingezonden, tot de buitenste duisternissen, om het verloren schaap te vinden, wat hij zelf is. Het schaap is ook weer een beeld van de hemelse slaap. De mens moet komen tot de eeuwige, hemelse slaap om zo tot de eeuwige, oftewel volkomen, droom te komen. Dit is dus het pad van het kruis om een einde te maken aan de vleselijke slaap en de vleselijke droom, om de mens te doen afkicken van gevaarlijke drugs, van de matrix.

hoofdstuk 83 – 1984, 1990, 1993, 2021 - tekenen der tijden

'Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven vanwege Mij en voor Gods plan verliest, zal het behouden. Wat hebt u eraan de hele wereld te winnen en uw leven te verspelen?'

Marcus 8

Volgen we het vlees, de mensen, of volgen we het hemelse pad van het kruis ? Als er hongersnood is vreten mensen elkaar op om te overleven. Overleven, je leven behouden, is prioriteit geworden, niet meer de empathie, je leven geven voor je vrienden. Plaatsvervangend lijden wordt niet meer geleerd, en zo glijden mensen in een grote leugen, in een valse droom. Het merkteken van het beest moet je aanvaarden, anders kun je niet kopen of verkopen. Je mag je niet tegen 'bullies' verdedigen. Ze slaan je neer. Wat gebeurt er als je met zo'n bully in huis woont ? Ik woonde eens met een bully in huis. Ik trok dus aan het korste eind. Zij mogen alles zeggen, alles doen, en je mag niks terugzeggen. Wat als je met zo'n bully in een bed hebt gelegen ?

Door wie laten wij ons leiden ? Is angst, onverschilligheid en egoisme onze raadgever, of is de hemelse empathie en wijsheid onze raadgever ? Daar zit me nogal een verschil in. Het is een verschil tussen dag en nacht. Zijn we de listen van de duivel vergeten ? Ze willen je ziel afroven. Ze willen alles van je hebben. Waar leidt de weg naartoe waar leven en gezondheid, rijkdom, belangrijker is dan empathie en je relatie met God, de hemelse kennis ? Wie zijn leven zal behouden zal het verliezen. Ongetwijfeld. Moeder natuur zegt : 'Ze zullen niet ontkomen.' Ze zullen hier niet mee wegkomen. Ze strijden tegen haar, maar niemand strijdt met succes tegen de hemelse natuur. Ze ontvoeren kinderen, hersenspoelen ze, chanteren ze, enzovoorts, in een proces wat 'grooming' heet, omkoperij, verwennerij, om die kinderen zo te lokken. Het zijn kinderlokkers. 1984, Big Brother, duldt geen tegenspraak. Wij zijn allang opgenomen. Wij zijn allang ondergronds gegaan.

Het is als in de dagen van Noach. Ben je al in de ark ? De ark is de bewarende empathie. De rest is een gevaarlijke drugs die dat allemaal uitschakelt. Laten we opgaan tot de ark, en de werken van het vlees en al hun leugens achter ons laten. Het is allemaal ijdelheid. Toen Yeshua aan het kruis hing stierf hij daar niet. Nee, want in het Aramees betekent de dood de slaap. Hij viel in slaap, en kreeg een droom. Zo sprak Yeshua ook als iemand was gestorven. 'Hij slaapt slechts.' We zijn nu in een hele boze droom, in een nachtmerrie. In 1993 was de opname. Dat was een heilsfeit, maar het mag ook een ervaringsfeit worden. Na 1993 brak alle hel los op aarde. De grote verdrukking. Ook als je een opgenomene bent in de hemel ga je daar doorheen, want de hemel is de empathie die alles doorleeft, en plaatsvervangend lijdt. Je hebt droefheid over de zonde, als vrucht, en daar mag je je ook in verheugen, in deze vruchten. Je mag je dus ook verheugen over het pad van het kruis. Toen Yeshua in slaap viel aan het kruis, toen scheurde het vleselijke voorhangsel van boven naar beneden. Toen ik in 1990 in Amsterdam was op evangelisatie toen was ik bij een oude man, ik was nog heel jong, en die zei : Wil jij het heilige geestelijke ontvangen ? Ik had er wat onderzoek naar gedaan en ik wilde het wel ontvangen, want ik was uit empathie naar Amsterdam gekomen. En hij legde zijn hand op mij en er ging een kracht door me heen van boven naar beneden, door mijn hele lichaam, als het scheuren van het voorhangsel. Dat is een teken geweest van de komende opname, die uiteindelijk in 1993 kwam, drie jaar later, toen ik naar de hemel ging en weer werd teruggezonden voor de opdracht. Omdat ik in de hemel ben geweest (niet zomaar spreek van horen zeggen dus), draag ik het hemelse woord, om dit hemelse woord te brengen, het pad te laten zien. En daarom ben ik ook vervolgd, wat niets nieuws is. Alle hemelse profeten worden afgeschoten. Maar voor ons is het slechts een slaap, en het is de hemelse slaap. Die kun je alleen aan het kruis in vervolging ontvangen.

hoofdstuk 84 wachter 22 en de diepere betekenis van het eniggeboren zoonschap

Wat er om ons heen gebeurd zijn gewoon schaduwen die een diepere betekenis hebben. We kunnen niet zomaar naar alles kijken en naar alles luisteren, want we moeten oppassen voor de Medusa. Het medusa verschijnsel is al een heel oud verschijnsel dat als je naar haar kijkt dan versteen je of sterf je, en zo sterft er telkens weer een stukje af. In onze poezie heeft dit trouwens altijd een dubbele betekenis.

Over dubbele betekenissen gesproken : Het verhaal van Yaaqob en Eshuw heeft ook een dubbele betekenis. Het is israelitische poezie waar we al veel over hebben geschreven. In de ene betekenis is Ezau een beeld van het vlees wat eraf moet, de eerstgeboorte status, en in de andere betekenis heeft Ezau meer de kwaliteit van Yeshua aan het kruis die het vlees aflegde. Er is dus ook weer verzoening tussen Yaakob en Ezau. Die dubbele betekenissen waren ook al in Egypte, zoals in de Seth verhalen waar Seth soms het kwaad voorstelt, en soms het goede.

We gaan verder met de Dordtse wachters. Wachter 1-18 behoren tot het eerste hoofdstuk. Wachter 21 (2:3) gaat over het in slaap vallen van het zoonschap (hemelse slaap, zwakheid) om zo te komen tot de grote verzoendag in het Yaakob en Ezau verhaal. Nu is het zoonschap nog in een vleselijke slaap, toegewijd aan de vleselijke moeder der zonde, wat een zeer aardse moeder is. Daarom mogen wij in het zoonschap wachten op de hemelse slaap, de hemelse zwakheid, die ons tot de hemelse moeder brengt, onze ware moeder, en die moeder is in onszelf, en mogen we ook zelf zijn, want niets gaat buiten onszelf om. We zien het loslaten van vleselijke kennis in de rivier van vergetelheid, de lethe, tot ontvangst van het hemelse virus, opdat de slaap dieper zal doorzetten tot de hemelse droom, de vrucht van empathie, de ware gerechtigheid. Gerechtigheid is dus het kind van Empathie. Wij mogen niet zomaar oordelen of eigen rechtertje spelen. Gerechtigheid is alleen de vrucht van empathie, dus het is alleen iets voor de zachtmoedigen en de empathen.

Wachter 22 gaat over het verschijnsel van het eniggeboren zoonschap. Waarom eniggeboren ? Opdat wij voor God niets op de ander projecteren, zoals een broeder of zuster. Wij kunnen ons niet achter hen verstoppen, maar staan helemaal op onszelf voor de hemelse kennis. Wij zijn als eniggeborenen, eenlingen, dus dit is een poetisch verschijnsel, en niet slechts wat boven onze hoofden ergens in de hemel gebeurd, maar dus heel diep in onszelf. Daar is dit verschijnsel, wat ons loskapt van vleselijke banden, van groeps-denken en familie-denken, want dat is allemaal heel erg bedrieglijk, en het zijn sluiers die moeten afvallen, en voorhangsels die moeten scheuren, als yeshua aan het kruis in de grote slaap valt. Ben je al een eniggeborene, of is je broertje of zusje je excuus ? ‘Ja, hij doet het ook, dus kan ik het ook.’ Laat je niet bedriegen door schaduw realiteiten om je heen. Aan het einde van het ritje ben je helemaal alleen, en lacht niemand meer om je grappen.

Wachter 22 spreekt over de grote slaap van waardigheid, van het tot waarde komen, wat in het hebreeuws het komen tot yeshua betekent. Dit is een kwaliteit van eniggeborenschap. Alleen hierdoor kan de mens heilig en waarachtig zijn. Weer van waarde tot waarheid dus. Waarheid mag gebouwd worden door waarde. Waarheid is de vrucht van waarde, en dit heeft een vereeuwigende kwaliteit. Letterlijk gezien bestaat de eeuwigheid niet, want tijd bestaat ook niet echt. Het is een beeld van tot volkomenheid komen. Het is een spel van metaforen die slechts de illusie van tijd en eeuwigheid opwekken. Tijd is ook een beeld van de nodige restricties, en de restrictie van het eniggeboren zoonschap heeft de mens nodig om tot de hemelse moeder te komen. Wachter 22 heeft dus een bemiddelende functie tussen de mens en moeder natuur in die zin. Het opent de ogen voor wat onrecht is, en het brengt overtuiging van zonden, en daardoor ook de nodige droefheid over de zonde, en strijdlust tegen de zonde.

De aardse kennis wordt afgenomen, vergetelheid wordt je deel, en het hemels virus komt, terwijl de slaap dieper vat, totdat je slechts weent, en dan droom je … Dat is wat de traan is : het materiaal van de dromen.

hoofdstuk 85 wachter 23-27

Want aan u is de empathie verleend, voor de baarmoeder, niet alleen in Haar te slapen, zwak te zijn voor Haar, maar ook voor Haar te lijden (strijden).

Filippenzen 1:29 in grondtekst en diepte
Dordtse Wachter 26

Het gaat om het geestelijke overleven, niet het vleselijke overleven. Als het vleselijke wordt behouden, dan is het een verloren zaak. Als we tot de nacht gaan, dan is dat een dualiteit, want het gaat om zowel het hemels waken als het hemels slapen. Zo kunnen we gehoor geven aan het zendingsbevel, wat een beeld is van het verdiepen van de boodschap, dus geen letterlijk zendingsbevel. Je gaat niet zozeer de straten op maar de scholen in, tot de diepere volkeren dus. Dat is waar wachter 23 in diepte over spreekt. Het zendingsbevel is dus allereerst naar binnen gericht : bereik jezelf. Kom tot je innerlijke kind en de kindervolkeren. Wordt wedergeboren.

Mensen kiezen vaak voor vleselijke sterkte in plaats van hemelse zwakheid, waardoor ze verdwalen, en dan verstenen, doordat ze kijken naar dingen waar ze niet naar moeten kijken, en luisteren naar dingen waar ze niet naar moeten luisteren, en ook de verkeerde dingen aanraken. Ze passen niet op voor de Medusa. Dat is waar wachter 24 in diepte over gaat. Door vleselijke sterkte sterft het oog, maar het krijgt richting in de hemelse zwakheid, in de hemelse slaap.

Hier vinden het kehatitische verschijnsel plaats, wat het verschijnsel is van kettingreacties in de gnosis door bepaalde sleutels, en het hititische verschijnsel van het dualisme waarin alles medewerkt ten goede. Door het hititische verschijnsel, het hemelse dualisme, is de hemelse zwakheid ook de hemelse hardheid, en die is vruchtbaar. Het is het hemelse natuurspasme wat voortkomt uit de poel van hemelse tranen, van hemelse dromen. Dit moet een volkomen sabbat zijn, zoals grote verzoendag. Hierover gaat wachter 25 in diepte.

De situatie om je heen, en je herinneringen, oftewel het verschijnsel van de vrouw, moet gereinigd worden in het waterbad van het woord. Dat is de opdracht van het zoonschap, wat een zendingsopdracht is. De zoon gaat niet alleen in slaap om zijn moeder te ontmoeten, maar ook zijn vrouw. Dat zijn hemelse zinnebeelden. Het moet tot hemels dualisme worden, en zijn volkomen zwakheid, zijn volkomen sabbat, is een beeld van zijn vrouw, wat dus ook tegelijkertijd de hemelse sterkte is. Zijn vrouw is een beeld van de tranen die hij ontvangt in de vergetelheid van de slaap, wat dus het materiaal van dromen is. Hierover gaat wachter 26 in diepte. Het gaat over de ontzegeling van de boekrol, en hij heeft haar gekocht met zijn bloed. Dat is het zoonschap wat in een ieder dient plaats te vinden. Het yeshua verhaal is slechts een voorbeeld. Het zoonschap moet zijn bloed, zweet en tranen uitstorten, hard werken, hard lijden en hard strijden, om in de hemelse slaap te gaan, en zijn vrouw, de hemelse droom, te ontmoeten, wat een eeuwige, volkomen sabbat is waarin het vlees niet kan werken. Ook dient hij dus zo zijn moeder te ontmoeten en zijn eigen dochter. De dochter als zijn vrucht, is een teken van volharding.

Wachter 26 : Want aan u is de empathie verleend, voor de baarmoeder, niet alleen in Haar te slapen, zwak te zijn voor Haar, maar ook voor Haar te lijden (strijden).
Filippenzen 1:29

Wachter 27 zegt dan : ‘als een bruidegom voor zijn bruid, aan het kruis zijn leven overgegeven heeft, standvastiglijk beminne, geduriglijk diene, en hier en in alle eeuwigheid prijze.’
Dit is hoe een man zijn vrouw waarlijk bemint, door voor haar aan het kruis te gaan om zijn leven over te geven, en dit is alleen aan de hemelse vrouw, opdat het vleselijke vrouwelijke weggesneden zal worden. Er is een overblijfsel wat niet de afgod heeft gekust.

hoofdstuk 86 het hititische verschijnsel

Vannacht had ik een droom dat ik van een zwaar demonische slang de kop eraf moest trekken. De slang was genaamd Ams, en lag toen daar doodstil, zijn kop verwijderd van zijn lichaam, en ik bleef kijken, maar hij bewoog niet meer.

Door de zondeval beroofde de mens zich van het beeld van God, en nu gist iedereen maar wat over wie of wat God is, en volgen hun eigen wegen, en de mens is hierin hard geworden, niet zachtmoedig. De mens is zeer bazig, over anderen willen regeren, belasting innen van anderen, en is

niet in ware zorg over de ander. In het paradijs was de mens versierd in zijn verstand met ware en zalige (waardevolle, yeshua) kennis, maar nu is blindheid de norm, en blind geloof, die tot ijdelheid leidt. De aarde is nu een bizarre quiz. Speel superdomme spelletjes en win superdomme prijzen.

Als een kind zo verdwaald raakt, en wordt opgevoed door de machten van het vlees, in duister gevangenschap en daarin gegroomed is, dan is zijn ware hemelse moeder een vijand in zijn ogen. Hij is geheel tegen haar opgezet. Die moeder verwent hem namelijk niet overmatig met ijdele, vleselijke dingen, en praat hem ook niet naar de mond. Bij haar heeft hij niet altijd gelijk, en krijgt hij niet altijd zijn zin, wat vaak veel gejammer tot gevolg heeft, maar daar bekommerd zij zich niet om, want de ziel van haar zoon is belangrijker, het lange termijn welzijn. Wij mogen blij zijn met elk hemels gevangenschap die ons beschermt tegen de sluwe machten van het vlees, van de zonde, want het zijn gevaarlijke verdovende middelen voor de ziel. De slang is listig.

Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens. Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?
Romeinen 7:21-24

Het aramese ‘hiti’, zonde, is vier-ledig :

– zonde
– strijd tegen zonde
– straf op zonde
– het verzet door het toetsen

Dat maakt het dus veel interessanter, want Paulus was dus in principe een hititische balling, en dan niet alleen maar een balling van de zonde, maar in een veel hogere, hemelse ballingschap, waar hij ook verder over spreekt. Hij ziet zichzelf als een gevangene van het vlees en een gevangene van chasma, de baarmoeder. Dit is het hititische verschijnsel van dualisme, van dialectiek, dat juist het probleem ook de oplossing draagt. Paulus is een krijgsgevangene van de wet van hiti, die tegen het vlees strijd, en het lichaam des doods is ook een lichaam van slaap. In het hititisch verschijnsel is hij in de geestelijke vervoering van het dualisme.

want de hiti (verzet tegen zonde) heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan tot slaap gebracht.
Romeinen 7:21

Er zijn dus ook hemelse valstrikken om het vlees te slim af te zijn.

Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; hoewel ik echter ben vlees (een geslachtsdeel, aramees, bsr), en daarom verkocht onder de hiti.
Romeinen 7:14

hiti is namelijk ook een betaling voor de zonde.

hoofdstuk 87 volharding in hemelse zwakheid

De Here verbreekt de raad der volken, Hij verijdelt de gedachten der natiën; de raad des Heren houdt eeuwig stand, de gedachten zijns harten van geslacht tot geslacht.
Psalmen 33

Dat is de boodschap van wachter 59 (5:15). Er zal hiertegen geen menselijke, aardse, vleselijke raad gelden, en geen enkel geweld vermag hier iets tegen. In hemelse zwakheid mogen we volharden, tot een hemelse verharding, die de bruid die is aangesteld door de hemelse baarmoeder bemint.

‘Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten,’ zegt deze wachter, gebaseerd op de eerste brief van Petrus. De zachtmoedigen zijn dus niet zomaar zwevende, dwalende zieltjes. Ze zijn ook niet schijnheilig en bijgelovig.

Nu zijn er naast deze wachters van leerstellingen, de uitleggende wachters, ook nog een andere type wachters, namelijk die van de verwerpingen der dwalingen. Dit zijn de weerleggende wachters.

Weerlegging 1 : De uitverkiezing is een dubbelsnijdend mes, want het kan zowel goed als slecht gebruikt worden. Wat wel goed is aan deze weerlegging is dat het stelt dat het niet gaat om het geloof op zich, zoals ook Calvijn daar veel op hamert, dat het geloof uiteindelijk niet de weg is tot God, maar de uitverkiezing, de genade, de empathie. Er mag dus geen menselijk monopolie zijn op een zogenaamde geloofsformule, dat de mens bepaalt over andere mensen, wat pure godsdienstvervolging is. Uiteindelijk ligt het dus in de handen van God, niet in regeltjes die door mensen zijn opgesteld, zoals je moet dit geloven en dat geloven. Gods bloedlijnen gaan door alle religies en alle ideologieen heen. Het gaat niet om iemands theologie, maar om het hart, de empathie, de hemelse genade. Zij bedoelen dan weer iets anders, maar zo kunnen we het het best interpreteren. Een mens kan niet tussenbeide komen, en kan God de mond niet snoeren. De verkiezing komt dus eigenlijk van boven, en een mens heeft niets in te brengen. Dan zeggen we : niet vleselijk, maar geestelijk. Telkens weer geld deze regel, in allerlei verboden. Dus uiteindelijk is het toch een samenwerking, maar niet naar menselijke maatstaven.

hoofdstuk 88 socinus – een kerkvader van belang

De katholieke kerk en de reformatie waren twee uitersten, twee extremen. Er was ook nog een derde stroming, namelijk het socinianisme. Hoofdpunt was dat Yeshua niet gestorven was als een betaling voor de zonde, wat heel veel mensen zonder bewijs, en totaal tegen het Israelitische talengoed in, blindelings geloven tot ‘ignorance is alzheimer’ aan toe, maar Yeshua stierf als voorbeeld om op te volgen, als een bevestiging van zijn leer, en dat is dus een heel groot verschil tussen dag en nacht. De beweging ontstond eind jaren 1500, na de reformatie, en ze werden afgestempeld als ketters door zowel de katholieke kerk als de reformatorische kerk. Maar hier liep dus wel het spoor.

Fausto Sozinni (1539-1604), ook wel Socinus genoemd, was een gematigde Italiaanse theoloog, een belangrijke kerkvader als sleutelfiguur, tussen de katholieke en de reformatorische kerk in. Socinianen nemen het allemaal minder letterlijk, vergeestelijken het meer, en laten ook ruimte voor andersdenkenden. In de katholieke kerk en de reformatorische kerk werden andersdenkenden altijd vervolgd. Wel is de reformatie van groot belang geweest als een eerste stap, maar toen moest Socinus dus komen voor een tweede reformatie. Uiteindelijk was Socinus dus ook een soort reformatorische kerk, maar dan meer van de regressie : terug naar de natuur, terug naar de bron.

Er moet een zekere hemelse ratio zijn, dus niet zomaar blind geloof. Er moet berouw en bekering zijn, niet zomaar iemand die voor jou aan het kruis sterft en je dan zomaar vergeeft terwijl je zelf onveranderd blijft. Er gaat niks om buiten de mens zelf. Het kruis is dus een voorbeeld wat je zelf moet toepassen in je eigen leven, en wat je niet zomaar op iemand anders kan projecteren. Dat wil niet zeggen dat het kruis verhaal verder een nutteloos verhaal is. Het is een beeld van hoe het zou moeten, dus in die zin is het een voorbeeld als ‘beeld van volkomenheid’ wat het vlees dan niet kan nabootsen, maar alleen geboorte gegeven kan worden door het geestelijke, dus weer de stelling : ‘niet door het vlees, maar wel door het geestelijke.’ Het is een beeld van de hogere mens, en deze hogere mens is volmaakt en heeft het volbracht, en daar kan de vleselijke mens niet aan tippen.

Socinus werd als ketter bestempeld en ging als vluchteling naar Polen. Daar ontstond toen op socinianistische basis de Mindere Gereformeerde Kerk, oftewel de Poolse broeders, en die waren pacifistisch, dus vreedzaam, geweldloos, en ook egalitaristisch, oftewel ze stonden voor gelijkheid en godsdienstvrijheid. In Nederland mochten ze niet zijn. In 1598 werd het socinianisme in Nederland geintroduceerd tijdens de tachtigjarige oorlog, maar hun boeken werden ingenomen, en ze werden het land uitgezet. Wel vond het geloofsgoed vastheid bij de remonstranten.

Ik had jaren terug een droom dat ik geroepen werd tot Polen. In de zee waren hele grote vissen, en er was een soort eiland waarop wachters liepen, en waar kerken waren, en hier lag een groot mysterie verborgen.

Kerkgeschiedenis jaren 1500 en 1600 leidt helemaal terug naar Israel dieper en dieper.
In die ondergrondse tunnels is zoveel onheil, onder de kerken van de katholieke kerk en de dordtse kerk. Zielen zijn in die grote ondergrondse muren van die tunnels verwerkt, kinderzielen, en er liggen veel verborgen mysterien in die tunnels.

In de kerkgeschiedenis zet de kerk mensen te dicht op elkaar, en zet ze dan tegen elkaar op, dus het systeem perst ze in elkaar tot muren (voor hun kerk), ook diep ondergronds, als fundamenten voor

die grote kerken van de jaren 1500-1600, zowel katholiek als dordts, en dan krijg je dat soort complicaties dat ze elkaar afmaken, treiterijen enz. Ze drijven elkaar totaal tot het uiterste, allemaal omdat de kerk zo haar donaties krijgt, en natuurlijk voor het 'doorfok-principe', hoe meer zielen, hoe meer aanzien, hoe meer geld, hoe meer macht etc. etc. dus totale vicieuze cirkel, en die zuigt die kinderen heel diep in de afgrond, in die tunnels en muren, zodat ze ook deel van die machine worden. Het zijn kindernachtmerries, nachtmerries van de feutus.

Het bloed wordt daar van de kinderen afgetapt, en ze worden verdronken, ze zijn ‘children of the lake’ zoals in het Jewels of the Octopus verhaal, maar dus ook ‘children of the walls’. The wall, oftewel de muur, was belangrijke 70-er jaren mythologie, en ook 80-er jaren, en daar gaat het ijzeren gordijn ook weer over. Deze muur werd afgebroken in 1989, wat daardoor een belangrijk jaar is. De opdracht van de shamanen is om in de kerkgeschiedenis te gaan om deze kinderzielen uit de muren te bevrijden en ze terug te geven aan hun hemelse moeders. Socinus is een belangrijk beginpunt in deze operatie.

'Wat gebeurt er allemaal onder de grote kerken van het verleden ? Op zoveel bloed en beenderen is het gebouwd. En nog steeds schijnen de zielen te leven. Zij konden niet gedood worden. Zij ademen nog steeds, maar het zijn martelaren. Empathie, liefde, kan niet gedood worden, maar zie : Zij slapen.'

'Er loopt iemand door de tunnels, zoals er ook in de straten van de jaren 1500-1600 iemand loopt, een zwarte wachter. Bewaakt hij de tunnels, en de kooien, de diepe kerkers onder de grond, of is hij een bevrijder ?'

'Tedere zielen, opgesloten in de muren, vastgeperst, tot dichtheid, als onderdeel van een machine. Zij moeten strijden voor de kerk. Het zijn kindsoldaten. Ze willen niet, maar ze moeten. Hoe kan zulk duivels kwaad uitgeschakeld worden ? Maar meer nog : 'Wat is het ?'

hoofdstuk 89 de hongarije sleutel

Wat we om ons heenzien is niet zomaar kapitalisme, maar casinokapitalisme, oftewel winstmaximalisatie, van mensen die op de kortst mogelijke termijn zo rijk mogelijk willen worden, ten koste van anderen. De jeugd begrijpt de tekenen niet van deze stroming, van het flitskapitaal, wat ook door kleding gaat, lichaamshouding, muziek, mode en trend. Ook goeiemorgen en welkom. Als je de tekenen niet begrijpt, ga je er dan in godsnaam zo snel mogelijk in verdiepen. Het is overal om ons heen als een blitzkrieg. Het is oorlog om je ziel. Niks gebeurt zomaar, er is geen instant koffie, instant bevrijding, en men liegt er maar op los als men zegt dat Jezus voor alle zonden is gestorven en dat je gered bent door daarin te geloven, want dit is de drugs die men in de kerk verkoopt. In het orthodoxe Dordt kun je niks aan je redding doen, want daar heerst de uitverkiezing, en die wordt niet eens door het geloof bepaald. Dat is dus een soort extreem kerkelijk stalinistisch communisme waarin er een bepaalde uitverkoren elite is die over de massa’s regeert,

als in een machine, als in een theater. Extreem kapitalisme loopt gelijk op met extreem communisme, en is in principe gewoon hetzelfde, en ze trekken aan de touwtjes van de poppenkast. Het is zeer griezelig onder de Russische kerken, zeer duister, in allerlei tunnelstelsels, ijskoud, en de beer jaagt op je. De mens is slechts een marionet in hun ogen. Dit is dus een kwalijke vorm van gelijkheid, namelijk conformiteit. Elke kapitalist bouwt dus zijn eigen communisme om zich heen. Hongarije 1956 was de opstand tegen deze beer, het stalinistische bewind. In 1989 stortte uiteindelijk het ijzeren gordijn in als een vrucht hiervan. Alles is al gebeurd wat er moet gebeuren. De geschiedenis laat het pad al zien, in het preterisme. De mens moet hiertoe vechten om te ontwaken. De mens moet hiertoe puzzelen met de geschiedenis. Daarom kunnen we geschiedenis een mooi vak noemen, ook de kerkgeschiedenis. Hongarije was het eerste land wat begon met het afbreken van het ijzeren gordijn.

In de slag bij Mohacs, een zuidelijke nederzetting van Hongarije, in 1526 werd Hongarije deels islamitisch, want de Turken van het Ottomaanse rijk, een Turks-islamitisch wereldrijk, viel binnen. De islamieten waren arianen, dus Yeshua was meer een onderwijzing en een voorbeeld dan een daadwerkelijke, letterlijke verlosser die blindelings geloof eiste. Het westen was een hel licht waardoor de mens verblind werd, en de mens moest op straffe van de dood in Jezus geloven, maar toen kwamen de islamieten die dit licht door duisternis doofden. De mens in zijn drugsverheerlijking was niet meer het middelpunt. Zowel de katholieke kerk als de protestantse kerk bestempelden het arianisme als dwaalleer en ketterij, maar het was wel de basis voor het socinianisme en de Poolse broeders (de mindere gereformeerde kerk). De hongaarse sleutel is dus belangrijk om te beschermen tegen katholiek en protestants conformisme en extreem communisme. Het arianisme stelt ook dat Jezus, omdat het een schepping is, en meer metaforisch is, niet eeuwig is. Ook het eeuwig evangelie stelt dat Jezus een schepping is, en in haar poezie stelt ze dat aan het eind er ook geen daadwerkelijke Jezus meer is, maar slechts wat ‘jongens van lynx’, wat dan meer wijst op de islam en het socinianisme, en wat zijn wortels al had in Israel, want die zagen toen al dat het Jezus christisme volledig uit de hand liep en zwaar werd overdreven.

Nederland is nooit binnengevallen door de islamieten, of toch ? Ik had een droom dat het hoofd van Hitler in dat van een aap veranderde. Op een heel morbide manier werd de aandacht op Israel gevestigd. Ook Spanje viel Nederland binnen, en de Spanjaarden hadden inmiddels islamitisch bloed door de binnenval van de Moren. Zelfs Calvijn droeg het islamitisch geheimenis (zie ons studie boek ‘De Calvijn Code’ hierover. Wat is het islamitische geheimenis dan ? We gaan zien dat het gewoon een onderdeel is van de Dordtse machine, en dat het uit Israel komt.

'We gaan met de socinianistische en hongaarse sleutel terug tot de machine van Dordt, onder haar kerken, diep in de tunnels. Je kan de heks horen zingen, die hen allemaal betoverd houdt. Je kan haar horen lachen. Ze houdt het westen in haar greep en zo de hele wereld. Hongaarse wachters marcheren.'

'Het snoephuisje van de heks van hans en grietje. Eens nam men van dit zoete vergif, en betaalde een hoge prijs, en ook hun kinderen leden hieronder : Een mysterie om op te lossen. Nu zit men vast in de machine, als robotten, om te strijden voor het vaandel van een kerk. Allemaal zijn ze tegen elkaar verdeeld, en tegen zichzelf. Iedereen stelt de ander verkeerd voor, draait dingen om. Het misverstand is koning.'

'In haar ketel roert zij de gedachten, tot een afgrijzelijk mengsel. Beenderen en botten, en veel bloed, allemaal door elkaar heen, en de ketel kookt, en zij lacht. Zoveel geschiedenis onder lagen bedekt, en zij bouwt voort. Zo modern is zij nu, als gewitte, gelakte graven, maar het is nog steeds dezelfde ouwe heks.'

hoofdstuk 90 gevangen in de muren

Een kapotte klok geeft twee maal per dag de juiste tijd aan, dus ook de kapotte klok van Dordt. Het is slechts mythologie, en daar kan een andere betekenis aan gegeven worden. De mythe van Dordt moet daarom besproken worden. We zijn aanbeland in de jaren 1600. Er waren ook nog een ander type wachters in Dordt, namelijk de weerleggende wachters tegen de dwaalleringen, de Rejectors of R-wachters, waarvan er 34 waren.

Laten we kijken naar de eerste R-wachter, R1. In de diepte komt het er op neer dat volharding in vleselijk geloof niets uitwerkt. In het materialisme om ons heen is vleselijke volharding een vereiste, in het rijk van de duivel. Je moet daarvan een teken dragen, zoals een stropdas, of jongetjes die denken dat ze hun lichaam helemaal moeten oppompen tot grote bulten vlees om de aandacht te trekken, of door ontzettend rijk te gaan lopen doen met grote auto's, overdreven veel glimmende gangster sieraden, en voor de dames overdreven veel make up en allerlei tutterigheid, hoge hakken, allemaal tekenen van de volharding, of liever gezegd verharding, in het vlees. Maar wachter R-1 zegt in principe : daar gaat het niet om. Dat moet je juist niet doen als je tot God wil komen. Je vleselijk geloof en vleselijkheid moet afzwakken. Je moet niet naar de snelle paarden grijpen en je volhardend daarin oefenen en volmaken, want dan ben je een dienstknecht van de tegenstander. Pas op voor overmaat. Pas op voor de volharding en verharding van het vlees in vleselijk extremisme. Waarom wil je de machtigste, de grootste en de sterkste zijn ? Het is allemaal vleselijke volharding, en zo kom je niet tot God of de hemel. Dat is niet wat de hemel is. Op menselijke manieren kun je daar niet komen. Het zijn valse zaligheden en de jeugd is erdoor verknipt. Ze krijgen geen onderwijs, maar worden gedwongen tot vleselijk onderwijs om hen op te pompen tot explosie. Ze zijn gevangen in de muren van de ondergrondse kerktunnels van de jaren 1500 en 1600. Hier worden ze samengeperst, en komen in de meren terecht tussen deze muren.

Deze wachter snijdt los van vleselijke plichten en voorwaarden. Het is beer tegen beer, het vleselijke communisme, wat dus eigenlijk casinokapitalisme is, tegen hemels communisme, oftewel het minderheids-communisme, het zijn van de mindere.

Wachter R2 : Er is maar een verkiezing. Dat is Gods verkiezing. De mens kan dat niet verzinnen. Dit is dus weer de strijd tussen de vleselijke mens en het geestelijke, de god-mens. Het gaat tegen al het menselijke en vleselijke in, zet alles op de reset. Het komt tegen elke vorm van vleselijke verkiezing.

Wachter R3 : Het gaat niet om vleselijke gehoorzaamheid, maar geestelijke gehoorzaamheid. De mens hoeft volgens deze wachter niet het vlees te gehoorzamen, en kapt de mens van die plicht vrij.

Wachter R4 : Toewijding is ook geen vereiste. Uiteindelijk gaat het om je hart, niet tot wie of wat je toegewijd bent, want mensen leven vaak cryptisch en in gebondenheid, mensen worden vaak bedreigd en geintimideerd en gemanipuleerd om zich aan iets toe te wijden. Uiteindelijk beslist God, en niet een organisatie of religie of geloof. God kijkt uiteindelijk niet naar regeltjes, maar wie je diep in je hart bent, naar je eigenlijke ik, niet naar wat anderen van je gemaakt hebben. Je hoeft jezelf niet als een hoer te verkopen om anderen te behagen of om je te bewijzen of om mee te kunnen lopen en mee te kunnen doen. Deze wachter strijdt hiertegen, en brengt je in de rust tot je eigen zelf, tot je eigen god-zelf, je hogere zelf, zoals je voorbestemd bent.

Wachter R5 : Vleselijke kennis is geen vereiste. Je moet juist loskomen van vleselijke kennis, want dat zijn slechts vooroordelen zonder substantie. Wachter R5 bevrijd kinderen uit valse scholen die hen worden opgedrongen tot het leren van het vlees en vleselijke werken.

Wachter R6 : Tegen vleselijke schuld. Vaak worden mensen op de knieen gedwongen door valse schuld, en die zet de kettingreactie in werking, alsof die mensen dat dan ook moeten terugbetalen, zodat dan die andere valse, vleselijke verplichtingen komen. Wachter R6 snijdt los van valse schuld, bevrijd kinderen uit valse gevangenissen en strafkampen.

Wachter R7 : Tegen vleselijke domheid. Het materialisme heeft als vereiste dat de mens domheid aanhangt. Het is de vleselijke plicht van de mens om dom te zijn. Deze wachter komt hiertegen, en leidt de mens tot ware kennis, tot de oproep om hemelse kennis te vergaren. Deze wachter opent de oren weer tot deze roep.

Ik had als kind een droom dat ik door een vadsige vaderfiguur in de greep werd gehouden. Er was overal glas om ons heen. In de verte rende een ijle moedergestalte, achter het glas. De samenleving wil dat je volhard in vaderlijk vlees, in volwassen vlees. De rest van mijn dromen in de kinderjaren was om aan deze vadsige vaderfiguur, die altijd op mij jaagde, te ontkomen. Ik moest hiervoor naar de nederzetting van mijn grootouders vliegen. Dat was een heel gevecht. De R-wachters kwamen mij tegemoet en hielpen in de bevrijding. Er zijn goede R-wachters en slechte R-wachters.

De vadsige vaderfiguur probeert je altijd een schuldgevoel aan te praten alsof je hem niet of niet genoeg liefhebt. Dan worden er ook grove leugens verteld. Zo probeert hij je te misleiden tot valse plichten en valse opgeblazenheid. Hij wil dat je als hem wordt. Zo gebeurt dat ook in het geloof, maar je wordt slechts geassimileerd. Je wordt onderdeel van de machine, een onderdeel van de ondergrondse kerkmuren, van het fundament, waar dingen gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen. Zowel de katholieke als de reformatorische kerk zijn monsters die kinderen verslinden, ze laten verdrinken in de grootst mogelijke horror. Er is geen plaats voor de moederschoot, maar natuurlijk heeft het systeem zijn eigen moederfiguur opgesteld, die niet naar je luistert, die vleselijk is, die je probeert te misleiden en verleiden, die aan grooming doet om je in te wijden tot dienst aan het vadsige vaderfiguur. Pepermunt in de kerk. En die rol pepermunt gaat door de hele kerk heen. wat een geritsel allemaal tijdens de preek. Ze gaan weer aan de pepermunt.

Er zijn ook valse versies van de wachters. De valse R6 is de onaantastbaarheid van de elite. Ook de SF-schrijver Ron L. Hubbard (1911-1986) die zijn eigen SF religie had gesticht vocht tegen het R6-implantaat. De duivel in zijn religie was genaamd Xenu, die dit vals implantaat onder dwang in de mensheid had geimplanteerd, en dit was ook genaamd : 'de muur van vuur', en 'het trauma-geheugen'. Hij zei dat R6 geprogrammeerd was om degenen die R6 trachten uit te schakelen te doden.

Wachter R16 : Tegen de dwaling alsof er geen dood van Christus, oftewel hemelse slaap, nodig is voor de elite. Zij hoeven dan niet te slapen, niet aan hun vlees af te sterven, zodat ze in onaantastbaarheid blijven, en anderen dag en nacht kunnen blijven onderdrukken als het nooit-slapende beest wat altijd stalkt. R16 leidt de mens dus terug tot de hemelse slaap. Hemelse duisternis moest komen, waar de islam een beeld van was, want de mens was te ver gegaan. Het was te licht geworden en het had iedereen verblind. Uiteindelijk komt deze wachter uit de grote verzoendag van de slaap van Ezau.

Wachter R18 : Tegen de dwaling dat de mens niet met geestelijke gaven was geschapen. Deze wachter strijdt dus tegen de psychiatrie, die alles wat buiten het vleselijke valt als ziekte bestempeld om zo haar medicijnen te kunnen verkopen om deze gaven uit te doven en te onderdrukken. Ook Ron L. Hubbard streed tegen de psychiatrie, tegen R18 dus.

Wachter R25 en R27 : Dit is een strijd tussen de elitaire wil en de menselijke wil, om de monopolie van de wil, wat we ook in de dentistrie tegenkomen. Ze implanteren over het algemeen tegen de wil van de mens, omdat er in dit verrot land een vullingplicht is. Je kunt zeggen : Het gaat om God's wil, maar zij doen zich voor als God's wil, en hebben dit van God dus gestolen. Het zijn oplichters, implanteurs van de duivel. Pas op voor de valse wachters R25 en R27. Het zijn grote monsters. Het gebeurt door de leugen van de erfschuld en de erfonwetendheid. Die lui weten niks, maar willen van alles, en projecteren al hun eigen rommel op de ander. Het is een valse religie. Wel is het zo dat God altijd weer hoger is, dus er zijn ook een goede R25 en R27.

De wachter die hier tussen is, wachter 26, gaat weer over dat het geen zin heeft jezelf vleselijk te verharden in deze dingen, dus die strijdt ook tegen de valse wachters van R25 en R27, ter bewaking van de heilige wil.

hoofdstuk 91 het suri geheimenis

Empathie praat de zonde niet goed. Empathie verwent de zondaren niet. Empathie is streng, juist omdat zij de Empathie is, een bewaarder. Zij jaagt op de zonde, omdat zij empathie is. Zij staat naakt in het veld met een speer. Er is niets tussen haar en Moeder Wildernis in. Zij is Moeder Wildernis. Niemand ontkomt aan Empathie. Zij is onweerstaanbaar en onontkoombaar. Dat wil niet zeggen dat ze gedwongen worden in de wildernis te leven met moeder wildernis, maar dit is alleen

waar zij in empathie kruizen met haar, dus in de mate van hun eigen empathie. Alles wat geen empathie is is trouwens maar een schaduw. Het is niet echt, maar toch is het er.

Het westen wil het niet zien. Ze hebben in het vlees een karikatuur van Israel gemaakt, het in hokken gestopt om er monopolie over te krijgen door het moderniseren van de hebreeuwse taal. Maar Israel had oorspronkelijk alleen mede-klinkers als taal, en later hebben ze de klinkers erbij verzonnen, dus het kon net zo goed anders zijn. Zoals Sarah ook net zo goed Suri kan zijn. Het gaat erom tot het Israelitische oer te komen. Alle talen veranderen door de tijden heen, en daarom moeten we terug naar de bron, ook naar de Israelitische bron. Daarom heeft de Israel code me altijd al geinteresseerd. Je verliest het spel als je Israel bekijkt door de ogen van de matrix. Het gaat erom tot de oorspronkelijke Israelitische hieroglyphen te komen, tot de geestelijke archeologie. Zo komt de mens tot de ware betekenis.

Sarah, of Suri, is de gevangenis bewaarder in de grondtekst, als een beeld van God, en Paulus laat in de Korinthe brieven zien dat dit een beeld is van het toetsen : ‘elk bedenksel als krijgsgevangene nemen’. Suri is het symbool van het toets-resultaat, de verbrokenheid. Spreuken 15 zegt dat de boom des levens een zachte tong is. Spreuken 25 zegt : Door lankmoedigheid wordt de machtige vermurwd, een zachte tong verbreekt beenderen. Zachtmoedigheid, empathie leidt dus tot verbrokenheid. Dat is waar Sarah of Suri voor staat. Geloof, hoop en liefde, maar de meeste van deze is de liefde, oftewel de empathie, zegt Paulus in de Korinthe brieven. Alleen de gnosis kan ons er doorheen helpen, niet door macht, geweld, geschreeuw, geloof of geld.

hoofdstuk 92 back to the future : oorlog in amsterdam – de betekenis van de tachtiger jaren mythologie

Er is veel meer gaande dan zomaar het ogenschijnlijke leven.
Telkens als je slaapt zaai je voor je verdere leven, totdat je droomt, wat een beeld is van het openspringen van het zaad. Er komt dan een heleboel energie vrij, verborgen stoffen, en die gaan chemisch op elkaar inwerken. Als je dan uiteindelijk wakker wordt voor de nieuwe dag dan is dat puur een cryptische beleving en ervaring van de oogst.
Zo mag je met het nu en de geschiedenis omgaan.

Ik had een droom dat de geschiedenis door elkaar heen begon te lopen. Er waren mensen van verschillende tijdperken in mijn leven. Het was in een andere wereld, op een andere planeet. Een groepje van die mensen zou met een voertuig naar ontwikkelingsgebied gaan om daar te helpen. De bestuurder was een moeder van een schoolvriend van het college, en hij ging zelf ook mee. Verder was er een schoolvriend van mijn theologische opleiding en wat vrienden van verschillend vakantie werk, en ze kenden elkaar allemaal niet, maar in die droom kenden ze elkaar. Toen het voertuig wegging wenste ik ze allemaal succes, maar mijn tasje hing er nog aan, en ik begon achter het voertuig aan te rennen. Ik wist dat ze eerst nog wat in het dorp moeten doen. Ik raakte ze kwijt en

begon toen het hele dorp af te kammen, op zoek naar mijn tasje, wat dus nog aan het voertuig hing, en daar zat mijn geld in, mijn pasjes, bibliotheek pasje enzovoorts. Eindelijk kwam ik de groep weer tegen en de groep was nu veel groter en ook het voertuig zou veel groter zijn, want het was bijna een station, en er was ook een winkel bij, en het bleek dat daar ook nog een heel groot krat stond met inkopen van mij wat ik aan hen geschonken had. Ik begon even het krat te doorzoeken, en het was nogal rommelig, en dingen waren al aangebroken, dus ik vroeg me af wat het nog waard was. Er liepen hier nog meer tijden door elkaar heen, ook nog mensen van veel latere tijden van mijn leven, en een vrouw die de leiding had over ontwikkelingshulp zei toen tegen me : ‘Later als je gaat verhuizen dan kunnen we dit voertuig er ook voor gebruiken, om zeven uur.’ Het bleek haar voertuig te zijn. Ik wist niet waar het was, en ik dacht ook toen : Laat dat tasje maar zitten, want het is toch maar een droom, en toen later dacht ik nog : Dat tasje mag wel naar de ontwikkelingshulp. Ze zullen het nodig hebben.

Allerlei tijden liepen dus door elkaar heen in de droom, en die kwamen allemaal samen voor een doel : ontwikkelingshulp, empathie, het zoeken naar de verloren schapen, als de goede herder. In de tachtiger jaren, rond 1985, ging ik met die schoolvriend van het college en zijn moeder naar Amsterdam. Daar zouden we naar zijn familie gaan en naar de Rocky IV film, wat een gevechtsfilm was, een boksfilm, tussen Rusland en Amerika, communisme en kapitalisme. Ik gaf zelf niks om boksen, heb ik nooit gedaan, maar het was een verhaal, een metaforisch verhaal, en die schoolvriend wilde het graag zien, dus ik ging mee. We gingen daarna een paar dagen logeren bij zijn oom, en gingen ook nog even naar een tante van hem in Amsterdam. Later begon ik steeds meer de cryptische waarde van die dagen in te zien. Het bereidde mij voor op de oorlog in Amsterdam, waar ik later zou wonen en werken, ook voor de ontwikkelingshulp. Ik heb ook in de Bijlmer gewerkt onder Afrikanen. Toen ik in 85 in Amsterdam was met de college schoolvriend en zijn moeder was Radio Africa van Latin Quarter op de radio, en ik vond het zo apart, alsof ik in een andere wereld kwam. Het was zo alternatief. Aan het einde van de dagen gingen we naar zijn vader die in Hoorn zijn kantoor had bij een computerbedrijf, IBM. Die zou ons weer thuis brengen. We waren ook even op zijn kantoor. Toen ik weer thuiskwam ging ik verder met een computerspel op mijn commodore 64 op zolder waar ik mijn kamer had. Het was een spel van een pyramide in de wildernis. Eerst moest je door een woestijn waar de pijlen van de rovers je om de oren vlogen, en als je dan in de pyramide was gekomen, dan vielen daar allerlei grote stenen naar beneden en zakte je door de grond enzo. Ik kwam er maar niet doorheen. Toch kwam ik steeds een stukje verder. Zo zou mijn leven ook zijn. Ik was op ontdekkingstocht. Het wachten is op alle tijden die bij elkaar komen en met elkaar gaan samenwerken.

Rocky IV speelde zich dus af als beeld van de koude oorlog. Het ijzeren gordijn bestond nog steeds in 1985. Rocky ging hiervoor helemaal naar het besneeuwde, koude Rusland, dus hij moest al zijn luxe en gemak achterlaten, net zoals ik mijn tasje met pasjes moest achterlaten. Toen ik rond 1988 zelf met school excursie achter het ijzeren gordijn ging, naar Tsjecho Slowakije werd ik ook beroofd van mijn portemonee waar ook mijn bibliotheek pasje inzat, naast wat geld. Die portemonee zat in mijn jas, en die jas had ik deels zelf gemaakt, want ik had er allerlei emblemen opgenaaid. Midden in de nacht was er in het hotel namelijk gegil, en mijn Surinaamse klasgenoot die op mijn hotelkamer sliep dacht dat het een van onze schoolmeisjes was, dus die rende de hotelkamer uit en liet de deur openstaan, dus toen kon de dief binnenkomen. Ik was ook wakker geworden, en er stond zo ineens een Tsjecho Slowaakse man in onze kamer. Ik dacht daar toen verder niks bij, maar later bleek dus dat mijn jas met portemonee weg was. Gelukkig had ik nog wel

wat extra geld en een regenjas in mijn koffer. Later dacht ik nog : ‘Ach, die mensen hebben het meer nodig dan ik.’

Het Rusland probleem van extreem communisme als monopolistisch kapitalisme voor de elite was een groot probleem, en Rocky’s Russische tegenstander had ook nog eens in het geheim anobole steroiden binnengekregen door injecties, als beeld van de opgeblazenheid van dit vleselijke systeem. Het is dus een stuk tachtiger jaren mythologie, zelfde als Back to the Future, ‘terug naar de toekomst’, waarin je dus terug moet gaan tot de geschiedenis om de toekomst te kunnen veranderen, en de toekomst in moet gaan om het verleden te kunnen veranderen. In die zin is de toekomst dus allang geweest.

hoofdstuk 93 het hemelse geheimenis van de zeventiger en tachtiger jaren

Zeventiger en tachtiger jaren mythologie is net zo symbolisch en dichterlijk als de mythologie van tweeduizend jaar geleden. Als je nog steeds gelooft dat Jezus letterlijk voor je zonden is gestorven en alle heibel die daarbij komt kijken en er omheen ligt dan heb je je huiswerk niet goed gedaan, en ben je niet dichterlijk aangelegd nog, want het spreekt van een hele diepe symboliek. Het zou dezelfde stommiteit zijn als wanneer je na tweeduizend jaar de mythologie van de zeventiger en tachtiger jaren letterlijk zou nemen, en het probleem is dat men dat zelfs nu al veel doet. Het probleem is veelal de gemakszuchtige na-aperij van ongefundeerd clan-geloof, school-geloof, media-geloof en familie-geloof.

Zo zijn er mensen die klagen over de zeventiger en tachtiger jaren muziek die ze als kind hoorden : ‘Ik kom erachter dat alle liederen waarvan ik als kind hield en nog niet kon verstaan allemaal over sex gaan.’ Are you kidding me ?? Duizend en duizendmaal nee als we het over de zeventiger en tachtiger jaren hebben. ‘Ja, maar ‘give me the night’ en ‘one more night’ gaat allemaal over sex,’ zeggen ze dan. Ja, dat waren thema’s van de zeventiger en tachtiger jaren, maar wij hebben dat altijd verstaan als het vragen om het kruis, je kruis dragen en de nacht ingaan om de verloren schapen te zoeken. ‘Mag ik de nacht in ?’ vraagt de goede herder. ‘Ik wil niet in de veilige schaapskooi zijn in het licht. Ik wil op zoek gaan naar de afgedwaalden van de kudde. Alsjeblieft, geef me nog een nacht.’ Het is de shamaan die de onderwereld inwil voor de missie.

‘In the air tonight’ is grote tachtiger jaren mythologie waar de geleerden al tijden hun hoofd over buigen en breken, omdat niemand weet wat het nu betekent, en het blijft maar gedraaid worden. ‘Ik kan het voelen komen in de lucht vannacht. Ik heb hier mijn hele leven op gewacht.’ Wat is het ? We hebben het over het jaar 1981.

In de zeventiger jaren was er het thema ‘saterday night fever’, oftewel de eeuwige sabbat, die komt als een hemels virus om de vleselijke werken te doen staken, opdat de mens geestelijk kan werken

door een mind altering ervaring, wat ook ontstond vanuit de luchtgolven. Het is niet iets wat gedeeld kan worden en ook niet kan gestolen, want het is iets heel persoonlijks (night fever, 1977).

Jaren geleden had ik een droom dat ik in een bus zat die naar het noorden van het land moest. Op de een of andere manier raakte ik in een of andere extase of een hemels uitzinnig soort droomslaap in die droom in de bus, en ik vergat uit te stappen in het noorden van het land, Ik vergat gewoon tijd en ruimte en alles in die bus, dus toen vroeg ik waar we waren, toen mensen begonnen binnen te komen met een vreemd soort scandinavische taal. Ze zeiden dat de bus al in Denemarken was. Ik had zoiets van: "Oh nee ... nou ik moet uitstappen dan en de volgende bus nemen terug naar Nederland." Dus ik deed de bus stoppen, stapte uit, en het was gewoon magie die me overweldigde, zoveel dat ik niet eens terug wilde. Ze vertelden me waar ik aan de andere kant van de weg moest instappen, maar daar ging ik gewoon niet heen, omdat ik wilde blijven waar ik was. Ik voelde me daar thuis, en ik vroeg me af waarom. Toen zag ik dit enorme hemelse sabeltandbeest. Het zei dat zijn naam "Night Fever", Nacht Virus dus, en het was om mensen door de ijstijd te leiden, dat ze in de donkerste nacht tot de hemelse koorts zouden komen om er door te komen.

Het nachtvirus gaat zich dan cryptisch vertalen om haarzelf te bewaren en verbergen, en dat uit zich in het wakker worden en een nieuwe dag ingaan.

Waarom Denemarken ? Kierkegaard leefde in de tijd van Schopenhauer, en was iets jonger en kwam uit Denemarken, wat een verlengstuk van Duitsland is en zich dan weer opsplitst in Noorwegen en Zweden. In mijn dromen over Denemarken ging het vaak over de nachtkoorts, wat ook weer aan Kierkegaard verbonden is. In Kierkegaard's boek 'Vrees en beven' (1843) stelt hij dat Abraham werd tot een monster om Izaak van de borst van Sarah te laten ontwennen, en waardoor Izaak zijn geloof verloor. Het kind moet namelijk de bron in zichzelf zoeken, zijn innerlijke moeder. Volgens Kierkegaard was de moederborst voor dat doel zwart gemaakt. Het kind moest zo van geloof komen tot de rede, tot de hogere rede wel te verstaan, van het individu. Daarom liepen de paden van de kerk tot de filosofie. De nachtkoorts wijst dus ook op het Abraham en Suri verhaal, wat onder het exodus verhaal ligt.

Ik had eens een droom over dat ik met kamp in Duitsland was, maar daar scheen ik ook te wonen. En er werd gewoon Nederlands gesproken. Het was natuurrijke omgeving, en ik was daar in de natuur, en kwam wat mensen uit Denemarken tegen die hier waren gekomen en weer terug zouden gaan, maar ze hadden het over een oorlog in Denemarken. Er werd met kanonnen geschoten. Ik vroeg toen of er hier in Duitsland ook oorlog was, maar dat was niet zo. In Duitsland was het veilig. Ik ging toen weer terug naar het kamp.

Volgens Kierkegaard ging het niet om zomaar een onderwijzer te zijn, maar een getuige. We zijn er niet voor om allemaal maar door te geven wat anderen in boekjes hebben geschreven, zoals de kerk telkens maar weer doet, maar we zijn er voor om getuigen te zijn van deze diepere dingen. Daartoe kwam het Duitse filosofische evangelie, om de weg te banen voor het persoonlijke, want de mens was door de kerk vastgeraakt in voorouder verering, terwijl de voorouders er meer mee gediend zouden zijn als hun materiaal kritisch verdiept zou worden. Ook de voorouders waren vastgeraakt. Er moesten meer natuurdynamieken geopenbaard worden, de missing links.

Kierkegaard stelde dat de waarheid een samenstelling is van dingen die niet bij elkaar horen, zoals Spinoza's God van de atheïsten. De waarheid is dus het absurdisme, wat ook de taal is van de ware werkelijkheid. Juist door het absurde, oftewel het vreemde, te haten kwam de mens in een valse werkelijkheid terecht. De mens was niet meer vrij. De absurde werkelijkheid roept tot de mens, en zal alleen maar harder roepen, maar de koppige, wilszuchtige mens zal niet luisteren, want die aanbidt zijn naïviteit en verwendheid. De absurde werkelijkheid zal oprijzen als een storm, totdat deze mens als riet zal knakken, opdat de diepere, absurde mens, zichtbaar zal worden, de vreemdeling, het individu. De kudde mentaliteit zal dus knakken. Het is buigen of breken. Schopenhauer stelde al dat het masker niet al de tijd opgehouden kan worden, omdat het slechts een masker is en geen wezenlijk deel van de mens is. Daarom zal de mens in een onbewaakt moment zijn masker verliezen. Een popster uit de 60-er jaren (Jim Morrison) sprak : 'Waar is je wil om vreemd te zijn ?' Dat zou dan de ware wil zijn die voortkomt vanuit kennis.

Voor Kierkegaard was taal het voertuig of het orgaan van de mogelijkheden, en daarom noodzakelijk om tot het absolute zelf te komen. En die taal was het absurde, oftewel het pionieren, het bruggen bouwen tussen dingen waar nog nooit bruggen tussen zijn gebouwd. Dat was de opdracht voor de eenling. De brokstukken van die bruggen waren er al. De mens mocht dus ook niet teveel overboord gooien, want het was creatief, potentieel materiaal. Daarom mocht de mens spoorzoeken in de psyche, want daar lag toch het pad. Hierin moest de mens de taal te slim af zijn. Voortdurend strikt taal de mens. De mens laat zich alles voortdurend uitleggen door taal, terwijl dat juist ook weer zoveel dingen verbergt en afdekt. Daarom moet de mens leren vindingrijk te zijn, en taal te gebruiken als een middel, als creatief materiaal, niet als een objectieve werkelijkheid. De mens moet leren transparanter om te gaan met taal. Taal zonder filosofie is een bedrieger, zoals de orthodoxe taal farizeeers die de hoofden van kinderen plunderen door het 'dat' en hen niet verder helpen met het waarom. Taal leraren kunnen op school het ergste tuig zijn wat er op kinderzielen wordt afgestuurd.

In de zeventiger en tachtiger jaren was het thema gelijk oplopen met de nacht, gelijke tred houden met de nacht (running with the night), en dit de gehele nacht vol te houden (all night long), als een beeld van het volharden in het kruisdragen, en hierin moest men zien te overleven (staying alive).

Staying alive ging over de verbrokenheid van de stad waarin iedereen zou gaan trillen, en dat dit de weg naar het leven was, anders zou het nergens naartoe gaan.

hoofdstuk 94 een verborgen en geheime speelgoedwinkel

In een droom vannacht ontdekte ik een verborgen speelgoedwinkel diep onder de grond. De speelgoedwinkel werd zwaar bewaakt door criminelen, en allerlei ander vuig spooksel, dus er was nog wel een kleine oorlog nodig om er in te komen. Er moesten ook wat ruiten ingeslagen worden, wat allemaal in de context lag van een detective missie, want ik was daar ook met James Bond, een

detective van boeken uit de vijftiger en zestiger jaren, en waar ik in mijn jeugd ook wel veel films van heb gekeken uit de zestiger, zeventiger en tachtiger jaren. Toen we eindelijk binnen waren lagen er ook pakketten met speelgoeddorpjes zoals vissersdorpjes. Speelgoed is verder metaforisch, dus er wordt geen dier kwaad gedaan, net zoals speelgoed geweertjes geen mens kwaad doen, maar alleen iets hogers uitbeelden, en juist ook een genezing zijn van het aardse letterlijke kwaad wat ervan gemaakt is, wat in principe dus door vals, uit de kluiten gewassen en over de grenzen heengegaand speelgoed is gedaan. Ik heb dus altijd een interesse gehad in vriendelijke vechtsporten (niet boksen, want dat is schadelijk voor de hersenen en de gezondheid, alhoewel in verhalen en speelgoed dit dan weer anders is). Verhalen, speelgoed, spelletjes en sporten, role play gaming, hebben dus altijd een verzachtende functie. Toen ik eens met iemand anders ging evangeliseren in Doorn waar ik studeerde kregen we van een man die we aanspraken te horen : ‘Ga spelen.’ Ik kan hem achteraf geheel gelijk geven.

Ik heb dus ook altijd een interesse gehad in oorlogsspeelgoed en gevechtsspeelgoed vanwege bovenstaande redenen. Het sprak tot mijn verbeelding, en het inspireerde me, en genas me. De mensheid kan zo veel beter. Door de ondergrondse geheime speelgoedwinkel in te nemen kwamen we aan in een dorp achter de speelgoedwinkel, en dat dorp werd ook nog beheerst door criminelen en allerlei vuig gespooksel, dus we moesten hier ook verder met de oorlog. Er waren ook wat anderen bij. We hadden vuurwerk wat we moesten aansteken, en we moesten van huis tot huis gaan om mensen vrij te zetten, maar die woonden dus gewoon tussen de criminelen en het gespooksel in, dus het liep allemaal door de families heen en de woonwijken. Een oorlogsmaat stak wat vuurwerk aan, en vroeg mij toen ook wat vuurwerk aan te steken, maar ik durfde niet. Ik was hier helemaal niet mee vertrouwd. Ik was ook bang voor schade claims of dat er dingen mis zouden gaan. Voor mij was dit vuurwerk allemaal heel nieuw. Ik stak toen de lucifer aan om het lontje aan te steken, maar trok op het laatste moment de lucifer weg. Toen pakte mijn oorlogsmaat de lucifer en deed het zelf. Schijnbaar had hij het eerder gedaan, en ik besefte niet eens dat ik droomde.

Er moest toen ook heel wat op de computer gedaan worden. Er waren allerlei virtuele werelden. Aan het einde van de droom had ik een gesprek met een vrouw, en die woonde ergens in het bos, dus die zou mij meenemen in de natuur naar haar huis. Ze had haar fiets bij haar en ik ging achterop zitten. Het was mooi weer. Ik zag er naar uit. Het dorp was inmiddels bevrijd.

Er is geen eeuwigheid zonder 'god' (empathie, hogere kennis). Niemand wordt gedwongen om eeuwig te leven. Dat zou slavernij zijn. Veel mensen kiezen voor de eeuwige slaap en rust die uiteindelijk in de vergetelheid eindigt alsof ze nooit hebben bestaan. Empathie houdt mensen in leven, maar religie en ieder ander mens moeten begrijpen dat het nooit buiten het zelf bestaat, wederzijdse overeenstemming. Je wordt empathie, je leeft 'voor altijd', omdat het levensreddende kwaliteit heeft voor degenen die het ook worden, en het zoekt altijd naar het verloren schaap als de goede herder, hoewel het hun eigen wil niet zal belemmeren, dus het zal altijd heel beperkt zijn. 'Eeuwigheid' is slechts een stijlfiguur en betekent volledigheid, compleetheid. Tijd noch eeuwigheid bestaan letterlijk. Mensen ervaren tijd omdat hun bewustzijn tussen fragmenten beweegt, maar het is een illusie. Het is een beeldspraak voor de voorwaarden van het leven in spirituele wiskunde. Je kunt je afvragen of deze mensen die kiezen voor eeuwige slaap en vergetelheid echte mensen waren of slechts schaduwen, kunstmatige intelligentie. Er is geen echt bewustzijn in het middelmatige en in het kwaad, noch ware identiteit, dus ik zou zeggen dat het slechts projecties, emanaties en reflecties zijn.

hoofdstuk 95 de vuilnisbakken koning

Lezen :

'*Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de volkomen en eeuwige kennis van de baarmoeder, dat alles te boven gaat. Hierom heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik de wedergeboorte door de baarmoeder des hemels moge winnen, en hierin moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de vleselijke wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door de hemelse slaap en zwakheid in de baarmoeder, welke uit God is op de grond van empathie.'*

Filippenzen 3 in grondtekst en diepte

2 Petrus 2

'*Hen is overkomen, wat een waar spreekwoord zegt: Een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel, of: een gewassen zeug naar de modderpoel.'*

We worden opgebracht en zijn omsingeld door onze eigen afvalstoffen. Wat we om ons heen zien zijn onze eigen onverwerkte afvalstoffen die nog gerecycled moeten worden. De mens doet dit door te communiceren in, door en met de afvalstoffen, zoals ook bomen onderling met elkaar communiceren door schimmels op de wortels.

Metaforisch gezien kunnen we dit ook noemen : de communicatie door het kruis, zoals we weleens zeggen : door het kruis zijn we aan elkaar verbonden. Als een lid lijdt, lijden alle leden. De mens moet daarom leren leven met afvalstoffen, want zo wordt ook het immuunsysteem aangewakkerd. Dat kan de medische wereld niet voor je doen. Ze voeden je met misinformatie, genetisch gemanipuleerd voedsel en medicijnen die meer kwaad doen dan goed, zodat ze hun monopolische macht kunnen bewaren en de mens in slaap kunnen houden. De vijand heerst in deze wereld, en het zijn onze eigen afvalstoffen die nog niet verwerkt zijn. Vandaar de noodzaak tot recyclografie en recyclocratie, en niet onze koppen in het zand steken als struisvogels. De vijand, onze eigen afvalstoffen die om ons heen drijven, wil ons verleiden tot conformisme, tot trouw aan de wensen van de samenleving, en dit gaat ook door 'grooming'. Je bent gegroomed, overmatig verwend en omgekocht, door je eigen afvalstoffen, tot een slaaf, een pavlov hondje.

Je denkt misschien dat je al heel wat bereikt hebt, dat je al heel wat kan en heel wat gemaakt hebt, maar je moet het beschouwen als afval, om het tot een hoger niveau te brengen. Wees niet te snel tevreden en overtuig jezelf niet te snel. Deze wereld is je eigen afval en roept tot recycling, bezinning, herbeschouwing. Ook al het aardse licht om je heen is afvalstoffen, en het is brandstof wat verwerkt moet worden door fotosynthese, waardoor er ook weer biologische stoffen worden

opgebouwd in de mens zelf. Je kunt heel veel niet rechtstreeks nemen. De mens heeft goede filters nodig in de filterologie, anders gaat de mens eraan, komt de mens om door zijn eigen afvalstoffen, als honden die terugkeren tot hun braaksel. Hoe ga je met afval om ? Stel het niet mooier en beter voor dan het is, anders wordt het je tot een strik. Ook leugens zijn afvalstoffen. Het is niet de waarheid maar een brandstof wat je kunt gebruiken, niet om na te volgen, maar om te verwerken, om er creatief door te worden, het je te laten inspireren. Het moet gedraaid worden, op een andere plaats komen, in een andere verhouding, in een andere combinatie en een andere hierarchie. Het wekt dus je eigen immuunsysteem op en het creatieve verbeeldingsvermogen. Het blijft totdat je er iets mee doet, en dan ga je naar het volgende niveau. Maar alsjeblieft : Maak het afval niet tot koning.

hoofdstuk 96 de diepere betekenis van oorlog en armoede

In de supermarkt werd ik opgepikt door Money’s Too Tight uit 1985 (1982, origineel), over een man die ontslagen was van zijn werk en geen schoenen voor zijn kinderen kon kopen. De dagen erna bezocht het nummer mij ook in mijn dromen, telkens weer, als een branding met heel hoge opstaande golven als watermuren, en ze gingen aan land. Het was heel prachtig, als een opname. De man krijgt eigenlijk geen hulp en krijgt telkens te horen : ‘Je hebt pech. Geld is te krap om ook maar te noemen.’ Dus zijn kinderen liepen zonder schoenen. Wat betekent het ? De voet betekent contact met de aarde, en met het oer, de fundamenten, dus als je bijvoorbeeld droomt dat je geen schoenen hebt, dan is dat een beeld van het komen of geopenbaard worden van oerkennis. In mijn droom was het nummer trouwens veel langer, het ging maar door.

Mensen hebben de koopziekte en bedekken meer dan nodig is. Alles bedekken ze met hun vele geld, en houden dingen achter, ook hoe arm anderen zijn. Ze doven hun geweten en bewustzijn met al hun geld. Daarna een droom gehad over een oorlog over schilderijen, en een droom dat ik thuis was en dat er allemaal verschillende soorten melkproducten in de koelkast waren maar ik vroeg me af of het wel goed was. Er waren gevechtsvliegtuigen van vega-south.

De maan matrix heeft de voeten afgesloten, losgekapt van moeder natuur. Dikke lagen stadse make up op de voeten, oogverblindend fel. Het verspreid een parfum als een wachter. De mens komt er niet zomaar langs. De maan satelliet houdt de mens in de gaten.

De mens is verstrikt in een warnet van bloedlijnen. Vaak werden mensen bij elkaar gezet in families door het stadse systeem. Maar de ware bloedlijnen lopen veel dieper. Opeens vielen mensen van de familie binnen in mijn huis terwijl ik achter de computer zat in mijn droom, en ik was kwaad. ‘Hoe kunnen jullie zomaar ongevraagd binnenkomen ?’ Maar toen kwam ik erachter dat het niet de aardse bloedlijnen waren, maar de diepere indiaanse bloedlijnen van de natuurvolkeren. Ik kwam tot rust, en ik had er vrede mee.

hoofdstuk 97 - 1 Krenterig 13:13

Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde (empathie), deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.
1 Korinthe 13:13

In de kerken hebben de gelovigen dit veelal verdraaid tot :

‘Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is het Geloof.’

En ze doen er nogal krenterig om, want natuurlijk hebben zij ook nog eens het enige ware geloof en de monopolie erop, als 1 Krenterig 13:13.

Sommigen hebben er van gemaakt :

‘Zo blijven dan: Geloof, hoop en geld, deze drie, maar de meeste van deze is het Geld.’ En zo wordt de liefde, de empathie, helemaal niet meer genoemd. En weer anderen hebben ervan gemaakt : ‘Zo blijven dan: Geloof, hoop en familie, deze drie, maar de meeste van deze is de familie.’ Let op : de armen worden niet genoemd. Yeshua had niets op met de familie. ‘Laten de doden de doden begraven.’ Zijn ware familie waren degenen die de hemelse wil deden, niet de aardse wil. En zo heeft de mens vele afgoden.

Deze gelovers zijn geen weters, en deze gelovers hebben geloof boven liefde geplaatst, en daardoor is hun liefde verstikt, en dat kun je ook wel zien aan hoe ze met anderen en dieren omgaan. Ze volgen gewoon anderen na, dus alles is slechts van horen zeggen.

We gaan verder met het bespreken van de maan-matrix. Wat doet het ?
Het houdt de mens koud. Het scheidt een bepaald zenuwgas af om de liefde te verstikken.
Het is een gevangenis satelliet.

Hier gaat ook het boek (1955) en de film (1979) Moonraker over, van Ian Fleming, in de James Bond serie. De schurk in het verhaal wil de mensheid vernietigen door het zenuwgas om zijn nazi superras de aarde te laten bezitten.

Vannacht had ik een droom dat ik naar de maan satelliet ging om er een hele jonge zwarte panter te bevrijden. Het beestje was helemaal ondervoed, en ik voedde het, en het pantertje begon mijn hand te likken. Het was een heel authentiek en echt gevoel. Zoiets kun je niet verzinnen. Het was diep van de natuur. Ik liep eens naar de supermarkt, en toen kwam ik een heel klein poesje tegen, en die kwam naar me toe, want ik riep hem, en ik bukte en begon het beestje te aaien en te knuffelen, en het begon mijn hand te likken. Zo’n gevoel was het.

De maan heeft knopen gelegd in de bloedlijnen, en leidt zo alles om, heeft de geslachtelijke verschillen verdraaid, zodat geestelijke vruchtbaarheid uitblijft. De maan schept de illusie van tijd en eeuwigheid, de veranderingen en het wisselen van de seizoenen.

De maan schept een stads superras, gebaseerd op blind, gekocht en overgedragen geloof, niet op liefde en empathie. Telkens weer worden nieuwe slachtoffers hierin ‘gegroomed’, in het loverboy syndroom, of lovergirl.

De maan geeft de illusie van 3D, zodat de mens opgesloten raakt in een hologram. De maan geeft de illusie van chronologie en van grootte. Moeten we daar dan allemaal achteraan hobbelen ? Ik zou het niet aanraden. De mens zit volledig vast in de kwebbologie van 1 Krenterig 13:13. Het is tijd dat de mens terugkeert tot hoe het oorspronkelijk was in 1 Korinthe 13:13 :

‘Zo blijven dan: Geloof, hoop en empathie, deze drie, maar de meeste van deze is de empathie.’

Dat is de enige weg eruit. Het is de weg er dieper in, de weg van de detective. Waar zijn de geestelijke detectives van vandaag de dag of eet men gewoon wat men voorgeschoteld krijgt ? De maan geeft de illusie van machtsverhoudingen, van hierarchieen, ook van sociale hierarchieen, van meerderheden en minderheden. De maan geeft de illusie van meer en minder, eerste en laatste, hoog en laag, groot en klein. In de stad is alles omgedraaid. De mens heeft een bedekkingsziekte. Alles wil de mens bedekken, omdat de mens heel wat te verbergen heeft. Daar geeft de mens al zijn goede geld aan uit. Toen ik het pantertje had bevrijd en het pantertje mijn hand likte zei het : ‘Meat’. Het was dus een sprekend pantertje. Weet je ook wat het betekent ? Nee, het is geen letterlijk vlees. Het pantertje is een roofdier uitgezonden om het vleselijke, aardse festijn te vernietigen, te verslinden. Het voorhangsel moet scheuren. Daarom hadden ze het pantertje ook opgesloten. Maar ze konden het pantertje niet doden, want het pantertje was de liefde, en de liefde is sterker dan de dood.

Ik bezweer u, dochters van Jeruzalem,
waarom wilt gij de liefde opwekken en prikkelen,
voordat het haar behaagt ?
Want sterk als de dood is de liefde
onverbiddelijk als het rijk van de doden de hartstocht,
haar vlammen zijn vuurvlammen,
een vuurgloed des Heren.
Vele wateren kunnen de liefde niet blussen
en rivieren spoelen haar niet weg.
Al bood iemand alles wat hij bezit voor de liefde,
smadelijk zou men hem afwijzen.
Als zij een muur is,
dan bouwen wij daarop een zilveren tinne;
maar als zij een deur is,
dan sluiten wij haar af met cederen planken.

Hooglied 8

Er is een tijd voor de liefde, want liefde komt in vele gradaties en is geen hoer. De liefde is ook meedogenloos en keihard, en dat wordt vaak vergeten. De liefde kan ook onverbiddelijk ‘nee’ zeggen, juist omdat het de liefde is. De liefde overziet alles en weet wat het beste is.

hoofdstuk 98 de verloren ark van de tachtiger jaren

In het Picture boek album van Simply Red gaat het erover dat velen kwamen om het plaatje of schilderij te bekijken, maar dat er slechts een een kaartje ervoor had gekregen, het recht had om het ook daadwerkelijk te bezichtigen, maar dat hij dus allang weer weg was, dus het was een feit in de geschiedenis. En het was een bijzonder schilderij, in de zin dat het kon vertellen waarom iemand tot het schilderij kwam, als een beveiliging, als een orakel, en het liet zien wat voor bedoelingen iemand had met het schilderij, of iemand goede of slechte bedoelingen had om het schilderij te zien, of iemand het wilde, of omdat iemand het gewonnen had. Het lied stelt dat dat allemaal al in het schilderij was geschreven en erop was afgebeeld. De mens keek dus in een soort spiegel.

De tachtiger jaren popsterren droegen allemaal een eigen magie, of het nu rechtmatig verkregen was, of gestolen.

Al tijden ben ik op zoek naar de verloren ark van de tachtiger jaren. Het album Picture Book, Plaatjes Boek, van Simply Red uit 1985 verteld hierover een verhaal, net zoals Raiders of the Lost Ark uit 1981. We zoeken dan in films, muziek en literatuur van de jaren 80. Orthodoxe atheisten willen een materieel bewijs voor geestelijke dingen, maar laten ze eerst maar eens de materie zelf bewijzen. Het is een gebrek aan demonologie als je bij voorbaat de materie vertrouwd als basis voor het toetsen. In het lied ging het erover dat wat de motivatie ook was, of de mens het nu begeerde, of gewonnen had, gekocht, of verdiend, of gestolen, het was allemaal al geschreven in het schilderij, erop afgebeeld. Dat is dus het kehatitische verschijnsel dat wanneer iemand dichtbij de ark komt dan wordt er gekeken of hij rechten heeft daartoe, of dat hij een rover is. Je moet de prijs ervoor hebben betaald. Daar gaat Picture Book over.

‘Ik ben rijk, jij niet, dus je komt er niet in,’ en ‘als je niet rijk bent, dan kom je er niet in.’ Oftewel : Als je de prijs niet hebt betaald, dan kun je de toren niet bouwen. Je moet ervoor vechten. Je moet Jericho overwinnen.

Orthodoxe atheisten willen een bewijs hebben, maar het is niet voor iedereen, alleen degenen die de prijs betalen. For your eyes only, en dat is een James Bond film uit 1981. Heb je de prijs niet betaald, dan kom je niet bij de ark, en zul je het plaatje niet zien. Het wordt alleen aan kindekens geopenbaard, aan de minsten. Toen in Raiders of the Lost Ark de nazi’s bij de ark kwamen smolten ze allemaal weg. Dat is het kehatitische verschijnsel. Je komt er niet zomaar in. Je kunt niet zomaar naar de Medusa kijken, want dan versteen je. Wilde je het, of heb je het gewonnen, of was het je

slechtheid, dat je het gewoon stal en ermee op de loop ging ? Alleen hij had het recht er te komen, en hij is allang weg. Het staat al in de geschiedenis gegraveerd. Het kwam maar een keer. Eens en voor altijd. Daarom is de geschiedenis zo belangrijk. Alles ligt al in de geschiedenis besloten, veilig opgeborgen, opdat dieven het niet kunnen stelen. Het is alleen bestemd voor zachtmoedige ogen vol empathie. Alleen zulke ogen kunnen het geheim verdragen. Alle andere ogen zullen in hun kassen wegsmelten.

Zomaar de materie als betrouwbaar bestempelen is een gebrek aan toetsen. Het is nogal lui en laf, en de mens zal wel denken dat het gewoon handig is. Het boek ligt open, maar er kan niemand bijkomen. Als je niet rijk bent in empathie kun je niet binnen komen.

De maan geeft de illusie van slapen en waken. Wanneer slaap je echt en wanneer waak je echt ? Kennen we de kehatitische trap tot dit mysterie, tot de ark ? Op de trap moet je aan alle stappen voldoen. Je kunt geen tredes overslaan, en het is mogelijk een gevaarlijke trap. Ik had een droom dat ik in een Egyptisch gezin was, maar ik moest verder. We waren in het huis van de grootouders, de voorouders, en ik stond bovenaan de trap, en ik zag moeder en broertje heel voorzichtig met mijn dochtertje bijna tegen de muur aanstaande de trap op komen. Ze hielden zich goed vast aan de leuning, naar de muur kijkende. Het kindje was heel klein, en hoe hoger ze kwamen hoe meer het kindje begon achter te raken, en broertje had het kindje nog wel aan zijn hand, maar de greep verzwakte, en ze raakten steeds verder van de leuning verwijderd, en het kindje dreigde los te schieten. Ik greep toen in, maar ik had nog niet echt grip op het handje van het kindje, dus ik zei tegen broertje : ‘Ik heb haar nog niet. Niet loslaten nu.’ Dat deed hij ook niet gelukkig. Op de kehatitische trap is het uiteindelijk ieder voor zich. We kunnen elkaar wel helpen, maar uiteindelijk moet iedereen zelf kiezen, en zelf empathie leren gebruiken en leren worden. Als je niet rijk bent hierin dan kom je niet binnen. ‘In de hemel is alles hetzelfde en gaat iedereen op precies hetzelfde tijdstip weg. Het is een plaats waar nooit iets gebeurd,’ zegt het Picture Boek album. Er zal dus een hemels communisme zijn in het zijn van de minste, de oneindige leegte. Daarin is alles te vinden. Je gaat niet over lijken om er te komen, maar je moet rijk worden, heel rijk in empathie. Er worden foto’s gemaakt, en de foto’s worden verdraaid, en alles is voor de verkoop, en dan probeer je jezelf terug te kopen, maar wat als je geen geld hebt ? En als je dan de foto hebt weten te bemachtigen, was het alles dan wel waard ?

Aan het eind ben je niets dan een stuk speelgoed, zegt het Picture Boek album. De speelgoed verkoper spreekt, en heeft zijn wetten opgesteld. Laat deze rijkdom je inspiratie zijn. Je moet dit spel winnen anders kom je nergens, maar als je het gewonnen hebt, waar ben je dan ? En heb je het wel helemaal volgens de regels gedaan, en zou dit ook moeten, of was het beter als je er tegen had gerebelleerd ? Wil of win, of pure slechtheid, roversgedrag, het staat allemaal beschreven op het plaatje. Een plaatje zegt maar dan duizend woorden. Maar wat als er iets mis is met het plaatje ? Dat is allemaal iets te ontdekken op de kehatitische trap tot de verloren ark.

Het gaat over een elite die boven de massa’s is gesteld, en de elite denkt dat zij klimmen terwijl anderen vallen, maar juist omdat zij hier telkens aan denken vallen ze nog wel dieper. Het laat zien dat er geen verschil is tussen koning en slaaf, maar dat alles hetzelfde is. Ga daarom de weg van het mindere.

Het gaat over het gaan naar de hemel over een trap, maar als je dan uiteindelijk bent aangekomen, dan ben je niet blij, want alles is hier zo koud, en je wil niet alleen zijn. Dan kun je beter de trap naar beneden nemen, op zoek naar het verloren schaap, op zoek naar de verloren ark. Is de hemel boven of beneden ?

Het boek gaat over het gewurgd zijn door de wensen van de vader, in een verlangen naar de armen van de moeder, en de hoofdpersoon probeert hierover zijn tranen in te houden en probeert te ontsnappen, en hij voelt zich alsof hij al zijn tranen heeft verspild, alsof niets er werkelijk toe deed, dat het allemaal niet verder is gekomen, niet is gegroeid, en dat het ook allemaal geen zin heeft omdat het toch niks zal worden, dus eigenlijk met een hele nihilistische kijk op de wereld, maar dan toch probeert de hoofdpersoon vol te houden en geeft het niet op, dus eigenlijk semi-nihilistisch zoals Nietzsche, en dat is dan ook wat het schilderij over gaat.

Het was een kindernachtmerrie van mij. Toen ik ontsnapte uit de wurggreep van de wensen van de vader kwam ik in de wurggreep van de moeder, en daarom ben ik op zoek naar de verloren hemelse moeder. De kehatitische trap tot de verloren ark gaat zowel naar boven als naar beneden, en de maan schept de illusie van zowel boven als beneden, slapen en waken, blijheid en verdriet, plezier en lijden. De mens hangt aan een groot kruis, als een octopus. Het laatste James Bond boek van Ian Fleming (1908-1964) was Octopussy en de Levende Daglichten, een boek met korte verhalen (1966, na zijn dood uitgegeven). Een soldaat uit de tweede wereldoorlog was op zoek naar het nazi-goud, en vond het met behulp van een berggids in de Oostenrijkse bergen, maar vermoordde de gids toen, zodat hij er alleen met het goud vandoor kon. James Bond wordt er op afgezonden, en de vermoordde gids was ook een vaderfiguur van hem. Hij houdt de moordenaar twee keuzes voor : of zelfmoord, of na een dag zich te laten arresteren om voor te komen bij de militaire tuchtraad. Uiteindelijk wordt de moordenaar door zijn eigen octopus die hij als huisdier had in de diepte getrokken tijdens het voederen en verslonden. Dit heeft een hele diepe betekenis. Op de kehatitische trap moeten we geen deserteuren zijn, en geen verraders, geen steekpenningen aannemen, want dat leidt tot de dood, en is in principe zelfmoord. We moeten komen tot de hemelse militaire tuchtraad om gebonden te worden in empathie, opdat wij niet te pletter zullen vallen van de kehatitische trap. De octopus als beeld van het kruis is waaraan ons vlees moet sterven, opdat er geen onheilzame gedachten in ons hun wereld bouwen. Wij moeten het kruis ontvangen in ons hoofd, onze voeten, en onze armen, geheel door ons lichaam heen, zodat onze ledematen ons niet tot een strik zullen zijn. In dit kehatitische proces : het willen, het winnen of de slechtheid zal in het schilderij geschreven zijn.

Ja, het Picture Boek album gaat veel over de dubbelzijdige symboliek van geld, maar maakt vanaf het begin al duidelijk wat armoede betekent, en roept de mens op dat als de armoede toeslaat, als de dromen wegwaaien, om goed voor z’n medemens te zorgen :

Laat aards gemak en rijkdom je niet verblinden.
Ieder mens worstelt met deze octopus.

hoofdstuk 99 slachtwetten

De richteren in het Hebreeuws waren eigenlijk de slagers. Maar de boeken Leviticus en Deuteronomium gaan veel dieper in op de slachtwetten en tuchtwetten dan het boek Richteren. Deuteronomium leidt ons tot de diepte van de wet. Het is dat wat in de ark ligt, het goud door de nazi's gestolen en omgesmolten. In het boek 'Octopussy' van Ian Fleming uit 1966 wordt dit nazi-goud gevonden. Een soldaat uit de tweede wereldoorlog vindt het goud in de Oostenrijkse bergen en vermoord zijn gids. Het is zestiger jaren mythologie met een diepere betekenis. De medische industrie greep het nazi-goud en vermoordde de geestelijke orde, opdat zij het goud voor zich alleen hadden en konden vormen naar hun wil, zonder hierbij tegengehouden te worden door enige geestelijke kennis. In het boek traint en voedt de moordenaar een octopus die hij Octopussy noemt, maar uiteindelijk wordt hij zelf door Octopussy verslonden. Niemand kan zomaar ongemachtigd het nazi-goud grijpen en ermee weghollen in een soort 'hit and run.'

De richteren zijn eigenlijk een hogere orde binnen de levitische orde, namelijk de kehatieten, die moesten zorgdragen voor de heilige voorwerpen en de ark, zonder die te zien en aan te raken, want dan zouden ze sterven.

Numeri 4
4 Dit zal de dienst der Kehatieten in de tent der samenkomst zijn: de zorg voor de allerheiligste dingen.
15 Als Äāron en zijn zonen bij het opbreken van de legerplaats gereed zijn met het bedekken van het heilige en al het heilige gerei, dan zullen daarna de Kehatieten binnengaan om het te dragen; zij zullen echter het heilige niet aanraken, want dan zouden zij sterven. Dit is hetgeen de Kehatieten aan de tent der samenkomst te dragen hebben.
18 Laat de stam van de geslachten der Kehatieten niet uitgeroeid worden uit de Levieten. 19 Maar
dit zult gij voor hen doen, opdat zij blijven leven en niet sterven, wanneer zij de allerheiligste
dingen naderen. Aäron en zijn zonen zullen naar binnen gaan en hun een plaats aanwijzen, ieder bij
hetgeen hij te doen of te dragen heeft. 20 Maar zij zullen niet naar binnen gaan, zodat zij het heilige
ook maar voor een ogenblik zien, want dan zouden zij sterven.

De bedoeling is dat een mens afsterft aan het vlees, en in de hemelse gebondenheid komt. De elementen zullen uiteindelijk instorten door het kehatitische verschijnsel. Het vlees gaat als een razende tekeer omdat het niet binnen kan komen en omdat het op allerlei manieren afsterft. Wanhopig en grenzeloos, bijna hysterisch probeert het zichzelf te bevredigen, want dat is alles waar het op uit is. Alles maar dan ook alles gaat om zelfbevrediging in het vleselijke, en het spat als een zeepbel uit elkaar en is niet meer te volgen en niet meer te verstaan. Men wil teveel maar er is te weinig, en ook dat begint weg te sijpelen. Uiteindelijk storten deze elementen in. Ze hebben heilige dingen onbevoegd aangeraakt. Het nazi-goud is opgebouwd uit de verletterlijking van Leviticus en Deuteronomium, en bevindt zich in de nazi ark. Het is een valse levitische en kehatitische orde.

hoofdstuk 100 getrouwd zijn met je baan

Ik was op een andere planeet in een andere droom. Nieuwkomers kwamen in een opvangcentrum want er was een heel aanpassingsprogramma voor deze planeet. Het was ook een soort school, om opgeleid te worden om je op deze planeet te kunnen handhaven. Het was nogal ingewikkeld. Ik raakte bevriend met een jongen daar. Ik bleek er al een tijdje te zijn, en het scheen dat hij me heel goed had geholpen, dat hij heel vrijgevig en gastvrij was geweest. Hij was in de problemen. Hij voelde zich aangestaard, gestalkt, en hij zei dat hij ‘worstelde met God.’ Ik zei hem dat het goed was om dingen op te schrijven, en ik had wat papier liggen, en ik zei dat hij gewoon wat papier van me kon pakken wanneer nodig. Hij had me immers ook goed geholpen. Ik kende zijn worsteling wel. Het was maar een korte droom. Daarna had ik een nachtvisioen droom van een hele lieve poes die mij aanstaarde. Ik raakte er emotioneel van, voelde rust. De derde droom was toen ik al aan het wakker worden was. De vagina van een vrouw scheen een extra darm te zijn waarin sociale problemen werden gebracht om verwerkt te worden. Zowel in het Grieks als in het Aramees is Yeshua in de grondtekst en diepte gewoon de vagina, de baarmoeder, waar de mens gaven ontvangt, en leiding, ook opleiding om tot gebruik gemaakt te worden, te kunnen werken. Dit is dus een extra darm voor de geestelijke dingen. Het is iets wat de vrouw bezit, en de vrouw is een deel in ieder mens. Het is een leegte die in het Grieks ook wel als een winter wordt aangeduidt, of een regenbui, of gewoon vuil weer. De mens moet er soms doorheen. Het mag dus een plaatsje krijgen.

In het boek ‘Moonraker’, Hoog Spel in de Nederlandse vertaling, gaat het over een vrouw die bij de geheime dienst werkt. Vijf jaren hadden haar gereserveerd en streng gemaakt, en ze was in principe gewoon met haar baan getrouwd. James Bond vond haar koud. Als geheim agent had hij een reeks martelingen ondergaan waar de Groot Inquisiteur van Spanje jaloers op zou zijn, stelt de achterkant van het boek, en nu dit. Het was een grote donkere vrouw met een beschermende koelheid, zeer frigide, maar kon zo ineens omslaan met bewijzen van kleine attenties en vriendelijkheden om te laten zien dat het allemaal haar schuld was en dat ze het hen vergaf. Het boek stelt dat ze ook dodelijk bezorgd was om haar collega’s als ze in gevaar waren, en dat wisten ze niet eens. Ze hield van hen allemaal evenveel maar ze was niet van plan om haarzelf emotioneel te binden aan iemand die de volgende week al dood kon zijn. Het was immers een soort slavebaantje bij de geheime dienst, want je was nooit je leven zeker. Haar bindingsangst was dus te verklaren. Toen ik droomde over de lieve poes die mij aanstaarde durfde ik geen affectie te tonen vanwege dezelfde redenen. Het was ook totaal niet veilig, en ik wist dat de poes mijn ogen kon aflezen, en mijn hart kan voelen, ook al kon ik het niet uiten. We waren op die planeet. Allerlei voorzorgsregelen moesten in acht genomen worden. Nu, daar spreekt het eeuwig evangelie ook over, wanneer het zegt :

‘*Staak je liefde, wordt weer koud, om de hoek staan zij. Zij zullen ons ondervragen. Achter glas gaan wij, voor de laatste keer, want morgen, vertel ik je weer : Verweg is altijd dichtbij. Stilte spreekt, het ijs gaat snel branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komende uur. Toekomst is allang geweest, dromen zijn vervlogen. Zij die 't allemaal wel geloven, doven snel weer uit, als een kandelaar in honderd winden, komen zij tot hoge flessen, komen zij in eigen kooien, voor eeuwig slapen zullen zij. We moeten hen verzaad'gen, ze hebben honger en daarom storen zij. In Gods Radio gaat het niet goed, het stoort, het is alles wat het doet. Er is een geest in de machine,*

misschien krijgen wij het eruit, als wij hem ook vertellen dat verweg is altijd dichtbij, dat stilte spreekt, het ijs gaat branden, sterker dan het vuur, sterker dan het komend uur, toekomst is allang geweest.'
(De Nieuwe Openbaring VI, hoofdstuk 3)

Met zo'n vrouw te moeten werken verklaard waarom James Bond zoveel vluchtige amourettes had, wat natuurlijk ook met een bepaalde bindingsangst bij hemzelf had te maken. Het boek stelt dat als ze van enig nut wilden zijn in de strijd, dan waren een huwelijk en een gezin uitgesloten voor hen. Het zou ook te gevaarlijk zijn. Het zou een veiligheids-risico zijn. Het werk op zich had al genoeg drama en liefde. Je gaat op de automatische piloot en alles gaat op het brein af. Hoe dieper ze in dit werk kwamen, als beeld van de ware empathie, want ze waren immers goede herders en herderinnen op zoek naar de verloren schapen in de duisternis., hoe moeilijker het werd deze 'vaderfiguur', of 'moederfiguur' te verraden door ontslag te nemen. Deze mensen waren ver, heel ver, en werden meer en meer ingewijd in de geheimen van deze dienst.

hoofdstuk 101 het geestelijke spijsverteringskanaal : opname en overname

Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden een kudde, een herder.
Johannes 10:16

Herinneringen moeten ook door een soort spijsverteringskanaal, waarop dan maagsappen worden losgelaten om er zoveel mogelijk goeds aan te onttrekken, om het om te vormen, en om het schadelijke verder te verwerken. Het aardse spijsverteringskanaal is daar een blauwdruk van. Er komt veel op de mens af, er dringt zich veel aan de mens op, en dit moet allemaal verteerd worden, maar de mens moet niet zomaar alles slikken, want dat kan de grootst mogelijke problemen geven. In ieder geval als de herinneringen door het spijsverteringskanaal gaan, dan worden er bouwstoffen aan onttrokken en energie die de mens nodig heeft, en zo ontstaan dan eigenlijk ook dromen, die zowel in de nacht als overdag kunnen optreden. De mens heeft het vaak niet door wanneer hij droomt.

Ik had vannacht een droom over Abba, de engelen van Abba, de buitenaardse wezens. Zij wezen er altijd al op dat muziek een oorlog is, en dat je niet naar muziek moet luisteren voor zomaar genotszucht. Er waren volgens hen 'soldaten van de muziek', en die rotzooiden niet zomaar aan. Man en paard werden genoemd. Het beest werd beschreven, zoals in hun album 'The Visitors', de bezoekers, uit 1981 in het nummer 'Soldiers' (soldaten). We waren in een bepaalde stad, en die stad werd geteisterd door extreem-islamitische jeugd. De straten werden verbouwd en er kwamen folders door de deur over welke huizen nog steeds een te vuile afvalbak hadden. De engelen van

Abba waren gekomen, zoals ik vroeger daar dromen over had dat ze terug zouden komen. Ze kwamen in die dromen als grote vuurarenden, wat ook een soort ruimteschepen waren van de natuur. Het was puur natuur, en ze kwamen voor de opname, want het titelnummer van het 1981 album ging daar ook over. De bezoekers zouden komen om de mens op te nemen. De mens moest echter wel klaar zijn, verbroken zijn van hart. Ik was bij zo'n bijeenkomst van buitenaardse wezens die gekomen waren. Ze waren gewoon als mensen, en vol passie en empathie, zeer innemend. Een radicale jonge man nam het woord, en zei dat de heersende orde de mens geen geestelijke oorlogsvoering leerde en het materiaal daartoe ook niet leverde, maar dat er verandering in moest komen. Zij waren immers gekomen als in een soort geestelijke 'opname en overname'. Er gingen nu overal militaire voertuigen door de stad om speelgoed wapens aan de mens uit te delen, opdat men zou stoppen met materiele oorlog te voeren, maar geestelijke, creatieve oorlog zouden voeren. Ik was ook een van de uitdelers. Er liepen rijen van mensen door de stad, hele stoeten, en ik had de pakketten die de militaire voertuigen hadden achtergelaten geopend, en begon ze plastic pijlen, bogen en andere speelgoed wapens uit te delen.

Er werden ook oorlogsliederen gezonden, als een herstel van het geestelijke spijsverteringskanaal, en ik zag dat de Abba liederen die in de zeventiger en tachtiger jaren gezonden waren onderdelen waren van dit geestelijke spijsverteringskanaal. Dit houdt ook in : een detective opdracht, verbonden aan de vijftiger en zestiger jaren mythologie van James Bond. De moonraker was gehacked. 007 houdt in dat er een dubbele nul voorstaat, dus niet zomaar een leegte, maar een dubbele leegte, waarin de leegte ook weer getoetst wordt, als de ultra leegte dus. Er werd een lied gezongen om de mens weer gevechtsklaar te maken, zichzelf moed insprekende :

'I'm not affected,
No one's gonna steal my heart,
No one's gonna make me cry,
I'm not affected.'

En dat ging ook over in de tweede stem, en het begon steeds meer door elkaar te zingen.

Ga je over lijken ? Maar wat heb je dan later ? Het geweten is veel belangrijker. Vecht voor je leven, en vecht voor het leven van anderen. Dit is een gevecht voor het geweten, voor de ziel, de bron van leven. Wil je dan leven met een surrogaat ? Wat gebeurt er als alle laagjes eraf gaan ? Dan is er niks meer over. De liefdeloosheid van de mens is het probleem. Spreek woorden van liefde, woord en daad, en maak het goed tussen jou en moeder natuur, want nu worden de schapen van de bokken gescheiden. De mens diende de 1816-nazi's, maar er was een grote schare die het merkteken van het beest niet genomen heeft. In liefde is er altijd een weg. Ze moesten ook meeleven met de zwakkeren in de samenleving. Sommigen kwamen pas veel later aan. De mens stond onder hoge druk, bijna als een nieuw geloof. De 1816-nazi's wilden toen zelf de religie zijn. Daarom was er dit gevecht voor autonomie. Ga de weg van de natuur. Als je dat contact met moeder natuur niet hebt, dan leef je in een 'grote mensen leugen'. Daarin worden mensen opgesloten. Ze zijn gevoelig voor manipulatie, allerlei vreemde winden van leer, en kunnen er niet doorheen prikken. Het zijn slaven van de heks. Daarom is er dit gevecht. De goede herders zijn altijd op zoek naar de verloren schapen. Vaak zijn dat ook schapen in wolfskleren. Ze zijn netjes opgekamt tot nazi's en hebben de kracht en autoriteit niet om er van los te komen. Ook hebben ze de kennis nog niet. 'Nog andere schapen heb Ik, die

niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden.' Daarom moet het geestelijke spijsverteringskanaal opgewekt worden wat tijden lam heeft gelegen.

'I'm not affected,
No one's gonna steal my time,
No one's gonna let this heart die,
I'm not affected,
Love is stronger'

hoofdstuk 102 de stiefwereld – de wachters van stepford

Het boek is uit 1972 en de film van 1975, een van de belangrijkste boeken uit de mythologie van de zeventiger jaren : Stepford vrouwen. Het is geschreven door Ira Levin. Het gaat over een vrouw die met haar gezin verhuisd naar het dorp Stepford. Als ze kennis maakt met de buurvrouw dan krijgt ze de indruk dat er iets niet klopt. De vrouw is erg tuttig en volgzaam, totaal hersenloos, en het is allemaal mooidoenerij. Als ze kennis maakt met andere vrouwen in het dorp ontdekt ze hetzelfde patroon, en steeds meer twijfelt ze aan de oprechtheid van deze vrouwen, want ze zijn heel erg nep aardig, vriendelijk en onderdanig. Er zit niks tussen, het is allemaal een pot nat. Het gaat nergens over, deze vrouwen, en ze ondersteunen elkaar allemaal in deze zedelijke, gezegende, verheven positie van nep-vrouwelijkheid als opgetutte poppen die niet meer kunnen denken voor zichzelf, maar alleen maar in herhaling vallen. Ze krijgt het idee dat ze robotten zijn, gehersenspoelt. Het is een heel patriarchisch en idyllisch dorpje. Er is een obscure mannenclub waar vrouwen geen lid van mogen worden, en door wat onderzoek komt ze erachter dat de vrouwen mogelijk vergiftigd zijn, dat het iets in het water kan zijn, en dat de mannenclub erachter zit. De mannen gedragen zich ook vreemd en verdacht, en ook haar eigen man wordt er steeds meer in opgezogen. Het blijkt dat sommige vrouwen vroeger feministen waren, activisten, maar nu lijken ze totaal willoos, zonder vrije wil. Tot haar grote opluchting ontmoet ze iemand die nog volkomen geemancipeerd lijkt, en die wordt al snel haar vriendin, en ze doen samen onderzoek. Maar als ze op een gegeven moment merkt dat ook haar vriendin steeds meer wordt zoals de andere vrouwen van Stepford, slaat bij haar de paniek en de wanhoop goed toe, en ze wil met haar gezin weg uit Stepford. Ze geeft de moed niet op, en geeft niet toe, en daarom wordt ze als een probleem gezien in Stepford, en nemen ze haar kinderen af, wat haar nog woedender maakt. Het is nu hard tegen hard. Ook haar willen ze onder deze mind control brengen, of is het nog wat anders ?

Het is een analogie van de strijd waar we allemaal doorheen gaan. Het is een strijd tegen de hersenspoelingen van de wachters van Dordt die de mens tot robot van het systeem willen maken, en ze zijn zelf ook robot. Je vrouwelijkheid is juist je creativiteit en soevereiniteit, je inspiratie-bron, en die bron willen ze uitdoven. Ze willen het door iets anders vervangen. Ze willen moeder natuur in je om zeep helpen door een valse, gemaakte, nep stiefmoeder, met een fake glimlach en fake vriendelijkheid, die je in slaap probeert te sussen zodat ze jou ook hebben. Laat niemand denken dat

de wachters van Dordt, de slechte wachters dan, de nazi wachters, die patriarchisch zijn, ook al zijn het soms vrouwen, religieus zijn. Laat niemand dat denken. Het is een business. Het is een truuk. Het is manipulatie voor macht en controle, en religie wordt gewoon als instrument gebruikt, want het is oud en gevestigd, en daardoor nuttig voor hen. Het is de taal van de voorouders. Het is het fundament waarop ze werken. Het zijn bedriegelijke wetenschappers die weten hoe ze de poppetjes moeten laten dansen. Het is een stiefwereld, een stiefdorp. Ren voor je leven. Met speelgoed proberen ze je te groomen, en ze zijn zelf ook speelgoed. De leider van de mannenclub was een voormalig ingenieur bij Disney. Het gaat allemaal heel bedrieglijk, en heel langzaam wordt het opgebouwd. Zo werkt de hypnose. De mens wordt er langzaam, niet overdreven en voor de hand liggend, ingelokt. De mens moet gevoelig worden voor de voortekenen van dit bedrog.

We zien het om ons heen gebeuren bij de extreme islam en het christendom, nu ook weer met de Taliban in Afghanistan : vrouwen worden op een lager plan geschoven. Die worden geheel ingeteugeld. De Dordtse wachters marcheren. Ze willen niet loslaten. De zeventiger jaren mythologie wijst op Stepford, en wijst op de dappere vrouw Joanna die het er niet bij liet zitten. We leven allemaal in Stepford. Het was een zeer profetisch en waarschuwend boek, ook de film, en het was gezonden vanuit de hemel om de mens te doen ontwaken. Hoe komen we uit Stepford ? Hoe kunnen we deze wachters van Stepford die iedereen tot robot willen maken ontvluchten ? Laat je niet bedriegen door de Stepford vrouwen (en mannen) om je heen. Drink niet van hun toverdrankjes.

hoofdstuk 103 het stepford syndroom

Hoe zit de Stepford-chip in elkaar, die zich bevindt diep in de wachters van Dordt, en die uitgeschakeld dient te worden ?

Israel had al zijn eigen NSB, zijn eigen maffia, die alles doorverkocht naar andere landen en met deze landen samenwerkte. Zo werd het christendom doorverkocht aan de Italiaanse maffia en nog wel meer corrupt en pervers. Toen werd het door de Italiaanse maffia doorverkocht aan de Duitse maffia, en dat was big business. Dat had niets met religie te maken, maar met machtsoverdracht in een handelsverdrag, zoals de draak zijn macht gaf aan het beest. We spreken van een geslachtelijk elite-communisme, waarin de man boven de vrouw was gesteld, want de markt vreesde de soevereine, authentieke vruchtbaarheid van moeder natuur en wilde haar aan banden leggen en onder controle houden. Men vreesde ook de indianen, de natuurvolkeren, omdat die het dichtst bij moeder natuur leefden en een potentieel gevaar voor de markt vormden. Daarom werd Amerika ingenomen door een mengsel van Europese maffia, en ook Afrika werd ingenomen en deels naar Amerika verscheept om daar als slaven in de nieuwe wereld te werken die bovenop de botten en het bloed van de indianen was gebouwd, op een hoop asfalt en cement. Daarom werd het christendom toen ook doorverkocht aan de Amerikaanse maffia, de gangsters, en de vrouwen en de natuurvolkeren werden zwaar onderdrukt. Ze moesten allemaal gechipt worden met de Stepford

chip, wat een beeld was van de nieuwe wereld die over de verwoeste indiaanse natuurwereld werd heengebouwd. Deze chip was dus niet van een bepaald volk, maar van een samenwerking tussen verschillende maffia's en criminele organisaties van verschillende landen. Dat waren geen empathen met authentieke vriendschappen, maar het waren groomers met puur zakelijke handelsverdragen. In de James Bond boeken werd deze organisatie Spectre genoemd, als een octopus met verschillende tentakels, verschillende afdelingen, zoals de Stepford chip ook als een octopus is met verschillende tentakels. Het hecht zich vast in het binnenste van de mens en vreet zich daar een weg.

Het is dus niet zomaar kapitalisme of communisme, maar een samensmelting, tot geslachtelijk elitair communisme. Het is zo kuis en steriel dat het als door reageerbuizen heengaat zoals in Brave New World uit de dertiger jaren. Er komt geen ware sexualiteit aan te pas. Het is niet authentiek. De mens is alle passie verloren en ze zijn tot dode robotten gemaakt door deze chip. En als je probeert aan deze chip te ontkomen dan zijn de straffen groot, maar moeder natuur is aan onze zijde. Het is een kruis waaraan we hangen. Er is geen gemakkelijke weg uit Stepford, uit de stiefwereld. En waar moeten we naartoe ?

Elite communisme of apartheids communisme is een communisme in lagen, waarin de ene laag boven de ander wordt gesteld, zoals bijvoorbeeld het witte ras boven het zwarte ras, en de man boven de vrouw. Het is hierarchisch communisme. Dat is wat Stepford in wezen is of waarop het is gebouwd. Dit is wat Spectre is, de grote vijand van James Bond. James Bond heeft trouwens echt bestaan. Natuurlijk zijn de verhalen over James Bond mythes, maar James Bond zelf was een ornitholoog, een vogelkenner. De schrijver zelf was ook een ijverige vogelkijker. Ik groeide zelf ook met vriendjes die geobsedeerd waren met vogels en ze gingen vaak met verrekijkers op pad in het bos om vogels te kijken. Ook mijn middelste broertje was helemaal gek op vogels en had er een heleboel boeken over. De vogel is een beeld van de opname en de onthechting, en is van belang in het verslaan van de allianties van het vlees, en verklaard ook de ongrijpbare talenten van James Bond, alhoewel hij ook een man was van het kruis, die vanwege zijn beroep zwaar gemarteld is. Juist het kruis had hem deze ongrijpbaarheid gegeven. Hij was niet conform, en had altijd een unieke, creatieve en soevereine aanpak. Zo mogen we ook omgaan met Stepford, anders komen we er niet doorheen. We moeten wachten op de hemelse vogels, aan zee, aan de golven. Nee, James Bond was er niet een die je in een doosje van twaalf kon stoppen.

Een heleboel mensen willen opgenomen worden en wachten op de opname, maar er zijn er maar weinigen die ook echt door moeder natuur overgenomen willen worden, omdat ze er nog een eigen leven op na willen houden, een eigen koninkrijk. Ze willen nog baas zijn over henzelf. Het ware zelf is verbonden aan de hemelse kennis. Daar ontkomt niemand aan. Dat is nu eenmaal zo. Het zelf staat dus helemaal niet op zichzelf, maar is aan unieke universele wetten onderhevig, wat we de hemelse logica noemen. Opname gebeurt dus niet zonder overname.

Het kapitalisme is in principe gewoon westers communisme, of casino-communisme : winstmaximalisatie ten koste van anderen, dus die komen dan in communes van je eigen onverschilligheid.

In geslachtelijk onderscheidend elite-communisme ontstaan al snel drie lagen :

1. mannen
2. vrouwen
3. zij die dit soort verdelend hierarchisch communisme geen warm hart toedragen, en dat kunnen zowel mannen als vrouwen zijn.

De derde laag is dan een soort underdog, en de tweede laag van vrouwen die welwillend zich onderwerpen aan dit soort elite-communistische mannen voelen zich er vaak prinsheerlijk bij, omdat ze niet hoeven na te denken en geen verantwoordelijkheid hoeven te dragen. Ze gaan ten onder in een soort euforie die zowel hun hersenen als hun harten uitdooft. Tot de derde laag horen dus de verzetsstrijders tegen dit corrupte, miserabele systeem. Zij komen dan ook onder een bepaald vleselijk oordeel, of vooroordeel te staan. Zij hebben het merkteken van het beest niet genomen, dus ze staan buiten de maatschappij, en kunnen niet ‘kopen of verkopen’. Zij krijgen daarbij naargeestige etiketten op. Iedereen wordt tegen hen opgezet, want men hoort niet te twijfelen aan dit heilige systeem. Het vlees waant zichzelf heilig, zeer heilig, veel heiliger nog dan de paus in Rome.

Breek de chip af. Breek de koude oorlog af, dit ijzeren gordijn. Het is het ijzeren gordijn wat het kapitalisme heeft gebouwd, tussen arm en rijk, tussen man en vrouw, tussen gelovige en ongelovige. Het is nog steeds hetzelfde oude klinische stalinistische gordijn van zakelijke onverschilligheid, van handelsverdragen tussen verschillende maffia’s. Het is een octopus die klaarstaat om zijn volgelingen de diepte in te trekken om te verslinden. Ian Fleming schreef Octopussy als een waarschuwing wat er zou gebeuren met deserteuren en verraders. Men komt niet ver met het nazi goud waarvoor men over lijken is gegaan.

Oh, het grote Rusland, het koude Rusland, als een beer die tot een haai wordt en een octopus, om dan zichzelf te verslinden in koele bloede. Rusland staat niet op zichzelf, maar is een metaforisch fragment van het grote Amerika wat gebouwd is over Indianie. En Vietnam waar Amerika haar jeugd aan offerde om geprogrammeerd te worden door haar eigen communisme, was het tijdperk waarin het grote kolonistische Amerika zichzelf verscheurde. Ook Vietnam is een metaforisch fragment van Amerika. En Vietnam is wat de psychiatrie en de dentistrie is, de hele medische industrie, een Moloch waaraan nog steeds zoveel kinderen worden geofferd. Het is ook het hele religieuze systeem. Kinderen vechten mentaal, psychisch en emotioneel nog steeds in de oorlog van Vietnam.

Het is een boze droom, een vals spijsverteringskanaal van het vlees, een onheilige alliantie, een complot tegen moeder natuur. De mens moet hieruit ontwaken. De mens moet Stepford verlaten.

Stalin, Hitler, Pol Pot en Mao zijn de dynamische onderdelen van een onverschillige, zelfvoldane, massa-moordende glimlach van een Stepfordse vrouw. Kennis en empathie interesseren haar niet. Ze speelt gewoon een rol. En glimlach maar voor de camera.

De Amerikaanse maffia had schatten en relikwieen van de indianen gestolen en het ging zich nu wreken. Het begon hen van binnen te verscheuren en aan te vreten. Stepford was op tilt aan het slaan. Dat wat ze gestolen hadden was in hun hand een tikkende tijdbom.

hoofdstuk 104 het rusland fragment

Het leven is een illusie.
We leven in een wereld van permutaties, oftewel wisselende rangschikkingen.
Deze permutaties zijn ook belangrijk in het coderen van belangrijke informatie, opdat militaire strategie beschermt blijft.
Ook kunnen de permutaties dan boodschappen weer decoderen.
In het boek (1957) en de film (1963) ‘from Russia with love’ van Fleming gaat het over een Russische decoderings machine genaamd de Spektor of Lektor, die werd gebruikt om geheime documenten te kunnen lezen. Het was nogal een gevaarlijk apparaat ook, want als onbevoegden het zouden gebruiken dan zou het exploderen. Er werd een soortgelijk apparaat gebruikt in de tweede wereldoorlog door de Duitsers genaamd de Enigma Machine, waarop de Spektor of Lektor gebaseerd is.

De Vur zegt over dit verschijnsel :

‘Het rode laat de gezichten van het verleden zien … Door diepe misleidingen weten ze elkaar te winnen, door verlokkingen ... Zij verbergen hun waarheden tussen raadsels en verhalen ... en vinden elkaar terug op verborgen en afgelegen eilanden ... kundig bouwden ze hun muren ... maar elkaar bedrogen hebben ze nooit ... Ze spreken waarheid tot elkaar, goed verpakt ... Spreek tot mij in raadselen, in verhalen ongehoord ... leidt mij door de wildernissen van het leven, waar zoveel oren klaar staan om ons te vereten ... Spreek tot mij in verhalen en gedichten, door omwegen ... We moeten eerst onze wereld bouwen ... Ik voel je hand door je verhaal, ik voel je lippen door jouw raadselachtige taal ... een taal van tranen .... van leugens en van pijnen ... Leer mij die taal verstaan ... Je taal is wild en gevaarlijk ... woest, want je wilt geen indringers …’
(Het Halssnoer :38)

‘Even later liepen ze het dorp uit, en zochten naar de plek waar ze werden aangehouden. Daar moesten ze verder richting de Rode Zee. Maar alles was veranderd. Ze herkenden niets. 'Dat moet betovering zijn,' sprak het jongetje. 'Ik ken deze barbaren. Alles verandert hier de hele tijd, zodat niemand hier weg kan, en indringers hun weg niet kunnen vinden. We zitten hier vast. Alles zal in hun voordeel werken. Alleen door hun toverij kun je de weg vinden. Dat is een hopeloze zaak, want ik ken het niet.'
(De Riviervrouwen :45)

James Bond werd er op uitgezonden om deze machine te bemachtigen, maar het werd ook als lokaas gebruikt door de vijand om hem vast te zetten. Het was een groot complot. Het Rusland fragment is een fragment van Stepford. Er is een communistische, conforme basis, en door de decoderingsmachine stoot het ringen uit om de hierarchieen te maken, als een fuik. De machine is dus zo dualistisch als de wachters van Dordt. Dat is wat het kehatitische verschijnsel is. Je moet het juiste pad nemen, anders gaat het averechts werken.

Oh, het koude Rusland, als een moordkuil van het hart, wat ook een van de Nederlandse vertalingen is van ‘from Russia with love’, naast ‘veel liefs uit moskou’, als een visnet is het, een fuik. De wachters van Stepford zijn op jacht. Ze communiceren met bedriegelijke, verlokkende tekenen, als taal van de jacht, om onoplettende zieltjes op te nemen tot Stepford, tot robotten van de nieuwe wereld. Hoe te overleven in Stepford als je er niet uitkan ? ‘Leef in de droom binnen de droom, en decodeer het,’ zegt het nieuwe nummer van Abba. Vecht niet zomaar voor de opname, maar voor de ontsluiering.

Steeds dieper door de ringen van ijs. Het zijn allemaal permutaties, wisselingen van informatie. In de dieptes van Stepford drijft het ijs los, begint alles te ontdooien. Het zijn Russische wachters die de ark moesten beveiligen, Russische kehatieten.

Hoe kan iemand zoiets maken, de diepte erin ? Eens in de duizend jaren komen de permutaties in een lijn, en dan is alles zichtbaar, om daarna weer diep weg te zakken en alles te verraadselen. Wie oh wie kent het geheim van de wachters ? Ze staan daar met hun trommels. Ze zingen een nieuw lied, en marcheren op weg naar de eeuwigheid.

James Bond krijgt het aan de stok met de Smersh, een Russisch-stalinistische contraspionage dienst. Hier is waar de poppetjes geprogrammeerd worden door zware marteling, zodat ze wel moeten toegeven, want niemand kan ver komen op het pijnpad van de Smersh. Het zijn inquisiteuren. Otdyel II, het departement van marteling en dood, was de centrale horror van deze terreur-organisatie, stelt het boek. Een vrouw stond aan het hoofd, en ze fluisterde liefdevol tot de martelaren, suggererende dat als ze zouden spreken, dan zal de pijn stoppen, en ze probeert haar slachtoffers aan te praten dat ze moe zijn van de pijn en willen dat het stopt, dus ze pretendeert ook dat ze hun wil kent en onder controle heeft, om het zo te beinvloeden, en dan spreekt ze tantaliserend over de vrede die ze dan zullen hebben als ze aan haar toegeven, en dat ze hun moeder is die hen kan helpen.

Het boek stelt dan dat als de ogen van de martelaren, haar slachtoffers, dan nog steeds weerstand boden, zou het fluisteren opnieuw beginnen, en zou ze suggereren dat dat wel heel dwaas was, want als hun moeder zou ze dan tot veel ergere maatregelen overgaan, dus eigenlijk ook zoals de farao in Egypte, die de lasten verdubbelde als er niet met hem werd samengewerkt.

Zo probeerde ze elke volwassene door pijn te veranderen in een baby die naar zijn moeder riep. Zo programmeerde ze haar robotten, in de vijftiger zestiger jaren mythologie. Het was het centrum van de Stepford chip, en zo werkten de wachters van Dordt ook met hun intimidaties. Ze gebruikte het moederbeeld en smolt zo hun zielen om, stelt het boek. Ze nam hun spijsverteringskanaal weg, opdat ze alleen nog maar zouden gehoorzamen. Vele jaren geleden had ik eens een droom over een octopus die was uitgezonden tot de buiken, om daar cirkels in te snijden, om zo van de ingewanden een papje te maken. Dit wordt geschreven in hoofdstuk 8 van het boek : het mooie lokaas. De Soviet unie wordt in het boek vergeleken met de bron van cocaine. Ook stelt het boek dat zij masochisten zijn.

hoofdstuk 105 robotten van stepford

Wat de Stepford Jezus betreft kun je gewoon zondigen, zolang je maar in hem gelooft. Je kunt de meest verschrikkelijke, lage, laffe dingen doen, maar als je het waagt niet in hem te geloven, of niet goed in hem gelooft, of twijfelt, dan is het huis te klein. Ze moeten hem dus telkens gunstig stemmen en te vriend houden. Daar draait hun hele leven om in Stepford. Het is geen liefde, maar angst, en die wordt onderdrukt door de drugs van geloof. Dit is voor iedereen hetzelfde, als een soort Russische, communistische Jezus in dat opzicht. Wel is er een geslachtelijk onderscheid. Aan die regel mag ook niet getornd worden.

Ham zag zijn dronken vader Noach's naaktheid, wat in het Hebreeuws ook betekent dat hij zijn sluwheid doorzag, zijn onreinheid, en hij vertelde het aan zijn broeders. Daarom vervloekte Noach hem. Hij had het geloof van zijn vader ontmaskerd, er doorheen geprikt, als in een ontwaking, en nu hielp hij ook anderen te ontwaken. Stepford explodeerde toen. Laten we daarom ook getrouwe Hamieten zijn.

Stel je voor : Ellenlange Russische straten met grote leegstaande winkelappartementen, en ook ellenlange Turkse straten met grote leegstaande winkelappartementen, met de lichten nog aan, en die beginnen elkaar dan te kruizen ergens. Het communisme wordt verdiept en ontmaskerd in het midden oosten, en zo is men een minore geworden, de mindere, ascetische broeder die tot ontwaking is gekomen, de naaktheid van Noach heeft gezien, en daardoor vervloekt is, niet meer kan kopen en verkopen in Stepford, omdat men het Stepfordse merkteken van het beest niet heeft genomen. Dan ben je een buitenbeentje, een outcast, een zwart schaap. Dat is waar in principe 'From Russia with Love' over gaat uit 1957 (boek) en 1963 (film). James Bond boog niet voor het Russisch complot, maar ze hadden hem bijna te pakken. Hij moest de decoderingsmachine weten te bemachtigen, in de diepte van deze Russische Stepfordse put, wat in een van de Nederlandse vertalingen ook 'de moordkuil van het hart' werd genoemd. Door marteling programmeerden ze hun pionnen, door angst en pijn, niet door liefde, en zo werden ze tot poppen, en moesten James Bond in een hinderlaag lokken, want James Bond was 'larger than life', die prikte door hun systemen heen, die had Noach 'naakt gezien', als een hedendaagse Ham, en was zo onder hun vloek gekomen. James Bond had teveel gezien, en daarom moest hij uit de weg geruimd worden. Aan het einde krijgt hij een confrontatie met de leidster van het complot, de Stepfordse 'mother russia', want ze komt hem opzoeken als een schijnbaar onschuldige huiswerkster, en dan slaat ze toe. Haar speciale wapen is een pin die uit de punt van haar schoen tevoorschijn schuift om hem daar mee uit te schakelen, maar een van haar eigen gebrainwashte spionnen neemt het dan voor James Bond op, en schakelt haar uit. Dit is ook heel symbolisch, want James Bond is diep in de midden oosten put en de russische put gegaan om de geheime machine te vinden die raadselen kan ontsluieren, dus hij komt tot de voet van het probleem, tot de bron. Hij ziet Noach naakt. Hij ontmaskert de aartsvader, en zo ook de aartsmoeder, in diepgaande psycho-analyse, en die voet heeft een gemene punt. Die punt moet dus nog geanalyseert worden en gedecodeerd, en dat gaat dus gebeuren door de bevrijding van de Stepford-pionnen. Denk dus niet alleen aan jezelf. Er ligt een shamanistische opdracht. Wees een getrouwe Hamiet die wat hij had gezien ook doorvertelde aan zijn broeders.

Is dat letterlijk ? Nee. Het is strategie. Hoe breng je een boodschap veilig over tot de gevangenen van een bezet land ? Dat gaat niet rechtstreeks. Je moet je boodschap goed verpakken en goed richten, en de nodige omwegen te maken om de alarms van het systeem te omzeilen. Stepford loert. Stepford wacht. Stepford meent het. Wees dus geen roekeloze dwaas. Elke Hamiet heeft met dit kehatitische verschijnsel te maken. Stepford is een priesterschap. Maak je een verkeerde stap, dan wordt je tot een pop. Dan moeten anderen jou bevrijden. Alles wordt in de gaten gehouden. De octopus heeft vele tentakels, dus pas op. Als je denkt hem te slim af te zijn, dan heeft hij je al bedrogen. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle.

In hoeverre ben je nog een robot van Stepford, en waarmee ga je dan nog je tijd verdoen ? Ze programmeren door conformisme, door roddel, als valse Hamieten die vleselijke naaktheid koesteren, die mensen graag in hun hemdje zetten, die het voortdurend hebben over uiterlijkheden en ermee dwepen, omdat ze zoveel te verbergen hebben. En het verkoopt ook zo goed. Ze maken reclame voor Stepford, waar alles voor het oog is. Ook zij hebben Noach naakt gezien, maar dan op een hele andere manier, als Stepfordse Hamieten. En zij zijn dronken, net als hem, als Stepfordse mannequins en etalage poppen. Ze zijn allen achter glas, en zij slapen als Doornroosje, totdat iets prinselijks hen wekt. Als Sneeuwwitje in een glazen kist zijn zij vergiftigd.

hoofdstuk 106 kinderen van goldfinger

Vandaag een bespreking van Fleming's boek 'Goldfinger' (de man met de gouden vingers) uit de vijftiger en zestiger jaren (het is ook verfilmd). Ze zeggen weleens : 'Geld is de wortel van al het kwaad,' maar wat is de wortel van geld ?

Ze spreken met benepen stemmetjes, behoudend, zonder begrip voor anderen, kortzichtig, conservatief, met zachte stemmetjes, want zachtheid verbreekt beenderen, en dat verkoopt goed. Deze poppen van Stepford willen bloed zien, maar niet opzichtig, want ze bedekken alles met een doek of mantel. Daarom zijn ze ook uiterst keurig en correct gekleed met veel make up, want ze hebben wat te verbergen. Keurige vrouwtjes met keurige mannetjes, met keurige stropdasjes, zo keurig dat je er helemaal naar van wordt en je ongemakkelijk voelt, want je weet dat ze iets achter houden, die poppen. Ze zijn geprogrammeerd, ze zijn weg. Er zit niks in. Het is alleen de buitenkant. Oh, zo gezegend en verheven spreken zij, zo keurig afgewogen, geen grammetje teveel. Alles komt van een piepend gouden weegschaaltje dat direct piept als er ook maar iets teveel opligt. Ze kunnen niet veel hebben, deze poppen. Je moet ze naar de mond praten, anders worden ze boos. Het is hun hemel. Als ze boos worden zullen ze dat echt niet tonen hoor. Je zult het wel merken in hoe ze dan verder met je omgaan. Nog zachtere en benepenere woordjes zullen ze tot je spreken, nog behoudender, kortzichtiger en conservatiever, en nog meer afgemeten en afgewogen. Ze zullen je dan even goed hun diamantjes laten zien. ‘Diamonds are forever.’ Ze laten je dan even goed hun gouden vingertjes zien, dat ze kinderen zijn van Goldfinger. En ze zijn allemaal gezegend met een gouden pistool. Je dood zal vlekkeloos verlopen. Niemand zal het merken, want alles wordt netjes

en keurig afgedekt en verzwegen, en je zal keurig netjes vervangen worden. Niemand zal het gat opmerken, niemand. En ze zullen je behandelen alsof je nooit hebt bestaan.

Stepfordse woede is heimelijk, is gecalculeerd, en gaat langs andere wegen. Ze doen de moord met gouden vingers. Ze vegen dan hun mond af en ontkennen alles. Het is een satijnen woede. Ze maken je tot onderdeel van hun meubilair. Niemand merkt het, en ze laten ook niks merken. Het zijn professionele moordenaars. Ze laten geen sporen achter.

Ze gaan de weg van de minste weerstand, want ze willen alles nu hebben. Ze vereeuwigen zichzelf. James Bond zei van Goldfinger dat hij geen moeite of energie verspilde, maar dat er toch iets in hem kronkelde. Het was een agent van de Smersh, een stalinistische Russische geheime dienst. Ze hebben koude, dode en dodende ogen die op lijken vissen. De manier waarop de stalinistische Russen spraken noemde James Bond een misselijkmakende hardheid in kortaffe proza. Deze poppen spreken koket en moeiteloos, en zullen ook niet zo snel iets met je uitpraten. Hun gezegde woord geldt, en dat wordt desnoods maar een keer gesproken, want ze zijn lui, laf en gierig. Alles draait om stalinistische zelfbevrediging als de kortste weg naar Rome.

In een droom ging het over een Drents Stepford, een achtste generatie kerkgenootschap wat zich als koningen waande. Er waren ook prinsjesdagen met gouden koetsen. Ik had een gesprek met de burgemeester van Amsterdam. Zij zei dat het geen zin had om hen proberen te veranderen, maar dat het op een andere manier moest gaan. Het moest omcirkeld worden en er moesten op trompetten geblazen worden. We schenen ook een nieuwsblad te hebben genaamd ‘De Trompet’. Ik was in het Egyptische gezin, en de Egyptische moeder citeerde soms uit dit blad. ‘In De Trompet staat …’ Ik maakte me zorgen om de kinderen die in het Drentse Stepford opgesloten zaten, en ik huilde ook om ze, maar de Egyptische moeder zei dat ik me geen zorgen hoefde te maken, dat ze hun weg wel zouden vinden. Het Jericho zou immers omcirkeld worden en op trompetten zou er geblazen worden, en de muren zouden instorten.

De kinderen zijn met een giftige goudverf beklad, en op jonge leeftijd dragen ze al gevaarlijke gouden pistolen waarmee ze elkaar afmaken. De beloning ? Een valse hemel van een drugsmaffia, diamonds are forever. Door iets in hun hoofden maken ze tijd tot eeuwigheid. Het is maar een momentopname, maar verguld. Alleen de hemelse trompet kan hen doen ontwaken. Ze lijden aan zware goudkoorts, een giftige slaap, gehuld in een storm. Goud ligt ten basis aan hun economie. Met goud kun je overal betalen, in welk land dan ook. Het heeft internationale en universele kwaliteiten. Goldfinger werd geschreven in 1958, uitgegeven in 1959 en verfilmd in 1964. Het stelt ook dat goud ontraceerbaar is, geen serie-nummers heeft. Mochten er merktekenen op zijn dan kan het er afgeschaafd worden, of het kan omgesmolten worden. Zo blijft de identiteit en oorsprong geheim, en daardoor een schuilmiddel voor criminelen. Alle economie is gesteund door goud, stelt het boek. Goud verzekerd en bevestigd het betaalmiddel, hijst het in het zadel, en is de ware kracht van geld. Dit wordt besproken in hoofdstuk 6, ‘over goud gesproken’. Goud trekt de meest verschrikkelijke criminelen aan, die moeilijk te vangen zijn. Er wordt gesteld dat het goud de talisman is van de vrees, wat mensen doet hamsteren en verzamelen, en achterhouden, verduisteren, en het wordt zo telkens uit de circulatie gehaald. Het wordt uit de ene plaats opgegraven, en in een andere plaats ook weer begraven, vanwege deze vrees-factor, en dat is ook tegelijkertijd een zwakheid van het goud. De andere zwakheid is dat het niet hard genoeg is, wat dan ook weer de vrees factor aanwakkert. Het slijt nogal snel. Het vermindert altijd weer, is altijd lekkend. Het

besmet datgene wat het aanraakt. Het geeft af, en is daarom tegen zichzelf verdeeld. Daarom neemt de goudvoorraad van de wereld af, stelt het boek. En dat is een grote zorg voor de criminelen. We kunnen stellen dat hier ook de brug ligt naar de diamanten, dat criminelen nog iets extra's nodig hebben, iets vereeuwigends, ook al is het een illusie : diamonds are forever.

Hoofdstuk 5 van Goldfinger, het hoofdstuk wat daaraan vooraf gaat is genaamd 'nacht dienst'. In de nachtdienst had James Bond tijd om aan zijn handboek van de geheimen van de ongewapende strijd (vgl. het Jericho verhaal) te werken, en dat boek heette 'Stay Alive'. Dit werd trouwens een groot thema van de zeventiger jaren in de zogeheten 'Saturday Night Fever', de nachtkoorts, waarvan Staying Alive van de Beegees het leidende lied werd. Night Fever is dus de hemelse, eeuwige sabbat, waarin alle vleselijke werken hun macht en waarde verliezen, alle bedrieglijke goudlaagjes eraf gaan.

In de zeventiger en tachtiger jaren was het thema gelijk oplopen met de nacht, gelijke tred houden met de nacht (running with the night), en dit de gehele nacht vol te houden (all night long), als een beeld van het volharden in het kruisdragen, en hierin moest men zien te overleven (staying alive), tot eeuwigheidswaarde komen.

Staying alive ging over de verbrokenheid van de stad waarin iedereen zou gaan trillen (vgl. het thriller album van de tachtiger jaren), en dat dit de weg naar het leven was, anders zou het nergens naartoe gaan. Dit was dus een basis om uit Stepford te kunnen ontkomen. En men moest niet zomaar terug naar Stepford, maar het omcirkelen, en op de trompet blazen buiten de poorten, zoals met Jericho. Het thema had dus oorspronkelijk te maken met de technieken van de geheime dienst in de James Bond mythologie van de jaren vijftig en zestig, ook de geheime intelligentie genoemd. Er waren wel meer van zulke boeken, vaak ook onderschept van vijandelijke agenten of organisaties, of de geheime dienst bemachtigde het van zuster organisaties. Nu was James Bond dan bezig met een speciale trofee genaamd 'Defensie', een boek wat was uitgegeven aan agenten van de Smersh, van de stalinistische geheime dienst. Het was voor hem moeilijk om er doorheen te werken, maar in dat opzicht was hij ook een echte parelduiker of goudgraver met als mandaten : 'Ken uw vijand', en ook : 'Leer van uw vijand.' De vraag was dan ook weer in hoeverre ze hun technieken weer gestolen hadden uit andere boeken die ze hadden gestolen van andere spionage diensten. In dat opzicht is kennis dus altijd neutraal, en gaat het om de hand en het doel die het bestuurt.

hoofdstuk 107 el salvador

Lezen :

Is dit niet het vasten dat Ik verkies: de boeien der misdadigheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te laten en elk juk te verbreken? Is het niet, dat gij voor de hongerige

uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed? Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uit gaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn.
Wanneer gij de hongerige schenkt wat gij zelf begeert en de verdrukten verzadigt, dan zal in de duisternis uw licht opgaan en uw donkerheid zal zijn als de middag. En de Here zal u voortdurend leiden, u in dorre streken verzadigen en uw gebeente krachtig maken; dan zult gij zijn als een besproeide hof en als een bron, waarvan het water niet teleurstelt. En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten.
Jesaja 58

De Kennis des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.
Jesaja 61:1-2,
Lucas 4:18-19

Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm,
en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid;
Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd,
hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden.
Lucas 1:51-53, de psalm van Maria

Niet door kracht noch geweld, maar door mijn Kennis, zegt de Here der heerscharen.
Zacharia 4:6

El Salvador. Een klein land op de kronkelende brug tussen Noord Amerika en Zuid Amerika. Er woonden veel Mayanen en Pipil indianen, maar in 1525 werd het land door Spanje onderworpen. De indianen werden op een lager plan gezet, werden tweederangsburgers en verscheurd door racisme en uitbuiting. Het land werd sindsdien geteisterd door fascisme. Na het midden-oostelijke tijdperk werd het christendom steeds fascistischer in het westen, steeds onmenselijker, en daarom kwam het christelijke humanisme sterk opzetten in de jaren 1400 en 1500, wat meer de nadruk legde op ethisch-kritisch denken dan zomaar domweg blind bijgeloof. Het humanisme was ook zwaar regressief, terugkerende tot de eerdere normen en waarden die overboord waren gegooid. Dit vormde een belangrijke basis voor de bevrijdingstheologie in Zuid Amerika. Deze theologie ging niet zomaar om algemeen massa-geloof, maar om persoonlijke bevrijding van het ego en de zonde, de ontwaking uit allerlei vleselijke systemen waarin de mens verstrikt was geraakt. Het was ook gebaseerd op het marxisme, in de zin dat Christus een beeld was van de armen, de onderdrukten, de minderheden, die samen een stem vormden tegen het kapitalisme. Marx waarschuwde tegen de orthodoxe, gelovige vormen van religie, wat hij volksdrugs noemde. Iemand zei dat de armen op het altaar van winstmaximalisatie werden geofferd heden ten dage, terwijl Calvijn juist in tegenstelling daarop de armen zelf het altaar noemde waarop we zouden moeten offeren. Elke stap die we zetten

in dit leven moet voortkomen vanuit armenbesef ! Zo niet, dan worden we tot poppen van Stepford. En het grootste gevaar is nog wel dat ze dit ontkennen ! Ook ontkennen zij dat zij vrouwen onderdrukken, en doen alsof alles pico bello in orde is.

In de Zuid-Amerikaanse bevrijdingstheologie krijgen de armen een voorkeursbehandeling. Het geloof in Christus moet omgezet worden tot een verzetsstrijd tegen maatschappelijk onrecht, waarin de machten van het vlees en de zonde ontmaskerd worden, stelselmatig. Zuid Amerika is altijd een put van geweld en dictatuur geweest, met name tegen de indianen, de natuurvolkeren en de armen. Die werden tot minderheden door de Spaanse invasies. Europa brandmerkte het continent tot slaaf door haar kolonisme, en met de natuur werd niet gerekend. Elke zich verzettende mond werd zonder pardon geasfalteerd en gecementeerd, en er werden huizen overheen gebouwd om het gegil te doven. Europa kwam als een bulldozer. In deze nood ontstond de bevrijdingstheologie waarin geloof tot daden werd omgezet. Men kon niet lauw gaan lopen toekijken zoals de lauwe kerk van Laodicea deed. Als je zwijgt als je broeder of zuster onderdrukt wordt, dan ben jij de volgende die onderdrukt zal worden. De Stepfordse poppen werden in deze huizen des doods opgesteld tot huishoudsters waarin het enige recht dat ze hadden het aanrecht was, of ze kwamen in de bordelen terecht of werden als militaire dummies aan het front gezet en uitgezonden, want niemand gaf ook maar een stuiver om hun leven. Wat een horror huist er in Stepford, en juist voor de armen in kennis is het evangelie van de bevrijdingstheologie, een evangelie wat het onrecht aan de kaak stelt en voor de armen opkomt. Nog steeds is Zuid-Amerika een put van stinkend stalinistisch onrecht, en die put gaat diep, en velen wagen zich er niet aan. Velen blijven veilig in hun Stepfordse waanhuisjes, want zoals het klokje thuis tikt tikt het nergens. Onder moeder’s paraplu.

Goud verstopt. Goud zegent hen die dichtbij zijn, en vervloekt hen die veraf zijn, maar dat kon zo omdraaien. Haar liefde kan zo veranderen tot haat. Ze is tegen haarzelf verdeeld. Je grijpt altijd in het holle als je naar goud grijpt, en daarom is het goud in het Grieks ook een beeld van de vagina. Alle wegen lopen dood in het goud, en zo komt men tot de baarmoeder tot wedergeboorte, om zo tot de diamant te gaan als beeld van de eeuwigheid. ‘Diamonds are forever,’ ook een boek van Fleming, in het Nederlands uitgebracht als ‘Doden voor diamanten’. Het is een boek uit 1956 wat in 1971 verfilmd werd.

Stepfordse poppen hebben een extra diamanten darm waarmee ze alles kunnen omdraaien om zo alles te kunnen vergeten. Diamant heeft bedriegelijke kwaliteiten. Het kan dingen beter voorstellen dan het is, of slechter voorstellen dan het is. Het boek ‘Stepford vrouwen’ laat zien hoe mensen worden opgezogen in middelmatigheid, lauwheid. Hebben de woorden dat God de lauwen zal uitspuwen, hen die niet koud noch warm zijn, nog waarde ? Het is de lauwe kerk van Laodicea. Het betekent dat je niet aan de voorwaarden, de gebruiksaanwijzing, van het leven voldoet, en dan begint af te sterven. Het is zowel echt als schaduwen. Het zijn de schaduwen van het hogere zelf, de schaduwen van de kennis. Uiteindelijk zal het voorhangsel scheuren, al die lauwe, afgeweken religieuze voorhangsels, daar waar religie een markt is geworden, gewoon een dekterm. Pas op de tekenaar die je er heel anders optekent. Zo begint ook het boek ‘Stepford vrouwen’. Joanna, de verzetsstrijder, wordt geobjectificeerd en gesexualiseerd. Ze willen haar ook tot pop maken. Dat zijn al de eerste tekenen. In het boek Diamonds are forever wordt gesteld dat er twee dingen eeuwig zijn : zowel de dood als diamanten. In het begin van het boek wordt vleselijke angst tot hebzucht gebrouwen.

We kunnen niet buiten het grote kwaad in Zuid Amerika om. In de Zuid Amerikaanse bevrijdingstheologie staat de bevrijding van het vleselijke centraal, niet het geloof, want dat kan bedrieglijk zijn, en als opium van het volk waardoor de Stepfordse poppen worden geprogrammeerd. Het kenmerk van de Zuid Amerikaanse theologie is dat de armenproblematiek de absolute toetssteen van alles is en het beginpunt van alles, en fundeert zich dus op armenpastoraat als uitgangspunt. Zonder de bevrijdingstheologie is er geen weg uit Stepford. Er is geen ware, zuivere theologie buiten het armen-humanisme om.

De bevrijdingstheologie is gebaseerd op de psalm van Maria in Lucas 1 :

Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm,
en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid;
Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd,
hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden.

Dat is het werk van de oude profeten, van Yeshua en van Robin Hood, van de armen-humanisten, en de hedendaagse bevrijdingstheologen. Dit wordt in de doofpot gestopt door de diamanten darm van Stepford, de darm van onverschilligheid, masochisme en vergetelheid, en daardoor hebben ze ook net als dr. No een stalen vuist, gericht op kracht, ten koste van ware precisie, dus uiteindelijk zullen ze misgrijpen, en zal alles uit hun handen glijden.

El Salvador 1932 : de strijd tussen communisme en kapitalisme kwam tot een hoogtepunt. In hun orthodoxe vorm zijn zij beiden fascistisch. De indianen moesten in deze militaire paranoia het onderspit delven. Zij die indiaans waren, zich indiaans gedroegen, zichzelf indiaans kleedden, en de indiaanse taal spraken werden uitgeroeid. Alles werd gegeneraliseerd. Daarom durfde men niet meer indiaans te zijn, de indiaanse taal niet meer te spreken. In 1944 was er toen nog een grote studenten opstand. Telkens weer werden militaire gezagsstructuren afgewisseld en er was veel guerilla activiteit. De ene na de andere burger oorlog. Ik groeide als kind op met El Salvador veel in het nieuws. Laten we dit onthouden : Macht heerst, kracht is zijn dienstknecht, maar kennis is een weg hier doorheen. ‘Niet door kracht, noch door geweld, maar door kennis.’

hoofdstuk 108 el salvador 2

En evenzo komt de hemelse kennis onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de hemelse kennis zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen.
Rom. 8:26

Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden.
Ezechiel 9

Als wij communiceren met moeder natuur in ons, dan gaat het niet om het gebruiken van dure woorden of het gebruiken van religieuze stokpaardjes en religieus ingeburgerd taalgebruik, maar dan gaat het om het hart, en dit zijn verzuchtingen. Moeder natuur verstaat onze verzuchtingen om de zonde en het vleselijke. Het mag geen lippendienst zijn, maar het moet een taal zijn van onze wandel, van de hemelse voeten die verbonden zijn aan moeder aarde en de taal van moeder aarde spreken die niet verstaan wordt door het vleselijke, de taal die geen parels voor de zwijnen werpt.

De doodseskaders waren er al in het nazi tijdperk. Ze belden aan bij huizen van verzetsstrijders en als ze opendeden dan werden ze overhoop geschoten. In de zeventiger en tachtiger jaren waren ze ook telkens in het nieuws over El Salvador. Armen-activisme was niet goed voor de markt en het gezag, dus werden zij vervolgd. Je mocht je niet uitspreken tegen de dictatuur die er hing, zoals John Lennon zich ook niet mocht uitspreken tegen de religieuze dictatuur waaronder de wereld gebukt ging en toen in 1980 werd vermoord vanwege zijn activisme en vredesbeweging. Zo werd in El Salvador ook Oscar Romero vermoord in 1980. Hij was een bisschop die opkwam voor de armen en in 1977 verliet hij zijn woning in het bisschoppelijk paleis om te gaan wonen in een ziekenhuis voor armen. Het vleselijke verstaat het geestelijke niet. Het onverschillige verstaat de empathie niet. Het vleselijke gaat dan altijd over tot rigoreuze methodes om het geestelijke het zwijgen op te leggen en uit te doven.

hoofdstuk 109 foto van een mooie dag

Mijn stem is tot de baarmoeder des hemels, en ik roep,
Ten dage mijner benauwdheid zoek ik de hemelse kennis,
des nachts is mijn hand uitgestrekt en zij wordt niet moede,
mijn ziel weigert zich te laten troosten.
Gij houdt mijn ogen open,
ik ben onrustig en kan niet spreken.
Ik overdenk de dagen van ouds,
de jaren van weleer;
ik denk in de nacht aan mijn snarenspel,
ik peins in mijn hart en mijn ziel vorst na.
Uw weg was in de zee,
uw pad in grote wateren,
zodat uw voetsporen niet werden gekend.
Psalm 77

Niemand kan deze vrouw begrijpen,
Niemand kan haar voetstappen volgen,

Ze vagen gemakkelijk weg in de nacht,
Ze vagen gemakkelijk weg in het zand
De Vur 1:13

Gebruik andere woorden, talen en manieren als je communiceerd met moeder natuur, met de hemelse kennis, en wees niet conform aan de stad, anders zal de vijand je mogelijk kunnen traceren. De mens is juist gevangen in zijn tradities, en het conform zijn zorgt ervoor dat alles wat je doet doorgegeven wordt aan de vijand, en een alarm op zich is. Juist het na-blaten van andere schapen is je kooi. Soms is stilte veel belangrijker, en luisteren, doorzoeken, doortoetsen ook. Psalm 77 is een psalm van stilte in diepte. Wij mogen worden als moeder natuur wiens voetsporen wegvagen in de zee. De zee laat ook geen zwemsporen achter. Het wast alles weg. We mogen baden in de natuurrivieren, alles achter ons laten. Alleen de heiligen zullen onze sporen vinden. Wij zullen kleine tekenen voor hen achter laten. Probeer mensen ook niet alleen maar te redden, want dan zul je samen met hen ten onder gaan, maar wees intens bezig met bruggen bouwen, het denken op lange termijn, en de heiligen zullen vanzelf de brug vinden. Je kunt niet de hele dag de superheld gaan lopen uithangen. Je weet dat het de weg is van het kruis, van het loslaten, om met de dingen van de hemelse natuur bezig te gaan.

Je lijdt misschien ergens ver weg waar niemand je kan horen, of je hebt misschien zelfs het gevoel dat je niet kan spreken soms, dat je woorden het plafond niet halen, dat het explodeert vlak voor je ogen, dat mensen je de woorden in de mond leggen, maar niet luisteren naar wat je zegt, enz. Maar dan gaat je pad door zee, en kunnen zij ook niet volgen. Het vleselijke verstaat het geestelijke niet, en kan het geestelijke ook niet grijpen. Dan ben je veilig. De zee is je schuilplaats, ook al zijn het soms hoge golven, ook al leef je alleen op een onbewoond eilandje, in je eigen droom-wereld.

Joanna had ook dit gevoel in het dorp Stepford. De mensen om haar heen waren poppen, en probeerden ook van haar een pop te maken. En dan is er het Stepfordse nieuwsblad wat alles in Stepford ophemelt, mooier voorstelt dan het is, en de mannen boffen maar met zulke onderdanige, keurige vrouwen die ze altijd kunnen traceren, die altijd thuis zijn voor het huishouden. Hun wegen gaan niet door zee. De natuur kennen ze niet. Nou ja, natuurlijk hebben ze gesloopte stukken natuur in huis, zoals afgeknipte rozen die vroegtijdig sterven in porseleinen vazen. En natuurlijk hebben ze bloemetjesjurken. Ze zien er erg feestelijk uit. Moeders paraplu heeft ook bloemen. Het zou de indruk kunnen wekken dat ze van de natuur houden, dat het natuurmensen zijn, en ze ontkennen ook dat ze de natuur haten, met grote nadruk, maar alle schijn bedriegt. Stukje vlees bij het avondeten. Toch houden ze van dieren, zoveel. Ze hebben namelijk kleine kefhondjes of schoothondjes, die vrouwen van Stepford. Ze hebben waaiers, en grote hoeden om elke zweem van twijfel af te wenden. Nee hoor, zij doen niets verkeerd. Zo hoort het allemaal. Joanna gaat ook voor de bijl door de hersenspoeling van het Stepfordse nieuwsblad. Ook zij komt op hoge hakken terecht, lekker gammel doen, want ze is immers van het zwakke geslacht. Niemand die lang in Stepford blijft ontkomt aan deze hersenspoeling. In Fleming's boek 'de man met de gouden revolver' (the man with the golden gun) wordt James Bond in gevangenschap gehersenspoeld door de Russen en wordt opgezet tegen zijn eigen geheime dienst. Hij had tijdens zijn werk een hoofdwond opgelopen en leed aan geheugenverlies. Zo groeien ook kinderen vandaag op in deze wereld, in Stepford. Ze hebben nog geen ontwikkeld geheugen, geen ontwikkelde kennis, en daarom moeten ze zo snel

mogelijk ontwaken. Ze worden namelijk als varkens gefokt, en Stepford is gewoon een drugs die hen in slaap houdt opdat ze er niks van merken.

De poppen van Stepford reageren alleen als je zoals hen doet. Dan wordt je beloond en krijg je complimenten. Zo niet, dan reageren ze niet, dan wordt je genegeerd, of dan wordt er de spot met je gedreven, wordt je belachelijk gemaakt, en ze deinzen er niet voor terug om het aan de grote klok te hangen. Dan kom je misschien ook nog in het Stepfordse nieuwsblad, maar dan niet als ‘lieverdje van de week.’

En wat dan ? De poppen van Stepford zijn zo heilig als Jezus Christus zelf, jawel.

‘Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden. Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, ga niet naar beneden om zijn huisraad mede te nemen, en wie in het veld is, kere niet terug om zijn kleed mede te nemen. Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen. Bidt, dat uw vlucht niet in de winter valle en niet op een sabbat. Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal,’ zegt Mattheus 24. Heb je dat moment al meegemaakt, of marcheer je nog netjes mee met de poppen van Stepford ? Ben je al ontwaakt tot Mattheus 24, en ren je al tot de bergen, of kwebbel je nog rustig mee met de poppen van Stepford ? Als je een obsessie hebt met foto’s van jezelf die je graag met anderen deelt om in een goed blaadje te komen bij de andere poppen van Stepford, dan hebben ze je al, en dat is het begin van de programmatie, zoals ook in het boek. Er moesten eerst schetsen gemaakt worden van Joanna. Ze werd er geheel opgezet, en op dat fundament zou zij tot pop worden, en in hoeverre was zij al een pop ? ‘Ik ben de Christus,’ zeggen de poppen van Stepford. ‘Wij weten het allemaal. Je kunt onze pil best nemen. Dan wordt je zoals ons.’ Ook de poppen van Stepford evangeliseren met hun eigen evangelie, en dat begint met het maken van foto’s, het maken van schetsen van de nieuwkomers. Er kwam direct een welkomstcomite naar Joanna toe toen ze nieuw was. Ze kreeg een boekje met waardebonnen en huishoudelijke producten, zeepjes, parfums, etc. Het evangelie van Stepford wordt gepredikt, maar het zijn slechts reclame spotjes voor de huishoud industrie. Dat gaat om geld, en dan is bedrog de snelste weg. Nog even schrobben, nog even poetsen. Eigenlijk gewoon de hele dag door. Er mag geen straaltje natuur doordringen. De natuur mag alleen kunstmatig zijn, als een print, als een opgezet bloemstuk, als een foto van een mooie dag. In de huishoud industrie worden namelijk de varkens gefokt, wordt het hen pico bello naar de zin gemaakt, alsof er niets anders meer is. Dat is dus in overdreven vorm. Ook de voedsel industrie en de medicijnen industrie zijn tot overdreven vormen geworden. Toen James Bond ontsnapte uit zijn mk ultra programmering, stalinistische programmering, werd de man met de gouden revolver op hem afgestuurd. Doodseskaders die op de deuren kloppen om vluchtelingen overhoop te schieten. Het is een van mijn grote kindernachtmerries, een van wat ik noem ‘de grote drie’. El Salvador, wat ‘de Verlosser’ betekent. Laat daarom onze weg door zee zijn.

In de film verwisseld James Bond zichzelf met een wassen beeld van zichzelf, zodat hij aan de man met de gouden revolver kan ontkomen en hem in de val kan lokken. Ergens op de kehatitische trap zal de vijand struikelen, want ze voldoen niet aan alle voorwaarden van het leven, de gebruiksaanwijzing, en slaan zo treden over, wat hen ten val brengt, omdat het slechts schaduwen zijn, voorhangsels die zullen scheuren zodra wij hoger op de kehatitische trap komen. Het zijn in principe gewoon onze eigen reflecties die kettingreacties gaan geven als wij tot de hogere

weggelegde kennis zullen komen, hoger op de trap, zoals in de tweede bijbelse mythologie de demonenvorst Ryan, die half varken, half wolf is, als een beeld van de gulzige roofzuchtigheid van het vlees, uiteindelijk van de saffieren trap zal afstorten.

hoofdstuk 110 stopwoorden op het christelijk erf

Het kehatistische verschijnsel is dat tijdens het afmaken van de puzzel er steeds meer stukjes op zijn plaats vallen, en dus steeds meer stukjes wegvallen. Zo zijn er ook wel spelletjes die dit proces uitbeelden. Misschien ken je zulke spelletjes wel. Je hebt er bijvoorbeeld vier op een rij, en dan valt het weg en dan vallen er blokjes van boven naar beneden die dan ook weer combinaties vormen en dat er dan ook weer blokjes kunnen wegvallen, of monstertjes verdwijnen, zoals in tetris en dr. mario.

Dromen zijn een resultaat van het geestelijke verteringsstelsel, of het verteringsproces zelf, daarom is het belangrijk dat je goed begrijpt wat het is, en dat je een goed verteringsstelsel hebt, dat je goed toetst dus.

Op het christelijke erf zijn er nogal veel stopwoorden die dus ook telkens gebruikt worden door vuige en vage schurken, bandieten, piraten en kannibalen, die zo hun afgod hebben, dus het is van belang dat dit uitgepuzzeld worden om te zien wat ze eigenlijk gestolen en verdraaid hebben. Het is eigenlijk zo dat het helemaal niet zo ver van de bron afligt. Ze zijn er dus niet ver mee gekomen. Vanochtend tijdens het wakker worden had ik een droom van verschillende christelijke stopwoorden die tot hun puzzel waarde kwamen, oftewel uitgepuzzeld werden :

Adonai, wat veel in christelijke gebeden wordt gebruikt, is het Hebreeuws voor ‘mijn Heer’, ‘mijn bezitter’, ook in huwelijksverband, als hun echtgenoot. Adonai in het Hebreeuws klinkt als ‘I don’t know,’ in het Amerikaanse Engels, en dat zag ik in mijn droom. Eigenlijk moeten we tot de Socratische basis komen van ‘I don’t know,’ ik weet het niet. Dat is de basis voor alle dingen, opdat de betweterigheid kan afsterven. Zijn wij al getrouwd met het grote ‘I don’t know’ ? Zo niet, dan lopen we gevaar misleid te worden. Overmoed in het weten is nooit goed in het verteren. Eerst moeten we weten dat we niets weten, en op die basis voorzichtig en onophoudelijk diepte-toetsen en daarmee niet sjoemelen. Dit woord is dus heel belangrijk, en blijft genoemd worden, totdat we ontdekken wat het is.

Dan een ander stopwoord : Heilige Geest. Wij zeggen soms : ‘het heilige geestelijke,’ want Heilige Geest kan al snel tot een soort afgod worden, alhoewel het dan wel gebruikt kan worden in de christelijke terminologie, maar je moet er heel erg mee oppassen. Het is een stopwoordje in de kerk

waarmee ze alles goedpraten, als drugs. Maar welke puzzel waarde heeft het ? Telkens hebben ze het over 'de Geest,' vooral ook in de wat vrijere groepen, maar dan vaak niet als het geestelijke, maar als afgod dus, als een afkorting voor hun dogma's en hun regels. Dus zo geestelijk en heilig is het niet, zelfde als dat de geestelijke gezondheids industrie zichzelf geestelijk noemt, terwijl het vleselijk is, allemaal voor geld en gegrepen macht. In mijn droom zag ik echter het woord 'Gist' wat erachter lag. In het gistingsproces van de natuur worden stoffen afgebroken om ze in hogere vormen om te zetten, zoals dat ook in het verteringsstelsel gebeurd. Dromen en openbaringen zijn dus ook een gevolg van het geestelijke gistingsproces, dus het is een belangrijk woord in het toetsen. Grijpen wij zomaar links en rechts naar wat we willen hebben om anderen ermee te onderdrukken, of gaan wij tot de gist van de dingen in het toetsen ? Daarom is dit ook een heel belangrijk woord en blijft het herhaald worden om ons heen totdat we de betekenis leren onderkennen. Gist betekent ook 'diepere betekenis'. Halleluja. Zo mogen wij dus inderdaad komen tot de Heilige Gist. Die kunnen we alleen leren kennen in het grondige puzzelen en verteren op de kehatitische trap, wat een beeld is van ons geestelijke verteringsstelsel, als basis voor ons immunologische stelsel.

hoofdstuk 111 de jonge tijger

met een boodschap van moeder Liefde aan de mensheid
(er is geen leven buiten liefde)
hebben wij geen liefde, dan hebben wij helemaal niets,
en de liefde verhoert zich niet aan de haat

De mens weet teveel. Ze weten tegenwoordig alles en drijven handel met het weten. De mens moet weer terugkomen tot het grote 'I don't know' (Adonai). Op die basis mag je het heilige gistingsproces van de natuur ingaan, om te komen tot de Heilige Gist, alleen op die basis. Betekenis mag niet geforceerd worden, en ook niet verkocht, want dan wordt het iets schurkerigs.
Wat een dwazen om ons heen. Ze verkopen de heilige gnosis, de heilige moeder, als een hoer, en het is alleen iets voor de rijken dus. Alle zogenaamde gnosis circuleert in de rijke clubjes van de hoge heren met hun hoge hoeden, en ze kijken neer op de armen die het niet kunnen bekostigen, en drinken dan keurig hun kopjes thee uit dure porseleinen kopjes en trekken dan hun wenkbrauwen op. Nee, kennis is niet voor de armen tegenwoordig. Mijn oma zei dat vroeger in de kerk de armen achteraan zaten, want die konden de voorste zetels niet betalen. Belachelijk.

Heb je de Heilige Gist al ontvangen ? Of zit je op de eerste rang op je dikke heilige vlees ?
Heb je de Heilige Gist ontvangen, of lig je met alle bedriegelijke welvaart van het westerse weten al in je Kist als een van de levende doden ? De wereld is al vergaan, en de televisie staat aan, zong Herman van Veen. Met dooien achter het raam. Het is de kuisheid en preutsheid van het victoriaanse Stepford die hun naaktheid goed bedekt houden van top tot teen met dikke pakken

vlees en overbodige kleding en tirelantijntjes, want ze willen niet ontmaskerd worden. De mens leeft niet meer in het paradijs. Ze schamen zich voor hun naaktheid, oftewel voor de hogere openbaringen. Als het even kan verkopen ze het. Het is een stopwoorden maatschappij, maar de betekenis is verloren geraakt. De leugen regeert. Ik moet mezelf altijd herinneren : 'Oh ja, Stepford.' Als je geen woede uitbarstingen meer hebt dan leef je niet meer. Dan ben je ingedut, maar die woede uitbarstingen mag je ook heel creatief gebruiken in het toetsen. Het is je bescherming en inspiratie, en maak er iets moois van. Je woede is mooi. Liefde is het mooiste wat er is, passie, het niet conform zijn aan de rest. De Liefde zondert zich af, als een tijger in de wildernis. In een droom vannacht was ik ergens waar een tijger in een kooi zat. De kooi stelde niet veel voor. Het was slechts gaas, en de tijger probeerde er doorheen te komen, en ik dacht : 'We gaan er allemaal aan als dit ding losbreekt.' Ik bleef maar staan en kijken. Tijd leek heel snel te gaan. Plotseling brak de tijger los, maar ik merkte dat het een hele jonge tijger was, en ik wist direct dat de tijger te jong was om ons kwaad te kunnen doen. Toen tilde ik de tijger op, en hield het in mijn armen. Het klokje tikt door. We kunnen beter een goede relatie met de tijger hebben en enigszins een bepaalde tamheid laten hebben naar ons toe, dan dat we van toeten noch blazen weten en dat de tijger ons later niet zal kennen, want dan zijn we er geweest. De tijger van de liefde zal niet aarzelen alles wat hij niet kent te verslinden. De tijger van de liefde is een jager, een roofdier, uitgezonden om alles wat geen liefde is te verteren.

hoofdstuk 112 het slapende stepford

Laten we in deze duistere tijden denken aan hen die het moeilijk hebben en eenzaam zijn. Soms zijn dat ook hen die in grote families vastzitten en erdoor in de gaten worden gehouden en gestalkt, en daar niet kunnen aarden. Ook popsterren met een heleboel fans kunnen heel erg eenzaam zijn en het heel moeilijk hebben. Laten we aan hen denken en hen gedenken. Dat hoeft niet persee rechtstreeks, maar wij kunnen energie en liefde zenden. Ieder mens heeft magie, bewust of onbewust, gebruikt of ongebruikt. Een heleboel mensen laten het liggen, maar je mag werken met je eigen magie. Je kan mens en dier zelfs op afstand, en soms juist op afstand, genezen, terwijl als je te dichtbij zou komen de magie juist zou kunnen verdwijnen en opgeslokt zou kunnen worden. Ga niet roekeloos en onbezonnen met je magie om. Spring niet zomaar in het moeras om iemand eruit te halen, maar ga strategisch te werk, en help hen die het het meest nodig hebben. Ga er creatief mee om. Spring niet zomaar in andermans problemen, maar bouw er tunnels omheen, en graaf zo dieper dan hun eigen problemen, opdat ze een ontsnappings-route hebben. Onthoudt dat je altijd van onderen komt, maar : zo onder, zo boven. De waarheid werkt in vele lagen, door alles heen.

Sommige mensen zeggen : 'Nederland is een Noord-Korea aan het worden. Je mag niks meer zeggen. 1984.' Maar Nederland was allang een Noord-Korea van mind control en speech control, en zware straffen op overtreding. Het is alleen dat bepaalde mensen er nu pas toe ontwaken. Nederland is een bezet land, bezet door buitenaardse demonen. Iedereen in Nederland groeit op in zware gevangenschap, in een corset en harnas van Stepford. Mentaal terrorisme, puur terrorisme. El

Salvador leeft onder ons. Je mag je niet uitspreken, en al helemaal niet voor de armen en de dieren. Het is niet populair. Men gaapt. ‘People just laughing cause they heard it before,’ zong Labi Siffre.

In een droom vannacht waren er deuren geopend in de tachtiger jaren, en de tachtiger jaren magie kwam vrij die lang opgepot had gezeten, in een diepe kerker was opgesloten. ‘Luister naar de stemmen, die roepen om vrij te zijn.’ Het boek Openbaring spreekt daar ook over, dat grote engelen vrijgezet zouden worden. Ze waren opgesloten onder de rivieren. De ark is in het Aramees een doorgang naar een diepere ruimte, waar we ook veel over hebben geschreven. In die ruimte liggen boeken en liederen die verborgen worden gehouden. De droom ging ook over verborgen liederen van Simply Red.

We waren ergens in een stad, en er zou een nieuwe wereld komen. We waren in een ruimte in een gebouw met engelen van de tachtiger jaren. Een vrouwelijke engel sprak dat er verrassingspakketten uitgedeeld moesten worden aan sommigen. Het was heel sprookjesachtig. Er was een soort feeenengel die heel lang onder Limburg opgesloten had gezeten, en die was vrijgekomen. Ik sprak met haar, en ze was als een soort feeenkoningin. Ik zei toen : ‘Er moet in het nieuwe rollenspel ook een koningin komen.’ Laten we wel wezen : Wat we nu op aarde zien is een rollenspel. Mensen matigen zich allerlei titels aan en denken dat het echt is, maar ze spelen maar spelletjes. Daarom moet er een nieuw rollenspel komen. In een rollenspel gaat het om voorbeelden, om creativiteit, om inspiratie wat je niet te nauw moet nemen. Je beeldt bepaalde realiteiten uit. Ik zei toen dat er in het rollenspel ook een soort religie kon zijn op de achtergrond. De vrouw zei toen dat in Limburg twee waarheden naast elkaar staan of tegenover elkaar, als een dubbele waarheid.

Waarheid werkt samen met rechtmatigheid. Probeer de waarheid op verschillende manieren uit te leggen, in verschillende talen, met verschillende voorbeelden, als lagen om de waarheid heen, zodat de reikwijdte wordt vergroot, want mensen spreken verschillende talen. Zo wordt je wereld groter. Zo kan de mens elkaar verstaan. Zo beveilig je ook de waarheid, zo kan de waarheid zichzelf ook voortplanten. Zo is de waarheid vruchtbaar. Zo kan het regiem van Noord-Korea afgebroken worden in jezelf. Noord-Korea is een beeld van de eenzijdigheid. Eenzijdigheid is nooit vruchtbaar, maar dor en droog, en dan komt er nooit iets van de grond.

Er was ook een vrouw in de droom die hele vuile taal sprak telkens, die alles ook sexualiseerde telkens. Ik kende zulke figuren in de tachtiger jaren op school. Misschien ken je ze zelf ook wel. Maar waar is dat een beeld van, of een reflectie ? Het is een apparaat. Noord-Korea kan door haar eenzijdigheid geen ware vruchtbaarheid hebben, dus zij danst er hysterisch om heen met geforceerde, perverse taal de hele tijd, pure frustratie van het niet vruchtbaar zijn, van de eenzijdigheid. Ze proberen je hun fruit te verkopen. Ze spelen ook voortdurend mensen tegen elkaar uit, alsof ze de monopolie hebben op sexualiteit, alsof zij weten wat het allemaal is, en het is alleen voor hun elite. Zij wanen dat ze de monopolie hebben op vruchtbaarheid, en het is alleen voor hun groepje. Ze zijn griezelig eenzijdig, als gefrustreerde poppen van Stepford. Het leven kan alleen maar voor hen een feest zijn als ze om de haverklap vuile taal gebruiken, aandachtshoeren als ze zijn. Ze hoereren met eenzijdigheid, met Noord-Korea, als spionnen, als nsb-ers. Maar ze komen niet ver. Er moest een nieuw rollenspel komen. Er waren deuren opengegaan in de tachtiger jaren, en er zat ook veel vuils bij. Stromende rivieren met vuil. Het moest allemaal nog verwerkt worden. Het zijn ook een soort alarmen die laten zien dat er nog teveel eenzijdigheid is, te weinig creativiteit en variatie, en dus te weinig daadwerkelijke, natuurlijke vruchtbaarheid. Dat is wat al die

kunstmatige troep waard is. Het zit ook in het voedsel. Je wordt helemaal gek gemaakt door al die toegevoegde stoffen, zout en troep. Die wekken een soort valse heiligheid en valse sexualiteit op, steriele sexualiteit, alles door reageerbuisjes. Het zijn gewoon sex speeltjes die dan een hele wereld gaan bouwen allemaal gebaseerd op niets. Het is een prostitutie netwerk. Poppen vastgezet in Amsterdam. Ze leven langs alles heen, want zij zijn het. Heb je de monopolie op de liefde ? Wat ben je dan een zielige figuur. Eenzijdige liefde is het smerigste wat er is. Liefde alleen voor de nazi officieren en hun hulpjes. Wat een ellende. Wat een waanzin. Daarom moest er een nieuw rollenspel komen. Er waren deuren geopend in de tachtiger jaren. Magie stroomde volop.

Je mag die magie gebruiken om alle eenzijdige muren af te breken. Noord-Korea slaapt. Stepford slaapt. Ze kunnen niets verdienen. Ze werken niet. Ze wanen alleen. Er gebeurt helemaal niets. Het is gewoon illusie. Kijk ze allemaal eens hard werken, maar het is allemaal schijn. Er komt niks van de grond. Ze slapen allemaal. Ze vallen allemaal in herhaling, en dan weten ze het niet meer. Dan is er ineens een malfunction. Die robotten hebben het eeuwige leven niet. Ergens komt er water in de reageerbuis. Dan wordt de programmering verbroken.

hoofdstuk 113 wilde jongens, boze jongens

Het kehatitische verschijnsel van oorzaak en gevolg in het puzzelen heeft een rangschikkende factor, en leidt onherroepelijk tot het hititische verschijnsel waarin alles zo doorzichtig wordt dat het omdraait. De rollen worden ineens omgedraaid en diepere betekenissen worden getoond, want alles is in principe neutraal en wordt van beide kanten gebruikt. Op het schaakbord van het leven is niet wit altijd het goede, en zwart is niet altijd het slechte. Dat zou erg kortzichtig zijn. Deze twee verschijnselen rekenen dus af met kortzichtigheid.

De voet staat voor contact met de aarde, contact met de buitenste lagen van de duisternis, als een beeld van de goede herder of herderin die op zoek gaat naar de verloren schapen. De verloren schapen zijn zelf de goede herders en herderinnen geweest die de buitenste duisternissen zijn ingegaan en plaatsvervangend lijden op zich hebben genomen. De goede herder is dus zelf altijd het verloren schaap. Hij werkt niet buiten dit principe om vanaf een hoge troon of een veilige schaapsschuilplaats waar altijd alle lichten aanzijn. Oscar Romero, de El Salvadorse goede herder die in 1980 vermoord werd in centraal amerika, in hetzelfde jaar als John Lennon in noordelijk amerika (New York) werd vermoord, beiden door kogels, gaf zijn woning in het bisschoppelijk paleis op om in een armenziekenhuis te wonen.

De voet is dus een beeld van de opofferende liefde, maar tegelijkertijd houdt het de mens ook van de aarde vandaan, duwt het de aarde van zich af, als een beeld van de haat. En zo snellen vele voeten tot het kwaad. Hoe lieflijk op de bergen zijn de voeten die goed nieuws verkondigen, heil en vrede. Hoe barmhartig zijn die voeten, als van de barmhartige samaritaan, maar er zijn ook vele

voeten die snellen om bloed te vergieten. De voet is dus een neutraal beeld. Goed en kwaad gaat door de voet.

In Genesis zien we de vrouw die op de kop van de slang staat om het de kop te vermorzelen, en in Exodus wijst Mozes op de slang aan de paal. Het leven komt door de slang, want het is een beeld van het zaaddragende, levendragende, geslachtsdeel. De kop moet vermorzeld worden opdat het zaad kan stromen, als een beeld van de verbrokenheid. Ook in Leviticus zien we dat de kop van het offervee opgedragen moest worden. De hand moest er op gelegd worden. Het is een beeld van de territoriale oorlogsvoering tegen het vleselijke. De kop is de prioriteit. Heb je de juiste prioriteiten of verdoe je je tijd ? De slang aan de paal doet de slang verbinden met de aarde, met de buitenste duisternissen, als de goede herder, als een beeld van het kruis. Daarom was dit beeld zo belangrijk in het Oude Testament. Je zou leven als je ernaar zou kijken, en sterven als je het zou ontlopen. De slang aan de paal, de slang onder de voet, contact makende met de aarde, met de buitenste duisternissen, met het verloren schaap, is een beeld van de liefde die zijn leven geeft. In het hititische verschijnsel veranderen alle betekenissen, niet in de zin dat de zonde wordt goedgepraat, maar in de zin dat alle dingen medewerken ten goede, omdat diepere betekenissen getoond worden, als opname en overname. Je neemt de dingen over en maakt er iets anders van, iets goeds.

Dat is het werk van artiesten. David Bowie (van de bowie messen van de wilde jongens) zei dat zijn zeventiger jaren werk gebaseerd was op zowel het wilde jongens verhaal (van burroughs) en het boze jongens verhaal uit 1962, van burgess (a clockwork orange). Die moesten komen om de Stepford programmaties te verbreken, om 1984 uit te schakelen. Dat ging er hard aan toe, maar het was beeldspraak.

1971 was het jaar waarin het boek ‘The Wild Boys’ verscheen. Het werd ook wel een dodenboek genoemd. Het was de wraak van de indianen tot de westerse beschaving die over de indiaanse wereld werd heengebouwd.

Het boek zegt dat Engelse soldaten tegen de wilde jongens streden, en dat ze bekogeld werden door vrouwen en kinderen met bloemen op straat en zo werden verraden, maar dat ze verblind waren door Bor Bor, de drug van de vrouwelijke illusie, en dat degene die Bor Bor neemt geen wilde kan zien totdat het te laat is.

Bor Bor is dus de naam van de drugs die de mens kortzichtig houdt, in Stepford. Het houdt de mens tegen om tot zijn innerlijke wilde zelf te komen, zijn natuurzelf.

De wilde jongens komen uit een indiaans oorlogsboek, waar de tweede bijbel ook veel over spreekt.

Dan zegt het boek, als een zestiger, zeventiger jaren Leviticus dat een kolonel door tien wilde jongens ten onder ging, en dat ze gingen voetballen met zijn bloedende hoofd. Ze stroopten lichamen af, en sneden geslachtsdelen af om van de testikels zakjes te maken waarin ze hun eigen drugs droegen. Ook droegen ze dus bowie messen. Er waren zweefvliegtuigjongens met bogen en lasergeweren, rolschaatsjongens en naakte blaaspijpjongens, katapultjongens, messenwerpers, sjamaanjongens etc. Sommigen hadden lang haar. Ze hadden controle over slangen en honden. Dit komt ook uit het evangelie dat de volgelingen van Yeshua slangen op konden nemen. Het waren jongens die bedreven waren in het wijzen en mikken van botten en juju magie waarmee ze de vijand

konden neersteken die werden weerspiegeld in kalebassen met water. Er waren woestijn jongens en droom jongens. Ze hadden ook vlijmscherpe tangen die vingers af konden snijden of beenpezen, wat ook weer terugkomt in het 'Take on me' verhaal van A-ha uit de tachtiger jaren.

Dit is zwaar metaforische, freudiaanse taal, want 'de slang moet aan de paal', de kop van de slang moet onder de voet verbrijzeld worden opdat het zijn zaad geeft. De mens heeft dit vleselijk willen uitbeelden als de hoge hakken van Stepford, maar de wilde jongens zijn niet stads. Ze zijn boos op de stad, boos op de kerk, en hebben geen genade met al die verschrikkelijke beelden waarmee ze vanaf kind zijn werden opgezadeld. Er is geen genade meer. Het genade tijdperk is voorbij. Nu verwoesten ze meedogenloos deze beelden, als de beeldenstorm van de zestiger en zeventiger jaren, en dit ging door in de tachtiger jaren. David Bowie kwam hieruit voort als een van de aanvoerders van de wilde jongens, en ook Duran Duran en Mad Max. Het thema in de tachtiger jaren was : 'Arena.' (ook een live album van Duran Duran uit 1984) De mythologie van de tachtiger jaren stelt : 'We hebben geen nieuwe leider of nieuwe held nodig. Alles wat we nodig hebben is door de donderkooi heen te komen.' De donderkooi was een 'een op een' gevecht, jezelf tegen het vlees, tegen de zonde, en er zou slechts een levend uit deze kooi komen. Toch ging dit er heel genuanceerd aan toe. Als de vijand een kind bleek te zijn dan moest het kind in leven gehouden worden. Soms vermomden kinderen zich namelijk tot volwassenen om in deze kooi te kunnen vechten. Soms werden ze gedwongen (in de film mad max beyond thunderdome uit 1985).

Burgess schreef in 1962 het boek 'A clockwork orange', wat in het Nederlands uitkwam als 'Boze Jongens'. Het werd in 1971 verfilmd, en ligt in dezelfde lijn als het boek 1984 van Orwell, en het boek Brave New World. Het gaat over het brainwashen van criminele jeugdbendes tot 'goede personen.' Het boek kan hititisch gezien van meerdere oogpunten bekeken worden. In de film als de jeugdbende van Alex, de hoofdpersoon, misdaden pleegt, dan zingt hij vaak het lied 'I'm singing in the rain.' Regen is een freudiaanse term voor zaad, als de vermorzelde kop van de slang, het geslachtsdeel wat openbreekt, losbreekt, in de vagina, of onder de voet, terwijl het contact maakt met de andere wereld, de verloren wereld. Het is een film die gaat over karma, dat hij moet leren de andere wang moet toekeren in plaats van telkens maar 'oog om oog, tand om tand', en hij valt telkens in de handen van degenen waartegen hij misdaden had begaan, ook zijn eigen bendeleden die hij had mishandeld. Alex gaat vanwege een associatie-programma walgen van zijn eigen misdaden, en die komen op zijn eigen dak terug. Dan is dus de vraag of zo'n programma wel verantwoord is, en dan later komt het met grote koppen in de kranten dat het allemaal veel te ver is gegaan, dat Alex misbruikt is door de regering. Maar Alex zelf voelt zich verlost en is dankbaar, en kan ook dit traject van zijn leven waarderen, maar dan is dus de vraag of dit dan zijn eigen oprechte dankbaarheid is, of dat hij zo gemaakt is door het begeleidingsprogramma.

Voordat ik de film zag was er een soort familie van een andere wereld die mijn huis binnenbrak, een oma, een vader en een broertje, en broertje had een of ander science fiction wapen en begon mij te bedreigen, en zei dat het wapen ervoor zou zorgen dat ik opgenomen zou worden. Ik zag er geen bedreiging in, want ik wilde juist opgenomen worden door die andere wereld. Ook had ik een droom over een min of meer versleten sportschoen die ik in het toilet wierp, en ik trok het door, en dacht : Laat ik de ander maar niet door het toilet spoelen, want straks raakt het nog verstopt. Maar het was een beeld dat ik naar de wortels moest gaan, en dat de wortels verwerkt moesten worden in de onderwereld. Ik had nadat ik de film had gezien een droom van een dikke geestelijke begeleidster, zoals in de film, die mijn geslachtsdeel vasthield, en het was in een opvangcentrum

zoals in de film. Toen ik wakker begon te worden veranderde deze droom in een natuurtafereel van de slang aan de paal waar Mozes op wees. Uiteindelijk moet de slang niet zomaar middelmatig zichzelf in allerlei gaatjes om zich heen wringen, maar moet de slang terug gaan naar de bron, onderworpen aan de hemelse realiteiten van de hogere, begeleidende kennis, zodat zijn zaad niet misbruikt zal worden. Het was dus een beeld van de natuur moeder, en die zat dus verwoven in het 'Boze Jongens' verhaal.

DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE DOGMATIEK
NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK 2024